

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

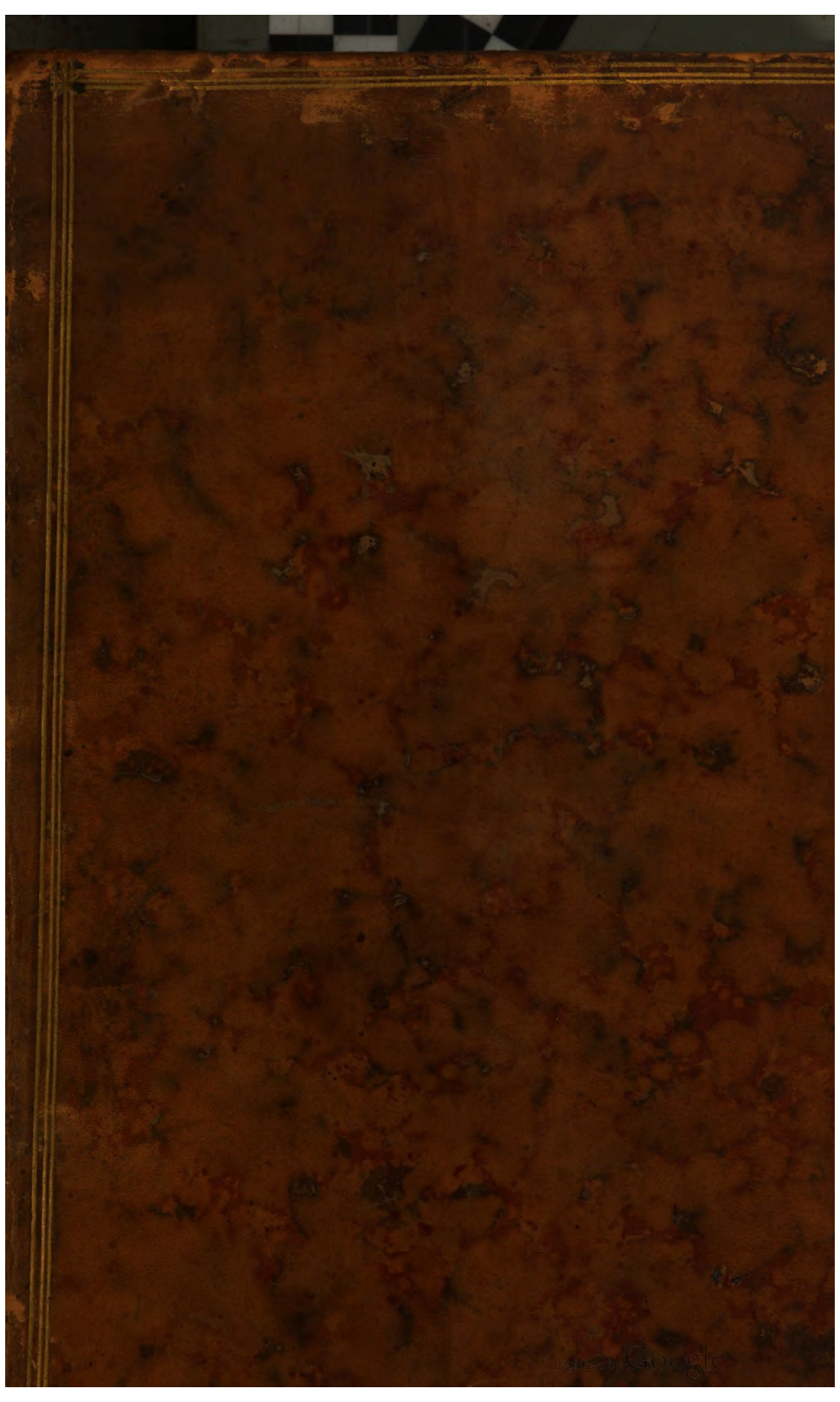
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

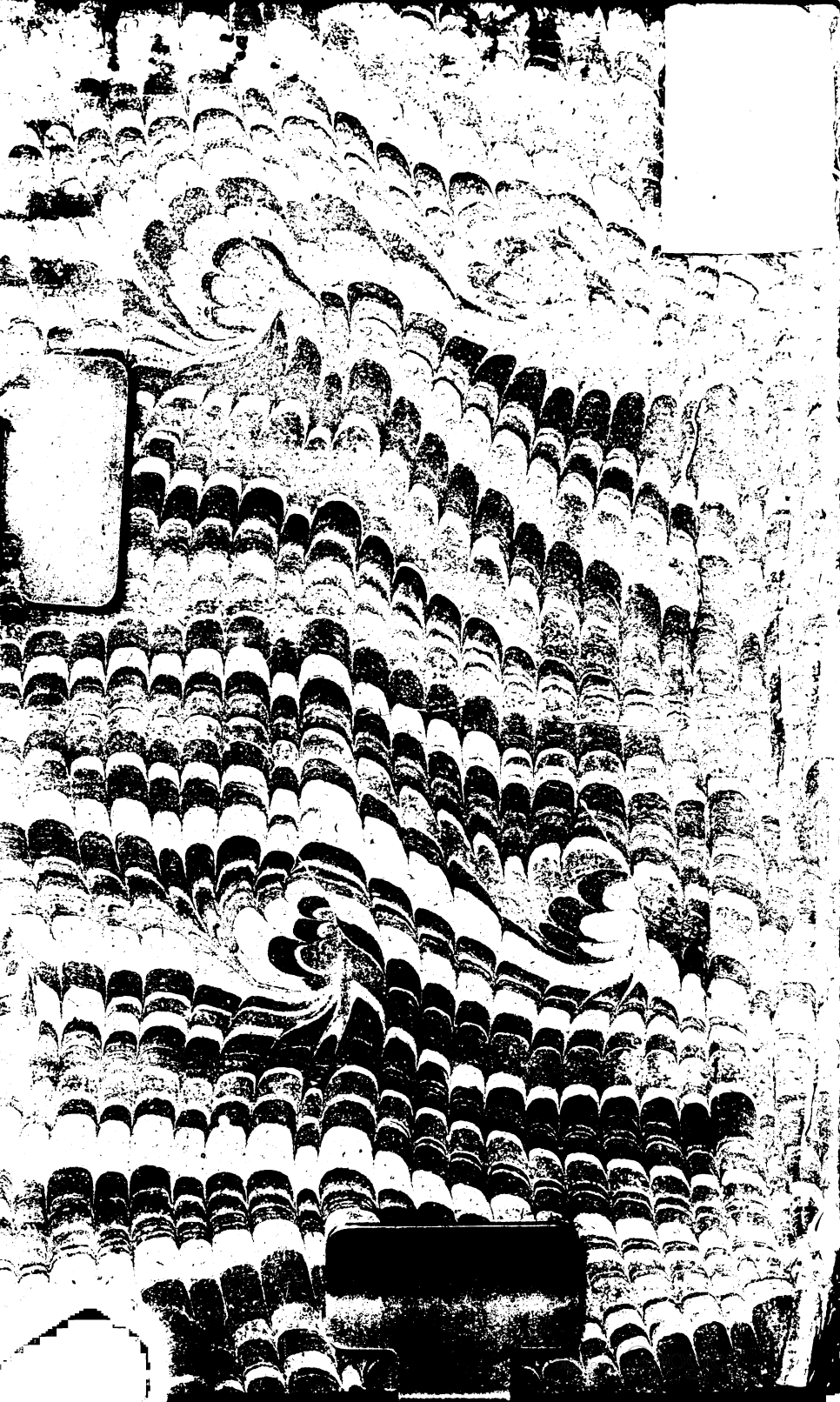
We also ask that you:

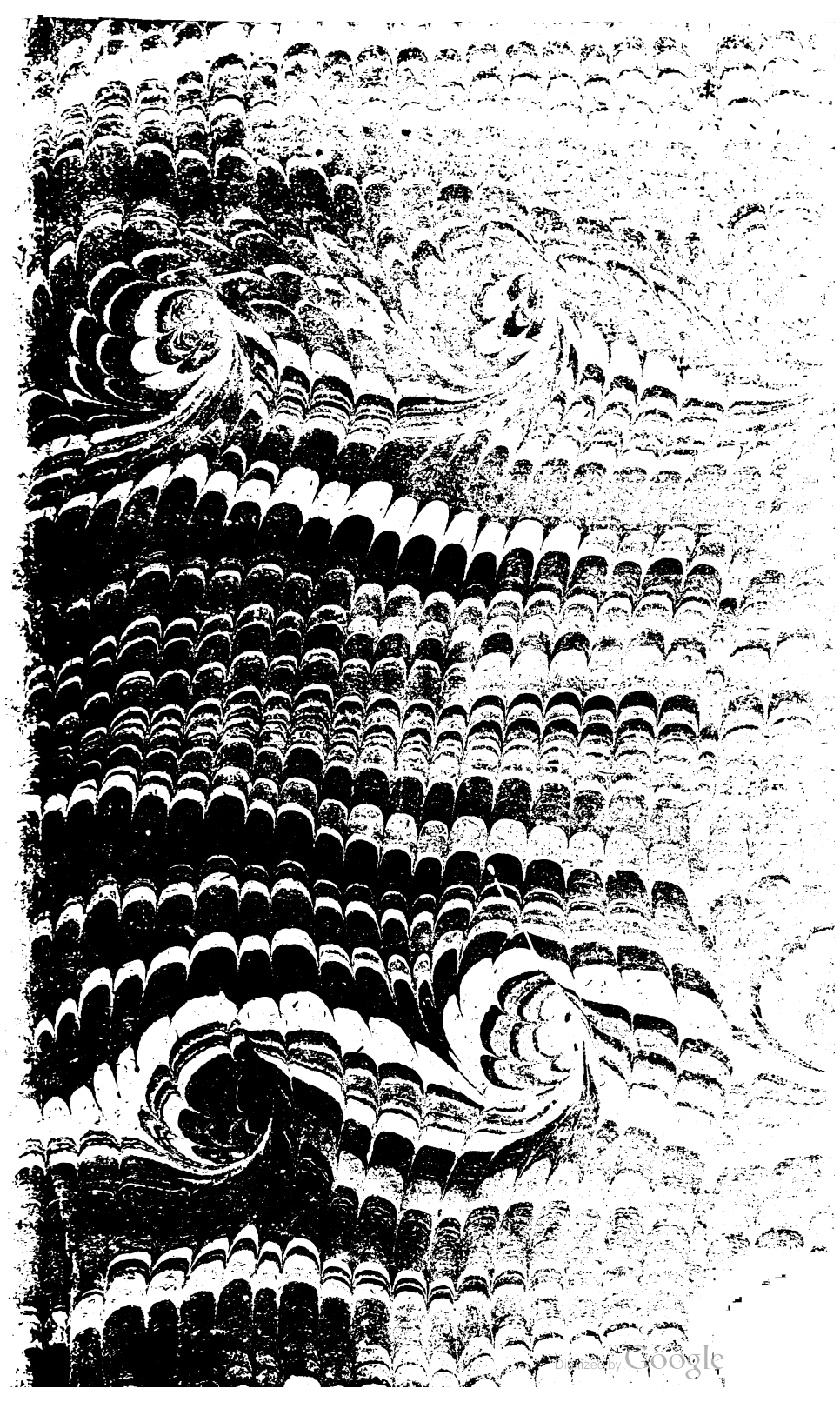
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

16802

as. l. 8. 16th p. 485

#

Heide

Coll. Lugd. S. Trinit. S.T. 1753.

344049

ΗΣΙΟΔΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΤΑ ΕΤΡΙΣΚΟΜΕΝΑ,

ΟΡΦΕΩΣ, ΚΑΙ ΠΡΟΚΛΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

Τ Μ Ν Ο Ι.

HESIODI ASCRÆI

QUÆ EXTANT,

ORPHEI, & PROCLI

PHILOSOPHI HYMNI.

O M N I A

AB ANTONIO MARIA SALVINI

In Italiam Linguam Translata,

Cum brevissimis Annotationibus ex probatissimis
Auctoribus excerptis.

Accedit PASORIS Index vocabula singula
Hesiodi complectens.

ACCURANTE

ANTONIO ZANOLINI J. U. D.

& in Seminario Patavino Linguarum Orientalium
Professore.

AD USUM SEMINARIJ

+EX+
BIBLIOTH
+PUB+
COLLEG.
LUGDUN.

PATAVII, Typis Seminarii. MDCCXLVII.

Apud Joannem Manfrè.

SUPERIORUM PERMISSU, & PRIVILEGIO.

ANTONIUS ZANOLINI

Ad Lectorem.

Ad utilitatem, & commodum tuum Homero typis nostris nuper edito Hesiodi opera, quæ extant, Orphei, & Procli Philosophi Hymnos in præsens adjungimus, ut facilius Linguam Græcam addiscas, Græcamque eruditionem ex ipsis Græcis fontibus haustam cum Latina conjungas. Minime necessarium arbitror ostendere, qualis Poeta Hesiodus fuerit, inter Poetas Græciæ antiquissimos, Græcæque Poeseos magistros unanimi consensu ab Auctoribus numeratus, quem vetustissimum omnium, uno Homero excepto, sibi superesse ad studiosorum fructum litteraria Respublica magnopere gratulatur. Quis enim nescit, qui Græcas litteras summis saltem labiis degustarit, reliquos omnes Auctores Græcos frustra ab eo legi, qui prius Homerum, & Hesiodum diurna, nocturnaue manu non versarit, cum in iis perpetuæ pœne dixerim ad eos allusiones existant, quarum ignoratio efficit, ut aqua, sicuti ajunt, identidem hæreat, eorumque destitutus præsidio, quo te veritas, quæve ratione difficultates, scopulosque passim objectas prætergrediaris, prorsus ignores? Jure itaque ea de Homero, & Hesiodo semper ab antiquis tempo-

*

3

ribus

ribus opinio fuit, tantusque usus, ut non solum eorum carmina in vulgari, familiarique sermone adhibita fuerint, rebusque fere omnibus explicandis accommodata, sed etiam pars non mediocris in Proverbia traducta, sicuti eruditis viris satis cognitum, & exploratum est, & locupletis doctissimi Erasmi testimonio in Cbiliadibus confirmatur. Nihil propterea mirum, Antonium Mariam Salvini clarissimum hujus ætatis lumen, præstantissimum Florentinæ Civitatis, & Academiæ splendorem, maximum Græcæ, Latinæ, & Italæ eruditionis ornamentum, studium, operam, atque industriam suam in iis Itala Lingua donandis a se recte collocatam existimasse, ut ex eorum lectione major fructus, & utilitas in omnes facilius redundaret. Verum quidem est, eum morte præreptum opus absolvere, atque perficere non potuisse, manuque scriptum nobis multis erroribus a scriba non satis accurato, & navo inquinatum exhibitum fuisse; eam tamen sedulitatem, ac diligentiam ad eum pristino nitore restituendum adhibuimus, ut Auctoris mentem omnino assecuti videamur. Nonnullas lacunas reliquimus, quas ab Auctore ipso relictas de industria fuisse sumus arbitrati, ac propterea, ubi id accidit, asteriscis quibusdam te admonere rectum censuimus. Caterum simplicem orationis stylum, ellipsim, paragogen, paronomasiam, onomatopœiam,

jam, verborum emphasim, aliaque hujusmodi, quæ passim occurrunt, ita clare, ita dilucide, ita apposite Italis vocibus expressa invenies, dictionum, sententiarumque vim, Græcorumque Poetarum mentem, quæ verbis ipsis impressa latet, ita dictionibus fere singulis translatam animadvertes, ut Auctores ipsos Græcos legere videaris. Licet enim Linguae Græcæ propriæ elegantia, tropi, ac figuræ sint vocum ambiguitate, syllabarum sono, ipsa verborum positione formata, ea tamen ratione in Linguam Italam traductæ sunt, ut iisdem dictionibus, eodemque ornatu ditata, & expressæ naturam suam omnino retineant. Utinam Interpretes omnes hanc interpretandi rationem sibi proponerent, cognitionisque suæ simile specimen præberent; sed vereor, ne multis translationibus Italis ex Græca Lingua, quæ hodie circumferuntur, illud accommodari possit, quod in Prologo Eunuchi Terentius scriptum reliquit:

Qui bene vertendo, & easdem describendo male, ex

Græcis bonis Latinas faciunt non bonas:

diversamque personam inepta interpretatione iis inducunt. Sed de his alii viderint. Nos, ut intimam Linguae Græcæ notitiam facilius assequaris, Pasoris Indicem singulas dictiones ab Hesiodo usurpatas exhibentem addidimus, ne verborum

*

difficultas studium tuum moraretur, & a pertrahendo Poeta adeo insigni deterreret. Hos igitur labores commodi tui causa a nobis susceptos benigne excipe, & fac, ut omnes intelligant, eadem ratione tibi acceptos fuisse, ac Homerus fuit, ut in dies magis exciter, atque inflammer ad alia similia tibi paranda, quae studiorum tuorum cursum remotis difficultatibus magis promoveant.

NOI

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

A Vendo veduto per la Fede di Revisione, ed Approvazione del P. F. Paolo Antonio Ambrogio Inquisitore del Sant' Offizio di Padova nel Libro intitolato: *Hesiodi Ascræi Opera, Orphei, & Procli Philosophi Hymni tradotti dal Greco in versi Toscani dall' Abate Anton-Maria Salvini*: non v' esser cosa alcuna contro la Santa Fede Cattolica; e parimente per Attestato del Segretario Nostro, niente contro Principi, e buoni costumi, concediamo Licenza a Giovanni Manfrè Stampatore di Venezia, che possa essere stampato, osservando gli ordini in materia di Stampe, e presentando le solite copie alle Pubbliche Librerie di Venezia, e di Padova.

Dat. li 29. Dicembre 1745.

(*Gio. Emo Proc. Rif.*

(*Gio. Al-vise Mocenigo Il. Rif.*

(

Registrato in libro a Carte 17. al n. 132.

Michiel Angelo Marino Segr.

Reg. al Mag. Eccel. contro la Bestemmia.

Francesco Gadaldini Segr.

HESIO-

HESIODI VITA.

*Ex Lillii Gyraldi, de Poetarum Historia,
Dialogo II.*

DE Homero jam satis. A quo non longe abfuit ſenex, ruſticana agreſtique facie. Jamdudum, inquit Piſo, Heſiodum nobis afſers. Ipſum, inquam, proſecto Heſiodum, quem & aliquo tempore cum Homero floruiſſe accu-
rati quidam prodidere Scriptores, alicubi licet Cicero noſter Homerum longe faciat antiquiorem. Vetus certe diſceptatio inter Grammaticos, Gellio & Seneca & Pauſania teſtibus, uter ætate præceſſerit: qua de re & dialogos duos Ponticus Heraclides ſcripſit, & Cy-
rillus libro primo contra Julianum Cæſarem, centeſimo, inquit, LX. & quinto anno poſt captam Tro-
jam, Homerum & Heſiodum fuiſſe dicunt, & reli-
qua. Tum paullo poſt ſubdit idem Cyrillus: Tra-
dunt autem quidam, quod Homerus non fuit coætaneus Heſiodi, ſed in illis fuerit temporibus, regnan-
tibus apud Hebræos Azaria & Ozia, apud Medos Ar-
bace, apud Latinos autem Proca Sylvio, ante ſcili-
cet conſtitutionem Olympiadum. Quæ cum dixiſſem,
nos, inquit Piſo, ſummopere avemus de te audire,
quæ tu aſſidua lectione ſuper hac re annotaveris.
Quibus ego, libenter ſic agam, inquam, remque i-
deo altius aliquanto repetam. Porphyrius enim & ple-
rique alii, Heſiodum Homero juniorem annis centum
faciunt, atque ante primam Olympiadem. Quam o-
pinionem ſequi videtur Solinus, qui ita ſcribit: Inter
Homerum & Heſiodum Poetam, qui in auſpiciis O-
lympiadis primæ obiit, centum XXX. anni interfue-
runt. Alii eadem Homeri ætate floruiſſe ſcriptum re-
liquere; quam opinionem & Philoſtratus habuiſſe vi-
detur. Et Vellejus non damnandus historicus, (tam-
eſſi

etfi quidam insulse nullum fuisse Vellejum suspicantur) & M. Varro in primo de imaginibus, ut est apud Gellium, Non est, inquit, dubium, quin aliquo tempore eodem vixerint Homerus & Hesiodus: idque ex Epigrammate comprobatur, quod in tripode inscriptum fuerat, qui in Helicone Musis positus erat. Epigramma quod apud Dionem legi, & inter Græca epigrammata, tale est:

Hesiodus posuit Musis Heliconibus istum,

Cum cantu vicinavit divinum in Chalcide Homerum.

Græcum vero si mavultis, hoc est,

Ἡσίοδος Μύσας Ἑλικωνίσι πόνδ' ἀνέθηκε.

Τῆν τε νικήσας ἐν Χαλκίδι δῶκεν Ὀμηρον.

Verum ubi in hunc sermonem incidimus, hanc vobis, utcumque meis verbis potero, historiam ex Plutarcho recitabo, qui eam tum in quinto Symposiacōn attigit, tum in eo, quod Septem Sapientum convivium inscribitur, copiose explicavit. Homerus, inquit, & Hesiodus in Oelyci Theffali exsequiis & Amphidamantis Chalcidensis, carminibus certarunt, qua in re dubia atque anceps Judicium fuit sententia. Conversi, inquit, sunt ad hujusmodi interrogationes, & proposuerunt inanes, ut ajunt, quasdam nugas. (si modo recte interpretamur, *ὡς φασὶ Λέσχα*, non *ὡς φασὶ Λέσχης*, ut passim legitur: non tamen decerno, conscius & Lesches nomen esse proprium Poetæ Lesbii) Homerus quidem sic:

Musa mihi referas, quæ non umquam ante fuere,

Neve futura retro.

Tum vero ex tempore respondit Hesiodus:

Verum cornipedes quando Jovis ante sepulchrum

Festinantes propter palmam plaustra terebant!

Ob hoc ferunt Hesiodum maximæ omnibus fuisse admirationi, atque tripodis præmium adsecutum. Sed Græca, inquit Piso, ipsa carmina audire cupio: dure enim admodum & incondite ea vertisse videris. Audite ergo ea Græce, inquam, non enim eo inficias, quod

quod ais. Homerus quidem ita:

Μῦσά μοι ἔννεπ' ἐκείνα πρὸ μήτ' ἐγέροντο πάροιθεν,
Μήτ' ἔσαι μνηστίδην.

Sic vero Hesiodus:

Ἄλ' ὅταν ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καταχρήποδες ἴπποι

Ἄρματα σωτρίψων ἐπαγόμενοι περὶ νίκης.

Porro ne & hoc vos lateat, judicem inter Homerum & Hesiodum Panidem Chalcidis Regem fuisse, res usque in Proverbium deducta ostendit, Πανίδε ἴψοι, *Panide suffragium*: quod in eos ferri solet, qui inerudite minusque sapienter judicant. Pulcre, inquit Piso, & sane simul monstrasti, eadem Homerum & Hesiodum ætate fuisse: sed nihil vetat quominus eadem diligentia reliquam ejus Poetæ vitam, ab Atticis usque litteris (quod ajunt) nobis reperas. Faciam id libenter, inquam, quando parum hoc a nostris hactenus hominibus est, quod sciam, factum. Hesiodi igitur nomen, ut ab hoc incipiam, a caste & pudice loquendo deductum videtur, παρὰ τὸ ἦεν ἄδω. Patria vero illi Cuma: quæ urbs inter Æolicas numeratur, ante Lesbum sita. Num tu, inquit Piso, Hesiodum Ascræum fuisse negas? eo enim nomine a Græcis & Latinis vocatur. Recte tu quidem, inquam; sed si me vos audire volueritis, qua id ratione factum intelligetis. Hesiodi quidem patri Cuma fuit Æolica, ut ab Herodoto, Strabone & Stephano traditum est. Valerius quoque Probus, non alium, quam Hesiodum, intelligere Virgilium autumat, illo carmine:

Ultima Cumæi venit jam carminis ætas.

Quod scilicet Hesiodus, Cumæus primus ætates ex metallis commentus est; ut liquido videtur in eo, quod *Εργα* inscribitur, Poemate. Natus ergo Hesiodus Cumæ, patre Dio Ampelidis filio, qui ex Menalopo Ithagenæo Critonis filio natus erat, matre vero Pycimede: qui utique parentes ære alieno oppressi, cum unde dissolverent nomina non haberent, in Ascræam Bæotiz viciniam demigrarunt, ubi est puer Hesiodus

hiodus educatus, atque inde Ascræus cognominatus. Plutarchus ex Ephori Cumæi sententia refert, Attellen, Mæona, & Dion, Cumæos, fratres fuisse, quorum Dius, quem nauticam exercuisse comperi, ob eam, quam attulimus causam, in Ascram migravit; ubi (ait) Pycimедem uxorem duxit, ex qua natum ferunt Hesiодum: qui dum paterna armenta puer custodiret, a Musis amatus fuisse perhibetur: quæ illi gustandam laurum dedere: eam enim lauri naturam esse scribit ipsius Poetæ Interpretes Præclus, & Isaciус Tzetzes, ut qui eam mandunt, vates fiant: unde & Lycophron Poeta ea causa δαφνηφόρον vatem nominat. Idem & in Cassandra Sophocles. Et noster Tibullus agens de Sibylla.

Vera cano, sic usque sacras innoxia laurus

Vescat, & æternum sit mihi virginitas.

Aphthonius quoque Rhetor, laurum vaticinii symbolum esse prodidit: quare & laurum ipsam veteres μαντικὸν φυτόν appellavere, hoc est, vaticinam plantam. Et Claudianus ait:

----- *Venturi præscia laurus.*

Eadem ratione Apollini sacra dicitur, qui vaticinii Deus a gentibus est creditus. Quin & hujus arboris foliorum crepitu, dum cremantur, antiqui futura (utinam non & hoc nostro tempore!) prædicabant: quod & Philosophus Porphyrius credidit. Si enim magno strepitu in igne crepuissent, felicitatem significabant: si siluissent, unde & tacita laurus est dicta, infelicitatem. Et perinde de illa idem Tibullus:

Laurus ubi bona signa dedit, gaudete coloni.

Et Propertius:

Et tacet extincto laurus adusta foco.

Lauri insuper folia, si noctu pulvino subiecta fuerint, somniorum veritatem conciliare produntur. Dictam autem Daphnen, prodit Eustathius, a δα particula intensiva, & φανία Verbo, quod *raro* & *cano* significat, quod laurus in igne posita crepet & sonet: unde fortasse

tasse & ipsi nos Latini laurum deduximus , a $\lambda\alpha$, ut
 $\delta\alpha$, particula intensiva , & *ura* , ut si non voce , at si-
 gnificatu conveniat . Si plura vero de lauro discere cu-
 pitis , præter ea , quæ a nostris traduntur , legite Par-
 thenii librum *Ερωτικῶν* , & Constantini librum XI. de
 re rustica , quo loco plura leguntur parum Latinis no-
 ta . Sed jam a lauro ad Hesiodum revertar , qui lauro
 gustata , haustuque Hippocrenes unda , repente Poeta
 prodiit . Id cum alii , tum ipse de se in Theogonia
 cecinit . Quam rem ita Maximus Tyrius interpreta-
 tur ; ut Hesiodum putet voluisse , quæ sui ingenii &
 artis esset foetura , in Deas referre , ut se Musis gra-
 tum testaretur : ut si quis ærariam calleat , Vulcano
 tamen sua assignet opera . Sed hac de re plura apud
 ipsum Maximum legetis . Delectatum quidem peregri-
 nationibus Hesiodum legimus , sicuti & Homerum :
 quam rem tamen in somnium quidam retulere . Alii,
 quod qui peregre proficiscuntur , facilius prudentiam
 ceterasque virtutes comparare existimantur ; quod mo-
 res scilicet hominum multorum videant . Uxorem quo-
 que duxisse proditum est Ctemenen Physigei filiam ,
 & ex ea Stesichorum Poetam natum . Alii non uxo-
 rem fuisse , & ob hanc ipsum Hesiodum occisum .
 Nam cum de se scitatum oraculum Delphos ivisset ,
 eique responsum foret , ut Nemæi Jovis templum vi-
 tarer , quod ibi esset vitæ finem habiturus , cumque
 ea causa Nemeam Peloponnesi fugeret , forte in Oe-
 neonem Locridis pervenit , ubi Nemæi Jovis templum
 fuerat , ut scribit Thucydides ; quo in loco incautus
 ab Ampiphane , & Ganetore Physigei liberis interem-
 ptus est , quod ab eo vitiatam sororem Ctemenen cre-
 derent . Cadaver ab iis in pelagum projectum est : id
 quod cum occulte fecissent , ab Hesiodi cane facinus
 est proditum , ut scribit Plutarchus . Alicubi tamen
 non Physigei filii , sed Ganyctoris Naucleii dicti sunt,
 ut in illo est , cui titulus , Quænam animalia pruden-
 tiora , terrestriane , an aquatilia . Pausanias quoque , in
 Bæo-

Bæoticis, Hesiiodi interitum ita recitat: Filii, inquit, Ganyetoris, Ctimenus & Antiphus, in Molycrian ex Naupactō fugerunt ob Hesiiodi necem, ubi in Neptunum impii existimati sunt, de illisque est facta quæstio, & cetera quæ ille prosequitur. Mortis Hesiiodi causam Plutarchus sic in Dioclis convivio explicat. Cum Milesio, inquit, comite & Troilo puero Hesiiodus apud quemdam hospitatus est; noctu Milesius hospitis filiam vitiauit: rei conscium Hesiiodum rati puellæ fratres, illum inter pascua cum puero occiderunt, & cadaver in mare projecerunt: pueri vero corpus in littore reliquerunt, a quo & loco nomen inditum. Ferunt, inquit, Deorum voluntate a delphinis cadaver ad littus delatum, ubi tum forte Neptunalia celebrabantur. Id scelus ubi incolæ intellexerunt, interfectorum domos diruerunt; vivos ipsos, qui facinus admiserant, aquis suffocarunt. Alii post diem tertium a delphine in littus cadaver deVectum tradunt. Recognita, occisores navigatione sibi consulere volentes, vi coortæ tempestatibus ad unum omnes deprehensi, naufragio periisse dicuntur. Post hæc Hesiiodi corpus in Nemea Locridis sepultum perhibetur, qua de re extat Alcæi Poetæ carmen. Dein vero oraculo monente, ejus ossa exportata ab Orchomeniis, & in medio foro, hoc addito elogio, tumulata:

Ἀσκη μὲν πατεῖς πολυλήϊ®, ἀλλὰ θανόντ®

Ὅσ'εα πληξίππων γῇ Μινυῶν κατέχει

Ἡσιόδῳ, τὸ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέ® ἐστίν

Ἀνδρῶν κεινομένων ἐν βασάνῳ σοφίης.

Tum Picus puer: Cur non & hos Latine, ut alios versus, nobis exprimis? Ut, inquam, noster Piso hos ipse convertat, & ego interea ad memoriam cetera revocem. Et Piso: Faciam equidem, inquit, utcumque potero: & non diu cunctatus, sic cæpit:

Fertilis Ascræ quidem patria est: verum morientis

Pugnaces Minyæ condita membra tenent

Hesiiodi, cujus supra omnes plurima laus est,

Spe.

Spectatosque viros iudicio sophia.

Quos cum Piso recitasset, mirum est quanto sit rubore suffusus. quod animadvertens ego, causamque intelligens, statim subdidi. Legimus & Græcum alterum Pindari, quod ita noster Cælius Latine vertit:

Salve cui pubes, tumultusque bis obtigit unus,

Tu sapias Hesiode, quantum homini sapere est.

Sed & Aldus ita prius:

Hesiode ante alios sophia præstantior omnes,

Salve, bis quondam qui puer atque senex.

Græcum Pindari, si vultis, sic habet:

Χαῖρε δὲς ἡβήσας, ἔ δὲς αἶψα ἀναβλήσας

Ἡσιόδ', ἀνδράποισ μέτρον ἔχων σοφίας.

Verum jam tempus est, inquam, ut quæ ab Hesiodo scripta sint, commemoremus, si tamen prius illud unum, quod in Græcis commentariis reperi, attulerō super ea in Εργοῖς verba, μήτ' ἐμὸς υἱός. Filius, ajunt, Hesiodi Mnaseas est. Philochorus vero Stesichorum dixit ex Climene: ego tamen legendum putō, Ctemene, ut jam ostendi. Alii tamen ex Archiepe: quo fit ut eos mirer, qui scribunt, Hesiodum præter Stesichorum & filiam habuisse Mnaseam nomine, quam Archiepen vocant alii. Porro sexdecim Hesiodi legitima feruntur volumina. in primisque Theogonia, a Philosopho Zenone inter alios interpretata. Deinde Εργα ἔ ἡμέραι, id est, Opera & Dies. In quo opere de re rustica præcepta tradit ad Persen fratrem, quem & ipsum Poetam aliqui scribunt. Sunt & qui putent, Ἡοίᾱς μεγάλας, sic vocata carmina, Hesiodi esse; ut Eunapius Græcus historicus, & in Bæoticis Pausanias: quo loco & alia Hesiodi opera commemorat, de quibus jam ante plane meminimus. Post hæc Astronomica scripsit, tum Hypothecas, quas tamen Fabius Quintilianus, ex Aristophanis Grammatici sententia, Hesiodi esse negavit. At vero Aristoteles & Grammatici nonnulli, ut Hesiodi legitimum opus, in medium afferunt. Scripsit item Heroum & Heroidum Genealogias:

logias : ad hæc & de mulieribus : quo in opere Heroidas multas induxit virorum fortium nuptias, ut ait Servius, optasse. Dion vero Chrysostomus ex Alexandri Macedonis sententia, Hesiodum ea causa de mulieribus scripsisse dixit, quod Homero concederet, qui de Heroibus ante scripsisset. Et quidem Lucianus ait, Hesiodum mulierum virtutes concinuisse. Tradit Pausanias, Hesiodum vaticinandi artem ab Acarnanibus edoctum, de ea carmina scripsisse. Scribit Nicocles, quod & in Pindarum Grammatici notant, Hesiodum primum *ῥαψωδῆσαι*, hoc est, per rhapsodias carmina cecinisse. At vero Hesiodus ipse, se cum Homero in Delo in Apollinem hujusmodi versus primum concinuisse prodidit, dum sic cecinit, ut pridie diximus:

*In Delo tum primum ego Maonidesque Poetæ
Lusimus, inque novis carmen cantavimus hymnis,
Auricomum Phœbum, quem Latona edidit alma.*

Sed videte, rogo, quam ille dulcius suaviusque sua lingua:

*Ἐν Δήλῳ τότε πρῶτον, ἐγὼ ἔ' Ὀμηρῳ, αἰοῖδ'οι
Μέλπομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥάσαντες αἰοῖδ'ω,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάρον, ὃν τέκε Λητώ.*

Scripsit item Hesiodus Pelei & Theridis Epithalamium, sicuti priore sermone retulimus. Scripsit & de Dactylis Idæis. Item Epicedium in Batrachum amicum, & quod adhuc legitur Poema inscriptum Herculis Scutum: quod tamen Aristophanes Grammaticus non Hesiodi esse suspicatus est, sed cujuspiam alterius, qui Homerici sit imitatus. Megacles autem Atheniensis, & Apollonius Rhodius, Stesichorusque, ipsius Hesiodi legitimum carmen esse censuere. Scripsit idem de Medicina: qua de re Plutarchus in Symposio Dioclis. Hesiodus, inquit, in Medicina plurimum valuit: quod manifeste apparet, cum de victus ratione, de vini temperamento, de aquarum vi, de balneis, de scæminis, de temporum connexionione, deque infantium statu differit.

* *

Et

Et hæc quidem Cleodemus medicus apud Plutarchum . Sunt & qui Hesiodum de herbis scripsisse tradant : quod ex Plinio colligitur . Nec defunt qui Hesiodum scribant auctorem eorum apologorum , qui Æsopi dicuntur . Quæ ego cum dixissem , Vide , inquit Piso , quam paucis carminibus M. Manilius in secundo Astronomican ista fere omnia Hesiodi opera complectatur . Nam cum Homerum laudasset , mox ita de Hesiodo subiunxit :

----- Sed proximus illi

*Hesiodus memorat divos , divumque parentes ,
Et chaos enixum terras , orbemque sub illo
Infantem , & primum titubantia sidera corpus ,
Titanas juruisse senis cunabula magni ,
Et sub fratre viri nomen , sine fratre parentis ,
Atque iterum patris nascentem corpore Bacchum ,
Omniaque immenso volitantia corpora Mundo .
Quin etiam ruris leges cultusque rogavit ,
Militiamque soli , quod colles Bacchus amaret ,
Quod fecunda Ceres campos , quod Pallas utrumque ,
Atque arbuscula vagis essent quod adultera pomis ,
Sylvarumque Deos sacrataque numina nymphas ,
Pacis opus , magnos naturæ condit in usus .*

Cum recitasset hos versus Piso : Si velim , inquam ego , quæcumque omnia de Hesiodo legi , vobis in præsentia recensere , in longum nimis noster sermo procederet : quædam tamen haud indigna relatu nequaquam præteribo . Scribit in primis Dialogum Lucianus , qui Hesiodus inscribitur , in quo Hesiodum ipsum de se multa narrantem inducit , eumque ipse , ut solet , irridet . Sunt & inter Græca Epigrammata in Hesiodum multa . Exstat & apud Græcos Proverbium de iis , qui supersenescent , Hesiodia senectus : de quo & Pindari distichon legitur , quod ante ab Aldo & Cælio nostro interpretatum attulimus . Pythagoram scribit Philosophus Hieronymus , cum ad inferos descendisset , Hesiodi animam vidisse ad columnam æream suspensam adstri-

strictamque adeo, ut stridere videretur, & cum ea Homeri quoque animam serpentibus undique incinctam; ea videlicet solummodo causa, quod de Diis falsa suis carminibus confinxissent. Quare factum puto, ut Ponticus Heraclides contra Homeri calumniatores librum illum ediderit, qui est inscriptus, Allegoriæ in iis, quæ de Diis ab Homero dicuntur, & responsiones in ejus calumniatores. Videri enim, inquit, posset Homerus, Salmoneus, vel Tantalus, immoderatam atque intemperatam linguam habens, si quæ de Diis cecinit, sub alia significatione, non intelligerentur. Et quidem de Homero Heraclides, quod & de aliis Poetis bonis, ut hesternæ die diximus, intelligi potest. Sed tametsi excellentis ac prope divini ingenii fuerit Hesiodus, non tamen ideo obtrektoribus illum caruisse accepimus; siquidem iniquas adversum eum controversias exercuisse Cercopem legimus; in tantum excellentissimus quisque aliquo detractore est vexatus. Homerus quidem, ut Zoilum mittam, a Siagro Poeta laceratus, Pindarus ab Amphimane Coo, Simonides a Timocreonte. Nec Virgilio Horatioque nostris defuere Parones, Mævii, Bavii atque Suffeni, aliique, de quibus in nostris his sermonibus sparsim, ut feret locus, plura dicemus. Sed & hoc Homomastigon genus nostro hoc tempore non minus, quam pridem, viget. Plures quidem nunc Critici & Zoili, quam versificatores & Poetæ. At de Hesiodo jam factis.

HESIODI VITA

E Fulvii Ursinii Elogiis descripta.

Hesiodum Dio Patre, & Pycimede matre. natum Olympiade prima, LX. ante Romam conditam annis floruisse, ex scriptoribus cum Græcis, tum Latinis colligimus. Patria illi Cumia, Æolicarum urbium una, ut Herodotus & Strabo annotarunt. Inde autem ære alieno oppressum patrem Diu migrasse ferunt, Ascræque Bœotiae vicum petisse; a quo Ascræum deinde Hesiodum dictum. Ejus mortem, cum senex admodum esset, recitat Plutarchus in Dioclis convivio. Proverbium inde factum, Hesiodea fenectus. Hesiodo statuam in publico Constantinopolino gymnasio, quod Zeuxippi dicebatur, ex ære positam fuisse, intelligimus ex his Christodori versibus in lib. 5. Epigrammatum Græcorum,

Ἡσίοδος δ' Ἀσκραῖος ὀρενέσσιν αἰδέσθω μέσας
Φθγγόμενος, χαλκὸν δ' ἐβιάζετο θυάδι λύσσει
Εὐθεὸν ἱμείρων ἀνέγειν μέλῳ.

Quos Laurentius Gambara Brixianus ita in Latinum transtulit:

*Hesiodusque choros Ascræus stabat agrestes
Inter, Hamadryadum media sublimis in aula:
Ærea & effigies fundebat ad æthera carmen.*

Pausanias quoque in Bœoticis Hesiodo statuam æream a Thespiensibus in urbis foro positam fuisse scribit: qui & aliam Hesiodo statuam in templo Jovis Olympici collocatam narrat in rerum Eliacarum libro 1. De Hesiodo Vellejus lib. 1. Hujus ætemporis æqualis Hesiodus fuit circa centum viginti annos distinctus ab Homeri ætate, vir perelegantis ingenii, & mollissima dulcedine carminum memorabilis: otii quietisque cupidissimus, ut tempore tanto viro, ita operis auctoritate proximus, qui vitavit ne in id, quod Homer-

rus,

rus , incideret ; patriamque & parentes testatus est ; sed patriam , quia multatus ab ea erat , contumeliosissime .

D E

H E S I O D I Æ T A T E .

Ex Johannis Gerhardi Vossii libro de Poetis

Græcis Cap. II.

Sic statuimus nihil nunc antiquius habere Græcos poematis Homeri & Hesiodi , sed quando hi vixerint , Veteres ipsi certant incerti . Hesiodum multo juniorem Homero (*quem vixisse Olympiadum initio, vel paullo post, Romuli nempe temporibus, paucis ante ostendat*) Cicero putavit . Uti & Porphyrius ac Solinus , quorum ille annis C , hic CXXX. post Homerum vixisse existimat . Alii eo quod simplicior sit , antiquiorem fuisse conjectant . Plurium vero opinio est fuisse æqualem . Ut Varro in primo de Imaginibus , teste Agellio , Plutarchus V. Symposiacon & VII. Sapientum convivio , item Philostratus . In eo dissensu ob plurium consensum , & quæ de certamine Homeri ac Hesiodi prodita sunt , maluimus nos aggregare iis , qui aliquo tempore simul vixisse existimant . Non multum abit quod apud Cyrillum legas floruisse Hesiodum paullo ante primam Olympiadem , regnante in Latio Proca Sylvio , vel quod alii floruisse dicunt Olymp. IV. , ut est apud Eusebium in Chronicis . Apud quem etiam legas ad præcedentem Olympiadem floruisse tum Eumelum Poetam , qui Bugoniam & Europam scripsit . Fuerint igitur & Hesiodus & Eumelus æquales . Nec multum abit Tzetzes , qui Hesiodum refert ad Olymp. XI. Operæ vero est attendere ad id , quod Hesiodus ipse scribat , sua ætate Arcturum ἀρκούρον in Bæotia exortum fuisse VIII. die

* *

3

Mar.

Martii. unde Poetæ hujus ætas in tantum saltem possit colligi, ut error si quis sit, saltem intra 70. annos sit constitutus, sicuti observat Jos. Scaliger in Eusebianis animadversionibus, num. MCCLV.

Εκ τῆς Σuida.

Ex Suida.

ΗΣίοδος Κυμαῖος, γένος δὲ κομισθεὶς ὑπὸ τῆς πατρὸς Δίης, ἔκ μητρὸς Πυκτιμένης, ἐν Ἀσκήρῃ τῆς Βοιωτίας. Γενεαλογεῖται ὅτι εἶναι τῆς Δίης τῆς Ἀμπελίδος τῆς Μελανώπιδος. ὅν φασὶ ἂν καὶ τῆς Ὀμήρου προτέρας εἶναι πέπτον, ὡς ἀντιφάσι εἶναι Ἡσίοδος ἂν Ὀμηρον. ἐκότερον ὅτι ἀπὸ τῆς Ἀτλαντὸς κατὰ γένος. ποιήματα δὲ αὐτοῦ ταῦτα, Θεογονία, Ἔργα ἔκ Ἡμέρας, Ἀσπίς, Γυναικῶν κατάλογος ἐν βιβλίῳ εἰ. Ἐπικήδης εἰς Βάτραχόν πνα ἐρώμενον αὐτοῦ. Περὶ τῆς Ἰδαίων Δακτύλων. ἑτέρα πολλά. Ἐτίλειπεν δὲ ἐπιζήσαντας παρ' Ἀντίφου ἔκ Κριμίνου· οἱ νύκτωρ δόξαντες ἀναρεῖν φθορέα ἀδελφῆς ἑαυτοῦ, ἀνέλον πόν Ἡσίοδον ἀκοντες. ὡς δὲ καὶ Ὀμήρου κατὰ πνας προεβύτηρος. κατὰ δὲ ἄλλους, σύγχροτος. Πορφυρίου ἔκ ἄλλοι πλεῖστοι νεώτερον ἐκαστὸν ἐν αὐτοῦ ὀρίζουσι.

Hesiodus Cumæus. Ceterum a patre Dio & Pycimede ejus matre, in Aschera, translatus eo, vixit. Genus ac familiam illius ab Ampelide Dio, Melanopide filio deducunt. Quem nonnulli Homeri abavum fuisse volunt, ut Hesiodi consobrini filius fuerit Homerus. Utrumque autem ab Atlante volunt oriundum esse. Ejus autem hæc sunt poemata: Opera & Dies, Scutum, Mulierum Catalogus, libris quinque. Epicedium Batrachi, quem in deliciis habuit. De Dactylis Idæis. Alia item multa. Obiit autem, cum ad Antiphum & Ctimenum hospes divertisset. Qui cum noctu sororis suæ stupratorem tollere se existimarent, Hesiodum ignari sustulere. Fuit autem Homero, ut quibusdam videtur, antiquior. Alii eadem tempestate vixisse autumant. Porphyrius, & a-

lii, centum omnino post annis floruisse tradunt.

Ex

Εκ τῆς Διονυσίου πρὸς

Ἀλικαρνασσέως.

Ex Halicarnassensis

Dionysio.

Ἡ Σίδοθ' μὲν γὰρ ἐφρόν-
πεν ἡδονῆς, ἔ' ὀνο-
μάτων λεϊότητ', ἔ' συνδέ-
σας ἡμετέρως.

H Esiodo autem magna
voluptatis fuit cura,
tum æquabilem dictionem
accuratamque amat compo-
sitionem.

Vellejus Paterculus Hist. lib. I.

H Ujus temporis æqualis Hesiodus fuit, circa CXX.
annos distinctus ab Homeri ætate, vir perelegan-
tis ingenii, & mollissima dulcedine carminum memora-
bilis, otii quietisque cupidissimus, ut tempore tanto
viro, ita operis auctoritate proximus; qui vitavit, ne
in id, quod Homerus, incideret; patriamque & paren-
tes testatus est; sed patriam, quia multatus ab ea erat,
contumeliosissime.

Fabius lib. X.

R Aro affurgit Hesiodus, magnaque pars ejus in
nominibus est occupata; tamen utiles circa præ-
cepta sententiæ, lenitasque verborum & expositionis
probabilis: daturque ei palma in illo mediocri genere
dicendi.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἀ Οὐκ εἶδ' ἐν γάμῳ σκιερῷ νύκτωρ Ἡσιόδοιο
Νύμφαι κλυιάδων λῦσαν ἀπὸ σφετέρων,
καὶ τὰρον ὑψίστατον, γάλακτος δὲ ποιμένες αἰγῶν
Ἑρρηναν, ξανθῶν μετρίων μίλιον.
Τοῖσι γὰρ ἔ' γῆραι ἀπείωνται, ἐννέα Μυσῶν
Ὅ' πρὸς βυς καδραὶν γάλακτιν κινάδων.

* * 4

D A.

DANIELIS HEINSII

IN HESIODUM

EPIGRAMMAT A.

Δ Ἡμητερ τρέλῃς, σὲ μὲν πολυγηδέα καρπὸν
 Ἀλδαίνειν σοφίης εἰκός, ὅτε σαχύων.
 Τὸν μὲν πᾶς Δίοιο ἔ' ἀγχινού Πυκιμήδης,
 Ἀσκηρὸς ἐνναέτης, οἶδεν ἀμυσάμενθ'.
 Ζῷ γάρ ὑπο τρεφδείς μεγαλύνουμε, χερσὶ δ' ἐχέτλῳ
 Τῇ μὲν ἀεράζων, τῇ δὲ μέγα δρέπανον,
 Ἀρτόν τ' ὀκτάβλωμον, ἀετρία λιμόν ἀμύειν,
 Παντοίης κορυφῷ δρέψατ' ἀπ' ἰδμοσύνης.
 Τῶν δέ σοι ἀγλαόκαρπα θαλύσσει δῶκε κομίζην,
 Μελπόμενθ' γλυκερῆς ἔργα γεηποίνης.
 Σωφροσύλῃ δ' ἐδίδαξε, ἔ' ὡς πλέον ἤμισυ παντός,
 Ἐκ Μυσίων σοφίης μέτρα διδασκόμενθ'.
 Ἀλλὰ γέρον μάλα χαῖρε, πανόλβιε· σοὶ γὰρ ἐνεγκε
 Πολῶ ἔ' πιτυτῶ γαῖα φυτοπορέλῳ.

In eundem.

Δαφνοφάγθ', γλυκύμυθθ', ἀνὴρ φίλθ' ἐρανίδῃσι,
 Γῆς ἀρότρως δῆθ' δέκνυνεν Ἡσιόδθ',
 Πιερίδων γέγων πολυώνυμθ'. ὦ πόποι, ὦ Ζῷ,
 Ἡ' γλαφυρῶς ταύτης ὠνάτω γετονίης.

In eundem.

Πῆμα κακὸς γέγων, ὅσοντ' ἀγαδὸς μέγ' ὄνειαρ,
 Αἰ σελίδες δάμ φαντό ποδ' Ἡσιόδ' α.
 Ταῦτ' ἄρα φρασάμενθ', γλυκερῆς φίλθ' ἤλδα Μύσης,
 Γετονίης αὐτῇ ἐμμορε Πιερίδων.

In

In eundem .

ὦ μάκαρ, ὃ ξανθῆς Δημήτερος ἔργα κομίζων,
 Βέλπες' Εἰρλώης παῖ, γέρον Ἡσίοδε,
 Δαίμοσιν οἱ εἰδῶς, νέμων ἐνὶ βένδεσιν ὅλης
 Ποίμην ἢ δ' ἀγέλω τῆς Ἐλικωνιάδος.
 Ἐνθά σε βυκολέονσαι θεῶν καλά τέμνα δυνάτο,
 Πικρῶδι σὺ φίλῳ τερπόμενον κραδίῳ·
 Ἡ σάχα πεμπάζοντα βόας, ἔ' μνηκάδας αἶγας,
 Ἡ σάχα ἔ' λεπτὰς πηγνύμενον δόνακας,
 Ἐν τε πόης λαλαγῆντα, ἔ' ἄνθεσιν εἰσβαροῖσιν,
 Οἷα φιλεῖ λιγυρῶν ἔδνεα μελονόμων.
 Καί ποι σκῆπτρον ἔδον Μισσῶν βασίλει γενέσθαι,
 Αὐτοφύς θεῶν σῆμα δαηροσύνης.
 Χαῖρε, πάτερ, πίδεσι, ἔ' ἴλασ' ἄμμι γένοιο,
 Αἰπόλε μὲν πρότερον, νῦν δ' ἄρ' αὐδοπάλε.

In eundem .

Τ' Ἰαγώραν ποτ' αὐιδὸν ἀναζητῶντος Ἀρης,
 Ἡ φύσις ἀρχαῶν δέξασθαι Μαιονίδην.
 Δαιὸς Ἀρης μέγ' ἔχαιρε, καὶ οἱ πόλεμος τε μάχας τε
 Κέλεσσο, ἔ' δῖον μελπέμεν Αἰακίδην.
 Τὸ δ' ἄρα γινομένοιο πάσαι κλύε πότνια Διὸς,
 Βῆ δ' ἴμεν ὑψηλῆς ἄγκυα Πιερίης.
 Ἐνδ' ἄρα οἱ κλυτότερος ἐναντίας ἦλθεν Ἀπόλλων,
 Ὡς κα μάλ' Ἀσκραῖον δέξασθαι δ' Ἡσίοδον,
 Ἡσίοδον φιλόμυθον, οἷζυρῇ ἐνὶ κόμῃ
 Γανόμενον, Μισσῶν ἄγχι Ἐλικωνιάδων.
 Ὡς ὁ μὲν ἦδε μόθον Πηληιάδην Ἀχιλλῆος,
 Καὶ προτέρων ὀρμῆς ἔ' μέν' ἡμιθέων.
 Αὐτὰρ ὁ γῆς ἀρότρως, ἔ' ἀρτρώτα πῶσις μάστιγι
 Ἐκ Διὸς ἑρᾶνισι σήμαπα, πᾶσι τ' εἰρίδας.
 Ὡς εἰδὼν μεγάλων διαῶν ἀνὰ γαῖαν εὐσῶν,
 Ὅς γ' ἐπιμωμητῶν ἦεν, ὅς δ' ἀγαθῶν.

In

In eundem.

Χαῖρε θεῶν Ἀσκραῖε καὶ ἑρᾶνδ' ἀρωῇ ἔχουσι
 Μυθεα ἔ' πληθὺν ἔ' γέν' ἔξαιύσας.
 Μυσῶν ὑποφῆται παλαγγεῖς· ἦτοι ἐκδύδεις
 Πολλὰ πάτερ θυμῷ δάμνα· ἔ' ἀρετῆδος,
 Τίρεα πάντα μαδῶν, πάτερ ἑρᾶνός ἐξεφῶντας,
 Καὶ Κρονίδῃ βελίης, ἔ' φά' ἡελίου,
 Τῶτε Σελυαῖης λιπαρῶ φλόγα, μαῶν ἀρέρης,
 Ἀγλαὴν ἀρχαῖης σῆμα φυτοσσοῦρης.
 Ἀρκάδες ἰληχοῖτε· μέν' ἀποστέλλω ἔσοκα
 Πάντα Σελυαῖης γνῆς πόρον Ἡσίοδ'.

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ,

De quorundam versuum dimensione,
 nec non de aliis.

Non contracta legenda sunt seu contracta, metro id
 postulante. Verbi gratia. ε. 5. ῥέα μὲν γὰρ βεῖαι,
 ῥέα δ' ἐβεῖονσαι χαλκῶσαι. Hic prius ῥέα proferendum ῥε.
 ε. 30. ἄρη γὰρ τ' ὀλίγη πέλεται νεκίων τ' ἀγορέων τε. Hic
 metrum postulat, ut pro νεκίων dicas νεκῶν, & pro Jo-
 nico ἀγορέων, ἀγορῶν. Jones nimirum non contrahunt.
 Et pro νεῖκα in dimensione (quam alii scansionem vo-
 cant) legendum νεῖκη. In dimensione inquam, secus
 non. ε. 109. χρύσειον μὲν πρόπτεα μέν' . Legendum hic
 χρυσῶν. & sic in aliis. ε. 129. ἔττα, ubi τὸ ἄλφα per se
 breve in cæsura producit. Cæsura vocalem reddit an-
 cipitem. Sic Ovid. Si nihil attuleris, ibis Homere fo-
 ras: ubi ultima in attuleris propter cæsuram est anceps.
 Sic α. 5. εἰδέϊ τε μεγάδαι τε, ubi prius τε producit, &
 est quasi cæsura, τε enim prius, cum εἰδέϊ cohæret, tan-
 quam pars illius vocis conjunctæ. α. 458. pro ἡρακλῆϊ
 lege, scil. in dimensione ἡρακλῆ. β. 93. pro μυσῶν, le-
 γε μυσῶν, pro ἀΐδῳ, lege ἀΐδῳ, nimirum in di-
 men-

mentione. Secus *Jonismus* passim retinendus, & singula legenda, sicut sunt scripta. §. 169. pro κυφογένειαν, lege κυφογενῆ. Sed inquires, cur ita legimus? Resp. Poetarum morem esse, ut vocem perspicue proponant, dimensionem lectori relinquentes. Sic ἱλιάδ. α. 1. πηληϊάδῳ ἀχιλλῷ. Hic non legendum πηληϊάδῳ, sed πηληϊάδῃ, vel πηληϊάδῳ per syncopen τῷ ἑλῖδῳ. Scilicet tanta est Poetarum licentia, ut pro πηλεΐδης, α, δ, (ὁ ὅς τῷ σπληνός) dicant per Ionicam διαίρεσιν, πηληϊδης, α, δ, & per novam τῷ α epenthesin, πηληϊάδης, α, δ, pro πηληϊέδῳ. Jonice vero πηληϊάδῳ. Tantopere luxuriantur αἱ διάλεκτοι, adeo ut idcirco Græcanica seu Graja Poesis omnium facillima, & Poetὰ judicε, Musas videatur habere faventiores. Tum observandum Hesiodum usum esse Dialecto Jonica, & quæ illi dialecto propria sunt, accurate e Grammaticis petendum, ex. gr. α mutant in η, dativum pl. formant a nominativo plurali, ἔργοιο, pro ἔργῳ. rejiciunt fere ubique augmenta Verborum, & alia similia, quæ usu facilius quam præceptis addiscuntur.

Tum in Indice brevitatis ergo literis quibusdam usi sumus, ut p. præteritum designat. a. aoristum, f. futurum. m. medii. f. g. fœminini generis. ε. ἔργα εἰς ἡμέρας designat. α. ἀσπίς, seu scutum. δ. θεωροῖαν.

NOTULÆ

In Theogoniam Hesiodi.

Θεογονία] Sic inscribitur descriptio generationis Deorum; nimirum γεννηθῆς. Nam erant alii ἀγέννητοι, ut docet *Hesiodus*, ab initio Poematis. Dicitur *Abaris* Hyperboreus vates scripsisse Θεογονίαν καταλογάδην, *prosa oratione Generationem Deorum*; quod forte additur, discriminis causa, ne Hesioidea intelligeretur. Vide *Suidam*, in *Abaris*. Si *Herodoto* credimus, *Homerus* & *Hesiodus* inventores fuere Theogoniæ, antea Græcis ignotæ. Sic enim loquitur Lib. II. c. 53. Οὐδὲν δὲ ἐγένετο ἔκαστος ἑὸν θεῶν, εἴτε αἰεὶ ἦσαν πάντες, οὐκοῦν τε πάντες σὰν εἶδεν, ἐκ ἡπιστάτω μέλει ἔφραζεν τε ἔχθρας, ὡς εἰπῆεν λόγῳ. Ἡσίοδον γὰρ ἔφησθον ἡλικίῳ τετρακοσίοισι ἔτεσι δοκέω μὲν φρεσὺς γένεσθαι, ἔκ ἐπὶ πλείοσι. Οὗτοι δὲ εἰσι οἱ ποιήσαντες ΘΕΟΓΟΝΙΗΝ Ἑλλήσι, ἔποισι θεοῖσι πᾶσι ἰππονομίᾳ δόντες, ἔπαιας τε ἔτεχναν διελόντες, ἔειδεν αὐτῶς σημανάντες. Unde autem singuli Deorum exstiterint, anve cuncti semper fuissent, aut qua specie, hætenus ignoratum fuerat, nisi nuper atque heri, ut sic dicam. Nam Hesiodus atque Homerus (quos quadringentis non amplius annis ante me opinor fuisse) finxerunt Græcis Theogoniam, Diis cognominibus datis, divisisque honoribus & artibus inter illos, & descriptis illorum formis. At ubique Homerus & Hesiodus quasi jam nota illa describunt, nec videntur ornasse nisi circumstantiis nonnullis. Sane numquam homines aliter de Diis sentientes eos tulissent talia de iis blaterantes, qualia habent. Interim liquet ex hisce verbis, Theogoniam vere esse Hesiodi, quamvis nonnulli dubitarint, ut docet *Pausanias* in Bæoticis, sive Lib. IX. p. 581.

Η'ΣΙΟ'.

A D D E N D A.

ADMONITIO AD LECTOREM.

I Talicum manu scriptum Operum Hesiodi, Hymnorum Orphei, & Procli Philosophi nobis primum exhibitum, ut typis ederetur, non solum aliquibus mendis contaminatum, quæ omnia correximus, sed nonnullis etiam lacunis passim erat interruptum, quas asteriscis indicare rectum censuimus. Ubi hoc Opus in vulgum exiit, statim de lacunis nonnulli questi sunt, qui nulla ratione adduci poterant, ut sibi persuaderent, eas ab Abbate Antonio Maria Salvini de industria relictas fuisse. Hoc vero gravissime tulit ejusdem Frater Canonicus Salvinus Vir & ipse propter præclara ingenii monimenta insignite eximius, neque ullo modo passus est, notam hanc Fratri suo inuri, vulgoque credi, posthumum hoc Opus Auctoris fuisse, & quæcumque in eo vel omissa, vel non recte translata apparerent, ipsi injuria tribui. Ita & pro summa in literas voluntate, & in Fratrem pietate autographum ipsum Auctoris liberaliter tradidit, ut Opus a Fratre elaboratum numeris omnibus absolutum, & ne vel levi quidem nævo maculatum haberes. Sua etiam laus non mediocris Viro Clarissimo Antonio Francisco Gori ob idem autographum ad nos missum tribuenda est, qui non solum demandatam sibi provinciam erudiendæ in Historicis rebus juventutis naviter sustinet, sed etiam quacumque ratione potest studiosos omnes optimis tum suis, tum aliorum scriptis edendis ad comparandas disciplinas, & artes allicit, novisque in dies subsidiis, & adjumentis Literariæ Reipublicæ opes mirifice augeat. Hæc igitur additamenta, quæ tibi ob oculos ponimus, ex manu scripto ipsissimo Auctoris excerpta, & locis suis singula accommodata libenter excipe cum magna grati animi significatione erga eum, unde exierunt.

***

La-

Lacuna, quæ erant in Deorum Generatione.

Pag. 9. Ἡ μὲν γὰρ βασιλῆσιν ἀμ' αἰδοίοισιν ὀτηδῆ.
Hæc enim & Reges venerandos comitatur.

..... Ch' i Re augusti ella accompagna.

Pag. 13. Ἡδὲ ὡς παρῶτα πολύπτυχον ἔσχον Ὀλυμπον.
Atque quomodo primum multis implicitum sphaeris tenuerint Cælum.

..... e qual pria tenner l' Olimpo
 Di molte falde.

Pag. 14. .... θεῶν χαλέντας ἐναύλους
Νυμφέων, αἱ ναιέσιν αὖ ἔρεα βροσθέντα.

..... *Dearum gratas speluncas*
Nympharum, quæ habitant per montes saltuosos.
 Delle Dee Ninfe leggiadri canali,
 Ch' abitan per le concave montagne.

Pag. 34. Νέσον τε, Ρόδιόν δ', Ἀλιάκμονα δ', Ἐπτάπο-
 ρόν τε,
Nessumque, Rhodiumque, Haliacmonemque, Heptaporumq;
 E Nesso, e Rodio, e Aliacmone, e Eptaforo,

Pag. 83. .... ὑποτατάρχοι .... ἰόντες,
 .... *sub Tartarum detrusi* .... *existentes,*
 .... sottartarei, che stanno,

Pag. 88. .... εἴβεται
Λυσιμελής.

..... *destillat*

Solvens membra.
 Distilla, delle membra scioglitore.

Lacuna, quæ erat in Operibus, & Diebus.

Pag. 139. *Adhuc lacuna remanebit, cum neque in manu scripto nunc nobis exhibito hæc verba in Italicam linguam translata reperiantur:*

ἃ σε φράζομαι ἀνωγα, h. e. ea, quæ te cogitare jubeo.

La-

Lacuna, quæ erant in Fragmentis.

Pag. 252. Ἀκρον ἐπ' ἀνδρείων καρπὸν δίεν, ὕδ' ἐκ κατέκλα.
Per summum spicarum fructum cucurrit, neque rupit:
 Su' virgulti correa, nè gl' infrangea.

Pag. 254. *Qua editione Operum Hesiodi Abbas Antonius Maria Salvini usus fuerit, nobis ignotum; in iis certe, quas nos adhibuimus, in Fragmentis Hesiodi, quæ sequuntur, extant, ab eo prorsus omissa.*

Ex eodem ad Iliad. B.

Νέστωρ οἷ' ἄλυξεν ἐν ἀνδριμόεντι Γερώνῳ.
Nestor solus vitavit in florida Gereno.

Ibidem.

Κτάνε ὃ Νηληΐ' παλασίφρονας υἱάς ἐδλῆς
 Ἐνδέκα, δωδέκατ' ὃ Γερώνῳ ἵπποτα Νέστωρ
 Ἐάν' ἔων ἐτύχησε παρ' ἵπποδαμοῖσι Γερώνοις.
Occidit Nelei laboris ferentes filios fortes
Undecim, duodecimus vero Gerenius eques Nestor
Peregrinus evasit apud Gerenios equitandi peritos.

Lacuna in Orphei Hymnis.

Pag. 291. *Deest translatio verborum Græcorum: μεγαλύνουμε ναίων, h. e. magnanime habitans.*

Pag. 292. *Corrige primum notti-vario, quod est Typographi mendum, & lege motti-vario. Deinde animadvertite, utrum verba illa Γέννα φηὶ μείωσι Πίας πόσι recte translata sint illis verbis, Uom di Rea.*

Pag. 295. Ζῷ Κρόνιε, σκηπτῷχε, καταράτῃ, ὑβριμόδυμῃ,
 Παντογένεδλ', ἀρχὴ πάντων, πάντων τε τελευτή.
 Σεισίχθων, αὔξησά, καδάρσι, παντοπανάσῃ,
Jupiter Saturnie, sceptriger, demissor, fortis animo,
Omnium generator, principium omnium, omniumque finis,
 Ter.

*Terra motor, auctor, expiator, omnia quatiens,
 Giove Saturnio, portator di scettro,
 Giusto scendente, di feroce cuore,
 Universal generazion, di tutte
 Cose principio, e di tutte tu fine.
 Scrollator della Terra, aumentatore,
 Purgator, scotitor, folgoratore,*

Pag. 298. *Deest explicatio verborum Græcorum ΕΙΣ ΠΛΟΤΤΩΝΑ.*

Pag. 312. *Non sunt translata verba Græca Ισια ἀνδράχθης, h. e. Vesta audax.*

Pag. 314. *Εἰμυλῶ πάντων, καρδέμπορε, λυσίμεινε.*
Interpres omnium, lucrose, curarum dissolutor:
 Spofitore di tutto, guadagnante
 Mercatante, che liberi d' affanni:

Pag. 341. .... χθόνα ναυσίπυον.
Ελδὲ μάκαρ

..... *terram habitant.*

Veni beate

Soggiornan nella Terra. Vien beato

Pag. 374. *Deest translatio in linguam Italam totius Hymni Sanitatis. Manus scriptum Italicum quidem admonet his verbis V. nel Libro; verumtamen totum manu scriptum mihi diligenter versanti translatio ejusdem nusquam occurrit. Si forte inter alia Abbatis Antonii Marie Salvini adversaria reperietur, nobisque suppeditabitur, libentissime alteri Hesiodi editioni illam addemus.*

Pag. 376. .... αἰολόμορφοι.

Di varie, strane, divise forme.

Pag. 389. *Βακχιακὰς* ..... ἐπιδάξουσιν
 Bacchiache ripetendo

Lacuna in Hymnis Procli Philosophi.

Pag. 408. .... μελιχρόωρ .....
 ..... βλάστησεν

..... germogliò il donatore.

ἩΣΙΟΔΟΥ Ἡ ΑΨΚΡΑΙΟΥ

ΘΕΟΓΟΝΙΑ

HESIODI ASCRAEI

THEOGONIA.

A

Η ΣΙΟΔΟΥ Τῆ ΑΞΚΡΑΙΟΥ

Θ Ε Ο Γ Ο Ν Ι Α .

Ουσάν Ελικωνιάδων ἀρχόμεθ' αἶδαν,
Αἴς' Ελικῶνθ' ἔχουσιν ὄρθ' μέγα τε ζά-
δόν τε.

Καί τε περὶ κρήνῃσιν ἰοειδία πόσ' ἀταλοῖσιν
Ὀρχάνται, ἔ' βωμόν ἐραδενέθ' Κρονίωνθ'.
Καί τε λοισσάμεναι τέρενα χροά Περιησοῖο, 5
Ἡ' Ἰππικρήνης, ἡ Ὀλμεῦ ζαδέοιο,

Ἀκροτάτῃ Ελικῶν χορὰς ἐνεποιήσαντο
Καλῆς, ἱμερόντας· ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν.
Ἐνδὲν ἀπορνύμεναι, κακαλῦμμένα ἦε πολῇ,
Ἐννύχια σάχον περικαλλέα ὄσσαν ἰῆσαι, 10
Τμνᾶσαι Δία τ' αἰγίοχον, ἔ' πότνιαν Ἥρην
Ἀργείῃ, χρυσεόισι πεδίλοις ἐμβεβαῖαν,
Κέρῃ τ' Αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθύνῃ,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, ἔ' Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
Ἡδὲ Ποσειδάωνα γαήοχον, ἐννοσγάμον, 15
Καὶ Θέμιν αἰδοίῃν, ἐλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτῃν,
Ἡβῇ τε χρυσοσέφανον, καλλῇ τε Διώνῃ,

Ἡΐ

LA GENERAZIONE DEGL' IDDII

D'ESIODO ASCREO.

Alle Muse Eliconie diam principio
A cantare, che tengon d' Eliconia
Il gran monte, e divino; ed alla fonte
D' intorno, che somiglia le viole,

Coi delicati piè carole intrecciano,
Ed all' altar del possente Saturno,
E lavate la tenera persona
In Permeffo, o Ippocrene, o Olmeo Divo,

Fan

3 HESIODI ASCRÆI

DEORUM GENERATIO.

*Musis Heliconiadibus incipiamus canere,
Quæ Heliconis habitant montem, ma-
gnumque divinumque:*

*Et circa fontem nigrum pedibus teneris
Saltant, aramque præpotentis Saturnii,
Atque ablutæ tenero corpore in Permessò, 5
Aut in Hippocrene, aut in Olmìo sacro,*

*Summo in Helicone choreas duxerunt,
Pulchras, amabiles, fortiterque tripudiarunt pedibus.*

*Inde concitatæ, velatæ aere multo
Noctu incedebant, perpulchram vocem emittentes, 10
Celebrantes Jovemq; ægida tenentem, & venerandam Junonem
Argivam, aureis calceamentis incedentem:*

*Filiamq; Ægioschi Jovis, cæruleos oculos habentem Minervam,
Auguremque Apollinem, & Dianam sagittis gaudentem,
Atque Neptunum terram continentem, terræ motarem, 15
Et Themis venerandam, & nigris oculis Venerem,
Hebemque aurea corona decòram, formosamque Dionem,
Auro-*

Fan balli sulla cima d' Elicona
Belli, leggiadri, e co' piè forte danzano.
Quindi movendo, e d' aer molto cinte,
Van di notte, mettendo amabil voce,
A Giove inni dicendo Egidarmato,
Ed alla maestosa Giuno Argiva,
Che con calzari d' or se ne cammina,
E alla figliuola d' Egioco Giove
Dagli occhj azzurri Pallade Minerva,
E a Febo Apollo, e a Diana cacciatrice,
Ed a Nettun, che terra tiene, e scuote,
E a Temi augusta, e a Vener d' occhio nero,
Ebe d' or coronata, alma a Dione,

A 2

All'

Ηὐά τ', Ἡελίον τε μέγαν, λαμπρὸν τε Σελήνῳ,
 Λητώ τ' Ἰάπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
 Γαῖαν τ' Ωκεανόν τε μέγαλ', ἔ' νύκτα μέλαιναν. 20
 Ἀλὼν τ' Ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ὄντων.
 Αἱ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλῶ ἐδίδαξαν αὐδῶ,
 Ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἐλικῶνθ' ὑπὸ ζαδέοιο.
 Τόνδε δέ με πρόωπα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπαν,
 Μῦσαι Ὀλυμπιάδες κῦραι Διὸς ἀργαίχοιο. 25
 Ποιμένες ἄγραυλοι, καὶ ἐλέγχεια γαστέρες ὄον,
 Ἰδμεν ἴδμεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα.
 Ἰδμεν δ' ὅτ' ἐδέλωμεν ἀληθεία μυθήσασθαι.
 Ὡς ἔφασαν κῦραι μεγάλα Διὸς ἀργαίχαι.
 Καὶ μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριδηλέος ὄζον, 30
 Δρέ-λαδάς θηητόν· ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδῶ
 Θείῳ, ὥς τε κλύοιμι πᾶ τ' εἰσόμενα, πρό τ' ὄντα.
 Καὶ με κέλονθ' ὕμνεῖν μακάρων γένος, αἰὲν ὄντων,
 Σφῶς δ' αὐτοῖς πρῶτόν τε ἔ' ὕπερον αἰὲν αἰεῖν.
 Ἀλλ' αἴη μοι ταῦτα περὶ δρυὸς ἢ περὶ πέτρῳ; 35
 Τυγὴ Μυσῶν ἀρχαίμεδα, καὶ Διὶ πατρὶ
 Τμνῶσαι τέρπεσι μέγαν νόον ἐπὶς Ὀλύμπῳ,
 Εἰρῶσαι, πᾶ τ' ὄντα, πᾶ τ' εἰσόμενα, πρό τ' ὄντα,

Φωγῇ

All' Aurora, al gran Sole, e chiara Luna,
 A Latona, a Japeto, a Saturno,
 Che ruota della mente il grand' artiglio,
 Ed alla Terra, e all' Oceano immenso,
 Ed alla Notte negra, ed alla Sacra
 Generazion degli altri eterni Iddii.
 Le quali già ad Esiodo infegnarò
 Un bel cantare allora, che gli agnelli
 Pasceva sotto il divino Elicon.

Queste parole in pria le Dee mi fero,
 Muse Olimpiadi, del gran Giove figlie.

Pastori, che alloggiate alla campagna,
 Malvagj vituperj, e ventri solo,
 Sappiam dir molti falsi al ver simili,
 Sappiamo anco il ver dir, quando vogliamo.

Si

*Auroramque, Solemque magnum, splendidamque Lunam,
Latonamque, Japetumque, ac Saturnum versipellem,
Terramque, Oceanumque vastum, & Noctem atram, 20
Aliorumque immortalium sacrum genus semper existentium:
Quæ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
Agnos pascentem Helicone sub divino.*

*Hoc autem me primum Deæ sermone compellarunt,
Musæ Olympiades filia Jovis Ægiocchi: 25
Pastores in agris pernoctantes, mala probra, ventres solum,
Scimus mendacia multa dicere veris similia:*

Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.

*Sic dixerunt filia Jovis magni veridicæ,
Et mihi sceptrum dederunt, lauri perviridis ramum, 30
Decerpere mirandum. inspirant autem mihi vocem.
Divinam, ita ut scirem tam futura, quam præterita:
Et me jubebant celebrare beatorum genus sempiternorum,
Se vero prima & postremo semper decantare.*

Sed quo mihi hæc circa quercum, aut circa petram? 35

*O tu, a Musis ordiamur, quæ Jovi patri
Canendo oblectant magnam animum in Olympo,
Memorantes & præsentia, & futura, & præterita,
Vocem*

Si differ le figliuole del gran Giove,
Che dicon cose, che non vanno in fallo,
E son le lor parole per appunto;
Ed a me Scettro dier, di Lauro verde,
Un ramo riguardevole a pigliare;
E tal spiraro a me parlar divino,
Che le future cose, e le passate
Udisti, e m' ordinar, ch' io celebrassi
Degli eterni Beati la prosapia,
E prima, e poi lor stesse ognor cantassi.
Ma perchè a me ciò intorno a quercia, a masso?

O tu, via dalle Muse diam principio,
Che a Giove padre inni cantando, il grande
Intelletto diletta nell' Olimpo,
E le cose presenti, e le future

Φωνῇ ὀμνήσσαι· ὅθ' δ' αἰάματα· ῥέει αὐδῇ
 Ἐκ σομάτων ἠδ' αἶα· γελᾷ δέ τε δάματα πατρός 40
 Ζωὸς ἐμγδάποιο θεῶν ὅπ'ι ληρομένη
 Σκιδναμένη· ἠχᾷ δὲ κάρη νιόοντος Ὀλύμπου,
 Δάματα ἀθανάτων· αἶ δ' ἄμβροτον ὅσαν ἰᾶσαι,
 Θεῶν γέν' αὐδοῖον πρῶτον κλείουσιν αὐδῇ
 Ἐξ ἀρχῆς, ὅς Γαῖα ἔ' Οὐρανὸς δίρυς ἔσπεν, 45
 Οἷτ' ἐκ ὅθ' ἐγένοντο θεοί, δωτῆρες ἰκάν.
 Δάτερον αὐτὰ Ζῶα, θεῶν πατέρ' ἠδ' ἔ' ἀνδρῶν,
 Ἀρχόμεναί δ' ὑμνῶσι θεαί, λήγουσά τ' αὐδῆς,
 Ὅσον φέρωντός ἐστι θεῶν, κρατεῖ τε μέγιστος.
 Αὔδεις δ' ἀνδράπων τε γέν' κρατερῶν τε γιγάντων 50
 Ἵμνῶσαι, τέρπεισι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
 Μῦσαι Ὀλυμπιάδες, κύραι Διὸς αἰγυόχοοι.
 Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδη τέκε πατρὶ μεγῆσα
 Μνημοσύνη, γυνῶσιν Ἑλὰδ' ἄνδρ' ἑμνῶσα,
 Λημοσύνη τε κακῶν, ἀμπαυμά τε μεμνημένων. 55
 Ἐνεία γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μνηστῆα Ζῆς,
 Νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων, ἱερὸν λίσσ' ἀσπαραζύνων.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔλῃ, περὶ δ' ἔτραται ἄραι

Μῦθων

Dicendo, e le passate colla voce
 Dicendo insieme, ed instancabil canto
 Dalle lor bocche dolce scaturisce.
 E le magioni ridono del padre
 Giove tonante dal suon delle Dee
 Fiorito, che per quelle si rifrange.
 Rimbomba il capo del nevato Olimpo,
 Degl' Immortai le stanze; e quelle tuono
 Immortale mettendo degl' Iddii
 La reverenda stirpe in pria celebrano
 Col canto da principio, i quai la terra
 E 'l Cielo ampio produsse, e ingeneroe.
 E quegli, che da questi ingenerati
 Furon' Iddii, di beni largitori.
 Poi Giove degli Dei padre, e degli uomini

Prin-

*Vocem inter se aptantes. illarum vero indefessa fluit vox
Ab ore suavis. vident autem domus patris. 40
Jovis valde tonantis, Dearum voce a suavi
Dispersæ. resonat vero vertex urvosi Olympi,
Domus immortalium. hæc vero immortalens vocem emittentes,
Deorum genus venerandum in primis celebrant cantilena,
Ab exordio, quos Tellus & Cælum latum genuerunt, 45
Quique ex his prognati sunt Dii, datores bonorum.
Secundo rursum Jovem, Deorum patrem atque etiam hominum,
Incipientesque canunt Deæ, & finientes carmen,
Quam sit præstantissimus deorum, & imperio maximus.
Porro & hominum genus, fortisumque gigantum 50
Celebrantes, oblectant Jovis mentem in Olympo,
Musæ Olympiades, filia Jovis ægida habentis:
Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
Mnemosyne, fertilitati Eleutheris imperans:
Oblivionemque malorum, & solatium curarum. 55
Novem enim ei noctes mixtus est prudens Jupiter,
Seorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscendens.
Sed cum jam annas exactus, circumvoluta vero essent tempora
Meu-*

Principiando celebran le Dee,
E terminando ancora il loro canto,
Quanto è più forte degl' Iddii, e massimo,
Poi degli uomini la stirpe, e de' Giganti
Robusti celebrando ne dilettono
L' intelletto di Giove entro l' Olimpo,
L' Olimpie Muse, figlie a Giove Egioco,
Che in Pieria con Saturnio padre
Mnemosine giacendo partorio,
Regnando ne' bei campi d' Eleutere,
Oblio de' mali, e dei pensier sollievo.
Nove notti con lei giacque il buon Giove
Configliere, appartato dagl' Iddii
Immortali, montando in sacro letto.
Quando fu l' anno, e si giraron l' ore

Μικῶν φθιόντων, περὶ δ' ἡμεῖσι πόλ' ἰταλέῃ,
 Ἡ δ' ἔτεκ' ἐννέα κῆρας ὁμόφρονες, ῥῆσι αἰδὴν. 60
 Μέμβλεται, ἐν γένδιον ἀνδρία θυμὸν ἰχέουσας,
 Τυτθὸν ἀπ' αἰρωσάτης κορυφῆς νιφόντ' Ὀλύμπῳ,
 Ἐνθά σπιν' λιπαροὶ τε χοροὶ ἔδ' ἄρματα καλά.
 Πάρ δ' αὐτῆς Χάερτες, ἔ' Γμηρ' οἰκί' ἔχουσιν,
 Ἐν θαλίῃσι ἐρατῶν ἢ διὰ σόμα δοσαν ἰῶσαι, 65
 Μέλπονται πάντων τε νόμους, ἔ' ἠδ' αὖ κεδνὰ
 Ἀδανάτων κλέουσιν, ἐπὶ ῥαῖον ὅσαν ἰῶσαι.
 Αἱ αὖτ' ἴσαι πρὸς Ὀλύμπῳ ἀγαλλόμεναι ὅτι καλῇ,
 Ἀμβροσίῃ· πολλῇ· περὶ δ' ἰαχε γαῖα μέλαινα
 Τμινάσας, ἐρατὴς ἢ ποδῶν ὑπὸ δ' ἄπ' ὄραρα, 70
 Νεωσομένην πατέρ' εἰς ὄν· ὁ δ' ἤρατ' ἐμβασιλεύει,
 Αὐτὸς ἔχων βροντῶν ἠδ' αἰδαλάσας περαυνόγ',
 Κάρτεϊ νικῆσας πατέρα Κρόνον· ἔ' ἠέ κ' αἰετὶς αἰετῶν
 Ἀδανάοις διέσχευ' ὁμῶς, ἔ' ἐπὶ ῥαδὲ πικρὰ
 Ταῦτ' ἄρα Μῆσαι αἰδὸν, Ὀλύμπῳ δ' αἰματ' ἔρχονται, 75
 Ἐννέα θυγατέρες μεγάλας Διὸς ἐκχεῖναι,
 Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε, Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνη τ', Οὐρανία τε,
 Καλλιόπη δ'· ἡ ἢ προφρεσάτη ἐστὶν ἀπασίων.

H

Fornendo i mesi, e i giorni affai compieronsi,
 Partorì ella nove figlie unite.
 Di fenno, che pensier tengon del canto,
 Portando in petto allegro; e franco cuore;
 Quà dalla punta del nevato Olimpo,
 Dov' anno chiare danze, e belle case.
 Presso loro le Grazie, e il Genio albergano,
 In banchetti fioriti; ed esse bella
 Per la bocca scoccando amabil voce
 Cantan le leggi di tutti, e costumi
 Reverendi commendan degl' Iddii
 Immortali, mettendo amabil voce.
 Le quali allor sen givano all' Olimpo
 Festeggiando con bel tuono leggiadro
 Con Ambrosia cantar. Sonava intorno

La

*Mensum decrefcentium, diesque multi tranfacti effent,
 Ipsa peperit novem filias concordēs, quibus carmen 60
 Cura est, in pectoribus fecurum animum habentibus,
 Paululum a summo vertice nivosi coeli:
 Ubi ipsis splendidique chori, & aedes pulchra.
 Juxta vero eas Gratiae & Cupido domos habitant,
 In conviviis: amabilem autem per os vocem emittentes 65
 Canunt, omniumque leges, & mores venerandos. tentes.
 Immortalium celebrant, amabilem autem per os vocem emit-
 Iste tum ibant ad Olympum exultantes voce pulchra
 Immortali cantilena, undique vero resonabat terra aera (tur
 Canentibus hymnos: jucundus vero a pedibus strepitus excitaba-
 Euntium ad patrem suum. ille autem in caelo regnat, 71
 Ipse habens tonitru, atque ardens fulmen,
 Vi superato patre Saturno, bene autem singula
 Immortalibus disposuit simul, & induxit honores.
 Hec sane Musae canebant, caelestes domos tenentes: 75
 Novem filiae magno e Jove prognatae:
 Clioque, Euterpeque, Thaliaque, Melpomeneque,
 Terpsichoreque, Eratoque, Polymniaque, Uraniaque,
 Calliopeque: haec autem praestantissima est omnium.*

Hec

La negra terra all' inneggiar lor vago.
 E dalle piante lor forgea bel suono,
 Ment' elle se ne giano al proprio padre.
 Ed ei regna nel Ciel tenendo ei stesso
 Il tuono, e il fulmin nelle mani acceso,
 Dopo ch' ei col poder suo vinse il padre
 Saturno, ed ogni cosa agl' Immortali
 Ben regolò, e stabili gli onori.
 Le Muse, che l' Olimpo abitan, queste
 Cose cantavan, nove figlie nate
 Dal gran Giove, e Clio, ed Euterpe,
 E Talia, e Melpomene, e Tersicore,
 Ed Erato, e Polimnia, e Urania,
 E Calliope: e questa e più di tutte
 Avanti. * * *

Qua-

Η μὲν γὰρ βασιλῆων αἶψ' αἰδοίουσιν ὀπὸν δῆ.
 Ὅντα πησέει Διὸς κύρην μεγάλοιο,
 Γενόμενόν τ' εἰδῶσι διοτρεφίων βασιλῆων,
 Τῷ μὲν ἐπὶ γλώσῃ γλυκερὴν χεύουσιν αἰδέω,
 Τῷ δ' ἐπὶ ἐκ σώματος ῥέει μέλιχα· οἱ δὲ συλαῖ
 Πάντες ἐς αἰὼν ὄρεσσι διακρίνονται δήμες.
 Ἰδέσθαι δίκχον· ὁ δ' ἀσφαλὲς ἀγοράων,
 Αἰψά τε ἔ' μέγα πᾶσι ἐπισαμένως κατέπαυσε.
 Τάνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, ὅντα λαοῖς
 Βλαπτομένους ἀγορῇ μεσώτρως ἔργα τελέει
 Ρηϊδίως, μαλακοῖσι παραφύμενοι ἐπίουσι.
 Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν οἷς ἰλάσσονται
 Αἰδοῖ μέλιχιν, μετὰ δὲ πρέπει ἀγορεύουσιν,
 Οἷα ποὶ Μυσῶν ἱερῇ δόσις ἀνδράποισιν,
 Ἐκ γὰρ Μυσῶν ἔ' ἐκβολὴ Α'τόλων·
 Ἄνδρες αἰδοῖ ἐκσιν ἐπὶ χθόνα ἔ' κιδασμαί.
 Ἐκ δὲ Διὸς, βασιλῆες· ὁ δ' ὄλβιος ὄντα Μῦσας
 Φιλεῖται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ σώματος ῥέει αἰδή.
 Εἰ γάρ τις ἔ' πένδῃ ἔχων νοσηδῆϊ θυμῷ
 Ἀζηται κραδίῳ ἀναχήμενῃ, αὐτὰρ αἰδὸς
 Μυσῶν δειράων κλέα προτέρων ἀνδράπων.

80

85

90

95

100

Τμή-

Qualunque onoreranno del gran Giove
 Le figlie, e quando ei nasce, il mireranno,
 De' Re da Giove scesi, ed allevati,
 A lui dolce rugiada in sulla lingua
 Spargono, e da sua bocca le parole
 Scaturifcon soavi, e i popol tutti
 Han l' occhio in lui, quando egli tien ragione
 Con diritte giustizie: ei francamente
 Il suo parer dicendo, e con ficuro
 Animo colà 'n pubblico; ben tosto
 Anco gran lite saviamente ferma.
 Per questo i Regi anno maturo fenno,
 Perchè ai popoli offesi, e danneggiati
 Nel foro faccian ben tornar le cose,
 Ed agevolmente gli ristorino,

Par-

Hæc enim & reges venerandos comitatur. 80

Quemcunque honoraturæ sunt Jovis filie magni,

In lucem editumque aspexerint a Jove nutritorum regum;

Huic quidem super linguam dulcem fundunt cantilenam,

Hujus verba ex ore fluunt blanda: cæterum populi

Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem jus 85

Rectis judiciis. hic autem tuto cauteque loquens,

Statim etiam magnam contentionem scite diremit.

Propterea enim reges prudentes, quod populis

Damno affectis in foro res iterum integras restitunt.

Facile, mollibus alloquentes verbis. 90

Incedentem vero per urbem, veluti Deum placant

Reverentia blanda: eminet vero inter ipsas congregatos.

Tale Musarum ingens munus hominibus.

A Musis etenim, & eminus feriente Apolline,

Viri cantores sunt super terram & citharædi: 95

Ex Jove vero reges, ille vero beatus, quemcunque Musæ

Amant: suavis ei ab ore fluit vox.

Quod si enim quis luctum habens recenti dolore saucio animo

Tristetur, animo dolens, cæterum Poeta

Musarum famulus res claras priscorum hominum 100

Lau-

Parlando lor con morbide parole.

E sì mentr' ei per la Città cammina

Propiziando qual Dio, con dolce ossequio:

Ed ei trall' adunata gente spicca.

Tai delle Muse è il sacro dono agli uomini.

Che dalle Muse, e dall' arciero Apollo

Cantori uomini son sopra la terra,

E sonator di Cetera: da Giove i Regi.

E quei beato, cui le Muse

Amano: dolce a lui esce la voce.

Che se alcuno nell' alma avendo lutto

Da fresco duol trafitta si rattristi

Nel proprio cuore travagliato, e mesto,

Il Cantor delle Muse servo, allora

Le glorie canterà degli uomin primi,

E i

Τμνήση, μάκαράς τε θεὸς οἱ Ὀλύμπου ἔχουσιν,
 Αἰὲ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, εἰδὲ π κηδείαν
 Μίμνηται· παχέας δὲ παρέτραπε δῶρα θεῶν.
 Χαίρετε τέκνα Διὸς, δότε δ' ἡμερόεσσαν αἰοιδίην.
 Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ὄντων,
 Οἱ Γῆς ἔξεγένοντο ἔ' Οὐρανῷ ἀσπερόντος,
 Νυκτὸς ἔ' δυοφερῆς, ἧς δ' ἄλμυρός ἔτρεφε Πόντος.
 Εἶπατε δ' ὥς πατρῷα θεοὶ ἔ' γαῖα γέγοντο,
 Καὶ ποταμοὶ, ἔ' πόντος ἀπώρευτο οἰδματι δύνων,
 Ἀστρά τε λαμπρύνοντα, ἔ' ἕρανός ἑως ὑπερδύν,
 Οἱ τ' ἐκ τῆς ἐγένοντο θεοὶ, δαυτῆρες ἰάνων.
 Ὡς τ' ἀρετοῦ δάσσαντο, ἔ' ὥς σιμὰς διέλοντο,
 Ἡδὲ ἔ' ὥς πατρῷα πολύπτυχον ἔσχον Ὀλύμπου.
 Ταῦτά μοι ἔσπετε Μῆσαι ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Εξ ἀρχῆς, ἔ' εἶπαδ' ὅ, π παρῶτον γένετ' αὐτῆς.
 Ἦτοι μὲν παρῶτα Χάος γένετ', αὐτὰρ ἐπειτα
 Γαῖα διρύσσειτο, πάντων ἐδ' ἀσφαλὲς αἰὲς
 Ἀθανάτων, οἱ ἔχουσι κάμιν νιφέντος Ὀλύμπου.
 Τάρταρά τ' ἠερόντα μυχθῶ χθονὸς διρυοδέης,
 Ἡδ' Ἐρως, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Λυσίμηλῆς, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνδράπων

Δάμνα-

E i beati Iddii, che anno l' Olimpo.
 Tosto quegli oblia ciò, che al cuor fa male;
 Nè si ricorda più di tristi affanni;
 Che i doni delle Dee tosto il divertono.
 Vi salvino gl' Iddii, figlie di Giove,
 Concedetene voi l' amabil canto.
 Degl' Immortai, che sempre son, cantate
 La sacra stirpe, quai da Terra, e Cielo
 Stellante nacquero, e da Notte opaca,
 E quai nutrio il falso mare, e dite,
 Come a principio furo e Dii, e terra,
 E fiumi, e mare immenso, e tempestoso,
 Lucenti stelle, e Ciel largo di sopra:
 E quai nati da questi usciron Dii,
 Di sustanze, e di beni donatori.

Co-

*Laudibus celebraverit, beatosque Deos qui Olympum incolunt;
Statim hic sollicitudinum obliviscitur; nec quicquam dolorum
Meminit: cito enim deflexerunt eum alio dona Dearum.
Salvete nata Jovis, date vero amabilem cantilenam,
Celebrate quoque immortalium divinum genus semper exi-*
stentium,

*Qui Tellure procreati sunt, & Cælo stellato, 106
Noctæque caliginosa, quosque salsus nutrit Pontus.
Dicite insuper, ut primum Dii & terra fuerint,
Et flumina, & pontus immensus, æstu furens,
Astræque fulgentia & cælum latum superne: 110
Et qui ex his nati sunt Dii, datores bonorum.
Utique opes diviserint, & quomodo honores distinxerint,
Atque quomodo primum multis implicitum spheris tenuerint cœ-
Hec mihi dicite Muses, cœlestes domos inhabitantes (lum:
Ab initio: & dicite quodnam primum fuerit illorum. 115*

*Primo omnium quidem Chæos fuit, ac deinde
Tellus lato pectore prædita, omnium sedes tuta semper
Immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi;
Tartaraque tenebrosa in recessu terræ spatiosa:
Atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales Deos, 120
Solvens curas, & omnium Deorum, omniamque hominum*

*Come partir ricchezze, e come onori
Divisero, * * *
Di molte falde. Queste cose, o Muse,
Ditemi, che in Olimpo stanze avete,
Da principio, e chi di essi prima nacque:
Nel principio principio il Caos fu,
E poi la terra, ch' ha sì largo il petto,
Di tutti quanti sempre gl' immortali
Sicura sede, i quai tengon la cima
Dell' Olimpo nevoso, e i negri Tartari
Del suol, che ha larghe vie, nel cupo fondo:
E l' amor tra gl' immortai bellissimo,
Che le membra, e le cure ne dissolve,
E di tutti gli Dei, di tutti gli uomini.*

Do-

Δάμναται ἐν σήθεσι νόον ἔπιφρονα βελύ.
 Ἐκ Χάος δ' Ἐρεβός τε μέλαινά τε Νύξ ἐγένοντο.
 Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε ἔ' Ἡμέρη ἐξεγένοντο.
 Οὐς τέκε κυσαμένη, Ἐρέβει φιλότῃ μιγείσα. 125
 Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγένεσθαι ἴσον ἑαυτῇ.
 Οὐρανὸν ἀρεσέονδ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτῃ,
 Ὅφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἰδῶ ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γένεσθαι δ' ἔρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλης
 Νυμφέων, αἱ ναῖουσιν ἀν' ἔρεα βροσθήενται. 130
 Ἡ δέ ἔ' ἀπρόγασον Πάλαρχ' τέκεν οἰδῆμασι δῶν,
 Πόμπον, ἄτερ φιλότῃ ἐφιμέρη. αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῷ ἀνηθέαα, τέκεν Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
 Κοῖρον τε, Κρᾶον δ', Ὑπερίονά τ', Γαυπὸν τε,
 Θέαν τε, Ρέαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε, 135
 Φοῖβον τε χρυσοδάκτυλον, Τηθύω τ' ἐρατεινῷ.
 Τῆς δὲ μὲθ' ὀπλόσσετο γένεσθαι Κρόνον ἄγκυλομήτης,
 Δεινός τε παῖδ' ἄλκιρον δ' ἥχθηρε πικρῆ.
 Γένεσθαι δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἥτορ ἔχοντας,
 Βρόντην τε, Στερόπην τε, ἔ' Ἀργεῖον ὀβριμόθυμον. 140
 Οἱ Ζῶνι βροντήν τ' ἰδοῦσαν, τέλειαν τε κεραυνόν.
 Οἱ δὲ τοι πᾶσι μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,

Με-

Doma in petto la mente, e 'l favio fenno.
 Dal Chaos nacque l' Erebo, e la negra
 Notte, e poi dalla Notte usciron l' Etere,
 E la Giornata, i quai partorì pregna
 Dell' Erebo con lui in amor mischiata.
 La terra in pria ingenerò a se stessa
 Eguale il Ciel stellato; acciò del tutto
 Lei ricuopra, affinch' ella sia a' beati
 Iddii pavimento ognor sicuro.
 Generò l' alte, e le lunghe montagne.

* * *

Ella il pelago sterile di frutti,
 Ed infinito, che Ponto si noma,

On-

Domat in pectoribus animum, & prudens consilium.
 Ex Chao vere Erebusque, nigraque Nox editi sunt.
 Ex Nocte porro Ætherque & Dies prognati sunt:
 Quos peperit ubi concepisset, Erebo amore mixta. 125
 Tellus vero primum quidem genuit parem sibi
 Cælum stellis ornatum, ut ipsam totam obtegat,
 Utque esset beatis Diis sedes tuta semper:
 Genuit præterea montes altos, Dearum gratas speluncas
 Nympharum, quæ habitant per montes salubres. 130
 Atque etiam infrugiferum pelagus peperit æstu furens,
 Pontum, absque amore suavi. cæterum deinde (tem,
 Cælo concumbens, peperit Oceanum profundos vortices habentem
 Gæumque, Creumque, Hyperionemque, Japetumque,
 Theamque, Rheamque, Themineque, Mnemosynemque, 135
 Phœbenque auræ coram insignem, Tethymque amabilem.
 Hos vero post natu minimus natus est Saturnus iuxta,
 Acerrimus inter liberos: floridum autem odia prosequabatur
 Porro genuit & Cyclopes superbum cor habentes, (parentem
 Brontemque, Steropemque, & Argen forti anima præditum: 140
 Qui Jovi & tantum dederunt, & fabricarunt fulmen.
 Qui sane per alia Diis similes erant,

Unus

Ondoso partori, e furibondo,
 E partorillo senza il dolce amore.
 Polcia col Ciel giaciuta, partorio
 L' Ocean, che profondo l' onde gira,
 E Ceo, e Creu, e Iperione, e Japeto
 E Tea, e Rea, e Temide, e Mnemosine
 Febe d' aurea ghirlanda, e Teti amabile.
 Dopo a questi il minor nacque Saturno,
 Che ha la mente ricurva, tremendissimo
 De i figli; fu nimico al fresco padre.
 Ed i Ciclopi ancora ingeneroe,
 Ch' anno cuore superbo, ed arrogante,
 Bronte, e Sterope, ed Arge altiero, e forte,
 Che a Giove il tuono diedo, e fero il fulmine.
 I quai per altro a Diu eran simili,

Ma

Μῦνθ' ὀφθαλμοῖς μέσῳ ἐπέκειτο μετώπῳ.
 Κυκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, ἔκ' ἀρὰ σφίον.
 Κυκλοτερὴς ὀφθαλμοῖς ἔης ἐπέκειτο μετώπῳ. 145
 Ἰσχύς τ' ἠδὲ βίη· ἔ' μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις,
 Ἄλφειοι δ' αὖ Γαίης τε ἔ' Οὐρανὸν ἐξεγένοντο,
 Τρεῖς παῖδες μεγάλοι ἔ' ὄβριμοι, ἐκ ὀνομασίοι,
 Κοττός τε, Βελιάριος τε, Γύγης δ', ὑπερφάνη.
 Τῶν ἑκαστὸν μὲν χᾶρες ἐπ' ὤμων αἰσώσαντο.
 Ἀπλάσιοι· κεφαλὰὶ δὲ ἑκάσῳ παντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυγον, ἐπὶ σιβαροῖσι μέλασιν.
 Ἰσχύς δ' ἄπλαιοι, κρατερή, μεγάλη· ἐπὶ ἔδα.
 Ὅσοι γὰρ Γαίης τε ἔ' Οὐρανὸν ἐξεγένοντο,
 Δεινότατοι παίδων, σφιτέρῳ δ' ἤχθοντο, σπῆντο.
 Ἐξ ἀρχῆς· ἔ' ὅθ' μιν ὅπως τις φάσκει γένεσθαι.
 Πάντας ἀποκρόπαισκε, ἔ' ἐν φάσθ' ἐκ ἀνίσκω.
 Γαίης ἐν κλύμῳ· κακῷ δ' ἐπετέρπητο ἔργῳ
 Οὐρανόσ· ἡ δ' ἐπὶ σὺναχίζετο Γαῖα παλάμῃ,
 Σπαινομένη· δολίλῃ δὲ κακῷ ἐπεφρώσατο τέχνῃ. 160
 Αἴψα δὲ ποιήσασα γένε' πολὺν ἀδάμαντ',
 Τόλξε μέγα δρίπανον, ἔ' ἐπέφραδε παισὶ φίλῃ.
 Εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον σπαινομένη ἦτορ.
 Παῖδες ἴμοι ἔ' πατὴρ ἀπαδάμεν, αἱ κ' ἐδέλντε

Ma un' occhio sol giaceva in mezzo in fronte.
 Per soprannome avean nome Ciclopi.
 Perocchè un solo in fronte era lor posto
 Circolar' occhio, e forza, e violenza
 Ed ingegni eran ne' lavori loro.
 Dalla Terra, e dal Cielo altri ne nasquero
 Tre figli grandi, possenti, ineffabili,
 Cotto, Briareo, Gige, alteri figli.
 Dalle spalle de' quai cento moveansi
 Braccia sformate, e teste per ciascuno
 Dalle spalle cinquanta ne nasceano,
 Sulle membra gagliarde, e poderose.
 Balia sformata, forte in gran cospetto.
 Che tutti quei, che uscìr da Terra e Cieloq

Or.

Unus vero oculus media positus erat fronte.
 Cyclopes vero illis nomen e re erat, eo quod ipsorum
 Circularis oculus unicus inerat fronti: 145
 Roburque & vires, & molimina erant in operibus.
 Alii rursus e Tellure & Cælo prognati sunt
 Tres filii magni, & prævalidi, non nominandi,
 Cottusque, Briareusque, Gygesque, superba proles. (tur,
 Quorum centum quidem manus ab humeris impetuose moveban-
 Inaccessæ: capita vero unicuique quinquaginta 151
 Ex humeris prognata erant, super robustos artus.
 Robur autem immensum, validum, ingenti in statura.
 Quotquot enim Tellure & Cælo procreati sunt,
 Potentissimi filiorum, suo vero infensi erant parenti 155
 Ab initio. & horum quidem ut quisque primum nascebatur,
 Omnes occultabat, & in lucem non emittebat,
 Terræ in latebris: malo autem oblectabatur opere
 Cælum. ipsa vero intus ingemiscebat Terra vasta,
 Artata: dolosam vero malamque excogitavit artem. 160
 Statim vero cum procreasset genus cani ferri,
 Fabricavit magnam falcem: edixit vero charis liberis.
 Dixit autem animum addens, charo mœrens corde:
 Filii mei & patris nefarii, si volueritis

Ille.

Orrendissimi figli al lor nimici
 Padre fur da principio, ed odiosi;
 E di lor come pria alcun nasceva,
 Nascondeva tutti, e in luce non lassava,
 Nel cupo della terra nascondiglio,
 E di questo mal fatto il Ciel gioiva.
 La vasta Terra ben dentro gemeuane
 Angosciata. Onde mala arte ingannosa
 Ella inventò, e tosto avendo fatta
 La stirpe del canuto ferro indomito,
 Fe una gran falce, e disse ai cari figli,
 E disse incoraggiando, in cuor dolente.
 Figli miei, e di padre scellerato,
 Se vorrete ubbidire, il grave oltraggio

B

Del 5

Πάδεδαι, πατέρῃ γε κακῶ παύμεδα κείβω 165
 Ἰμετέρῃ. πρότερό γάρ ἀεκία μῆσατο ἔργα.
 Ὡς φάτο. τὺς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέῃ, ἐδὲ πῃ αὐτῆς
 Φδέγξατο· διαρήσας δὲ μέγας Κρόνῃ ἀγκυλομήτης.
 ἈΨ αὖτας μύδοισι φροσνύδα μητέρᾳ κενύω.
 Μητέρ, ἐγὼ κεν τὴν γ' ὑποσχάμενῃ τέλεσαιμι 170
 Ἔργον, ἐπὶ πατρός γε δυσωνύμῃ ἐκ ἀλεγίζω.
 Ἰμετέρῃ. πρότερό γάρ ἀεκία μῆσατο ἔργα.
 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἶσε δὲ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέδθηκε δὲ χεῖρ
 Ἀρτίῳ, καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεδήκαστο πάντα. 175
 Ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός· ἀμφὶ δὲ Γαῖη
 Ἰμεῖρων φιλόσχετ' ἐπίσχετο, καὶ ῥ' ἐταυόδη
 Πάντη. ὃ δ' ἐκ λοχευοῖο παῖς ὠρέξατο χεῖρ
 Σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλαβεν ἄρτιον,
 Μακρῶν, καρχαρόδοντα, φίλῃ δ' ἀπὸ μηδὲα πατρός. 180
 Εὐσμένως ἤμισε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεδαι
 Εἰσοπίσω. αἱ μὲν ὅπ' ἐτάσσα ἐκφυγε χεῖρς.
 Ὅσαι γάρ βαδάμενγες ἀπέσσυθεν αἵματόεσσαι,
 Πάσας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνισυῖβ,
 Γένετ' Ἐρινὺς τε κρατερὰς, μεγάλους τε Γίγαντας, 185

T4.

Del padre vostro noi vendicheremo;
 Ch' egli primier pensò sconci lavori.
 Sì disse, e tutti lor prese paura;
 Nè alcun di loro pur facea parola;
 Ma cuor facendo il gran scaltro Saturno,
 Così rispose alla onoranda madre.
 Madre io sopra di me prendo tal fatto,
 E promessolo poi il trarrò a fine;
 Che il padre nostro abominabil nulla
 Curo, ch' ei primo fe le sconce cose.
 Disse, e gioì nel cuor la vasta Terra,
 E corcollo ascondendolo in aguato;
 E in man gli pose d' aspri denti falce;
 E tutto a lui ne suggerì l' inganno.

Ven-

Parere, patris malam uloscemur contumeliam 165
 Vestri. prior enim sæva machinatus est opera. (lorum
 Sic dixit: illos vero omnes invasit metus, neque quispiam il-
 Locutus est. confirmato animo tandem magnus Saturnus versu-
 E contra verbis compellavit matrem castam. (tus
 Mater, ego certe hoc in me recipiens peragam 170
 Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo
 Nostrum. prior enim sæva meditatus est opera.
 Sic dixit: gavisus est autem valde animo Tellus ingens:
 Collocavit autem ipsum celans in insidiis: indidit vero manus
 Falcem asperis dentibus: dolo autem instruxit omni. 175
 Venit autem Noctem adducens magnum Cælum, undique vero
 Cupiens amorem imminebat, & sane extentum est (Telluri
 Passim: ex insidiis autem filius petiit manu
 Sinistra, dextra vero immanem cepit falcem,
 Longam, asperos dentes habentem, charique genitalia patris
 Festinanter demessuit, rursusque abiecit ut ferrentur 181
 Pone. illa quidem non incassum elapsa sunt manu:
 Quotquot enim guttæ proruperunt cruentæ,
 Omnes suscepit Terra. circumvolatis autem annis,
 Produxit Erinyasque validas, magnosque Gigantes, 185

Ar-

Venne il gran Ciel menandone la notte,
 Ed intorno alla Terra desfiando
 D' amor l' opra si stava intento, e teso.
 Per tutto; quando dall' aguato il figlio
 Porse la manca mano, e colla destra
 Prese il falcone smisurato, lungo,
 Con denti a sèga, e al caro padre in fretta
 Miette i negozj, e sì gittogli in dietro,
 Che andasser dove ben venisse loro:
 E questi non in van scappar di mano;
 Poichè qualunque goccie sanguinose
 Indi schizzaro, tutte riceveo
 La Terra, e a capo d' anni, che girarono,
 Generò forti Furie, e gran Giganti,

B 2

Splen-

Τάχιστα λαμπομένους, δόλιχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας δ' αἰ Μελίης καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Μῆδεά δ' ὡς παρθῶν ἀποτμήξας, ἀδάμαντον
 Κάββαλ' ἐπ' Ἡπείροιο πολυκλύσῳ ἐνὶ πόντῳ,
 Ὡς φέρετ' ἀμπέλαγ' πυλὺ χρόνον· ἀμφὶ δὲ λακός 190
 Ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτων χροὸς ἄρνυτο· τῇ δ' ἐνὶ κύρῃ
 Ἐθρέφθη· παρθῶν δὲ Κυθήροισι ζαδείοισιν
 Ἐπλετο· ἐνδὲν ἵππεα περιέρυστον ἔκαστο Κύκρον·
 Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίῃ καλῇ θεός· ἀμφὶ δὲ ποίῃ
 Ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξεω· πλὺ δ' Ἀφροδίτῳ, 195
 Ἀφρογένειάν τε θεῶν ἔ' εὐσέφανον Κυθήρειαν
 Κικλήσκουσι θεοὶ τε ἔ' ἄνθρωποι, ἔνκε' ἐν ἄρρῳ
 Θρέφθη· ἀπὰρ Κυθήρειαν, ὅα προσέκυρσε Κυθήροισι·
 Κυθρογένειαν δ', ὅα γένετο πολυκλύσῳ ἐνὶ Κύκρῳ·
 Ἡδὲ φιλομνηδέα, ὅα μνηδῶν ἐξεφαάνθη. 200
 Τῇ δ' Ἐρ' ὠμάρτησε, ἔ' Ἰμερ' ἔπειτο καλός
 Γενομένην παρθῶντα, θεῶν τ' ἐς φύλον ἴσση.
 Ταύτῳ δ' ἐξ ἀρχῆς ἀμύλῳ ἔχει, ἥ δὲ λέλογχε
 Μοῖραν ἐν ἀνδράποισι ἔ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Παρδενίῳ τ' ὄφρως, μνηδήμασι τ' ἐξαπάσας τε, 205
 Τέρψιν τε γλυκερῶ, φιλότῳ τε, μελιχίῳ τε.

T_{es}

Splendenti in arme, e con lunghe aste in mano,
 E Ninfe Melie dette in la gran Terra.
 E i negozj qual pria troncando a ferro;
 Gittò all' Epiro nell' ondosò Ponto.
 Così pel mare molto tempo andarono,
 E dall' immortal corpo intorno intorno
 Bianca spuma destavasi, ed in questo
 Donzella si nutrio; e pria a Citera
 Divina fu, e quindi poscia venne
 A Cipro, che dal mar bagnato è intorno;
 E veneranda uscinne, e bella Dea.
 L' erbetta intorno sotto ai delicati
 Piedi cresceva; ed Afrodite quella,
 E Dea Afrogenéa, e in oltre ancora

Cite.

*Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
 Nymphasque, quas Melias vocant super immensam terram.
 Testiculisque ut prius resectis, ferrum
 Projectit circa Epirum undis agitatum in pontum. (alba
 Sic ferebantur per pelagus longo tempore. circumcirca vero
 Spuma ab immortali corpore oriebatur: in ea puella 191
 Innutrita est. primum vero ad Cytheras divinas
 Vehebatur, inde tum circumfluam pervenit ad Cyprum.
 Prodiit vero veneranda formosa Dea: circum vero herba
 Pedibus sub mollibus crescebat: Aphroditem autem ipsam, 195
 Spuma prognat Deam & decoram pulchris fertis Cythe-
 Nominant tam Dii quam homines: eo quod in spuma (ream,
 Nutrita fuit: Cytheream autem quod appulit Cytheris:
 Cyprigenam vero, quod nata sit undosa in Cypro,
 Atque amantem genitalia, quia ex genitalibus emerfit. 200
 Hanc vero Amor comitatus est, & Cupido sequebatur pulcher,
 Natam primum, & Deorum ad cœtum euntem.
 Hunc vero ab initio honorem habet, atque sortita est
 Sortem inter homines & immortales Deos,
 Virgineas confabulationes, & risus, & deceptiones, 205
 Oblectationemque suavem, & amicitiam, blanditiasque.*

Illos

Citerea vagamente inghirlandata
 Gli Dei chiamanla, e gli uomini. Però-
 Chè nella spuma fu ella allevata;
 E Citerea, perchè approdò a Citera;
 E ancor Ciprigenea, perocchè nacque
 In Cipro ondosa; e Fillommede in fine,
 Perchè dai genitali ella spuntonne.
 Costei seguì l' Amore, e 'l bel Cupido
 Subito, ch' ella nacque, e che alla gente
 Se ne andò degli Dei; e questo onore
 Ella ha fin da principio, ed ha sortito
 Tra gli uomini, e gli Dei immortai ventura,
 E virginei colloquj, e risi, e frodi,
 Dolce diletto, e amanza, e dolcitudine.

B 3

Que-

Τὺς δὲ πατὴρ Τιτῶας ἐπικλῆσεν καλίσσκον,
 Παιῖδας νεκρίων μέγας Οὐρανός, ὅς τέκεν αὐτός.
 Φάσκει δὲ πταίνοντας ἀσπιδαλίῃ μέγα ῥέξαι
 Ἔργον, ποῖο δ' ἔπειτα πῶς μετόπισθεν ἴσθαι. 210
 Νύξ δ' ἔτεκε συγερὸν τε Μόρον ἔ Κῆρα μέλαιναν,
 Καὶ Θάνατον· τέκε δ' Ἰπνον, ἐπικτε δὲ φῶλον Οὐνείρων.
 Οὐ γὰρ κοιμηθεῖσα διὰ τέκε Νύξ ἐρεβεννή.
 Δωτέρων αὖ Μῶμον, ἔ Οἴζυν ἀλγινόεσσαν.
 Ἐσπερίδας δ', αἷς μῆλα πέριλιν κλυτὴ Νέεαοιο 215
 Χρύσεα καλὰ μέγισσι, φέροντά τε δένδρεα καρπόν.
 Καὶ Μοίρας ἔ Κῆρας ἐγένετο νηλεοποιῖνας,
 Κλωθὴ τε, Λάχεσιν τε, ἔ Ἀΐτροτον· ὥστε βροτῶσι
 Γενομένοισι διδῶσιν ἔχον ἀγαθὸν τε κακόν τε,
 Αἶτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε πᾶσι βασιῆας ἐφίπυσται 220
 Οὐδέποτε λήγουσι διὰ δαιμόιο χόλοιο,
 Πρὶν γ' ἀπὸ τῷ δάωσι κακῶ ὅτιν ὅς τις ἀμάρτη.
 Τίκτε δὲ ἔ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νύξ ὅλοη· μετὰ τῷ δ' Ἀπάτῳ τέκε ἔ Φιλότητα,
 Γῆρας τ' ἐλόμενον, ἔ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον. 225
 Αὐτὰρ ἔως συγερῇ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεσσαν,

Λα-

Questi il padre vocò in soprannome
 Titani, rampognando i suoi figliuoli
 Il gran Ciel, ch' egli stesso aveva fatti.
 E dicea, ch' ei tiranneggiando avessero,
 Cioè il fio pagar facendo, fatto
 Per lo folle, e scellerato orgoglio
 Un gran fatto, ma che di questo pure
 In avvenir faria pagato il fio.

La Notte partorì l' odioſo Fato,
 E l' atra Parca, e con la Morte il Sonno,
 E la razza de' Sogni partorio,
 E con niun dormendo partorio
 Quegli la Notte ſcura, ed in ſecondo
 Luogo il Livore, e Momo, e la Miferia
 Affannosa, e l' Eſperidi, alle quali
 Le poma ſono a cura aurate, e belle

Di

Illos vero pater Titanas cognomento vocabat.,
 Filios objurgans, magnus Cœlus, quos genuit ipse.
 Distitabat parro festinantes ex protervia magnum patrasse
 Facinus, cujus deinceps ultio in posterum futura sit. 210
 Nox præterea peperit odiosum Fatum, & Parcam atram,
 Et Mortem: peperit etiam Somnum. peperit vero agmen So-
 Quæ nulli mixta Dea peperit Nox obscura. . . (minorum:
 Rursum postea Morum, & Ærænam dolore plenam,
 Hesperidesque, quibus mala ultra inclytum Oceanum 215
 Aurea pulchra curæ sunt, ferentesque arbæres fructus,
 Et fatales Deas, & Parcas genuit immutes;
 Clotoque, Lachésinque & Atropon: quæ mortalibus
 Nascentibus dant habendum bonumque malumque,
 Quæque hominumque Deorumque delicta persequentes, 220
 Nunquam desinunt Deæ a vebementi ira,
 Priusquam illi rependerint malam ultionem quisquis peccarit.
 Peperit præterea & Nemesein, eadē mortalibus hominibus
 Nox perniciofa: post bancque Fraudem enixa est, & Amicitiam,
 Sensumque noxium, & Contentionem peperit pertinacem. 225
 Ceterum Contentio odiosa peperit quidem Laborem molestum,
 Obli-

Di là dall' Oceano glorioso,
 E gli arbori, che 'l frutto ne conducono,
 E le Fate, e le Parche ingeneroe
 Castigatrici dispietate, e crude,
 Cloto, e Lachesi, e Atropo, che danno
 Ai mortali, che nascono ad avere
 E bene, e mal; che d' uomini, e di Dei
 I trascorsi perseguono, e i delitti.
 Nè mai cessan le Dee dal duro sdegno,
 Pria, che a chiunque pecca, esse dian pena.
 E partori la Nemese, ai mortali
 Uomini danno, la dannosa Notte.
 E dopo lei la Frode, e l' Amistanza,
 La rea Vecchiezza, e la Discordia cruda.
 La Discordia odiosa partorio
 Il Travaglio affannoso, ovver Dolore,

B 4

L' O.

Λήδω τε, Λοιμόν τε, ἔ' Ἀλγία δακρυόεσσα,
 Τσμίνας τε, Φόνους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκασιίας τε,
 Νείκεά τε, Λαδῆας τε Λόγους, Ἀμφιλογίας τε,
 Δυσνομίῳ, Ἀτῶν τε, σωήδεας ἀλήλοισιν. 230
 Ὄρκον δ' ὅς δ' ἡ πᾶσον ἐπιχθονίους ἀνδράσιν
 Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼς ἐπιόρκον ὁμόσῃ·
 Νηρέα τ' Ἀΐδα δ' αἶα ἔ' ἀληδέα γέγονο Πόντῳ,
 Πρεσβύτερον παίδων, αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
 Οὐνεκα νημερτῆς τε ἔ' ἥπι᾽· ἐδ' ἐ δαιμόσιων 235
 Λήθεται, ἀλλὰ δίκαια ἔ' ἥπια δῶκεα οἶδεν.
 Ἀδης δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν, ἔ' ἀγλῶρα Φόρκυν,
 Γαῖν μισογόμῳ, ἔ' Κηδῶ καλλιπάρῳ,
 Εὐρυβίῳ τ' ἀδάμαντῳ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχυσαν.
 Νηρῆῳ δ' ἐγένοντο μεγάλα τέκνα δαείων, 240
 Πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ, ἔ' Δωρῶδ' ἠυκόμοιο,
 Κέρης Ωκεανοῖο τελέοντ' ὡπαμοῖο,
 Πρωτῶ τ', Εὐκρότῃ τε, Σαῶ τ', Ἀμφιγέρτῃ τε,
 Εὐδῶρῃ τε, Θείῃ τε, Γαλαῖῃ τε, Γλαύκῃ τε,
 Κυμοδῶν, Σπείῳ τε δοῇ, Θαλίῃ τ' ἐρώεσσαι, 245
 Καὶ Μελίτῃ χαερίεσσαι, ἔ' Εὐλίμνῃ, ἔ' Ἀγαυῇ,
 Πασιδῇ τ', Ερατῶ τε, ἔ' Εὐνείῃ ροδόπῃχυν,

Δω-

L' Oblio, il Caso, ovver la Fame, e i Duoli
 Lagrimosi, e le Zuffe; e le Uccisioni,
 Battaglie, ed Omidj, e Risse, e falsi
 Motti, e Dispute, e di Leggi Disprezzo,
 E la Calamità, che son tra loro
 Cognito, e familiari; e 'l Giuramento,
 Che molto molto gli uomini terrestri
 Danneggia, quando alcun di suo buon grado
 Giura, e spergiura. Il Ponto generoe
 Nereo senza menzogna, e veritiero
 Il maggiore dei Figli, e sì l' appellano
 Veglio, perchè è verace, e mansueto,
 Nè il giusto oblia; ma fa giusti, e clementi
 Configli, e poscia ancor Taumante il grande,

E

Oblivionemque, Pestemque, & Dolores lacrymabiles,
 Pugnasque, Cadesque, Præliaque, Stragesque virorum,
 Jurgiaque, mendacesque Sermones, Disceptationesque,
 Legum contemptum, Noxamque, familiares inter sese: 230
 Juramentumque quod plurimum terrestres homines
 Ledit, quando quispiam volens perieraverit:
 Nereumque alienum a mendacio, & veracem genuit Pontus,
 Maximum natu filiorum, sed vocant senem,
 Eo quod verus atque placidus, nec juris & equi 235
 Obliviscitur, sed iusta & mansueta consilia novit.
 Deinde rursum Thaumantem magnum, & fortem Phorcyn,
 Terræ commistus; & Ceto pulchris genis præditam,
 Eurybiamque, ferream in pectore animum habentem. 239
 Ex Nereo porro prognati sunt perquam amabilis soboles Deari
 Ponto in infructuoso, & ex Doride pulchricoma,
 Filia Oceani rotundi fluvii,
 Protoque, Eucrateque, Saoque, Amphitriteque,
 Eudoraque, Tbetisque, Galeneque, Glaucæque,
 Cymothoe, Spioque velox, Thaliaque jucunda, 245
 Et Melita gratiofa, & Eulimine, & Agave,
 Pasitheaque, Eratoque, & Eunice roseis lacertis prædita,

Doto-

E il valoroso Forci, colla Terra
 Congiuntosi, e la Ceto, ovver Balena
 Ingenerò, ed Euribia d' Adamante,
 O sia ferreo cuor portante in petto
 Di Nereo uscir di Dee ameni figli
 Nel vasto Ponto, sterile di frutti,
 E di Doride dalle belle trecce
 Figlia dell' Ocean perfetto fiume
 Proto, ed Eucrate, e Sao, e Anfitrite,
 Eudora, e Tetide, e Galena, e Glauca,
 Cimotoc, Speo, e Toe, e Talia amabile,
 Melite vaga, Eudimene, ed Agave,
 Pasitea, Eratone, ed Eunica,
 Infigne Ninfa per le rose braccia,

E

Δωτά τε, Πρωτά τε, Φέρυσά τε, Δυναμένη τε,
 Νησαίη τε, ἔ' Ἀκταίη, ἔ' Πρωτομέδεια,
 Δωρεῖς, ἔ' Πανοπή, ἔ' θαλῆς Γαλάτεια· 250
 Ἰπποδόκη τ' ἐρώεσσα, ἔ' Ἰππονόη ῥοδόττηχος·
 Κυμοδόκη δ', ἥ κύματ' ἐν ἠεροεὐδίῃ πόντῳ
 Πρωιάς τε ζαΐαν ἀνέμων, σὺν Κυμαπλήγῃ,
 Ρῖα φηύουα, ἔ' εὐσφύρῃ Ἀμφιτέττῃ·
 Κυμώ τ', Ἡϊόνη τε, εὐσεφανός δ' Ἀλκμήδην· 255
 Γλαυκονόμη τε φιλομειδής, ἔ' Ποντοπόρεια·
 Λααγόρη τε, ἔ' Εὐαγόρη, ἔ' Λαομείδεια·
 Παλιώμη τε, ἔ' Αὐτονόη, ἔ' Λυσιάνασσα,
 Εὐάρνη τε φυλά τ' ἐρατὴ ἔ' ἑδ' ἄμωμον·
 Καὶ Ψαμώδη χαρίεσσα δέμας, δῖη τε Μανίττη· 260
 Νησώ τ', Εὐκόμπη τε, Θειμώ τε, Πρωτή τε·
 Νημερτής δ', ἥ πατὴρ ἔχει νόον ἀθανάτοιο·
 Αὗται μὲν Νηρηῶ ἀνέμων' ἔξενοντο
 Κύραι παντήκοντα, ἀνέμονα ἔργ' εἰδῆαι·
 Θαύμας δ' Ὀκεανῷ βαθυρρέεσσι δύγατρα 265
 Ἡγάγετ' Ἠλέκτρωι· ἥ δ' ὠκεῖαν τέκν' Ἴον,
 Ἡυκόμης δ' Ἀργέας, Αἰλῶ τ' Ὀκυπέτιν τε,
 Αἶ ρ' ἀνέμων πνοήσσι ἔ' οἴωνοις ἄμ' ἔπονται,

Ὠκέ-

E Doto, e Proto, e Ferusa, e Dinamene,
 Nesea, Astea, Protomedeia,
 Dori, e Panope, e bella Galatea,
 Ippotoe vezzosa, ed Ipponoe,
 Per le braccia rosate insigne Ninfa,
 E Cimodoce, che nel bruno mare
 I fiati de' divini, e freschi venti
 Leggermente con Cimatolege,
 Ed Anfitrite dalle belle piante
 Manfuesa, e Cimo, ed Eione,
 Ed Alimede bene inghirlandata,
 E Glauconome amica d' allegria,
 Pontoporea, Leagora, ed Eragora,
 Laomedeia, Polinoe, ed Autonoe,

Li-

Dotoque, Protoque, Pherusaque, Dynameneque,
Nesæaque, & Actæa, & Protomedia,
Doris, & Panope, & speciosa Galatea, 250
Hippothoeque lepida, & Hipponè roseis lacertis prædita,
Cymodoceque, quæ fluctus in obscuro ponto,
Et flatus divinatorum ventorum, una cum Cymatolege
Facile mitigat, & cum pulchros talos habente Amphitrite:
Cymoque, Eioneque, pulchreque coronata Halimede, 255
Glauconomeque hilaris, & Pontoporia,
Liagoreque, & Evagore, & Laomedia,
Polynomeque, & Autonoe, & Lysianassa,
Euarneque tam indolis grata, quam inculpata forma.
Et Psamathe decora corpore, divinaque Menippe. 260
Nesque, Eupompeque, Themistoque, Pronæque,
Nemertesque, quæ patris habet animum immortalis.
Hæ quidem ex Nereo inculpato procreatae sunt
Filiæ quinquaginta, inculpata opera callentes.
Thaumas vero Oceani profundiflui filiam 265
Duxit Electram. hæc autem celerem peperit Irin,
Pulchricomasque Harpyias, Aëlloque, Ocypetenque,
Quæ ventorum flamina, & aves assequuntur

Per-

Lysianassa, e Euarne amabil d' indole,
 E di sembante senza taccia, e Psamate
 Di corpo graziosa, e la divina
 Menippe, e Neso, Eupompe, e Temisto,
 E Pronoe, e Nemerte, che del padre
 Immortal l' intelletto si ritiene.
 Dal nobile Nereo queste n' uscìro
 Cinquanta figlie, che fan di gentili,
 E nobili lavori. Or Taumante,
 La figlia dell' Oceano profondo,
 Elettra prese, e questa partorio
 L' Iri veloce, e l' Arpie belle-chiome,
 L' Aello, e l' Ocipeta, che a paro
 Van co' fiati de' venti, e con gli augelli.

Co'

Ὠκείης πτερύγεσσι· μεταχρόνιαι γὰρ ἴαλλον.
 Φόρκυι δ' αὖ Κητῷ Γραίης τέκε καλλιπαρήης, 270
 Ἐκ γενετῆς πολιᾶς, αἴς δ' ἡ Γραίης καλέουσιν
 Ἀδῶναί τε θεοί, χαμαὶ ἐρχόμενοι τ' ἀνδρωτοι.
 Περρηδῷ τ' εὐπεπλον, Εὐνῷ τε προκόπεπλον,
 Γοργύς δ' αἰ ναῖσι πέρι κλυτὴ Ὠκεανοῖο,
 Ἐσχατῇ πρὸς νηκός· ἴν' Ἐσπερίδες λιγύφανοι, 275
 Σθενῷ τε, Εὐρύαλῃ τε, Μένυσά τε, λυγρὰ παδῶσα.
 Ἡ μὲν ἴλω θνητῇ, αἱ δ' ἀθάνατοι ἔ' ἀγῆρα
 Αἰ δύο· τῇ δὲ μὴ παρελέξατο Κυανοχάετης,
 Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, ἔ' ἀνδρῶν εἰσθροῖσι.
 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσῶς κεφαλῇ ἀπεδαυροτόμησεν, 280
 Ἐξέδορε Χρυσάωρ τε μέγας, ἔ' Πήγασος ἱππῶ.
 Τῷ μὲν ἐπάνυμον ὡς, ὅτ' ἄρ' Ὠκεανὺ περὶ πηγὰς
 Γένεθ', ὁ δ' ἄρ' χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ φίλῃσι.
 Χ' αἱ μὲν ἀποπαύμενθ', φοριπτῶν χθόνα μητέρα μῆλων,
 Γεῖτ' εἰς ἀδανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει, 285
 Βροντῇ τε σερποτῇ τε φέρον Διὶ μητιόεντι.
 Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τετράκλων Γηρυονῆα,
 Μιχθαῖς Καλλιρῇ κύρῃ κλυτὴ Ὠκεανοῖο.

Tòv

Co' preffi vanni ; poichè volan' alto.
 A Forci Ceto dalle belle guance
 Partorio le Gree, o pur le Vecchie
 Dal nascimento lor canute, e bianche;
 Le quali Gree chiaman gl' immortali
 Iddii, e gli uomin, che per terra vanno.
 Pefredio dal bel manto, Enio dal croceo,
 E le Gorgoni, che abitan oltre
 Al famoso Ocean, là su' confini
 Della notte, laddove le canore
 Esperidi, e Steno, ed Euriàle,
 E Medusa, che mali aspri patìo.
 Era questa mortal, ma l' altre due
 Immortali, ed esenti da vecchiezza.
 Coll' una sì si giacque il Chiom-azzurro

In

Pernicibus alis. in cælo enim degentes volitant.
Phorco post hæc Ceto Græas peperit pulchris genis præditas,
A partu canas, quas ob id Græas vocant 271
Immortalesque Dii, humique incedentes homines.
Pepbreoque pulchro peplo, Enyoque cræce peplo,
Gorgonesque, quæ habitant celeberrimæ Oceanum,
In extrema parte ad uoslem; ubi Hesperides argutæ, 275
Sthenoque, Euryaleque, Medusæque gravia perpeffa.
Ipsa erat mortalis, æst aliæ immortales, & semper non obnoxie
Duæ: cum una concubuit cerulea cæsarie Neptuneus
In molli prato & floribus vernis.
Ejus autem Perseus caput cum amputasset, 280
Exiliit Chrysaor magnus, & Pegasus equus.
Huic quidem cognomentum erat, quod Oceani apud fontes
Natus esset: cæterum hic ensẽ aureum tenebat manibus charis:
Et ille quidem cum avolasset, relicta terra matre pecorum
Pervenit ad immortales. Jovis vero in domo habitat, 285
Tonitruque & fulgur ferens Jovi prudenti.
Chrysaor porro genuit tricipitem Geryonem,
Mixtus Calliroæ filia nobilis Oceani.

Illum

In bel giardin, tra fior di Primavera.
A questa, quando Perseo mozzò il capo
Dal busto, ne saltò fuor Crisaorre
Il Grande, e 'l Caval Pegaso, il qual' ebbe
Tal soprannome, perchè alle fontane
Dell' Oceano ei nacque, e quei tenevan
Un' aurea spada nelle care mani:
E quell' altro volandosene via,
E la terra lassando di bestiarie
Madre; sì fen' andò dagl' immortali;
Ed abita di Giove nelle stanze,
Tuono, e fulgor portando al savio Giove.
Generoè Crisaorre Gerione
Di tre teste congiunte con Calliroe
Del rinomato Oceano figliuola.

Que-

Τὸν μὲν ἄρ' ἔξανέχευ βίην Ἡρακλεῖαν,
 Βοῦσι παρ' εὐπτοδίῳσι, περὶ ῥύτῳ ἐν Εὐρυδίῳ. 290
 Ἥματι τῷ, ὅτε περὶ βῦς ἦλθεν ἀρομαστῆτας
 Τίρωδ' εἰς ἱερὸν, δαβὰς πάρον Ὠκεανῷ,
 Ὅρδον γε κτείνες, ἔ' βυκόλον Εὐρυτάνα,
 Σπαδμῷ ἐν ἱερῶσι, πέριυ κλυτῷ Ὠκεανῷ,
 Ἡ δ' ἔταξ' ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, ἐδὲν ἰακός. 295
 Ὀνητοῖς ἀνδράποισι, καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆτι ἐνὶ γλαφυρῷ, θέλω κρατερόφρον' Ἐχιδναί,
 Ἥμισυ μὲν νόμφῃ ἐλικαπτιδα, κακτοφρόν,
 Ἥμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφι, δεινόν τε μέγαν τε,
 Ποικίλον, ἀμειβνῶ, ζεύξῃς ὑπὸ κλέιδι γαίῃ. 300
 Ἐνθα δέ οἱ σπῆτι ἐνὶ κέσῳ, καὶ ἐν ὑπὸ πύλῳ,
 Τηλὺ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν, ἀνητὴν τ' ἀνδράποισιν
 Ἐνδ' ἄρα οἱ δάσσαντο δαυὶ κλυτὰ δάμασσαν καλῇ
 Ἡ δ' ἔρυσ' ἐν Ἀέμοισιν ὑπὸ χδόνα κυρτῇ Ἐχιδναί,
 Ἀδύνατ' νόμφῃ ἔ' ἀνήρατ' ἥματι πάντα. 305
 Τῇ δὲ Τυφώνα φασὶ μινύμεναι ἐν φιλότῳ,
 Δεινόν δ' ὑβρεῖν τ' ἀνέμον, ἐλικαπτιδὶ κέρῳ,
 Ἡ δ' ὑποκυοσαμένη, τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
 Ὅρδον μὲν πρῶτον κυῖα γένετο Γηρυσὴν.

ΔΔ.

Questo uccise, e spogliò la forza d' Ercole.
 Appresso i buoi da' piè curvi, e pieghevoli,
 In Eritea dal mar bagnata intorno.
 Quel dì, allorchè i buoi di larga testa
 Alla sacra Tininta ne cacciò,
 Il passo dell' Oceano varcando,
 Orto uccidendo, e Eurizion bifolco
 In scura stalla, oltr' al famoso Oceano.
 Questa partorì un' altro smisurato
 Mostro, ed orrendo, e senza forma alcuna,
 Niente simile a uomini, od a Dei;
 In cavo speco, la divina Echidna
 D' animo forte; la metàde Ninfa
 Di negri lumi, e di vezzose goce;

La

Illum quidem armis exiit vis Herculeana,
 Boves apud flexipedes circumflua in Erythra. 290
 Die illo cum boves egit latas frontes habentes
 Tirynthum in sacram, emensus iter Oceani,
 Orthoque interfecto, & bubulco Eurytione,
 Stabulo in obscuro, ultra inclitum Oceanum.
 Ipsa insuper peperit aliud monstrum, perplexum, nihil simile
 Mortalibus hominibus, neque immortalibus Diis, 296
 Specu in concavo, divinam animo in fracto Echidnam,
 Dimidio nympham, nigris oculis, pulchris genis,
 Dimidio item iugentem serpentem horrendumque, magnumque,
 Varium, crudivorum, divine sub cavernis terra. 300
 Illic vero ei specus est in imo, cava sub petra,
 Procul ab immortalibusque Diis mortalibusque hominibus.
 Ibi sane ei destinarunt Dii inclitas domos sicolera.
 Atque coercebatur in Arimis sub terra tetra Echidna,
 Immortalis nymphe, & senis expertis diebus omnibus. 305
 Huic Typhaonem ajunt mixtum esse amore,
 Vehementem & violentum ventum, nigris oculis decore puellæ.
 Illa vero gravida facta, peperit fortes filios,
 Ortum quidem primo canem peperit Geryoni.

La metà serpe orrendo, e tetto, e grasso,
 Di varia pelle, e mangiator di crude
 Carni, in le tane della diva Terra,
 Dov' ella ha grotta sotto in cava pietra,
 Lungi dagl' immortali, e dai mortali.
 Ove le dier gl' Iddii ad abitare
 Magion famosa; ella tra gli Aramei
 Teneasi sotto terra acerba Echidna,
 Immortal Ninfa, ognor senza vecchiezza,
 Con costei dicon, che in amor mischiassesi,
 Fanciulla di negri occhj, Tifaone
 Oltraggiator villano, e orribil vento;
 E pregna partorinne alteri figli.
 Orto cane fe in pria a Gerione.

Ed

DEORUM GENERATIO. 33

*Iterum secundo edidit partu immensum , minime effabilem ,
Cerberum crudivorum , Plutonis canem area voce , 311
Quinquaginta capitum , impudentemque , fortemque .*

*Tertio , Hydram rursus genuit abominabilem ,
Lernæam , quam enutrivit Dea albis ulnis Juno ,
Insatiabiliter indignans virtuti Herculanæ . 315*

*Ac illam quidem Jovis filius occidit sævo ferro
Amphitryoniades , cum bellicoso Iolao ,
Hercules ex consiliis Minervæ prædatrix .*

*Tum ipsa Chimæram peperit , spirantem terribilem ignem ,
Trucemque , magnamque , pernicemque , validamque . 320*

*Illius erant tria capita : unum quidem terribilis leonis ,
Alterum capellæ , tertium vero serpentis robusti draconis :
Ante leo , pone vero draco , in medio autem capra ,
Horrende efflans ignis robur ardentis .*

Hanc quidem Pegasus cepit , & strenuus Bellerophontes , 325

Illa sane Sphingem exitialem peperit , Cadmeis perniciem ,

Ab Ortho subacta : Nemeumque leonem ,

Quem Juno cum enutrivisset , Jovis veneranda uxor ,

In locis fertilibus collocavit Nemeæ , cladem hominibus .

*Ibi sane hic commorans decipiebat tribus hominum , 330
Im-*

E snella , e forte , di cui fur tre teste
Di lion , l' una di cerulei occhj ,
L' altra di capra , e l' altra di serpente
Forte dragon . Sicchè ella è adunque innanzi
Lione , e dietro drago , e in mezzo capra ,
Che acceso fuoco . orribilmente spira .
Pegaso questa , e 'l buon Bellerofonte
Uccise . Ed essa partorì la Sfinge
Dannosa , de' Cadmei lo sterminio
Sotto Orto doma , e 'l Nemeo Leone ,
Cui Giuno rilevando la consorte
Veneranda di Giove a star lo pose
Ne' be' luoghi Nemei , agli uomin danno .
E quivi dimorando egli degli uomini
Danneggiava le genti , dominando

C

La

Κοιρανέων πρηστοῖο Νεμέης ἠδ' Ἀπείσαντο·
 Ἀλλὰ εἰς ἐδάμασσε βίης Ἡρακλεΐης.
 Κητὼ δ' ὀπλόσπετον, Φόρκυι φιλότῃσι μιγῆσαι,
 Γέιναστο, δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κἀλδεσι γαίης,
 Πείρασον ἐν μεγάλοις παγχρύσεια μῆλα φυλάσσει. 335
 Τῷ μὲν ἐκ Κητῆς ἔ' Φόρκυο γένε' ἐσί.
 Τηδυς δ' Ὀκτανῶ ποταμὸς τέκε δινήεντας,
 Νῆλον τ', Ἀλφειὸν τε, ἔ' Ἡριδανὸν βαθυδίνην,
 Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε, ἔ' Ἰστρον καλλιρέεθρον,
 Φάσιν τε, Ρῆσον τ', Ἀχελαιοῖον ἀργυροδίνην. 340
 Νέεσον τε, Ρόδιόν δ', Ἀλιάκμονά δ', Ἐπασάπορόν τε,
 Γρῶνικόν τε, ἔ' Αἰσηπον, θεῖόν τε Σιμῶνα,
 Πιωσιόν τε, ἔ' Ἑρμον, εὐρρέϊτλιν τε Κάϊκον,
 Σαγγάριον τε μέγαν, Λαδωναίαν τε, Παρδένιον τε,
 Εὐρώην τε, ἔ' Ἀρδῆστον, θεῖόν τε Σκάμανδρον. 345
 Τίττε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένε', αἱ κατὰ γαίαν
 Ἄνδρες κρείζουσιν, Ἀπόλωνι ξυῷ ἄνακτι,
 Καὶ ποταμοῖς· ταύτῃ δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσιν,
 Πειδῶ τ', Ἀδμήτη τε, Γέανθι τ', Ἠλέκτρῃ τε,
 Δωρεῖ τε, Πρυμνῶ τε, ἔ' Οὐρανίῃ θεοειδῆς, 350
 Ἰσπῶ τε, Κλυμένη τε, Ροδία τε, Καλλιρρόῃ τε,
 Ζελῶ τε, Κλυτίῃ τε, Ἰδυῖα τε, Πασιδῶνι τε,
 Πληξάωρῃ τε, Γαλαξάωρῃ τε, ἐρατῇ τε Διώνῃ,

Μη-

La Penea cavernosa, ed Apesante.
 Ma lo domò vigor d' Erculea forza.
 E Ceto la minor di tutti mista
 In amore con Forci generò
 Orribil serpe, che nelle latebre
 Di oscura terra, negli ampi confini
 Guarda le poma, che son tutte d' oro.
 Questa di Ceto, e Forci è la profapia.
 Teti all' Ocean feo ondosi fiumi,
 E Nilo, e Alfeo, e Eridano profondo,
 E Strimone, e Meandro, e Istro bell'acque,
 E Fasi, e Reso, ed Acheloo d' argento,

* * *

Gra-

*Imperans cavernosæ Nemeæ, atque Apesanti.
Sed ipsum robur domuit virtutis Herculanæ.
Ceto vero minimum natu, cum Phorco amore mixta,
Peperit gravem serpentem, qui obscuræ in latibulis terræ
Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit. 335
Hoc quidem ex Ceto & Phorco genus est.
Tethys autem Oceano flumina peperit vorticosa,
Nilumq; Alpheumq; & Eridanū profundos vortices habentem,
Strymonem, Mæandrumque, & Istrum pulcherrimum,
Phasique, Rhesumque, Acheloum argenti-vorticem, 340
Nessumque, Rhodiumque, Haliacmonemque, Heptaporamque,
Granicumque, & Æsapum, divinumque Simoenta,
Peneumque, & Hermum, amœneque fluentem Caicum,
Sangariumque magnum, Ladonemque, Partheniumque,
Evenumque, & Ardescum, divinumque Scamandrum. 345
Peperit quoque filiarum sacrum genus, quæ per terram
Viros a teneris educant, una cum Apolline rege,
Et fluminibus: hanc vero a Jove sortem habent,
Pithoque, Admeteque, Jantheque, Elettraque,
Dorisque, Prymnoque, & Urania forma Deam referens, 350
Hippoque, Clymeneque, Rhodiaque, Calliroeque,
Zeuxoque, Cythieque, Idyiaque, Pasitoeque,
Plexaureque, & Galaxaure, amabilisque Dione,*

Me-

Granico, ed Elapo, e 'l divo Simoente,
Peneo, ed Ermo, e 'l rapido Caico,
Sangario grosso, e Ladone, e Partenio,
Eveno, e Ardisco, ed il divin Scamandro.
Partorì delle figlie il saero genere,
Che nella terra gli uomini nutrifcano,
Con Apolline Rege, e con gli fiumi;
Che questa sorte lor tocca è da Giove;
Suada, Admete, ed Jante, ed Elettra,
Doride, e Primno, e la divina Urania,
Ippo, e Climene, e Rodia, e Calliroe,
E Zeusso, e Clizia, ed Idia, e Pasitoe,
Plessaura, e Galassaura, e Diona amabile,

C 2

E

Μηλόβοσις τε, Θόη τε, ἔδαιδής Πολυδώρη·
 Κερκῆϊς τε φύλῳ ἱρατὴν, Πλευτῶ τε βοῶπις, 355
 Περσηΐς τ', Γάνειρά τε, Ἀκάς τε, Ξάνδῃ τε,
 Πετραίῃ τ' ἐρόεσσα, Μενειδῶ τ', Εὐρώπῃ τε,
 Μῆϊς τ', Εὐρυνόμῃ τε, Τελεδῶ τε κροκόπεπλῳ.
 Κελσῖν τ', Αἰσῖν τε, ἔιμερόεσσα Καλυψώ.
 Εὐδῶρη τε, Τύχῃ τε, ἔδ' Ἀμφιρῶ, Ωκυρῶ τε· 360
 Καὶ Στύξ, ἣ δὴ σφέων προφερεσάτη ἐστὶν ἀπασίων.
 Αὐταὶ δ' Ὠκεανῷ ἔτι θυῖν ἐξεγένοντο
 Πρεσβύπαι κῦραι. πολλαὶ γὰρ μὲν εἰσι ἔδ' ἄλλαι.
 Τρεῖς γάρ χίλια εἰσὶ πανύσφυροι Ὠκεανίαι,
 Αἷ ῥα πολυσαπείρες γαῖαν ἔβένδεα λίμνης 365
 Πάντῃ ὁμῶς ἐφέπυσι, δαίαν ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχιδὰ ρέοντες,
 Τίτεις Ὠκεανῷ, τὰς γέιναντο πότνια Τηθύς.
 Τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτῶν ἀνδρά ἐτίσων·
 Οἱ δ' ἐκάστοι ἴσασιν οἱ ἂν περναυσάνωσι. 370
 Θεία δ' Ἡελίον τε μέγαν λαμπρὰν τε Σελήνῃ,
 Ἡὼ δ', ἣ πάντεσιν ἐπιχθονίοισι φαίνειν,
 Ἀθανάτωις τε θεοῖς ποὶ ὕραν Ὀυρῶ ἔχουσι.
 Τίνα δ', ὑπ' ἀννηθεῖς Ὑπερίωνι ἐν φιλότῃ.
 Κεῖν δ' Εὐρυβίῃ ἤκτεν φιλότῃ μιγῆσα, 375
 Ἀσ-

E Melobosi, e Thoe, e Polidora
 Di bello aspetto, e Cerceide d' indole
 Amabile, e la Pluto da' grand' occhj,
 Perseide, e Janira, e Acaste, e Xanta,
 Petrea vezzosa, e Menesto, ed Europa,
 E Mete, ed Eurinome, e Telesto
 Dal croceo manto, e Crisia, ed Asia,
 E la leggiadra, e amabile Calisso,
 Eudora, e Tiche, ed Anfiro, ed Ocīroe,
 E Stige, che di lor tutte è più forte.
 Queste n' uscìr dall' Oceano, e Teti
 Figlie maggiori, ed altre sonvi assai.
 Poichè tre mila son l' Oceanine,
 Ch' han stese piante, e che quà, e là la Terra,
 Ed

*Melobosisque, Thoeque, & venusta Polydora,
 Cerceisque indole amabilis, Plutoque bovinis oculis, 355
 Perseisque, Janiraque, Acasteque, Xantheque,
 Petraeque lepida, Menesthoque, Europaque,
 Metisque, Eurynomeque, Telestoque croceo peplo:
 Crisieque, Asiaque, & amabilis Calypso:
 Eudoreque, Tycbeque, & Amphiro, Ocyroequae, 360
 Et Styx, quae ipsarum excellentissima est omnium.
 Atque haec Oceano & Tethydè prognatae sunt,
 Grandiores natu filiae. multae quidem sunt & aliae.
 Ter mille enim sunt celeres filiae Oceani,
 Quae sane dispersae terram, & profunditates lacus 365
 Passim pariter incolunt, Dearum splendida proles.
 Tot rursus alii fluvii cum strepitu fluentes,
 Filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys:
 Quorum nomina difficile omnium mortalem virum proloqui.
 Sed singulatim noverunt quicumque circumbitant. 370
 Thia praeterea Solemque magnum, lucentemque Lunam,
 Auroramque, quae omnibus terrestribus lumen praebet,
 Immortalibusque Diis, qui Caelum latum tenent,
 Genuit, congressa cum Hyperione in amore.
 Crio autem Eurybiae peperit, per amorem mixta, 375
 Astraeum-*

Ed i fondi del lago seminate
 Batton per tutte in un, di Dee festosa
 Prole; e tant' altri ancor, che strepitando
 Fiumi corrono figli d' Oceano,
 Quai partorì la veneranda Teti;
 De' quai tutti ridire il nome appunto
 Forte cosa è per certo ad uom mortale.
 Ma ciascheduno sa, ch' abita intorno.
 Tia il gran Sol, la chiara Luna, e l' Alba,
 Che a tutti quanti i terrestri fa lume,
 E agl' immortali Iddii, ch' han l' ampio Cielo,
 Partorio, coricatafi di sotto
 A Iperione in letto, e in amistanza.
 A Creò Euribia partorì, con esso

Ἀἰγραίῳ τε μέγαν, Πάλλαντά τε, δία θεῶν.
 Πέρσιω δ', ὅς ἐ' πᾶσι μετέφρεπεν ἰδμοσυήσων.
 Ἀἰγαίῳ δ' Ἡὼς ἀνέμους τέκε καρτεροδύμους,
 Ἀργείῳ Ζέφυρον, Βορέῳ τ' αἰφροκέλευθον,
 Καὶ Νότον, ἐν φιλότῃσι θεῶν θεὰ δινηθεῖσα. 380
 Τὰς δὲ μετ' αἰέρα πάντεν Ἐωσφόρον ἠελγένεια,
 Ἄστρα τε λαμπροσύνας πᾶ τ' ἑρᾶνός ἐσεφάνωται.
 Στυγὲ δὲ τέκε Ὠκεανῷ θυγάτηρ, Πάλλαντα μιγῆσα,
 Ζῆλον ἔ' Νίκῳ καλίσφυρον ἐν μεγάροισι,
 Καὶ Κράτ', ἠδὲ Βίλῳ, ἀριδείκνυται γένεσσι τέκνα, 385
 Τῶν ἕκ ἐς' ἀπάνωδε Διὸς δόμῳ, ἠδὲ πε ἰδρῳ,
 Οὐδ' ὁδὸς, ὅππῃ μὴ κείνοισι θεὸς ἡγεμονόει.
 Ἀλλ' αἰεὶ παρὶ Ζῳῇ βαρυκτύπῳ ἰδρυόμενται.
 Ὡς γὰρ ἐβύβλωσε Στυγὲ ἀφδιτ' Ὠκεανίνῃ,
 Ἡμεῖσι τῷ ὅτε πάντας Ὀλύμπι' ἀστροπηγῆς 390
 Ἀθανάτους ἐκάλεσε θεὸς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 Εἶπε δ' ὅς ἂν μετὰ εἰο θεῶν Τιτῇσι μάχοιτο,
 Μὴ, ἂν' ἀπορράϊσιν γεράων, πμῶν δὲ ἕκαστον
 Εξέμεν ὡς ποτάρ' γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὸν δ' ἔφαδ' ὅς πε ἄπμ' ὑπὸ Κρόνῳ ἠδ' ἀγέρας', 395
 Τιμῆς ἔ' γεράων ἐπιβησέμεν ἢ θέμις ἐστί.

Hλ.

In amor mescolata, Aftreo il grosso,
 E Pallante la Diva delle Dee,
 E Perse, che tra tutti in senno spicca.
 Ad Aftreo l' Alba partorinne i venti
 Di forte spirito, Zefiro veloce,
 E Borea, che fa ben retta via,
 E Noto, Dea con Dio in amor mista.
 Or dopo questi l' Alba matutina
 Fosforo partorì, e le lucenti
 Stelle, onde il Cielo s' inghirlanda. E Stige
 Dell' Ocean figliuola partorio
 Con Pallante congiunta Zelo, e Nice
 Dalle leggiadre piante, in propria casa;
 Podere, e Forza chiari figli feo,
 De' quai non è da Giove mai lontana

La

*Astræumque magnum, Pallantemque, præstantissima Dearum,
Perfenque, qui etiam omnes præcellebat peritia.*

Astræo vero Aurora ventos peperit magnanimos,

Argesten, Zephyrum, Boreamque rapidum,

Et Notum, in amore cum Deo Dea congressa. 380

Post hos vero Aurora stellam genuit Luciferum mane genita,

Astræque fulgentia quibus Cælum cinctum est.

Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mixta,

Zelum & Nixen, pulchros talos habentem in ædibus,

Et Robur atque Vim præclaros genuit filios, 385

Quibus non est seorsim a Jove domus, nec ulla sedes,

Neque via, qua non illis Deus præit:

Sed semper apud Jovem graviter tonantem sedem habent.

Sic enim consuluit Styx incorruptibilis, Oceani filia,

Die illo, quando omnes Olympius fulgurator 390

Immortales vocavit Deos ad altum Cælum. { pugnet,

Dixit autem, quod quisquis una secum Deorum contra Titanes

Nulli se adepturum præmia, sed honorem quemque

Habiturum, quem antea inter immortales Deos. (munis,

Illum etiam dixit qui honoris expers fuerit sub Saturno & im-

Ad honores ac præmia provecturum, ut fas est. 396

Venit

La magione, o alcun seggio, o strada,

Dove non faccia a loro scorta Iddio;

Ma appresso a Giove ognor seggon Tonante.

Che così volle, e decretò in quel giorno

L' incorruttibil Stige, Oceanina,

Quando l' Olimpio fulminante tutti

Chiamò gl' Iddii immortali al vasto Olimpo.

E disse; chi con seco degl' Iddii

Contra i Titani combattesse, alcuno

Non spoglieria de' proprj guiderdoni;

E che ciascuno onore avria, qual pria

Tra gl' immortali Iddii. E colui disse,

Che sarà stato inonorato, e senza

Premio sotto Saturno, quegli a onore,

E premio saliria, com' fia il dovere.

C 4

Ven-

Η'λθε δ' ἄρα πρώτη Στύξ ἄφδιτο' ἑλυμπόν δ'
 Σὺν σφίσι παίδεσιν, φίλῃ διὰ μῆδεα πατρός.
 Τῷ δὲ Ζῷς ἀμήσε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.
 Αὐτῷ μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὄρκον,
 Πᾶδας δ' ἤματα πάντα εἰς μεταναίεστας εἶναι.
 Ὡς δ' αὐτως πάντεσσι διαμπερές, ὥσπερ ὑπέστη,
 Ἐξετέλειτο. αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἠδὲ ἀνώγει.
 Φοῖβη δ' αὖ Κοῖε πολυήρατον ἦλδαν ἐς Διὶ.
 Κρυσαμένη δ' ἤπειτα διὰ θεῶ ἐν φιλότῃη
 Αἰτῶ κτανόπτελλον ἐγένετο μέλιχον αἶε,
 Ἡ'πιον ἀνδράποισι ἔ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Μέλιχον ἔξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς ὀλύμπῳ.
 Γένετο δ' Ἀΐγιλλω δῶνονυμον, ὣς ποτε Πέρσης
 Ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλῃ κεκληῖσθαι ἔκοιτο.
 Ἡ' δ' ὑποκρυσαμένη Ἐκάτῳ τέκε, τῷ περὶ πάντων
 Ζῷς Κρονίδης ἀμήσε· πόρην δὲ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 Μοῖραν ἔχεν γαῖης τε ἔ' ἀστρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἡ' δὲ ἔ' ἀερόνεντο' ὑπ' ἑρανῶ ἔμμορε πημῆς,
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τεταμένη ἐστὶ μάστις.
 Καὶ γὰρ νῦν ὅτε πε πῆς ἐπιχθονίων ἀνδράπων
 Ἐρδῶν ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται,
 Κικλήσκει Ἐκάτῳ· πολλή τέ οἱ ἔσπετο πημή

P^{αι}

Venne la prima Stige incorruttibile
 Co' suoi figliuoli, e per voler del Padre;
 Giove onorolla, e diegli egregj doni.
 Poichè lei pose ad esser degli Dei
 Il grande giuramento, e i figli in tutti
 I giorni ad esser suoi abitatori.
 Così a tutti del tutto egli, siccome
 Promise, attenne; ed egli impera, e regna.
 Febe venne di Ceo al letto ameno,
 Poi Dea di Dio gravida in amore
 Latona partorì dal manto azzurro
 Carezzevole sempre, e dolce agli uomini;
 E agl' immortali Iddii, fin dal principio
 Dolce, e dentro all' Olimpo benignissima.

Ge-

*Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum
Cum suis filiis chari per consilia patris.
Ipsam vero Jupiter honoravit: eximia quoque dona dedit.
Ipsam enim constituit Deorum magnum ut sit juramentum; 400
Filii autem diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.
Similiter etiam omnibus prorsus sicuti pollicitus erat,
Perfecit. ipse autem præpotens est, atque regem agit.
Phœbe porro Cœi peroptabilem venit ad lectum.
Gravida vero facta deinde Dea Dei in amore, 405
Latonam ceruleo peplo peperit blandam semper,
Mitem hominibus atque immortalibus Diis,
Suavem ab initio, in primis hilarem intra Olympum.
Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perses
Duxit in amplam domum, chara ut vocetur uxor. 410
Illa autem gravidata Hecaten peperit, quam super omnes
Jupiter Saturnius honoravit: dedit vero ei splendida dona,
Potestatem ut habeat terræque & infrugiferi maris.
Imo etiam stelligero sub Cœlo sortita est honorem,
Immortalibusque Diis honorata est maxime. 415
Etenim nunc quando alicubi aliquis terrestrium hominum,
Faciens sacra honesta ex lege expiat,
Invocat Hecaten: ingens vero eum sequitur bonor*

Facil-

Generò Asteria di bel chiaro nome,
Cui Perse già menò nel gran palagio,
Affinchè cara s' appellasse moglie.
Essa impregnata Ecate partorìo,
Cui for tutti onorò Giove Saturnio,
E dielle preziosi, illustri doni,
Et aver di terra, e dell' immenso mare
Parte, e costei dallo stellante Cielo
Onor sortì, ed onorata è massime
Dagl' immortali Iddii. Ed ora, quando
A torto alcun degli uomini terrestri
Onorati facendo sacrificj
Secondo i riti fa propizj i Numi,
Ecate invoca; e molto a colui onore

Va

Ρῆα μάλ', ὃ ἀρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται ὤχας·
 Καὶ οἱ ὄλβον ὀπάζοι· ἐπεὶ δυνάμεις γε πάρσιν. 420
 Ὅσοι γὰρ Γαίης τε ἔ' Οὐρανῷ ἐξεγένοντο,
 Καὶ πηλώ εἰλαχεν, τέτων ἔχει αἰσαν ἀπάντων,
 Οὐδέ τί μιν Κρονίδης ἐβήσατο ἐδέε' ἀπηύρα
 Ὅσ' εἰλαχεν Τιτῆσι μετὰ ἀροτέροισι θεοῖσιν,
 Ἀλλ' ἔχει ὡς πομπῶν ἀπ' ἀρχῆς ἔκλωτο δασμός. 425
 Οὐδ' ὅα μνηστῆρες, ἥσων θεὰ ἔμμορε πηλῆς,
 Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε ἔ' ἕρανθ' ἠδ' ἐ δαλάσῃ·
 Ἀλλ' ἔα ἔ' πολὺ μάλλον, ἐπεὶ Ζῆς αἰεταὶ αὐτῷ.
 Ὡς δ' ἐδέλει μεγάλως ὄλθ' αἰνέται, ἠδ' ὀνίησιν.
 Ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ἥ κ' ἐδέλυσεν 430
 Ἡ δ' ὅπότ' ἐς πόλεμον φθισιῶρα θωρήσσονται
 Ἄνδρες, ἔνθα θεὰ ὄλθ' αἰνέται οἷς κ' ἐδέλυσεν,
 Νικλῷ προφρονέας ὀπάσαι ἔ' κῦδ' ὀρέξει.
 Ἐν τε δίκη βασιλῆσι παρ' αἰδοίοισι καθίξει,
 Ἐδλῇ δ' αὖθ' ὅπότ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν, 435
 Ἐνθα θεὰ ἔ' πῶς ὄλθ' αἰνέται, ἠδ' ὀνίησι·
 Νικήσας δ' ἐ βίῃ ἔ' κάρτεϊ καλὸν αἰδολον
 Ρῆα φέρε, χαίρων τε ποικίλσιν κῦδ' ὀπάξει.
 Ἐδλῇ δ' ἱππῆεσι παρ' αἰνέται οἷς κ' ἐδέλυσεν,
 Καὶ πῶς οἱ γλαυκῷ δυσήμεφελον ἐργάζονται, 440

Eu

Va dietro affai agevolmente, cui
 Di buon grado la Dea le preci accetta;
 E a lui ricchezze dà, ch' ella ha ben onde.
 Che chiunque della Terra, e del Ciel nacquerò,
 E onor fortì, di tutti ella ha costoro
 La forte, e a lei non già Saturnio tolse
 Per violenza, o pur privò altramente,
 Ciò, che fortì fra i primier Dei Titani;
 Ma tien qual pria a principio fu la parte.
 Nè perchè unica, ha men la Dea d' onore,
 E dignitate, e in terra, e in Cielo, e in mare.
 Ma ancora molto più, che Giove onorala.
 A cui vuol forte affate, e ne gli giova.

Spic-

Facillime, cujus benevola Dea suscipit preces:
Et illi divitias largitur; nam facultas ipsi adest. 420
Quotquot enim Terra Cœloque prognati sunt,
Et honorem sorte acceperunt, istorum habet sortem omnium.
Neque quicquam ipsi Saturnius per vim ademit, neq; privavit
Eorum quæcunque sortita est Titanas inter priores Deos.
Sed habet sicut prius ab initio facta est distributio. 425
Nec quia unigenita, minorem Dea sortita est honorem,
Et potestatem tam in Terra ac Cœlo, quam in mari:
Sed insuper multo magis, quoniam Jupiter honorat ipsam.
Cui vero vult, magnifico præsto est, atque juvat. 429
Inque concione inter homines eminet, qua scilicet voluerit.
Atque quando ad bellum perdens viros armantur
Viri, tum Dea adest quibus voluerit,
Victoriam prompte ut præbeat, & laudem porrigat.
Inque iudicio reges apud venerandos sedet.
Bona insuper quando viri in certamine colluctantur; 435
Ibi Dea & illis præsto est, atque juvat.
Qui vero vicerit virtute & robore, pulchrum præmium
Facile fert, lætusque parentibus gloriam dat.
Bona item equitibus, adesse quibus voluerit:
Et his qui glaucum (mare) tempestuosum secant, 440

Vota-

Spicca, cui vuol, nel foro tralle genti;
 E quando a guerra, che consuma gl' uomini,
 Gli uomini s' arman, quivi allor la Dea,
 Cui vuole, assiste, a dar ben volentieri
 Vittoria, e a porger della guerra il vanto.
 In giure Assessoria è de' Regi augusti.
 Buona, allor che in agòn gli uomin combattono,
 Quivi la Dea loro accudisce, e giova,
 E chi vince per forza, e per valore,
 Bel guiderdone agevolmente portane,
 E godente dà fama ai vintitori.
 Buona ad assister è a Cavalieri,
 Cui vuole, e quei, che 'l Glauco tempestoso

La-

Εὐχονται δ' Ἑκάτη ἔ' ἐρικτύπη Ἐννοσίγαια,
 Ρῆιδίαι δ' ἀγρῷ κυδνὴ θεὸς ἄπασε πολλῷ,
 Ρῆα δ' ἀφείλετο φαινομένῳ, εἰδένσά γε θυμῷ.
 Ἐδλὴ δ' ἐν σαδμοῖσι σὺν Ἑρμῇ λυγρὸν αἶξαν,
 Βακολίας τ', ἀγέλας τε, ἔ' αἰπόλια πλατὶ αἰγῶν. 445
 Ποίμνας τ' εἰροπόκων γ' οἶον, θυμῷ γε δέλωσα,
 Ἐξ ὀλίγων βερέαι, καὶ πολλῶν μέγιστα δῆκον.
 Οὕτω ποὶ ἔ' μενοεινῆς ἐκ μητρὸς εἶσα,
 Πᾶσι μὲν ἄδανάποισι τεύχεται γεράεσι.
 Θῆκε δέ μιν Κρονίδης κυροτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνῳ 450
 Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντο φάσθ' πολυδερκέσθ' Ἥης.
 Οὕτως ἔξ ἀρχῆς κυροτρόφον· αἰδέ τε πῦμαί.
 Ρῆη δ' αὖ δμηδῆσα Κρόνῳ τέκε παῖδιμα τέκνα,
 Ἰσίδῳ, Δήμητρᾷ, ἔ' Ἥρῳ χρυσοπέδιλον,
 Ἰφθιμόν τ' Αἰδῶν, ὅς ὑπὸ χθονὶ δάματα ναίει, 455
 Νηλεὺς ἦτορ ἔχων· ἔ' ἐρικτύπον Ἐννοσίγαιον,
 Ζῴᾳ τε μηρόεντα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ ἔ' ἀνδρῶν,
 Τῷ ἔ' ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται ἄρῃα χθών.
 Καὶ τὰς μὲν κατέπειπε Κρόνῳ μέγας, ὅς τις ἔκασθ'
 Νηδύσθ' ἔξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γύναι' ἴκοιστο. 460
 Τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαυῶν ἑραινῶν
 Ἀλλ' ἐν ἀδανάποισιν ἔχη βασιληΐδα σμῖν.

Παλ.

Lavoran navicando, e pregan Ecate,
 E della Terra il crollator sonoro.
 Di facil l' alma Dea diè preda assai,
 E di facil la tolse in suo talento.
 Nelle stalle essa è buona con Mercurio
 A crescere il bestiamе, e gregge, e armenti,
 E dargli ancor branchi di capre, e pecore,
 Che portan lana, s' ella vuol di cuore.
 Erge dal poco, e dal molto anco abbassa.
 Così l' unica figlia di sua madre
 Di tutti gli onori è ornata appo gli Dei.
 Saturnio fella di giovan nutrice,
 Che dopo lei con gli occhj il lume scorsero
 Dell' Alba, che assai vede. Ella sì fue

Da

*Votaque faciunt, Hecata, & valde sonanti Neptuno.
Facile etiam prædam incluta Dea dedit copiosam,
Facile vero abstulit apparentem, volens saltem animo.
Bona præterea in stabulis cum Mercurio pecus augere, 444
Armentaque boum, gregesque, & greges latos caprarum,
Gregesque lanigenarum ovium animo saltem volens,
Ex paucis fecunda facit, & ex multis pauciora reddit.
Adeo sane licet unigenita ex matre existens,
Omnibus inter Deos honorata est muneribus. (psam
Fecit autem ipsam Saturnius alumnam juvenum, qui post i-
Oculis aspexerunt lumen multa contuentis Aurora. 451
Sic ab initio nutriens filios: atque hi sunt honores.
Rhea autem compressa a Saturno, peperit illustres liberos,
Vestam, Cererem, & Junonem aureis calceamentis gaudentem,
Fortemque Plutonium, qui sub terra domos incolit, 455
Immite cor habens, & valde sonantem Neptunum,
Jovemque sapientem, Deorum patrem atque hominum,
Cujus & a tonitru concutitur lata terra.
Atque istos quidem deglutiebat Saturnus magnus, quicumque
Ex utero sacro matris ad genua venerat: 460
Hæc agitans, ne ullus clarorum filiorum Cœli
Alius inter Immortales haberet regium decus.*

Au-

Da principio di giovani nutrice,
E questi fur gli onori. E Rea a Saturno
Domata partorì illustri figli,
Vesta, Cerere, Giuno d' or calzate,
E 'l forte Pluto, che sotterra alberga
Di cuor spietato, e Nettun strepitolo,
E Giove l' avveduto, degli Dei,
E degli uomini padre, dal cui tuono
Crolla la larga terra, e si riscuote.
E questi tranghiottiva il gran Saturno
Via via ciascun, che alle ginocchia andava
Dall' utero sacro della madre.
Ciò disegnando, perchè niun' altro
Degli illustri Celesti avesse il regio

Onor

Πάδ' αὖτο γὰρ Γαίης τε ἔ' Οὐρανό' ἀερόντες,
 Οὐνεκά οἱ πάραστο ἐφ' ὑπὸ παιδὶ δαμύλῳ,
 Καὶ κρατερῶν περ ἴοντα, Διὸς μεγάλῃ διὰ βυβάς. 465
 Τῷ ὅγε κ' ἀλαοσκοπιῶν ἔχεν, ἀλλὰ δονάων
 Παιδας εἰς κατέτινε· Ρέλω δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δεῖ ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδ' ἔ' ἀνδρῶν
 Τέξασθαι, πότε ἔπεισε φίλῃς λισσάσθαι ποικῆς
 Τὲς αὐτῆς, Γαῖαν τε ἔ' Οὐρανὸν ἀερόντας, 470
 Μῆτιν συμφράσσασθαι ὅπως λελάδοισι τεκῆσαι
 Παιδα φίλον, αἶσατο δ' ἐλευνὺς πατρός ἰοῖο,
 Παιδῶν ὅς κατέτινε μέγας Κρόνον ἀγκυλομήτης.
 Οἱ ἧ δυγατεὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίδοστο,
 Καὶ οἱ πεφραδέτῳ ὅσα περ πάραστο γενέσθαι 475
 Ἀμφὶ Κρόνον βασιλῆϊ ἔ' ἤϊε καρτεροδύμῳ.
 Πέμψαν δ' ἐς Λύκων, Κρήτης ἐς τίονα δῆμον,
 Ὅπποτ' ἄρ' ὀπλόστων παίδων ἤμελλε τεκέσθαι,
 Ζῶνα μέγαν· πόν μὲν οἱ εἰδέξαστο Γαῖα πελώρη
 Κρήτη (ἐν) ὤρεϊν τραφέμεν ἀππαλλόμεναί τε. 480
 Ἐνθα μὲν ἴκτο φέρεσσι δολῶ διὰ νύκτα μίλαιναι,
 Πρώτῳ ἐς Λύκων· κρύψαν δέ ἐ χειρὶ λαβῶσα

A7-

Onor tra gl' immortali. Che avea udito
 Dalla Terra, e dal Ciel stellato, come
 Destino gli era da un suo proprio figlio
 Esser domo, benchè gagliardo fosse,
 Per lo volere dell' eccelso Giove.
 Però non stava in vano alle vedette,
 Ma guatando, e osservando i figli suoi
 Tranghiottiti; e Rea tenne immenso lutto.
 Ma quando Giove avea a partorire,
 Padre degli Dei, e degli uomini,
 Supplicò allora i cari genitori
 Suoi medesimi, la Terra, e 'l Ciel stellato,
 Perchè il parere uniti ne dicessero,
 Come nel parto del suo caro figlio
 L' accorgimento altrui ella sfuggisse,

E

Audierat enim ex Terra & Caelo stellis miscere,
 Quod sibi fatale esset proprio a filio demari,
 Quantumvis robusto existenti, Jovis magni per consilia. 465
 Ideoq; hic non cæcam speculationem habuit, sed insidias struens
 Filios suos devorabat: Rbeam autem tenebat luctus gravis.
 Sed quando jam Jovem erat Deorum patrem atque virorum
 Paritura, jam tum charis supplicabat parentibus
 Suis, Terræque, & Caelo stellato, 470
 Consilium ut suggererent, quo potius lateret pariens
 Filium charum, possetque ulcisci furias patris sui
 Contra filios, quos devorabat ingens Saturnus versutus.
 Illi vero filia dilecta auscultaunt & morem gesserunt.
 Etei commemorarunt, quæcumque fatis constitutum esset fieri
 Circa Saturnum regem, & filium magnanimum. 476
 Miserunt autem in Lyctum, Cretæ ad pinguem populum,
 Cum minimum natu filiorum esset paritura,
 Jovem magnum. hunc quidem ipsi suscepit Terra: vasta.
 In Creta lata, ad educandum & enutriendum ab infantia.
 Tum quidem pervenit ferens celerem per noctem nigram, 481
 Primum ad ipsam Lyctum: abscondit autem ipsum manibus
 prehensum

An-

E di suo padre le furie
 Contro de' figli, i quali il gran Saturno
 Tranghiottì, ch' uncinata avea la mente.
 Udir quelli, e esaudir la cara figlia,
 E tutto le contar, ch' era destino,
 Che addivenisse intorno al Re Saturno,
 Ed al figliuolo di robusto cuore.
 Mandarla a Litto di Creta nel grasso
 Popolo, quando l' ultimo de' figli
 Era per partorir l' eccello Giove;
 Che ne lo ricevè la vasta Terra
 Nell' ampia Creta a crescere, e allevare;
 Dov' ella capitò, quello portando
 Per la veloce scura notte, in pria
 A Litto: e poi l' ascoso colle mani

Pren-

Ἄντρον ἐν ἡλιβάτῳ, ζαδῆς ὑπὸ κλέδῃσι γαίης,
 Ἀργαῖον ἐν ὄρεσι πετυκασμένον ὕληντι.

Τῷ δ' ἀπαργανίσασα μέγαν λίδον ἐγγυάλειν
 Οὐρανίδῃ μὲν ἄνακτι, δαῶν προτέρῃ βασιλῆϊ.

485

Τὸν ποδ' ἐλὼν χείρῳσιν ἐλὼ ἐγκάστειο νηδυνί,
 Σχέτλι· ἔδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω

Ἀνὰ λίδι εἰς ὑπὸς ἀνίκητον ἔ' ἀκιδῆς

Λέπειν, ὃ μιν πείχ' ἔμελλε βίῃ ἔ' χερσὶ δαμιάσας,

490

Τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνέσσει.

Καρπαλίμῳ δ' ἄρ' ἔπειτα μίνον ἔ' φαίδιμα γῆα

Ἡύξεν ποῖο ἄνακτος· ἐπιπλομένῳ δ' ἐνι αὐτῷ

Γαίης ἐννεσίῃσι πολυφραδέεσσι δολαδαῖς,

Ὅν γόνον ἀΨ ἀνέκευ μέγας Κρόνον ἀγκυλομήτης,

495

Νικηδαῖς τέχνῃσι βίῃφι τε παιδὸς ἑοῖο.

Πρῶτον δ' ἐξήμησε λίδον, πύμακον καπατίνων.

Τὸν μὲν Ζεὺς ἐνέειξε κατὰ χροῖος ἀρουδαῖς

Πυδοῖ ἐν ἡγάδῃ, γυάλοισι ὑπὸ Παρηγοσσίῳ,

Σῆμ' ἔμην ἐξοπίσω, δαῶμα δηπώοισι βροπώοισι.

500

Λύσε δ' ἀπαροκασιγνήτης ὁλοῶν ἀπὸ δεισμῶν

Οὐρανίδας, ὥς δῆσε πατὴρ ἀσπροσώγων,

Οἳ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν ἀργισίων,

Δα.

Prendendol in un' antro affai sublime,
 Sotto le buche dellà diva terra,
 Nella montagna Egéa, forte, selvosa.
 Un gran sasso fasciato a questo il diede
 Figlio di Celo, gran Sire, e primiero
 Re degl' Iddii, il quale allor prendendo
 Colle mani, in suo ventre lo ripose
 Meschino, e non s' accorse colla mente,
 Che a lui in avvenir di sasso in vece
 Un figlio suo invincibil, e sicuro
 Ne rimaneva, che tosto era per forza,
 E con braccia domandol per cacciare
 D' onore, ed ei regnar tra gl' immortali.
 Velocemente poi e forza, e illustri
 Membra crebber del Rege, e in capo a un' anno

Ia.

*Antro in excelsò, divinæ sub latebris terræ,
 Argæo in monte denso sylvofo.
 Huic autem fasciis involutum magnum lapidem in manus dedit
 Cæli filio, præpotenti Deorum priori regi. 486
 Quem tum arreptum manibus, suam condidit in alvum,
 Miser, nec cogitavit animo, quod sibi in posterum
 Pro lapide suus filius invictus & securus 489
 Superesset, qui ipsum mox esset vi & manibus domitum
 Ex honore expulsurus, ipseque immortalibus esset imperaturus.
 Celeriter autem deinde robur & fortia membra
 Crescebant illius regis: revolutò autem anno,
 Terræ consilio astuto circumventus,
 Suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus, 495
 Victus artibus ac vi filii sui.
 Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum.
 Illum quidem Jupiter firmiter defixit in terram spaciosam
 Pytho in divina, jugis sub Parnassi, (bus.
 Monumentum ut sit in posterum, miraculum mortalibus homini-
 Solvit vero patruos noxiis a vinculis 501
 Cæligenas: quos vinxerat pater ex amentia.
 Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,*

Dede-

Ingannato da sensi della Terra
 Ingegnosi, e sagaci la sua prole
 Di bel nuovo fuor mise il gran Saturno,
 Ch' ha la mente ricurva, superato
 Dall' arti, e dalla forza del suo figlio.
 Pria il sasso vomitò forbito l' ultimo.
 Quello Giove fermò sulla gran terra
 Nella divina, ed ammirabil Pito,
 Là nelle cavitadi di Parnasso,
 Che in avvenir memoria fosse, e segno,
 E miracolo agli uomini mortali.
 Sciolse i fratei del padre dalle dure
 Prigioni, i figliuoli di Celo, i quali
 Per follia avea il padre imprigionati,
 Che a lui seppero grado del favore,

D

Che

Δῶκαν δὲ βροντῶν, ἥδ' αἰδαλόεντα κεραυνόν,
 Καὶ σεροπλῶ· ποπλὸν δὲ πελώρη Γαῖα κεκάλυψε.
 Τοῖς πίσυρσιν, θνητοῖσι δ' ἀθανάτοισιν ἀνέσσει.
 Κέρων δ' Ἰαπετός καλίσφυρον Ωκεανίνῳ
 Ἡγάγετο Κλυμένῳ, ἔ' ὁμὸν λείχσιν εἰσανέβαυεν.
 Ἡδὲ οἱ Ἀτλαντὰ κρατερόφρονα γένετο παῖδα·
 Τίτικε δ' ὑπερκύδαντα Μενόιππον, ἥδ' Προμηθεῖα
 Ποικίλον, αἰολόμηπιν· ἀμαρτίνουόν τ' Ἐπιμηθεῖα,
 Ὅς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφειήσι·
 Πρῶτ' γάρ ῥα Διὸς πλαστῶν ὑπέδεκτο γυναικῶν
 Παρθένον· ὑβρελῶν δὲ Μενόιππον ἄρυσσιν Ζεὺς
 Εἰς ἔρεβ' κατέπεμψε, βαλὼν φολόεντι κεραυνῷ,
 Εἵνεκ' ἀπειθαλίης τε ἔ' ὠϊορῆς ὑπερόπλι.
 Ἀτλας δ' ἑρᾶν ὠρυὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 Πείρασιν ἐν γαίης, φρόπαρ Ἐσπερίδων λευγαφίων
 Ἐσηώς, κεφαλῇ τε ἔ' ἀλαμάρτοισι χέρεσσι.
 Ταῦτ' ἰδὼν γὰρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεὺς.
 Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθεῖα ποικιλόβυλον,
 Δεσμῶις ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον' ἐλάσας.
 Καὶ οἱ ἐπ' αἰσὸν ὄρσε πανύπτειρον· αὐτὰρ ὄγ' ἦ παρ
 Ἡΐδιον ἀθάνατον, πῶ δ' αἶξετο ἴσον ἀπάντη

505

510

515

510

Nu-

Che gli dier tuono, e fulmine fiammante,
 E lampo; che la vasta terra in pria
 Celati avea, e su questi affidato
 Sugl' immortali, e lui mortali regna.
 Japeto la figlia dalle belle
 Piante, Oceanina, menò donna
 Climene, e montò sul medesimo letto.
 Questa Atlante gli feo altero figlio,
 E fe Menezio sopragglorioso,
 E Prometeo vario, ed astuto,
 E il fallito di mente Epimeteo,
 Ch' agli uomini inventivi, industriosi
 Da principio fu mal; poich' ei primiero
 Di Giove ricevè la vergin donna
 Posticcia. Ora il villano oltraggiatore

Me-

*Dederuntque tonitru, atque candens fulmen,
 Et fulgur. quæ antea immanis terra occultaverat: 505
 Quibus confusus, mortalibus atque immortalibus imperat.
 Filiam porro Japetus pulchros talos habentem Oceanidem
 Duxit Clymenen, & eundem lectum conscendit.
 Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium.
 Peperit præterea gloria præsignem Menætium, atq; Prometheus
 Varium, versipellem: stultumque Epimetheum, 511
 Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inventoribus rerum.
 Primus enim Jovis fictam suscepit mulierem,
 Virginem. injurium vero Menætium late videns Jupiter
 In Erebum detruxit, feriens fuliginoso fulmine, 515
 Propter improbitatem & fortitudinem insolentem.
 Atlas vero cælum latum sustinet dura ex necessitate,
 Finibus in terræ, e regione Hesperidum argutarum
 Stans, capiteque & indefessis manibus.
 Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Jupiter. 520
 Ligavit vero inevitabilibus compedibus Promethea versutum,
 Vinculis duris mediam per columnam adigens.
 Et ei aquilam immisit expansis alis: cæterum hæc epar
 Comedebat æternum, quin ipsum crescebat tantum ubique
 No-*

Menezio Giove ampio-veggente all' Erebo
 Giuſo mandò colpendol coll' ardente
 Fulmin per ſua malvagia tracotanza.
 Atlante il largo Ciel tien per gravola
 Neceſſità a' confini della Terra,
 Davanti eretto alle canore Eſperidi,
 Col capo, e con le non mai ſtanche braccia;
 Che tal parte aſſegnolli il ſavio Giove.
 E con invitti ceppi Prometéo
 Di vario ſenno, aſtuto ne legòe
 Con forti aſſiſſo a una colonna,
 Ed un' aquila ſopra a lui mandonne
 Con ali ſparſe, ed ella divorava
 Il ſegato immortale, il qual la notte
 Per tutto rimetteva egual crescendo,

D 2

Quan-

Νυκτὸς, ὅσον ᾠόπαν ἡμαρ ἔδοι πανυσίπτερο ὄρνις. 525
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλιφύρου ἄλκιμο ἥος
 Ἡρακλῆς ἔκτεινε, κακῷ δ' ἀπὸ νῆσον ἀλάλκεν
 Γαυπεπονίδη, ᾧ ἐλύσατο δυσφορσιμῶν.
 Οὐκ' ἀέκητα Ζῆνός οὐλυμπίῃς ὑψιμέδοντο,
 Ὄφρ' Ἡρακλῆϊ Θηβαγένης κλέοι εἴη 530
 Πλεόν ἔτ' ἢ σπαύροιδεν ἐπὶ χθόνα πελυβοτέρην.
 Ταῦτ' ἄρα ἀζόμενοι σίμα ἀριδείκτον ἥϊον.
 Καί περ χαώμενοι, παύδῃ χόλῳ, ὃν ᾠρὶν ἔχουσιν
 Οὐνεκ' ἐρίζετο βυλάς ὑπερδμενέϊ Κρονίῳ.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκείνοντο δεξιὴν δνητοὶ τ' ἄνθρωποι 535
 Μηκῶν, πότ' ἔπειτα μέγαν βῆν ᾠόφρονι θυμῷ
 Δασιόμενοι ᾠούδην, Διὸς νόον ἐξαπαρίσκων.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε ἔ' ἔγκατα πίονι θυμῷ
 Ἐν ῥινῷ κατέδην, καλύψας γαστρί βοείῃ.
 Τῷ δ' αὖτ' ὅσέα λάκκα βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ 540
 Εὐδεσίῃσας κατέδην, καλύψας ἀργεῖι θυμῷ.
 Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Γαυπεπονίδη, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
 Ωτ' πέπον, ὡς ἑτεροζήλῳσι διεδάσσαο μοίρας.

Ωτ' :

Quanto l' augel dall' ali sparfe avea
 Per tutto un giorno consumato, e guasto.
 Questa d' Alcmena di leggiadra gamba
 Il forte figlio uccise Ercole, e lungi
 Da Japetionide la trista
 Peste cacciò, e lo sciolse dall' affanno.
 Non contra voglia dell' Olimpico Giove,
 Che in alto impera; acciò/d' Ercol, che in Tebe
 Nacque, il pregio maggior fosse di pria,
 Sopra la terra, che di molti pasce.
 Per questo rispettando egli onorava
 Il ragguardevol figlio, e ancor che irato
 Celsò dell' ira, ch' egli in pria tenea;
 Perchè col prepotente Saturnino
 Contender quegli avea voluto in fenno.

Che

Noctu, quantum toto die edisset extentas alas habens avis. 525

Hunc quidem Alcmenæ pulchros talos habentis fortis filius

Hercules occidit, malum vero morbum profligavit

Ab Japetionida, & liberavit ab ægritudine:

Non invito Jove Olympio in alto imperante,

Quo Herculis Thebis geniti gloria esset 530

Major etiam quam antea super terram multos pascentem.

Ob id itaque veneratus honorabat præclarum filium.

Et, licet succensens, remisit iram, quam prius habuerat,

Eo quod contendisset consilio cum præpotenti Jove.

Etenim quando disceptabant inter se Dii mortalesque homines

Meconæ, ibi tum magnum bovem volente animo, 536

Divisum proposuit, Jovis mentem fallens.

Nam hac quidem parte carnesque & intestina cum pingui
adipe

In pelle deposuit, tegens ventre bovino:

In altera rursum ossa alba bovis, dolosa arte, 540

Rite disponens recondidit tegens candida arvina.

Jamque tum ipsum allocutus est pater hominumque Deorumque,

Japetionida omnium illustrissime regum,

O amice, quam inique partitus es portiones!

Sio

Che quando disputavano gli Dei ,

E gli uomini mortali là a Mecona ,

Un grosso bove allora in bella prova

Partendo mise avanti sodducendo

Lo 'ntelletto di Giove. Poichè quinci

Le carni, e l' interiora col suo grasso

Nella pelle caccionne, ricoprendole

Col bovin ventre, e quindi d' altra parte

L' ossa bianche del bue con arte astuta

Affettate caccionne, ricoprendole

Col pingue grasso; allor disfece il Padre

Degli uomini, e dei Dei. Japezzionide,

Di tutti i Regi il più cospicuo; o dolce

Amico, come festi mai le parti?

D 3

Co.

- Ὡς φάτο καρπομέων Ζῷς ἄφδιτα μῆδεα εἰδώς. 545
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεύς ἀγκυλομήτης.
 Ἡ'κ' ἐπιμειδήσας, (δολίης δ' ἔλπιζε τέχνης)
 Ζῷς κύδισε, μέγιστε θεῶν αἰεγενεσσάων,
 Τῶν δ' ἔλδω ὅπποτέρῳ σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνάγῃ.
 Φῆ ῥα δολοφρονέων. Ζῷς δ' ἄφδιτα μῆδεα εἰδώς 550
 Γνώ ῥ' ἔδ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὅσπερ θυμῷ
 Οἰητοῖς ἀνδράποισι, πὰρ ἔτελέεσθαι ἔμελλεν.
 Χερσὶ δ' ὄγ' ἀμφοτέρῃσιν ἀνείλετο λάκκον ἄλειψαρ.
 Χώσατο δὲ φρένας, ἀμφὶ χόλῳ δέ μιν ἵκατο θυμὸν,
 Ὡς ἶδεν ὅς τέα λάκκῳ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ. 555
 Ἐκ τῷ ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνδράπων
 Καίεσ' ὅς τέα λάκκῳ θυέντων ἐπὶ βωμῶν.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζῷς·
 Γαυροπόδη, πάντων περὶ μῆδεα εἰδώς,
 Ὡς πέπον, ἐκ ἄρα παδολίης ἐπιλήθεο τέχνης. 560
 Ὡς φάτο χωόμεν' Ζῷς ἄφδιτα μῆδεα εἰδώς·
 Ἐκ τῆς δ' ἤπειτα, δόλῳ μεμνημέν' αἰεὶ
 Οὐκ ἐδίδα μελέοισι πυρὸς μὲν' ἀκαμάποιο
 Οἰητοῖς ἀνδράποισι, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναυτάευσαν.
 Ἀλλὰ μιν ἔξαπάτησεν εὖς πάϊς Γαυροπόω, 565

Κλί-

Così gli disse motteggiando Giove,
 Che saputo è negl' immortalai configli.
 Rispose Prometeo di curva mente
 Con un placido ghigno, e non scordoffi
 Dell' ingannevol arte sua scoperta.
 Giove traglorioso degl' Iddii
 Sempiterno, e tragrande, prendi pure
 Di queste qual nel cuor l' Alma ti dice.
 Disse a ingannar pensando; ed il saputo
 Ne' configli immortalai conobbel Giove;
 Nè la frode, e l' inganno ascosi fargli,
 E i mali disegnavà nel suo cuore
 Agli uomini mortal, ch' eran per farfi.
 Presè con ambe mani il bianco grasso,
 E si crucciò in la mente, e a lui d' intorno

Gl'in-

DEORUM GENERATIO. 55

Sic dixit latenter eum carpens Jupiter immortalis. 545

Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vaser,

Tacite arridens (dolosa autem non immemor erat artis)

Jupiter gloriosissime, maxime Deorum sempiternorum,

Harum elige utram tibi in pectoribus animus suadet. (sciens

Dixit sane dolosa cogitans. Jupiter autem aeterna consilia

Cognovit certe nec ignoravit dolum. mala autem concipiebat

Adversus homines mortales, quæ & perficienda erant. (animo

Manibus vero hic utrisque sustulit album adipem.

Irascebatur autem mente: ira vero ejus occupabat animum,

Ut vidit ossa alba bovis, dolosa arte. 555

Ex illo tempore Diis super terram genus hominum

Adolent ossa alba odoratis in aris.

Hunc autem valde contristatus allocutus est nubicogus Jupiter,

Japetionida, super omnes sapiens,

O amice, nondum sane dolosa oblitus es artis. 560

Sic dixit ira percitus Jupiter aeterna consilia sciens.

Ex illo tempore deinceps doli memor semper,

Non dabat miseris ignis robur indefessi

Mortalibus hominibus, qui super terram habitant:

Sed ipsum decepit bonus filius Japeti, 565

Fura-

Gl' ingombrò il cuor la bile, quando vide

L' ossa bianche del bue con arte astuta.

Da indi in quà agl' immortali in terra

Le genti umane abbrucian l' ossa bianche

Sugli adorati altari. A lui sdegnato

Forte sì disse il nubi-aduna Giove.

Figlio d' Japeto sopra tutti savio,

Dell' arte astuta, o caro, non scordastiti.

Disse, Giove crucciato, che saputo

Negl' immortai configli, e da quel tempo

Ricordevole sempre dell' inganno,

Non dava ai miserabili mortali

Uomini, che soggiornan sulla terra,

La forza del non mai stancabil fuoco.

Ma l' ingannò il buon figliuol d' Japeto,

D 4

Fu-

Κλέφας ἀκαμάσιοι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγλή
 Ἐν κοίλῃ νάρθηκι. δάκνεν δ' ἄρα νεόδοι θυμὸν
 Ζῶν ὑψιβρεμέτῳ, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ,
 Ὡς ἴδεν ἀνδράποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγλή.
 Αὐτίκα δ' ἀνὰ πυρὸς τῶξεν κακὸν ἀνδράποισι. 570
 Γαίης γὰρ σύμπλασε περικλυτὸς Ἀμφιγυήης
 Παρθένην αἰδοίην ἵκελον, Κρονίδεο διὰ βελὰς.
 Ζῶσε δέ ῥ' κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἀργυρεῖ ἐδῆα· κατὰ κρήδην δὲ καλύπτρῳ
 Δαυδαλέῳ χείρεσι κατέσχεδε, θαῦμα ἰδέσθαι· 575
 Ἀμφὶ δέ οἱ σφάνης νεοθηλάας ἄνδρες ποίης
 Ἰμερτὺς παρέθηκε καρήατα Παλλὰς Ἀθήνης.
 Ἀμφὶ δέ οἱ σφάνῳ χρυσέῳ κεφαλῇφιν ἐθηκε,
 Τῷ αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήης,
 Ἀσκήσας παλάμησι, χαεζόμενῳ Διὶ πατρὶ. 580
 Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετάρχατο, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Κνώδαλ' ὅσ' ἤπειρῳ πολλὰ τρέφει ἠδὲ δάλασσα.
 Τῶν ὄγε πολλὰ ἐνέθηκε· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή,
 Θαυμασίη, ζωῶσιν εἰκότα φωνήεσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεδὴ τῶξεν καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο, 585
 Εἴα

Furando dal non mai stancabil fuoco
 Lo splendor, che si vede di lontano,
 In una cava ferula, e il cuor mosse
 Di nuovo a Giove alti-fremente, e a lui
 Il caro cuor sdegnò, e mosse ad ira,
 Come tra gli uomin vide lo splendore
 Del fuoco, che si scorge sì da lungi.
 Tosto pel fuoco agli uomini formoe
 Un mal; poichè di terra mise insieme
 Il glorioso Zoppo da due lati
 Immagine di vergin vergognosa,
 Per lo voler del figlio di Saturno;
 E cinsela la Dea, ed affettolla
 Dall' occhio azzur Minerva con teffuta
 Bianca gonna, ed in testa colle mani
 Sì l' acconciò un bel Dedaleo velo,

Mi-

*Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendorem,
In concava ferula. momordit vero imo animo
Jovem in alto tonantem, ad iram vero ipsius animum com-*
movit,

Ut vidit inter homines ignis longe apparentem splendorem.

Protinus autem pro igne struxit malum hominibus. 570

E terra enim conformavit perquam celebris Vulcanus

Virginis pudicæ simulacrum, Saturnii consilio.

Cinxit vero & adornavit Dea cæsis oculis Minerva,

Candida veste: a capite vero calyptram

Ingeniose factam manibus detinebat, mirum visu. 575

Circum vero eiserta recens florentis e floribus herbæ,

Optata imposuit capiti Pallas Minerva:

Circumque ei coronam auream caput posuit,

Quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,

Elaborans manibus, gratificans Jovi patri. 580

In hac artificiosa multa celata erant, mira visu,

Belluæ quas continens plurimas alit, atque mare,

Ex illis multas in ea posuit. gratia vero resplendebat magna,

Mirabilis, animantibus enim similes erant vivis.

Ceterum postquam effecit pulchrum malum pro bono, 585

Edu-

Miracolo a vederfi; e intorno al capo

Ghirlande amene di fior d' erba fresca;

Lo venne a porre Pallade Minerva;

E sopra una corona d' oro in testa,

Che lo stesso avea fatta da lue lati

Zoppo famoso, colle palme sue

Fabbricandola per far cosa grata

A Giove Padre. In questa erano assai

Cose ingegnose, e varie lavorate,

Prodigio della vista; quanti mai

La terra, e 'l mar produce d' animali;

Di questi molti avea quivi riposti;

E molta leggiadria indi splendea

Mirabil, che parean vivi, e parlanti.

Or poichè fabbricò il leggiadro male,

Per

Ἐξάγαγ' ἐνθά περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἢ δ' ἄνθρωποι,
 Κόσμη ἀγαλλομένῳ γλαυκῶπιδ' ὀβριμοπάρῃς.
 Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεὸς θνητὲς τ' ἀνθρώπους,
 Ὡς εἶδον δόλον αἰπῶν, ἀμύχανον ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ τῆς γὰρ γένε' ἐς γυναικῶν θηλυτεράων.
 590
 Τῆς γὰρ ὀλῶϊόν ἐσι γένε'· ἔ' φῦλα γυναικῶν
 Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν,
 Οὐλομένης πατρὸς ἐ σύμφορα, ἀλλὰ κόροιο.
 Ὡς δ' ὅπότ' ἐν σμύλῃσι κατηρεφέσι μέλισσαι
 Κηφύας βόσκουσιν, καλὴν ξυνήνοας ἔργων,
 595
 Αἱ μὲν το φρόταν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδιώκει
 Ἡμάσαι σπείδουσι, παρθέναι τε κηρία λαοκαί,
 Οἱ δ' ἐντοδὲ μένοντες ἐπηρεφείας κατὰ σίμβλυνται,
 Αἰόλοιο κάματον σφετέρῃς ἐς γαστέρ' ἀμύνονται.
 600
 Ὡς δ' αὐτὰς ἀνδρεσι κακὸν θνητοῖσι γυναικάς
 Ζῆς ὑψιβρεμέτης διῆκε, ξυνήνοας ἔργων
 Ἀργαλέων. ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν αὐτ' ἀγαθοῖο.
 Ὅς κε γάμον φάγων ἔ' μέρμερα ἔργα γυναικῶν,
 Μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὅλον δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται.
 605
 Χήτει γηροκόμοιο, ὅθ' ἐ βίότη ἐπιδύησιν

Xη-

Per bene il trafficò fuor laddove gli altri
 Erano Dii, e uomini, giojosa
 Della Dea occhi-azzurra, e di gran padre
 Per l' affetto; e stupor prese
 E gl' immortal' Iddii, e i mortali uomini,
 Quando scorsero l' alto inganno, e agli uomini
 Inevitabil. Poscia che da questa
 E' delle donne femmine la stirpe.
 Poichè perniziosa è la sua stirpe,
 E delle donne le genti un gran danno
 Abitano tra gli uomini mortali
 Di maledetta povertà compagne
 Non già, ma di fastidio incontentabile.
 Come allorchè tra i ben coperti sciam
 Le pecchie, i fuci partecipi

Di

*Eduxit ubi alii erant Dii atque homines,
Ornatu gestientem cæsæ Palladis forti patre progeneratæ.
Admiratio autem cepit immortalesq; Deos mortalesque homines
Ubi viderunt dolum arduum, inexplicabilem hominibus.
Ex illa enim genus est mulierum fœminearum. 590
Illius enim perniciosum est genus, & sexus mulierum,
Nocumentum ingens mortales inter homines habitant,
Perniciosa paupertatis non comites, sed luxus.
Ac veluti cum in alveariis tectis apes
Fucos pascunt, malorum participes operum: 595
Illæ quidem per totum diem ad Solem occidentem
Diurnæ festinant, & faciunt favos albos:
At illi intus permanentes coopertis in alveariis,
Alienum laborem suum in ventrem metunt:
Similiter viris rem malam mortalibus mulieres 600
Jupiter altitonans dedit, participes operum
Molestorum. aliud vero præbuit malum pro bono.
Qui nuptias refugiens, & laboriosa opera mulierum,
Non uxorem ducere velit, gravem vero attigerit senectam,
Carens senectutis suæ fomento, si non sine opibus 605
Vi.*

Di ma' lavori; quelle tutto il giorno
Quanto egli è lungo, infino al tramontare
Del Sole, a lavorar sempre si studiano,
E i favi bianchi fabbricando vanno;
Quei dentro stando in gli alveari ombrosi,
L' altrui fatica nel suo ventre mietono;
Sì fattamente agli uomini mortali
Male le donne Giove alti-tonante
Diè participi d' opere noiose.
E un' altro male dispensò per bene.
Chi le nozze fuggendo, e le triste opre
Delle Donne, accasar non si vorria,
E giugnerà alla mortal vecchiezza,
Di vecchiezza non ha sostegno, o guardia;
E bench' ei abbia da viver, quando ei vive,
Pur

Ζῶει, ἀποφθιμένη δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντα
 Χηρῶσάι. ᾧ δ' αὖτε γάμος μετὰ μοῖρα γένηται,
 Κεδνὴ δ' ἔσχεν ἄκοιπιν, ἀραρυῖαν ἀραπίδεσσι,
 Τῷ δὲ ἀπ' αἰῶν^{ος} κακὸν ἐδιδῶ ἀντιφερέζῃ
 Ἐμμεναι· ὃς δὲ κε τέτμη ἀπερτηροῖο γενέθλης,
 Ζῶει ἐνὶ σῆδεσιν ἔχων ἀλίσσον ἀνίλῳ
 Θυμῷ ἔ' κραδίῳ, ἔ' ἀνήκεσιν κακὸν ἐσιν.
 Ὡς ἐκ ἑσσι Διὸς κλέψαι νόον ἔδδ' παρελθεῖν.
 Οὐ δὲ γὰρ Γαίπεπονίδης ἀκάκηται Προμηθεΐς
 Τοῖο γ' ὑπέξηλυσεν βαρυὺ χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
 Καὶ πολυῖδεν ἔοντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.
 Βελάρῳ δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσαστο θυμῷ,
 Κόττῳ τ' ἠδὲ Γύγῃ, δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,
 Ἦγορέλῳ ὑπέροπλον ἀγώμεν^{ος} ἠδὲ ἔ' αἶδ^{ος},
 Καὶ μέγαν^{ος} κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς Ἄρυσδεΐης.
 Ἐνδ' οἷγ' ἄλγ' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,
 Εἴατ' ἐπ' ἐσχατῇ, μεγάλης ἐν πέiraσι γαίης,
 Δηδὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίῳ μέγα πένθ^{ος} ἔχοντες.
 Ἀλλὰ σφέας Κρονίδης τε ἔ' ἀδάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Οὐς τέκεν ἠύκομ^{ος} Ρεῖη Κρόνῳ ἐν φιλότῃ,
 Γαίης φραδμοσύῃσιν ἀνήγαγον ἐς φά^{ος} αὔπης.

Αὐ-

Pur di lui morto partiran la roba
 I lontani parenti; e a cui di nozze
 Sarà tocca la sorte, e avrà consorte
 Onefta, e favia, a costui in tutto il tempo
 Il mal contrasta in compagnia del buono.
 Ma chi trovata l' averà di nascita
 Sciagurata, egli vive avendo in petto
 Un duol, che non fornisce, e al cuore, e all' anima;
 E il male è incurabil, che di Giove
 Rubar la mente, o passar non si puote.
 Che d' Japeto il figlio, il buon Prometeo,
 Che a niun fece mal, di lui poteo
 Schivar lo grande sdegno; ma per forza
 Lui quantunque sciente d' affai cose,

Un

Vivat ; mortui possessionem inter se dividunt
Remoti cognati . cui vero nuptiarum conditio contigerit ,
Pudicam vero habuit conjugem , sapientem ,
Huic perpetuo malum cum bono certat , 609
Esse . Qui vero adeptus fuerit nocentis generis faeminam ,
Vivit in pectore gestans perpetuum mœrorem
Animo & corde , & immedicabile malum est .
Adeo non licet Jovis fallere mentem neque præterire .
Neque enim Japetionides nullo malo dignus Prometheus
Illius evitavit gravem iram : sed necessario 615
Quamvis multiscium existentem , magnum vinculum coercet .
Briareo vero ubi primum pater iratus est animo ,
Cottoque atque Gyge , ligavit forti vinculo ,
Fortitudinem immanem admiratus , atque etiam formam ,
Et magnitudinem : collocavit autem sub terram latam : 620
Ubi illi dolores habentes sub terra agentes ,
Sedent in extremitate , magnæ in finibus terræ ,
Usque valde mœrentes , corde magnum luctum habentes .
Sed ipsos Saturnius atque immortales Dii alii ,
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore , 625
Terræ consiliis reduxerunt in lucem iterum .

Ipsa

Un gran legame tienlo incatenato .

Briareo, tosto che nel cuore il padre
 Cruccioffi, e Cotto, e Gige imprigionoe
 In carcer forte, rispettando l' alta
 Forza arrogante, e presenza, e statura,
 E sotto il suol, che ha lunghe vie, corcogli .
 Dove costor dolenti sotto terra
 Abitando si seggion nell' estremo ,
 Là ne' confini della vasta terra ,
 Assai dolenti, in cuor gran lutto avendo .
 Ma lor Saturno, e gli altri eterni Dei ,
 Cui partorì Rea dalle belle trecce
 Nell' amor di Saturno, per consiglio
 Della Terra di nuovo in luce adduflono ,

Poi

Αὐτὴ γὰρ σφιν ἅπαντα δῖον κλέος κατέλεξε,
 Σὺ δὲ κείνοις νίκῃω τε ἔ' ἀγλαὸν ὄχ' ἀρίδαι.
 Διὸν γὰρ μάρναντο, πόνον θυμολγέ' ἔχοντες,
 Τιτῶν τε θεοὶ ἔ' ὅσοι Κρόνῳ ἐξυγέγοντο,
 Ἀνάντων ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίναις.
 Οἱ μὲν ἄρ' ὑψηλὴς Ὀδρῦ' Τιτῶν ἀγαυοὶ,
 Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ἐλύμποιο θεοὶ δωτῆρες ἰάνων,
 Οὓς τέκεν ἠΰκομ' Ῥέη Κρόνῳ ὠνηθεῖσα.
 Οἱ ῥα πῶτ' ἀλλήλοισι μάχῃω θυμολγέ' ἔχοντες,
 Συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτὸς.
 Οὐδέ τις ἦν ἰδὲ χαλεπῆς λύσις ἐδὲ τελευτῇ
 Οὐδετέρους, ἴσον δὲ τέλ' ἔπειπο πολέμοιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κένοισι παρίσχεθεν ἄρμενα πάντα,
 Νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, ἅπαντες θεοὶ αἰνέοντες,
 Πάντων ἐν σήδεσσι αἴετο θυμὸς ἀγλῶν.
 Ως νέκταρ δ' ἐπάσαντο ἔ' ἀμβροσίην ἱερᾶταινῶ,
 Δὴ πότε πῶς μετέπειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Κίχλυτέ μ' αὖ Γαίης τε ἔ' Οὐρανὸν ἀγλαὰ τέκεα,
 Ὅφρ' εἴπω πᾶσι με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Ἦδ' ἔγ' ἀπὸ μάλα διὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
 Νίκης ἔ' κράτε' περὶ μαρνάμεθ' ἤματα πάντα,
 Τιτῶν τε θεοὶ ἔ' ὅσοι Κρόνῳ ἐκγεγόμεδα.

630

635

640

645

Τμης

Poich' essa lor tutte le cose disse
 Distintamente, che col loro aiuto
 Vittoria aveano, e luminoso vanto.
 Che gran tempo pugnaro con gran pena
 Gl' Iddii Titani, e quanti da Saturno
 Nacquero, tra di lor con forti pugne.
 Quà dall' alta Otri gl' incliti Titani,
 Là dall' Olimpo i donator di beni
 Dii, i quai partorìo Rea dalle belle
 Chiome, che giacque con Saturno. Or questi
 Tra lor battaglia avendo dolorosa,
 Dieci anni interi combatter continuo.
 Nè scioglimento alcun v' avea dell' aspra
 Discordia, o fine, e agli uni, e agli altri eguale

Te-

*Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,
Cum illis victoriamque & splendidam gloriam accepturos.
Diu enim pugnarunt, laborem animam cruciantem habentes.
Titanesque Dii, & quotquot e Saturno nati sunt, 630
Contra sese mutuo per validas pugnas:*

*Hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi;
Illi vero ab Olympo, Dii datores bonorum,
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concubens. 634
Illi sane tum inter se pugnam animum excruciantem habentes,
Continue pugnabant, decem totos annos.*

*Neque ullus erat contentionis gravis exitus, neque finis
Neutris: aequaliter autem extendebatur bellum.
Sed quando jam illis apposuit congruentia omnia,
Nectarque ambrosiamque, quibus Dii ipsi vescuntur, 640
Omnium in pectoribus augebatur animus superbus.*

*Ubi vere nectar comederunt & ambrosiam amabilem,
Jam tum ipsos sic affatus est pater hominumque Deorumque:*

*Audite me Terræque & Cœli inclyti liberi,
Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet. 645*

*Jam enim admodum diu adversi nobis mutuo,
Pro victoria & imperio pugnavimus dies omnes,
Titanesque Dii, & quotquot e Saturno sati sumus.*

Vos

*Teneasi ben la fine della guerra.
Ma quando loro diè tutte le cose
Confortevoli, e nettare, ed ambrosia,
Che pur mangian gl' istessi Dii; di tutti
Ne' petti crebbe il generoso cuore.
Quando ebber preso il nettare, e la grata
Ambrosia, allor d' uomini, e di Dei il Padre.*

*Udite me della Terra, e del Cielo
Illustri figli, perch' io dica quelle
Cose, che il cor nell' alma mi comanda.
Che già è buon tempo gli uni incontro agli altri
Tutti i dì combatteremo per l' onor
Della vittoria, e per impero, Iddii
Titani, e quanti da Saturno uscimmo.*

Voi

Τμᾶς δὲ μεγάλῳ τε βίῳ ἔ' χεῖρας ἀάπτει
 Φαίνετε Τιτῶσιν ἐναντοὶ ἐν δαΐ λυγρῇ,
 Μνησάμενοι φιλότῃτ' ἐνέθ', ὅσα παδόντες
 Εἰς φάθ' ἀΐ ἀρίκαδε δυσηλεγίθ' ἀπὸ δεισμῷ,
 Ἡμετέρας διὰ βυλάς, ἀπὸ ζόφῳ ἠέροντ'.

650

Ὡς φάτο· πὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόττ' ἀμύμων,
 Δαιμόνι' ἐκ ἀδάσσει πιφάσκει· ἀλλὰ ἔ' αὐτοὶ
 Ἰδμεν ὅα περὶ μὲν φραπίδες, περὶ δ' ἔσι νόημα,
 Ἀλκτὴρ δ' ἀδανάποιον ἀρῆς γένεο κρυεροῖο.
 Σῆς δ' ὑποφραδμοσιῶσιν ἀπὸ ζόφῳ ἠέροντ'
 Ἀΐορρόν δ' ἐξαῦτις ἀμειλίκτων ἀπὸ δεισμῶν
 Ἡλύδομεν, Κρόνῳ ἡὲ ἀναξ, ἀνάεσσαι παδόντες.
 Τῷ ἔ' νυῖ ἀτενέει τε νόῳ ἔ' ἐπίφρονι βελῇ
 Ρυσόμεθα κρᾶτ' ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
 Μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατεράς ὑσμίναις.

655

Ὡς φάτ'. ἐπῆνυσαν δὲ θεοὶ δωτῆρες εἰῶν,
 Μῦθον ἀκούσαντες· πολέμῳ δ' ἐλilaiετο θυμὸς
 Μᾶλλον ἔτ' ἢ σπάρτοιδε· μάχῳ δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν
 Πᾶντες, δηλαιά τε ἔ' ἄρσενες, ἥματα κύνῳ,
 Τιτῶσι τε θεοὶ, ἔ' ὅσοι Κρόνῳ ἐξεγίνοντο,
 Οὓς τε Ζῆς ἐρέβδωσιν ὑπὸ χθονὸς ἤκε φῶς δέ,
 Δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίῳ ὑπέροπλον ἔχοντες.

670

Τῶν,

Voi la gran possa dunque, e l' aspre mani
 Contra i Titan mostrate in agra zuffa,
 La benigna amistade rammentando,
 Appresso quai da voi sofferte pene
 Alla luce tornate da noiosa
 Prigion per voler nostro, e aer sicuro.

Disse: e tal fe Cotto gentil risposta.
 Terribil, tu non dici cose ignote.
 E sappiamo ancor noi, che per consiglio,
 E per senno sovraſti, e che tu fuſti
 Agl' immortai discacciator d' oltraggio
 Rigido, maledetto, e che per tuoi
 Accorgimenti dalla notte scura
 Rivenimmo da carceri tremende

Di

*Vos vero magnamque vim & manus invictas
Ostendite Titanibus contrarii in pugna gravi, 650
Memores amicitiae placidae, quibus perpeffis
Ad lucem redieritis molesto a vinculo,
Nostra per consilia a caligine obscura.*

*Sic dixit: illum vero rursus excepit Cottus irreprehensibilis:
Venerande, non ignota loqueris: sed & nos 655
Scimus, quod excellunt quidem tibi praecordia, excellens vero est
Depulsor immortalibus damni fuisti horrendi. (& intellectus,
Tua vero prudentia ab caligine opaca
Retro iterum acerbis a vinculis
Venimus, Saturni fili rex, quae nollemus passi. 660
Ideoque nunc intento animo, & prudenti consilio
Vindicabimus vestrum imperium in gravi conflictu,
Pugnantes cum Titanibus per acria praelia.*

*Sic dixit: collaudarunt vero Dii datores bonorum,
Sermone audito. bellum vero cupiebat animus 665
Magis etiam quam antea: pugnam vero arduam excitarunt
Omnes, foeminaeque & mares, die illo,
Titanesque Dii, & quotquot Saturno prognati sunt,
Quosque Jupiter ex Erebo sub terra misit ad lucem,
Acres robustique, vires immensas habentes. 670*

Ho-

Di Saturno figliuol, Sir, dopo avere
Cose sofferte, non sperasti unquanco.
Però con mente or fissa, e savio senno
Libereremo noi l' imperio vostro
Con grave ostilitade combattendo
Contro Titani nelle forti pugne.

Disse, e acclamar gli Dei dator di beni
Udendo la parola, e guerra l' alma
Bramava più, che pria, e immensa mossono
Pugna quel dì, femmine, e maschi,
Gl' Iddii Titani, ed i Saturnii tutti,
Che dall' Erebo Giove di sotterra
In luce mise orribili, e robusti,
Tenenti gagliardia oltre possente.

E

De'

Τῶν, ἑκάπὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰσονται
 Πᾶσιν ὁμῶς, κεφαλαὶ δὲ ἐκάσῃ πεντήκονται
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖσι μέλασιν.
 Οἱ σότε Τιτῶεσσι κατέσσαν ἐν δαὶ λυγρῇ,
 Πέτρας ἡλιβάτας σιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες. 675
 Τιτῶες δ' ἐτέρῳθεν ἐκαρτυῶντο φάλαγγας
 Προφρονέως, χερῶν τε βίης δ' ἅμα ἔρχον ἔφαινον.
 Ἀμφοτέρω, δεινὸν δὲ περὶαχε πόντῳ ἀπείρων.
 Γῇ δὲ μέγ' ἐσμερέησεν· ἐπέεεε δ' ἑρᾶνός διῶς
 Σειόμενῳ, πεδόθεν δ' ἐπινάσσετο μακρὸς Ὀλύμπῳ 680
 Ριπῇ ὑπ' ἀθανάτων· ἐνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἠέρρηναι, ποδῶν αἰπεία τ' ἰωῇ
 Ἀσπίτι ἰωχμοῖο, βολᾶν τε κρατερῶν.
 Ὡς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴσαν βέλεα σονόεντα.
 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' ἑρᾶνόν ἀερόεντα, 685
 Κεκλομένων· οἱ ᾗ ξυνίσαν μεγάλῃ ἀλαλητῇ.
 Οὐδ' ἄρ' ἔα Ζεὺς ἴσχευ ἐὼν μένῳ· ἀλλὰ νῦν τῷ γε
 Εἴδαρ μὲν μένεῳ πλῶν φρένες, ἐν δὲ τε πᾶσαν
 Φῶν βίῳ. ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' ἑρᾶνῳ ἡδ' ἀπ' Ὀλύμπῳ
 Ἀστράπτων ἔσασκε σινοχαδόν· οἱ δὲ κεραυνοὶ 690

Ἰκταρ

De' quai moveansi dalle spalle cento
 E mani, e braccia a tutti insieme, e teste
 A ciascuno cinquanta dalle spalle
 Nasceano sopra le possenti membra.
 Questi a' Titani stero a fronte in dura
 Pugna tenendo nelle forte mani
 Grossi cantoni, e smisurate pietre.
 Dall' altra banda i Titani rafforzavano
 Allegramente le falangi loro,
 E il lavoro mostravan delle mani,
 E della forza tutte, e due le parti:
 E ribombava intorno orribilmente
 Il Ponto sterminato, e la terra alto
 Stridea, e ne gemea crollato l' ampio
 Cielo, e fin dalle falde il lungo Olimpo

Degl'

*Horum centum quidem manus ab humeris prorsanabant
 Omnibus simul. capita vero unicuique quinquaginta
 Ex humeris enata erant in robustis artubus.
 Qui tum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosa;
 Saxa prærupta validis in manibus gestantes. 675
 Titanes vero ab altera parte confirmabant phalanges,
 Alacriter, manuumque viriumque simul opus ostentabant.
 Utrique. horrende vero insonuit pontus immensus.
 Terra vero valde stridebat: ingemiscebat vero latum cœlum
 Quassatum, e fundo vero concutiebatur amplus Olympus 680
 Impetu a Deorum. concussio vero venit gravis
 Ad Tartarum tenebricosum, & pedum altus fragor,
 Immodici tumultus, ictuumque fortium.
 Ita sane in sese mutuo jaciebant tela gemebunda.
 Vox autem utrorumque pervenit ad Cœlum stellatum 685
 Adhortantium. at illi congregiebantur magno cum clamore.
 Neque sane amplius Jupiter cobibebat suum robur, sed ipsius
 Statim robore implebantur animi, & omnem
 Exeruit vim. simul etiam a Cœlo atque ab Olympo
 Fulgurans incedebat confertim: fulmina autem 690*

Ce.

Degl' immortai dall' urto riscuoteasi;
 E 'l grave crollo fino al tenebroso
 Tartaro giunse, e 'l ripido fracasso
 Di piedi, e d' indicevole tumulto,
 E dei colpi gagliardi; sì gittavano
 L' un contra l' altro sospiranti strali.
 Di tutte e due le parti incoraggitisi
 Al Ciel stellante penetrò la voce,
 E s' affrontavan con grand' urli, e grida.
 Nè Giove più sua forza conteneva,
 Ma di forza, e di sdegno a un tratto empieffi
 La mente, e cavò fuor tutta sua possa.
 Ed insieme dal Cielo, e dall' Olimpo
 Folgorando marciava egli a distesa:
 E le faette dalla man possente.

E 2

Col

Ἰκπερ ἅμα βροντῇ τε ἔ' αἰροπῇ ποτίοντο
 Χειρὸς ἀπὸ σιβαρῆς, ἱερῶ φλόγα δ' εἰλυφώντες
 Ταρφέες. ἀμφὶ δὲ γαῖα φερίσβι' ἰσμεράγισαν
 Καομένη. λάαι δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετ' ὕλη.
 Εἴξει δὲ χθονὶ πᾶσα, ἔ' Ωκεανοῖο ρέεδρα,
 Πόντ' τ' ἀτρύγετ'· τὺς δ' ἀμφοτε δερμὸς αὐτμῇ
 Τιτῶας χθονίους· φλόξ δ' ἠέρα δῖαν ἵκανε
 Ἄσπετ'· ὅσπερ δ' ἀμερδὲς ἔ' ἰφθίμων περ ἑόντων
 Αὐγῇ μαρμαίρυσσα κεραυνῷ τε γεροπῆς τε.
 Καῦμα δὲ θεασίον κατέχαν χάθ'· ἴσατο δ' ὅσα
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδῆν, ἠδ' ἔασιν ὅσαν αἰεῖσαι.
 Αὐτῶς. ὡς ὅτε γαῖα ἔ' ἕρανὸς Διὸς ὑπερδαν
 Πίλνατο. ποῖ' γάρ κε μέγιστ' δῦπ' ὀρώρει,
 Τῆς μὲν ἐρεπομένης, τῇ δ' ὑψίδει ξεροπόντ'·
 Τόσ' δῦπ' ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
 Σὺ δ' ἀνεμοὶ ἐνοσίν τε κόριν τ' ἐσφαράγισον,
 Βροντῶν τε, γεροπῶν τε, ἔ' αἰδαλόμενα κεραυνόν,
 Κῆλα Διὸς μεγάλοιο. φέρον δ' ἰαχῶν τ' ἐνοπῶν τε
 Εἰς μέσον ἀμφοτέρων· ὅπ' δ' ἀπλητ' ὀρώρει
 Σμερδαλέης ἔριδι· κάρτ' δ' ἀνεφαίνετο ἔργον.

695

700

705

710

Εκλιν-

Col tuono a un punto, e col balen volavano,
 La sacra fiamma rigiranti, e folte.
 E l' alma terra intorno ne stridea
 Bruciata, e strepitava al fuoco intorno
 Immenfamente d' infinita selva.
 Bollia la terra tutta, e le correnti
 Dell' Oceano, e 'l Ponto senza fondo;
 E la calda n' andò fiamma fasciando.
 I Titani terrestri, e 'n fino al chiaro
 Aere giunse l' ineffabil fiamma.
 Le luci spense a lor benchè gagliardi
 Del fulmine, e balen l' accelo lampo;
 Prese l' incendio ancor l' immenso Chaos.
 Simil cosa pareva appunto, come
 Se cogli occhj là in faccia si mirasse,

E

*Celerrime una cum tonitru & fulgure volabant
Manu a robusta, sacram flammam circumvolvuntia
Crebra: circum vero terra alma reboabat
Ardens: crepitabat vero undique igne valde magna sylvæ.
Fervebat vero terra tota, & Oceani fluentia, 693
Pontusque immensus. circumdedit autem calidus vapor
Titanes terrestres: flamma vero ad aerem divinum pervenit
Magna. oculos vero visu privabat quantumvis fortium
Splendor radians fulminisque fulgurisque. (coram
Incendium autem immensum occupavit Chaos: videbatur autem
Oculis aspicere, ac auribus vocem audire. 701
Iidem ut cum olim & terra & Cælum latum superne
Appropinquabat: talis enim maximus strepitus excitabatur,
Hac quidem diruta, illa autem ex alto diruente.
Tantus fragor erat Diis pugna confligentibus. 705
Simul quoque venti motumque pulveremque cum strepitu excitabant
Tonitruque, fulgurque, & ardens fulmen,
Tela Jovis magni. ferebant autem fremitum, clamoremque
In medium utrorumque: strepitus autem ingens excitabatur
Stupendæ pugne: robur autem exerebatur operum. 710*

In-

E s' ascoltaſſe con gli occhj il ſuono,
Coſì come ſe allora e Terra, e Cielo
Ampio di ſopra ne cadeſſe: tale
Rumore immenſo ne forgeva, quella
Ruinandoſi, e quel d' alto ruinante.
Sì fatto degli Dei venia fraccaſſo,
Che alle man per diſcordia eran venuti.
I venti inſieme, e crollamento, e polve
Deſtavan con fraccaſſo, e tuono, e ſolgore
Con inſuocato fulmine del grande
Giove armi, e ſtrale, e fremito, e ſtridore
In mezzo agli uni, e agl' altri n' arrecavano;
E ſtrepito levavaſi infinito
Dell' orrenda diſcordia, e ſpaventofa,
E de' fatti la poſſa ſi moſtrava.

E 3

Pic-

Ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοισι ἐπείχοντες,
 Ἐμμένειας ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὕμνους.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ φρεσὶσι μάχην δευτέρω ἐγείραν,
 Κόττην τε, Βελάρως τε, Γύγης τ' αὖτ' πολέμοιο.
 Οἱ ῥα τεμνομένης πέτρας σιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν 715
 Πέμπτον ἐπασσύτερας· κατὰ δ' ἐσχίσσαν βελήτοσι
 Τιτῶας· ἔ τ' αὖς μὲν ὑπὸ χροῶτος ἄρουρ' αἶψα
 Πέμπταν, ἔ δισμοῖσιν ἐν ἀργαλείοισιν ἴδυσσαν,
 Νικήσαντες χερσὶν, ὑπερδύμεν περ ἴοντες,
 Τόσσον ἐνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον ἔρ' ἀπὸ γαίης. 720
 Ἰσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς εἰς Τάρταρον ἠέρονται.
 Ἐννέα γὰρ νύκτας τε ἔ' ἡμέρας χάλκε' αἶμων
 Οὐρανόθεν καπνῶν, δεκάτῃ εἰς γαίην ἵκοιτο.
 Ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε ἔ' ἡμέρας χάλκε' αἶμων 725
 Ἐκ γαίης καπνῶν, δεκάτῃ εἰς Τάρταρον ἵκει.
 Τὸν περὶ χάλκεον ἔκ' ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν νῆξ
 Τειροίχῃ κέχυται περὶ δειρῷ. αὐτὰρ ὑπερδύει
 Γῆς ῥίζαι πεφύασι ἔ' ἀτρυγέτοια θαλάσσης.
 Ἐνθα θεοὶ Τιτῶας ὑπὸ ζόφῳ ἠέρονται
 Κεκρύφαται, βελῆσι Διὸς νεφεληγερέτα.
 Χόρῳ ἐν ἑρῶντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.
 Τοῖς ἐκ ἑξισπὸν ἐστὶ· πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν

Χαλ-

Piegò la pugna; ma tra loro pria
 Addosso stando pertinacemente
 Combattean nelle forti aspre battaglie.
 E tra primi destavano aspra pugna
 Cotto, Briareo, e Gige infaziabile
 Di guerra, i quali ben di trecento pietre
 Dalle gagliarde mani tramandaro
 L' una appo l' altra senza mai restare,
 E i Titani co' colpi ricuoprivano.
 E questi sopra la spaziosa terra
 Mandaro, e in forti vincoli legaro
 Con le mani vincendo gli orgogliosi
 Tanto sotterra, quanto è il Ciel da terra;
 Che tanto ha dalla Terrà al bujo Tartaro.

Po-

DEORUM GENERATIO. 71

*Inclinata vero est pugna. prius vero sibi mutuo imminentes,
Fortiter pugnabant in forti praelio.*

*Illi vero inter primos pugnam acrem excitant,
Cottusque, Briareusque, Gygesque insatiabilis belli.*

*Hi sane trecentas petras robustis e manibus 715
Mittebant frequentes. obumbrarunt autem jaculis*

Titans: atque hos quidem sub terram longe patentem

Miserunt, & vinculis molestis alligarunt,

Vincentes manibus, magnanimos licet existentes:

Tantum infra sub terram, quantum Cælum distat a terra. 720

Par enim spatium a terra in Tartarum caliginosum.

Novem enim noctes ac dies ferrea incus

Cœlitus delapsa, decimo die ad terram perveniret:

Novem rursus noctes & dies ferrea incus

Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum perveniret. 725

Quem circa ferreum septum ductum est. circum vero ipsum nox

Triplici ordine fusa est circa collum. sed superne

Terræ radices creverunt, & infructuosi maris.

Illic Dii Titanes sub caligine opaca

Abconditi sunt, consiliis Jovis nubicogi, 730

Loco in squalido, vastæ ultima terræ.

His non exitus patet: portas vero imposuit Neptunus

Fer-

Posciachè nove notti, e nove giorni

Una 'ncudine ferrea dal Cielò

Calando a Terra, giugheria nel decimo;

Intorno a cui in ferreo muro gira,

E la notte a tre palchi intorno al collo

E' appostata, ma poi spiccan sopra

Della terra le barbe, e del gran mare,

Ove gli Dei Titani sotto scura

Seppelliti caligine si stanno

Di Giove per voler, che nubi-aduna,

In rugginoso, e squallido paese,

Giù negli estremi della vasta terra.

Questi uscita non anno; che Nettuno

Porte di ferro posevi, ed il muro

E 4

Da

Χαλκείας· τῆχ' περιέκται δ' ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα Γύγης, Κόττ' τε, ἔ' ὁ Βελάρως μαγάδυμ' 735
 Νάκωσιν, φύλακας πισοὶ Διὸς αἰγίοχοιο.
 Ἐνθάδε γῆς διοφερῆς, ἔ' Ταρτάρῳ ἱερόντ' ,
 Πόντε τ' ἀτρυγέτιο, ἔ' ὑρανὺς ἀερόντ' ,
 Ἐξείης πάντων πηγὰς ἔ' πείρατ' ἔασιν,
 Ἀργαλέ', ὠρένται, πά τε συγέουσι θεοὶ παρ'·
 Χάρμα μέγ'. ὑδὲ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν 740
 Οὐδας ἵκοιτ', εἰ φῶσσι πυλέων ἐντοδὲ γένοιτο.
 Ἀλλὰ κεν ἔνθα ἔ' ἔνθα φέροι ποροδύελλα θυέλλη
 Ἀργαλή· δανόν τε ἔ' ἀδανάποισι δεοῖσι
 Τῦσσι τέρας· ἔ' νυκτὸς ἐρμηνῆς οἰκία δεινὰ
 Ἔσκειν, νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέησι. 745
 Τῶν πορὸδ' Ἰαπετῶσι παῖς ἔχειτ' ὑρανὸν ὠρω
 Ἔσῃος, κεφαλῇ τε ἔ' ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν
 Ἀστειφές, ὅδι Νύξ τε ἔ' Ἡμέρα ἀμφὶς ἴσται
 Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν ὑδὸν,
 Χάλκεον. ἡ μὲν ἔσσι καταβήσεται, ἡ δὲ θύραζεν 750
 Ἔρχεται, ὑδὲ ποτ' ἀμφοτέραις δόμ' ἐντὸς εἴργει·
 Ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρη γε δόμων ἐκποδεν εὔστα,
 Γαῖαν ἐπιστρέφεται. ἡ δ' αὖ δόμου ἐντὸς εὔστα,

Mi-

Da tutte due le bande intorno è messo.
 Quì Gige, e Cotto, e Briareo magnanimo
 Abitan fide guardie a Giove Egioco.
 Quì della scura Terra, e quì del Tartaro
 Caliginoso, e del profondo mare,
 E del Cielo stellante, ivi per ordine
 Son di tutti le fonti, ed i confini,
 Forti, lividi, e odiosi anco agli Dei.
 Gran buca, ed apertura insigne, e vasta.
 Nè per un' anno intiero tutto quanto
 Alcuno al pavimento perverria,
 Se pria fosse passato entro le porte;
 Ma quà, e là lo porterìa procella
 Sopra procella orribile, e severa.

E

*Ferreas: murus etiam circumdatus utrinque.
 Illic Gyges, Cottusque, & Briareus magnanimus
 Habitant, custodes fidi Jovis ægida habentis. 735
 Ibidem terræ tenebricosæ, & Tartari opaci,
 Pontique infructuosi, & Cæli stelligeri,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
 Molesti, squalidi, quos oderunt etiam ipsi Dii:
 Hiatus ingens. nec vero toto integro anno 740
 Solum attingeret, ubi primum portas intra venerit:
 Sed sane huc & illuc ferret impetuosa procella
 Molesta: horrendumque etiam immortalibus Diis
 Hoc monstrum: & noctis obscuræ domus horrenda
 Stans, nubibus oblectæ nigris. 745
 Has ante Japeti filius sustinebat Cælum latum,
 Stans, capiteque & indefessis manibus
 Firmiter, ubi Noxque & Dies circum euntes
 Sese mutuo compellabant, alternis subeuntes magnum limen,
 Ferreum. hæc quidem intrat, illa vero foras 750
 Egreditur, neque unquam utrasque domus intus cohibet:
 Sed semper altera saltem domos extra existens,
 Terram super movetur: altera rursus in domo existens,*

Ex-

E' orrendo ancora agl' immortali Dei
 Un tal prodigio; e della notte scura
 L' orrende case stanfi ricoperte
 Da nere nubi. Or a queste d' avanti
 D' Japeto il figlio tenea l' ampio Cielo
 Ritto col capo, e con l' invitte mani
 Saldo, dove la notte, e la giornata
 Andando attorno tra lor si ragionano,
 Varcando il grande ferreo pavimento
 A vicenda, che l' una dentro scende,
 L' altra fuori sen va, nè giammai tutte
 Due la casa dentro ne ritiene;
 Ma l' una sempre fuor di casa stando
 Gira la terra, e l' altra dentro in casa

Del

Μίμνε τλώ αὐτῆς ὄρω ὁδῷ, ἐς' ἃν ἵκηται.
 Ἡ' μὲν, ἐπιχθονίοισι φάσθ' πολυδερκὲς ἔχουσα.
 Ἡ' δ' Ὀππιν μετὰ χερσὶ, κασιγνήτων Θανάτωιο,
 Νύξ ὅλοη, νεφέη κακαλυμμένη ἡροαδῆ.
 Ἐνθα ὃ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
 Ὀππιν' ἔ' Θάνατον, δαυνοὶ θεοὶ· ἐδέε ποτ' αὐτῆς
 Ἡέλιος φαίδων ἐπιδέρκεται ἀκάνθοισιν,
 Οὐρανὸν εἰσανιών, ὡδ' ἑρπύλλην κατὰβαλόντων.
 Τῶν ἑτέρων μὲν γὰρ τε ἔ' ὄρεα νῶτα θαλάσσης
 Ἡσυχίῳ ἀσπρέφεται ἔ' μέλιχ' ἀνθρώποισι.
 Τὺ δὲ σιδηρὴν μὲν κραδίη, χάλκεον δὲ οἱ ἦτορ
 Νηλεὶς ἐν στήθεσιν· ἔχει δ' ὃν φῶτα λάβησι
 Ἀνδράπων· ἔχθρος δὲ ἔ' ἀδανάποισι θεοῖσιν.
 Ἐνθα θεῷ χθονὶα φέροντες δόμοι ἠχήμεναι
 Ἰφθίμῳ τ' Αἴδῳ ἔ' ἐπαινής Περσεφονείης
 Εἰσῶσιν· δαυνὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
 Νηληϊὲς, τέχνη δὲ κακῶν ἔχει. ἐς μὲν ἰόντας
 Σαίνει ὁμῶς ἔργῳ τε ἔ' ὕασι· ἀμφοτέρωσι.
 Ἐξελθεῖν δ' ἐπ' αὐτῶν ἔ' πάσσιν, ἀλλὰ δοκῶν
 Εὐρίπῳ δὲ καὶ λάβησι πυλῶν ἐκποδὲν ἰόντα
 Ἰφθίμῳ τ' Αἴδῳ ἔ' ἐπαινής Περσεφονείης.
 Ἐνθαδὲ ναιετάει συγερὴ θεὸς ἀδανάποισι,
755
760
765
770
775
Δα-

Del suo viaggio attende l' ora, e 'l quando.
 Questa ai terrestri, affai scorgente luce
 Tenendo, e quella il Sonno tralle mani
 Fratel carnale del morir, la Notte
 Dannosa in scura nuvola ravvolta.
 Quì della scura Notte anno i figliuoli
 Le case, il Sonno, ed il morir tremendi
 Iddii, nè mai loro il chiaro Sole
 Vagheggia per di sopra co' suoi raggj,
 Poggiando in Cielo, o pur dal Ciel calando;
 De' quai l' uno la terra, e l' ampie terga
 Del mare in pace ne trascorre, e questo
 E' saporito agli uomini, e soave.
 Dell' altro ferreo è il cuor, ferree le viscere

Spie-

Expectat ejusdem horam itineris, donec veniat.
Hæc quidem terrestribus, multa cernens lumen habens, 755
Illa vero Somnum in manibus fratrem Mortis,
Nox noxia, nube tecta atra.
Ibi autem Noctis obscuræ filii domus habent,
Somnus & Mors, graves Dii. neque unquam eos
Sol lucidus intuetur radiis, 760
Cælum scandens, nec cœlitus descendens.
Horum alter quidem terramque & lata dorsa maris
Quietus percurrit & placidus hominibus.
Alterius vero ferreum quidem cor, æreum vero ei pectus
Crudele in præcordiis. habet autem quem primum arripuerit
Hominum: hostis vero etiam immortalibus Diis: 766
Illic Dei inferi in anteriore parte ædes resonantes,
Fortisque Plutonis, & gravis Proserpinæ,
Stant. Horrendus autem canis pro foribus custodit,
Sævus: artem autem malam habet. introeuntes quidem 770
Adulatur pariter caudaque & auribus ambabus:
Exire vero non iterum permittit denuo, sed observans
Devorat, quemcunque prenderit portas extra euntem
Fortisque Plutonis & gravis Proserpinæ.
Ibidem habitat abominanda Dea immortalibus, 775
Hor-

Spietate in petto; e cui ei pria ne prenda
 Degli uomin, tien, nimico anco agli Dei
 Immortali. Or pur quì del Dio terrestre
 Davanti stan le rumorose case
 Del frate Pluto, e della alta Proserpina.
 Ed un tremendo cane per davanti
 La guardia fa, spietato, ch' ha una trista
 Maniera; quegli, ch' entrano, accarezza
 Con tutt' e due gli orecchj, e con la coda;
 Ma non permette poi, ch' effi se n' escano;
 Ma offervandol mangia, cui ei voglia
 Andar fuor delle porte del possente
 Plutone, e della orribile Proserpina.
 Abita quì quella odiosa Dea

Agl'

Δαηὴ Στύξ, θυγάτηρ Ἀλοῖρόν Ωκεανοῖο
 Πρῶστυπέτη. νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ταῖς
 Μακρῇσι τέτρησι κατηρεφῇ· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
 Κίονιν ἀργυρέοισι πρὸς ἑβανὸν ἐσέλεκται,
 Παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκία Γεῖς,
 Ἀγγελίῃ πωλεῖται ἐπ' ὠρεῖα νῶπι θαλάσσης,
 Ὅππότε ἔεις ἔ' νεῖκεν ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται.
 Καὶ ῥ' ὅς τις ἴδδεται ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 Ζεὺς δὲ τε Γεῖν ἐπιμύει θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνέικαι
 Τηλόθεν ἐν χρησέῃ φοροχόῃ πολυώνυμον ὕδωρ,
 Ψυχρόν, ὃ, τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιβάπιοι
 Τηλῆς. πολλὸν δὲ ὑπὸ χροῦνός ἑρμῶδους
 Ἐξ ἱερῷ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Ωκεανοῖο κέρας. δακτύλῳ δ' ἐπὶ μοῖρᾳ δίδασται.
 Ἐννέα μὲν περὶ γλῶττι ἔ' ὠρεῖα νῶπι θαλάσσης
 Δίης ἀργυρῆς αἰγυμῆν' εἰς ὧδα πίπτει,
 Ἡ δὲ μὴ ἐκ πέτρης φορεῖται, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
 Ὅς κεν τῶ ἐπιόρκον ἀπολείψας ἱπομόσῃ
 Ἀθανάτων οἱ ἔχουσι κάρη νιφόντες Ὀλύμπῳ,
 Κᾶται νῆϋτμ' τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν.
 Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης ἔ' νέκπερ' ἔρχεται ἄσπον

780

785

790

795

Brai-

Agl' immortai, l' orrenda Stige, figlia
 Dell' Ocean, ch' ha i suoi flussi, e riflussi,
 La maggiore; ed a parte dagli Dei
 Abita lungi gloriose cafe
 Coperte sopra di ben grosse pietre.
 E d' intorno per tutto con colonne
 D' argento fino al Ciel son sostenute.
 Poco la figlia di Taumante, l' Iri
 Ne' piè veloce per messaggio vanne
 Sopra le larghe tergora del mare,
 Quando discordia, e briga è tra gli Dei.
 E chi mentisce degli Olimpîi Numi
 Giove l' Iri gl' invia, a giuramento
 Grande recare degl' Iddii da lungi
 In aurea brocca l' acqua rinnomata,

Fre-

*Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani,
Maxima natu. seorsim vero a Diis inclytas aedes incolit
Ingentibus saxis superne tectas. circum vero quaque
Columnis argenteis ad Cælum firmatæ sunt,
Raro vero Thaumantis filia pedibus velox Iris, 780
Nuncia versatur super lata dorsa maris,
Quando lis & contentio inter Deos exorta fuerit:
Et sane quisquis mentiatur Cælestes domos tenentium,
Jupiter tum Irim mittit, Deorum magnum jusjurandum ut
ferat*

*E longinquo in aureo gutturnio celeberrimam aquam, 785
Frigidam, quæ e petra destillat alta,
Excelsa. multum vero subtus terram spatiosam
E sacro flumine fluit per noctem nigram,
Oceani cornu. decima vero pars attributa est.
Novem quidem circa terramque, & lata dorsa maris 790
Vorticibus argenteis intortus in mare cadit,
Una vero ex petra profluit, magnum damnum Diis.
Quisquis perjurium libens juraverit
Immortalium qui tenent verticem nivosi Olympi,
Jacet spiritus expers integrum per annum. 795
Nequæ ambrosia & nectaris accedit propius*

Ci-

*Fresca, che d' aspro eccello masso stilla,
E molto sotto la terra spaziosa
Da sacro fiume scorre per la negra
Notte dell' Oceano il corno, ed una
Decima parte n' è assegnata, ch' egli
Rigirando con nove argentee volte
Sulla terra, e del mar sull' ampio dorso,
Sbocca in mare, e quell' una, che ne resta,
Da masso sgorga, gran danno agli Dei.
Chi giurerà spergiuro, nel libare
Degl' immortai, che nel nevofo Olimpo
Tengon la cima, ei per un' anno intero
Giacesi senza fiato, nè giammai
Dell' ambrosia, e del nettare mangiare*

S' ac-

Βροῖσθ', ἀλλὰ τι κῆται ἀνέγκαςθ' ἔ' ὄναυδθ'
 Στρατοῖς ἐν λεχέοσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῆμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἐπὶ νῆσον τάλασ' ἰκέσθαι εἰς ἐνισυόν,
 Ἀλλ' ὃ δ' ἔξ' ἄλλ' δέχεται χαλεπώτατ' ἄδλ'.

800

Ἐνθάδε δὲ θεῶν ἀπορείεται αἶν' εὐντων,
 Οὐδέ ποτ' ἐς βελὴν ἐπμίσσεται ἔδ' ἐπὶ δαίτας
 Ἐννέα πάντ' ἔτιε· δικάτῃ δ' ἐπμίσσεται αὐτὰς
 Εἰρέας ἀδανότων οἱ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 Τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔδαντο θεοὶ Στυγὸς ἀφ' ἱερῶν ὄδωρ,
 Ὠγύγιον· πὸ δ' ἴησι κακωσφέλες διὰ χώρῃ.
 Ἐνθα δὲ γῆς δροφεῆς ἔ' Γαρπύρι' ἠέροντ',
 Πόντε τ' ὀτρυνέοιο ἔ' ἕρην ἄερόοντ',
 Εξέης πάντων πηγὰς ἔ' πείρασ' ἔασιν,
 Ἀργαεῖ', Ὀρέωντα, πᾶσι τε συγέεισι· θεοὶ περ.

810

Ἐνθάδε μαρμαίρειά τε πύλαι, ἔ' χάλας ἔδδ'·
 Ἀστειφῆς, ῥίζῃσι δὴλυκίεσσιν ἀπρηῆς,
 Αὐτοφυῆς· φροδὺν δὲ, θεῶν ἐκποδὺν ἀπάντων,
 Τητώων νάουσιν, πέτρῃ χόρ' ἑοφοῖο.
 Αὐτὰρ ἐλθσμάροιο Διὸς κλειπὸν ἐπ' ἵκυροι·
 Δάμασπα ναεπέουσιν ἐπ' Ὀκτανόιο θεμείλοισι,
 Κόττ'· τ' ἠδὲ Γύγης. Βελιέρων γὰρ μὲν ἦν ὄντα,
 Γαμβρόν ἐόν ποίησε βαρύκτυπ' Ἐννοσίγαι'.

Δε.

S' accosta, ma si giace e senza spirito,
 E senza voce in letti ben rifatti,
 Ed un malvagio letargo l' ingombra.
 Poichè appo un' anno avrà finito il male,
 Altro d' altro ne vien più tristo affanno.
 Per un novennio scevro è dagli Dei,
 Che sempre fon, nè si ritrova mai
 A configlio, od a mensa per nove anni
 Compiuti, e poi nel decimo ritrovafi
 Nell' assemblee degl' immortali Olimpîi.
 Tal giuramento instituir gl' Iddîi
 L' acqua di Stige, Ogigia incorruttibile,
 Che se ne va per l' orrida campagna.
 Quì dell' oscura Terra, e quì del Tartaro

Te.

*Cibum: sed jacet non respirans, & natus,
Stratis in lectis, malus autem veteris obtegit.
Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,
Alia ex alia excipit molestissima ærumna.* 800

*Novennio autem a Diis relagatur sempiternis,
Neq; unquam ad consiliū mendum cū iis versatur, neq; ad epulas
Novem totis annis. decimo tandem versatur iterum
Cum cœtibus immortalium, quæ Cœlestes domas incolunt.
Tale itaq; juramentū constituerūt Dii, Stygis perennem aquam,
Antiquam istam, quæ tranat aridum locum.* 806

*Ibi autem terræ caliginosæ & Tartari obscuri,
Pontique infructuosæ, & Cœli stellati;
Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
Molesti, squalidi, quos oderunt etiam Dii ipsi.* 810

*Illic splendideque portæ, & æreum limen
Immotum, radicibus longis compactum,
Sua sponte natum. ante illud vera extra omnes Deos
Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.
Cæterum valde tonantis Jovis inclyti auxiliarii,
Domus incolunt in Oceani fundamentis,
Cottus atque Gyges. Briareum quippe bonum existentem,
Generum suum fecit graviter fremens Neptunus.* 815

De-

Tenebroso, e del mare senza fondo,
E del stellante Cieł per ordin sono
Giù giù le fonti, e i termini di tutti,
Forti, squallidi, oziosi anco agli Dei,
Quì porte risplendenti, e terrea foglia
Immota, e salda con radici fitte,
Nata da se; e avanti fuor da tutti
Quanti gli Dei albergano i Titani
Giuso oltre là del tenebroso Caos.
Ma i gloriosi ajuti del tonante
Giove dell' Ocean ne' fondamenti
Cotto, e Gige an sue case, e quivi albergano.
Ma il prode Briareo suo gener feo
L' urtator della terra alti-sonante,

E

Δάκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπίην, θυγατέρα ἰῷ.
 Αὐτὰρ ἔπει Τιτῖνας ἀπ' ἑραυῆ ἔξέλασε Ζεὺς,
 Ὀπλόπεων τέκε παῖδα Τυφωΐα Γαῖα παλάρη,
 Ταρτάρῳ ἐν φιλότῃ, διὰ χρυσῷ Ἀφροδίτῳ.
 Οὐ χᾶρις μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχυρῷ ἔργματ' ἔχουσαι,
 Καὶ πόδες ἀκάμασι κρατερῆ θεῷ· ἐκ δὲ οἱ ὄμῳ
 Ἦν ἑκπὸν κεφαλᾷ ὄφρ', δεινοῖο δρόκοντ',
 Γλώσσησι δνοφερῇσι λελεχμότες, ἐκ δὲ οἱ ὄσων
 Θεωσιῆς κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρουσε·
 Πασέων δ' ἐκ κεφαλῶν πῦρ καίετο δερκομένοιο,
 Φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δαίης κεφαλῇσι.
 Παντοίῳ ὅπ' ἱᾶσαι, ἀδέσποτον. ἄλλοτε μὲν γὰρ
 Φδέγγονδ', ὥς τε θεοῖσι σσιώμεν, ἄλλοτε δ' αὐτὸς
 Ταῦρ ἐμβρύχῳ, μὲν' ἄσχετον ὄσαν, ἀγαῖρ.
 Ἄλλοτε δ' αὐτὲ λείοντ' ἀναδία θυμὸν ἔχοντ',
 Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκωσιν εἰκόπα δαύματ' αἰῶσαι,
 Ἄλλοτε δ' αὖ ροίζεσθ', ὑπὸ δ' ἤχεον ἔρα μακρά.
 Καὶ νύ καν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἥματι κέρῳ,
 Καὶ καν ὄγε θνητοῖσι ἔ' ἀδανάπσιον ἀναξιν,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε ἔ' ἐβριμον. ἀμφὶ δὲ γαῖα

820

825

830

835

Σμει-

E menar diè Cimopoléa sua figlia.
 Poichè dal Ciel cacciò i Titani Giove
 La vasta Terra partorì il minore
 Figliuol Tifeo, in amor venuta
 Del Tartaro per via dell' aurea Venere.
 Di cui le braccia baliofè, e forti,
 E i piè indefeffi di gagliardo Dio;
 E sul busto a lui son ben cento teste
 Di serpente, di drago spaventoso,
 Che con livide lingue attorno leccano,
 E dalle luci per le stranie teste
 Sotto le ciglia scintillava il fuoco.
 E da tutte le teste un fuoco ardea;
 Teste eran voci, che mettean un suono,

Quand'

DEORUM GENERATIO. 81

Dedit autem Cymopoliam, ut ducat in uxorem filiam suam.
Ast ubi Titanes e Cælo expulit Jupiter, 820
Minimum natu peperit filium Typhoeum Terra magna,
Tartari in amore, per auream Venerem.
Cujus manus quidem sunt ob robur operibus aptæ.
Et pedes indefessi robusti Dei: ex humeris vero ei
Erant centum capita serpentis horrendi draconis, 825
Linguis nigris lambentes, præterea ex oculis ei
Admirandis in capitibus sub superciliis ignis micabat:
Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis,
Voces quoque in omnibus erant horrendis capitibus,
Omnigenum sonitum emittentes, ineffabilem. interdum enim,
Sonabant, ut Diis intelligere liceret, interdum rursum 831
Tauri valde mugientis, robore insuperabilem vocem, ferocis:
Interdum rursus leonis impudentem animum habentis:
Interdum rursus catulis similia, mira auditu:
Interdum vero stridebat, resonabantque montes alti. 835
Et sane evenisset res inevitabilis die illo,
Atque ipse mortalibus & immortalibus imperasset,
Nisi statim intellexisset pater hominumque Deorumque.
Graviter autem intonuit atque fortiter. circum vero terra
Hor.

Quand' ei guatava, in tutte quelle orrende
 Multiplice, ineffabile. Perocchè ora
 Sonavano un linguaggio da poterfi
 Intender dagli Dei, talor di tauro
 Alto-muggiante, indomito, orgoglioso
 La voce, e quando di lion severo,
 Quando di cagnolin strana ad udire;
 Quando stridea, e i monti rimbombavano.
 E in quel dì si faria fatto gran male,
 E su i mortali, ed immortali avria
 Egli acceso l' impero, se ben tosto
 Nol vedea 'l Padre d' uomini, e di Dei.
 Scoppiar fece un gagliardo, e duro tuono.
 E strepitò la terra orrendamente

F

In-

Σιωπῶντα κούβησε, ἔ' ἑρῶς ἄρ' ὑπερδεν, 840
 Πόντῳ τ' Ὠκεανῷ τε ροαὶ ἔ' πάτερ' αἰθέρα γαίης.
 Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπεῖ
 Ὀρρυμένιοι ἀνακτῶ· ἐπεσενάχιζε δὲ γαῖα.
 Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κέτεχεν ἰοειδέα πόντον, 845
 Βροντῆς τε σεροπῆς τε πυρὸς ἀπὸ τοῖο πελώρου,
 Πρηστῆρων τ' ἀνέμων τε κεραυνῶ τε φλεγέδοντῶ.
 Ἔξεε δὲ χθονὶ πάσα, ἔ' ἑρῶς ἠδὲ θάλασσα·
 Οὐε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκάς, περὶ τ' ἀμφὶ τε κύματα μακρὰ
 Ριπῇ ὑπ' ἀθανάτων· ἔνοσι δ' ἄσβεστῶ ὀρώρει.
 Τρεῖς αἰδῆς δ' ἐνέροισι καταφιδιμένοιισιν ἀνάσσει, 850
 Τιτῶν δ' ὑποπατάσσει, Κρόνον ἀμφὶς ἰόντες,
 Ἀσβέστῳ κελεύειοι ἔ' αἰθῆρ' ἀνιότῃτῶ.
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ ἐν κόρῳσιν ἰὸν μένῳ, εἴσω δ' ὄπλεα.
 Βροντῶν τε σεροπῶν τε ἔ' ἀνιότῃτῳ κεραυνόν,
 Πλήξεν ἀπ' ἐλύμποιο ἐπάλμενῳ· ἀμφὶ δὲ πάσας 855
 Ἔφρεσε θεασεῖας κεφαλὰς· δεινὸν πελώρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πληγῇσιν ἰμάσσας,
 Ἦ' εἴπε γῶνδεις, σενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
 Φλόξ δὲ κεραυνῶνδέντῳ ἀπέσσυτο τοῖο ἀνακτῶ,
 Οὐρεῶ ἐν βήοισιν αἰδῆς παμπαλοῦσσης, 860
 Πληγύντῳ· πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα

A' T-

Intorno, e l' alto Ciel di sopra,
 E 'l Ponto, e d' Oceano le correnti,
 E della Terra i Tartari; e si scosse
 Sotto i piedi immortali il grande Olimpo,
 Mossosi il Sire, e ne gemè la Terra.
 Da tutt' e due e' apprese allora un mare
 D' incendio, e dal tuono, e dal baleno,
 E dal gran fuoco ancor di quella bestia.
 Dagl' ignei groppi, e dall' acceso fulmine
 Bollia tutta la Terra, e 'l Cielo, e 'l mare.
 E 'ntorno ai lidi da per tutto l' onde
 Lunghe, e grosse infuriavano dall' impeto
 Degl' immortali, e sorgea crollo immenso.
 Pluto tremò, che sotto impera ai morti,

E

DEORUM GENERATIO. 83

Horrende edidit fragorem, & Cælum latum superne, 840
Pontusque & Oceani fluxus, & infima loca terra.

Pedibus vero sub immortalibus magnus contremuit Olympus
Insurgente rege, ingemiscebat autem tellus.

Ardor autem ab utrisque occupabat nigrum pontum,
Tonitruque, & fulguris igne ab isto immani, 845

Igneorumque turbinum & fulminis ardentis.
Fervebat autem terra omnis, & Cælum, atque mare.

Æstuabant etiam circum litora, circaque & circum fluctus;
Impetu Deorum: concussio autem sedatu difficilis oriebatur.

Expavit autem Pluto inferis mortuis imperans, 850
Titanesque sub Tartarum detrusi, a Saturno seorsim existentes,

Ob inextinguibilem fremitum, & gravem conflictum.

Jupiter vero postquam excitavit suum robur, sumpsitque arma,
Tonitruque, fulgurque, & coruscans fulmen,

Percussit ab Olympo insiliens. circum vero omnia 855
Combussit ingentia capita sævi portenti.

Cæterum ubi ipsum vicit ictibus percutiens,
Cecidit mutilatus: ingemiscebat autem terra vasta.

Flamma autem fulmine icto prosiliebat a Rege,
Montis in saltibus opacis asperis, 860

Percussi. multa autem ac vasta ardebat Terra,

Ar-

E i Titan * * *

A Saturno d' intorno per lo strepito
 Non s' ammorzante, e per la grave pugna.

Poichè Giove montò nella sua forza,
 E prese l' armi, il tuono, ed il baleno,

E l' infocato fulmine percosse
 Dall' Olimpo assaltando, e tutte intorno

Bruciò le teste del tremendo mostro.

Or poichè flagellandolo co' colpi

Domollo, smorsicato ruinoe,

E ne gemè la smisurata Terra.

La fiamma uscì dal fulminato Rege

Negli scuri del monte, ed aspri fondi

Percolato; e molta ardea immensa Terra

F 2

Dal-

Αἴγμῃ δεσπετή, ἧ ἐτήκετο καοσίτερος ὤς,
 Τέχνη ὑπ' αἰζήνων ὑπό τ' Ἀτρήτου χοάνοιο
 Θαλφδεῖς, ἧ ἐσίδηρος, ὅπερ κρατερὸς αἶψος ἐστίν,
 Οὐρεῖ ἐν βήσσησι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέω,
 Τήκεται ἐν χδοῇ δίῃ, ὑφ' Ἡφαιῶ παλάμῃσιν.
 Ὡς ἄρα τήκετο γαῖα σέλας πυρός αἰδομένοιο.
 Ρίψε δέ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς Τάρταρον ἑρλύ.

865

Ἐκ δὲ Τυφαιῶ ἐς ὤμων μιν ὕγρον αἶνταν,
 Νόσφι Νότυ, Βορέω τε, ἧ ἀργέτω Ζεφύροιο.

870

Οἱ γέ μιν ἐκ θεόφιν γενεῇ, θνητοῖς μέγ' ὄκειαρ.

Αἱ δ' ἄλλαι μὰτ' αὔραι ἐπιπνεύουσι θάλασσαν,

Αἱ δὴ ποὶ πίπτουσιν ἐς ἠεροειδέα πόντον,

Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ δύσιν αἰέλη.

Ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄησι, διασκιδναῖσι τε νῆας,

875

Ναῦσας τε φθείρουσι· κακῇ δ' ἐ γίνεται ἀλκή.

Ἀνδράσιν οἱ κείνοισι σμικρὸν κατὰ πόντον,

Αἱ δ' αὖ ἧ κατὰ γαῖαν ἀπέχουσι ἀνδραμόσσαν

Ἐργ' ἐρατὰ φείρουσι χαμαιγενέων ἀνδράπων,

Πιμπλῶσαι κόνιός τε ἧ ἀργαλὴν κολοσυρτῆ.

880

Αὐταῖρ ἐπεὶ ῥα πόντον μάκαρες θεοὶ ἔξετελεσαν,

Τιτλίωσι δὲ πιάων κείναντο βίηφι,

Δὴ ῥα σὺτ' ὄτρυνον βασιλεύμεν ἠδ' ἐ ἀνάσσειν,

Γαῖης

Dalla gran vampa, e si struggea quel stagno

De' Giovani per l' arte, e nel crocciuolo

Ben bucato scaldato, o pur qual ferro

Durissimo da vivo fuoco domo

Del monte nelle grotte si distrugge

Nell' alma terra di Vulcan per mano;

Si si struggea la Terra dal fulgore

D' acceso fuoco, e lui gittò nel cuore

Dolente nello spazioso Tartaro.

Da Tifeo è de' venti la possanza,

Che umido foffian, fuor di Noto, e Borea,

E del veloce Zefiro, che questi

Per nascita de' Dei gran prò a' mortali.

L' altre vane aure spirano sul mare,

Che

*Ardore ingenti, & liquecebat stanni instar.
Quod arte juvenum, & a fabrefacto catino
Calefactum, & ferrum, quod solidissimum est,
Montis in saltibus, victumque ab igne quod omnia comburit,
Liquefcit in terra divina sub Vulcani manibus: 866
Sic sane liquecebat terra fulgore ignis ardentis.
Abjesit autem ipsum animo mæstus in Tartarum latum.*

*Ex Typhæo autem est ventorum vis humide flantium:
Excepto Noto, Boreaque, & celeri Zephyro. 870
Qui sane ex Diis sunt nativitate, hominibus magna utilitas.
Ast alii sine usu venti inspirant mare,
Qui utique incidentes in obscurum pontum,
Clades magna hominibus gravi rapiuntur turbine,
Nuncque hi, nunc illi flant, dissipantque naves, 875
Nautasque perdunt. mali autem non est remedium
Viris qui illis occurrerint in ponto.*

*Iidem rursus per terram immensam floribus ornatam
Opera jucunda corrumpunt humo prognatorum hominum,
Replentes pulvereque & molesto palearum strepitu. 880*

*Sed postquam sane laborem Diis beati perfecerunt,
Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt vi,
Jam tum jubebant regnare atque imperare,*

Ex

*Che caggendo nel bruno oscuro Ponto,
Ai mortali gran danno, con mal modo,
E turbine infuriano; ed altrove
Altri soffiano, e dissipan le navi,
E struggono i nocchier; nè v' ha dal male
Schermo agli uomin, che in mar con lor s'abbattono.
Altri per la fiorita immensa Terra
Distruggono gli amabili lavori
Degli uomin nati sulla Terra, empiendo
Di polve, e di noiosa orrida pula.*

*Poichè i beati Iddii finir l' affanno,
E per l' onor pugnaro co' Titani,
Allora confortaro a dominare,
Ed a regnar per voler della Terra,*

F 3

L' O.

Γαίης φραδμοσυήσιν, ὀλύμπιον ἄρυστο Ζῶν,
 Ἀθανάτων. ὁ δὲ πῶσιν δὲ διεδάσσατο πμάς.
 Ζῶς δὲ θεῶν βασιλῆς πρῶτῳ ἄλοχον θέτο Μῆτην,
 Πλεῖστα θεῶν εἰδῆσαν ἰδὲ θνητῶν ἀνδράπων.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεῶν γλαυκῶπιν Ἀθλίαν
 Τέξειδαι, πῶτ' ἔπειτα δόλφρ φρένας ἔξαπατήσας
 Αἰμυλίοισι λόγοισιν, εἰώ ἐσκάτθετο νηδῶν,
 Γαίης φραδμοσυήσι, ἔ' Οὐρανῷ ἄσπερόντ'.
 Ταῖς γὰρ οἱ ἐφρασάτῳ, ἵνα μὴ βασιλῆδα πμῶν
 Ἀλλ' ἔχῃ, Διὸς ἀνά, θεῶν αἰγιονόκτων.
 Ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περιφρονα τέκνα γινέδαι.
 Πρῶτῳ γὰρ κύρῳ γλαυκῶπιδα Τεισπογένειαν
 Ἰσον ἔχουσιν πατρὶ μὲν ἔ' ἐπίφρονα βυλῶν.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα πᾶδα θεῶν βασιλῆα ἔ' ἀνδρῶν
 Ἥμελλεν τέξειδαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα.
 Ἀλλ' ἄρα μιν Ζῶς πρῶθεν εἰώ ἐγκάτθετο νηδῶν,
 Ὡς δὴ οἱ φράσσατο θεὰ ἀγαδόν τε κακόν τε.
 Δδ' ἄλλον ἠγάγετο λιπαρῶν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὠδρας,
 Εὐνομίῳ τε, Δίκῳ τε, ἔ' Εἰρήνῳ πεδαιλῆν.
 Αἴτ' ἔργ' ὠραίσι καπεδνητοῖσι βροτοῖσι.
 Μοίρας δ', ἧς πλείῳ πμῶν τότε μπάσσε Ζῶς,
 Κλωδῶ τε, Λάχισιν τε, ἔ' Ἀτροπον· αἷ τε διδῶσι

885

890

895

900

905

Οἰη-

L' Olimpio Giove, che ben largo vede
 Su gl' immortali; ed ei ben lor divise
 Gli onori, e tutte loro preminenze.
 Giove or Re degli Dei la prima moglie
 Prese la Mente, che più degl' Iddii
 Intendeva, e degli uomini mortali.
 Ma quando fu per partorir la Dea
 Occhi-azzurra Minerva, ei per inganno
 Allora sodducendole il coraggio,
 Con belle parolette la ripose
 Nel ventre suo per voler della Terra,
 E del Cielo stellato; che così
 Lo consigliar, perch' altri non avesse
 De' sempiterni Iddii il regio onore

Di

*Ex Terræ consilio Olympium late cernentem Jovem,
Immortalibus. Hic vero inter illos rite distribuit munia. 885
Jupiter autem Deorum rex primam uxorem suam fecit Metin,
Plurimum ex Diis edoctam, & mortalibus hominibus.*

*Sed cum jam esset Deam cæsis oculis Minervam
Paritura, tum demum dolis animo decepto,
Blandis sermonibus, in suam condidit alvum, 890
Telluris consiliis, & Cæli stellati.*

*Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem
Alius haberet Jovis loco, Deorum sempiternorum.
Ex hac enim in fatis erat prudentes liberos nasci.
Primam quidem, virginem cæsis oculis apud Tritonem genitā,
Par habentem patri robur, & prudens consilium: 896*

*Cæterum deinde sane filium Deorum regem & virorum
Erat paritura, magnum animum habentem:
Sed illam sane Jupiter ante in suum condidit ventrem,
Ut nempe ei indicaret Dea bonumque malumque. 900*

*Postea duxit splendidam Themis, quæ peperit Horas,
Eunomiamque, Dicenque, & Irenen florentem:
Quæ opera matura faciunt mortalibus hominibus:
Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens Jupiter,
Clothoque, Lachæsinque, & Atropon: quæ dant 905
Mor-*

Di Giove in cambio; che da lei destino
Era, che savj figli ingenerasse;
Pria l'occhi-azzurra vergine Tritonia
Eguale al padre in forza, e savio senno:
E poscia un figlio Re d'uomini, e Dei
Era per partorir d'altiero cuore.
Ma Giove pria nel suo ventre riposela,
Perchè la Dea il bene, e il mal contassegli.
Poi la splendida Temide egli prese,
Che l'Ore partorìo Eunomia, e Dice,
E la fiorita Irene, che i lavori
A otta ne stagionano ai mortali:
E le Sorti, alle quali onor grandissimo
Diè il consigliere Giove, Cloto, e Lachesi,

Οἰητοῖς ἀνδράποισιν ἔχιν ἀγαθόν τε καὶ κακόν τε .
 Τρεῖς δὲ οἱ Εὐρινόμῃ Χάριτας τέκε καλλιπαρῆς ,
 Ωκεανῷ κῆρῃ πολυήρατον εἶδ' ἔχουσα ,
 Ἀγλαίῳ , ἔ' Εὐφροσύνῳ , Θαλίῳ τ' ἐρατεινῷ .
 Τῶν ἔ' ἀπὸ βλαφάρων ἔρ' αἴβρο δερκομένων
 Λυσιμελῆς· καλὸν δὲ ὑπ' ὀφρύσι δερκισσύνεται .
 Αὐτὰρ ὁ Διμήτρ' πολυφόρβης ἐς λήχ' ἦλθεν ,
 Ἡ' τέκε Περσεφόνῳ λακάλεον . ὣ' Αἰδωνὸς
 Ἥρπασεν ἥς παρὰ μητρός· ἔδωκε ὃ μητίετα Ζεὺς .
 Μνημοσύνης δ' ἔξαιτας ἐρώσαστο καλλιόμοιο ,
 Εξ ἧς αἱ Μῦσαι χρυσάμπυκας ἔξογοντο
 Εὐνεία , τῇσιν ᾄδον θαλία ἔ' τέρψις αἰδῆς .
 Λητώ δ' Ἀπόλλωνα , ἔ' Ἀρταμιν ἰοχίαιραν ,
 Ἰμερόεντα γόνον περὶ πάντων ἱεραιῶνων ,
 Γαίαντ' ἄρ' , αἰγιόχοιο Διὸς φιλόττην μιγῆσα .
 Λοιδοςπέτῳ δ' Ἡρῶ θαλερῷ ποιήσατ' ἄκοιαν .
 Ἡ' δ' Ἡβλῳ , ἔ' Ἀρῃ , ἔ' Εἰλείδῃαν ἱακτι ,
 Μιχιδῆσ' ἐν φιλόττην διῶν βασιλῆϊ ἔ' ἀνδρῶν .
 Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκῶπιδα Τριτογένειαν ,
 Δαινῶν , ἐγρεκῦδοιμον , ἀγέραςον , ἀετυαίνῳ ,
 Πότνιαν ἧ κέλεαδ' οἱ τε ᾄδον πόλεμοί τε , μάχαι τε .

910

915

920

925

Hpn

E Atropo, le quai danno ai mortali
 Aver bene, e male. E tre a lui
 Partorì Grazie dalle belle guancie,
 Dell' Oceano Eurinoma figliuola,
 Ch' ave sembianza defiabil, grata,
 Aglaja, Eufrosine, e Talia amabile:
 Dalle cui ciglia amor, quando elle mirano,

* * *

E sotto 'l ciglio bellamente guardano.
 Di Cerere, che molti nutre, questi
 Nel letto venne, che gli partorì
 La Proserpina dalle bianche braccia,
 Cui Pluto dalla sua madre rapì,
 E gliela diede il configliero Giove.

Mnc6-

*Mortalibus hominibus habere bonumque malumque.
Tres vero ei Eurynome Gratias peperit pulchras genas habētes,
Oceani filia, peroptabilem formam habens,
Aglaiam, & Euphrosynen, Thaliāque amabilem,
Quarum & palpebris amor destillat contuentium 910
Solvens membra: jucundum vero sub superciliis aspiciunt.
Porro hic Cereris multa nutrientis ad lectum venit,
Quæ peperit Proserpinam pulchris ulnis, quam Pluto
Rapuit sua a matre: dedit autem consiliarius Jupiter.
Mnemosynem vero deinceps amavit pulchricomam, 915
Ex qua Musæ aurea mitra revinctæ natæ sunt
Novem, quibus placent convivio, & oblectatio cantus.
Latona autem Apollinem, & Dianam sagittis gaudentem,
Desiderabilem prolem præ omnibus Cælicolis,
Peperit sane, Ægiocchi Jovis amori mixta. 920
Postremam vero Junonem floridam duxit uxorem.
Hæc autem Heben, Martem, & Lucinam peperit,
Mixta amore Deorum regi & hominum.
Ipse vero ex capite, cæsis oculis præditam Tritogeniam, 924
Acrem, tumultum excitantem, ducem exercitus, indomitam,
Venerandam: cui clamoresque placuerunt, bellaque pugnaeque.
Juno*

Mnemosine amò poscia dalla bella
Chioma, da cui le Muse d' aurei veli
Nove usciro, a cui piacciono i conviti,
E 'l diletto del canto. Ora Latona
Apolline, e Diana cacciatrice
Prole più amabil di tutti i Celesti,
Generò mescolata nell' amore
Di Giove Egioco; e dopo tutte feo
La fresca, e giovin Giuno sua consorte.
Questa Ebe, e Marte partorì, e Lucina,
Mista in amor col Re di uomini, e Dei.
Tritonia egli dal capo l' occhi-azzurra,
Forte-desta-tumulti, condottiera
D' eserciti, invincibil, venerabile,
Cui piacciono clamor, guerre, e battaglie.

Giu-

Ἡρῇ δ' Ἡφαιστον κλυτὸν ἐν φιλότῃσι μιγάσας
 Γένετο· (ἔ' ζαμένῃσι, ἔ' ἤρισαν ὃ ἀδελφοίτη)
 Ἐκ πάντων τέχνῃσι κακασμένον ὑβρανίωνων.
 Ἐκ δ' Ἀμφοτερίτης, ἔ' ἐρικτύπε Εὐνοσγαίῃ,
 Τέλτων ἀρυβίῃσι γένετο μέγας· ὃς τε θαλάσσης
 Πυθμὲν ἔχων, παρὰ μητρὶ φίλῃ ἔ' πατρὶ ἀνακτα
 Ναίει χρύσεια δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἀρῇ
 Ρινοτόρῳ Κυδέρεϊα Φόβον ἔ' Δαίμον ἱσπτεν
 Δαινὸς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας.
 Ἐν πολέμῳ κρύβεται, σὺν Ἀρῇ πολιτόρῳ.
 Ἀρμονίῳ δ', ὡς Κάδμῳ ὑπέρδυμῳ δέτ' ἄκουσαν.
 Ζῶνι δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαινὴ τέκε κύνειμον Ἑρμῆν
 Κήρυκι ἀθανάτων, ἱερὸν λέχῳ εἰσαναβάσας,
 Καδμείῃ δ' ἄρα οἱ Σεμέλῃ τέκε φαίδιμον υἱόν,
 Μιχιδῆσ' ἐν φιλότῃσι, Διώνυσον πολυγηδέα,
 Ἀθάνατον θνητῇ· νῦν δ' ἀμφοτέρους θεοὶ εἰσίν.
 Ἀλκμήῃ δ' ἄρ' ἱσπτε βίβῳ Ἡρακλεΐῳ,
 Μιχιδῆσ' ἐν φιλότῃσι Διὸς νεφεληγερέας,
 Ἀγλαΐῳ δ' Ἡφαιστῷ ἀγακλυτὸς ἀμφιγυῖας,
 Ὀπλοσάτῳ Χαρίτων, θαλερῶ ποιήσατ' ἄκουσαν.
 Χρυσόκομης δ' ἐ Διώνυσῳ ξανθῷ Ἀριάδῃ,

Κ

Giuno Vulcan glorioso in amore
 Mischiata feo (e forza fe, e contese
 Col suo consorte) tra tutti i Celesti
 D' artificj, e d' ingegni adorno, e chiaro.
 Da Anfitrite, e da Nettun fremente
 Generato Triton fu d' ampia possa,
 Grande, che 'l fondo del mar possedendo,
 Presso la madre cara, e il padre Rege
 Abita case d' or, tremendo Iddio.
 A Marte poi trivellator di scudi
 Fe Citerea il Timore, e lo Spavento,
 Tremendi, che degli uomini le folte
 Falangi discompiglian della guerra
 Aspra, con Marte espugnator di Ville;

E

*Juno autem Vulcanum inclytum, amor indulgens,
Peperit (& vires intendit, & contendit cum suo marito)
Præ omnibus, artibus ornatum, Cælicolis.
Ex Amphitrite autem & gravicrepe Neptuno, 930
Triton late potens natus est magnus: qui maris
Fundum tenens, apud matrem charam & patrem regem
Incolit aureas ædes magnus Deus. sed Marti
Clypeos dissecanti, Venus Timorem & Metum peperit,
Graves, quique virorum densas turbent phalanges 935
In bello horrido, una cum Marte urbes devastante,
Et Harmoniam, quam Cadmus magnanimus duxit uxorem.
Jovi vero Atlantis filia Maja peperit gloriosum Mercurium,
Præconem Deorum, sacrum lectum conscondens.
Cadmi filia vero ei Semele peperit clarum filium, 940
Rem cum eo habens, Bacchum bilarem,
Immortalem mortalis. nunc vero ambo Dii sunt.
Alcmena vero peperit vim Herculanam,
Mixta in amore Jovis nubicogi.
Aglajam vero Vulcanus percelebris, utroq; pede claudicans 945
Minimam natu e Gratiis, floridam duxit uxorem.
Sed aureo crine conspicuus Bacchus flavam Ariadnen,*

Fi.

E l' Armonia, cui Cadmo altero prese:
Maja d' Atlante a Giove fe Mercurio,
Degl' immortali araldo glorioso,
Montando sopra il sacrosanto letto.
E la Cadmea Semele a lui fece
In amor mista il chiaro figlio Bacoo,
Che assai ride, mortale un' immortale;
Ed ora sono l' uno, e l' altra Iddii.
Alcmena partorì l' Erculea forza
Mista in amor di Giove aduna-nubi.
Vulcano zoppo glorioso Aglaja
La minor delle Grazie si feo
Lieta consorte, e florida; ma Bacco
Dall' aurea chioma la bionda Arianna

Di

Κέρλυ Μίνα^Θ, θαλερῶ ποιήσας^τ ἄκοιαν.
 Τῷ δέ οἱ ἀδάνατον ἔ' ἀγήρα δῆκε Κρονίων.
 Ἡβλυ δ' Ἀλκμῶνῃς καλίσφύρου ἀλκιμ^Θ ἕος, 950
 Γς Ἡρακλῆ^Θ τελέσας σονόντας αἰδώς,
 Πᾶδα Διὸς μεγάλοιο ἔ' Ἡρῃς χρυσοπαδίῃ,
 Αἰδοίῳ δέ τ' ἄκοιαν, ἐν Οὐλύμπῳ νιφέντα.
 Οἴβι^Θ, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀδάνατον ἀνύσας,
 Νάϊα ἀπήμαντ^Θ ἔ' ἀγήρα^Θ ἡμᾶσι πάντα. 955
 Ἡελίφ δ' ἀκάμαντα τέκε κλυτὴ Ψευανίη
 Περσηὶς Κίρκῳ τε, ἔ' Αἰήτῳ βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' ἕος φασμαβρότε Ἡελίοιο,
 Κέρλυ Ωκεανοῖο τηλέντ^Θ ποταμοῖο
 Γῆμε, θεῶν βελήσιν, Γῆδαν καλὴπάρχον. 960
 Ἡ δέ οἱ Μῆδεαν εὐσφύρον ἐν φιλότῃ
 Γείναδ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσῷ Ἀφροδίτῳ.
 Τῷ μὲν νῦν χαίρετ' ὀλύμπια δαίματ' ἔχοντες,
 Νῆσοί τ', ἡπειροὶ τε, ἔ' ὠκυμῶς ἐνδοδι πόντ^Θ.
 Νῦν δέ θεῶν φῶλον αἰέσας τε ἡδυέπαι
 Μῦσαι Οὐλυμπιάδες, κῆραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 Ὅσας δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν ἀνηδέεσαι
 Ἀδάναται, γάνατο θεοῖς ἐπὶ ἐκάλεα τέκεα, 965

Δη-

Di Minos figlia feo fiorita moglie,
 Che scevra dalla morte, e da vecchiezza
 Rendè il Saturnio. Ed Ebe poi d' Alcmena
 Dalle leggiadre piante il forte figlio
 L' Erculea forza, appresso aver compiute
 L' angosciose fatiche, del gran Giove
 Figlia, e di Giuno, ch' ha i calzari d' oro,
 Onesta moglie fessi nell' Olimpo
 Nevofo, avventurato, che grande opra
 Fornito avendo là tra gl' immortali
 Abita ognora illeso, e giovin sempre.
 Al Sole infaticabil partorio
 La chiara Oceanina, la Perseide
 Circe, ed Eeta Re. Ed Eete figlio

Del

*Filiam Minois, floridam fecit conjugem:
 Hanc vero ei immortalem expertemque senii fecit Saturnius.
 Heben autem Alcmenę pulchros talos habentis fortis filius, 950
 Vis Herculis, peractis luctuosis certaminibus,
 Filiam Jovis magni, & Junonis aureis calceamentis utentis
 Pudicam duxit uxorem in Olympo nivosę:
 Felix, qui magno facinore inter Deos confecto,
 Habitat illęsus & expers senii omnibus diebus. 955
 Soli autem indefesso peperit inclyta Oceanis
 Perseis, Circenque & ętem regem.
 ętes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
 Filiam Oceani perfecti fluvii
 Duxit, Deorum ex consiliis, Idyiam pulchris genis pręditam.
 Hęc autem ei Medeam pulchros talos habentem in amore 961
 Peperit, subacta per auream Venerem.
 Vos quidem nunc valate, cęlestes domos tenentes,
 Insulęque & continentes terrę, & salsus intus Pontus.
 Nunc autem Dearum cętum cantate blandiloquę 965
 Musę Olympiades, filię Jovis ęgiocchi,
 Quęcunque mortales apud viros cubantes,
 Immortales, pepererunt Diis similem prolem.*

Cæ

Del Sole, apportator di luce agli uomini,
 Una dell' Oceano intero fiume
 Figlia per lo voler di Dei si prese
 Idea dalle belle guance. E questa
 A lui Medea dalle buone piante
 In amor doma. feo per l' aurea Venere.
 Salute a voi or sia Olimpîi Numi,
 Isole, e continenti, e falso mare.
 Or delle Dee la stirpe ne cantate
 Voi di dolci parole, e dolci carmi,
 Muse Olimpiadi, a Giove Egioco figlie,
 Quante degl' immortai giacendo allato
 Ad uomini mortali generaro
 Figli, che somigliavano gli Dei.

Cæ

Δημήτηρ μὲν Πλῆστον ἐγένετο, δία θεῶν,
 Γαστήρ ἥρσι μιγῆς ἱρατὴ φιλότῃ,
 Νεῖφ ἐνὶ τελεπόλῳ, Κρήτης ἐν πτόνι δῆμῳ,
 Ἐδλόν· ὅς ἐσ' ἐπὶ γῶνι τε ἔδωρε νῶτα θαλάσσης,
 Πᾶσαν τῷ δὲ τυχόντι, ἔδ' ἐκ' ἐς χεῖρας ἵπταται,
 Τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν τέ οἱ ὤψεσσαν ὄλβον.
 Κάδμῳ δ' Ἀρμονίῃ θυγάτηρ χρυσοῦς Ἀφροδίτης,
 Ἰνώ, ἔ' Σμεῖλῳ, ἔ' Ἀγαυῷ καλλιπάρῳ,
 Αὐτονόῳ δ', ὡ γῆμεν Ἀρεταῖον βαθυχάτης,
 Γείνατο, ἔ' Πολύδωρον εὐσεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
 Κέρη δ' Ὠκεανῷ Χρυσάρεα καρτεροδύμῳ
 Μιχδεῖσ' ἐν φιλότῃ πολυχρύσεα Ἀφροδίτης,
 Καλλιρόῃ τέκε παῖδα βροτῶν κάρτισον ἀπώτων,
 Γηρυονῆα, πὸν κτῆνα βίῃ Ἡρακλεῖν,
 Βοῶν ἐνὲκ ἐλιπόδων ἀμφιρύτῳ ἐν Ἐρυθείῳ.
 Τιδωνῇ δ' Ἡὸς τέκε Μέμνονα χαλκοχορυσῷ,
 Αἰδιόπων βασιλῆα, ἔ' Ἡραδίωνα ἀνακτα.
 Αὐτὰρ ποὶ Κεφάλῳ φυτῆσατο φαίδιμον υἱόν,
 Γφδιμον Φαέδοντα δῶις ἐπιείκελον ἄνδρα.
 Τὸν ῥα νέον τέκεν ἄνδρ' ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης
 Παῖδ' ἀπαλὰ φρονέοντα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ

970

975

980

985

Ωρ'

Cerere Pluto fe, divina Dea
 Con Jasio Eroee in amorosa
 Amistanza mischiata nel maggefe
 Tre volte riandato coll' aratro,
 Colà nel grasso popolo di Creta,
 Buon Pluto, che sen va sopra la terra
 Tutta, e full' ampie tergora del mare.
 E in cui s' avviene, e alle cui mani vada,
 Quel ricco rende, e dagli affai fortuna.
 A Cadmo l' Armonia dell' aurea Venere
 Figlia, Ino, e Semele, ed Agave
 Di belle gote generò, e Autonoe,
 Con cui Aristeo da capei più fondi
 Maritossi, ed in fine Polidoro
 In Tebe, ch' ha di mura alma ghirlanda.

Dell'

*Ceres quidem Plutum genuit, præstantissima Dearum
 Jasio heroi mixta jucundo amore, 970
 Novali in ter proscisso, Cretæ in pingui populo,
 Bonum: qui vadit super terram, & lata dorsa maris,
 Omnem: qui vero obviam fuerit, & cujus ad manus venerit,
 Illum locupletem fecit, multamque ei præbuit foelicitatem.
 Cadmo præterea Harmonia filia aureæ Veneris, 975
 Ino & Semelen, & Agaven pulchras genas habentem,
 Autonoeque, quam duxit Aristæus densa casarie præditus,
 Peperit, & Polydorum, mœnibus pulchre cinctis in Thebis.
 Filia vero Oceani Chrysaori magnanimo
 Mixta amore abundantis auro Veneris. 980
 Calliroe peperit filium mortalium præstantissimum omnium
 Geryonem, quem interfecit vis Herculeana,
 Boves propter flexipedes circumflua in Erythea.
 Tithono vero Aurora peperit Memnona ærea galea munitum,
 Æthiopum regem, & Emathionem regem. 985
 Verum Cephalo peperit inclytum filium,
 Fortem Phaethontem, Diis similem virum,
 Quem sane juvenem tenerū florem habentē gloriøsæ pubertatis,
 Puerum juvenilia sapientem, amans risus Venus,*

In-

Dell' Ocean la figlia a Crisæor
 Di forte cuor milchiata in amistanza
 Della molto aurea Venere Calliroe
 Partorì un figlio tra tutti i mortali
 Fortissimo Gerione, cui la forza
 Ercole uccise per cagion de' bovi
 Da curvi piè nell' Isola Eritrea.
 E a Titono partorì l' Aurora
 Mennone insigne per l' elmo di rame,
 D' Etiopi Rege, e Amazione Sire.
 E a Cefalo piantò il chiaro figlio
 Fetonte il forte, a Diu uomo simile,
 Cui giovine tenente il fresco fiore
 Di gloriosa pubertà, fanciullo
 Di tenero ancor senno, al riso amica

Ve-

Ωρτ' ἀνερειλαμένη, καί μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς,
 Νηοπόλον νύχθ' ποιήσατο, δαίμονα διογ.
 Κύρῳ δ' Αἰήτω διοτρεφέῃ βασιλῇ
 Αἰσονίδης, βελῆσι θεῶν αἰγιονόκτου
 Ἦγε παρ' Αἰήτῃ, τελέσας σονόντας αἰδώς,
 Τὲς πολλὰς ἐπέτελλε μέγας βασιλῆς ὑπερλίαν,
 Τρεῖς δὲ Πελίης, ἔ' ἀπείδαλ', ὀβριμοεργός.
 Τὲς τελέσας ἐς Γωλκὸν ἀρίκτο, πολλὰ μογήσας,
 Ωκυίης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλκώπιδα κύρῳ,
 Αἰσονίδης. καί μιν θαλερῶ ποιήσατ' ἄκοιαν.
 Καί ῥ' ἦγε δημηθεὺς ὑπ' Ἰήσωνι ποιμένι λαῶν,
 Μῆδεον τέκε πᾶντα, πόν ἔρεαν ἔτρεφε Χείρων
 Φιλυρίδης· μεγάλα δὲ Διὸς νόθ' ἐξετελέετο.
 Αὐτὰρ Νηρῆῃ κύραι ὀλίγο γέροντ',
 Ἦποι μὲν Φῶκον Ψαμῶν τέκε δὲ θεῶν,
 Αἰακῷ ἐν φιλότῃ, διὰ χρυσῷ Ἀφροδίτῃ.
 Πηλεὶ δὲ δημηθεὺς θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 Γένειτ' Ἀχιλλῆα ῥηξάνορα, θυμολέοντα.
 Αἰνείαν ἄρ' ἔπαυεν εὐσέφει' Κυδέρει,
 Ἀγχίσῃ ἦρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃ,
 Ἰδῆς ἐν κορυφῇσι πολυπτύχῃ, ὕληώς.
 Κίρκῃ δ' Ἡλίου θυγάτηρ Τηλεονίδα,

990

995

1000

1005

1010

Γα.

Venere sollevò, portandol via,
 E ne' divini Templi lui Sacrista
 Credò notturno, Demone divino.
 Ma d' Eete sublime Re la figlia,
 Per lo volere degli eterni Dei
 Esonide da Eete si condusse
 Appo fatiche sospirose avere
 Compiute, che di molte aveagli ingiunte
 Il grande, altiero Re, l' oltraggiatore
 Empio Pelia fattor di forti fatti;
 Le quai fornite se ne venne a Jolco,
 Molto sofferto, su veloce nave
 Menando la fanciulla di occhio bruno,
 Esonide, e la feo sua giovin moglie.

El.

Incitavit, abripiens, & ipsum in templis 990
Æditum nocturnum fecit, dæmonem divinum.
Filiam vero Ætæ a Jove nutriti regis
Æsonides, voluntate Deorum sempiternorum
Abduxit ab Ætæ, peractis suspiriosis certaminibus,
Quæ multa imperabat magnus rex superbus, 995
Injurius Pelias, & impius, fortium facinorum patrator.
Quibus peractis ad Jolcum rediit, multa perpeffus,
Veloci in nave vebens nigris oculis præditam puellam,
Æsonides, & ipsam floridam fecit uxorem.
Et sane hæc domita ab Jafone pastore populorum, 1000
Medeum peperit filium, quem in montibus educabat Chiron
Phillyrides: magni vero Jovis voluntas perficiebatur.
Caterum Nerei filie marini senis,
Phocum quidem Psamathe peperit, præstantissima Dearum
Æaci in amore, per auream Venerem. 1005
A Peleo autem subacta Dea Thetis argenteos pedes habens,
Peperit Achillem prorüpentem per viros, leonis animo præditū.
Æneam porro peperit pulchre coronata Cytherea,
Anchisæ heroi mixta jucundo amore,
Idæ in verticibus, habentis multos anfractus, sylvosæ. 1010
Circe vero, Solis filia, filii Hyperionis,

Ga-

Ella sotto Giafon pastor di popoli
 Domata partorio figlio Medeo,
 Che Chirone Filliride in montagna
 Nodrì, el voler compieffi del gran Giove.
 Le figlie di Nereo marino veglio
 Plamate Dea divina fece
 D' Eaco in amor per via dell' aurea Venere.
 E da Peleo domata la Dea Teti
 D' argenteo piede ingeneronne Achille,
 D' uomini squarciator, cuor di liono.
 Enea fe Citerea d' alma ghirlanda
 A Anchise Eroè mischiata in vago amore,
 In cima d' Ida giogosa, selvosa.
 Circe figlia del Sole Iperionide

G

Di

Γένεατ' Οἶδυσσῃ παλασίφρονι ἐν φιλότῃα,
 Ἀγχιον, ἠδὲ Λαπῆρον ἀμύμονά τε, κρατερὸν τε,
 Οἱ δὲ ποι μάλα τῆλε μυχῶν νησῶν ἱεράων,
 Πᾶσιν Τυρσίωϊσιν ἀγαυοῖσιν ἄνασσαν.

1015

Ναυσίδοον δ' Οἶδυσσῃ Καλυψίδ' ἴα Διὸς θεῶν
 Γένεατο, Ναυσίνοόν τε, μιγῆσ' ἱρατῇ φιλότῃα.

Αὐταὶ μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν ἀννηθεῖσαι,
 Ἀθάναται γένεατο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Νῦν δὲ γυναικῶν φύλον αἰεσσάτε, ἠδυέπειαι
 Μῦσαι Ὀλυμπιάδες, κῆραι Διὸς αἰγιόχοιο.

Pe-

Τέλει τῆς Ἡσίοδου Θεωγονίας.

Di Ulisse travaglioso nell' amore
 Agrio fece, e Latino e buono, e forte,
 Che assai lungi da fondi delle sacre
 Isole sovra tutti imperiavano
 I Tirreni di chiara immensa fama.
 Nausitoo a Ulisse la Divina Dea

Ca-

*Peperit Ulyssis ærumnosi in amore,
Agrium, atque Latinum inculpatumque, fortemque,
Qui sane valde procul in recessu insularum sacrarum,
Omnibus Tyrrhenis valde inclytis imperabant. 1015
Nausithoum vero Ulyssi Calypso excellentissima Dearum
Peperit, Nausinoumque, mixta grato amore.*

*Hæ quidem mortales apud viros cubantes
Immortales pepererunt Diis pares filios.
Nunc vero foeminarum agmen cantate suaviloque
Musæ Olympiades, filiae Jovis Ægiocchi.*

Finis Theogoniæ Hesiodi.

Calisso generò, e Nausinoo,
In amabile amanza mescolata.
Queste corcate a lato a' mortali uomini
Immortai fero a Dii figli sembianti,
Delle donne la stirpe or dite dolci
Muse Olimpiadi, a Giove Egioco figlie.

ANNOTATIONES IN THEOGONIAM.

5. **ΚΑΙ ΤΕ**) In nonnullis exemplaribus est *Τερμηνούτο*. & vers. sequenti quidam dividunt *ἰα-πυ κρήνης*.

32. **Θείω**) Magis placeret altera lectio, *ἵνα κλείοιμι*, si cum ea stare posset versus, quod infra quoque Poeta utatur verbo *κλείειν*. Quid si vero legamus *ὡς κλείοιμι*.

48. **Ἀρχόμεναι**) Altera lectio, *λῆγυσσαι*, videretur fortassis melius convenire, si mensura versus ferre posset. Senfus certe est manifestus. idem nempe qui est vers. 34. *Σφῶς δ' αὐτὰς πρῶτον τε ὕπερον αἰὲν κείδεν*. qui commodè effici non potest, si legamus *λῆγυσσαι*, nisi ita exponamus: *καὶ λῆγυσσιν αἰοῖδ' ἤ;* sub-
αὐτ' ὑμνῶσσαι.

60. **Ἡ δ' ἔκτεκ'**) Secundum quoddam esset scribendum *κῆρας*, quod *ρας* corripitur: sed non assentiuntur veteres codices.

61. **Μέμβλεται**) Ald. edit. habet *μείλεται*. Germ. *μείλεται*. Venet. *με-μείληται*. Sed notum est ex Homero, *μείληνται* contrahi in *μέμβλεται*.

140. **Βρόντῳ**) Hæc lectio Latinorum Poetarum testimoniis confirmatur. Altera autem *ἀσπερόπῳ* habet pro *στερόπῳ*.

145. **Κυκλοτερὴς**) Al. *ἑὸν*, al. *ἑῖν*. patet autem legendum esse *ἑῖν*, pro *ἑῖς* per diæresin.

158. **Κόσμοι**) Nomina appellativa in *ὦν* & *ἑῶν* significant locum.

188. **Μῆδεά θ'**) Non video quomodo *ἀδάμαντον* ad sensum applicari possit. Lege itaque cum exemplari Venetiis excus. *ἀδάμαντι*, & in interpretatione Lat. pro ferrum ferro, reponendum. Nam *κῆββαλ'*, & quæ sequuntur, de ipsis genitilibus omnino intelligenda sunt. Ibidem q. **Ἡ πέτρῃ πυλ.**

209. **Φάσκι**) *Τιταίνοντας* quidam exponunt *nocentes*. sed iudicet le-

ctor num potior sit interpretatio, *extenders*, scilicet manum.

227. **Λήθω**) Alii legunt *λημόν*, & fortasse non male. Sicut etiam vers. sequenti magis convenire videtur *φῶβος* quam *φόνος*, quia supra in *Alpide* v. 155. conjunxit etiam Poeta hæc duo *φῶβος* & *ἀνδρατασίη*.

238. **Κητὼ** *καλλιπάρης*) Alii legunt *Κητὼ*, *ἐν πότῳ γὰρ τὰ κήτη διαχέειν εἰσθύνεται ἰχθυότατα ὄντα καὶ ὀμβρογίδη*.

240. **Μεγάλα**) Alii legunt *μεγάλα τέκνα*, idest, *μεγάλα, ἐπείραστα, ἢ ὑπεκρήρατα τέκνα, διὰ τὸ καλῶς*.

243. **Πρωτὸ τ'**) Quædam exemplaria habent *Εὐκράντη*.

269. **Ὠκείης**) Alias, *καλλιπάρης*, *Μεταχρόνιος*. In cælum vocabant: cælum enim etiam *χρόνον* dici annquat Schol. Sed sunt, qui legant *μεχθύνια*, ut sit relicta terra.

288. **Μιχθείς**) Versus hic in omnibus exemplaribus collocatus reperitur 9. versib. superius, post illum *Εἰν μελαῖν*, cum tamen eo pertinere nullo modo possit. Nam tres tantum traduntur Gorgones, Stheno, Euryale, & Medusa, neque in his recensetur Callirhoe. Quocirca nos G. Canterum sequuti, versum illum huc transfulimus. Nam hoc cum historia plane convenit, quæ tota repetitur *Κίρη δ' Ὠκεανότο*. supra in *Alpide*, v. 142.

297. **Σπήι**) Alii rectius legunt *σπήι σπήι*, *εἶς*, τὸ antrum.

321. **Χαροπόιο**) *Χαροπὸς*, lætitiæ cordis vultu prodens. Peculiariter autem *χῶμ* quoddam dicitur *χαροπὸν*, & *χαροποι*, qui eo sunt præditi. Is color putatur esse cæsius vel cæruleus, vel etiam fulvus: ut hic pro fulvo leone sumitur.

345. Εὐλυος) In nonnullis exemplaribus est Ἀλδισκος, pro Ἀρδισκος.

356. Ἀκαστή) Ab ἀκάζω acuus. accentus retrahitur discriminis causa, ἀκαστός, ἡ, ὅν, sic ἔραστός αμυγίλος: at quum est nomen viri retrahitur accentus ἔραστος, Rom. 16. 23. vel ab ἄκαστος, ἡ, ὅν, non ornatus, ῥαζω, orno. Joh. Tzetzes, ἀκαστή ἡ θρακεία, sanatio, ἀκασμαι, medeor. ἀκαστής, ἡ, ὅς, Medicus. Verum primum Etymon convenientius videtur.

370. Οἱ δὲ ἔκαστοι) Legitur etiam οἱ δὲ ἐκαστοί.

375. Κεῖφ) Omnino legendum est & corrigendum, Κρεῖα δ' Εὐρυβίη: ut sit sensus, Eurybiam peperisse Creā, &c. Nam vir Creus recensetur supra in catalogo filiorum Coeli & Terræ, v. 134. Eurybiæ autem mulieris fit mentio v. 239. Εὐρυβίη ubi ex Ponto & terra prognata dicitur. Porro in hoc versu pro τίς, legitur etiam τέκεν ἐν Κιλότῃ.

377. Πέρση δ') Legitur etiam πέρση.

379. Ἀργέστη) Alias λαψήρη κλέδου.

393. Μη, πν') Α'πορρίψαι reposuimus pro ἀπορρῆναι, Hesychium secuti. Videtur autem hic capi vox illa pro vi spoliare, vel simpliciter pro adimere. Sunt tamen qui malunt pro carere, accipere.

417. Ἐρδων) Vel Ἐρδων.

430. Ἐς τ' ἀγορῇ) Hic pro ἐνδ' reposuimus ἐν τ', & pro ὅν κ', ὡν κ'.

436. Ἐνθα) Aut legendum est τοῖς pro τοῖσι, aut pro παραγίνεται aliud verbum reponendum videtur: certe τοῖσι παραίσταται sensui aptissimum esset.

438. Πεία) Quidam malunt, φέρει χαίρων τε, τοκῶσι ἢ κῦδ.

445. Βυκολίας) Fortasse pro βυκολία metri causa repositum.

480.) Κρήτη) Judicet lector, num recte additum sit ἐν.

493. Ἡύετο) Nonnulli codices habent ἐπιπλομένων δ' ἐνιστῶν.

503. Οἱ οἱ) Pro ἀπεμνήσαντο legitur & ἐπεμνήσαντο.

537. Δωδάμενος) Finis hujus versus sic legitur in Ald. & Flor. edition. Ζωδὸς νόσος ἐξαπατήσκειν. ubi Ζωδὸς nullo modo ferri potest. de ἐξαπατήσκειν autem (quod tanquam ab ἐξαπατήσκειν deductum videtur) lecturi judicium relinquimus.

576. Ἀμρι) Pro μεθ' ἡλέας quidam reponunt μεθ' ἡλέας, ut jungatur cum ποίης.

593. Οὐλομένης) Mendose prorsus legitur hic versus in nonnullis exempl. cum injuria tam metri quam sensus ipsius, hoc modo: Οὐλομένης πενήτης ἀτύφοροι, ἀλλ' ἀκούοι. Perperam etiam σύμφορα exponitur in vulgat. interpr. Commoda, cum significet, comitantia, ut in illo ejusdem Poetæ loco in Εργ. v. 300. Λιμὸς γὰρ τοι πάμπαν. &c. Est ergo sensus: quæ non sectantur paupertatem, sed luxur sunt assidue.

650. Φαίνετε) Pro ἐναιτοί potest etiam legi ἐναντιόν.

652. Ἐς φάος) Pro ἀπὸ legitur etiam ὑπὸ: & fortasse rectius, ut ejus aspiratio fulciat præcedentem syllabam.

658. Σῆς δ') Est & alia lectio, Σῆσι δ' ἐπιπροσώπτῃ.

659. Ἀψορρῶν δ') Conjunximus δὲ cum præcedenti voce Ἀψορρῶν, ut videlicet sit adverbium motus, non autem conjunctio δὲ, quæ jam est in præcedenti versu.

675. Πάτρης) Pro σπῆαρῆς, Steph. editio σπῆαρῆς, quæ minus placet. vide v. 715.

703. Πίλνατῃ) Legitur hic etiam, μέγας ὑπὸ δ' ἄπ. aspiratione præpositionis fulciente ultimam syllabam præcedentis dictionis, ut jam antea vidimus v. 652. Ἐς φάος.

706. Σωδ δ') Quidam malunt ἐσφράγιζον, quam dictionem Hesych. exponit ἐδόσαν, id est, jactabant, ciebant, movebant. Sed viderint quo pacto ita constet versus.

748. Ἀστεμφῶς) Legitur & ἄσων ἰῶσαι.

764. Τῷ δὲ) Σιδηρῇ scribendum, sed per συνίχθισιν legendum σιδηρῇ.

781. Ἀγγελίῃ) Alii malunt Ἀγγελίῃς: quod videretur tum in fœminino genere poni, (quod durum esset) aut subintelligendum ἔνεκα.

Quid si vero ἀγγελίη: legeremus?

793. Ος κεν) Α' πολείβας , ab ἀπολείβω. Quidam tamen ab ἀπολείπω deducunt , & relinquentes exponunt.

811. Εὔθαδς) Legitur & λαίνας.

825. Η΄) Nonnulli legunt κρητὸ δράκοντος.

850. Τρέον') Melius fortasse sic quam ut alia exempl. habent, Τρέονε δ' αἰδης , cum qua lectione versus constare non potest.

870. Νόσφι) Malim Ζεφύρῳ τε cum plerisque aliis. Nam superius v. 379. separavit quoque Zephyrum ab Argeste . Aut igitur hic legendum Ζεφύρῳ τε , aut superius coniungenda hæc duo Ἀργέστῳ & Ζεφύρῳ.

872. Αἷ δ' ἄλλαι) Multa exempl. habent: ἡ ψαύραι , quod vocabulum Hesych. exponit , αἱ μετὰ

ἀμαρτίαι, ἢ καὶ φαι προαι.

884. Γαίης) Versus hic est hypermeter. In nonnullis tamen exempl. est αἰὲ Ζηῶα.

903. Αἷ τ') Quidam scribunt αἰρωμένοι, spiritu leni: nonnulli etiam exponunt, *decolorans*, speciosa faciunt: quod nimirum Horæ dicantur pulchritudinis Dææ.

438. Ζηῶι) Alii Φαίδιμον Εἰρηλῶ.

954. Οἷβιος) Legitur quoque ἀθανάτοισι τέλεισθαι.

961. Η΄ δέ οἱ) E in particula de sustentatur aspiratione sequentis dictionis.

1003. Αὐτὰρ) Reperitur etiam Νηριῖδες.

1013. Ἀγχοί) In nonnullis codicibus hæc duo verba, ἀμύμονα , & κρατερὸν , scribuntur ut propria nomina.

ARGUMENTUM IN HESIODI ASCRÆI OPERA & DIES.

ΗΣΙΟΔΟΤ.) *Super Homeri atque Hesiodi ætate, ait Gellius lib. 3. cap. 11. non consentitur uter natu prior. dubium tamen non est, quin aliquo tempore eodem vixerint.*

ΑΣΚΡΑΙΟΤ.) *Sacerdos fuit Templi Musarum in Helicone monte Bæotie, in Ascra pago ad radicem ejus montis. Inde Virgilius, quia hunc Poetam e tot Georgicorum scriptoribus imitatus est, dixit,*

Ascræumque cano Romana per oppida carmen.

Εργα & Ημεραι.) *Non dubium est, quin idem Virgil. initio Georgicorum hanc inscriptionem expresserit, hoc versu,*

Quid faciat lætas segetes: quo sydere terram, &c. Breviter autem summam rei complectitur hic titulus. Nam per Opera significat agriculturam esse artem, quæ non inerti otio, aut alieno sumptu, sed ipsa actione peragatur; per Dies autem innuit, suo tempore singula facienda esse. In priori igitur Oporum libro, ad laborem adhortatur agricolam futurum. Obiter etiam alia atque alia præcepta de moribus tradit, ad justitiam & pietatem colendam; injustitiam vero & ignaviam vitandam. In secundo autem artem agriculturæ tradit. Duo ergo agit, primum, ut voluntarium habeat agricolam: deinde, ut peritum.

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤῚ Α΄ ΣΚΡΑΙΟΥ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

Μοῦσαι Πιερίηδεν ἀοιδῆσι κλέψαι,
 Δότε δὴ ἱνέπετε, σφέτερον πατέρ' ὑμνεύουσαι.
 Ὅν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἀρατοὶ τε φατοὶ τε,
 Ρῆτοί τ' ἀρήστοί τε, Διὸς μέγαλοιο ἱκῆται.
 Ρέα μὲν γὰρ βελάναι, ρέα ὃ βελάνουσα χαλῖπται. 5
 Ρέα δ' ἀρίζηλον μινύδει, ἔ' ἀδηλον αἶψαι.
 Ρέα δέ τ' ἰδυίαι σκολιόν, ἔ' ἀγνώουσι κάρφαι
 Ζῆος ὑψιβραμέτης, ὃς ὑπέρπασται δώματα νάει.
 Κλυδίῃ ἰδὼν αἶων τε δίκην δ' ἰδυία δέμισαι.
 Τυίῃ· ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐπήτυμα μυθεσάμεν. 10
 Οὐκ ἄρα μῶνον ἔλω εἰδὼν γένε', ἀλλ' ἐπὶ γάμον
 Εἰσὶ δύω· τῷ μὲν κεν ἐπαινήσεις νοήσας,
 Ἢ δ' ἐπιμωμητή· διὰ δ' ἀνδριχα θυμὸν ἔχουσιν.
 Ἢ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν ἔ' δῆριν ὀφέλλει, 15
 Σχετλῆν· ἔπει τῶν γε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
 Ἀθανάτων βυλῆσιν εἶριν ἀμῶσι βαρέειν.
 Τῷ δ' ἐτέρῳ, προτέρῳ μὲν ἐγείνατο νῦξ ἐρεβεννή,
 Οἷ-

I LAVORI, E LE GIORNATE

D' ESIODO ASCREO.

MUse, dal monte Piero illustranti.
 Col cantar, quà ve ne venite, e il vostro
 Padre dite inneggiando, per cui gli uomini
 Mortali in un nomati, e non nomati
 Chiari, e nò pel voler del magno Giove,
 Che lieve innalza, e lieve d' alto abbassa,
 Lieve il cospicuo scema, e 'l scuro accresce,
 Lieve dirizza il torto, e l' altier stringe.

Gio-

HESIODI ASCRÆI

OPERA & DIES.

MUse Pierides carminibus celebres,
 Agite, sane dicite, vestrum patrem laudantes,
 Et, per quem mortales homines pariter obscuri-
 que sunt clarique,

Nobiles, ignobilesque, Jovis magni voluntate.

Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimi: 5

Facile præclarum minuit, & obscurum adauget:

Facileque corrigit incurvum, & superbum contrahit

Jupiter altitonans, qui supremas domos incolit.

Audi intuens & auscultans, & justitiam in judiciis sequere;

Tu: Ego vero Perse vera monebo. 10

Non sane unum est contentionum genus, sed in terra

Sunt duo. alteram quidem probaverit sapiens,

Altera vituperio est digna. in diversa autem animū distrabunt.

Nam hæc bellum exitiosum, & discordiam auget,

Noxia: nullus hanc amat mortalis, sed necessario 15

Immortalium consiliis litem colunt molestam.

Alteram vero, priorem genuit nox obscura,

Po-

Giove tonante, che di sopra alberga,

Esfaudisci veggente, ed ascoltante,

E con giustizia tu le leggi drizza,

Ch' io a Perse dirò di vere cose.

Delle liti non è una la stirpe,

Ma sono in terra due, che rimirando

L' uom savio l' una, ben la loderia,

Biafma bil l' altra, ed anno il cuor partito.

Questa la mala guerra, e briga cresce

Sciagurata; non l' ama alcun mortale;

Ma per voler degl' immortali a forza

Fanno egli onore alla gravosa lite.

L' altra primiera ingenerò la scura

Not-

Θῆκε δὲ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰδέει νείων,
 Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι, ἔ' ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω.
 Ἦ τε ἔ' ἀπάλαμνόν περ ὁμῶς ἐπὶ ἔργον ἐγείρει. 20
 Εἰς ἕτερον γὰρ αἷς τε ἰδὼν ἔργοιο χαλίζων
 Πλῆσσον, ὃς σπείδει μὲν ἀρόμεναι ἠδὲ φυτῶν,
 Οἰκόν τ' αὖ δίδωκε· ζηλοῖ δὲ τε γέροντα γέγων
 Εἰς ἄρσεν σπείδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔσται ἡδε βροτοῖσι.
 Καὶ κεραμίδι κεραμῆα κοτῆει, ἔ' τέκτονι τέκτων, 25
 Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φρονέει, ἔ' αἰδὼς ἀνιδεῖ.
 Ὡς Πέρση, σὺ δ' ταῦτα περ ἐνικέτ' εὖ θυμῷ,
 Μηδὲ σ' ἔσται κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
 Νέκε' ὅστις πτῶντ', ἀγορῆς ἐπακμὸν ἴοντα.
 Ὡς γὰρ τ' ὀλίγη πέλεται νεκίων τ' ἀγορῶν τε 30
 Ὡς πνι μὴ βίῃ ἐνδον ἐπνεστανὸς κατόικετα
 Ὡς αὖ, πὸν γαῖα φέρει Δημήτερος αὐτῷ.
 Τὰ κε κορεσάμενθ', νείκῃα ἔ' δὴεν ὀφείλεις
 Κτήμασ' ἐπ' ἀποτελοῖς, σοὶ δ' ἐκείνῃ δῶτερον ἔσται
 Ὡς ἔρδειν, ἀλλ' αὖτις διακρινόμεθα νεῖκος 35
 Γδείησι δίκαις, αἷ τ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἄρισται.
 Ἦδ' ἂν μὲν γὰρ κλῆρον ἐδασάμεθ'· ἀλλὰ τε πολλὰ
 Ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας.

Δα-

Notte, e la mise il figlio di Saturno,
 Che in alto giogo affiso abita l' Etra
 Fra gli uomini alle falde della terra
 Affai miglior; che anco un, che senza mani
 Quasi sia per pigrizia, al lavor desta,
 Che l' uom, che duopo ha di lavor, guatando
 L' altro ricco sì studiafi d' arare,
 E di piantare, ed acconciar la casa.
 Vien zeloso il vicino del vicino,
 Che d' arricchir si studia, e questa è buona
 Lite ai mortali, e 'l vafajo al vafajo,
 Il fabro al fabro porta gelosia,
 Il mendico al mendico, ed il cantore
 Ave dell' altro pur cantore invidia.
 Perfe, or tu ciò nella tua mente poni.

La

*Posuit vero ipsam Saturnius sublimis, in aethere habitans,
Terra in radicibus, hominibus longe meliorem.*

Hæc quantumvis inertem, tamen ad opus excitat. 20

*In alterum enim quispiam intuens otiosus
Divitem, qui festinat arare atque plantare,
Domumque recte gubernare, æmulatur vicinum vicinus,
Ad divitias festinantem: bona ergo hæc contentio hominibus.
Et figulus figulo succenset, & fabro faber,* 25
Et mendicus mendico invidet, cantorque cantori.

*O Persa, tu vero hæc tuo repone in animo:
Neque malis gaudens contentio animū tuum ab opere abducat,
Lites spectantem, forique auscultatorem existentem.*

Parum enim ei temporis est, quod litibus & foro impendat, 30

*Cui non est victus domi in annum repositus,
Tempestivus, quem terra fert Cereris munus.*

*Quo satiatus lites ac rixam moveas
De facultatibus alienis. Tibi vero non amplius licebit
Sic facere: sed in posterum discernamus litem* 35

Rectis judiciis, quæ ex Jove sunt optima.

*Nam nuper quidem patrimonium divisimus: alia autem multa
Rapiens ferebas, valde demulcens reges*

Do-

La lite non a te, che de' guai gode,
L' animo ne distoglia dal lavoro,
Stando a mirar le liti, e a udir nel foro;
Che di piati, e di corti ha poca cura
Chi in casa non ha riposto il vitto
Annuo colà di state, che la Terra
Reca dell' alma Cerer la portata,
Di cui satollo liti, e briga accresca
Sull' altrui roba. A te non la seconda
Fiata sarà luogo a così fare.
Ma or sbrighiam la lite con diritte
Giustizie, che da Giove ottime sono.
Che già noi il patrimonio dividemmo;
Ed altre molte cose via portasti,
Rapite per accarezzare i Siri

Man-

Δαροφάγες, οἳ τλῆιδε δίχλω' ἐθέλουσι δικάσσαι
 Νήπιοι, ἐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἤμισυ παρὰτος, 40
 Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε, ἔ' ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνταρ.
 Κρύψαντες γάρ ἔχουσι θναὶ βίον ἀνθρώποισι.
 Ρῆιδίως γάρ κεν ἔ' ἐπ' ἡμᾶσι ἐργάσαιο,
 Ὡς τέ σέ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχεν, ἔ' ἀργὸν εἶναι.
 Αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνῷ καταδέω, 45
 Ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιστο ἔ' ἡμιόνων πελαργῶν.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἐκρυψε χολωσάμενθ' ὄρεσιν ἦσαν.
 Ὅττι μιν ἔξαπώττησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
 Τῶνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
 Κρύψε δὲ πῦρ. σὸ μὲν αὖθις εὖς. πᾶσι Γαίπαϊο 50
 Ἐκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς παρὰ μητόνενθ'
 Ἐν κοίλῳ νάρθηκι, καδῶν Δία τερπικέραυτον,
 Τὸν δὲ χολωσάμενθ' προσέφη νεφεληγερέα Ζεὺς.
 Γαίπαονίδη, πάντων παρὲ μῆδεα εἰδώς,
 Χαίρεις πῦρ κλέψας, ἔ' ἐμῶς φρένας ὑπεροπείσας; 55
 Σοῖτ' αὐτῷ μέγα πῆμα ἔ' ἀνδράσιν ἰσομένοισι.
 Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν, ᾧ κεν ἅπαντες
 Τέρπωνται κατὰ θυμὸν, εἰὼν κακὸν ἀμφογαγόντες.
 Ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγάλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Ἦφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅττι σάχισα 60
 Γαῖαν

Mangia-doni, che questa lite vogliono
 Giudicar; folli, che non fanno quanto
 E' più del tutto la metade, e quanto
 Sia buon prò nella malva, e nell' asfodelo.
 Che ascoso il vitto i Dei tengono agli uomini
 Che in un dì di leggiero lo faresti
 Per tutto l' anno senza a fare averlo.
 Della nave il timon porresti al fumo,
 E dei buoi i lavori peririano,
 E de' muli soffrenti di fatica;
 Ma Giove ne l' ascoso in cuor crucciato.
 Perocchè l' ingannò Prometeo scaltro;
 Onde disegnò agli uomin triste doglie.
 Il fuoco ascoso, e questo poi il gentile

Per

Donivoros, qui hanc litem volunt iudicasse,
 Stulti: neque sciunt, quanto plus dimidium sit toto, 40
 Neque quam magnum in malva & asphodelo bonum.
 Occultarunt enim Dii victum hominibus:
 Facile enim alioqui vel uno die tantum operatus esses,
 Ut in annum quoque satis haberes, etiam aciosus,
 Statimque temonem in fumo poneres, 45
 Opera vero boum cessarent mulorumque laboriosorum.
 Sed Jupiter abscondit, iratus animo suo,
 Quia ipsum decepit Prometheus versutus.
 Quocirca hominibus paravit tristia mala.
 Abscondit vero ignem: quem rursus Japeti puer 50
 Surripuit ad hominum usum, Jove inconsulto
 In cava ferula, fallens Jovem fulminibus gaudentem.
 Huncque indignatus affatus est nubes cogens Jupiter:
 Japetionide, omnium maxime versute,
 Gaudes ignem furatus, quodque animum meum deceperis? 55
 Quod tibi quique ipsi magnum erit malum, & posteris.
 Ipsi namque pro igni dabo malum, quo omnes
 Se oblectent animo, suum malum amplectentes.
 Sic ait, risitque pater hominumque Deumque.
 Vulcanum vero insignem iussit quam celerrime 60

Ter.

Per gli uomini rapì figlio d' Japeto
 Dall' avveduto Giove in cava ferula,
 Di furto a Giove, che di fulmin gode.
 Diffegli irato il nubi-aduna Giove:
 O d' Japeto figlio, che formonti
 Tutti in laver; godi d' aver furato
 Il fuoco, ed ingannata aver mia mente?
 A te gran danno, e agli uomini venturi.
 A questi darò io pel fuoco un male,
 Di cui tutti nell' alma gioiranno,
 Il proprio male amando, e accarezzando.
 Disse; e di uomini, e Dei ne risè il padre,
 E a Vulcan glorioso ordine diede.

Con

Γαῖαν ὕδρι φέρειν, ἐν δ' ἀνδράων δέμεν αὐδῶ
 Καὶ δίνῃ· ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὅσα εἴσκειν
 Παρδενικαῖς καλὸν εἶδ' ἐπύρεσκον· αὐτὰρ Ἀδλίῳ
 Ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἰστὸν ὑφαίνειν·
 Καὶ χάριν ἀμφιχίμαι κεφαλῇ χρυσῷ Ἀφροδίτῳ,
 Καὶ πόδων ἀργαλέον, ἔ' γυσιόρους μελεδῶνας·
 Ἐν δὲ δέμεν κυῖον τε νόον ἔ' ἐπὶ κλοπῇ θῖθ'·
 Ἐρμείῳ λῦγχα διάκτορον Ἀργεφόντῳ.
 Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἐπιδόνα Διὶ Κρονίῳ ἀνέστη.
 Αὐτὰρ δ' ἐκ γαίης πλάσσει κλυτὸς Ἀμφιγυῖης
 Παρδένῃ αἰδοίῃ ἱκλον, Κρονίδεω δὲ βελόη·
 Ζῶς δὲ ἔ' κόσμους διὰ γλαυκῶτις Ἀδλίῳ·
 Ἀμφὶ δὲ οἱ Χάριτίς τε θεαὶ ἔ' πότνια Παιδά
 Ὀρμευς χρυσεύς ἰδεσαν χροί· ἀμφὶ δὲ τῶγχε
 ὦραι καλὶκομοὶ γέγον' ἀνδρῶν εἰσεννοῖσι·
 Πάντα δὲ οἱ χροὶ κόσμον ἐφάρμοσε Παλῆς Ἀδλίῳ,
 Ἐν δ' ἄρα οἱ σήδεται διάκτορ' Ἀργεφόντης
 Ψάδῃ δ' ἀμφυλὶς τε λόγος ἔ' ἐπὶ κλοπῇ θῖθ'·
 Τάδε, Διὸς βελήσι βαρυκτόν· ἐν δ' ἄρα φανῶ
 Θῆκε θεῶν κήρυξ· ὀνόμηνε δὲ τῶγχε γυναικα

65

70

75

80

Παρ.

Con acqua intrider prestamente terra,
 E mettervi entro d' uomo e voce, e polso,
 E l' immortali Dee sembrar nel viso
 Di fanciulla amorosa almo sembiante,
 E che Minerva l' opere insegnasse
 A fare, e tesser ricamata tela,
 E leggiadria verlassse al capo intorno
 L' aurea Venere, e 'l duro Difiderio,
 E le cure le membra affaticanti:
 Mettervi di Can mente, e rio furtivo
 Costume; poi diede ordine a Mercurio
 Messaggiero, l' omicida d' Argo.
 Disse; e quelli di Giove Re Saturnio
 Fer le comandamenta; e tosto il chiaro
 Zoppo da tutte due le bande, fece
 Un' immagin di terra a vereconda

Ver.

*Terram aquæ miscere, hominisque imponere vocem,
 Et robur, immortalibus vero Deabus facie assimilare
 Virginibus pulchram formam peramabilem. at Minervam,
 Opera docere, ingeniose telam texere:
 Et venustatem circumfundere capiti auream Venerem, 65
 Et desiderium molestum, & membra fatigantes curas:
 Imponere vero impudentem mentem, & fallaces mores
 Mercurium jussit, nuncium Argicidam.
 Sic dixit. illi autem obtemperarunt Jovi Saturnio regi.
 Moxque ex terra finxit inclytus Ambiclaudus 70
 Virgini verecundæ similem, Jovis consiliis.
 Cinxit vero & ornavit Dea glaucocula Minerva:
 Circum vero Charitesque Deæ, & veneranda Suada,
 Monilia aurea imposuerunt corpori. ipsam porro
 Horæ pulchricomæ coronarunt floribus vernis. 75
 Omnem vero illius corpori ornatum adaptavit Pallas Mi-
 nerva,
 At in pectore illi nuncius Argicida
 Mendacia blandosque sermones, & dolosos mores
 Fecit Jovis consiliis gravistrepi. sed vocem illi
 Imposuit Deorum præco. appellavit autem mulierem hancce 80
 Pan-*

Vergin simile per voler di Giove.
 Cinfela, e ornò la Glauca Dea Minerva.
 E intorno le Dee Grazie al corpo misono,
 E l' Augusta Suada aurei monili.
 E sì l' incoronar d' intorno, intorno
 Le stagioni, che han bellè, e lunghe chiome,
 Con leggiadretti fior di Primavera.
 Aggiustò tutto alla persona il culto
 Palla Minerva, e sì nel petto a lei
 Fabbriò il messaggiero, uccisor d' Argo,
 E bugie, e parole carezzevoli,
 E furtivo ingannevole costume
 Per consiglio di Giove aktifrementemente.
 E la voce v' impose il messaggiere
 Degl' Iddii, e diè nome a quella Donna

Pan-

Πανδώρα, ὅπ' πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Δῶρον ἰδώρησαν, τῇμ' ἀνδράσιν ἀφειγῆον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπιὴν ἀμήχανον ἔξετέλειον,
 Εἰς Ἐπιμηθεῖα πέμπει πατὴρ κλυτὸν Ἀργεφόντιον, 85
 Δῶρον ἄγονα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον. εἰδ' Ἐπιμηθεῖς
 Εἰφράσαδ' ὥς οἱ ἔειπε Προμηθεῖς, μήποτε δῶρον
 Δέξασθαι παρ Ζηνὸς ὀλυμπίῃ, ἃλ' ἀποπέμπων
 Εἰσοπίσω, μήτε τι κακὸν θνητοῖσι γίνηται.
 Αὐτὰρ ὁ δέξμενος ὅτε δὴ κακὸν ἔχ', ἐνόησε.
 Πρὶν μὲν γὰρ ζώσκον ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων 90
 Νόσφιν ἄτερ τι κακῶν, ἔ' ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
 Νέσων τ' ἀργαλείων, αὐτ' ἀνδράσι γῆρας ἰδῶσαν.
 Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγερῶσκασι.
 Ἀλλὰ γυνὴ χείρεσι, τίδ' ἔμεγα πῶμα ἀφελῶσα
 Ἐσκέδασ' ἀνδράποισι δ' ἐμήσατο κῆδεα λυγρά. 95
 Μῆνι δ' αὐτόδι Ἑλπίς ἐν ἀρήκισσι δόμοισι
 Ἐνδον ἔμμενε τίδ' ὑπὸ χεῖρας, εἰδ' ὀύραζε
 Ἐξέπτη. φρόδεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα τίδοιο,
 Αἰγιόχε βελήσῃ Διὸς νεφεληγερέσσω.
 Ἀλλὰ δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται. 100
 Πλήν μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλήν δὲ θάλασσα.

Nē-

Pandora; poichè tutti, che in Olimpie
 Magion albergan, dono le donaro,
 Agli uomini inventori oltraggio, e danno.
 Or poichè l' alto inganno inevitabile
 A fin condusse, ed Epimeteo il padre
 Mandonne il glorioso uccisor d' Argo,
 A condurre il regalo degl' Iddii,
 Rapido messaggier; ned Epimeteo
 Pensò, come a lui detto avea Prometeo,
 Di non accettar mai dono di Giove
 Olimpico, ma di rimandarlo indietro,
 Che alcun male a mortali indi non fia.
 Chi l' accettò, quando ebbe il male, accorfene.
 Poichè pria viveano su la terra
 Le nazioni degli uomin senza male,

Sen-

*Pandoram: quia omnes cœlestium domorum incolæ
 Donum contulerunt, detrimentum hominibus industriis.
 At postquam dolum perniciosum & inevitabilem absolvit,
 Ad Epimethea misit pater inclytum Argicidam 84
 Munus ferentem, Deorum celerem nuncium. neque Epimetheus
 Cogitavit quod illi præcepisset Prometheus, ne quando munus
 Susciperet a Jove Olympio, sed remitteret
 Retro, necubi mali quippiam mortalibus eveniret.
 Verum ille recepto eo, cum jam malum haberet., sensit.
 Prius namque in terra vivebant familie hominum 90
 Scorsim a malis & absque iis, & sine difficili labore,
 Morbisque molestis, qui hominibus senectam afferunt.
 Statim enim in afflictione mortales consenescent.
 Sed mulier manibus, vasis magnum operculum cum dimo-
 visset
 Dispersit, hominibus autem machinata est curas graves. 95
 Sola vero illic spes infracta in domo
 Intus mansit, dolii sub labris, neque foras
 Evolvit. prius enim iniecit operculum dolii,
 AEgiocbi consilio Jovis nubicogæ.
 Alia vero innumera mala inter homines errant. 100
 Plena enim terra est malis, plenumque mare.*

Mor-

Senza il dolor crudele, senza l' aspre
 Infestadi, che agli uomin dan vecchiaja.
 Che nel mal tosto invecchiano i mortali.
 Ma la donna del coppo il gran coperchio
 Colle mani togliendo, dissiponne,
 Ed acerbi pensier machinò agli uomini.
 Sola ivi la speranza nelle celle
 Infrangibili dentro si rimase
 Sotto le labbra del coppo, nè fuore
 Svolò; che pria del coppo aveva sopra
 Messo il coperchio; per voler di Giove
 Egidarmato, adunator di nubi.
 Mille altri duol tra gli uomin vanno errando.
 Piena è di mai la terra, e pieno il mare.

H

Le

Νῆσοι δ' ἀνδρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ ἠδ' ἐπὶ νυκτὶ
 Αὐτόματι φοιτῶσι, κακὰ δνητοῖσι φέρουσαι
 Σιγῇ, ἐπεὶ φωνῇ χεῖλεσσι μὴ πείσαι Ζῆς.
 Οὕτως ἔα περ ἐστὶ Διὸς νόον χεῖρα λαβεῖν.
 Εἰ δ' ἐδέλεις, ἑταρόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω.
 Εὖ δ' ἐπισαμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.

105

Ὡς ὁμῶθεν γεγάασι θεοὶ δνητοὶ τ' ἀνδρωποὶ,
 Χρῦσειον μὲν φάσμα γένε' ἀνδρώπων ἀνδρώπων
 Ἀθάνατοι ποίησαν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
 Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνῳ ἦσαν, ὅτ' ἕραντο ἐμβασίλῃων.
 Ὡς τε θεοὶ δ' ἐζών, αἰηδέα θυμὸν ἔχοντες,
 Νόσφιν ἄτερ τε πόνων δ' οἷζός τε ἔδ' ἐπὶ δαλάν
 Γῆρας ἐπ' ὧν, αἰεὶ δὲ πόδας δ' ἡεῖρας ὁμοιοί.
 Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἐκποδὶν ἀπάντων.
 Θνησκον δ' ὡς ὕπνῳ δεδμημένοι· ἐδιδά δὲ πάντα
 Τοῖσιν ἔλν'· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
 Αὐτομάτη πολλὸν τε δ' ἀφθορόν· οἱ δ' ἐδελήμοι
 Ἡσυχοὶ ἔργα νέμοντο, σὺν ἐδλοῖσιν πολέεσσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν τέτο γένε' ἀπὸ γαῖα κούρην,
 Τοὶ μὲν δαίμονες εἰσι Διὸς μεγάλης διὰ βυλάς,

110

115

120

Εἰδλοί,

Le malattie agli uomini di giorno,
 E di notte, da lor senza chiamarli
 Vengono addirittura, e ben sovente
 Ai mortai arrecando guai di cheto;
 Che Giove levò loro la favella.
 Così niun può dell' avveduto Giove
 Schifar la mente, e farvi alcuno schermo.
 Or se vuoi, io facendomi da alto
 T' alzerò bene, e faggiamente un' altro
 Conto; tu nella tua mente lo getta.

Come nacquero insieme, e a un tempo istesso
 Gl' Iddii immortali, e gli uomini mortali,
 L' aurea in prima prosapia degli uomini,
 Che varj son di volti, e di favelle
 Fecer gl' Iddii, a' quai l' Olimpo è albergo.
 Questi sotto Saturno erano, quando

Nel

Morbi autem hominibus tam interdiu, quam noctu

Ultrò oberrant, mala mortalibus ferentes

Tacite: nam vocem exemit prudens Jupiter.

Sic nusquam licet Jovis mentem evitare.

105

Cæterum si voles, alium tibi sermonem paucis absolvam

Belle ac scienter: tu vero præcordiis imponito tuis.

Ut simul nati sunt Dii, mortalesque homines,

Aureum primo genus diversiloquentium hominum

Dii fecerunt, cælestium domorum incolæ.

110

Et ii quidem sub Saturno erant, cum in cælo regnaret:

Et ut Dii vivebant, securo animo præditi,

Plane absque laboribus & ærumna: neque molesta

Senectâ aderat: semper vero pedibus ac manibus similes

Delectabantur in conviviis, extra mala omnia.

115

Moriebantur autem ceu somno domiti: bona vero omnia

Illis erant: fructum autem ferebat fertile arvom

Sponte sua, multumque & copiosum: ipsique ultro

Quieti partis fruebantur, cum bonis multis.

Verum postquam hoc genus terra abscondit,

120

Ii quidem dæmones facti sunt, Jovis magni consilio,

Bo-

Nel Ciel regnava, e come Dii viveano,

Animo avendo senza cura alcuna,

Ben lungi da travagli, e da sciagura;

Nè forgiugnea nojosa egra vecchiezza;

Nelle mani, e ne' piè gl' istessi sempre

Si ricreavan' all' allegre mense,

Da tutti quanti i mali esenti, e scevri.

Ricchi di poma, cari ai Dei beati:

Come domi da sonno si moriano:

Non avean d' alcun bene carestia,

E 'l frutto ne portava l' alma terra

Da se naturalmente, e molto, e ricco.

Quei la roba godeano in santa pace

Senza un romor con molti beni appresso.

Poichè questa profapia andò sotterra,

Questi spiriti son buoni terrestri,

H 2

Puri

Ἐδλοὶ, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
 Οἳ ῥα φυλάσσει τε δίκας ἔ' σχέτλια ἔργα,
 Ἡέρα ἰσοάμενοι, πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
 Πλοσσοδόται· ἔ' τῷ γέρας βασιλῆϊον ἴσχον.

125

Δά' τερον αὖτε γέν' πολὺ χειρότερον μεσσίπιδεν
 Ἀργύρεον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Χρυσέῳ ὅτε φύλῃ ἐναλίγκιον ὅτε νόημα.

Ἀλλ' ἑκάπῳ μὲν παῖς ἔ'τα παρὰ μητίῃ κενὴν
 Ἐτρέφετ' ἀπάλων, μέγα νήπι' ὅ' ἐνὶ οἴκῳ.

130

Ἀλλ' ὅταν ἡβήσῃ, ἔ' ἥβης μέτρον ἴκοιτο
 Παυρέδιον ζώσκον ἐπὶ χρόνον, ἀλγέ' ἔχοντες

Ἀφραδίας. ὕβριν γάρ ἀπάσταλον ἐκ ἐδυώαντο

Ἀλλήλων ἀπέχεν, ἔδ' ἀδανάτῃς θεραπεύειν

Ἡΐελον, ἔδ' ἔρδην μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,

135

Ἡὶ δέμῃς ἀνθρώποισι κατ' ἥδεα. τὸς μὲν ἔπειτα

Ζῶς Κρονίδης ἐκρυψε, χολέμεν' ὕνεκα πᾶς
 Οὐκ ἐδίδυν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ἔ' τῷ γέν' κατὰ γαῖα κάλυψε,

140

Τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται

Δά' τεροι, ἀλλ' ἐμπεῖς πῆμ' καὶ πῶσιν ὀπηδεῖ.

Zds

Puri difenditori da sciagura,
 E custodi degli uomini mortali,
 Che guardan sulla terra le giustizie,
 E l' infelici inique opre malvage,
 D' aer vestiti, e da per tutto sopra
 Visitando la terra, e ricercando,
 Datori di ricchezze; e questo egli anno
 Onor regale, e dignità sovrana.

La seconda prolapia affai peggiore
 Argentea dopo fecero gli Olimpîi,
 All' aurea diffimil di taglio, e senno.
 Che cento anni il fanciul presso la madre
 Veneranda nutriasî, e cresceva,
 Pargoleggiando in casa il gran bambino.
 Ma quando venia poscia a pubertade

Pic-

*Boni, in terris versantes, custodes mortalium hominum:
Qui quidem observant & justa & prava opera,
Caligine involuti, passim oberrantes per terram,
Opum datores. atque hoc munus regale consecuti sunt.* 125.

*Secundum inde genus, multo deterius postea
Argenteum fecerunt cœlestium domorum incolæ,
Aureo neque corporis proceritate simile, neque intellectu.
Sed centum annis puer apud matrem sedulam
Nutriebatur crescens, valde rudis, domi sue: 130
Cum vero adolevisset, & pubertatis terminum attigis-*
set,

*Pauxillum vivebant ad tempus, dolores habentes
Ob stultitias. injuriam enim pravam non poterant
A se mutuo abstinere, neque Deos colere
Volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris, 135
Ut fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
Jupiter Saturnius abscondit iratus: quia honores
Non dabant beatis Diis, qui Olympum habitant.*

*At postquam & hoc genus terra occultavit,
Hi quidem subterranei beati mortales vocantur 140
Secundi: sed tamen honor etiam hos sequitur.*

Ju-

Picciol tempo vivevano con duoli
Per lor stoltezze. Poich' ei non sapeano
Tener lungi l' altiera villania
Infra di lor, nè gl' immortai voleano
Adorare, nè sovra i fagri altari
De' beati immolar, com' è il dovere
Agli uomini secondo i loro riti.
Or questi poi Giove Saturnio airato
Sotterrò; perocchè onor non feano
Agli beati Iddii, ch' anno l' Olimpo.
Poichè questa profapia andò sotterra,
Questi beati mortali s' appellano
Sulla terra secondi: tuttavia
Rispetto loro, e onore anco accompagna.

H 3

Ma

Ζῷς δὲ πατὴρ τέλειον ἄλλο γένε' μερόπων ἀνδράπων
 Χάλκεον ποίησ', ἐκ ἀργυρῷ ἑδὲν ὁμοῖον,
 Ἐκ μελιᾶν, δαινόν τε ἔ' ὀμβριμον· οἷσιν Ἀρηε'
 Ἔργ' ἐμελε σονόεντα ἔ' ὕβρις· ἐδ' ἐπὶ σίτων
 145
 Ἡΐδιον, ἀλλ' ἀδάμαντ' ἔχον κρατερόφρονα θυμόν,
 Ἀπλαιοι· μεγάλη δὲ βίη ἔ' χεῖρες ἅπασσι.
 Ἐξ ὧμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖς μελέεσσιν.
 Τοῖς δ' ὡς χάλκεα μὲν τάχιστα, χάλκεοι δὲ τε οἴκοι,
 150
 Χαλκῷ δ' ἐργάζοντο· μέλας δ' ἐκ ἔσκε σιδήρε'·
 Καὶ ποὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι θαμίντες
 Βῆσαν ἐς δῶρ' ἑνταῦθα δόμον κρυερὸν αἶδας,
 Νώνυμοι· θάνατ' δὲ ἔ' ἐκπάγλως περ ἔοντας
 Εἶλε μέλας, λαμπρόν δ' ἔλιπον φάε' ἡέλιοιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἔ' τῷτο γένε' κατὰ γαῖαν κάκωμε,
 155
 Αὖθις ἐτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πυλωβοτέρῃ
 Ζῷς Κρονίδης ποίησε δικαιοτέρον ἔ' ἄριστον,
 Ἀνδρῶν ἡρώων θεῶν γένε', οἳ καλέονται
 Ἡμίθεοι, φροτέρῃ γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Καὶ τὸς μὲν πόλεμός τε κακὸς ἔ' φύλοπις αἰνή,
 160
 Τὸς μὲν ἐφ' ἐπταπύλῳ Θήβῃ Καδμηίδι γαίῃ
 ὦλεσε μαρναμένους μῆλων ἐνεκ' Οἰδιπόδαο·

Tēs

Ma Giove padre terza alta profapia
 Di uomin varii di volti, e di favelle,
 Di rame fe, fimil nulla all' argento,
 Di frassini, terribile, e robusta,
 A' quai di Marte l' opre erano a cuore
 Sospirose, ed oltraggj, e villanie;
 Nè pane manducavan, ma teneano
 Anima d' adamante invitta, e forte,
 Mal fatti: gran balla, ed aspre braccia
 Dalle spalle nascean su forti membra.
 Di rame l' armi, e di rame le case:
 Col rame lavoravan; che non v' era
 Il bruno ferro; e sotto alle lor braccia
 Domi giano alla squallida magione

Dell'

*Jupiter vero pater tertium aliud genus hominum
 AEneum fecit, omnino argenteo dissimile,
 E fraxinis, vebemens & robustum, quibus Martis
 Opera curæ erant luctuosa, ac injuriæ: neque ullum cibum 145
 Edebant, sed ex adamante habebant durum animum,
 Feroces: magna vero vis & manus invictæ
 Ex humeris nascebantur in validis membris.
 His erant aenea arma, aeneæque domus:
 AEre vero operabantur: nigrum enim nondum erat ferrum. 150
 Et hi quidem manibus propriis interfecti,
 Descenderunt amplam in domum frigidi inferni,
 Ignobiles: mors vero, tametsi stupendi essent,
 Invasit atra, splendidumque liquerunt lumen Solis.
 Sed postquam & hoc genus terra operuit, 155
 Rursum aliud quartum in terra multorum altrice
 Jupiter Saturnius fecit, justius & melius,
 Virorum heroum divinum genus: qui vocantur
 Semidei, priori generatione, per immensam terram.
 Hos quoque bellumque malum & pugna gravis, 160
 Alios quidem ad septiportes Thebas, Cadmeam terram,
 Perdidit pugnantem propter oves Oedipi:*

Alios

Dell' aspro Pluto senza nome; e Morte
 (Quantunque fosser spaventosi) negra
 Prendevagli, e abbandonavan la chiara
 Luce del Sole. Or poichè ancora questa
 Profapia la terra ricoperse,
 Di nuovo un' altra quarta sulla terra
 Giove Saturnio fe più giusto, e meglio,
 D' uomini Eroi divina alma profapia,
 Che Semidei si chiaman dalla prima
 Antica età. Per l' infinita terra
 Costor la mala guerra, e l' alta briga
 Parte a Tebe Città da sette porte
 Cadmeja terra. strusse, combattendo
 D' Edipo per cagion della ricchezza.

H 4

Par-

Τὺς δὲ ἔ' ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
Εἰς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἔνεκ' ἠυκόμοιο.

Εὐθ' ἦποι τὺς μὲν θανάτῳ τέλῃ· ἀμφεκάλυψε·

165

Τοῖς δὲ δίχ' ἀνδράπων βίοτον ἔ' ἦδ' ὀπώσας
Ζῶς Κρονίδης κατέναυσε πατὴρ εἰς πείρατα γαίης.

Καὶ ποὶ μὲν ναύεσσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες

Εἰν μακάρων νήσοισι, παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνῳ,

Ὀλβιοὶ ἦρωες· ποῖσιν μαλινδέα καρπὸν

170

Τελὺς τῷ ἔτης θάλλοντα φέρει ζείδωρ· ἄρρεα.

Μηκέτ' ἔπειτ' ὄφειλον ἐγὼ πέμπωσι μετῆναι
Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόθεο θανῆν, ἢ ἔπειτα γενέσθαι.

Νῦν γὰρ δὴ γένῃ· ἐστὶ σιδήρεον. εὐδὲ ποτ' ἤμαρ

175

Παύσονται καμάτῳ ἔ' οἷζύ· εὐδὲ π νύκτωρ

Φθιέρομενοι· χαλεπὸς δὲ θεοὶ δώσουσι μερόμνας,

Ἀλλ' ἔμψης ἔ' ποῖσι μεμίζεταί· ἐδὲ κακοῖσιν.

Ζῶς δ' ὀλέσει ἔ' τῷτο γένῃ· μερόπων ἀνδράπων,

Εὐτ' ἂν γαινόμενοι πολιορκόσται· τελέθωσιν.

180

Οὐδὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοίῃ· εὐδὲ π παῖδες,

Οὐδὲ ξῆν· ξενόδοκῳ, ἔ' ἐταῦρ· ἐταίρῳ,

Οὐδὲ κασίγνητ' φίλῃ· ἴσεται, ὡς πὺ παρ'· περ

Αἶψα δὲ γηράσκοντας ἀμμήσουσι ποικῆας.

Μέμ.

Parte in le navi sopra il vasto flutto

Del mare a Troja conducendo a conto

D' Elena vaga per la bella chioma;

V' fin di morte loro ricoperse.

A questi dando vita, e stanza a parte

Degli uomin Giove di Saturno il padre

Gli stabili a' confini della terra

Lungi dai Dei, su' quai Saturno regna.

Ed effi abitan senza alcun pensiero

De' beati nell' Isole, all' Oceano

In vortici profondo, Eroi felici:

A questi frutto saporito, e dolce

Di tre volte n' apporta l' alma Terra.

Oh pur non dovels' io tra gli uomin quinti

Ef-

*Alios vero in navibus per ingentem maris vastitatem
Ad Trojam ducens, Helenæ gratia pulchricomæ:
Ubi mors quoque circumdedit ipsos. 165
Iis autem seorsim ab hominibus victum & sedem tribuens
Jupiter Saturnius pater constituit eos ad terræ fines.
Et hi quidem habitant securum animum habentes
In beatorum insulis, juxta Oceanum profundum,
Felices heroes: his dulcem fructum 170
Ter quotannis florentem profert sæcunda tellus.*

*O utinam ego quinto non interesssem
Hominum generi: sed aut mortuus essem prius, aut postea natus.
Nunc enim genus est ferreum: neque unquam aut die
Quiescent a labore & miseria aut nocte 175
Corrupti: graves vero Dii dabunt curas.
Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis:
Jupiter autem perdet etiam hoc genus varie loquentiū hominū,
Postquam facti circa tempora cani fuerint.
Neque pater liberis similis, neque liberi patri, 180
Neque hospes hospiti, neque amicus amico,
Neque frater amicus erit, ut antehac:
Statim vero senescentes debonorabunt parentes.*

In-

Esser, ma o morire avanti, o poscia
Nascer potuto aveffi. Poichè adesso
E' la prosapia ferrea; nè di giorno
Mai cesserà dalla fatica, e pena;
Nè di notte ammazzandosi; e gl' Iddii
Gravosi ne daran forti travagli;
Pur mischieransi a lor beni con mali.
Giove struggerà ancor questa prosapia
Di uomin varj di volti, e di favelle,
Quando metteran nati i pe' canuti.
Nè padre ai figli simil, nè i figliuoli,
Nè oste ad oste, nè ad amico amico,
Nè fratel caro fia, qual per l' addietro.
Sprezzeran tosto gl' invecchiati padri;

Gli

Μίμλονται δ' ἄρα τὺς χαλκτοῖς βάζοντ' ἐπίεσι
 Σχέτλιοι, ἐδὲ θῶν ὅπιν ἐδότες. ἐδὲ μὲν οἱ γὰρ 185
 Γηράντεσι πικρῶν ἀπὸ θρεπτήρια δόϊν,
 Χειροδίκαι. ἱτέρῳ δ' ἐτέρη πόλιν ἐγκατατάξει.
 Οὐδέ τις δόρυ χάρις ἔσται, ὅτε δικάιν,
 Οὐτ' ἀγαθῷ. μᾶλλον δὲ κακῶν ρεκτῆρα ἔ' ὕβρι
 Ἀνέρα πμήσουσι. δίκη δ' ἐν χερσὶ, ἔ' αἰδῶς 190
 Οὐκ ἔσαι. βλάψαι δ' ὁ κακὸς πόν ἀρείονα φῶσε,
 Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμᾶται.
 Ζῆλῳ δ' ἀνδράποισιν οἷζυροῖσιν ἅπασιν
 Δυσκέλαδῳ, κακόχαρτῳ, ὁμαρτήσῃ, συγγραύτῃ·
 Καὶ πότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς ἑρυσόαντ', 195
 Δακκοῖσιν φάριεσι καλυψαμένω χροά καλόν,
 Ἀθανάτων μετὰ φύλον ἴσον φοροῦσιντ' ἀνδράπων
 Αἰδῶς ἔ' Νέμεσις· πᾶσι δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
 Θνητοῖς ἀνδράποισι. κακῷ δ' ἐκ ἔσται αἰκλή.
 Νῦν δ' αἶνον βασιλῆος ἐρεῶ φρονέουσι ἔ' αὐτοῖς. 200
 Ὡς δ' ἱρήξ προσέειπεν ἀνδρόνα ποικιλόδερον.
 Τῷ μάλ' ἐν νεφέεσι φέρον, ὀνύχεσι μαμαρπᾶς·
 Ἡδ' ἐλεόν, γναμπτοῖσι πεπαρμένῃ ἀμφ' ὀνύχεσι,

Μύ.

Gli accuseran con rigide parole,
 Meschini; nè l' gastigo degl' Iddii
 Avvisando; nè questi certamente
 Ai vecchj genitori della loro
 Nodritura darian guiderdone.
 Gente, che con la man si fa ragione.
 La Città prederà l' uno dell' altro.
 Nè del fedel ne' giuramenti alcuno
 Grado fia, o del giusto, o pur del buono.
 Anzi de' mali il facitore, e l' uomo
 Oltraggiator villano onoreranno.
 Giustizia nella forza, e non vergogna
 Saravvi, e l' reo offenderà il migliore
 Con biechi motti, e giureranne il falso.
 E gelosia gli egri uomini tutti quanti

Ro-

Incusabunt autem illos molestis alloquentes verbis
Impii, neque Deorum oculum veriti. neque hi sane 185
Senibus parentibus educationis præmia reddent,
Violenti. alter vero alterius civitatem diripiet:
Neque ulla pii gratia erit, neque iusti,
Neque boni. magis vero maleficum & injurium
Virum colent. Jūstitia vero in manibus, pudor autem 190
Non erit. Lædetque malus meliorem virum,
Verbis injustis alloquens, perjurium vero jurabit.
Livor autem homines miseros omnes
Malos rumores spargēs, malis gaudēs, comitabitur, in viso vultu.
Tum demum ad cælum a terra spatiosa, 195
Candidis vestibibus tectæ corpus pulchrum,
Deorum ad familiam abierunt, relictis hominibus,
Pudor & Nemesis. relinquentur autem dolores graves
Mortalibus hominibus. mali vero non erit remedium.
Sed nunc fabulam a brutis desumptam regibus narrabo,
quavis ratione præditis. 200
Sic accipiter affatus est lusciniam canoram,
Alte in nubibus ferens, unguibus correptam:
Ille vero misere, curvis confixa unguibus

Lu-

Roca, invidiosa, e trista seguiranne.
 Ed allora all' Olimpo della terra,
 Ch' ha larghe vie con bianche veste il vago
 Corpo ammantate degl' immortali
 Alle Tribù, abbandonati gli uomini,
 La vergogna, e la bella indignazione;
 E gravi affanni fien lasciati agli uomini
 Mortali; e di tal mal non fia difesa.

Or contarò a Regi una novella,
 Bench' essi sian per lor faggi, e prudenti.
 Così disse Sparviero ad Ufignuolo
 Di varia gola, in alto assai portandolo
 Tra le nubi, gremitol con gli artigli...
 Compassionevolmente lamentavasi,

Ed

Μύρεω, πλώ δ' ὄγ' ἐπικρατέως ὡρὸς μῦθον ἔειπε·
 Δαίμονίη, αἱ λήλακας, ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων. 205
 Τῇ δ' αἶς ἦ σ' ἂν ἰγὼ περ ἄγω ἔ' αἰδὼν ἐῴσαν·
 Δῆπνον δ' αἶψ' ἐδέλω ποιήσομαι, ἥ μ' ἐμὴ δῶσω.
 Ἀφρων δ' ὅς κ' ἐδέλοι ὡρὸς κρείσσονας ἀναφροεῖζεν·
 Νίκης τε γέρεται, ὡρὸς τ' αἰσχισιν, ἄλγεια πάσχει.
 Ὡς ἔφατ' ἀκνυπέτης ἱρήξ πανυσίπτερος ὄρνις. 210
 Ὡς Πέρση· σὺ δ' αἶψα δίκης, μηδ' ὕβριν ὄφειλε.
 Τῖβρις γάρ τε κακὴ δαίμων βροτῶν· ἐλθέ μὲν ἐδλὸς
 Ρῆιδίως φερέμεν δωάσθαι, βαρύνδει δέ σ' ὑπ' αὐτῆς,
 Ἐγκύρσας ἄτησιν· ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν
 Κρείσσων ἐς αἰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει, 215
 Ἐς τέλει· ἔξελδῶσα· παδὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.
 Αὐτάρκα γάρ τρέχει ὄρκος αἶμα σχολίῃσι δίκῃσιν.
 Τῆς δὲ Δίκης ῥόδοι ἐλκομένης ἦ κ' ἄνδρες ἄγωσι
 Δωροφάγοι, σχολιάς δὲ δίκαις κεύρωσι θέμιστας.
 Ἢ δ' ἴπεται κλάυσα πόλιν τι ἔ' ἥδεα λαὼν, 220
 Ἡέρα ἰοσαμένη, κακὸν ἀνδρώποισι φέρουσα,
 Οἳ τὲ μιν ἔξελάσσι, ἔ' ἐκ ἰδῶαν ἔνειμαν.
 Οἳ δὲ δίκας ζένοισι ἔ' ἐνδήμοισι διδῶσιν
 Ἰθείας, ἔ' μὴ τι παρεκβαίνουσι δικάας,

Τοῖσι

Ed ei gagliardamente sì gli disse.

Meschin, che di? ti tien un, ch' è più forte.
 Là vai, ov' io te guido ancorchè musico.
 Pranzo, s' io vo', faronne, e lascerotti.
 Folle, chi contrastar vuol co' possenti.
 Vien perdente, e s' ingroppa all' onta il duolo.
 Sì disse lo Sparvier di ratto volo,
 Di ratte piume uccello. Or dunque, o Perfe,
 Non crescer villania, odi ragione;
 Ch' è al povero mortal villania trista,
 Nè il galantuomo agevolmente puolla
 Portare, e da lei vien gravato, dando
 Nell' ingiurie, ed oltraggi, ed è la strada
 Per pervenire al giusto alta migliore.

Su '1

Lugebat: eam autem violento ille sermone allocutus est.

Infelix quid strepis? habet te multo fortior: 205

Hac vadis, qua te duco, licet sis cantatrix.

Utrum vero libet vel epulabor te, vel dimittam.

Imprudens autem, quicumque velit cum potentioribus contendere:

Quippe victoria privatur, & præter convicia dolores patitur.

Sic ait velox accipiter, latis alis prædita avis. 210

O Persa, tu vero audi justitiam, neque injuriam fove.

Injuria enim perniciofa est misero homini. nam nec bonus

Facile ferre eam potest, gravaturque ab ipsa,

Quoties in damna incidit. Via vero altera perveniendi

Melior ad justa. Justitia enim super injuriam valet, 215

Ad finem progressa: stultus vero cum malo suo discit.

Continuo enim sequitur perjurium injusta judicia. (runt

Justitiæ vero strepitus excitatur tractæ quocumque homines duxe-

Donivori, pravisque judiciis judicarint causas.

Hec vero sequitur deflens urbemque & mores populorum, 220

Caligine involuta, malum hominibus adferens

Quique ipsam expellunt, neque recte distribuunt.

At qui jura tam hospitibus, quam popularibus dant

Recta, neque a justo quicquam exorbitant,

Iis

Su 'l villan tosto val miglior ragione ,

Ch' al fin riesce , e dopo il fatto è savio

Lo stolto , che poi dopo se n' avvede .

Tosto va il giuro co' processi storti .

Della ragion la voga è , dove tratta

Vien da uomin di doni mangiatori ,

Che leggi giuggian con sentenze storte .

Quella dietro ne segue la Cittade

Compiagnendo , ed i seggj delle genti ,

D' aria vestita mal recando agli uomini ,

Che la discaccian , nè diritta dannola .

Ma que' , che fanno dritte le ragioni

A' forestieri insieme , e a' paesani ,

E niente travalican dal giusto ,

Ger-

- Τοῖσι τέθλη πόλις· λαοὶ δ' ἀνδρῶσιν ἐν αὐτῇ· 225
 Εἰρήνη δ' ἀνὰ γλῶ κυροτρόφῃ, ἔδ' ἐποτ' αὐτοῖς
 Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται ὀρύσσει Ζεὺς·
 Οὐδ' ἐποτ' ἰδυδίκασσι μετ' ἀνδράσι λιμός οἴηδ' ἔστι,
 Οὐδ' ἄτη, θαλίης δὲ μεμνηλόσσι ἔργα νέμονται.
 Τοῖσι φέρε μὲν γαῖα πολὺν βίον, ἄριστοι δὲ δρύς 230
 Ἀκρῇ μὲν τε φέρε βαλάνους, μέση δὲ μελίστας.
 Εἰροπόκοι δ' ὅιες μαλ' αἰὲς καταβεβείδασσι·
 Τίχτυσιν δὲ γυναικες εἰκόσσαι τέκνα γονῶσιν·
 Θάλασσαν δ' ἀγαδοῖσι διαμπερές· ἔδ' ἐπὶ νηῶν
 Νέουσονται, καρπὸν δὲ φέρε ζείδωρ' ἄρουρα. 235
 Οἷς δ' ὕβρις τε μέμνη κακῇ ἔ' σχέτλια ἔργα,
 Τοῖς δὲ δίκῃ Κρονίδης τεκμαίρεται ὀρύσσει Ζεὺς.
 Πολλὰκι ἔ' ἐμπάσσα πόλις κακῷ ἀνδρὶ ἐπαυρῇ,
 Ὅς τις ἀλιτράνῃς ἔ' ἀπείδακα μηχανάσται.
 Τοῖσιν δ' ἐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων, 240
 Λιμὸν ὅμῃ ἔ' λοιμὸν· ἀποφθινύουσι δὲ λαοί.
 Οὐδ' ἐ' γυναικες ἀκτύσιν· μινύουσι δὲ οἶκοι,
 Ζυγὸς φραδμοσύνησιν ὀλυμπίῃς. ἄλλοτε δ' αὐτὰ
 Ἡ' τῶν γε στρατῶν Ὀρῶν ἀπώλεσεν, ἥ ὅγε τεύχε' ἔ'·
 Ἡ' νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποάννυται αὐτῶν. 245
 Ω'

Germoglia a questi la Cittade, e i popoli
 In lei fioriscono, e la bella, ed alma
 Pace, che tutti nutre in quella terra.
 Nè lor la dura guerra intima Giove
 Largo-veggente; nè giammai la fame,
 O la calamità segue quegli uomini,
 Che il dritto, e la ragion sempre riguardano,
 E trionfano, e godon sempre a mensa.
 Porta la terra a quei ben largo vitto,
 E ne' monti la querce in cima porta
 Ghiande, e nel mezzo poi porta le pecchie;
 Caricanfi le pecore di lana;
 Simili ai padri fan le donne i figli;
 Di beni sempre mai essi gremiscono;
 Nè su le navi navicano, ma 'l frutto

Por-

Iis viget urbs, populi que florent in ipsa: 225
Pax vero per terram alma, neque unquam ipsis
Molestum bellum parat late cernens Jupiter,
Nec umquam justos inter homines famas versatur,
Neque noxa: fructus autem colligunt florentes.
Fert quippe iis terra multum victum: in montibus vero quercus
Summa quidem fert glandes, media vero apes: 231
Lanigerae autem aves velleribus onustae sunt:
Pariunt vero mulieres similes parentibus liberos;
Florentque bonis perpetuo, neque navibus
Navigant: fructum vero profert fecundus ager. 235
Quibus vero contra injuria mala cura est, pravaque opera,
Iis poenam Saturnius parat late cernens Jupiter:
Saepeque universa civitas malum ob virum punitur,
Qui peccat, & iniqua macbinatur.
Illis autem coelitus magnum adduxit malum Saturnius, 240
Famem simul & pestem: intereunt vero populi,
Neque mulieres pariunt, decrescuntque familiae,
Jovis Olympii consilio. interdum vero rursus
Aut horum exercitum ingentem perdidit aut murum,
Aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum. 245
 O re-

Portane l' alma, ed ubertosa terra.
 Ma a cui cal della trista villania,
 E delle ree opere, a costoro
 Giustizia intima, e fa pagare il fio
 Giove Saturnio, ch' ampiamente guata.
 Spesso ancor tutta quanta una Cittade
 Se ne sente d' un' uom tristo, che pecca,
 E che macchina inique ingiuste cose.
 Gran male lor dal Ciel reca Saturno,
 E peste insieme, e fame, e i popol struggonfi;
 Donne non partoriscon; case spengonfi,
 Per gli giudicii dell' Olimpio Giove.
 E tal fiata ancora di costoro
 O grossa armata distrusse, o fortezza,
 O gastiga di lor nel mar le navi

Ω' βασιλῆς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε ἔ' αὐτοὶ
 Τῶνδε δίκῳ· ἐγγὺς γάρ ἐν ἀνδράποισιν ἔοντες
 Ἀδάναιοι λάσσωσιν ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι
 Ἀλλήλους τρεῖβουσιν, θεῶν ὅτιν ἐκ αἰέγοντες.
 Τεῖς γὰρ μύθοι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πολυβοτάρῃ
 Ἀδάναιοι Ζῆνός, φύλακας θνητῶν ἀνδράπων.
 Οἱ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας ἔ' σχέτλια ἔργα·
 Ἡέρα ἐσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐ' αἶαν.
 Ἡ' δέ τε παρδένῃ ἐσὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαῖα,
 Κυδνὴ τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἱ ὀλυμπον ἔχουσιν.
 Καὶ ῥ' ὅπότ' ἂν ἅς μιν βλάπτῃ σκολιῶς ὀνοπέζων,
 Αὐτάκα παρ Διὶ πατρὶ καδεζομένη Κρονίωνι
 Γηρύετ' ἀνδράπων ἀδικον νόον, ὅφρ' ἀποσῇ
 Δῆμῳ ἀπαθελίας βασιλέων, οἱ λυγρὰ νοδύντες
 Ἀλῇ παρκλίνουσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες.
 Ταῦτα φυλασσόμενοι βασιλῆες ἰδυίετε μύθους,
 Δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπιπράγῃ λάδεσθε,
 Οἱ αὐτῷ κακὰ τείχει ἀνὴρ ἄλλω κακὰ τέχων.
 Ἡ' δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βελδίσαντι κακίστη.
 Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμός ἔ' πάντα νοήσας,
 Καὶ νῦν πάλ' αἶα' ἐδέλυσ', ἐπιδέρκεται, ἐδὲ ἰ λήθει

250

255

260

265

Οἴω

Il figliol di Saturno. O Regi, or voi
 Ben ben questa giustizia ragguardate.
 Poichè presso tra gli uomin dimorando
 Mirano gl' immortai tutti coloro,
 Che con distorti proceffi, e sentenze
 Tra lor si trebbian, degl' Iddii la vista
 Non curando. Poichè son trentamila
 Sovra la grassa terra gl' Immortali
 Di Giove, de' mortali uomin custodi,
 Che guardan tutte le giustizie, e i torti,
 Vestiti d' aria il suol girano tutto.
 Vergine è la Giustizia a Giove figlia,
 Chiara a gli Olimpî Iddii, e veneranda.
 Quando a torto oltraggiando alcun l' offende,
 Tosto appresso il Saturnio padre Giove

Affi.

O reges: vos autem considerate etiam ipsi
Justitiam hanc. prope enim inter homines versantes
Dii vident, quotquot pravis judiciis
Se mutuo atterunt, nullam Deorum reverentiam curantes.
Ter enim decies mille sunt in terra multorum altrice, 250
Dii Jovis, custodes mortalium hominum:
Qui judicia observant, & prava opera,
Caligine involuti, passim oberrantes per terram.
Virgo autem est Justitia, Jove prognata,
Claraque & veneranda Diis qui cælum habitant. 255
Et certe, cum quis ipsam læserit, injuste conviciando,
Statim apud Jovem patrem confidens Saturnium,
Conqueritur hominum iniquam mentem: ut luat
Populus peccata regum, qui prava cogitantes
Alio deflectunt judicia, injuste sententiam pronuntiantes. 260
Hæc caventes, o reges, corrigite ea, quæ dicitis,
Donivori: injustorumque judiciorum prorsus obliviscamini.
Sibi ipsi mala fabricatur vir, alii mala fabricans,
Malumque consilium ei qui concepit, pessimum.
Omnia videns Jovis oculus, omniaque intelligens, 265
Et hæc (siquidem vult) inspicit: neque ipsum latet
Qua-

Affisa, si querela dell' ingiusta
 Mente degli uomin, finoacchè la Gente
 L' ingiustizie de' Regi al tutto paghi,
 Che disegnando dolorose imprese,
 Altrove fanno declinar le liti,
 E le sentenzie pronunziando storte.
 Queste cose osservando, o Regi, voi,
 Che mangiate regali, le sentenze
 Dirizzate, e non più le date oblique.
 A se stesso fa mal, chi ad altri face.
 Un reo consiglio al consigliere è pessimo.
 L' occhio di Giove, che ogni cosa scorge,
 Ed ogni cosa intende, ancora queste
 Cose, s' ei vuol, di sopra ne rimira.
 Nè gli è nascofo, qual questa giustizia

I

En-

Οἴλω δ' ἢ ἔ' τλώδε δίκλῳ πόλις ἐντὸς ἔργει.
 Νῦν δὲ ἐγὼ μῆτ' αὐτὸς ἐν ἀνδράποισι δίκαιον
 Εἴλω, μῆτ' ἐμὸς ἦός· ἐπεὶ κακὸν ἀνδρα δίκαιον
 Ἔμμεναι, εἰ μείζω γὰρ δίκλῳ ἀδικώτερον ἔξει.
 Ἀλλὰ πᾶν ἔγωγε ἴσταται τελευτῇ Δία περπικέραυτον.

270

ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλω σῆσιν·
 Καὶ νῦν δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθῃς πάντας.
 Τόνδε γάρ· ἀνδράποισι νόμον διέταξε Κρονίων,
 Γ' ἄνδρες μὲν ἔ' θηροὶ ἔ' οἰωνοῖς πετεινοῖς,
 Ἔσθην ἀλλήλους, ἐπεὶ ἡ δίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς.
 Ἀνδράποισι δ' ἔδωκε δίκλῳ, ἢ πολλὸν ἄρ' ἔστι
 Γίνεται. εἰ γάρ τις κ' ἐδέλῃ παρὰ δίκαι' ἀγοράων
 Γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοῖ ἀνύστα Ζεὺς.
 Ὅς δὲ καὶ μαρτυρήσιν ἑκὼν ἐπιόρκων ὁμόσας
 Ψάσσεται, ἐν δὲ δίκλῳ βλάψας, νήκεσον αἰείη.
 Τὸ δὲ τ' ἀμαυροτέρη γένε' μετόπισθε λείπεται.
 Ἀνδρὸς δ' ἄορκον γένε' μετόπισθεν ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐδωλὰ νοέων ἐρέω μέγα νήπιε Πέρση.
 Τῷ μὲν φοι κακότητ' ἔ' ἱλαδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι
 Πῆιδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προπάρουθεν ἔδθηκαν
 Ἀθάνατοι, μακρὸς δὲ ἔ' ὄρδιον οἶμον ἐπ' αὐτῷ,

275

280

285

Καί

Entro racchiude la Cittade. Or io
 Medesimo, nè tra gli uomini sia giusto,
 Nè mio figliuol; poichè mal' è, ch' uom giusto
 Sia; se più ragione avrà il più ingiusto.
 Ma per anco non spero io queste cose
 Giove sia per fornir, che al fulmin gode.
 O Perse, e ciò metti nella tua mente,
 Ragione ascolta, e in tutto forza obblia.
 Che agli uomini tal legge fe Saturnio;
 A pesci, e fiere, e volatori augelli,
 Tra lor mangiarsi, che ragion non anno.
 Agli uomini ragion diede, e giustizia,
 Ch' ottima è affai. Poichè s' alcuno vuole
 Le cose giuste giudicando dire

Nel

Qualenam hoc quoque iudicium civitas intus exerceat.

Ego porro nec ipse nunc inter homines justus

Sim, nec meus filius: quando malum est justum

Esse: siquidem plus juris injustior habebit. 270

Sed hæc nondum arbitror facturum Jovem fulmine gaudentem.

O Persa, cæterum tu hæc in animo tuo repone, (sus.

Et justitiæ quidẽ animũ adjice, violentiæ vero obliviscere pror-

Namque hanc hominibus legem posuit Saturnius:

Piscibus quidem & feris & avibus volucribus, 275

Se mutuo ut devorent, quandoquidem justitia carent:

Hominibus autem dedit justitiam, quæ multo optima

Est. Si quis enim velit justa in publico dicere,

Quæ novit, ei opes largitur late videns Jupiter:

Qui vero testimoniis volens perjurium jurando 280

*Mentietur, adversus justitiam delinquens immedicabiliter
leditur.*

Atque ejus obscurior posteritas postea relinquitur.

Viri autem justî generatio apud posteros præstantior.

Cæterum tibi ego bene cupiens dicam, stultissime Persa:

Malitiam quidem cumulatim etiam capere 285

Facile est: brevis quippe via est, & in proximo habitat.

Ante virtutem vero sudorem Dii posuerunt

Immortales; longa vero atque ardua via est ad ipsam,
Pri-

Nel pubblico, a lui dà ricchezze Giove

Largo-veggente; ma colui, che falso

Volontario ne dice spergiurando

Con testimoni, e la giustizia intacca,

Egli insanabilmente offeso resta,

E dietro a se più scura stirpe lascia.

Stirpe d' uom fido, e giusto è affai migliore.

Dirotti per tuo ben, gran bambin, Perle.

Malvagitate a un tratto prender lice

Di facil: la via è piana, e stà ben presso.

Davanti alla virtù poser gli Dii

Immortali sudore; e lungo, ed erto

Sentiero a lei ne mena aspro sul primo.

Καὶ τρηχὺς πὸ φῶτον· ἐπὶ δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
 Ῥηϊδίη δ' ἤπειτα πῖλε, χαλεπὴ περ ἔωσα. 290
 Οὐτ' μὲν πανάρις· ὅς αὐτῷ πάντα κοῖσει,
 Φρασιάμεν· πᾶ κ' ἔπειτα ἔ' εἰς τέλος ἦσιν ἀμείνων·
 Ἐθλός δ' αὖ κἀκὼν, ὅς δ' εἰπόντα πίδηται·
 Ὅς δέ κε μὴδ' αὐτῷ νοή, μῆτ' ἄλλω ἀκάνῳ
 Ἐν θυμῷ βάλληται, ὃδ' αὖτ' ἀχρηῖς ἀνὴρ. 295
 Ἀλλὰ σύ γ' ἡμετέρης μεμνημέν' αἰὲν ἐφετμῆς
 Ἐργάζεαι, Πέρση, δῖον γένε', ὄφρα σε λιμός
 Ἐχθαίρῃ, φιλέη δὲ εὐσέφειαν Διμήτηρ
 Αἰδοίη, βιώτῃ ἢ τελῷ πίμπλησι καλλιῷ.
 Λιμός γάρ σοι πάμπαν ἀργῶ σύμφορος ἀνδρεί. 300
 Τῷ ἢ δυοὶ νομισῶσι ἔ' ἀνέρες, ὅς κεν ἀργός
 Ζῶη, κηφύεσι κοδάρους ἱκαλ' ὀρμῶ,
 Οἱ τε μελίσσων κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
 Ἐδόντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔσω μέτελα κοσμεῖν,
 Ὡς κί σοι ὥραϊς βιώτῃ πλήθωσι καλλιῷ. 305
 Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφροὶ τε.
 Καὶ τ' ἐργαζόμεν', πολὺ φίλτερον ἀδανείων
 Ἔσσεια ἢ δὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ συγέυσιν ἀργός.
 Ἔργον δ' ἐδὲν ὄνειδ'· ἀεργίη δέ τ' ὄνειδ'.

Ei

Ma quando poscia tu sia giunto al sommo,
 Agevol' è, benchè dura virtude.
 Ottimo è quei, che da se pensa a tutto,
 (Guardando ciò, che poscia, e al fine è meglio.)
 Buono ancor quei, che a chi ben parla crede.
 Ma chi nè da se pensa, nè da altri
 D' udir si pone in cuor, questi è da nulla.
 Sovvenendoti or tu sempre del nostro
 Ammonimento, o Perse, gentil sangue,
 Lavora, affinchè poi non ti nimichi
 La fame, e t' ami pur la coronata
 Cerere, e venerabile, e di vitto
 Riempia il tuo granajo; che la fame
 Sempre ne viene in groppa all' uom, ch' è pigro.
 Que-

*Primumque aspera: ubi vero ad summum ventum fuerit,
Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit. 290
Ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,
Cogitans quaecunque dein & ad finem usque sint meliora.
Sed & ille bonus est, qui bene monenti paruerit.
Qui vero nec sibi sapit, neque alium audiens
Id in animum admittit, ille contra homo inutilis est. 295
Verum tu nostri semper præcepti memor,
Operare, o Persa, divinum genus, ut te fames
Oderit, amet autem pulchre coronata Ceres,
Veneranda, victuque tuam impleat casam.
Fames namque semper ignavo comes est viro. 300
Atque eundem & Dii oderunt, & homines, quicunque otiosus
Vivit; fucis aculeo carentibus similis studio,
Qui apum laborem absument otiosi,
Vorantes; tibi vero opera maxima obire gratum sit,
Ut tibi tempestivo victu impleantur horrea. 305
Ex laboribus autem viri evadunt pecorosi & opulenti.
Et laborans, multo etiam cbarior jam immortalibus
Eris, ac hominibus. valde enim oderunt otiosos.
Operari autem non est dedecus, sed ignavia dedecus est.
Quod*

Quegli è agli uomini in odio, ed agli Dei,
Che scioperato vive, somigliante
Nel suo volere a fuchi disarmati,
I quai senza operar mangiando lograno
Delle pecchie il travaglio: a te fia caro
Sofficienti lavori maneggiare,
Affinchè d' opportuno, e stagionato
Vitto ripieni fian tuoi magazzini.
Gli uomini dai lavor sono di gregge
Abbondanti, e di tutto facultosi;
E lavorando molto agl' immortali
Tu saria caro, ed a' mortali ancora.
Poich' egli odiano assai i scioperati.
Lavorar nò; non lavorar vergogna.

- Εἰ δὲ κεν ἐργάζῃ, πᾶχα σε ζηλώσει ἀργός 310
 Πλωτῶντα· πλώτῳ δ' ἀρετὴ ἔ' κῦδ' ὀπηδῆ.
 Δαίμονι δ' οἶ' ἔηδα· πὸ ἐργάζεσθαι ἄμεινον,
 Εἰ κεν ἀπ' ἀλλοτριῶν κτεάτων ἀεσίφρονα θυμὸν
 Εἰς ἔργον τρέψας, μελετᾷς βίην ὥς σε καλῶν.
 Αἰδώς δ' ἐκ ἀγαθῇ πεχηρμένον ἄνδρα κομίζει. 315
 Αἰδώς ἦτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίσσῃ.
 Αἰδώς πῶι πρὸς ἀνολβίῃ, θάρσ' δὲ πρὸς ὀλβῳ.
 Χρήματα δ' ἐχ' ἀρπακτά· θύσσομαι πολλὰν ἀμείνω.
 Εἰ γάρ τις ἔ' χερσὶ βίην μέγαν ὀλβον ἔλῃται,
 Ἢ' οὔ' ἀπὸ γλώσσης λήισσεται, (οἷά τι πολλά 320
 Γίνεται, ὥτ' ἂν δὴ κέρδ' νόον ἕξαπατήσῃ
 Ἀνδρῶτων, αἰδὼ δέ τ' ἀναιδείῃ κατωπάζῃ)
 Ρῆιά τ' ἐμιν μαυρῶσι θεοὶ, μινύουσι δὲ οἴκοι
 Ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὀλβ' ὀπηδῆ.
 Ἴσον δ' ὅς τ' ἐκίετ' ὅς τι ξῆνον κακὸν ἔρξῃ. 325
 Ὅς τι κασιγνήτιο ἰὺ ἀνὰ δέμνια βῶντοι.
 Κρυπταδὴς δινῆς ἀλόχῃ, παρὰ καίεμα ρέζων·
 Ὅς τέ τ' ἀφραδὴς ἀλιτραίνεται ὀφθαλὰ τέκνα.
 Ὅς τι γονῆα γέροντι κακῷ ἐπὶ γήρα' ὑδῶ
 Νεκρίῃ χαλεποῖσι καταπόμεν' ἐπέωσιν. 330
 Τῷ

Se lavori, chi non lavora avranne
 Di legghier gelofia ricco scorgendoti.
 Dietro a ricchezza va valore, e pregio.
 Sarai simile a Nume; poich' è meglio
 Il lavorar; se dalla roba altrui
 Lo sconfigliato cuor volgendo all' opra,
 Giusta il conforto mio studierai 'l vitto.
 Vergogna rea tien l' uomo bisognofo;
 Vergogna, ch' all' uom fa gran male, e bene.
 Vergogna è in povertà; in avere, ardir.
 L' aver, che da Dei vien, non per rapina,
 Molto è miglior, che l' uom per violente
 Guisa, gran roba prenderanne a mano.
 O colla lingua andrà mettendo a sacco
 (Come spesso addivien, quando il guadagno

De-

Quod si laboraveris, mox te emulabitur & otiosus 310

Ditescentem: divitias vero virtus & gloria comitatur.

Deo autem similis fueris. Laborare inquam melius.

Si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum

Ad opus convertens de victu sis sollicitus, sicut te jubeo.

Pudor autem non bonus indigentem virum tenet. 315

Pudor qui viros valde & lædit & juvat.

Pudor quidem paupertati adsit, audacia vero divitiis.

Opes vero non rapienda: divinitus enim datae, multo meliores.

Si quis namque & manibus per vim magnas opes traxerit,

Aut lingua spoliavit (qualia multa 320

Fiunt, quam primum lucri amor mentem deceperit

Hominum: pudorem vero impudentia expulerit)

Facile & illum obscurant Dii, minuuntur vero familia

Viro illi: exiguum vero ad tempus divitiæ adsunt.

Par est delictum, si quis supplicem & hospitem malo afficiat:

Quique fratris sui cubilia ascenderit, 326

Secreti causa lecti uxoris, scelerata patrans:

Quique mala cujuspiam fraude deceperit orphanas liberos:

Quique parentem senem misero in senectæ limine

Probris affecerit, gravibus incessens verbis: 330

Huic

Degli uomini sodduca lo 'ntelletto,

E la vergogna cacci l' impudenza)

Di leggiero l' oscurano gl' Iddii, •

E dicresce a un tal' uomo la famiglia,

O ricchezza lo segue a picciol tempo.

Fia in pari grado chi al supplicante,

E chi all' ospite suo farà del male,

E chi di suo fratel farrà sul letto

A giacere importuno, e di nascofo

Colla cognata, e chi per mal consiglio

D' alcuno ingannerà orfani figli;

Chi il padre vecchio sulla trista foglia

Di vecchiezza con motti acerbi, e duri

Riprendendo con lui farà contesa,

I 4

Con

Τῷ δὴ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγάζεται, ἐς δὲ τελευτῶν
 Ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπῶν ἐπέδηκεν ἀμοιβήν.
 Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάντα ἔργ' ἀσίσφρανα θυμὸν,
 Καδδύαμιν δ' ἔρδην ἱερ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀγνῶς ἔ' καθαῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίεν. 335
 Ἀλλοτε δὴ σπονδῆσι θυεαί τε ἱλάσκεισαι,
 Ἡ' μὲν ὅτ' ἀνάζη, ἔ' ὅταν φάῃ ἱερὸν ἔλθῃ.
 Ὡς κέ τοι ἴλαον κραδίῳ ἔ' θυμὸν ἔχουσιν.
 Οὔρ' ἄλλων ὦν κληρον, μὴ πὸν πῶν ἄλλῃ.
 Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖπτα καλεῖν, πὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι. 340
 Τὸν δὲ μάστιγα καλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐγγύδι νῆκε.
 Εἰ γάρ τοι ἔ' χρημ' ἐγχώριον ἄλλο γένηται,
 Γέροντες ἄζωτοι ἔκιοι, ζώσαντο δὲ πηοί.
 Πῆμα κακὸς γέγων, ὅσον τ' ἀγαθὸς μὲν ὄνειρ.
 Ἐμμορέ τοι αἰμῆς ὅς τ' ἔμμορε γέγων ἔδλῃ. 345
 Οὐδ' ἂν βῆς ἀπόλοισ', εἰ μὴ γέγων κακὸς εἴη.
 Εὖ μὲν μετρεῖσαι παρὰ γέγων· δὴ δ' ἀποδῆναι,
 Αὐτῷ τῷ μέτρῳ, ἔ' λοῖον, αἶψα δαῖναι.
 Ὡς ἂν χρηζῶν ἔ' ἐς ὕστερον ἄρκιον ὄρης.
 Μὴ κακὰ καρδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' ἄγχι.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, ἔ' τῷ προσόντι προσεῖναι.
 Καὶ δόμεν ὅς κεν δῶ; ἔ' μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῶ. 350

Δώ

Con costui certo Giove stesso adirafi.
 Ed alla fin per l' opre ingiuste, e ree
 Gli viene a imporre un crudo guiderdone.
 Or tu da queste cose tien ben lungi
 Del tutto il cor disconfigliato, e matto.
 E secondo le forze agl' immortali
 Iddii fa sacrificio castamente,
 E puramente, e liete cose brucia.
 E altre fiate ancor con libagioni
 Tu gli propizia, e con solenni incensi,
 Quando vai a letto, e quando viene il giorno,
 Acciò propizio abbian ti il cuore, e l' alma,
 Nè altri il tuo, tu ben compri l' altrui.
 Chiama a menfa l' amico, nò l' nemico;

E

*Huic certe Jupiter irascitur . ad extremum vera
 Pro operibus iniquis gravem exhibet talionem .
 Veram tu quidem ab his omnino cohibe stultum animum .
 Pro virili autem sacra facito immortalibus Diis
 Caste & pure , splendidaque femora adurito . 335
 Interdum certe libaminibus atque hostiis placa ,
 Et quando cubitum ieris , & quando matutinum tempus venerit :
 Ut benevolum erga te cor atque animum habeant ,
 Ut aliorum emas sortem , non tuam alius .
 Amicum ad convivium vocato , inimicum vero relinque . 340
 Eum vero potissimum vocato , quicumque te prope habitat .
 Si enim res aliqua fortuita eveniat ,
 Vicini discincti accurrunt , cinguntur autem cognati .
 Noxa tam magna est malus vicinus , quantum bonus commodum .
 Nactus est bonum , quicumque nactus est vicinum bonum . 345
 Neque bos interierit , nisi vicinus malus sit .
 Recta quidem mensura a vicino mutuum accipe , recta ; redde :
 Eadem mensura , & amplius , si quidem possis :
 Ut indigens , etiam in posterum promptum invenias .
 Ne mala lucra captes : mala lucra æqualia damnis . 350
 Amantem te ama , & juvantem te juva .
 Et da ei qui dederit , neque da qui non dederit .*

Da-

E quello più , ch' abita a te vicino .
 Che s' una cosa a te più , ch' altra accade ,
 Nel luogo tosto accorrono i vicini
 Spogliati ; e sì si veste il parentado .
 Gran male reo vicin , buono è gran bene .
 Toccagli onor , cui toccò buon vicino .
 Nè bue morria , se mal vicin non fosse .
 Ti si misuri ben dal tuo vicino ,
 E rendi ben colla misura istessa ,
 E meglio ancor , se puoi ; affinchè pronto
 Trovilo anco in futuro bisognando .
 Rei guadagni non far , che sono danni .
 Ama chi t' ama , e visita chi visita .
 Dà a chi dà , non dare a chi non dà .

Al

Δάτη μὲν αἶε ἔδωκεν, ἀδάτη δ' ἕως ἔδωκεν.
 Δῶς ἀγαθὴν, ἄρπαξ δὲ κακὴν, θανάσιο δόταρε.
 Ὅς μὲν γὰρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅγε κἄν μέγα δῶη, 355
 Χαίρει τῷ δώρῳ ἔ' τέρπεται ὃν κατὰ θυμὸν.
 Ὅς δὲ κεν αὐτὸς ἔληται ἀναδείηφι πιδήσας,
 Καί τε σμικρὸν εἶον, πότε' ἐπάχρασεν φίλον κῆρ.
 Εἰ γὰρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν κασιγῆς,
 Καὶ θαμὰ τῷδ' ἔρδοις, πείχα κεν μέγα ἔ' σὺ γένοιτο. 360
 Ὅς δ' ἐπ' ἰόντα φέροι, ὃδ' ἀλύζεται αἰδοπα λιμὸν.
 Οὐδὲ γὰρ εἰν οἴκῳ κατακείμενοι ἀνέρα κήδει.
 Οἴκοι βέλτερον εἶναι ἐπεὶ βλαβερόν σὺ δύρηφι.
 Ἐδλὸν μὲν παρόντ' ἐλέσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
 Χρηζέειν ἀπείοντ', ἃ σὲ φράζωμαι ἄνωγοι. 365
 Ἀρχομένῃ δὲ πίδαε ἔ' λήγοντ' κορέσασθαι,
 Μεσοῦδι φείδεσθαι· δαλὴ δ' ἐνὶ πυθμίνι φειδῶ.
 Μιδὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένῳ ἄρκι' ἔσθαι.
 Καί τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.
 Πίσεις δ' ἄρα ὁμῶς ἔ' ἀπιστίας ὤλεσαν ἄνδρας, 370
 Μὴδὲ γυνὴ σὲ νόον πυγοσόλῳ ἔξαπατάτω,
 Αἰμύλα κωπύσσει, τελέω διφῶσα καλιῖν.
 Ὅς ἢ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φιλήτησι.
 Μυρογενὴς ἢ παῖς σῶζ' οἰκὸν πατρῷον οἶκον

Φέρ-

Al dante uom dà, al non dante niuno.
 Dare è ben, reo è 'l rapire, e dona morte.
 Che chi volentier dà, dando ancor molto
 Gode del dono, e n' ha in suo cuor diletto.
 Ma chi prende da se, sull' impudenza
 Affidato, benchè sia poca cosa,
 Tuttavia quella il caro cuore addensa.
 Poichè se poco tu ne arroggi al poco,
 E spesso il fai, quel poco verrà affai.
 Colui, che aggiunge a quel, ch' egli ha; costui
 Scamperà l' atra fame, e ciocchè in casa
 Sta riposto, all' uom certo non dà doglia.
 In casa è meglio, poich' è il fuor dannoso.
 Buono è prender da ciò, che uno ave; e male

E'

*Datori namque est qui dat, non danti vero nemo dat.
 Donatio bona, rapina vero mala atque lethifera.
 Quicumque etenim vir sponte sua dat, et si multum dederit, 355
 Gaudet donando, & delectatur suo in anima.
 Qui vero ipse rapuerit, impudentia fretus,
 Quamvis id sit exiguum, tamen constringit charum animum.
 Siquidem enim parvum parvo addideris,
 Et frequenter istud feceris, mox magnum & hoc evaserit. 360
 Qui vero partis adjicit, is vitabit atram famem.
 Neque vero quod domi repositum est, virum ledit.
 Domi melius esse: quoniam noxium quod foris est.
 Bonum quidem de praesenti capere: noxa vero animo
 Egere absente: id quod te cogitare jubeo. 365
 Incipiente vero dolio & desinente, saturata te,
 Medio parce: sera vero in fundo parsimonia.
 Merces autem viro amico constituta sufficiens esto.
 Etiam cum fratre ludens, testem adhibeto:
 Credulitas pariter ac diffidentia perdunt homines. 370
 Ne vero mulier te animo nates succincta decipiat,
 Blande garriens, tuum inquirens tugurium.
 Qui namque mulieri confidit, confidit is furibus.
 Unicus vero filius servavit paternam domum*

Pa-

E' al cuor di ciò aver duopo, ch' un non ave.

* * *

Al principio, e alla fin del doglio saziati;
 Spargna nel mezzo; in fondo è reo il risparmio.
 Da uomo amico mercè detta basti.
 Col fratel ridendo anco, il testimone
 Usa: credulitadi, e diffidenze
 Altresì gli uomin mandano in rovina.
 Nè la donna la mente ti sodduca
 Le natiche succinta, e carezzevole-
 Mente cianciando, e i tuoi granaj frugando.
 Chi crede a donna, a ladri ancora crede.
 Un solo figlio salverà la casa
 Paterna, dentro a quella pascolando;

Che

Φερβέμεν· ὥς γὰρ πλῦτ' ἀΐζεται ἐν μεγάροισι.
 Γηραιὸς δὲ θάνοις ἴτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
 Ρέα δὲ κεν πλεόνεσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον.
 Πλείων μὲν πλεόνων μάλιστα μείζων δ' ἐπιθήκη·
 Σοὶ δ' εἰ πλάτῃ θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ἦσιν,
 Ωδ' ἔρδεν. ἔργον δέ τ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

375

BIBLION B.

Πηϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελομένων
 Ἀρχεὺ ἀμειψέ· ἀρόσιο δέ, δυσοσιμάνων.
 Αἰ δὴ σοι νύκτας τε ἔ' ἡμέρας τεσσαρόκοιται
 Κεκρύφεται, αὖτας δὲ περιπλομένε· ἐνιαυτῷ
 Φαίνονται, σπερῶπι χαραιοσιμόνοιο σιδήρου.
 Οὐδὲς σοι πεδίων πέλειται νόμῳ, οἳ τε θαλάσσης
 Ἐγγύδι ναυσάσ'· οἳ τ' ἄγχεα βροσθήντα
 Πόντῳ κυμαίνοντ' ἀπόφοδι πίονα χῶρον
 Ναυσιν. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βρωτῶν,
 Γυμνὸν δ' ἀμᾶσαι, εἴ χ' ὄρεα πάντ' ἐδέληδα
 Ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερ'· ὥς σοι ἕκαστα
 Ωρεὶ ἀΐζεται, μή πως πᾶ μεπαζὺ χαπίζων
 Πτώσσης ἀλοτρύς οἴκῃς, ἔ' μηδὲν ἀνύσσης.
 Ως ἔ' νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες· ἐγὼ δέ σοι ἐκ ἐπιδῶσω,

385

390

Οὐδ'

Che in le cafe così pecunia crescesti.
 Vecchio muori lassando un' altro figlio.
 Toſto ancor daria Giove a più gran roba:
 De' più lo ſtudio, è più maggior la giunta.
 Se' l' cuor ti brama in tua mente ricchezza.
 Sì fa; lavor ſopra lavor lavora.

LIBRO SECONDO.

ΑΛ naſcer delle Plejadi d' Atlante
 Figlie, principia tu la battitura,
 E al tramontare a rompere le terre.
 Quelle quaranta dì, e quaranta notti

Stan

Pascendo: ita enim opulentia crescet in ædibus. 375
Senex autem moriaris, alium filium relinquens.
Facile vero & pluribus præbuerit Jupiter ingentes opes:
Major autem plurium cura, major quoque accessio.
Tibi vero si opes animus appetit intra sese,
Sic facito. operamque operæ subinde addito.

LIBER II.

P*Lejadibus Atlante natis exorientibus,*
Incipe messem, arationem vero occidentibus.
Hæ quidem noctesque & dies quadraginta
Latent: rursus vero circumvolvante se anno
Apparent, primum ut acuitur ferrum. 385
Hæc utique arvorum est regula: quique mare
Prope habitant, quique valles flexuosas
Mari fluctuante procul pinguem regionem
Habitant. Nudus ferito, nudusque arato,
Nudus quoque metito: si quidem tempestriva omnia voles 390
Opera ferre Cereris, ut tibi singula
Tempestriva crescant, ne quando interim egens
Mendices ad alienas domos, nihilque efficias.
Sicut & nunc ad me venisti: ego vero tibi non amplius dabo,
Ne-

Stan sotto, e poscia col girar dell' anno
 Appajon, quando prima il ferro intaccasi.
 Questa è legge dei campi, e chiunque al mare
 Abita presso, e a chi le fonde valli
 Grassi terren lungi dal mare ondofo
 Abita. Ignudo semina, ed ignudo
 Ara, ed ignudo mieti; se pur brami
 Tutti raccor di Cerere i lavori
 In tempo, acciò ciascun ti cresca in tempo;
 Perchè non abbi in questo mentre d' uopo
 D' andare a mendicare all' altrui case,
 E niente conchiuder; come appunto
 A me venisti. Or io non più darotti,

Nè

Οὐδ' ἐπιμετρήσω. ἐργάζεσθαι, νήπιε Πέρση,
 Ἔργα, πάτ' ἀνδράποισι θεοὶ διστεκμήραντο. 395
 Μήποτε σὺ πάϊδεςσι γυναικί τε θυμὸν ἀχέων,
 Ζητῶνς βίοντον κατὰ γέγονας· οἱ δ' ἀμειλῶν.
 Δίς μὲν γὰρ ἔ' τελεσάχα τεύξεαι. ἡ δ' ἐπ' αὐτῆς,
 Χρήμα μὲν ἔ' φηξῆς, σὺ δ' ἐτάσσει πόλιν ἀγοράσας. 400
 Ἀχρεῖσθ' δ' ἔσαι ἐπίων νομός. ἀλλὰ σ' ἀνωγα
 Φράζεσθαι χρεῖων τε λύσιν, λιμῶ τ' ἀλωρῶ.
 Οἶκον μὲν φράσσει, γυναικὰ τε, βῦν τ' ἀροτῆρα,
 Κτηνῶν ἔ' γαμετῶν, ἥ τις ἔ' βυσὶν ἱποτῶν.
 Χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποίησάσθαι. 405
 Μὴ σὺ μὲν αὐτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀρῆται, σὺ δὲ τητῇ.
 Ἡ δ' ὥρη φθασμένηβηται, μινύδῃ δὲ ποι ἔργον.
 Μὴ δ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὖριον ἔς τ' ἐννεφιν.
 Οὐ γὰρ ἐπασσασεργὸς ἀνὴρ πύμπλησι καλῶν,
 Οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δὲ ποι ἔργον ὀφέλει. 410
 Αἰεὶ δ' ἀμβολισεργὸς ἀνὴρ ἄταισι παλαίει.
 Ἡ μὲν δὴ λήγει μόνος ὄξιος ἡέλιος
 Καυμάτ' ἰδαλίμῳ, μεσσηρινὸν ὀμβρῶσαντος.
 Ζυλὸς ἐρεδνέει, μιστὰ δὲ τρέπεται βρότεος χροῖς
 Πολλὸν ἐλαφρότερος (δὴ γὰρ τότε σείρεται ὡς ἥρ 415
 Βακόν

Nè d' avvantaggio più io prefterotti.
 Lavora, stolto Perse, quei lavori,
 Quai destinaro agli uomini gl' Iddii.
 Che una volta co' figli, e con la donna
 Tristo nel cuor non abbi tu a cercare
 Il vitto pe' vicini, e quei non curinti:
 Che due, e tre fiate forse avraio;
 Ma se più nojerai, non farai cosa;
 E tu in vano farai molte parole,
 Ed inutil farà ragion di voci.
 Or ti comando, che tu venga a sciorre
 I debiti, e a schermirti dalla fame.
 Casa in pria, donna, e bue lavoratore,
 Schiava, non moglie, che a' buoi vada dietro,
 Ed ogni arnese in casa a concio porre,

Ch'al-

Neque amplius mutuo tradam. Labora, solide Persa, 395

Opera quæ hominibus Dii destinaverunt:

Ne quando cum liberis uxoreque animo dolens

Quæras victum per vicinos; hi vero negligant.

Bis enim & ter forsitan consequeris: si vero amplius molestus fueris,

Rem quidem non facies, tu vero inania multa dices. 400

Inutilis autem erit verborum copia. Sed te jubeo

Cogitare debitæ solutionem, famisque evitacionem.

Domum quidem primum, uxoremque, bovemque aratorem,

Famulam non nuptam, quæ & boves sequatur:

Utensilia vero domi omnia apta facito: 405

Ne tu quidem petas ab alio, illeque recuset; tu vero careas.

Tempus autem prætereat, minuaturque tibi opus.

Ne vero differas inque crastinum, inque perendinum,

Non enim laboris fugitans vir implet horreum,

Neque procrastinator. Cura vero tibi opes auget. 410

Semper autem dilator operum vir cum damnis luctatur.

Quum itaque jam desinit robur acuti Solis

A calore humido, per Autumnum pluviente

Jove præpotente, mutatur humanum corpus

Multo levius. (nam tunc Solis stella 415

Pau-

Ch' altrui non chieggi, e nieghi, e tu ne cerchi;

E 'l tempo passi, e a te 'l lavoro scemi.

Nè differire alla dimane, o all' altra.

Che l' uomo, che fa vano il suo lavoro,

Il granajo non empie, nè anco quello,

Che differisce, e va procrastinando;

E la premura il tuo lavoro accresce.

Ha sempre le disgrazie sulle braccia.

L' uomo differitore del lavoro.

Quando d' acuto Sol la forza allena

Per l' estivo calor, che sì ne bagna,

D' Autunno là, quando il gran Giove piove,

E si muove il mortal corpo, e ne viene

Molto più lieve; allora l' astro Sirio

Po-

Βαὼν ὑπὲρ κεφαλῆς κηλῖτρες ἀνθρώπων
 Ἐρχεται ἡμάτω, πλεον δέ τε νυκτὸς ἱταυραῖ.)
 Ἡμῶ ἀδηκωπότη τίλεται τμηθεῖσα σιδήρῃ
 Ὑλῇ, φύλλα δ' ἱεραζε χίει, πόρροιο τε λίγα·
 Τῇμῶ ἄρ' ὕλοσμιν μνημνείῳ ὄριον ἔργον. 420
 Σῆμον μὲν τριπόδῳ σάμνεν, ὕπερον δὲ τριπύχῳ,
 Αἶχονά δ' ἐπαπτόδῳ· μάλα γάρ νύ ποι ἄρμονον ἔτω·
 Εἰ δέ κεν ὀκαπτόδῳ ἀπὸ ἔσφουρον κα σάμνιο,
 Τριπίδαμον δ' αἶψιν σάμνεν δεκαδύρῳ ἀμάξῃ.
 Πόλ' ἐπὶ καμπύλῃ καλὰ φέρειν δὲ γύλῳ, ὅτ' ἂν ἄρης 425
 Εἰς οἶκον, κατ' ὄρῳ διζήμενῳ ἢ κατ' ἀρῶραν,
 Πέρινον· ὅς γάρ βυσὶν ἀρῶν ὀχυράσπετος ἐστίν·
 Ἐδτ' ἂν Αἰθιυαῖος δμῶος ἐν ἐλύματι πῆξας
 Τόμοισιν πελάσας προσαρήρεται ἰσοβοῇ.
 Δοιὰ δὲ δίδαι ἄροτρα πονησάμενῳ κατὰ οἶκον, 430
 Αὐτόγυον ἔ' πηκτόν· ἐπεὶ πολὺ λαῶν ἔτω.
 Εἰ χ' ἑτερόν γ' ἄξαις, ἑτερόν γ' ἐπὶ βυσὶ βάλοιο,
 Δαρῆος δ' ἢ πελῆος αἰκίσσας ἰσοβοῆς.
 Δρυὸς ἑλύμα, πείνε γύλῳ, βόε δ' ἐνναετήρῳ
 Ἀρσενε κευτῆδαι· τῶν γάρ δύνῳ ἐκ ἀλαπαδρόν· 435

Hβης

Poco de' mortali uomin sulla testa
 Di giorno viene, e più la notte affaggia;
 Quando senza periglio di magagna,
 Dal ferro il bosco a tagliar viensi, e a terra
 Sparge le foglie, e più non si dirama;
 Allor le legna taglia, sovvenendoti
 Dell' opportuno lavoro; ed un mortajo
 Di tre piedi tu sega; ed un pestello
 Di tre cubiti, e sette piedi scala
 Da carretta; che sì t' è molto il caso.
 Se d' otto puoi segare anco un martello,
 Segi i pezzi per ruota di tre spanne
 A una carretta pur di dieci palmi;
 E molti in oltre curvi legni. E reca
 Un vomeral, quando tu l' trovi, a casa

Cer-

*Paulisper supra caput fato obnoxiorum hominum
 Venit interdiu, magis autem nocte fruitur)
 Quando incorrupta est cæsa ferro
 Sylva, folia autem humi fundit, ab ramisque cessat:
 Tunc sane ligna secare, tempestivum esse opus memento. 420
 Mortarium quidem tripedale seca, pistillum vero tricubitale,
 Axemque septempedalem. valde enim certe conveniens sic.
 Si vero octopedalem & malleum inde secueris, (curru.
 Trium palmorum curvaturam rotæ secato decem palmorum
 Multa præterea curva ligna: ferto autē dentale, cum inveneris,
 Domum, sive in monte quærens, sive in agro, 426
 Ilignum. hoc enim bobus ad arandum firmissimum est.
 Nempe quum Attica Cereris famulus temoni infigens
 Clavis adjunctum stivæ adaptaverit.
 Bina vero disposito aratra, laborans domi; 430
 Dentatum & compactum: quoniam multo optimum sic.
 Si quidem alterum fregeris, alterum bobus injicias.
 E lauro autem, vel ulmo firmissimæ stivæ sunt.
 E quercu temonem, ex ilice dentale. boves vero duos novennes
 Masculos comparato (horum enim robur non imbecillum est)*

Ado-

Cercandolo per monti, e ancor per piani,
 Di leccio; che quest' è per buoi fortissimo
 A lavorare; allorchè di Minerva
 Lo schiavo conficcandolo al timone
 Accostandol co' chiodi aggiusterallo
 Dell' aratro al manico. Or tu poni
 In casa fabbricando aratri due,
 L' uno d' un pezzo, e l' altro di più pezzi,
 Che così è assai meglio. Se tu l' uno
 Rompeffi a forza, attacca l' altro a' buoi.
 Di lauro, e d' olmo ottimi sono i manichi;
 Poich' effi son meno soggetti ai tarli.
 Timon di quercia, e vomeral di leccio.
 Compra buoi di nove anni masehj,
 Che di questi non è fragil la forza.

K

Am-

Η βῆς μέτρην ἔχοντε· τῷ ἐργάζεσθαι ἀρέων.
 Οὐκ ἂν πό γ' ἐρίσαντες ἐν αὐλακι καμμέν ἄροτρον
 Ἀΐσαν, πὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὐδὶ λίπαιεν.
 Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετὴς αἰζήος ἔποιτο,
 Ἀρπην δεκνήσας τετράτρυφον, οὐκ ἀβλωμον· 440
 Ὅς κ' ἔργα μελετῶν ἰδέαν αὐλακ' ἐλαύνει,
 Μηκέτι παπταίνων μεδ' ὀμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
 Οὐμὸν ἔχων. τῷ δ' ἔπ' ἡνέστερον ἄλλ' ἀμείνων
 Σπέρματα δάσσεσθαι, ἔ' ἐπισπορεύω ἀλέσσειν.
 Κυρότερον γὰρ ἀνὴρ μέδ' ὀμήλικας ἐπαισίνεσθαι. 445
 Φράζεσθαι δ' ὅτ' ἂν φωνῶν γερῶν ἐπακρύσῃς
 Τ' ἰόθεν ἐκ νεφέων ἐνι αὖσια κεκληγύης·
 Ἡ τ' ἀροστοῖό τε σῆμα φέρει, ἔ' χεῖματ' ἄρῳ
 Δεικνύει ὀμβρίων· κραδίῳ δ' ἐδάκ' ἀνδρὸς ἀβήτων.
 Δὴ πότε χορταίεν ἔλικας βόας ἐνδον ἐάνται· 450
 Ρῆιδιον γὰρ ἔπ' εἶπεν, βόε δὸς ἔ' ἄμαξαν·
 Ρῆιδιον δ' ἀπανήνασθαι, παρὰ δ' ἔργα βόεσσιν.
 Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πῆξεσθαι ἄμαξαν,
 Νέτι· καὶ δὲ πόν' οἶδ', ἐκατὼν δέ τε δῖον ἄμαξος,
 Τῶν ἀράδην μελέτῳ ἐχέμεν αἰκῆϊα θείσαι. 455
 Εὖ τ' ἂν δὲ ἀρώπας ἄροτ' ἀνητοῖσι φανείη,
 Δὴ

Ambo fioriti in gioventù compiuta,
 Che fanno eccellentissimo lavoro.
 Questi non già nel solco contrastando
 L' aratro romperiano, ed il lavoro
 Quivi vano, e imperfetto lasceriano.
 Questi poi segua un' uom di quarant' anni,
 Che pranzi piccia a quattro pani in croce,
 E che d' otto bocconi sia fornita;
 Che studiando il lavor rigghi diritto
 Il solco, e che non volga punto l' occhio
 Dietro a quei, che in età gli sieno eguali;
 Ma tutto tenga il cuore sul lavoro.
 Un più giovin non v' ha di lui più abile
 A compartire i semi, ed a sfuggire
 Soprassfemenza. Poichè l' uom, ch' è giovine,

Die-

Adolescentie mensuram habentes. bi ad laborandum optimi.

Non utique bi contententes in sulco aratrum

Fregerint, opus vero imperfectum reliquerint.

Hos autem simul quadragenarius iuuenis sequatur,

Panem coenatus quadrifidum octo mersuum, 440

Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,

Non amplius respectans ad coetaneos; sed in opere

Animum habens. Hoc vero neque junior alius melior

Ad spargendum semina, & iteratam sationem evitandam.

Junior enim vir ad coetaneos evolat animo. 445

Confidera vero, cum vocem gruis audieris

Alte ex nubibus quotannis clangentis,

Quae & arationis signum affert, & hyemis tempus

Indicat pluviae: cor autem rodit viri bobus carentis.

Tunc sane pasce curvos boves, domi detinens. 450

Facile enim dictu est, par boum da & plaustrum:

Facile autem recusare, & dicere, boves occupati sunt.

Constituit autem homo, qui opinione sua dives est, fabricare currum.

Stultus. & hoc nescit, centum esse ligna plaustri.

Horum ante curam habere oportet, domi reponendo. 455

Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit,

Tunc

Dietro a' suoi coetanei si smarrisce.

Avverti allor, che della Grù la voce

Tu udirai dall' alto dalle nubi

Stridere ogn' anno, che dell' aratura

Il segno porta, e del piovofo verno

Accenna la stagione, e il cor rimorde

Dell' uom, che si ritrova senza un bue.

Dà 'l fieno allora ai buoi, ch' entro soggiornano.

Facil parola dir, buoi dammi, e carro.

Facil negar con dir, gli metto in opra.

Penfa uom ricco di senno a far il carro;

Stolto, nè sa, che cento legni ha il carro;

Quai duopo è pria studiar di porre in casa.

Quando a' mortali appar pria l' aratura,

K 2

Fac-

Δὴ πότε' ἐφορμηθῶμαι ὁμῶς δμῶες τε ἔ' αὐτὸς
 Αὖτις ἔ' διερίω ἀρόων, ἀρόσιο καδ' ὄρω·
 Πρῶτ' μάλα σάδωδον ἵνα ποι πληθύνωσιν ἄρουραι.
 Εἴαθι πολέιν· θέρεσθ' δὲ νεωμένη ἔ' σ' ἀπατήσῃ. 460
 Νέον δὲ σπείρειν ἔ'α καφίζεσαν ἄρουραι.
 Νεὸς ἀλεξιάρη, παίδων ἀκηλήτευρα.
 Εὐχεσθαι δὲ Διὶ χυδονίῳ, Δημήτερι δ' ἀγνῇ,
 Ἐκτελεία βερίδην Δημήτερος ἱερὸν ὀσπλῷ.
 Ἀρχόμενος παρῶτ' ἀρότρου, ὅταν ἄκρον ἐχέτλης 465
 Χειρὶ λαβὼν, ὄρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
 Ἐνδρυν ἐλκόντων μεσάβῳ. ὁ δὲ τυτθὸς ὀπιθεῖν
 Δμῶος, ἔχων μακέλλω, πόνον ὀρνίθεσι παδείῃ,
 Σπέρματα κακκρύπτων. Ὀδημοσύνη γὰρ ἀρίστη
 Θνητοῖς ἀνδράποισι, κακοδημοσύνη δὲ κακίστη. 470
 Ὡδὲ κεν ἀδροσύῃ σάχυνε νύκτιν ἔραζε,
 Εἰ τέλῃ αὐτὸς ὀπιθεῖν Ὀλύμπι' ἐδλὼν ὀπάξοι,
 Ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσσης ἀράχνια· καί σε ἔολπα
 Γηθήσειν, βιόσιο ἐρδόμενον ἔνδον εἶντ'·
 Εὐοχέων δ' ἴξεαι πολλὸν ἔαρ· ὑδὲ πρὸς ἄλλους 475
 Αὐγάσσαι· σέο δ' ἄλλ' ἀνὴρ κεχηρημέν' ἔσαι.

Ei

Faccianfi insieme allor gli schiavi, e tu
 Steffo nel tempo dell' arare, a arare
 E l' umido, e l' asciutto, la mattina
 Per tempo infretta, acciocchè i campi colminfi.
 Di Primavera vanga, e il terren rompi;
 Di state rifenduto ei non t' inganna:
 Soffice ancor tu semina il maggefe.
 Maggefe caccia via maledizioni,
 Ed i bambini lusinghiero placa.
 Giove terrestre prega, e Cerer casta,
 Che carica, e granita, e colma fia
 Di Cerere la sacra alma ricolta.
 Facendoti ad arar la prima volta,
 Allorchè dell' aratolo l' estremo
 Manico in man prendendo tu anderai
 Col pungolo de' buoi in sulle spalle,

Che

*Tunc aggredere, simul & servi & tu ipse,
 Siccam & humidam arans, arationis ad tempus,
 Summo mane festinans, ut impleantur tibi arva.
 Vere vertito, æstate vero iterata non te fallat. 460
 Novalem vero serito adhuc levem terram.
 Novalis imprecationum expultrix, liberorum placatrix est.
 Supplica vero Jovi terrestri, Cererique castæ,
 Proventum ut impleant, Cereris sacrum munus.
 Ut primum incipias arare, cum extremum strivæ 465
 Manu capiens, stimulo boum terga attigeris
 Quernum temonem trahentium loro. juvenis autem pone
 Servus, ligonem tenens, negotium avibus faceßat,
 Semina abscondens. Industria enim optima
 Mortalibus hominibus est; ignavia vero pessima. 470
 Sic quidem ubertate spicæ nutabunt ad terram,
 Si finem ipse postea Jupiter bonum præbuerit:
 E vasis autem ejicies araneas: teque arbitror
 Gavisurum, victu potitum intus reposito.
 Lætus autem pervenies ad canum ver, neque ad alios 475
 Respicias. tui vero alius vir indigus erit.*

Si

Che traggon il timon con la coreggia;
 E un picciol ragazzetto per di dietro
 Una zappa tenendo, agli augelli
 Apprestî pena, nascondendo i semi;
 Che il buon governo agli uomini mortali
 E' ottimo, ed è pessimo il malvagio.
 Così piene, e mature al suol le spighe
 S' inchineranno, se l' Olimpo istesso
 Dietro darà buon fine, e perfezione.
 Da' vasi caverai i ragnateli;
 E spero, che t' allegrerai godendo
 Di vittuaglia in tua magion riposta.
 E lieto perverrai alla lucente
 Candida Primavera, e non starai
 D' altri all' aspetto, o in loro l' occhio avrai;
 Ma bene altri di te avrà bisogno.

K 3

Se

Εἰ δέ κεν ἡελίοιο τροπαῖς ἀρόης χθονά διαν,
 Ἡμεῖς ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἔργων,
 Ἀντία δεσμεδίων κεκονιμένῃ, ἢ μάλα χαίρων.
 Οἴσεις δ' ἐν φορμῷ παῦροι δέ σε δηήσονται. 480
 Ἄλλοτε δ' ἄλλοις Ζυγὸς νόθ' ἀγίοχοιο,
 Ἀργαλίῃ δ' ἀνδρεσσὶ κατὰ θυπέσσι νοήσας.
 Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσης, πό δε κέν σοι φάρμακον εἴη.
 Ἡμεῖς κόκκυξ κοκκίζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
 Τὸ πρῶτον, τέρπει τε βροτῶς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, 485
 Τῇμ' Ζῆς υἱοὶ τρίτῃ ἤματι, μὴδ' ἀπολήγοι,
 Μῆτ' ἄρ' ὑπερβάλλον βοὸς ὀπλίῳ, μὴτ' ἀπολέστων.
 Οὕτω κ' ὀφάρότης πρωτηρῆτι ἰσοφασίζει.
 Ἐν θυμῷ δ' εἰ πάντα φυλάσσει· μὴδ' εἰ λήθοι
 Μῆτ' ἔαρ γινόμενον πολὺν, μὴδ' ὥρεῖ ὄμβρῳ, 490
 Πάρ δ' ἴδι χόρπκον δῶκον εἰ ἐπ' ἄλεια λίσχῃ
 Ὡρῇ χειμερίῃ, ὅποτε κρύθ' ἀέρας ἔργον
 Ἰσχνάνει· ἔνθα κ' ἄσπνθ' ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀρέλλει.
 Μὴ σε κακῇ χειμῶν ἀμνηχανίη καταμάρψῃ
 Σιωπείῃ, λεπτῇ δ' ἐπαχὺ πόδα χειρὶ πιέζοις. 495
 Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μέμραν,
 Χρεῖ-

Se poi alla stagione, che volta il Sole,
 Arata avrai tu la divina terra,
 Sedendo mieterai, poco chiudendo
 In pugno, e contrapposti legherai
 I covon, polveroso, e poco gajo,
 Porterai in sporta, e pochi ammirerannoti.
 Altramente di Giove Egidarmato
 Forte è a 'ntender la mente de' mortali.
 Se tu tardi arerai, ciò fia il rimedio.
 Quando in le frondi di quercia il cuculio
 Cuculia, e in prima full' immensa terra
 I mortali diletta col suo canto;
 Giove allor piova per tre dì, nè resti;
 Nè avanzando del bue l' unghia, o lapando;
 E così si pareggia al primo arante

L' a.

Si vero ad Solis conversionem araveris terram almam,
Sedens metes, paucillum manu comprehendens,
Obversim manipulans cum labore, nec valde gaudens.
Ferens autem in sporta: pauci vero te suspicient. 480
Alias vero alia Jovis mens Ægiocchi:
Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.
Sin autem sero araveris, hoc quidem tibi remedium fuerit:
Quando cuculus canit quercus in frondibus
Primum, delectatque mortales in immensa terra: 485
Tunc Jupiter pluât triduo, neque desinat,
Non utique supra bovis ungulam, neque infra:
Ita & ferotina aratio tempestitiva æqualis fuerit.
Animo autem bene omnia reconde. neque te lateat
Neque ver exoriens canum, neque tempestitiva pluvia. 490
Præteri autem æneam sedem, & calidam tabernam,
Tempore hyberno, cum frigas homines vebemens
Detinet: tunc sane impiger vir valde domum auget.
Ne te malæ hyemis difficultas opprimat
Cum paupertate: macilenta vero crassum pedem manu premas.
Multa vero ignarus vir vanam ob spem expectans, 496
Egens

L' aratore ferotino. Tu serba
 Nel cuor ben tutte quante queste cose;
 Nè fugga il tuo accorgimento o chiara
 Primavera spuntando, o pioggia a tempo.
 Va il verno al fuoco in un bel cerchio tondo
 In bottega di Fabbro, quando il freddo
 Gli uomini schiude, e tien dalle faccende
 Lungi; pur l' uom, che non è pigro punto,
 Accresce allora assai la casa sua.
 Che del rio verno la stagion crudele
 E disagiosa, e forte non ti giunga
 Con povertade, e con ben magra mano
 Tu pigli, e gratti ai piedi tuoi le polpe.
 Molti l' uom pigro, e scioperato mali
 Per vana speme, e sciocca a bada stando,

K 4

Con

Χρηζών βιότοις, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.
 Ἐλπίς δ' ἐκ ἀγαθῇ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
 Ἡμενον ἐν λίσσῃ, τῷ μὴ βίῃ ἄρκι' εἴη.
 Δείκνυε δὲ δμαῖσι, θέρδ' ἐπὶ μέσῳ ἰόντῃ, 500
 Οὐκ αἰεὶ θέρος ἐσθῆται, ποιῶδε καλῶς.
 Μῦα δὲ κλυαῖνα, καὶ ἤματα, βύδρα πάντα,
 Τέτον ἀλδύαδας, ἔ' πηγὰς αἰτ' ἐπὶ γαίαν
 Πνύσαντος βορέας δυσηλεγίης τελέδουσιν.
 Ὅς τε διὰ Θρήκης ἵπποτρόφῃ δρεῖ πόντῳ 505
 Ἐμπνύσας ὤλινε, μέμικε δὲ γαῖα ἔ' ὕλῃ.
 Πολλὰς δὲ δρύς ὑφικόμους ἐλάτας τε παχείας
 Οὔρεος ἐν βήσους πλινῆ χθονὶ πηλυβοτείρῃ
 Ἐμπίπτων, ἔ' πᾶσα βοῶ τότε νήετος ὕλῃ.
 Θῆρες δὲ φείσασθ', ἕρας δ' ὑπὸ μέξ' ἔδειπτο, 510
 Τῶν ἔ' λάχνη δέρμα κατασκιον· ἀλλὰ νῦν ἔ' τῶν
 Ψυχρὸς ἐὼν διάησι δασυέρνων περ ἰόντων.
 Καὶ τε διὰ ῥινὸς βοὸς ἔρχεται, ἑδὲ μιν ἴσχα.
 Καὶ τε δι' αἶγα αἶσι πανύτεια· πάνα δ' ἔπα,
 Οὐνεκ' ἐπηστανὰί τείχες αὐτῶν, ἔ' διάησιν 515
 Ἦς ἀνέμῳ βορέῃ. τροχαλὸν δὲ γέροντα ἀΐησι.

Kai

Di vitto bisognofa accoglie all' alma.
 Speme non buona uom bisognofo nutre
 Nelle botteghe in ozio, affilo al fuoco
 A cianciar, cui non è vitto bastante.
 Comanda a' servi in mezzo ancor di state;
 Non sempre state fia; capanne fate.
 Mese Gennar rei di, tutti di buoi
 Scorticatori; questo guarda, e i ghiacci,
 Ch' al soffiar di Rovajo sulla terra
 Tristi vengon, che per la Tracia ricca
 Di cavalli nutrice in ampio mare
 Soffiando lo solleva; e terra, e bosco
 Mugghia, e molte fronzute, e lunghe querce,
 E grossi abeti in le valli del monte
 Trabocca sulla terra ampia feconda

En-

*Egens victus mala animum suum increpat.
 Spes vero non bona indigentem virum forvet,
 Sedentem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
 Dic autem servis, æstate adhuc media existente, 500
 Non semper æstas erit, facite nidos.
 Menssem vero Januarium malos dies, bobus nocentes omnes,
 Hunc vitate: & glacies, quæ quidem super terram
 Flante Borea, molestæ existunt,
 Qui per Thraciam equorum altricem lato mari 505
 Inspirans illud movet: remugit autem terra & sylva:
 Multas vero quercus alticomas abietesque densas,
 Montis in vallibus dejicit, ad terram multos pascentem
 Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylva.
 Ferae autem horrent, caudasque sub pudenda ponunt: 510
 Eæ etiam quarum vellere cutis densa est. quas nihilominus
 Frigidus existens perflat, hirsuta licet pectora habentes.
 Quinetiam per bovis pellem penetrat, neque ipsum cohibet.
 Etiamq; per capram fiat hirsutam: ovium autem greges non ite,
 Eo quod annui ipsarum villi sunt, non perflat 515
 Vis venti Boreæ. incurvum vero senem facit.*

Et

Entro precipitando, e tutta quanta
 Urla, e rimbomba allor l' immensa selva.
 Batte le belve un rigido ribrezzo,
 E tengono le code raggricchiate
 Sotto a' lor corpi, tralle gambe poste,
 Anco quelle, di cui la pelle è ombrosa
 Di folta lana; e per queste ancora
 Il freddo vento soffia, ancorchè irsute
 Nel petto, e passa ancor di bue la pelle,
 Nè gli resiste, e dalla capra soffia
 Tra i lunghi velli; non così penetra
 Tralle gregge di pecore, da che
 Per tutto l' anno tengon folti velli,
 Del vento di Rovajo la possanza;
 E fa, che il vecchio al fuol stia curvo, e chino.
 Nè

Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχροος ἢ διάσπον,
 Ἦτε δόμων ἑσπῶδι φίλῃ παρὰ μητέρε μέμνηται.
 Οὕτω ἔργ' εἰδῆα πολυχρύσε Ἀφροδίτης:
 Εὖ τε λοισσαμένη τέρενα χροῖα, ἔ' λίπ' ἑλαῖον §20
 Χεισαμένη, νυχίη καταλέγεται ἑνδοθεν οἴκου,
 Ἦματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόςτεος δὲ πόδα τένδρα,
 Ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ ἔ' ἐν ἡδιστοῖς λαγαρόισιν.
 Οὐ γάρ οἱ ἥελιος δέικνυ νομόν ὀρμηδύνας.
 Ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε §25
 Στραφῶσται, βράδιον δὲ πανελάνουσι φαίνει.
 Καὶ τότε δὴ κεραοὶ ἔ' νήκεροι ὕληκοῖται
 Λυγρὸν ρυλιώοντες ἀνὰ δρύα βροσθήεντα
 Φάλαγγιν· ἔ' πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τῷτο μέμνηται,
 Οἱ σκίπα μαλόμενοι πυκνὸς κἀδρωῶνας ἔχουσι, §30
 Καὶ γλάφυ πετρήεν· πό τε δὴ τείποδι βροτῶ ἴσοι,
 Οὐδ' ἐπὶ νῶπτε ἔαγε, κάρη δ' εἰς ἔδρας ὀρᾶται,
 Τῷ ἱκελοὶ φοιτῶσιν, ἀλδόμενοι νίφα λαλῶν.
 Καὶ πό τε ἰσάσθαι ἔρυμα χροῖς, ὥς σε κελῶν,
 Χλαῖνῶν τε μαλακῶν ἔ' τερμιόεντα χιτῶνα. §35
 Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλῶν πρόκα μεθύσασθαι·
 Τῷ περιέσασθαι, ἵνα σοι τέλχεσ ἀτρεμέωσι,

Μηδ'

Nè per la vergin delicata spira,
 Che in casa allato sta alla cara madre,
 Che non conosce ancor l' opre dell' aurea
 Venere, e ben lavata la persona
 Tenera, e con grasso olio imbalsamata,
 La notte giace in casa in di di verno,
 Quando il pesce senz' offi piè si mangia,
 In casa senza fuoco, e in abituri
 Dolorosi. Che non già il Sole allora
 Mostragli il pasco, acciò sen vada a quello;
 Ma d' uomin morì al popolo, e Cittade
 E' volto, e tardi più a' Greci appare.
 Ed allora i cornuti, e non cornuti
 Dormenti al bosco miserabilmente
 Le mascelle battendo, e pe' vallofi

Quer-

*Et per tenelli corporis virginem non perflat,
 Quæ in ædibus charam apud matrem manet,
 Nondum opera sciens auræ Veneris:
 Beneque lota tenerum corpus, & pingui oleo 520
 Unctæ, noctu cadat intra domum
 Tempore hyberno, quando exoffis (polypus) suam pedem ar-
 rodit,
 Inque frigida domo, & in habitaculis tristibus.
 Non enim illi Sol ostendit pabulum ut invadat,
 Sed super nigrorum hominum populumque & urbem 525
 Vertitur, tardius autem universis Græcis lucet.
 Et tunc sane cornutæ bestię & incarnatæ sylvicubæ
 Misere dentibus stridentes per quercetum vallosum
 Fugiant, & passim omnibus id curæ est,
 Quæ testæ inquirentes, densas latebras habent, 530
 Et cavernas petrosas, tunc utique tripodi homini similes,
 Cujus & humeri fracti sunt, & caput pavimentum spectat:
 Huic similes intedunt vitantes nivem albam.
 Et tunc indue munimentum corporis, ut te jubeo,
 Clenamque mollem, & talarem tunicam. 535
 Stamine vero in pauco multam tramam intexe.
 Hanc circum induito, ut tibi pili non tremant,*

Ne-

Querceti se ne fuggono, ed a tutti
 E' sommamente a cuor questo pensiero;
 Che cercando riparo han forti tane,
 E sassose caverne, ed ascondigli.
 Ad uomo di tre gambe allor simili,
 De' quai la testa sul busto diritta,
 E china in verso il pavimento mira:
 Simili a questo se ne van fuggendo
 La bianca neve. Or tu allor ti vesti
 Difesa al corpo, com' io ti consiglio,
 Morbido, e rosso panno, e camiciuola
 Lunga, e fa in poco ordito assai ripieno;
 Quello ti vesti intorno intorno, affine
 Che i peli ti stien fermi, e senza tremito,

Ne

Μηδ' ὀρδαὶ φείσασιν, αἰρόμεναι κατὰ σῶμα.
 Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἴφι καμμένοι
 Ἀρμενα δῆσαδαι, πίλοισ ἐνποδὶ πυκνάσας. 540
 Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὅποταν κρύθ' ὄρεον ἔλθῃ,
 Δέρματα συρράπτειν νδύρῃ βοὸς, ὅφρ' ἐπὶ νώτῳ
 Τετῷ ἀμφιβάλῃ ἀλέλῳ. κεφαλῇφι δ' ὑπερδεν
 Πῖλον ἔχειν ἀσκητὸν, ἵν' ἕσται μὴ καπεδῶν.
 Ψυχρὴ γάρ τ' ἡὼς πέλεται βορέας πεισόντῃ. 545
 Ἡΐθ' δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἑρᾶν ἀερόεντῃ
 Ἀῆρ πυροφόρῃ τίσσεται μακάρων ἐπὶ ἔργοις.
 Ὅς τε ἀρυσάμενθ' ποταμῶν ἀπὸ ἀναούτων,
 Τ' ἔϋ ὑπὲρ γαίης ἀρδᾶς ἀνέμοιο δύελλῃ,
 Ἄλλοτε μὲν δ' ὕει ποτὶ ἑσπερον, ἄλλοτ' ἄησι 550
 Πυκνὰ Θρηϊκίῃ βορέε νέφεα κλονέοντῃ.
 Τὸν φθάμενθ', ἔργα τελείσας, οἶκόν δε νέεσθαι,
 Μήποτέ σ' ἑρᾶνδ' ἐν σκοτῷ νέφθ' ἀμφικαλύψῃ,
 Χρῶτά τε μυδαλέον δειῖν, καδὰ δ' εἴματα δάσῃ.
 Ἀλλ' ὑπαλδῶσαι. μὲς γάρ χαλεπώτατ' ἐστῇ 555
 Χαιμεῖθ', χαλεπὸς προβάσις, χαλεπὸς δ' ἀνδράσις.
 Τῆμθ' δ' ὤμισυ βυσ', ἐπὶ δ' ἀνέρι ἔ' πλέον εἴη
 Ἀρμαλῆς· μακραι γὰρ ἐτίρροβοι δειρόναι εἰσί.

Ταῖ

Nè pel corpo ti vengano i bordoni.
 E calzari di bue, che morto sia
 Di morte violenta ai piè ti lega,
 Che ben ti stieno, e dentro caccia feltro.
 Le pelli di cavretti primogeniti,
 Quando verranno la fredda stagione,
 Di bue con nervo cuci insieme, e ferra,
 Acciò la tiepidezza della pioggia
 Tu sul dorso ti tenga intorno lunge;
 E sopra il capo fa d' aver berretto,
 Fatto in modo, che orecchj non ti bagni;
 Ch' al trar di Tramontana freddo è 'l mattino.
 E in terra sul matin dal Ciel stellante
 L' aer, che grano porta, si distende
 Su i lavori degli uomini beati,

Che

Neque erecti horreant, arrecti per corpus.
Circum vero pedes calceos bovis fortiter occisi
Aptos ligato, pilis intus condensans. 540
Primogenitorum vero bædorū, cum frigus tempestivum venerit,
Pelles consuito nervo bovis, ut super humerum
Pluviæ arceas teporem. supra caput vero
Pileum habeto elaboratum, ut aures ne humefiant.
Frigida enim aurora est Borea cadente: 545
Matutinus vero super terram a Cœlo stellifero
Aer frugifer extensus est beatorum super opera.
Qui bauriens e fluminibus semper fluentibus,
Alte supra terram levatus venti procella,
Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat, 550
Densas Thracio Borea nubes excitante.
Hunc antevertens, opere perfecto domum redi,
Ne quando te Cælitus tenebrosa nubes circumtegat,
Corpusque madidum faciat, vestesque humectet:
Sed evitato. mensis enim difficillimus hic 555
Hybernus: difficilis ovibus, difficilisque hominibus.
Tunc medium bobus, homini vero amplius adsit
Alimonia: longæ enim noctes succurrunt illis.

Hæc

Che attignendo da' fiumi ognor correnti
 In alto sopra terra sollevato
 Per borrasca di vento or piove a sera,
 Or soffia, allor che Borea Treicio
 Le fisse nubi agita, e batte, e scuote.
 Or questo vento anticipando, l'opre
 Fornite, a casa tu te ne ritorna,
 Che te dal Ciel non cuopra oscuro nuvolo,
 E il corpo inumidifca, e i panni immolli.
 Ma sì lo schiva. E' mese forse questo
 Viapù di tutti quanti tempestoso,
 Alle pecore forte, agli uomin forte.
 Allor la metà a' buoi, e più all' uomo
 Sia di sostegno, e d' alimento posto;
 Che lunghe sono, e gagliarde le notti.

Guar-

Ταῦτα φυλασσόμεν' τετελεσμένοι εἰς ἐνιαυτὸν,
 Ἰσῆσαι νύκτας τε ἔ' ἡμέρας, εὐσέκην αὖθις 560
 Γῇ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνέειη.
 Εὖ τ' ἂν δ' ἐξήκονσε μετὰ τροπᾷ ἡέλιος
 Χαμέρι' ἐκτελέσῃ Ζῆς ἡμέρας, δὴ ρα σὺτ' αἰὲρ
 Ἀρκτῦρ', ἀρολιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῦ,
 Πρῶτον παμφαίνων, ἐπιτίλεται ἀροκνήφαι'. 563
 Τόνδε μετ' ὀρδρογόνῃ Πανδιονίς ἄρσ' ἡλιδῶν
 Εἰς φά' ἀνδράποισι, ἔαρ' νέον ἱσαμένοιο,
 Τῷ φθάμεν', οἶκας περιπαρέμεν· αἶψ' γάρ ἄμεινον.
 Ἀλλ' ὅπ' ἂν φερέοικ' ἀπὸ χθονὸς ἂν φασὶ βαλὼν
 Πηλιάδας φάγων, σὸ τε δὴ σκάφ' ἐκείν' οἰνέων· 570
 Ἀλλ' ἄρπας τε χαραιομέναι, ἔ' δρυῖας ἐγείρειν.
 Φάλογεν δ' ἐσκιερὸς θάλας ἔ' ἐπ' ἠὲ καὶ πον,·
 Ὡρῃ ἐν αἰμητῷ, ὅτε τ' ἡέλι' ἡρόα κάρφῃ.
 Τημῦτ' ἀδίδειν, ἔ' αἰμάδε' καρπὸν ἀγείμην,
 Ὀρδρε ἀνισάμεν', ἵνα ποι βί' ἄρκε' αἶψ', 575
 Ἡὼς γάρ τ' ἐργοιο τρίτῳ ἀπομείρεται αἶσαν.
 Ἡὼς ποι ἀροφέρει μὲν ὁδῷ, ἀροφέρει δ' ἔ' ἐργῷ.
 Ἡὼς ἦτε φανῆσα πολέας ἐπέβησε καλῶδε
 Ἀνδράποικας, πρῶτοι δ' ἐπὶ ζυγὰ βυσὶ ἀΐδουσιν.
 Ἡμ' δ' ἐσκόλυμός τ' ἀνδρῶν, ἔ' ἡχέτω τέτ' αἶψ' 580

Δειν-

Guardando ciò dell' anno infino al fine
 Le notti, e i dì pareggia, tanto che
 Di bel nuovo la madre universale
 Terra produca d' ogni sorta frutti.
 Quando appresso il Solstizio avranne Giove
 Compiuti di sessanta là d' Inverno;
 D' Arturo allor la stella abbandonando
 Dell' Oceano la corrente sacra
 Prima apparendo nasce in sulla sera.
 Appresso in luce vien la Pandionia,
 Che plora sul mattino, rondinella,
 Agli uomin nel spuntar di Primavera.
 Tu avanti pota viti, ch' è il migliore.
 Quando la porta-casa dalla terra

An-

*Hæc observans perfectum in annum
 Æquato noctesque & dies, donec rursus* 560
*Terra omnium mater fructum omnigenum proferat.
 Quum autem sexaginta post versiones Solis
 Hybernos perfecit Jupiter dies, tunc sano stella
 Arcturus relinquens immensum fluctum Oceani,
 Primus totus apparens exorietur vespertinus.* 565
*Post hunc mane lugens Pandionis prorumpit hirunda
 Ad lucem hominibus, vere nuper cepta.
 Hanc prævertens, vites incidito: sic enim melius.
 At cum domiporta testudo a terra plantas ascenderit,
 Plejades fugiens, tunc non amplius fodiendæ vites:* 570
*Sed falcesque acuito servosque excitato.
 Fugito vero umbrasas sedes, & matutinum somnum,
 Tempore messis, quando Sol corpus exiccat:
 Tunc festina, & domum fruges congrega,
 Diluculo surgens, ut tibi sufficiens sit:* 575
*Aurora enim operis tertiam sortitur partem.
 Aurora magis promovet quidem viâ magisq; promovet laborem:
 Aurora quæ apparens multos ingredi fecit viam
 Homines, pluribus vero juga bobus imponit.
 Quum vero carduusque floret, & canora cicada* 580
Ar.

Anderà dalle piante, sì fuggendo
 Le Plejadi, allor più non è zappare
 Di vigne, ma le falci ben raffila,
 E metti in opra, e ne conforta i servi.
 Fuggi gli ombrosi seggi, e all' alba il letto,
 Al tempo della messe, che il Sol cuoce.
 Brigati allora, e a casa il frutto accogli
 Di buon mattin levato, acciò a te il vitto
 Sia sufficiente; poscia, ch' essa l' Alba
 La terza parte del lavor si toglie.
 L' Alba al cammino è scorta, ed al lavoro;
 L' Alba, che comparando molti mise
 Uomini in via, e molti buoi ne giugne.

Quando il cardo fiorisce, e la sonora

Ci-

Δενδρέω ἐφιζόμενον^Θ λιγυρῶ καταχέαντ' αἰοδῶ
 Πικρὸν ὑπὸ πτερύγων, δέρε^Θ καματώδε^Θ ὄρη,
 Τῆμος πίπταται τ' αἶγες ἔ' οἶνος ἄριστος.
 Μαχλόπεται δὲ γυναικες, ἀφαιρόνται δέ τε ἄνδρες
 Εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλῶν ἔ' γύνασι Σείριος ἄξει, 585
 Αὐαλέος δέ τε χραὺς ὑπὸ καύματος· ἀλλὰ πότε ἦδη
 Εἷη πετραίη τε σκιῇ ἔ' βύβλιος οἶνος,
 Μᾶζά τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμένων,
 Καὶ βοὸς ὑλοράγοιο κρέας μήπωρ τετοκίης,
 Πρωτογόνων τ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' αἶδοπα πινέμεν οἶνον, 590
 Ἐν σκιῇ ἐζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς.
 Ἀντίον δὲ κρείος ἀνέμυ τρέφαντα πόρσωτον,
 Κρήνης τ' αἰνάς ἔ' ἀπορρύτι, ἥ τ' ἐδόλοτος.
 Τεῖς δ' ὕδατος πορχείειν, πὸ δὲ τέτραπον ἴμμεν οἶνε.
 Δμωσι δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν αὐτῶν 595
 Δινέμεν, ὅτ' ἂν ποῶται φανῇ δένος Ωρείανος,
 Χάρη ἐν διαίῃ, ἔ' ὤτροχάλω ἐν ἀλῶϊ.
 Μίτρω δ' ὅ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν, αὐτὰρ ἐπὶ δὴ
 Πάντα βίον κατέδραι ἐπάρμενον ἐνδοθεν οἴκου,
 Θῆται αἰκὸν ποιῆσαι, ἔ' ἄτεκνον ἐμδον 600
 Δι-

Cicala, sopra l' arbore sedendo,
 Versane giufo il suo soave canto
 Sotto fue ale fittamente, al tempo
 Della state bruciata; allor le capre
 Graffissime, ed allora è il vin finissimo,
 Le femine allor son lufuriosissime,
 E gli uomini allo 'ncontro son fralissimi;
 Poichè testa, e ginocchi asciuga Sirio,
 Ed aridi si fan dal caldo i corpi.
 Ma allor stiafi pur d' un sasso all' ombra,
 Con del Biblino vino, e pan di latte,
 E latte di caprette, che fornito
 Abbian di dar la poppa, e ancor con carni
 Di vacca, che pe' boschi si pasturi,
 E che non abbia avuto ancora rede,

E

Arbori insidens stridulum effundit cantum
Frequenter sub alis, æstatis laborioso tempore,
Tunc pinguesque capræ, & vinum optimum,
Salacissimæ vero mulieres, & viri imbecillissimi
Sunt, quoniam caput & genua Sirius exiccat, 585
Siccum vero corpus ob æstum. Sed tunc jam
Sit pëtrosaue umbra & Byblinum vinum,
Libumque lacteum: lacque caprarum non amplius lactantium,
Et bovis arborivore caro nondum enixæ,
Tenerorumque hædorum. præterea nigrum bibito vinum, 590
In umbra sedens, animo saturatus cibo,
Contra temperatum ventum obverso vultu,
Fontemque perennem, ac defluentem, quique illimis sit.
Tertiam aquæ partem infunde, quartam vero misce vino.
Famulis autem impera, Cereris sacrum munus 595
Triturare, quando primum apparuerit vis Orionis,
Loco in ventoso, & bene planata in area.
Mensura vero diligenter recondito in vasis. sed postquam
Omnem victum deposueris sufficientem intra domum,
Servum domo carentem conducere, & sine liberis ancillam 600
 In-

E carni di capretti i primi nati.
 E bea l' uom sopra del vermiglio vino,
 Affiso al rezzo, e 'l cuor di cibo fazio,
 La faccia volta incontro a un fresco vento,
 E di fonte perenne, e viva, e chiara.
 Tre mescer l' acqua, e un quarto ber di vino.
 Ai servi comandare, che di Cerere
 Il sacro don rivoltino allor, quando
 Appaja in prima d' Orion la forza,
 In un luogo ventoso, aja ritonda;
 E misurando ai vasi tu lo reca.
 Or poichè tutta la roba riposta
 Al vitto acconcia avrai in tua magione,
 Schiavo, che non ha casa, allor tu prendi,
 E schiava senza figli, io dico, cerca.

L

Gra-

Δίξειδαι κέλομαι· χαλεπή δ' ὑπόπορος ἐριδος.
 Καί κ' αὖ καρχαρόδονται κομῆν· μὴ φρίδεο σίτη·
 Μὴ ποτέ σ' ἡμαρόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρημάτων ἔλπται.
 Χόρπον δ' ἐσκαμίσαι ἔσσυρσεν, ὅρρα ποί ἔη
 Βασί· ἔ' ἡμιόνοισιν ἐπηστανόν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Δμῶας ἀναλύξαι φίλα γύναικα, ἔ' βόε λῦσαι·

605

Ἐδ' ἂν δ' Ὀρέων ἔ' Σείριος εἰς μέσον ἔλθῃ
 Οὐρανόν, Ἀρκτῦρον δ' ἐσίδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὦ' Πέρση, πότε πάντας ἐπόδραπε οἴκαδε βότρυς.
 Δῶξαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἤμασι ἔ' δέκα νύκτας.
 Πέντε δὲ συσκιάσαι, ἔκτα δ' εἰς ἄγχι ἀφύσσας
 Δῶρα Διωνύσου πολυγηθίος· αὐτὰρ ἐπὶ δὴ
 Πληϊάδες δ' Τῶδες τε, πό τε δένος Ὀρέωνος
 Διῶσιν, πότε ἔπειτ' ἀρότε μεμνημένος εἶναι,
 Ὀρέων· πλειὸν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἶναι.

610

Εἰ δέ σε νωπηλὴς δυσσηφέας ἴμερος αἰρήῃ,
 Ἐδ' ἂν Πληϊάδες δένος ὀβριμον Ὀρέωνος
 Φάλασσαι πίπτωσιν εἰς ἡροειδέα πόντον,
 Δὴ πό τε παντοίων ἀνέμων δύεσιν αἰῶται·
 Καὶ πό τε μηκέτι νῆας ἔχαι ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ·
 Γῶ δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένῃ, ὥς σε κελῶν.
 Νῆα δ' ἐπ' ἠπέρα ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι

615

620

Πά-

Gravosa è schiava coll' erede sotto.
 E cane allieva con denti aspri a fega,
 E governal, nè far di pan risparmiò;
 Ch' uom, che 'l dì dorme, la roba non toglia.
 Fa di fieno, e di paglia un buon procaccio,
 Acciò servi nell' anno ai bovi, e a' muli;
 Poscia i cari ginocchi del servizio
 Tuo ne rinfresca, e ne disgiungi i bovi.

Come Orione, e Sirio a mezzo il Cielo
 Venga, ed Artur riguardi dalle rose
 Dita l' Aurora, o Perse, tutti allora
 I grappoli vendemmia, e porta a casa,
 Dieci dì, dieci notti al Sol gli mostra,
 E soleggiati all' ombra tiengli cinque.

Svi-

*Inquirere jubeo: molesta est autem quæ liberos habet ancilla.
Et canem dentibus asperum nutrito: nec parcas cibo:
Ne quando tibi interdium dormiens fur facultates auferat.*

*Fœnum autem importato, & paleas, ut tibi sit
Bobus ac mulis annuum pabulum. sed postea   605
Servi refocillent chara genua, & boves solvantur.*

*Quum vero Orion & Sirius in medium venerit
Cælum, Arcturum autem inspexerit rosea digitis Aurora,
O Persa, tunc omnes decerpe domum uvas:*

*Exponito vero Soli decem dies totidemque noctes.   610
Quinque autem adumbrato, sexto in vasa haurito
Dona lætitiæ datoris Bacchi. Sed postquam utique
Plejadesque Hyadesque ac robur Orionis*

*Occiderint, tunc deinde arationis memor esto
Tempestivæ. ita annus in opere rustico absolutus sit. 615
Quod si te navigationis periculosa desiderium ceperit,
Quando utique Plejades robur validum Orionis
Fugientes, occiderint in obscurum pontum,
Tunc certe variorum ventorum strident flamina,
Et tunc ne amplius naves habe in nigro ponto.   620*

*Terram autem exercere memento, ita ut te jubeo.
Navem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus
Undi-*

Svina il festo di Bacco allegro i doni.

*E poscia, che le Plejadi coll' Jadi,
E l' Orione andrà sotto la forza,
A tempo ti sovvenga allor d' arare.
E così l' anno in terra acconcio fia.*

*Se te del navicar poi periglioso
Genio ne prende, allora che le Plejadi
Fuggendo l' alta forza d' Orione
Si tufferan nel tenebroso mare,
Di varj venti allora infurian l' aure,
E allora nel mar brun non tener legni.
Terra lavora giusta i miei ricordi.
La nave a terra traggi, e da per tutto
Afforzala con folte, e grosse pietre.*

L 2

Per

Πάπποθεν, ὅφρ' ἰσχωσ' ἀνέμων μένῃ ὑγρόν ἀντων.
 Χείμαρον ἔξερύσας, ἵνα μὴ πύδη Διὸς ὄμβρῃ.
 Ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τειφὲ ἐγκάτ' οἶκον, 625
 Εὐχόμενος σολίσας νηὸς πτερὰ ποταπόροιο,
 Πηδάλιον δ' ὄργεις ὑπὲρ καπνῷ κρεμάσασθαι.
 Αὐτὸς δ' ὥραον μέμνην πλόον, εἰσόκεν ἔλθῃ.
 Καὶ τότε νηᾷ δοῦν ὅλα δ' ἐλκέμεν, ἐν δέ τι φόρτον
 Ἀρμενον ἐντυάσθαι, ἵν' οἰκαδὲ κέρδῃ ἄρῃαι, 630
 Ὡς περ ἐμός τε πατὴρ ἔ' σός, μέγα νηπιε Πέρση,
 Πλωϊζέσκεν νηυσὶ, βίη καχρημένῃ ἐδίλῃ.
 Ὅς ποτε ἔ' τῇδ' ἦλθ', πολὺν διὰ πόντον ἀνύσας,
 Κύμῳ Αἰολίδα φορολιπὼν, ἐν νηὶ μελαίνῃ.
 Οὐκ ἄφενος φάγων, ἐδὲ πλεῖστον τε ἔ' ὄλβον, 635
 Ἀλλὰ κακῶν πανίλῳ, πόν Ζεὺς ἄνδρεσι δίδωσι.
 Νόσασσο δ' αἶγ' Ἐλικῶνος οἰζυρῇ ἐνὶ κόμῃ,
 Ἀσκηρ, χεῖμα κακῇ, θέραι ἀργαλήν, ἐδὲ ποτ' ἐδίλῃ.
 Τῷ δ', ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
 Ὀράων πάντων, περὶ ναυπηλίας δὲ μάστιγας. 640
 Νῆ' ὀλίγῳ αἰνῶν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτίᾳ θείσθαι.
 Μείζων μὲν φόρτος, μεῖζον δ' ἐπὶ κέρδ' αὖ κέρδος
 Ἔσσεται, εἰ κ' ἀνέμοι γὰρ καλὰς ἀπέχωσιν αἴπαις.

Εἴτ'

Per resistere de' frefchi venti all' urto,
 Votando la sentina colla tromba,
 Che la pioggia di Giove non l' infracidi.
 Tutti gli attrezzi in casa ne riponi
 A modo ripiegando della nave,
 Che nel mar corre l' ale, ed il timone
 Ben lavorato sovra il fumo attacca,
 E attendi la stagione, che il mar s' apra.
 E allora in mar nave corrente traggi,
 E sopra il carico conveniente appronta,
 Acciò il guadagno ne riporti a casa;
 Come il mio padre, e 'l tuo, ben stolto Perfe,
 Navigò di buon vitto bisognevole;
 Che giunse quà, varcato immenso mare,

Laffa-

*Undiquaque, ut arceant ventorum robur bumide flantium,
Sentina exhausta, ut ne putrefaciat Jovis imber.*

*Instrumenta vero congrua omnia domi tuae repones, 625
Recte contrahens navis alas pontigradae.*

Clavum vero fabrefactum super fumum suspendito.

*Ipse autem tempestivam expectato navigationem dum veniat.
Tuncque navem celerem ad mare trahito. intus vero onus
Aptum imponito, domum ut lucrum reportes: 630*

*Quemadmodum meusque pater, & tuus, stultissime Persa,
Navigabat navibus, victus indigus beni.*

*Qui olim & buc venit immensum pontum emensus,
Cuma Æolide relicta, in navi nigra:*

*Non reditus fugiens, neque opulentiam ac facultates, 635
Sed malam pauperiem, quam Jupiter hominibus dat.*

*Habitavit autem prope Heliconem misero in vico
Ascra, hyeme malo, æstate autem molesto, nunquam bono.*

*Tu vero, o Persa, operum memor esto
Tempestivorum omnium: navigationis vero maxime. 640*

Navem parvam laudato, magnæ vero onera inponito.

*Majus quidem onus, majus vero lucrum ad lucrum
Erit. si quidem venti malos abstineant flatus.*

Quan-

Lassata Cuma Eolia, in nave negra,
Non fuggendo ricchezze od agi; trista
Ben povertà, che Giove dona agli uomini.
Presso Elicona in un meschino borgo
Abitò d' Ascra, ch' è cattivo il verno,
E nojoso d' estate, e buono mai.

O Perse, tu ben ricordevol fia
Dei lavori ben tutti di stagione,
Del viaggiar per mar massimamente;
La piccola lodar nave da carico,
Ma nella grande poi le merci porre.
Il carico maggior fia, e maggiore
Guadagno fia sopra guadagno; come
I venti terran lungi i tristi soffj.

L 3

Quan-

Εὐτ' ἂν ἐπ' ἐμπορείῳ τρέψῃς ἀσφόρονα θυμὸν,
 Βύλῃαι ὃ χρέα τε φορυγῆν ἔ' λιμὸν ἀτερπῇ,
 Δεῖξω δὴ ποὶ μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Οὐ τέ τι ναυπηλὴς σισσοισμένῳ, ὅ τέ τι νηῶν.
 Οὐ γὰρ πάνποτε νηὶ γ' ἐπέπλων ἄρ' αὖ πόντον,
 Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἔξ Αὐλίδῳ, ἧ ποτ' Ἀχαιοὶ
 Μέναντες χαμῶνα, πολλῶ σὺ λαὸν ἄγειραν
 Ἐλῶδ' ἔξ ἱερῆς Τροίῃς ἐς καλλιγυνῆα.
 Ἐνθάδ' ἐγὼν ἐπ' αἶδ' αὖ δαΐφρον' Ἀμφιδάμαντ' ὅ
 Χαλκίδα τ' εἰσπέρῃσα. καὶ ὃ φοροπεφραδμένα πολλὰ
 Ἀθλ' ἔδεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἐνθά με φημί
 Ἰγμῶ νικῆσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτῶντα.
 Τὸν μὲν ἐγὼ Μύσησ' Ἐλικωνιάδ' αἰνέειν,
 Ἐνθά με παρῶσιν λιγυρῆς ἐπέβησαν αἰοιδῆς.
 Τόσόν ποὶ νηῶν γε πεπείραμαι πολυγύμφων.
 Ἀλλὰ ἔ' ὡς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.
 Μῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀδίσφατον ὕμνον αἶδ' αἶν.
 Ἡμεῖς πεντήκοντα μετὰ τροπᾶς ἡελίοιο,
 Ἐς τέλ' ἐλθόντ' ἴδμεν καματώδ' ἄρης,
 Ὡραὶ πέλεται θυηπῶς πλό'· ὅτε καὶ νῆα
 Καυᾶζας, ὅτ' ἄνδρας ἀποφθίσῃς θάλασσα,
 Εἰ μὴ δὴ ἀφόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων

645

650

655

660

665
Hj

Quando a mercatanzia volgendo il folle
 Animo, vorrai tu fuggire i debiti,
 E la fame ingioconda, mostrerotti
 Le regole del mare strepitoso,
 Nè di navigazion mastro, o di navi.
 Che non mai io con nave navigai
 Il largo mare, altro, che in Negroponte
 Da Aulide, là, dove già gli Achei,
 Svenando molta gente, ragunaro
 Da Grecia sacra a Troja belle donne.
 Quivi del valoroso Amfidamante
 Alle Feste, ed a Calcide passai,
 E concertati molti, e studiati
 Giuochi giovani feano coraggiosi,

Do-

*Quando autem ad mercaturam verso imprudente animo,
 Volueris & debita effugere, & famem inamœnam, 645
 Ostendam tibi opportunitates sonori maris:
 Et si neque navigandi peritus, neque navium.
 Neque enim unquam navi transmisi latum mare;
 Nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Græci
 Expectata tempestate, magnum collegerunt exercitum, 650
 Græcia e sacra ad Trojam pulchris fœminis præditam.
 Illuc ego ad certamina strenui Amphidamantis,
 Chalcidemque trajeci. prædeliberata vero multa
 Certamina instituerunt juvenes magnanimi: ubi me glori-
 Carmine victorem tulisse tripodem auritum. 655
 Quem ego quidem Musis Heliconiadibus dicavi,
 Ubi me primum sonori compotem fecerunt cantus.
 Tantum naves expertus sum, multos clavos habentes.
 Sed tamen dicam Jovis consilium Ægiocchi.
 Musæ enim me docuerunt divinum carmen canere. 660
 Dies quinquaginta post versiones Solis,
 Ad finem progressa æstate laboriosi temporis,
 Tempestiva est mortalibus navigatio. nec certe navem
 Fregeris, neque homines perdiderit mare,
 Nisi dedita opera Neptunus terræ quassator, 665
 Aut*

Dove dico, ch' io, vincendo all' inno,
 Ne riportai un tripode co' manichi.
 Ch' io poscia offerfi all' Eliconie Muse,
 Dove me in pria miser sul dolce canto.
 Tanto ho di navi, che molti anno chiodi,
 Prova fatt' io. Ma questo ancor dirò
 Io, la mente di Giove Egidarmato.
 Che divino inno m' insegnar le Muse.
 Giorni cinquanta appresso il Sol, che ha volto,
 Sul finir della state, faticosa
 Stagione, e calda, il viaggiar per mare
 E' a' mortai di stagione. Nè la nave
 Fracasserai, nè il mar spegnerà gli uomini,
 Se di sua grazia Nettun scoti-terra,

Η Ζεὺς ἀθανάτων βασιλῆις ἐδίδλχσιν ὀλέσσαι.
 Ἐν ποῖς γὰρ τέλῃ· εἰς ὅμῃς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
 Τῆμ' δ' ἀκρινέες τ' αὔραι, ἔ' πόντ' ἀπῆμων,
 Εὐκλῆ· πό τε νῆα δολῷ ἀνέμοισι πιδήσας
 670
 Εἰλκίμεν εἰς πόντον, φόρον δ' εἰ πάσαι ἀδιδαι.
 Σπείδων δ' ὅτ' π' ἀχίεα πάλιν οἶκόν δε νέεσθαι.
 Μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον ἔ' ὀπωρινὸν ὄμβρον,
 Καὶ χειμῶν ἐπιόντα, νόσιό τε δεινὰς αἰήτας.
 Ὅς τ' ὤρειν θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ
 Πολλῷ, ὀπωρινῷ· χαλεπὸν δέ τε πόντον ἐδῆκον.
 675
 Ἀλλ' δ' εἰαρινὸς πέλεται πλό' ἀνδρώποισιν,
 Ἡμ' δὴ πορῶτον ὅσον τ' ἐπιβᾶσα κορώνη
 Ἰχθυ' ἐποίησεν, πόσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη
 Ἐν κρέδῃ ἀκροπότη· πό τε δ' ἄμβρατός εἰς θάλασσαν.
 Εἰαρινὸς δ' ἔτ' πέλεται πλό'· ἔ' μιν ἔγωγ'·
 680
 Αἰνῆμ'· ὃ γὰρ ἐμῷ. θυμῷ κεχαρισμέν' εἰσιν,
 Ἀρπακτός· χαλεπῶς κε φύγοις κακόν. ἀλλὰ νῦν ἔ' πᾶ
 Ἀνδρώποιοι ῥέζουσιν αἰδρεῖσθαι νόσιο.
 Χρήματα γὰρ ψυχῇ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
 Δανὸν δ' εἰς δανεῖν μετὰ κύμασιν. ἀλλὰ σ' ἀνωγα
 685
 Φράζεσθαι παῖδε πάντα μετὰ φρεσὶν ὅσ' ἀγορεύω.

Μηδ'

O Giove Re degl' immortai non vuole
 Spender; posciachè in loro sta riposta
 La fine insieme de' beni, e de' mali.
 Quando son schiette l' aure, e 'l mar tranquillo,
 Ed innocente; la veloce nave,
 Fede prestando ai venti, in mar ne traggi,
 E sopra ben vi poni tutto il carico.
 Nè 'l vin nuovo aspettare, o l' Autunnale
 Pioggia, e 'l verno, che giunga, e ne sorprenda,
 E lo spirar noioso di Scilocco;
 Che di Giove la pioggia accompagnando
 Grossa, Autunnale il mar folleva, e rende
 Il pelago crudele, e impraticabile.
 Altra navigazion di Primavera
 E' agli uomini; per quanto in prima l' orma

Stam-

Aut Jupiter immortalium rex velit perdere .
Penes hos enim potestas est simul bonorumque malorumque .
Tunc vero facilesque auræ , & mare innocuum ,
Tranquillum : tunc navem celerem , ventis fretus ,
Trahit in pontum . onus vero bene omne colloca . 670
Propera autem quam celerrime iterum domum redire .
Neque vero expectato vinumque novum , & autumnalem
imbrem ,
Et hyemem accedentem , Notique molestos flatus ,
Qui concitat mare , secutus cœlestem imbrem
Multum , autumnalem : difficilem vero pontum facit . 675
Sed alia verna est navigatio hominibus :
Nempe cum primum quantum incedens cornix
Vestigium fecit , tantum folia homini appareant
Summa in ficu . tum sane pervium est mare .
Verna autem hæc est navigatio . non ipsam ego tamen 680
Probo : neque enim meo animo grata est ,
Quia occasio ipsius invadenda : ægre quidem effugeris ma-
lum . sed tamen & hæc
Homines faciunt stultitia mentis .
Pecunia enim anima est miseris mortalibus .
Miserum est mori in fluctibus . Verum te jubeo 685
Considerare hæc omnia in animo quæcunque tibi consulo .
Ne

Stampa la Grue camminante, e quanto
 Le foglie all' uomo appariran sul fico
 De' rami in vetta; tanto è inaccessibile
 Il mar; tal' è il cammin di Primavera.
 Non però io lodo; che al cuor mio
 Grato non è quel, che convien rubare;
 E malagevolmente scamperai
 Il mal; pur anco questo fanno gli uomini
 Per istoltezza di loro intelletti.
 Ch' a' meschini mortali alma è il danaro.
 E tra flutti il morire è spaventoso.
 Or ti consiglio a pensar tutto questo
 Nelle viscere, com' io ti ragiono,

Ned

Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν ἄπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι.
 Ἀλλὰ πλείω λείπεν, πὰ δὲ μέονα φορτίζεσθαι.
 Δαινὸν γάρ πόντε μιστὰ κύμασι πῆμασι κύρσαι.
 Δαινὸν δ' εἰ κ' ἐφ' ἄμαξαν ὑπέρβιον ἄχθῃς ἁέρας, 690
 Ἀΐονα καυᾶσαι, πὰ δὲ φορτὰ ἀμυρωδέην.
 Μέτρα φυλάσσειν, καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.
 Ωρᾶσθαι δὲ γυναικὰ τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγειναι,
 Μῆτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πολλὰ ἀπολείπων,
 Μῆτ' ἐπιθῆς μάλα πολλὰ γάμοις δέ τοι ὄρεσθαι ἔσθαι. 695
 Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἠβόη, πέμπτω δὲ γαμοῖο.
 Παρθενικῶ δὲ γαμεῖν, ὥς κ' ἦδεα κεδνὰ διδᾶξῃς.
 Τῶ δὲ μέλιστα γαμεῖν ἦ τις σέθεν ἐγγύδι ταῖα.
 Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γένοισι χάρματα γήμῃς,
 Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λήζेत' ἄμεινον 700
 Τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς ἢ ρίγιον ἄλλο,
 Δαιτυλόχῃς· ἥ τ' ἀνδρὰ ἔ' ἰφιδιμόν περ εἶοντα
 Εὖτε ἄτερ δαλῦ, ἔ' ὠμῶ γήραϊ δῶκεν.
 Εἰ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι.
 Μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιῆσαι ἐταῖρον. 705
 Εἰ δέ κε ποιήσῃς, μὴ μιν πρότερος κακὸν ἔρξῃς.
 Μηδὲ ἰδέσθαι γλώσσης χάριν. εἰ δέ κεν ἄρχῃ,
 Ἡ τι ἔπος εἰπὼν ἀποδύμιον, ἢ ἔ' ἔρξας,

Δε

Ned ogni aver imporre in cave navi;
 Ma il più lassare, e caricare il meno.
 Terribil è nel mare incorrer danno.
 Terribil anco, se levando un peso
 Sterminato su un carro, spezzerei
 La scala, e periran le mercanzie.

Guarda misura. In tutto ottimo è il tempo.
 In stagione a tua casa mena donna,
 Non mancando tu molto di trent' anni,
 Nè sopraplù mettendone di molti.
 Questo t' è matrimonio in istagione.
 Ed al quattordicesimo la donna
 Sia da marito: e l' anno appresso togalo.
 Fanciulla togli, acciò l' avvezzi bene;

Maffi-

Ne vero intra naves omnem substantiam cævas pone :

Sed plura relinquito : pauciora vero imponito .

Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere : 689

*Miserum etiam, si quidem in currum prægrande onus imponens,
Axem fregeris, onera vero intereant .*

Tempus observa : occasio vero in omnibus optima .

Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito .

Neque triginta annis valde multum deficiens ,

Neque superans multum : nuptiæ vero tibi tempestivæ hæ . 695

Mulier autem quatuor annos pubescat , quinto nubat :

Virginem vero ducito , ut mores castos doceas .

Eam vero potissimum ducito , quæ te prope habitat :

*Omnia diligenter circum contemplatus , ne vicinis ludibria
ducas .*

Neque enim muliere quicquam vir sortitur melius 700

Bona : rursus vero mala non durius aliud ,

Comessatrice : quæ virum , licet robustum ,

Torret sine face , & crudæ senectæ tradit .

Bene vero reverentiam erga Deos immortales observato .

Neque fratri æqualem facito amicum . 705

Quod si feceris , ne ipsum prior malo afficias .

Ne vero mentiaris linguæ gratiam . Sin autem cœperis ,

Aut verbum aliquod locutus infestum , aut faciens ,

Bis

Massime quella togli, ch' è vicina,

Ben tutto ragguardando, acciò lo scherzo

De' vicini, e 'l ludibrio non toglieffi.

Che della donna uom non fortisce meglio

Buona; quando ella è rea, non è altro peggio

Di lei, che a caccia va di pranzi, e cene;

Ch' arde l' uom senza face ancor, che forte,

Ed a cruda vecchiezza lo consegna.

De' beati immortali osserva l' occhio,

Nè fare eguale al fratello l' amico;

Che se 'l farai, non far primier lui male.

Nè per grazia di lingua il falso dire.

Che s' ei principia a dire, e far del male,

Ga-

Δίς ποτα πάννυλαι μεμνημένος· εἰ δέ κεν αὖτις
 Ἡγήτ' ἐς φιλοπῆλαι, δίκλιν δ' ἐδέλγῃσι ᾠδῶσχαῖν,
 Δάξασθαι. δειλός σοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
 Ποιῶται, σὲ δὲ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.
 Μηδὲ πολυξενον, μηδ' ἄξενον καλῖεσαι,
 Μηδὲ κακὸν ἔσπερον, μηδ' ἐδὴλὸν περικεῖρα.
 Μηδέ ποτ' ἐλομέην περὶλυ θυμοφθόρον ἀνδρῶν
 Τέτλαδ' ὀνειδίζεν, μακάρων δόσιν αἰὲν εόντων·
 Γλώσσῃς σοι θυσαυρός ἐν ἀνδράποισιν ἄρσος
 Φειδωλῆς, πλείη δὲ χάρις κατὰ μέτρον εὐσθῆς.
 Εἰ δέ κακὸν εἶποις, σέχα κ' αὐτὸς μῆζον ἀκούσας.
 Μηδὲ πολυξείνῃ δαίτῃς δυσσέμφελος εἶναι,
 Ἐκ κοινῆ· πλείη δὲ χάρις, δαπάνῃ τ' ὀλιγίστη.
 Μηδέ ποτ' εἴξῃς ἥες Διὶ λείβειν αἶδοπα οἶνον
 Χερσὶν ἀνίπτουσιν, μηδ' ἄλλοις ἀδανάουσιν.
 Οὐ γὰρ ποίγε κλύουσιν, ἀποπτύουσι δέ τ' ἀράς.
 Μηδ' ἀντ' ἡελίοιο τετραμμένος ὀρθὸς ὁμιχέιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κε δὴ μεμνημένος ἔς τ' ἀνίσσῃς.
 Μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκπὸς ὁδῷ ἀροβέδλῳ ἑρήσῃς.
 Μηδ' ἀπογυμνωθεῖς· μακάρων σοι νύκτες ἔασιν.
 Εἰζόμενος δ' ὄγε θυὸς ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδώς,

710

715

720

725

H

Gastigal due cotanti, e non scordartelo.
 Se poi egli farà passo a tornare
 In amistade, e sodisfar vorranne,
 Ricevil, che il codardo uomo meschino
 Or questo, or quel mutando fassi amico.
 La tua mente non scopra alcun sembante,
 Nè moltospito appellinti, o disospito.
 A tristi amico, a buon rampognatore.
 Nè la sgraziata povertade all' uomo
 Del cuor consumatrice il cuor ti dia
 D' improverar, don degli eterni Iddii.
 Far masserizia della lingua è ottimo
 Fra gli uomini: è tesoro il suo risparmio.
 E di quella è moltissimo il favore
 Allora, che cammina con misura.

Se

*Bis tantum punire memineris. Sin vero rursus
Redeat ad amicitiam, pœnam autem velit præstare, 710
Suscipe. miser namque vir amicum alias alium
Facit: te vero ne quid animo coarguat vultus.*

*Ne vero multorum hospes, neve nullius hospes dicaris:
Neve malorum socius, neque bonorum conviciator. 714
Neque unquam miseram pauperiem animi consumptricem
homini*

*Sustineas exprobrare, divorum munus immortalium.
Linguae certe thesaurus inter homines optimus
Parca, plurima vero gratia, si modum servet.
Quod si malum dixeris, forsitan & ipse majus audies.
Neque in convivio publico gravem te præbeas, 720
Quod communibus sumptibus instruitur: plurima enim gra-
tia, sumptusque minimus.*

*Neque unquam mane Jovi libato nigrum vinum
Manibus illotis, neque aliis immortalibus.
Neque enim illi exaudiunt: respuunt vero etiam preces.
Neque contra Solem versus erectus mejto. 725*

*Sed ab occasu illius memor ejus rei usque ad ortum.
Neque in via neque extra viam progrediendo meas,
Neque denudatus: Deorum quippe noctes sunt.
Sedens vero divinus vir, & prudens*

Aut

*Se dirai mal, maggior forse l' udrai.
Nè fia ritroso a mensa di molti ospiti,
Che gradimento te ne vien moltissimo
Dal costume, e la spesa vien pochissima.
Non mai il mattino a Giove liba il rosso
Vin con man non lavate, e agli altri Iddii,
Ch' ei non odon, e abominan le preci.
Nè ventre al Sol rivolto ritto piscia,
E ricordati ancor dal tramontare
Del Sol fino al levar, nè nella strada,
Nè fuor di strada in camminando urina,
Nè spogliati, che son de i Dei le notti.
Ma leggendo il divino uomo, e prudente,*

○

- Η' ὅγε φρός πιῖχας πελάσας ἀφάπας ἀέλης. 730
 Μηδ' αἰδοῖα γονῇ τοπαλαγμένους ἐνδοθεν οἴκῃ
 Ἐσίη ἐμπελαδὸν ὀδυσφαινέμεν, ἀλ' ἀλέσασθαι.
 Μηδ' ἀπὸ δυσφάμοιο πάρε ἀποροστήσαντα.
 Σπριμαίνετ' ἑταῖρῳ, ἀλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαίτος.
 Μηδὲ ποτ' αἰνῶν τοπαμῶν καλῖρρον ὕδωρ 735
 Πρὸς τερῶν, φρίν γ' ὄξῃ ἰδῶν ἐς καλά ῥέεδρα,
 Χεῖρας νιψάμεν⁹ πολυηράτῃ ὕδασι λάκῃ.
 Οἷς τοπαμὸν διαβῇ, κακότητι δὲ χεῖρας ἄνιπτο⁹,
 Τρῶς θεοὶ νειπέσσι, δὲ ἄλγος δάκρυ ὀπίσω.
 Μηδ' ἀπὸ πεντάροια θεῶν ἐνὶ δαίτῃ θαλεῖν 740
 Ἀδὸν ἀπὸ χλαρῆ σάμνεν αἰδωνὶ σδήρῃ.
 Μηδὲ ποτ' οἶνοχόλῳ παδίμεν κρητῆρ⁹ ὑπερδαν
 Πινόντων, ὅλον γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
 Μηδὲ δόμον ποίων, ἀνεπίξετον καταλείττειν,
 Μήτοι ἐφεζομένῃ κρατῇ λακέρυζα κοράνη. 745
 Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀντιπρόκτων ἀνελόντα
 Ἐδαν, μηδὲ λόσσαι· ἐπεὶ δὲ πῶς ἐνὶ ποιῇ.
 Μηδ' ἐπ' αἰνῶντοισι καθίζεν (ὃ γὰρ ἄμενον)
 Παιδα δυωδεκατῶν, ὅτ' ἀνέρ' ἀνλώρα ποιῇ.
 Μηδὲ δυωδεκάμλων· ἴσον δὲ τῷ τετέτυκται. 750
 Μηδὲ γυναικῇ λυτρῷ χροῖα φαιδρυνέσθαι

A'6-

O lungo il muro di munita corte.
 Nè le vergogne di semenza sozze
 In casa presso al focolar seguire
 Mai isfuggir; nè ancora sciagurato
 Tomba tenendo femina la razza,
 Ma ben d' Iddii immortali da banchetto.
 Nè di perenni fiumi la bell' acqua
 Mai a guazzo passar, pria, che tu facci
 Prego; l' occhio tenendo alle bell' acque;
 Le man lavate in acqua amena, e bianca.
 Chiunque il fiume passerà, e le mani
 Non si farà lavato per malizia,
 Con costui si corruciano gl' Iddii.
 Sulla fiorita mensa tu dal verde

II

- Aut ad parietem accedens bene septi atrii.*
Neque pudenda semine pollutus intra domum 730
Focum juxta revelato, sed caveto.
Neque ab ominoso sepulchro reversus
Seminato progeniem, sed Deorum a convivio.
Nec unquam perennium fluviorum limpidam aquam 735
Pedibus transito, priusquam crateris aspiciens pulchra fluena,
Manus lotus amœna aqua limpida.
Qui fluvium transferit, malitia vero manus illois,
Ei succensent Dii, & damna dant in posteram.
Ne vero a manu Deorum in celebri convivio 740
Siccum a viridi refeca nigro ferro.
Neque unquam patinam libatoriam pone super craterem
Bibentium: perniciosum enim in ipso fatum est situm.
Neque domum faciens imperfectam relinquito,
Ne forte insidens crocitet stridula cornix. 745
Neque a pedatis ollis nondum lustratis rapiens
Comedito, neque lavator: quia & hisce noxa inest.
Neque super immobilibus locato (non enim bonum est)
Puerum duodennum: quia virum inertem facit.
Neque duodecim mensium: æquale & hoc est. 750
Neque muliebri in balneo corpus abluito

Vir:

Il secco taglia con rovente ferro.
 Nè sul crater di quei, che beon, la tazza
 Pon da libar; dannosa è in ciò la forte.
 Quando casa tu fai, non lassar buche,
 Che non vi crocchi affiso il cornacchione.
 Nè da pignatte su' treppiedi, dove
 Stato non sia sacrificato, toglì
 Da mangiar, nè ti bagna: ecci il gastigo.
 Nè a seder corca sovra cose immobili
 Fanciullo nato di dodici giorni,
 Che non è meglio, e uom fa poco virile;
 Nè di dodici mesi, ch' è l' istesso.
 Nè in bagno femminil pulisca l' uomo
 Il corpo, che anco in questo c' è

Per

Ἀνέρα. λήθαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔς' ἐπὶ ἔ' τῷ
 Ποινή. μὴδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰδομένοισι κυρήσας,
 Μωμᾶειν αἰδῆλα· θεὸς νύ π' ἔ' πα' νειμεσῶ.
 Μηδ' ἐπὶ ποτ' ἐν ποταμῶν ποταμῶν ἄλαδ' ὀρορόντων, 755
 Μηδ' ἐπὶ κρήνῶν ὑρεῖν, μάλα δ' ἔξαλείσθαι.
 Μηδ' ἐναποφύχειν. πὼ γὰρ ἔ' ποὶ λωϊόν ἐστιν
 Ὡςδ' ἔρδειν· δεινὸν ἢ βροτῶν ὑπαλῦτο φήμην.
 Φήμη γὰρ τε κακὴ πέλεται, κύφη μὲν αἶραι
 Ρῆα μάλ', ἀργαλέη δ' ἐφέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποδέδαι. 760
 Φήμη δ' ἔ' τις πάμπαν ἀπόλλυται, λῦπνα πολλοὶ
 Λαοὶ φημίζουσιν. θεὸς νύ τις ἐστὶ ἔ' αὐτῇ.

T E Λ Ο Σ.

Per alcun tempo e grave, e trista pena.
 Nè tu intoppando in sacrificj accesi
 Biasma i misterj. Iddio di ciò si sdegna.
 Nè in sulla bocca de' fiumi reali,
 Ned acqua fa giammai sulle fontane,
 Ma guardatene affai; nè più vi ponza;
 Che questo certamente non è il meglio.
 Far così ti bisogna, e la malvagia

Schi-

Vir: gravis enim ad tempus est & in hoc
Pœna. neque in sacrificia accensa incidens,
Reprehende arcana. Deus quippe & hæc indigne fert.
Nec unquam in alveo fluviorum mare influentium, 755
Neque super fontes mejto: quin valde evitato.
Neque incacato. id enim nibilo est melius
Sic facere. gravem vero mortalium evitato famam.
Fama enim mala est, levis quidem levatu
Facillime, molesta vero portatu, difficilisque depositu. 760
Fama vero nulla prorsus perit, quam quidem multi
Populi divulgant: quippe Dea quedam est & ipsa.

F I N I S.

Schivar terribil fama de' mortali.
 Poichè la mala fama è lieve a prendere,
 A portar grave, ed a por più difficile.
 Nè fama qualsisia del tutto spegnesi,
 La qual popoli assai vanno spargendo,
 Ed ella ancor per se medesima è Dea.

Il fine de' Lavori, e delle Giornate.

M

AN-

ANNOTATIONES

IN OPERA ET DIES.

1. **Μοῦσαι**) Duplicem invocationem ponit : prior hæc ad Musas : posterior (vers. 8.) ad Jovem dirigitur, ut in Perse fratre docendo sit auxiliator.

2. **Δότε δὲ**) Δι' legendum monet Eustathius : quem sequitur H. Steph. δὲ mihi magis probatur, & ita omnes legisse interpretes veteres manifestum : Proclum dico, Tzetzen, Moschopulum. & ita MS. Palatinæ Bibliothecæ. Sic Orpheus Hymnorum suorum initio, **Μαχάριε δὲ Μοῦσαι**.

3. **Ὅν τε διὰ**) Enumerat pias quasdam sententias de Deo. Porro in ὃν potest intelligi, inquit Tzetzes **ῥόπον**, more Attico, ut sit δι' ὃν ῥόπον, quomodo, cur : quod nonnulli interrogative, alii vero absque interrogatione intelligunt. Alii non minus commodè exponunt, δι' ὃν, vel **καθ' ὃν Δία**, secundum quem Jovem gubernantur homines. **φαις** & **ρητός** differunt, ut apud Latinos loquor & dico. est enim **φαις**, de quo magna fama est. **ρητός** autem honoratus, & ad certam functionem & dignitatem assumptus.

4. **Δίος**) Musarum responsio. vel ut alii volunt, Poeta ipse respondet ceu a Musis edoctus.

5. **Ῥεῖα μὲν**) Contractio est in voce **Ῥεῖα**, ut Iliad. s. Virgil. quoque dixit **αλvaria** pro alvearia. Vide Guil. Canterum lib. 7. cap. 17. Æsopus (teste Laertio) quum rogaretur quid ageret Deus, respondit : **τὰ μὲν ὑψηλά ταπεινοῖ, τὰ δὲ ταπεινά ὑψηλῶ**.

9. **Καῦθι**) Invocatio ad Jovem. **Θεμισίας** vocat præcepta de moribus. **Θεμῖς ἐπὶ Θεῶν, δίξη** vero ἐπὶ ἀνθρώπων.

11. **Οὐκ ἄρα**) Duplicem narrat contentionem augendæ rei familiaris ; alteram vituperandam, quum

per injuriam & scelus cumulantur opes : alteram dignam laude. **ἔγω, ὡς**, pro **ἐσίν**, Attice.

15. **Οὐ πρὶς τῷ γε φιλεῖ**) Ostendit non fieri per se, ut hæc contentio tantopere diligatur ab hominibus, cum tamen sit noxia : sed per accidens, quia scilicet non possint discernere a vere expetendis ea, quæ falso boni speciem præ se ferunt : idque naturæ quodam facto.

17. **Προτέρην**) Lege **Πρότερον**.

19. **Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι**) Interpretibus autem, qui verba illa ad Jovem referunt, non ad **τῷ ἔρειν**, nescio quid in mentem venerit.

20. **Ἀπάλαμον**) Inertem, qui manus nulli operi admovet. **παλάμη** enim & manum & ipsum opus significat.

24. **Ἀγαθὴ δ' ἔρις**) Probat artificum inter se æmulationes. Hos duos versus Plato in Lyfide, & Arist. 5. Polit. & 2. Rhet. & Galen. ad priorem noxiam contentionem referunt. Plutarchus autem bonæ illi & salutari cum Poeta nostro attribuit.

27. **Ἐπεὶ Πέρση**) Alloquitur fratrem, & jam traditam doctrinam ad ejus emendationem accommodat : eumque dehortatur a contentionibus forensibus, quia infelicer circa eas versetur, cui singulis temporibus sui proventus non adfuerint.

28. **Καλέχарт**) Epitheton aptissimum inhonestæ contentionis, quia malis gaudeat, vel quod mali ea gaudeant. ambigua enim hujus vocis significatio.

30. **Ἐρῇ**) Absque aspiratione, pro **φροκτῆς**. alii legunt **ἄρῃ**, id est, tempus.

33. **Τὴν κε κοροσάμεν**) Concessio ironica. Quando ditatus es, & abundas jam re familiari, nec animus a malo revocari potest, age per me

me licebit litiges, quamdiu voles.

34. Σοὶ δ' ὑπέπιδότῃ (Antiqui, cum stricte aliquem cogerent, unam conditionem proponebant, cui adstringebant eum : cum minus cogerent, sed plus permitterent, secundam statuebant, usitata formula, τὸ τοῦ δότῃ ἐστὶ : id est, si primum non placet, licebit & secundum. Δύοτερον ἐστὶ, nihil aliud est, quam ἐξέσπιν, & potentiam denotat, seu licentiam potius.

35. Ἀρχαίων (Βασιλέων) vocat præfectos singularium urbium, quemadmodum & Homerus.

40. Νήπιος) Mediocritatem commendat, ac redarguit iudices & gubernatores, qui indulgent suis cupiditatibus, & a vitæ frugalitate digrediuntur ad πλεονεξίαν injustam : & offendit primum ipsos ignorare vim & utilitatem justitiæ longe potiore quam injustitiæ, & πλεονεξίας : deinde etiam non considerare, quanta sit commoditas tenuis & frugalis victus. Intelligit ergo per ἡμῖν, medium inter lucrum & damnum, quod est iustum, & honestius atque utilius παντός, id est, toto : quo & sua pars retinetur, & alterius ad se pertrahitur. Plato 5. Polit. & 3. Legum, intelligit de mediocritate in statibus civilibus amplectenda.

42. Κρυψαντες γὰρ ἔχουσιν) Pro κρυψαν, Attice, occuluerunt. Causam hujus ignorantiae ostendit esse voluntatem Dei, qui voluerit abscondi ab intelligentia communi hominum hanc faciliorem vitæ rationem.

43. Φηδίας) Illius primæ & melioris vitæ rationem commendat, ita ut ostendat in ea servata posse facile quemque non admodum inditrium, vel unius diei labore efficere, quod sufficiat in integrum annum.

44. Ὡς τὲ σὲ κ' εἰς) Venustissimo idiomate, εἰ εἰς ἐνταῦτόν ἔχοντες dicuntur οἱ πλεονεξιοί, quibus opponebantur οἱ εἰς ἡμέραν ἔχοντες.

45. Πηδάλιον) Quidam non pro navis gubernaculo, sed pro stiva, stivamque pro aratro accipiunt. Solent autem rustici instrumenta li-

gnea super fumosa laquearia collocare, ut fumus ea corrobores & induret.

47. Ἀλλὰ Ζῆς) Longam fabulam recenset de Pandora, qua docet Jovem iratum abdidisse ignem, id est, veritatem, quæ penitus abstrusa est in natura. Sed cum Prometheus ostendisset hominibus recta & honesta, misit Jupiter Pandoram, id est, voluptatem, quæ multis rebus opus habet, augetque quotidie sumptus, & quamvis multis modis ablandiatur, malorum tamen omnium, morborumque causa est. Prometheus autem, id est, sapiens aliquis monitor vel ratio vetat recipere voluptatem : & Epimetheus, id est, sensus, non auscultans rationi, noxiam voluptatem incautus recipit, sed ferro recepisse pœnitet. Nonnulli paulo aliter exponunt. Προμηθεύς, quasi προμνησόμενος, prospiciens, solers, industrius, eoque nomine secundum quosdam intelligitur vis humani ingenii.

48. Ἀγκυλομήτης) Lege Ποικιλομήτης. Sed alteram præfert Proclus, auctorem Plutarchum laudans.

50. Κρυψέ) Jupiter abscondit ignem, cujus beneficio fere omnes artes exercentur. Vel ignem, id est, mentis vim solertem, ut simplici viverent homines.

52. Ἐν κρίλῳ) Ignem ferulis optime servari auctor est Plin. l. 13. c. 22.

55. Χαίρεις) Est quædam νεμεσιπλή approbatio. Pulchre hic notatur ingeniosorum studium, & inconsiderata in successu suorum conatuum lætitia.

58. Ἐὸν κακὸν ἀμφοταπῶντες) Ea fere est humanarum rerum conditio, ut illæ ipsæ cupiditates, quæ omnis generis mala secum trahunt, nos delectent.

60. ἩΨαύσον) Recenset jam quomodo Pandora condita sit. M. Garbitus sensum hujus fabulæ sic explicat. Hominem prius habuisse sinceriores & puriores naturam, simpliciusque vixisse. Postquam vero lascivia mentis ipsius contra voluntatem Dei sibi vendicavit ingenii & cognitionis vim exercitatorum, inde

de quasi transformatum in aliam naturam & κρᾶσιν corpoream, & illam quidem excellentem virtutibus cœlestibus, sed quibus corporea fœce contaminatis, mens humana & ipsa ex consortio contaminata, varie abutatur ad lasciviam & luxuriam variarum artium & inventio- num: & hoc sub spe & specie boni & vitæ melioris; sed quam omnem industriam suam posteriore confide- ratione, & eventu stultorum magi- stro, experiatur contrariam esse suis effectis, solaque spe reliqua susten- tetur in perpetua anxietate animi. Cæterum si de voluptate hæc potius libeat intelligere, dicemus, Poetam hic significare, non unum esse ge- nus voluptatis.

62. Ἀθανάταις ἃ θεαῖς εἰς ὤψα ἔϊσκειν) MS. Palat. Παρθενικῆς, id est παρθένη, ut habent glossæ.

66. Καὶ πόθον) Indefessam cu- piditatem superandi alios; vel (se- cundum quosdam) desiderium ve- hemens, ut vehementer ametur. γυιοκόροι, vox apta meditationibus & curis, quæ ad satietatem usque arrodunt & absumunt membra: sicut fere videre est ingeniosos palli- dos & extenuatos esse. Aliam etiam interpretationem addit Proclus, quam nonnullos assequutos non esse animadverto: γυιοκόρος μελεδῶνας, inquit, ὡς τὰ γυῖα κοσμάσας. τὸ γὰρ κοσμεῖν ἢ κελλυῖεν οἱ παλαοὶ κορεῖν ἔλεγον. de curatura, quæ bonam virginum naturam corrumpit ἐν τῷ καλλωπίζειν, Proclum agere existimo.

67. Εἷς ἃ θίμεν) Impudentiam intelligit, quæ utrique interpreta- tioni, quam attulimus, commode ap- plicari potest. Solent enim homi- nes voluptatibus dediti nullam pror- sus honestatis rationem habere: i- temque negotiatores & πλεονέκται variis artibus & dolis lucrum ca- ptare.

72. Ζῷσι) Hoc potest de bellicis dotibus intelligi.

73. Ἀμφὶ) Πειθῶ Dea eloquen- tis est.

81. Πανδώρα) Quidam (ut ante monuimus) voluptatem exponunt. Alii variam quandam ingenii & men-

tis industriam propositam, quam ad- mirantur homines tanquam magnum suum bonum, cum sit ipsorum ma- lum. Quod mirum est, cum mens humana tam divinis dotibus sit ex- ornata: sed hoc fit per accidens, vitio naturæ.

82. Ἀλθυσθεῖς) Intelligit solertes, qui discedunt a simplicitatis recti- tudine; & qui curiosi sunt.

85. Οὐδ' Ἐπιμηθεὺς) Mittitur donum ad Epimethea, & recipitur. Nam pars inferior cupiditatum & affectionum, quæ est iste Epime- theus, id est, vis animi humani in- considerata & præceps, non oble- quitur plerumque parti superiori me- liori quæ mentis & rationis, quæ est προμηθεὺς animi hominis. Ideoque specie hujus boni deceptus, postea noxium comperiens, fero recepisse pœnitet. Recte ergo Horatius:

---- Nocet emptya dolore voluptas.

91. Νόσφιν ἄτερ τε) Hæc duæ parti- culæ quamvis idem denotent, in- tendunt tamen hic significationem.

93. Αἶψα) Κακότης hic pro ma- lo externo accipitur.

94. Ἀλλὰ γυνὴ) Proverb. Γυνα- κῶν ὁλεθροί. Mulier, id est, appe- titiva & fœminea affectio, & publi- ce indulgentia δημαγωγική & συχα- γωγική atque συρφετώδης, unde laxatur disciplina severior. Hinc de- inde sublata disciplina tanquam o- perculo Pandoræ, id est, corporis & animi humani, statim quasi ex antro Æoli venti & impetus affe- ctuum,

Qua data porta ruunt, & terras turbina possant.

& nusquam non pervadunt, & ni- hil non moliantur. Quod tamen spes remanet, significat neminem tam desperatis rebus esse, quin a- liquando speret. Ovid.

Vivere spe vidi qui moriturus e- rat.

98. Πρόθεν γάρ) Ratio solius spei in pyxide relictæ. Magnum certe Dei donum spes, quo solo affectu homines inter tot ærumnas susten- tantur & aluntur, & sine cujus cog- dimento omnia non solum fatua, sed etiam insuavissima sunt.

106. Εἰ δ' ἰδέσθαι) Quinque æ- tates

tates jam fingit: quo commento significat, naturam & mores subinde deteriores fieri, & vitia hominum augeri. Hanc descriptionem ætatum omnes fere Latini Poetæ imitati sunt. *ἐκκορυφώσω*, significat expositionem ordine factam & integram, neque tamen prolixam.

106. *Χρῦσεον*) Aureum, ut inquit Plato, propter præstantiam naturæ, morum, & vitæ.

112. *ὧς τε*) Cognoverat fortasse Poeta aliquid de vita primorum parentum in Paradiso: & ideo respiciens eo, hæc dicit. *Θεοὶ δ' ἔχουσιν*. Lege *Θεοὶ ζώσσκον*. Ut paulo ante v. 90.

115. *Εἰς θαλίης*) *Ἐορταῖς* sacris epulis. Græci enim sæpenumero totam *τὴν ἀθανάσιαν* voce *θαλίη* designant, quod Latini *Divum epulas* dicunt.

121. *Δαίμονες*) Hæc omnia non multum discrepant ab iis, quæ sacra Scriptura tradit de bonis Angelis.

125. *Παντοδύται*) Dicti sunt Dii, qui *τὴν ἐπικαρτίαν* promoverent, & quocunque modo terræ præessent.

126. *Δούτερον*) Alterum seculum describit per suas circumstantias, quod Argenteum vocat: & eo deterius priore fuisse ostendit, quo argentum est vilius auro.

129. *Ἄλλ' ἑκατέρω μὲν πάλαι*) Ἀλλὰ eleganter hoc loco pro *ἀλλ' ὁμῶς* ponitur.

131. *Ἡβης μέτρον*) Vocat mediam ætatem, quæ Græcis *ἡμὴ* dicitur.

137. *Ζῶς Κρονίδης ἔκρυψε*) Significat propter impietatem & æglectam religionem mortuos esse: docetque ob id factum, ut non converterentur quidem in divinos spiritus, ut illi priores, sed tamen essent beati, & sub terra degerent.

140. *Ἵποχθόνιοι*) Lege *Ἐπιχθόνιοι*.

142. *Ζῶς ῥ)* Tertium genus hominum æri comparat, immanæ, ferrox, & omnino Martium. fortasse Gigantes intelligit.

144. *Ἐκ μελίων*) Fingit natos ex arboribus, ut significet duritiam & feritatem animorum, utpote qui toto impetu ad armorum & bellico-

rum instrumentorum usum ferebantur.

145. *Οὐδὲ π σίτην*) Non frumentum ederunt, sed primi pecudes laniant, & carne vesci coeperunt, quod antea magnum nefas est creditum.

158. *Ἀνδρῶν*) Quartam ætatem Heroicam appellat, quando Hercules, Jason, & alii Argonautæ vixerunt, qui Heroes vocati sunt, quod virtute communi hominum naturæ præstarent: & semidei, vel quod altero tantum parente Deo nati essent, vel quia in natura humana virtute divina præditi essent.

161. *Ἐπταπύλο*) Ad differentiam Thebarum Ægyptiarum, quæ dicebantur *ἑκατόνπυλοι*, & illarum, quæ dictæ sunt *ὑποπλάκιοι*, a monte, sub quo sitæ sunt in Cilicia.

162. *Μήλων*) Id est, propter regnum ac potentiam: nam prius reges pecoribus divitias suas metiebantur. Eteocles & Polynices filii Oedipi, monomachia de regno decertantes,ambo mutuis vulneribus conciderunt.

169. *Εἰς μετάρω*) De fortunatis insulis vide Plinium lib. 6. c. 23. & Homerum *Odysseæ* δ'. *Περὶ Ὠκευὸν βαθυδύνω*. Hesiodus hoc libro iniustitiæ poenam constituit *Ὠκεανόν*, tanquam necessarium, a quo etiam iustos separat: quibus hoc præmium proponit. futurum, ut ne Oceano quidem opus habeant. Sic ut enim ante *ἐπιθυμίαν* & *τὸ ἐπιθυμητὸν* Oceanus ignotus erat, aut semotus: ita Heroum & τῶν μετάρω animæ ultra Oceanum constituuntur, quod extra *ἐπιθυμίαν* sint: qua qui carent, *ῥᾶς αὖ ζῶντες* dicuntur.

171. *Τεὶς τῷ ἔτυς*) Elegantius Palatinus: *Τεὶς ἔτεος*, id est, *τολμάκης*, inquit interpret.

172. *Μηκίτ'*) Descriptio postremæ & ferreæ ætatis, quæ moribus est pessimis, impiis & depravatissimis, vitæque cursu calamitosissimo. vox *ᾠφελος* usurpatur adverbialiter significatione optandi, & tamen formatur, ut verbum, tribus personis.

181. *Οὐδ' ἔτι*) Eleganter hunc locum exprefit Ovid.

N

Nec

---- *Nec hospes ab hospite tuus,
Non socer a genero, fratrum quo-
que gratia rara est.*

184. Βάζοντ') Ita MS. Palat. βά-
ζοντε ἀντὶ τοῦ λαλοῦτος, dualis pro
plurali, inquit Tzetzes: ut apud
Homer.

Αἰδῶς ὦ Δύκιος, πόσε φέγγετε
νῦν θεοὶ ἔστε.

Alii, Εὐχάρτες ἐπέεσι, & ita legis-
se videtur Moschopolus, qui alias
in grammaticis istis observationibus
nimis est. alii ἔπειεσι.

185. Θεῶν ὅπιν.) Ὅπιν Poetæ u-
surpant pro intuitu, & præcipue
Dei, & hominum in imperio con-
stitutorum: hinc pro gubernatione
divina: ex hoc pro metu, reveren-
tia, & cultu. Hinc ergo illi erunt
protervi, quia nulla reverentia er-
ga Deum, nec parentes præditi sint.

186. Γηράττωσι) Athenis capita-
le fuit Φρεπτήσια non perfolvere
parentibus.

187. Χειροδίκαι) Violenti, qui-
bus jus est in manibus, qui neque
jus neque leges norunt.

189. Ὑβείν) Pro ὑβείστω, ut
Latinis scelus pro scelesto.

193. Ζήλεις) Jam redit ad pri-
mam propositionem de litibus. Pos-
tea quam vero præclare affectum
invidiæ epithetis suis descripsit,
fingit Pudorem & Nemefim Deas
reliquisse terras, id est, nec pudore
bonos absterri amplius a tur-
pitudine, neque improbos metu vin-
dictæ. Nemesis enim hic significat
justitiam, quæ ulciscitur malefacta
flagitiosorum. Locus hic vere phi-
losophicus etiam a Platone in Pro-
tagora tractatus fuit.

197. Ἰππὸν) MS. Pal. Ἰππῶ.

200. Νῦν δ' αἰῶνα) Narrat apolo-
gum; quo notat potentiorum mo-
res adversus inferiores. αἰῶν fabu-
lam ejusmodi significat quæ fi-
gurate & recte contineat admoni-
tionem seriam & gravem, & ex u-
su vitæ petitam.

201. Ἀνδάν) Per Luciniam in-
telligit doctos homines & sapien-
tes. vocat hanc aviculam ποικι-
λόδαρον, gutture vario, propter so-
ni & vocis varietatem.

205. Δαμνοῖν, τῇδ' εἰς) Tyran-

nica vox, plane proverbialis, de al-
terius vita pro libidine statuentis.

208. Ἀφρον) Epiphonema seu ἐ-
πιμύθιον hujus fabulæ, quod mo-
net non esse reluctandum potentio-
ribus.

211. Ὡς Πέρση) Primum præce-
ptum, quo fratrem ad justitiam col-
lendam, & injustitiam vitandam ad-
hortatur. Ὑβείν opponit justitiæ,
quia pro injustitia universali hæc
vox usurpatur: quamvis tamen sæ-
pius accipiat pro insolentia, quæ
comitatur divitias.

216. Παθῶν) Proverbialis locu-
tio, quæ significat miserrimam esse
prudentiam, quæ ex malis nostris
perdiscitur.

217. Ἀδίκαι) Commoratur in col-
latione justitiæ & injustitiæ, ut ho-
minibus metum incutiat ne contra
justitiam faciant. Per ὄρκον intelli-
git omnem fidei violationem: per
δίκας σκολιὰς, lites iniquas quæ fal-
so intenduntur per calumnias & frau-
des.

218. Ὑβείας) Tractus violentus,
quo justitia dicitur coacta, pro frau-
dibus accusantium, & judicium.

220. Ἢ δ' ἐπεται) Subintelligen-
dum fortassis κατὰ ἥθεα, id est, cœ-
tus, conventus, statuta, & alia quæ
sunt in consuetudine civili.

223. Οἱ δ' ἀδίκαι) Eruditissime in-
signia justitiæ præmia & commoda
enumerat. Eadem fere recenset Ho-
merus in clypeo Achillis.

229. Θαλίης) Uterque Palat. v.
24. vet. c. Palat. Ἀσχηρὰ, quem-
admodum & Eustathius.

238. Πολλὰκι) Hæc sententia to-
tidem fere verbis est in Ecclesiaste:
Sæpe universa civitas malis viri præ-
nam fuit. ἐπαυρεῖν, dicitur luere
peccata.

244. Ἢ τῶν γε) Hæc & similia
procul dubio ab Hebræis, & doctri-
na Moysi & Prophetarum desumpta
sunt, apud quos crebræ sunt hujus-
modi comminationes.

249. Τείθεσι) Emphasis hujus
vocis significat ejusmodi odio inter-
se mutuo exasperari homines, ut po-
tentior impotentiorum plane con-
terat, & ad nihilum redigat.

259. Βασιλῶν) Synizeus τῶν καὶ

τῶν

τῷ ω. in Palat. supra ἡ adscriptum erat εἰ.

261. Ταῦτα) Principes dehortatur ab injustitia tribus peculiariibus argumentis, quorum primum est.

263. Οἱ αὐτῷ) Quæ sententia mihi convenit cum ista,

Incidit in foveam quam fecit.

Alterum, v. 22. a prudentia & animadversione divina. Tertium, v. 24. ab absurdo, & indignitate rei.

272. Ὡς Πέρση) Denuo fratrem ad justitiam colendam adhortatur, argumento sumpto a natura hominis.

284. Σοὶ δ') In sequentibus Poeta laboris & industriæ fructus, incommoda vero & opprobria ignavia variis argumentis declarat.

285. Κακότητα) Hic pro malo interno accipitur.

287. Τῇ δ') Argumentum a natura virtutis. Ita enim laborem proponit, ut conjungat cum virtute & justitia. Hunc locum imitatus est qui literam Pythagoræ descripsit.

291. Οὗτος) Tria hominum genera describit. Livius in Fabio & Minucio hunc locum pene ad verbum expressit. Sæpe ego audiui, milites, eum primum esse virum, qui ipse consulat quod in rem sit: secundo eum qui bene monenti obediat: qui nec ipse consulere, nec alteri parere scit, eum extremi ingenii esse.

298. Φιλέη ἢ εὐστέφανος) Alii: Δέ σ' εὐστέφανος.

302. Κοθύροισι) Κόθυρος, a κοῦθω, abscondo, & ὄρεα, cauda, quod aculeum non exerat fuci, vel propter ignaviam, vel quia non habeant: fucorum enim alii aculeos habent, alii non, ut Plato docet.

304. Σοὶ δ' ἔργα φίλ' ὅστω μέτερι κοσμεῖν) Philosophi sæpe μέτερον dicunt id, quod in unaquaque re bona maximum est. Sic & apud Platonem μέτερος λέγειν, ubique est optime & verissime dicere: μέτρον σοφίης, multum sapientiæ. Id enim quod optimum est, extra mediocritatem esse non potest, quia alias ad vitium deflesteret.

309. Ἐργον) Est occupatio contra fratris & multorum stultam opinionem.

312. Δαίμονι) Occurrit objectioni de paupertate.

315. Αἰδώς) Occupatio item est, non esse turpe laborare, præsertim egenti. Citatur hic versus proverbialiter, mendicos debere esse impudentes: verum hæc neutiquam Hesiodi sententia est. Est enim duplex verecundia. Prodest in loco pudor: obest, si eo ignaviam nostram prætexamus. Pudorem ergo inertium improbat, quos vocat Virg. *Degeneres animos.*

317. Ἀνολβίλῳ) Vet. Pal. θάρσος ἢ πρὸς ὄλβον. in altero tamen dandi casu.

319. Εἰ γὰρ τις) Duo genera injuriæ facit. Sunt qui alienas facultates vi rapiant. Alii per fraudem & perjuriam ditescere cupiunt.

324. Πυῖρον) *Male parum male disperit.* Et, *De male questis non gaudet tertius heres.*

325. Ἰῶσον) Supplicem antiquitus nefas erat non solum lædere, sed & ope privare. Jus etiam hospitii sacrosanctum habebatur: unde Jupiter ξένιος.

328. Ἀλιτράινεται) In v. Pal. in alio ἀλιταίνων.

334. Καδδύναμιν) Præceptum de cultu divino. Primus est, hostiarum femora pinguedine obducta cremare. Secundus, libare, cum vinum effunditur. Tertius, suffitum facere.

342. Εἰ γὰρ τοι) Hoc intelligendum de difficultatibus infuetis & improvvisis. Ἐγγώριον ἄλλο. Elegantissimum est illud ἄλλο: quo hoc loco ea ratione usus est, qua frequenter scriptores Attici τῷ ἄλλως.

343. Ἀΐζωστοι) Id est, sine mora. Affines autem cunctantius adfunt, & non tam prompte.

345. Τιμῆς) Id est, famam, honorem.

347. Εὖ μὲν) De gratitudine præcipit in referendo beneficio. μετρέειν, dimensum accipere, vel mutuo.

359. Ἐπὶ σμικρῷ) Malum cum vet. & recentiore Palat. quum apud Pla-

Platonem & Plutarchum ita legatur.

361. Αἴθωπα λιμὸν) Sic vocat famem ab effectu, quod nigrum aut luridum colorem inducat.

366. Ἀρχομένης) Extrema liberalitatis fugienda monet, ut neque sis prodigus, neque fordidus. Vinum in summo tenuius est, quod sit proximum aeri; in imo feculentum est: in medio autem purum. Ergo in medio probatur parsimonia.

367. Δεαλή) Proverbium in eos qui omisiss demum occasionebus incipiunt sapere. Δεαλή δ' ἐνὶ τυθμί-νι φεῖδω. Alii legunt δεινὴ. Sed sicut Poetis δειλιδὸν μετὰ πλεονασμῷ Ἰωνικῷ est δειλιδὸν: sic δειλὸν μετὰ συγκοπῆς, idem est quod *serum*.

369. Καὶ τι) Non temere ulli fidendum monet, ita ut etiam cum fratre jocans, testem adhibeas. Vel, secundum quosdam, ut etiam cum fratre caute agas, fide quadam interposita, non aperte quidem, sed quasi per jocum, sine offensione fratris, & aliqua dissidentiae tuae indicatione.

371. Πυροστόλος) De meretrice intelligit, quae immoedice elegantiae cultui sit dedita.

375. Φερβέδαι) Pueri φέρβονται dicuntur, dum in tenera illa ætate sunt, qua crescunt, nutriunturque, ut & εὐσπεύδαι. Tum Heinzius vult, ut sequens versus huic anteponatur.

379. Σοὶ δ') Conclusio generalis, vel παρασκήνη ad doctrinam sequentis libri.

IN II. LIBRUM.

381. Πλαγιάδων) Hic secundus liber continet præcepta de agricultura & administratione rei familiaris. Hoc autem loco primum per ortum & occasum Plejadum ostenditur tempus messis & arationis, tam pro locis maritimis, quam a mari remotis. Sunt autem Plejades 7. stellæ in tergo Tauri, Latini Vergilias vocant. Siderum autem ortum & occasum tribus modis advertit agricola. Quod Soli orienti cooritur coocciditque, κοσμητικῶς ο-

riri, vel cadere dicitur. Quod Soli occidenti, χρονικῶς. Quod autem Solis adventu abitive occultatur aut emergit, ἡλιακῶς. Quando igitur Plejades mane ante Solis ortum conspiciuntur, quod fit mense Junio, messem inchoari vult. Quando autem mane sub terram descendunt (quod fit mense Novembri) arationis tempus adesse dicit.

383. Αἷ δὴ) Occultantur 40. dies & noctes propter vicinitatem Solis Taurum & Geminos peragrans: quod est a Maio usque ad Junium.

384. Περιπλοκίμην) Epith. anni, a πλέλλωμαι, id est, existo: vel πάλω, verto: vel a περιπλόωμαι.

387. Ἀγρία) Palustrem terram significat.

389. Γυμνὸν) Vult ut hos labores perficiat mature & ante sevitium hyemis, atque sollicitè & festinanter, ad egestatem & ejus molestias vitandas. Hic versus in Homeri & Hesiodi certamine, ab H. Steph. edito, ita legitur, Γυμνὸν τ' αἰμάων ὅταν ὤρεα πάντα πέλονται. in MS. P. αἰμάων, id est, συναπείρομαι ἢ φερίζων. Εἴ χ' ὤρεα πάντ' ἔσειον non est semper τὸ καθ' ὤραν, sed & τὸ ἐντέλεις in fructibus.

401. Νομός.) Alii fortasse melius νόμος legunt, id est, oratio vel series verborum ad persuadendum apposita: nonnulli etiam de modulis & cantu mendicorum intelligunt.

404. Κτητὴν) Famulam intelligit jure acquisitam: Aristoteles taxamen initio Oeconomici sui ad uxorem refert. Κτητὴν δ'. Notarunt jam olim viri docti Philosophum in Oeconomicis etiam τῷ κτητῇ pro conjuge sumere. In jure certe Attico etiam conjux inter τὰ κτήματα numerabatur, & maritus ὁ κύριος appellabatur.

408. Ἐννηθιν) Ab ἔνῃ, id est, postremus dies mensis.

415. Σείριος) Stella est in ore canis majoris, ad latas Austri, vicina Leoni, dicta quod nimis calore exiccet & debilitet vires humanas.

417. Παῖον) Ubi Sol accesserit Scorpionem, Canicula mane aliquantisper ante Solem, ortu Heliaco, con-

conspicitur: orto autem Sole statim labitur sub terram.

421. Ὁλμον τριπόδῳ) Per ὅλμον τριπόδῳ quidam intelligunt mortarium trium pedum, quo venter usi sunt pro mola.

424. Δεκαδάκτυλῳ) Α δάκτυλῳ, id est, palmus, quod munera datio δάκτυλῳ appelletur: id autem geritur per palmam manus.

428. Ἀθήναιος) Sic vocat Cere rem, quod ipsa Athenienses, adeoque omnes homines, de frugibus docuerit.

431. Αὐτόγουν) Aratrum, quod habet dentale solidum & adnatum, non affixum: vel quod non sit plane elaboratum, sed usque ad dentale.

440. Ὀκτάβλωμον) Octo morsum, a βλωμός morsus, ita tamen ut unum frustum habeat binos morsus. Servum intelligit robustum, qui integrum panem in 4. partes divisum absumat in cœna: vel cui opus sit pane, cujus quadrantes octonis bolis seu partibus content.

441. Ὅς κ') Ætatis, quam in seruo requirit, rationes addit admodum graves, sentitque multum situm esse in maturitate ætatis.

444. Ἐπισπορέω) Quasi superfeminatio, quæ usurpari solet cum prior sementis non est rite peracta.

446. Φράζομαι) Tempus arandi indicat per clangorem gruum volantium, idque (ut Poetæ fingunt) in Ægyptum, ubi belligerantur cum Pygmæis.

449. Οὐκ ἐρῶ) MS. Palat. & alii, οὐ βήρω.

451. Πράξιον) Occupatione negligentiam & incitiam rusticorum taxat, qui non considerant quibus opus habeant, sed in alienam opem sunt intenti. Respondet ergo eadem opera posse aliquem petere & negare.

456. Εὖ τ' αἶ) Docet diligentiam quæ est adhibenda in aratione. Addit versu 458. signa & circumstantias, qualis terra sit aranda, sicca scilicet & humida, id est, non lutosa, & tamen madefacta.

460. Εἴχα) Modus & ratio arandi traditur. Pingue solum solet

quater arari. Qui vero tenuius solum habent, ter arant. Prima aratio est profcisio: secunda fit mense Junio, quæ est iteratio: tertia, cum ante sementem aratur, quæ est tertiatio.

561. Νεῖον) Concedendum est suum intervallum terræ, quo interquiescat, ut deinde copiosorem fructum ferat. Est autem Novale, ager qui alternis annis seritur. κηφιζουσιν, id est, recens aratam, adhuc elevatam.

462. Ἀλεξιάρη) Pellens execrationem. Solent enim agricolæ maledicere quando fructus ex sententia non proveniunt, ἀκλήτερον, liberos exhilarans, utpote quibus supeditet copiosum victum.

465. Ἀρχόμενος) Quomodo sit arandum. ἐχέτα, siva, quia αὐτὸ ἔχεται ἀρότης, quod eam manu teneat arator.

467. Ἐνδρουν) Καρδία δένδρου, καὶ τὸ μέσον, inquit Hesych. Vet. C. Palat. Ἐνδρουν, id est, δρυῖνον, vel αὐτὸν τὸν ἱστοβοεῖα. lignum esse dicunt, quod est proximum temoni.

473. Ἐκ δ') Quia scilicet omnia sepositoria & vasa repleta sint.

474. Ἐρρίμενον) Cum inquisitione & delectu capientem.

477. Εἰς) Improbatur hic arationem dilatam ad Solstitium hybernium.

478. Ἐμμενος) Ob culmorum brevitatem scilicet & paucitatem. Singula verba significanter hic ponuntur ad declarandum tristem eventum tardæ arationis.

481. Ἄλλοτε) Ἀνθυποδορὰ, & mitigatio præcepti de tarda aratione, quod tempestates variz fiat pro voluntate Jovis.

484. Ἡμος) Pulchra Veris descriptio est.

491. Πάρ δ' ἵθι) Id est, παρὰ δεξέ, παρέρχε, ut gloss. & Præteri interpretandum, potius quam accede: licet utramque interpretationem Proclus admittere videatur. Monet enim diligentem agricolam, ne vel tempus hybernium, more vulgi, ociosis & inanibus confabulationibus transigat, sed tum etiam rem familiarem promovere studeat. Per χαλ-

κεῖν ὄρνον intelligit officinas ferrarias, in quas antiquitus in Græcia pauperiores & ociosi solebant convenire ad colloctiones frivolas, sicut apud Romanos in tonstrinis. Pro ἐπ' ἀλῆα, ut constat versus, quidam legunt, ἐπ' ἀλῆα, neutro genere, in locis calidis, ab αλῆος. doctiss. G. Canterus ἐπαλῆα uno verbo. quem vide lib. 5. c. 23. Λέσχα quondam dicebantur conventicula Philosophorum: deinde quia inter ipsos plerunque de rebus levissimis agitabatur, factum est ut mendicorum conventus etiam hoc nomine vocarentur: atque inde etiam ipse nugæ λέσχα dictæ sunt. Επ' ἀλῆα, Eustathii lectionem ἐπ' ἀλῆα, propter teporem, seu teporis captandi gratia, confirmat simile hemistichium infra.

495. Δεπτῇ δὲ) Aristot. 1. sect. Probl. scribit fame diutina laborantibus pedes intumescere. Superiores autem partes eadem ratione extenuantur & macrescunt. Huc alludit Poeta cum jubet cavere, ne pedem tumefactum tenui manu demulcere oporteat.

496. Πολλὰ) Verissimum est Columellæ dictum, *Homines nihil agendo, male agere discunt.*

502. Μῶνα) Hyemis tempus, & mensem Boreali frigore gravissimum copiose & eleganter describit. Δυναῖον, mensis Januarius est. Lenæa enim Bacchi feriæ & Pythia sub id tempus agebantur, cum vini primitias libabant. Βόδον vocat frigora, quæ adurunt & exco-riant, etiam ipsos boves.

505. Ὅς τε) Naturam vini, effectus Boreæ prolixè declarat.

516. Τροχάλον) Inclinaturn, contractum, vel properantem in incelsu, quamlibet alioqui tardum.

518. Ἡ τε δόμῳ) Curam virginum in honestioribus familiis exponit. quæ domi asservabantur, nec in publicum prodibant.

522. Ὅτ' ἀρόστες) Polypi hæc natura est, teste Plin. l. 9. c. 19. ut fame laborans sibi pedes arrodat; quo maxima hyemis sævitia notatur: & quia vehementer frigo-

re læditur, latet plurimum in antro suo. Vocat hanc speciem Polyporum ἀρόστες, quod cartilaginem pro spina habeat.

525. Ἀλλ' ἐπὶ) Sol tum cum est in Sagittario, diutius versatur apud Æthiopas, qui sunt meridionales, quam apud Græcos.

531. Γαῖφ) Pro γλαφυρόν. τρεῖς ποδι βροτῶ, homini feni, tertio jam pedi, nempe bacillo, innitenti. Vide proverb. *Baotica anigmata.*

535. Χλαῖναν) Χιτὼν interior vestis erat, supra quam utebantur palio.

536. Κρόκα) Pro προκίδα.

539. Ἰφὶ κταμένους) Quem fuit difficile profternere: vel qui fuit robustus cum profterneretur.

543. Τ'ετῷ) Ad pluviam propulsandam: ut ἀλεῖ sit ab ἀλῆεσθαι. Gloss. MS. Palat. τῷ ὀμβρῷ περι-θῆς ἀλευρώ, ad propulsandam pluviam. Quare expungenda erit illa interpretatio, quæ habet ἀλῆω, teporem.

547. Ἀῖρ πυροφόρος) Vapor ex terra in nubibus repercutissus & in aquam resolutus, decidit: hymeçtat autem aer fata & arva.

555. Μῆς γὰρ) Repetit admonitionem de vitando hoc mense Januario: cujus difficultates hæcenus descripsit.

557. Τῆμε) Bobus dimidiam partem pabuli detrahendam, viro vero aliquid addendum: in noctem scilicet. Nam Græci homines tantum cœnabant, & largius quidem.

558. Εὐφρόνη) Sic vocant Poetæ noctem, παρὰ τὸ εὖ φρονεῖν ἡμῶς ἐν αὐτῇ, vel, διὰ τὸ εὐφραίνειν τὸ σῶμα διὰ τῆς ἀναπαύσεως.

564. Ἀρκτῶρος) Stella est sub zona Bootæ: oritur vespere initio vris.

566. Πανδιονίς) Hirundinem intelligit: respicit autem ad fabulam de Progne & Philomela, Pandionis filibus.

567. Εἰς φάος) Poeta videtur in ea opinione esse, ut putet hirundines hieme latere quasi mortuas in suis nidis. Alii putant, eas volare in regiones tepidiores.

569. Ἀλλ'

569. Ἀλλ' ὅπ') Messis tempus describit. Per *Φερέοικον* intelligit te-
studinem, quod domum suam cir-
cumferat. Alii aliud animalculum
intelligunt, quod pro vitando Sol-
lis æstu solebat ascendere plantas
& virgulta.

572. Φάγειν) Prohibet tempore
messis somnum ad multam lucem
protrahere. Καὶ ἐπ' ἥν κοίτον. U-
bi ut quinta versus regio spondæum
habet pro dactylo, ita in superiori
hemistichio anapæstum habet pro
dactylo seu spondæo : quomodo &
prima regio apud Homerum Βορέης
& Ζέφυρος : item, Πλέονες κε μην-
στήρες : & apud Virgilium,

Fluviorum rex Eridanus.

Quamquam & synizesis in istis pot-
est statui; ut in Homericō illo,

Θώρηκας ῥήξειν δῆϊον ἀμφὶ στή-
θεσι.

Qua de re monuit etiam Hephæ-
stio.

580. Ἡῶμος δὲ σκόλυμος) Hesio-
dus æstatem constituit ἐπὶ σκόλυμῳ
& τέττιγος : ita loquuntur elegan-
ter οἱ χαρίεντες, id est *tempore car-
dus & cicadæ*, vel dum carduus &
cicada est.

587. Βύβλιος) Biblinum vinum
dicitur a Biblia regione Thraciæ,
ubi nobilissima vina sunt.

590. Αἶθρα) Vinum rubrum
pinguius est, & magis alit, tenuius-
que est, & facilius penetrat.

592. Ἀνέμῳ) Pro eo diserte Pa-
lat. Ζεφύρῳ legit, & gloss. εἶδες ἀ-
νέμῳ.

594. Τεῖς δ' ὕδατος) Græci nun-
quam merum bibere solebant. A-
thenæus hanc diluendi vini consue-
tudinem fuisse dicit, ut ad duos vi-
ni cyathos, quinque aquæ adde-
rent : nonnunquam ad quatuor vi-
ni cyathos, duos aquæ.

596. Εὖτ' ἂν) Id incidit in men-
sem Augustum.

598. Μέτρον) Monet mesuran-
das esse fruges, ut sciat agricola
quantum ex agro redeat.

600. Θῆτα) Venet. & Steph. e-
xempl. edit. Θῆτ'. reponendum ex
MSS. Palat. Θῆτ' τ'. & ita legis-
se Moschopulum liquet.

602. Καρχαρόδοτα) A sono fa-

ctum videtur. Sunt autem canes
asperrimis dentibus, & omnium fir-
missime tenent semel in fauces re-
cepta.

603. Ἡμερόκοτος) Furem intel-
ligit.

604. Συρφετόν) Intelligit non
tantum paleas, sed & folia vitium,
quercuum, tum vero herbas, asia-
que id genus, quæ pecoribus in hie-
me possint esse non incommodum
pabulum.

606. Γύνατα) Usitatum est Poe-
tis usurpare hoc vocabulum pro po-
tentia, viribus, & robore.

607. Εὖτ' ἂν) Tempus vindemiæ
describit.

610. Δείξαι) Hoc intelligunt non-
nulli de quadam certi vini præpa-
ratione, in qua rationem faciendi
uvæ passas complexus sit. Alii ge-
nerale præceptum esse putant de
modo vindemiandi pro temporibus
& locis illis optimo.

615. Πλειῶν δὲ κατὰ χθονὸς) E-
phemeris in operibus Hesiodi, non
in diebus est; & ibi incipit : Μῶνα
δὲ λυαῖνα. Ita ut tota agricultu-
ræ doctrina in Ephemeride desinat.
Hanc postquam cum anno termi-
navit, cuius doctrina ab hyeme in-
cipit, in autumno desinit; totam
simul Ephemeridem & agriculturæ
doctrinam tali clausula concludit :
πλειῶν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος ἔη.
quod interpretes Latini ineptissime
vertunt, *Annis vero per terram ac-
commodus sit*. Multum torfit omnes
illud κατὰ χθονός, quæ verba ab-
solvunt agriculturæ præcepta, si-
mulque ad navigationem viam præ-
parant.

616. Εἰ δέ σε) De navigatione
præcepta quædam subicit. Fuit e-
nim illis familiare, devehere fru-
ges & merces.

624. Χείμαρον) Clavum signifi-
cat quo foramen in navis carina
obstruitur, quo amoto naves in sic-
cum tractæ aquam in sentina col-
lectam emittunt.

625. Εἰ γὰρ τ' εὖ) MS. εἰ γὰρ τ'
εὖ.

631. Ως περ) Exemplum patris
sui proponit, quem dicit ex patria
profugisse non propter invidiam ex
opi-

opibus conflata, sed propter paupertatem.

637. Νάοιστο) Describit nunc patriam suam Poeta.

641. Νῆ' ὀλιγῶν) Mediocritatem tutiorem esse dicit.

647. Οὐτί π) Remover a se reprehensionem ob imperitiam. Hic videmus σοφίζειν primo usurpatum fuisse cum laude, pro docere, & tradere aliquid eruditius præ aliis.

652. Ἀμφιδάμας) Amphidamas rex Eubœæ in bello adversus Erythræos occisus fuit: in cuius obitum filii ejus certamina edixerunt. Apparet sane Hesiodum Homero posterioriorem fere centum annis fuisse: proinde cum eo in hoc certamine non certavit.

661. Ἡῆματα) Tempus navigationis commodissimum tradit, æstivum scilicet.

667. Ἐν τοῖς) Proverbialis est hic versiculus & valde pius, quo admonemur, quidquid nobis adversum aut prosperum accidit, Deo ascribendum esse.

668. Εὐκλείας αἶρας) Vocat faciles & leves status, ut sunt Etesii, & similes placidi.

676. Ἄλλος) Vernam navigationem describit; quam ipse quidem non probat, ut periculosa, sed quæ tamen est usitata hominibus ob cupiditatem pecunie.

686. Ὅσ' ἀγορεύω) In uno ὧς ἀγορεύω. in altero, ὧς σε κελεύω.

692. Μίτρα) Epiphonemate generali concludit modum esse servandum. Μίτρα φυλάσσειν. Non intellexerunt hæc interpretes. Hesiodus μέτρα θαλάσσης vocavit τ' εἰραίον πλῆν.

693. Ωρᾶς) Tradit tempus conjugii maturum in mare & femella.

694. Τριπρόντων) Al. ῥιπρόντων.

696. Τέτορ) Pollux quatuordecim exponit. Plato & Aristot. constituunt puellæ decimum octavum annum nubendi.

702. Δειπνολόχης) Quæ comestationibus clam indulget, & quæ passim adit convivia.

703. Ἀτερ δαλῦ) Sine face, id est, clam, etiam si foris nihil appareat. Et crudam senectutem, τῶν

παρὰ κατὰ vocat & præcetem.

704. Εὖ δ') De religione præcipit. ἔπει, in Deo significat inspectionem & gubernationem rerum, justamque indignationem contra impios. In homine autem respectum ad Dei metum & reverentiam.

705. Μῆδε) Præceptum plenum humanitatis, nullam amicitiam præponendam esse sanguinis conjunctioni.

709. Δις τόσα) Jubet offensio-nem amici duplici vindicta pensare, idque eo ut agnoscat delictum: & tum si in gratiam redire velit, benigne recipiendum docet. Alii sic intelligunt, ac si in genere diceret nullum peccatum impunitum relinqui.

712. Σὲ δὲ) Tu vites omnia quæ in amicis improbantur, nec prodas animum tuum minus quam conveniat integrum. Vel, vide ne vultus tuus præ se ferat similitudinem, sed ex animo ejicias omnem pristinarum injuriarum memoriam.

713. Μῆδὲ πειλίζουσιν) Utraque extrema liberalitatis fugienda monet. Est autem hic intelligenda prisca illa hospitalitas, quæ erat sacrosancta.

719. Κακὸν εἶποις) V. C. Palat. κακὸν γ' εἶπης: & μοχ ἀκῆσαι. al. κ' εἶποι.

720. Δυσπείμφερος) Morosus, id est, non sis difficilis accessionis & collationis.

725. Μῆδ' αἶν') Non esse mingendum contra Solem. Vel allegorice, contra magnos & honestos viros nihil proterve & irreverenter agendum.

726. Ἀνίστα) Al. Ἀνίστατες.

729. Ἐξόμενος) Turcis etiamnum hodie religiosum est ut sedentes mingant, & ingens flagitium designari credunt, si quis in publico cacaret aut mingeret.

731. Μῆδ' αἰδοῖα) A coniugii uxoris ne accedas ad sacra.

733. Μῆδ' ἀπὸ) Ab hilariori convivio, non a tristioribus sacris accedendum ad uxorem docet.

740. Μῆδ' ἀπὸ πεντόζοιο) Ungues non esse præcidendos in convivio, præsertim solenni. πεντόζοιο vocat

vocat manum, quod quinque digitis tanquam ramis consistet.

742. Μηδὲ ποτ' οἶνοχόῳ) Duplex potest esse sensus: vel, ut prohibeat parvum poculum supra craterem magnum collocari, ut ita potantibus inde haurire liceat quantum velint: vel ut ne velit parvum poculum pro cratre apponere, atque ita prohibeat parsimoniam in computationibus. Tzetzes allegorice sic interpretatur. Ubi agitur de republica, ne proprium commodum publico praeponeris, neque partem toti: ex hoc enim infortunium sequitur. pretiosior enim crater quam trulla aut calix.

744. Μηδὲ δόμον) Spartam quam nactus es orna. In quocunque genere verferis, in illud incumbere, & in eo perseverare.

745. Κορώνη) Fama sinistra & maligna potest intelligi. λαχέρυζα, pro κελάρυζα.

746. Μηδ' ἀπὸ) Ex ollis nondum sacrificatis & illibatis non capiendum esse cibum. Quidam per χοιρόποδας ἀνεπιρρέκτους intelligunt ollas supra focum stantes, ex quibus cibi nondum rite patinis infusi, mensis impositi atque consecrati sunt.

748. Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοις) Prohibet liberorum collocationem super

sepulcra & morticina, (quæ vocat ἀκίνητα, quod non moveantur, vel non sint movenda,) quod priscis infaustum videbatur. Vel allegorice prohibet ignaviam, ocium & delicias in prole xii. annorum. Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοις καθίζειν. Pueri autem δωδεκαταῖοι & δωδεκαμήνηοι omnia communia cum matribus habebant, διαταῖαν, τροφὴν, οἶκον, id est, ipsum Gynæceum. Hesiodus ergo ne ejusmodi puerulos, matrum λυτροῖς assuefcere sinant, ex disciplina veteri, quia θηλυώτατα τὰ σώματα ex aquæ tepore existimabant, diligenter mones. Ibid. ὃ γὰρ ἄμεινον. Vetus clausula, qua potissimum utebantur in interdictis suis principes, erat, ὃ γὰρ ἄμεινον.

755. Μηδὲ ποτ') Hi recte in fontes immingere dicuntur, qui sacram doctrinam commaculant.

758. Διόνω) Boni nominis præcipuam curam habendam esse vult, quia (versu sequenti,) nulla fama prorsus evanescat tanquam inanis, & non omnino de nihilo sit quod vulgo fertur. famæ enim vim quandam divinam etiam inesse. Ex hoc loco desumpsit Virgilius descriptionem famæ, 4. Æneid. Fama talum, &c.

762. Φημιζυσι) Ita C. V. alii φημιζυσι. D. γ. τοι.

Η' ΣΙΟΔΟΥ ΤΣ Α' ΣΚΡΑΙΟΥ

H M E P A I.

ARGUMENTUM.

Tradit discrimina dierum, qui fausti vel inauspicati sint, item alia aliis diebus licere. Quædam vero discrimina ad causas naturales referri possunt, quædam sunt ex superstitionibus. Sunt autem eatenus discrimina servanda, quatenus causæ naturales cogunt. Superstitio vero præter causas naturales est, & ex impietate profecta. Esset vero insania, non habere naturæ rationem,

cum

Η Ματα δ' ἐκ διόδου πεφυλαγμένῃ, ὡς κατὰ μοῖραν
Πεφραδόμεναι δμῶαςι. τετηκάδα μὲν ὡς ἀρίστῃ

Ἔργα τ' ἐποπτεύειν, ἢ δ' ἀρμαλὶν δατέσθαι,

Εὖτ' ἂν ἀληθείῃ λαοὶ κείνοντες ἄγων.

Αἶδε γὰρ ἡμέραι εἰσι Διὸς παρὰ μητόρεσσιν.

Πρῶτον ἐννῆ, τετράς τε, ἔπειτα ἑβδόμη, ἱερὸν ἡμᾶρ.

Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάρεα γένετο Λητώ.

Ὀγδοῇ τ' ἐνάτῃ τε δύο γε μὲν ἡμέραι μὲν

Ἐξοχ' ἀεζομένοιο βροτήσια ἔργα πίνεσθαι,

Ἐνδεκάτῃ τε δωδεκάτῃ τ' ἄμφω γε μὲν ἐδλαί,

Ἡ' μὲν, οἷς πείκειν, ἡ δ', ὄφρα καρπὸν ἀμείναι.

Ἡ' δὲ δωδεκάτῃ τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.

Τῇ

I GIORNI

D' ESIODO ASCREO.

I Di da Giove ben guardando, a modo
Ai fervi di, che all' ottimo del mese
Trentesimo ne riguardino i lavori,
E la provvision portino al compito,
Quando le genti al ver tengon ragione.
Che questi sono i di dal favio Giove.
In prima il giorno della nuova Luna,

HESIODI ASCRÆI

D I E S.

A R G U M E N T U M.

cum illa nobis usui sit, & nostra causa a Deo condita. Itaque discrimina dierum nata sunt aliqua ex parte ex aspectibus, quibus Luna intuetur Solem: nam quadrati aspectus cient pugnam naturæ cum morbo: sed superstitiosa observatione aucta sunt. Nam inde apparet, non esse certam rationem discriminis dierum apud Hesiodum, quod ait, aliis alios dies probari.

Dies vero ex Jove observans, bene secundum decorum
*Præcipe servis, tricesimam mensis optimam.
 Ad opera inspiciendum, demensumque dividendum:
 Nempe cum circa juris negotia & judicia populi versantur.
 Hæ enim dies sunt Jove a prudente. 5
 Primum, novilunium, quartaque & septima sacra dies:
 Hac enim Apollinem ense aureo armatum genuit Latona.
 Octavaque & nona ambæ dies mensis
 Egregie crescentis, ad curandum opera mortalium.
 Undecima vero duodecimaque ambæ quidem bonæ: 10
 Hac quidem tondendis ovibus, illa latis segetibus metendis.
 Duodecima tamen undecima multo melior.*

Hac

O l' ultimo del mese, e i giorni quarti,
 Ed il settimo sacro, e santo giorno,
 Che in quello Apollo spada d' oro feo
 Latona. Poi l' ottavo, e 'l nono, due
 Giorni del mese, che s' avanza affai,
 Per travagliare all' opre de' mortali;
 L' undecimo, e 'l duodecimo ambi giorni
 A tondare le pecore, e a fegare
 Le liete messi; ma il dodicesimo
 Dell' undecimo egli è affai migliore.

O 4

Che

Τῇ γάρ ποι νῆ νήματ' ἀριστότητ' ἀράχνης
 Ἡματ' ἐκ πλείυ, ὅτε τ' ἰδὲς σωρὸν ἀμᾶται.
 Τῇ δ' ἰσὺν εἴσαιτο γυνή, φραβάλοιτό τε ἔργον. 15
 Μῦθός δ' ἰσαμένα τελοκαὶ δεκάτῳ ἀλέαδας
 Σπέρματ' ἀρξάδας· φυαὶ δ' ἐνδρέψαται ἀέκη.
 Ἐκτῇ δ' ἡ μέση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυαῖσιν·
 Ἀνδρογόν' τ' ἀγαθή· κέρη δ' ἐ σύμφορόν ἐστιν,
 Οὔτε γενέσθαι φῶτ', ἔτ' ἄρ γάμῳ ἀναβολῆσαι· 20
 Οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἱκτῇ, κέρη τε γενέσθαι
 Ἀρμεν', ἀλλ' ἐρίφους αἰμνευ ἔ πάνα μῆλων,
 Σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον, ἥτιον ἡμαρ.
 Ἐσθλή δ' ἀνδρογόν' φιλείει δέ κε κέρωμα βάζειν,
 Ψάλλει δ', αἰμυλίς τε λόγους, κρυφίως τ' ὀφεισμούς. 25
 Μῦθός δ' ὀγδοάτῃ κάταρον ἔ βῶν ἐρίμυκον
 Ταμνέμεν, ἐρήας δέ δυωδεκάτῃ παλαεργάς.
 Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ πλέφῃ ἡμακα ἴστωρ φῶπτε,
 Γίνεσθαι· μέγα γάρ τε νόον πεπυκασμέν' ἐστίν.
 Ἐσθλή δ' ἀνδρογόν' δεκάτῃ, κέρη δέ τετράς 30
 Μέση. τῇ δέ τε μῆλα ἔ ἐλίποδας ἔλικας βῆς,

Kai

Che in questo fila in aer volando il ragno
 Dal dì pieno; allorchè la savia aduna
 Formica il grano, e fa la sua ricolta.
 La tessitora allor la tela ordisca,
 E imbastisca da prima il suo lavoro.
 Ma del mese corrente tu ti guarda
 Dal tredicesimo giorno a principiare
 La sementa; egli è ottimo a innestare,
 Ed allevare le piante. Ma il dì sesto
 A mezzo il mese per le piante è tristo
 Assai; ma è buon per piantar gli uomini.
 Non è già di profitto alla donzella,
 Nè a nascere in pria, nè per le nozze.
 Nè a principio del mese il sesto giorno
 Per nascere è già acconcio alla donzella;
 Ma per castrar capretti, ovvero uccidere,
 E di pecore al gregge, e per lo stallo

Pa-

*Hac enim net fila in aere suspensus araneus ,
 Die expleta , quum & prudens formica aceruum colligit .
 Hac telam ordiatur mulier proponatque opus . 15
 Mensis autem inchoati decimatertia carveto
 Sementem incipere : plantis vero inferendis optima est .
 Sexta vero media valde incommoda est plantis :
 Viripara bona : puella vero non utilis est ,
 Neque gignenda primum , nec nuptiis tradenda . 20
 Nec prima quidem sexta puellae gignenda
 Apta est , sed haedis castrandis , & gregibus ovium ,
 Stabuloque circumspiciendo pastoralis , benigna dies est .
 Bona vero viripara , amatque convivicia loqui ,
 Mendaciaque & blandes sermones , & occulta colloquia . 25
 Mensis vero octava caprum & bovem valde mugientem ,
 Castrato : mulos autem duodecima laboriosos .
 Vicecima vero in magna , plena die , prudentem virum
 Generato : valde enim bonae est indolis .
 Bona autem viripara decima , puellae vero & quarta 30
 Media : hac vero & oves , & curvipedes retortis cornibus
 boves ,*

Et

Pastorale, e la mandra circondare
 E' piacevol giornata. E' buona ancora
 Generatrice d' uomini, e mordaci
 Bottoni ama di dare, e dir menzogne,
 E ciarle carezzevoli, e furtivi
 Colloquj, ed amorevoli susurri.
 Del mese nell' ottavo tu cignale,
 E bove uccidi, che lontano mugghia,
 E i faticanti muli nel duodecimo,
 E nel grande ventesimo, in pien giorno,
 Uomo genera allora intenditore,
 Ch' egli è di mente affai ferrata, e forte.
 Buono è per generare uomini il decimo,
 Per donna il quarto là a mezzo il mese.
 Ed in questi le pecore, ed i negri
 Bovi da' curvî piedi, e il can dall' aspra

Den-

Καὶ κίῳα κερχαρόδοντα ἔ' ἔρῃας παλαεργῶς
 Πρηνύνειν, ἐπὶ χεῖρα παθεῖς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ
 Τετράδ' ἀλάσσαι φθίνοντός δ' ἰσαμένυ τε,
 Ἀλγέα θυμοβορεῖν. μῶλα ποι τετελεσμένον ἡμαρ. 35
 Ἐν δὲ τεσάρτῃ μίλως ἄγασθαι εἰς οἶκον ἄκοιπαι,
 Οἰωνὸς κείνας οἱ ἐπ' ἔργμασι τάττω ἄριστοι.
 Πέμπτας δ' ἐξαλείσσαι, ἐπεὶ χαλεπαὶ τε ἔ' αἰνά.
 Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἑρηνύας ἀμφιπολδεῖν,
 Ὀρκον ἀννυμένας πῶν Ἑρμῆς τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις. 40
 Μέσση δ' ἐβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτῶ
 Εὖ μαλ' ὀπιπτόδοντα εὐτροχάλε, ἐν ἀλώῃ
 Βάλλειν. ὑλοσόμεν τε παμῆν θαλαμηγεῖα δῦρα,
 Νῆϊά τε ξύλα πολλα, πᾶ τ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
 Τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πῆγνυσθαι ἀραιάς. 45
 Εἰνὰς δ' ἡ μέσση ἐπιδείλα λῶιον ἡμαρ.
 Πρωΐτῃ δ' εἰνὰς παναπήμων ἀνδράποισιν.
 Ἐσθλή μὲν γάρ τ' ἠδὲ φυτλάμεν ἠδὲ γενέσθαι
 Ἀνίεα τ' ἠδὲ γυναικί· ἔ' ἔποτε πάγκακον ἡμαρ.
 Πᾶροι δ' αὐτ' ἴσασι τερσενάδα μίλως ἀρίστῳ 50
 Ἀρξασθαί τε πίδα, ἔ' ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα δέναι
 Βεσὶ ἔ' ἡμιόνιοις ἔ' ἵπποισι ἀκνυπόδεσι.

Nῆα

Dentatura, ed i muli fatiganti
 Aufandogli alla man, tu addomeffica.
 Guardati poscia nell' alma di sfuggire
 Del mese, che fornisce, e che principia
 Il quarto, ch' egli è giorno assai perfetto
 A divorare il core col dolore.
 Quarto del mese a cà menar la moglie,
 Offervando gli augei, che a ciò son buoni.
 Fuggire i quinti, che son forti, e grievi;
 Che dicono, che nel quinto attorno vanno
 L' Erinni. l' Orco a vendicare, o 'l Giuro.
 Che la discordia feo danno ai spergiuri.
 Nel settimo poi di a mezzo mese
 Il sacro di Cerere bene assai
 Ragguardando nell' aja ben spianata

Spu-

*Et canem asperis dentibus, mulosque laboriosos
Cicurato, manum imponens. cautus vero esto animo,
Ut quartam vites desinentis & inchoati mensis,
Doloribus conficiendo animo. valde hæc accommoda est dies. 35
Quarta autem mensis uxorem domum ducito,
Observatis avibus, quæ ad hanc rem sunt optime.
Quintas vero evitato: quia difficiles sunt & graves.
In quinta enim ajunt Furias obambulare,
Perjurium vindicantes, quod malum contentio genuit per-
juris.*

*Media vero septima, Cereris sacrum munus 41
Diligenter inspiciens bene æquata in area
Ventilato: roborumque sector incidito cubicularia ligna,
Navaliaque ligna multa, & quæ navibus congrua sunt.
Quarta vero incipito naves compingere hiantes. 45
Nona autem media pomeridiana, melior dies.
Prima vero nona prorsus innoxia hominibus.
Bona siquidem est ad plantandum, & ad generandum,
Tam viro quam mulieri: nec unquam prorsus mala dies.
Sed pauci rursus sciunt tertium nonum mensis optimum 50
Implendis doliis, & ad jugum collo imponendum
Bobus & mulis, & equis celeribus.*

Na-

Spulare; e 'l tagliatore di legname
Le travi acconce a camere tagliare,
E legni ancor molti navali, i quali
Son per le navi il caso; e il giorno quarto
Prender a fabbricar le fottil navi.
Il nono a mezzo il mese, appo il meriggio
E' miglior giorno; è il nono del mese
Cominciante è agli uomin senza danno.
Che a piantar questo è buono, e a generare
Ad uomo, e a donna, nè è di tristo mai.
Ma pochi fanno, che del mese è ottimo
Il terzo nono a cominciar le botti,
E a porre il giogo sopra il collo ai buoi,
E a' muli, e a' cavalli in piè veloci;

La

Νῆα πολυκληῖδα δολῶ εἰς οἶνονα πότον
 Εἰρύμεναι. παῦροι δέ τ' ἀληδέα κκλησκυσι.
 Τετραδὶ δ' οἶγε πίδον. περὶ πάντων ἰσὺν ἡμαρ
 Μίση· παῦροι δ' αὖτε μετ' ἐκὰδα μύθος ἀρίστω,
 Ἡς γινόμενης· ἐπιδείλα δ' ἐςὶ χερσίων.
 Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνηαρ.
 Αἱ δ' αἶλαι, μετὰδ' αἶποι, ἀκήριοι, ἔ' π' φέρουσαι.
 Ἀ' αὖ δ' ἀλοῖλῳ αἰνῇ, παῦροι δέ τ' ἴσασιν.
 Ἀ' αὖτε μητρὴ τέλει ἡμέρη, ἀ' αὖτε μήτηρ.
 Τῶν δ' αἰμάτων τε ἔ' ὀλβιῶ δ' αὖτε πάντων
 Εἰδὼς ἐργάζεται ἀνάκτω ἀδανάποιον,
 Ὀρνιδας κείνων, ἔ' ὑπερβασίας ἀλσείων.

55

60

T E' Λ Ο Σ.

La nave a molti banchi ratta trarre
 Nel negro mar. Ma pochi il vero chiamano.
 Il quarto tu le botti spilla, ed apri.
 Sacro di sopra tutto è quel di mezzo.
 Pochi dopo il ventesimo del mese
 Ottimo la mattina, a vespro è peggio.
 Questi giorni a' terrestri son gran prò.
 Gli altri, che in mezzo cascan, senza danno
 Sono, e niente apportano, che vaglia.

Al-

*Navem bene clavatam celerem in nigrum pontum
Trabito. Sed pauci vera intelligunt.*

Quarta vero aperi dolium. præ omnibus sacra dies est 55

Media: pauci vero rursum post vicesimam mensis optimam,

Aurora vigente. pomeridiana vero est deterior.

Et hæc quidem dies sunt hominibus magno commodo.

Cætera autem incertæ, sine sorte, nihil ferentes.

Sed alius aliam laudat, pauci vero norunt.

60

Interdum noverca est dies, interdum mater.

De his beatusque & felix, qui hæc omnia

Sciens operatus fuerit, inculpatus Diis,

Auguria observans, & delicta evitans.

F I N I S.

Altri altro loda, e pochi fanno il vero.

Ora è matrigna la giornata; or madre.

Colui in questa è avventurato, e ricco,

Che tutte queste cose ben sapendo

Lavori senza colpa appo gl' Iddii,

Offervando gli augurj, e il mal schifando.

Il Fine de' Giorni.

A N.

ANNOTATIONES IN DIES.

2. **Π**ερὶ δὲ τῆς δαμῶς.) Οἱ τριχῆ-
δα μῶς) Oreditur a trice-
sima mensis die, quam dicit opti-
mam esse. Exactiones debitorum &
usurarum, ut patet ex Aristophane,
similiter & forensia judicia Athenis
fieri solebant. Conveniebat enim
populus in feriis ut judicaretur, do-
ceretur de religione, & mores for-
marentur. Tum scenici ludi fiebant,
qui vice concionum fuerant. Et hi-
ritus ad res politicas, non phy-
sicas, referendi sunt.

4. Εὐτ' αὖ) Quidam Scholias-
tes hunc versum aliter intelligit, & ita
interpretatur: ὅταν μετὰ ἀληθείας
κρίνωσιν οἱ ἄνθρωποι τὰς ἡμέρας.
ἥτοι ὅταν τῷ ἀληθῆ ἐπίστανται συνο-
δοῦν, & μετ' ἀκριβείας γινόμενῳ.

6. Πρῶτον ἔτη) Athenienses men-
sem, qui apud eos est 30. tantum
dierum, in tres decades dividunt,
quarum primam nominant ἱσταμένη-
ν μῶς, secundam μεσθύντος, ter-
tiam φθίνοντος. Deinde primæ de-
cadis diem primam πρῶτον ἐπὶ
δέκα, secundam, δεύτεραν ἐπὶ δέκα,
usque ad εἰκοστὴν sive εἰκῆδα, id
est, xx. diem. Tertiæ primam, πρῶ-
τον ἐπὶ εἰκῆδι: vel Solonis inven-
tu, numeros dierum ad Lunæ de-
crementum minuendo, ἐνάτῳ φθί-
νοντι, secundam, ὀγδόῳ φθίνον-
τος, tertiam, ἐβδομῳ φθίνοντος,
usque ad τριακῆδα, i. e. 30. diem,
quam etiam ἔτην & νέαν vocabant,
id est, veterem & novam: quo no-
mine etiam instantis mensis prima
dicebatur: itemque prima dies Lu-
næ jam apparentis, & tertia a coi-
tu digressæ. Cæterum Hesiodus hic
nec singulatim omnes dies, aut ex
ordine, nec iisdem etiam appella-

tionibus commemorat, sed repetit
quosdam bis aut ter, nonnullis in-
terim velut μεταδύπων & ἀκρίων
prætermisiss: quod suo quoque loco
notabimus. Ἐν ἡ igitur primus dies
est, pro ἔτη & νέᾳ, nempe metri
causa. Hunc dicit esse sacrum: sunt
enim omnia initia sacra: τετράς,
pro τετάρτῃ, quartus dies, qui iti-
dem sacer est, quia eo die prodit
a coitu Luna, primumque tunc con-
spicitur.

8. Ὀγδοῇ.) Præteritis 2. &
3. itemque & 5. sexto, diebus, ut
mediis, venit ad octavum & no-
num, quos recte utiles dicit cre-
scentibus. nam humores alit cre-
scentia Lunæ.

10. Ἐνδεκάτῃ.) Decimo præteri-
to, undecimum & duodecimum va-
rie laudat: quia Luna So'em trigo-
no aspectu intuetur, quem benefi-
cium vocant.

11. Ἡ' μὲν, οἷς.) Per synæresin
pro οἷας.

13. Τῇ) Id est, τῷ τῇ. ἀερισπό-
της, pro ἀερισπότης, in aere pen-
dens.

14. Ἡ' ματος) Quidam legunt ἐκ-
πλεῖς, unico vocabulo, & dicunt
ita vocari xxii. diem, quasi cumu-
latum & adauctum.

16. Μῶς. Ait xviii. diem sa-
tioni obesse, nimirum propter im-
modicum humorem. vetant enim
sementem facere in solo humidior
iusto. Contra plantas ferere præci-
piunt pluviis etiam tempestatibus.
Vocat autem hunc diem τρισκαίδε-
κάτῳ μῶς ἱσταμένην, qui dicitur
alias τρίτῃ ἐπὶ δέκα.

18. Ἐκτῇ) Præter vulgatum mo-
rem vocat 16. diem, ἐκτῳ μέσῳ,
quum alias dicatur ἑκτῇ ἐπὶ δέκα.
Est autem hæc dies, contra quam
superior, incommoda plantis, decre-
scente nimirum Luna; utilis vero
mari-

maribus gignendis : nam ex humido semine femellæ, ex sicciore puelli nascuntur . Et decrefcente Luna semen minus humidum est quam crefcente .

20. Οὐτε γενέσθαι ἔτ' ἂρ γάμῳ ἀντιβολῆσαι .) Id est, non est utile puellis, ut tum contrahant nuptias, quia a plenilunio cœpit jam humor deficere . Addit deinde quædam pastoralia officia, quæ omnia ad quadratum aspectum pertinere videntur . *Ιbid.* Γενέσθαι . MSS. Γένεσθαι μέλα .

27. Ταμνέμεν) Hoc loco, *δύναμιζεν*, non occidere, ut vulg. interpr.

28 Εἰχθῆρι) Sic vocat vigesimum diem, quod summa dies sit *μηνὸς μεσῆντος*, diebus τῷ φθίνοντος continuo insequentibus .

29. Γίρεσθαι) Hic pro *πεπυκνωμένους* nonnulla exemplaria habent *πεπνυμένους* .

30. Ε'θαλῇ) Τετράς, vocat diem 14. *τετράδα μέσῳ*, qui puellæ gignendæ bonus est, quia Luna tum abundat humore, ejusque lumen est gelidum magis, & calor temperatior . quapropter etiam animantia, cum tunc propter humoris abundantiam mitiora sint, facilius cicurantur .

34. Τετράδ') Quartum diem a fine mensis, & decimum quartum, vel (ut alii volunt) quartum & vigesimum quartum improbat : tum enim & oppositio & interlunium lædunt corpora . Qui laborant cholerici morbis, ad postremam quartam magis languent ; phlegmatici contra .

38. Πέμπτης) Quintos dies monet fugiendos, nempe v. xv. & xxv. cujus rei nullam addert rationem naturalem, sed eam quæ est de religione, nempe quod tunc furæ obambulent, & pœnas expetant a sceleratis hominibus .

41. Μίση δ') Monet Poeta fruges ventilandas a plenilunio, quia sub id tempus excitantur venti, & aura sicciore est . Prodest autem importari frumentum siccius : nam madidum importatum statim corrumpitur .

43. Βάλλειν . ὕλοτόμον) Jubet fecari ligna ad thalamos & naves, quod materia quæ cæditur, decrefcente Luna, firmior sit ; quæ vero crefcente Luna, illico putrescat .

44. Νῆια) In quibusdam exempl. interjicitur hic versus, *τῆμος ἀδικτοῦ τῆ πελεται τμηθεῖσα σιδήρω*. Sed quoniam is supra habetur v. 419. abundare omnino videtur .

46. Εἰνάς) Nona dies media, id est, xix. meridiana, melior est . *ἐπιδείλα*, adverb. pluralis numeri, ut *πρωτα*. Quidam legunt *ἐπὶ εἰελα*. Derivatur a *δείλον*, crepusculum .

47. Πρωπίτῃ) Prima nona dies, scilicet a principio mensis, innocua est propter ter-geminum aspectum, cum Sol abest a signis .

49. Ἀνέρι ἢ ποτε πάγκαλον) Proverb. Nullus dies omnino malus .

50. Παύροι) Loquitur de xix. die mensis, biduo nempe ante *ἐνὶ κ' νέαν*.

51. Ἀρξαθαί) Græcismus pro aperire dolium .

54. Εἰρύμεναι . *παύροι δὲ τ', &c.*) Id est, pauci certe servant hoc dierum discrimen, pauci norunt quinquam dies præfetur .

55. Τετράδι) Diem xiiii. intelligit .

56. Μέση . *παύροι δ' αὐτῇ*) Ἐλλειψις hic est : nam ad dies referri debet, ut sit sensus . Pauci post vigesimam mensis optimam probant sequentes dies . Nam & tempestatum & corporum maxime mutationes sunt principio postremæ quartæ .

58. Ἀῖδε μὲν) Epilogus est præceptorum . Est igitur considerandum quid religio præcipiat, deinde quid oriatur ex causis naturalibus . Quod enim secus se habet, superstitio est .

59. Αἱ δ') *Μετὰ δὲ πον* promiscuum sonat . *ἀκέραι* autem videtur Politianus vertisse emortuos dies . Et Hom. somnia vocat *ἀκέραια*, quasi dicas inania .

60. Ἄλλος) Hic videmus Hesiodum non ubique secutum certam rationem, sed in plerisque superstitionem & consuetudinem hominum .

61. Ἄλλοτε) Proverb. Dies noverca & parens .

62. Τάαν) Bene, inquit, habebit qui servaverit discrimina rerum . Adjecit tamen correctionem, quod alii alias probent ac laudent . Verum iste inculpabilis est, i. e. ille non peccabit, qui non violabit ea quæ religiose & utiliter constituta sunt . Nam Dii favent iis qui natura recte utuntur .

Η' ΣΙΟ .

Η ΣΙΟΔΟΥ Τῆ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

ARGUMENTUM.

Inscribitur hoc Poema proprio nomine Herculis scutum, quod ejus præcipua sit hic descriptio. Rei autem argumentum sic habet. Taphii facta expeditione in Elethryonis boves, interemerunt fratres Alcmenæ, qui arma a vi illorum defendere conabantur. Cum autem Amphitryo cum ea coire vellet, non prius promisit quam de fratricidis pœnas sumpsisset. Quamobrem ipse eo profectus illos interfecit. Eadem autem nocte cum ea coeunt & Jupiter & Amphytrio: hic reversus a præ-

Η οἷα φησιπῦσα δόμους ἔπατρεῖδα γαῖαν
 Ἡλυσεν εἰς Θήβας, μετ' ἀρήϊον Ἀμφιτρώωνα
 Ἀλκμήην, θυγάτηρ λαοσόου Ἡλεκτρώωνος.
 Ἡ ῥα γυναικῶν φύλον ἐκείνυτο δηλυγεράων
 Εἰδεί τε μεγάλα τε· νόον γε μὲν ἕπας ἐβριζε
 Τῶων αἷς διηταῖ διητοῖς τέκον διηδάσσαι,
 Τῆς ἔαπό κῆρδεν, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανέων
 Τοῖον αἰδ' οἶόν τε πολυχρύσεα Ἀφροδίτης.
 Ἡ δ' εἰ ἔα κατὰ θυμὸν εἶον αἴσκειν ἀκρίτῳ,

Ως

LO SCUDO D'ERCOLE

D'ESIODO ASCREO.

Qual le case abbandonando, e patrio
 Suol venne a Tebe presso al bellicoso
 Amfitrione Alcmena, la figliuola
 D' Elettrione maneggiator di genti,

Che

HESIODI ASCRÆI

SCUTUM HERCULIS.

ARGUMENTUM.

prælio, ille vero hominibus auxiliatorem generare volens. Peperit illa ex Amphitryone quidem Iphiclum, ex Jove vero Herculem: qui cum auriga Iolao proficiscitur adversus Cygnum, Martis filium: qui decimas ducentes ad Pytho deprædabatur. Profectus igitur scuto per Vulcanum facto Trachinem abit ad Ceycem. Congressus cum Cygno, eum interimit, Martemque pro filio suo pugnantem in crure vulnerat. Atque ita venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis, ob filiam Themistoclen.

A *Ut qualis relicta domo ac patria tellure
Venit Thebas, secuta maritum Amphitryonem,
Alcmena, filia populorum dissipatoris Electryonis:
Quæ mulierum genus superabat fœminearum
Formaque & proceritate. mente utique nulla cum ea certabat
Illarum, quas mortales mortalibus peperere concumbentes.
Cujus & a vertice, & a palpebris nigricantibus
Tale quiddam spirabat, quale & ab aurea Venere.
Atque hæc talis existens, tam animo suum colebat conjugem,*

Perin-

Che di giovani donne era ornamento
Per beltade, e grandezza, e a lei veruna
Non contendeva il fenno di coloro,
Le quali partoriscono, giacendo
Mortali con mortali; dal cui capo,
E dalle brune ciglia tal venia
Aura, qual dalla molto aurata Venere.
Sì nel suo cuor rispettò il suo consorte,

P

Co-

Ως ἔγωγ' αἷς ἔπαιε γυναικῶν δηλυτερῶν. 10
 Ἡ* μὲν οἱ πατέρ' ἐδλόν ἀπέκτανεν Ἰφι δαμάσας,
 Χωσάμενθ' περὶ βυσί. λιπὼν δ' ὄγε πατερίδα γαῖαν
 Ἐς Θήβας ἰκέδασε φρευσάσας Καδμείας,
 Ἐνδ' ὄγε δάματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παράκοιπ',
 Νόσφιν ἄτερ φιλότῃτ' ἐφιμέρε. ἔ γάρ οἱ ἦεν 15
 Περὶ λεχέων ἐπιβλύσας εὐσφύρου Ἡλεκτρυόνης,
 Περὶ γε φόρον αἵματος κασιγνήτων μεγαθύμων
 Ἡς ἀλόχευ, μαλαρῶν δ' ἐκαταφλέξαι πυρὶ κόμης
 Ἀνδρῶν ἥρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
 Ως γάρ οἱ δῖέκετο· θωοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν, 20
 Τῶν ὄγ' ὀπίζετο μύθῳ· ἐπέεγχετο δ' ὅττι σάχευα,
 Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οἱ δῖόθεν θέμις ἦεν.
 Τῷ δ' αἶμα, ἰέμενοι πολέμοιό τε φυλάπιδός τε
 Βοιωτοὶ πληξίπτοι, ὑπὲρ σακῶν πνέοντες,
 Λοκροὶ τ' ἀγχέμαχοι ἔ Φωκῆες μεγάθυμοι 25
 Ἔσσοντ'. ἤρχε δὲ ποῖσιν εὖς πάς. Ἀλκαῖος,
 Κυδιόων λαοῖσι. πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἀλλῶ μῆτιν ὕφανε μετὰ φρεσὶν, ὅφρα θεοῖσιν
 Ἀνδράσι τ' ἀλφειῇσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτάσῃ,
 Ὄρρω δ' ἀπ' ἐλύμποιο δόλον φρεσὶ βουσοδομέων. 30

Γ' μέν.

Come ancor non fe mai giovane donna.
 Questi il buon padre uccide, e a forza domolo
 De' bovi per cagion di fdegno preso.
 Questi lassando la sua patria terra
 A Tebe venne supplice a' Cadmei
 Portanti scudo in loro protezione.
 Ivi abitò coll' onorata moglie
 Senza la genial grata amistanza;
 Ch' ei non poteva pria montare in letto
 D' Elettriona dalle belle piante,
 Che vendicasse de' fratei la morte
 Magnanimi di sua consorte; e a fuoco
 Vivo bruciar di Tafii i villaggi
 Uomini Eroi, e de' Teleboi insieme.
 Che testimon gl' Iddii, sì fermo avea,

De'

Perinde ut nulla unquam coluit mulierum fœminearum, 10
 Quamquam ipsi patrem præstantem occidisset, vi domitum,
 Ira commotus propter boves. relicta autem ille patria tellure
 Thebas venit, supplicans scutatis Cadmeis.
 Ubi idem habitabat cum veneranda conjuge,
 Seorsim absq; concubitu desiderabili. Non enim licebat ipsi 15
 Ante lectum conscendere formosæ Electryonidis,
 Quam cædem ultus esset fratrum magnanimorum
 Sux conjugis, flagrantique combussisset igne vicos
 Virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
 Ita enim constitutum ipsi erat, Diique testes facti fuerant. 20
 Quorum ille verebatur iram, festinabatque quam celerrime
 Exequi magnum opus, quod ipsi divinitus incumbebat.
 Hunc autem una cupidi bellicque præliique,
 Bæotii equitando insignes, supra clypeos animum gerentes,
 Locrique cominus pugnantes, & Phocenses magnanimi 25
 Sequebantur. ducebat autem eos præstans puer Alcæi,
 Gaudens tot populis. At pater hominum, Deorumque
 Aliud consilium texebat in animo, ut Dîs pariter
 Et hominibus rerû indagatoribus Martis depulsatorē plātaret.
 Profectus autem ab Olympo est dolum alta mente volvens, 30
 Desi-

De' quai lo sdegno ei rispettava, e fretta
 Massima avea di far la grande impresa,
 Secondo che da Giove era commessoli.
 In compagnia di lui guerra, e battaglia
 I Beoti tramando, di cavalli
 Sferzatori soffiendo sugli scudi,
 E i Locri, che combattono alle strette,
 E i Focensi magnanimi veniano.
 E il buon figlio d' Alceo gli comandava,
 Per le genti esultante, ed orgoglioso.
 Ma il padre d' uomini, e di Dei un' altra
 Trama ordì nell' animo, acciò agli Dei
 E' agli uomini ingegnosi, ed inventori
 Un cacciator di danno egli piantasse.
 Si mosse dall' Olimpo nella mente

Ἰμείων φιλότῃτ' εὐζώνιοιο γυναικός,
 Ἐννύχι'· πάχα δ' ἔξε Τυφαιόνιον, πόθεν αἰδῖς
 Φίκιον ἀκρότατον φροσεβήσατο μητίετα Ζεὺς.
 Ἐνθα καδεζόμεν', φρεσὶ μῆδεσσι δέσκαλα ἔργα.
 Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ πανυσφύρε Ἥλεκτρονώνης 35
 Εὐνῇ δ' ἐφιλότῃσι μίγῃ, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ,
 Αὐτῇ δ' Ἀμφιτρύων λαοσσό' ἀγλαὸς ἦρως
 Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ἀρίκετο δ' ὄνδ' δόμονδε.
 Οὐδ' ὄγ' ἐπὶ δμῶας δ' ποιμένας ἀγροιώπας
 Ὄρτ' ἰέναι, φρίν γ' ἥς ἀλόχῃ ἐπιβήμεναι δῖνῃς· 40
 Τοῖσ' γὰρ κραδίῳ πόδ' αἶνυτο ποιμένα λαῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπασὸν ὑπεκροφύγῃ κακότητι
 Νέσσει ὑπ' ἀργαλῆς, ἧ δ' κρατερεὺς ὑπὸ δεισμῷ·
 Ὡς ῥα πότε Ἀμφιτρύων χαλεπὸν πόνον ἐκπολυπύδων,
 Ἀσπασίως τε φίλως τε εἶον δόμον εἰσαφίκανε. 45
 Παννύχι' δ' ἄρ' ἔλεκο σὺν αἰδοίῃ παρὰκοισι,
 Τερπόμεν' δώροισι πολυχρύσῃ Ἀφροδίτῃς.
 Ἡ δὲ θεὸς δμηδεῖσα δ' ἀνέρι πολλὸν ἀέριον,
 Θήβῃ ἐν ἐπαυπύλῃ διδυμῶνι γένετο παῖδε,
 Οὐκ ἔδ' ὁμὰ φρονέοντες· (κασγνήτω γε μὲν ἥστῳ) 50
 Τὸν μὲν χειρότερον, πόν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,

Δα-

Un' inganno profondo fabbricando,
 Desiando l' amor di bella donna,
 Di notte; e tosto venne a Tifaonio,
 Dove poi in cima al Ficio salio
 Giove dal buon configlio; ove feggendo
 Pensava colla mente opre divine;
 Che in quella stesfa notte mescoloffi
 Col letto, e coll' amor d' Elettriona,
 Che ha stesfe piante, e 'l suo desio compico,
 E in quella Amfitrione agitatore
 Di genti, illustre Eroe, compiuto avendo
 Il gran fatto tornoffi a sua magione.
 Ned egli a' servi, e rustici pastori
 Andò, pria di montar di sua Consorte
 Sul letto; poichè tale il cuor desio

Pre-

*Desiderans concubitus elegantis mulieris,
 Per noctem: celeriterque venit in Typhaonium, unde rursus
 Ad Pbicius summum accessit prudens Jupiter,
 Ubi residens mente versabat divina opera.
 Nam eadem quidem nocte cum procera Electryonide 35
 In lecto concubitu mixtus est, perfecitque desiderium:
 Eadem autem & Amphitryo populorū dissipator, illustris heros,
 Perfecto magno opere, rediit domum suam.
 Neque ille ad famulos & pastores agrestes
 Cœpit ire antea, quam suæ conjugis conscendisset lectum. 40
 Tale siquidem corde desiderium ceperat pastorem populorum.
 Sicut quando quispiam magno affectu effugit afflictionem
 Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis:
 Ita tunc Amphitryo difficili labore exantlato, 44
 Magnoque affectu, lubentique animo, domum suam reversus est,
 Totaque nocte concubuit cum veneranda uxore,
 Oblectando se muneribus aureæ Veneris.
 Illa autem a Deo pariter domita, & ab homine longe optimo,
 Thebis septem portas habentibus geminos peperit pueros,
 Haudquaquam similes, quanquam fratres essent. 50
 Alterum siquidem inferiorem, alterum autem longe præstan-
 tiorem virum,*

Sæ-

Prese al pastor di genti. Or come quando
 Uom volentieri il mal scampò di sotto
 A duro morbo, od a prigion gagliarda.
 Sì allora Amfitrione, un forte affanno
 Già tratto a fine; bene, e volentieri
 Alla magione sua ritorno feo.
 Coll' onorata moglie tutta notte
 Si giacque dilettrandosi ne' doni
 Della molto aurea Venere. E colei
 Da Dio, e da uom molto buonissimo
 In Tebe dalle sette porte fece
 Due Gemelli figliuoi, non d' un talento,
 Benchè fratelli fuffer; l' un peggiore,
 L' un molto miglior, uom tremendo, e forte,

P 3

La

Δεινόν τε κρατερόν τε, βίβω Ἡρακληΐῳ.
 Τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαυφεῖ Κρονίῳι,
 Αὐτὰρ Γρικλῆά γε δορυσὸν Ἀμφιτρύῳι,
 Κεκορμένῳ γενεῷ. πῶν μὲν βροτῶ ἀνδρῶ μιγείσα, 55
 Τὸν δὲ, Διὶ Κρονίῳι, θεῶν σημάτων πάντων.
 Ὅς ἔ Κύνρον ἔπεφρεν Ἀρηπαδῶ, μεγάθυμον.
 Εὖρε γὰρ ἐν τιμένει ἐκατηβόλῃ Ἀπόλλωνος
 Αὐτὸν, ἔ πατέρ' ὄν, Ἀρῶ, ἄπιν πολέμοιοι,
 Τάχιστα λαμπομένους σέλας ὥς πυρὸς αἰδομένοιο 60
 Ἐσάοτ' ἐν δίφρῳ. χθόνα δ' ἐκτυπον ὠκίεις ἵπποι,
 Νύσοντες χηλῇσι· κόνις δ' ἐσφ' ἀμφιδεδέη,
 Κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι ἔ ποσὶν ἵππων.
 Ἄρματα δ' ὠποῖησά ἔ ἄντυγε ἀμφαράβιζον
 ἵππων ἱσμένων. κεχάρητο δὲ Κύνρος ἀμύμων, 65
 Ἐλπόμενος Διὸς ἡὸν ἀρήϊον, λώϊον τε,
 Χαλκῶ δγώσαν, ἔ ἀπὸ κλυτὰ τάχιστα δύσειν.
 Ἀλλὰ οἱ ὤχων ἔκ ἐκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῶρε βίβω Ἡρακληΐῳ.
 Πᾶν δ' ἄλσος ἔ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαῖς 70
 Λάμπειν ὑπὲρ δανοῖς δεῦρ τάχιστα τε ἔ αὐτῶ.
 Πῦρ δ' ὥς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπεται. τίς κεν ἐκείνῳ

ΕΤΛΗ

La gagliardezza Erculeo; questo doma
 Sotto all' oscuri-nuvolo Saturnio;
 Ma Ificleo al lanciero Amfitrione,
 Distinta stirpe. L' un con mortal' uomo
 Congiunta, e l' altro con Saturnio Giove,
 Che agli Dei tutti quanti accenna, e impera,
 Che ancor Cigno di Marte uccise altiero.
 Poich' ei trovò nella bosaglia sacra
 D' Apollo, che da lungi ne faetta,
 Lui, e 'l suo padre Marte incontentabile
 Di guerra, in armi rilucenti, e chiari,
 Come chiaror d' acceso fuoco, ritti
 In cocchio; e 'l suol batteano i veloci
 Destrieri con lor unghie scalpitando;
 E polve a loro intorno si partia

Bat-

Sævum ac validum, vim Herculanam :

*Hunc quidem compressa a nubium offuscatore Saturnio ,
Ipbiclum autem , bastarum a concussore Amphitryone ,
Diversa generatione : alterum quidem , cum viro mortali
concumbens :*

*Alterum autem , cum Saturnio Deorum imperatore omnium ,
Qui & Cygnum occidit , Martis filium , magnanimum .*

*Invenit enim in luco longe jaculantis Apollinis
Ipsum , & patrem ipsius , Martem , bella insatiabilem ,
Armis fulgentes , ceu fulgor ignis ardentis ,* 60

*Stantes in curru : terram autem pulsabant veloces equi ,
Ferientes ungulis , pulvisque circa ipsos dividebatur ,
Excitatus compactis a curribus & pedibus equorum .*

*Currus autem sabrefacti & rotarum ambitus circum resonabāt ,
Equis festinantibus . gaudebat autem Cygnus inculpatus , 65
Sperans se Jovis filium , Mavortium , aurigamque
Ferro interempturum esse , & inclyta arma despoliaturum .
Sed ipsius vota non exaudivit Phæbus Apollo .*

Ipse enim contra illum concitavit vim Herculeam .

Totus vero lucus & ara Apollinis Pagasæi 70
*Collucebat præ vehementis Dei armis , & ipso ,
Et quasi quidem ignis ex oculis effulgebat . Quis autem illi*

Su-

Battuta sotto gl' intrecciati cocchi ,
E piedi di cavalli . Ed i ben fatti
Cocchi , e le ruote in giro circolavano ,
Mentre i cavalli in furia si moveano .
E sperando gioiva il gentil Cigno
D' aver col ferro a trucidar di Giove
Il figlio Marziale , ed auriga ,
E l' armi gloriose dispogliare .
Ma Febo Apollo non udì suoi voti .
Che addosso gli cacciò l' Erculeo forza .
Tutto il bosco , e l' altar del Pegaseo
Apolline dall' armi rilucea
Del terribile Iddio , e da lui stesso ,
Come un fuoco dagli occhj balenava .

P 4

Che

Ετλη θνητὸς εἰὼν κατεναντὶον ὀρηδῶμαι,
 Πλὴν Ἡρακλῆος ἔκιδάλιμει Γολαί;
 Κείνων γάρ μεγάλη τε βίη ἔχει χεῖρες αἵπται
 Ἐξ ὧμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖσι μέλαισιν.
 Ὅς ῥα πῶδ' ὠϊόχον ἑορσέφει κρατερὸν Γόλαον.

75

Ἡρας, ὦ Γόλαε. βροτῶν πολὺ φίλπαιτε πάντων,
 Ἡ' αἰ μετ' ἀδανάτας μάκαρας, ποὶ ὀλυμπον ἔχουσιν,
 Ἡλῖταιν Ἀμφιτρυῶν, ὅτ' εὐσέφανον ποτὶ Θήβην
 Ἡλθε, λιπὼν Τίρυνδον εὐκράμενον πολίεδρον,
 Κτάνας Ἡλεκτρυῶνα, βοῶν ἐνεκ' ὀρυμετώπων.
 Γκεπο δ' εἰς Κρέοντα ἔ' Ἡνιόχῳ πανύπεπλον,
 Οἱ ῥά μιν ἠσπάζοντο ἔ' ἄρμενα πάντα παρ᾽ ἄχον,
 Ἡὶ δίκη εἰδ' ἱκέτῃσι· πόν δ' ἄρα κηρόδι μάλλον.
 Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺ εὐσφύρῃ Ἡλεκτρυῶνῃ
 Ἡ' ἰσόχῳ· πάχα δ' αἶμμες ἐπιπλομένων ἐναιωτῶν
 Γαυόμεσθ' ἔτε φυλὴν ἐναλίγκιοι ἔτε νόημα,
 Σὸς τε πατὴρ ἔ' ἐγὼ· τῷ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς.
 Ὅς φοριπῶν σφέτερόν τε δόμον σφετέρως τε ποκῆας,
 Ὀλίχετο πμήσαν ἀλιτήμενον Εὐρυδῆα,
 Σχέτλιος· ἥ πε πολλὰ μετεσυναχίζετ' ὀπίσσω,
 Ἡν ἄτλω ἀχέων. ἥ δ' ἔ' παλινάγρετός ἐστιν.

80

85

90

Aù-

Chi offeria, mortale essendo, incontra
 Muovere a lui fuor d' Ercole, e del chiaro
 Jolao? Che gran possa è di costoro,
 E braccia invitte dalle spalle nascono
 Sulle robuste membra. Or quegli allora
 Disse al possente cocchiere Jolao.

Eroe Jolao, di tutti quanti gli uomini
 Affai più caro, certo appo i beati
 Immortali, che tengono l' Olimpo;
 Falli Amfitrion, quando andò a Tebe
 Ben coronata, lasciando Tirinto
 Ben fondato castello, appresso avere
 Elettrione ucciso, per cagione
 De' bovi, ch' anno longa, ed ampia testa.
 Venne a Creonte, e a Enioche di lungo

Man-

*Sustinisset, mortalis existens, obviam sub conspectum prodire ;
Præter Herculem & gloriosum Jolaum ?*

Illorum enim & vis magna, & manus invictæ 75

Ex humeris natæ erant, una cum robustis membris.

Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Jolaum.

*O heros Jolæ, mortalium longe charissime omnium,
Nempe vere in immortales beatos, qui Olympum tenent,
Peccavit Amphitryo, quoniam bene munitas ad Thebas* 80

Abiit, relicta Tiryntho, urbe bene fundata, (frontes :

Postquam occiderat Electryonem : propter boves latas habentes

Venitque ad Creontem, & Heniochem longis ornatam vestibus,

Qui ipsum ultro receperunt, & necessaria omnia præbuerunt,

Quatenus fas est supplicibus, colueruntque ex animo magis. 85

Vivebat autem exultabundus cum formosa Electryonide

Conjuge sua : moxque nos revoluti anno

Nati sumus, neque statura similes corporis, neque ingenio,

Pater tuus & ego : cujus quidem mentem sustulit Jupiter,

Qui relicta domoque sua, & suis parentibus, 90

Abiit veneraturus immaturo partu editum Eurystheum :

Infelix. certe multum ingemiscebat postea,

Noxam suam lugens : sed illa irrevocabilis est.

Mibi

Manto, che 'l riceverono, e carezze
Ferongli; e tutto il necessario dierongli,
Com' è giustizia a quei, che raccomandansi,
E più ancora l' onorar di cuore.

Se ne vivea festante colla bella

Di vaghe piante Elettriona sua

Consorte. Or noi appo il girar degli anni

Nascemmo, non uguai d' indole, o mente,

Il padre tuo, ed io. A lui il fenno

Volsè Giove, da che la propria casa,

I proprj genitor lassando incontro

Partissi ad onorar lo sciaurato

Euristeo. Infelice! Certo assai

Sospirò dopo, il fallo suo piagnendo,

E il destin; ma non può tornarsi addietro.

Ma

Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπιτέλλετ' ἀέθλης.
 ὦ φίλῃ, ἀλλὰ σὺ δῶσον ἐχ' ῥυία φοινικόνεσσιν
 Ἰσπανῶν ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ δῆροσ' ἀέξων,
 Ἰδὺς ἔχεν δῶδ' ἄρμα ἔ' ὠκυπόδων δύνῃ ἵππων,
 Μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἀρεῇ ἀνδροφόνου,
 Ὅς νῦν κεκληγὼς περιμαύεται ἱερὸν ἄλσος
 Φοῖβος Ἀπόλωνος ἱκατηβελίστου ἄνακτος.
 Ἡ' μὲν ἔ' κράτερός περ ἔων ἅπαντα πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος,
 Ἡ' θεῖ', ἦ μάλα δὴ π πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Τιμᾷ σὺ κεφαλῇ, ἔ' ταύρεσ' Ἐννοσίγαιος,
 Ὅς Θήβης κρήδεμον ἔχει, ρύεταί τε πόλιν.
 Ὄφον δὲ ἔ' πᾶνδε βροτῶν κρατερόν τε μέγαν τε
 Σᾶς ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέῃ ἐδλὸν ἄρῃαι.
 Ἀλλὰ γε δύσσω τάλχε' ἀρήϊα, ὄφρα πάχιστα
 Δίφρος ἱμπελάσαντες Ἀρης δ' ἡμέτερόν τε
 Μαρνώμεσθ'· ἐπεὶ ἔπ' ἀπέρβητον Διὸς ἱόν
 Οὐδ' Ἰφικλείδῃ δεδιέξεται· ἀλλὰ μιν οἶω
 Φάξεναι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδου,
 Οἳ δὴ σφι σχεδὸν εἰσι, ληλασμένοι πολέμοιο
 Φυλόπιδά σῆσαι· πᾶ σφιν πολὺ φίλτερά δοίης.
 Ὡς φάτο· μέειπεν δὲ βίη Ἡρακλεΐην,

95

100

105

110

115
Ου-

Ma a me il Nume forti imprese ingiunse,
 O amico; or tu tien presto le redini
 Porporeggianti de' cavai veloci,
 E l' grande ardir crescendo nella mente
 Tien dritto il presto cocchio, e de' veloci
 Cavai la possa, nulla ridottando
 Il fracasso di Marte micidiale,
 Che ora stridendo intorno al sacro infuria
 Bosco di Febo Apollo, arciero Rege.
 Sazieraffi di guerra, ancorchè forte.
 L' incolpato Giolao sì gli rispose.
 Venerabile affai tua testa onora
 D' uomini, e Dei il padre, e il torino
 Scotitor della terra, che di Tebe

La

Mibi vero Deus difficiles imperavit labores.

O amice, sed tu celeriter contine habenas rutilantes 95
Equorum alipedum, magnamq; mentibus fiduciam accumulans
Recta dirige celerem currum, & alipedum robur equorum,
Nihil veritus strepitum Martis, hominum occisoris,
Qui nunc cum clangore circumquaque furit per sacrum nemus
Phœbi Apollinis, longe jaculantis regis. 100
Enimvero, etiam validus licet existat, tamē exsaturabitur bello.

Hunc contra allocutus est inculpatus Jolæus:

O patrue, quam multum vero pater hominum atque Deorum
Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,
Qui Thebarum mœnia tenet, & tuetur civitatem: 105
Quemadmodum & hunc mortalem, validumque magnumque
Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.
Sed age, induere arma Marvortia, ut quam celerrime
Currus inter se committentes Martis & nostrum,
Decertemus. Quoniam neque intrepidum Jovis filium, 110
Neque Iphiclidem perterrebit: sed ipsum puto
Mox fugituum duos pueros inculpati Alcideæ,
Qui prope adsunt, cupientes bello
Certamen instituere: quæ res ipsis multo gratior, quam epulæ.
Sic ait. arrisit autem fortis Hercules, 115

Ani-

La faccia tiene, e custodisce i muri.
 Come or questo mortale, e grande, e forte
 In man ti danno, acciò riporti fama.
 Or via, le Marziali armi ti vesti
 Acciò i cocchi accostando prestamente
 Di Marte, e nostro, a pugna ne vegnamo;
 Che l' intrepido non figlio di Giove,
 Nè Ificlide già spaventeranne.
 Ma mi penso, ch' ei sia per fuggir due
 Figli dell' incolpato Alcide, ch' ora
 Lor presso son, bramosi d' attaccare
 Pugna di guerra, che son cose a loro
 D' una cena più care. Ei così disse.
 E l' Eccellenza d' Ercole sorrise

Go-

Ουμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν·
Καί μιν ἀμειβόμεν' ἔπεα πτερόντα προσηύδα·

Ἦρως ὦ Γόλας, διοτρεφές, ἐκέπ' τηλῷ
Τσμίνη τρηχέα· σὺ δ' ὡς πάρ' ἦδα δαΐφρων,
Ὡς ἔ' νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαΐτῳ 120
Πάντῃ ἀναστροφῇ ἔ' ἀρηγέμεν, ὥς κα δυνῆαι.

Ὡς εἰπὼν, κημίδας ὀρειχάλκοιο φαινῷ,
Ἡφαίστιε κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε,
Δείκτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδωκε 125
Καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον. ὅν ῥ' οἱ ἔδωκε

Παλλὰς Ἀθηνᾶν κέρη Διὸς, ὅππότε' ἔμελλε
Τοσφῶτον σονόντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλης.
Θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
Δεινὸς ἀνὴρ· κοίλῳ δὲ περὶ στήθεσσι φερέτρῳ.
Καββάλετ' ἐξόπιδεν· πολλοὶ δ' ἐντοδεν οἷοι 130

Ριγῆλοι, θανάσιοιο λαδιφδόγγοιο δοτῆρες.

Πρόδεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον, ἔ' δάαρσι μῦρον·

Μίωσι δὲ ξέσοι, περιμήκεες· αὐτὰρ ὅπιδεν

Μορφοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσιν

Ἦσαν. ὁ δ' ὀβριμὸν ἐγχ' ἀκαχμένον εἶλετο χαλκῷ· 135

Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφδίμῳ κυνέῳ εὐτυχκον ἔθηκε,

Δα-

Godendo in cuor, che cose detto avea

A lui affai gradite, e rispondendo

Allo 'ncontro gli disse alati motti.

Eroe Jolao, di Giove allievo, lungi

Più non è la battaglia aspra. Or tu in quella

Guisa, che pria tu guerrier savio fosti;

Così adesso il caval grosso Arione

Dal ceruleo mantello di per tutto

Maneggia, e volgi, e, dove puoi, foccorri.

Sì disse, e le gambiere d' oricalco

Lucente di Vulcano incliti doni

Misefi in gamba; ed in secondo luogo

Caccioffi intorno al petto la corazza

Bella, aurea, ingegnosa, che gli diede

Pal-

*Animo oblectatus: admodum enim illi grata dixerat.
Atque ipsum, respondens, verbis volucris allocutus est.*

*O heros Jolae, Jovis alumne, non procul etiam hinc
Pugna aspera. Tu vero quemadmodum antea fuisti bellicosus,
Ita & nunc magnum equum Arionem nigricantibus setis obstitū
Quoquoversum converte, & auxiliare pro eo ac poteris. 121*

*Sic locutus, ocreas ex orichalco splendido,
Vulcani inclyta dona, tibiis induxit.*

Mox & thoracem pectori induit

*Pulchrum, aureum, variegatum: quem ipsi dederat 125
Pallas Minerva filia Jovis, tunc cum cœperat
Primum luctuosa aggredi certamina.*

*Posuit autem circa humeros nocumenti depulsorium ferrum,
Sevus vir: cavam autem circa pectora pharetram,
Rejecitque in tergum. in hac multæ erant sagittæ 130
Horrendæ, mortis vocem reprimentis datrices.*

*Hæ ab anteriori quidem parte mortem habebant præfixam,
& lachrymis madebant:*

Mediæ autem politæ erant, longæ: sed a tergo

Nigræ aquilæ contectæ alis

134

*Erant. ille autem validam hastam præfixam ære corripuit.
Capiti vero ingenti galeam fabrefactam imposuit,*

Va

*Palla Minerva di Giove figliuola;
Quand' era in pria per gire a dure imprese.
Ed alle spalle intorno ferro misefi,
Difenditor del male l' uom tremendo;
Ed un cavo turcasso intorno al petto
Rigettò in dietro, e molte entrovi frecce
Orribili, di morte, che favella
Ne leva, donatrici. Per d' avanti
Tenevan morte bagnate di pianto;
Polite in mezzo, e a dismisura lunghe;
Ma di dietro con ali eran coperte
Di nera aguglia. Ei la gravosa lancia
Prese di rame aguzza, e sulla testa
Generosa si mise la celata,*

Ben

Δαυδαλίῳ, ἀδάμαντῳ, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρήαν,
ἦ τ' ἔρυτο κάρη Ἡρακλῆϊ θεοίο.

ΧΕΡΣΙΪ γὰρ μὲν σάκῳ ἔλε παναέλογον· ἐδέσθαι αὐτὸ
Οὐτ' ἔρρηξε βαλὼν, ἔτ' ἔδλασε, θαῦμα ἰδέσθαι. 140
Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ ἀζάνῃ λάκῳ τ' ἐλέφαντι,
Ἡλέκτρῳ δ' ὑπολαμπές ἔλω, χρυσῷ τε φαεινῷ,
Λαμπόμενον· κυάνη δὲ διὰ πτύχας ἠλήλαντο.
Ἐν μέσῳ δὲ δρόκοντ' ἔλω φόβῳ, ἔπα φατειὸς,
Ἐμπαλιν ὅσοισιν περὶ λαμπόμενοισι δεδορκώς. 145
Τῷ δ' ὀδόντων μὲν πλήθι σόμα λάκῳ θεάντων,
Δαινῶν, ἀπλήτων, ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπῳ
Δαινή Έρας πεπότησο, κορύσσεια κλόνον ἀνδρῶν,
Σχετλίῃ, ἣ ῥα νόον τε δ' ἐκ φρένας ἔλετο φασγῶ
Οἱ πᾶνες ἀντιβίβω πόλεμον Διὸς ἧι φέροιεν. 150
Τῶν δ' ἑλυχαι μὲν χθόνα διώσθ' αἰδῶ ἔσω
Αὐτῶν. ὅς τ' ἐστι περὶ ῥινόιο σαπίσης,
Σαπίς ἀζαλίοιο κυανῇ πύδεται αἶψ.
Ἐν δὲ φορῶντις τε παλῶντις τε τέτυκτο·
Ἐν δ' ὀμαδός τε, φόβῳ τ', ἀνδροκαυσίῃ τε δεδύμε. 155
Ἐν δ' ἔρις, ἐν δὲ κυδοιμός ἐδυήγον, ἐν δ' ὀλοή κῆρ,
Ἄλλον ζῶν ἔχυσσά νεύσασπον, ἄλλον αἶσαν,

Εἶμα

Ben lavorata, ed ingegnosa, e varia
Di adamante, alle tempie ben tornante,
Che difendea del Divo Ercole il capo.
E prese in man lo storiato scudo;
Nè alcun lo potria rompere con colpi,
Ned ammaccar; miracolo a vederfi.
Che tutto quanto in giro era lucente
Di gesso, e bianco avorio, e marcaffita,
E d' oro risplendente lampeggiava.
Di ceruleo metallo eran le lamine.
Nel mezzo era di drago uno spavento
Da non poter ridir, guatante indietro
Con torve luci lampeggianti in fuoco.
Di cui la bocca era di bianchi denti
Tutta intorno ripiena, orrendi, immensi;

E

*Variegatam, ferream, temporibus adaptatam,
 Quæ tutum reddebat caput Herculis divini. (quam
 At manibus clypeum accepit, varium totum, quem nemo quis-
 Neque perrupisset jaciendo, neque comminisset, mirum visu.
 Nam totus quidem circumquaque gypso, candidoque ebore,
 Et electro lucidus erat, auroque fulgido,
 Splendens: cæruleis plucis fulgorem interfecantibus.
 In medio autem draconis erat terror, haudquaquam effabilis,
 Retro oculis igne lucentibus tuens. 145
 Cujus & dentibus quidem repletum erat os candicantibus,
 Sævis, inaccessis. super terribilem autem frontem
 Sæva contentio devolitabat, accendens pugnas hominum,
 Tetra, quæ & mantem eximebat & præcordia viris 149
 Quicumque bellum adversus Jovis filium gererent.
 Quorum & animæ quidem sub terram eunt ad Orcum intro
 Ipsorum: ossa autem ipsis, pelle circum putrefacta,
 Sirio sub torrido in nigra putrescunt terra.
 In eo autem & propulsatio, & viceversa persecutio factæ erant.
 In eo tumultus, horror, & homicidium huc illuc ferebantur. 153
 In eo contentio quoque, & motus furebat: in eo perniciofa Parca,
 Vivum alium tenens recens vulneratum, alium autem illæsum,
 Alium*

E full' orribil fronte la discordia
 Orrenda svolazzava sollevando
 Il tumulto degli uomin: sciagurata,
 Che degli uomini il senno, e il cuor togliea,
 Che di Giove al figliuol guerra portassero,
 De' quai l' anime giufo a Pluto vanno
 Sotterra; e l' ossa loro, infracidata
 La pelle intorno, sotto al secco
 Marciscon fulla nera ombrosa terra.
 Eravi l' aspra caccia, e la ricaccia;
 Lo strepito, il terrore, e l' omicidio
 V' ardea, e la discordia, ed il tumulto
 V' infuriavano: eravi la Parca
 Dannosa, che un novello si tenea
 Ferito vivo, un' altro non ferito,

Ed

Ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόδον ἔλκε ποδοῖν.
 Εἴμα δ' εἴχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοίνεον αἵματι φωτῆς,
 Δανὸν δερκομένην, καναχῆσί τε βεβελιδύα. 160
 Ἐν δ' ὀφίων κεφαλῇ δανῶν ἔσαν ἔτι φατειῶν
 Δώδεκα· σὰι φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων,
 Οἷσιντες ἀναβίβω πόλεμον Διὸς ἧϊ φέροιεν.
 Τῶν ἔ' ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν ὅτε μάχοιστο
 Ἀμφιτρωνιάδης· σὰ δὲ δαίετο θωύσῃ ἔργα. 165
 Σάγματα δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδῶν δανοῖσι δράκωσι
 Κυανεία κατὰ νῶπα, μελάνδισαν δὲ γένεια.
 Ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλύνων ἔσαν ἠδὲ λείοντων
 Ἐς σφέας δερκομένων, κοτέοντων τ' ἱεμένων τε.
 Τῶν ἔ' ὀμιληδὸν εἴχες ἦσαν· ἑδὲ νυ τῷ γε 170
 Οὐδέτεροι τριέτλῳ· φείσων γε μὲν αὐχίνας ἀμφω.
 Ἡδὴ γάρ σφιν ἕκαστο μέγας λῆς, ἀμφὶ δὲ κάπροι
 Δοιοὶ ἀπευράμενοι· ψυχὰς, κατὰ δὲ σφί κελευνὸν
 Αἰμί ἀπελείβετ' ἔραζ'. οἱ δ' αὐχίνας ἐξεριπόντες,
 Κεῖατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέεσι. 175
 Τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέδλῳ, κοτέοντε μάχιδαι,
 Ἀμφοτέρω, χλυνά τε σύες, χαροκοὶ τε λείοντες.
 Ἐν δ' ὡς ὑσμίνη Λαπιδαίων αἰχμητῶν,

Και-

Ed un morto traea pe' piedi in guerra;
 E vesta sulle spalle avea verniglia
 Di sangue d' uomini, e terribilmente
 Guardava, e d' urla era, e strida carca.
 Eranvi di terribili, e nefandi
 Serpenti teste dodici, che i popoli
 Degli uomìn sulla terra ispaventavano,
 Che di Giove al figliuol guerra portassero.
 De' quai venia batter di denti, quando
 D' Amfitrione combatteva il figlio.
 Tai spartiti eran lavori ammirandi.
 Quai punti a' fieri draghi n' appariano
 In vista su per gli omeri cerulei,
 Ed anneriti aveano i loro menti.
 Quivi branchi di porci eran silvestri,

E

*Alium mortuum per pugnam trahabat pedibus.
Vestem autem habebat circum humeros cruentam sanguine
virorum,*

Sævum videns, clamoribusque ingravescens. 160

*In eo autem & serpentum capita sævorum erant haud-
quaquam effabilem,*

*Duodecim, quæ perterrefaciebant super terram genera hominum
Quicunque bellum contra Jovis filium moverent.*

*Quorum & dentium quidē crepitus edebatur, quoties pugnabat
Amphitryoniades. Hæc autem distincta erant miranda opera.*

*Porro veluti puncta quædam apparebant videnda sævis draco-
Cerulea per terga, denigrataque erant illis maxillæ. (nibus*

*In eo autem & suum greges agrestium erant, atque leonum
Mutuo sese aspicientium, irascentiumque & festinantium, 169*

*Quorum etiam turmatim ordines incedebant; neque vero hi
Neque illi alteros timebant, horrebant attamen colla amborum.*

*Juxta enim ipsos jacebat magnus leo, circum autem apri
Duo, spoliati animas, deorsumque ipsis niger*

*Cruor distillabat in terram. ipsi autem cervicibus dejectis
Jacebant mortui sub terribilibus leonibus. 175*

*At illi magis etiam excitabantur, incensi ad pugnandum,
Utrique agrestesque suos, trucesque leones.*

*In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
Cæ-*

E di lion, che stavansi a guardare,
Irati, e pronti, de' quai schiere andavano
In truppa; nè di lor niuni gli altri
Paventavan, ma i colli ambo arricciavano.

Che già da lor giaceva un gran liono,
E intorno due cinghiar di vita privi,
A' quali il negro sangue giù gocciava
In terra; ed ei coi colli ruinati
Sotto i fieri lion morti giaceansi.

Quei più si risvegliavano airati
A combattere entrambi, e le selvagge
Troje, e lion di cerulee luci.

De' Lapiti guerrier la pugna aveavi,

Q

E

Κανία τ' ἀμφὶ ἀνακτα, Δρύαντά τε, Πηλείδον τε,
 Ὀπλῆα τ', Εἰσάδιόν τε, Φάληρόν τε, Πρόλοχόν τε, 180
 Μόλποντ' Ἀμπυκίδῳ, Τιταρήσιον, ὅζον Ἀρησ',
 Θησιάτ' Αἰγείδῳ, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.
 Ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροὶ τῶνδε ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἠγέρεδοντο
 Ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον, ἰδ' Ἀσβολον οἰωνιστῶν, 185
 Ἄρκον δ' Οὐρανόν τε, μελαγχαιτῶν τε Μίμαντα,
 Καὶ δύο Πάκιδας, Περιμνιδέα τε, Δρύαλόν τε,
 Ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάπας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε σισυαίεσσιν ὥσπερ ζωοὶ περ ἐόντες,
 Ἐγχεσιν ἢ δ' ἐλάτης αὐποσχεδὸν ὠριγνῶντο. 190
 Ἐν δ' Ἀρεσὶ βλοσυροῖο ποδώκεος ἔσασαν ἵπποι
 Χρῦσοι· ἐν δὲ τῷ αὐτῷ ἐναρφόρεσσι ἔλιντο Ἀρης
 Αἰχμῶν ἐν χείρεσσιν ἔχων, φυλλέεσσι κελδάων,
 Αἵματι φοινικέεσσι, ὥσπερ ζωὸς ἐναερίζων.
 Δίφρη ἐμβεβαῶς· παρὰ δὲ Δαιμόν τε Φόβος τε 195
 ἔσασαν, ἰέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
 Ἐν ᾧ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
 Τῇ ἰκέλη ὥσπερ τε μάχῳ ἐδέξατο κορύσσειν,
 Ἐγχεσ' ἔχουσα ἐν χερσὶ χρυσεῖον τε τρυφάλειαν,
 Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις· ἐπὶ δ' ὄχετο φύλοπιν αἰνῶν. 200
 Ἐν

E Ceneo, e Driante, e Piritòo,
 Opleo, Effadio, e Falero, e Prolòco,
 Mopso, Ampicide, Titaresio, germe
 Di Marte, e Teseo Egide a' Dii sembiante
 Argentei, con armi auree in dosso.
 D' altra parte i Centauri incontro uniansi,
 Il Gran Petreo, ed Asbolo augurante,
 Ed Arto, ed Orfe, ed Urio, e Mimante
 Di nero crine, e due di Peuceo figli,
 Perimede, e Drialo d' argento,
 Tenenti nelle mani abeti d' oro.
 E s' affrontavan qual, se vivi fossero
 Con l' aste, e con gli abeti ivansi presso.

Qui-

*Cœneum circa regem, Dryantemque, Piritbounque,
Hopleumque, Exadiumque, Phalerumque, Prolochumque, 180
Mopsumque Ampycidem, Titaresium, notum Martis,
Theſeumque Ægeidem, ſimilem immortalibus:
Argentei, aurea circum corpus arma habentes.
Centauri autem ex altera parte contra hos congregabantur,
Magnus Petrus atque Asbolus augur, 185
Arctusque, Huriusque, nigerque pilis Mimas,
Et duo Peucidæ, Perimedes, Dryalusque,
Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
Atque impetum pariter faciebant, perinde ac ſi viri eſſent,
Lanceisſque atque abietibus cominus certabant. 190
Inter hæc autem Martis terribilis alipedes ſtabant equi
Aurei, & ibidem ipſe quoque ſpoliator pernicioſus Mars,
Mucronem in manibus habens, milites exhortans,
Sanguine cruentus, perinde atque viros ſpolians,
Currui inſiſtens. juxta autem Pavorque Metusque 195
Stabant, geſtientes bellum ſubire virorum.
Ibidem autem & Jovis filia prædatrix Tritogenia,
Ei ſimilis, quaſi quæ pugnam vellet armare,
Haſtam habens in manibus aureamque galeam, (ſærum.
Ægidemque circum humeros: gradiebatur autem in prælium
At*

Quivi erano ritti dell' orrendo Marte
I veloci deſtrieri aurei, e 'l medefmo
Eravi Marte ancor diſpogliatore;
Mortal, che l' aſta nelle man tenea,
Agli armati pedoni comandando,
Di ſangue roſſo, qual ſpogliante i vivi,
Montato in cocchio; e appreſſo lo Spavento,
E 'l Timore ne ſtavano bramofi
Di penetrar degli uomin nella guerra.
Di Giove la figliuola accoglitrice
Di preda nata dal Tritonio ſtagno,
Simile ad una, che battaglia accendere
Voleſſe, avendo lancia nelle mani,
Ed aurea celata, e intorno agli omeri

Q 2

L' Egi-

Ἐν δ' ὡς ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς· ἐν δ' ἄρα μέσῳ
 Ἰμερὸν κιδάρεζεν Λητῆς ἔ' Διὸς υἱὸς
 Χρυσήν φάρμιγγι· θεῶν δ' ἔδ' ἄγνυτ' Ὀλυμπόν·
 Ἐν δ' ἀγορῇ, περὶ δ' ὀλβόν ἀπέειπεν ἑσπεράνῳ
 Ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεὰ δ' ἔξηρχον αἰοιδῆς
 Μῦσαι Πιερίδες, λιγυῖ μελπομένας εἰκῆαι.
 Ἐν δὲ λιμῷ ἄορμον ἀμαιμακέσιοι θαλάσσης
 Κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πανέφθου κασιτέροιο,
 Κλυζομένην ἱκελόν· πολλοὶ γὰρ μὲν ἀμμέσον αὐτῇ
 Δελφῖνες τῇ ἔ' τῇ ἐδυώνον ἰχθυόωντες,
 Νηχομένοις ἱκελοὶ. δοιοὶ δ' ἀναφυσώοντες
 Ἀργύροισι δελφῖνες ἐδοίνων ἔλθοιεν ἰχθύες.
 Τῶν ὑπὸ χαλκῆσι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' αὐταῖς
 Ἦστο ἀνὴρ ὀλβίος δεδοικημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
 Ἰχθύσιν ἀμφίβλητρον, ἀπορρίλλοντι εἰκῆως.
 Ἐν δ' ὡς ἠὲ κόμης Δανάης τέκον ἱππότα Περσίδες,
 Οὐτ' ἄρ' ἐπιφύων σάκεον ποσὶν, ἔδ' ἐκάς αὐτῇ·
 Θαῦμα μέγα φράσσαδ'· ἐπεὶ ἑδάμῃ ἐσήμετο.
 Τὼς γὰρ μιν παλάμῃς τῶζε κλυτὸς Ἀμφιγυήης

205

210

215

Χρύ-

L' Egida, e sì marciava a grave pugna.
 Degl' immortali il sagro coro aveavi,
 E nel mezzo la cetera toccava
 Leggiadramente di Latona il figlio,
 E di Giove con aureo strumento.
 E l' Olimpo di Dii feggio frangeasi.
 Degl' immortali il parlamento aveavi;
 Ricchezza intorno il coronava immensa.
 E nel campo le Dee davano al canto
 Principio, e tuono le Pierie Muse,
 Che sembravan cantar soavemente.
 Eravi un porto agevole, ed acconcio
 Dell' infinito mar formato a cerchio,
 Di finissimo stagno, e ben purgato,
 Come s' ei fosse dall' acque inondato.
 Molti per mezzo suo e quindi e quindi

Del-

*At erat in eo clypeo & immortalium chorus, in cujus medio
Desiderabile quiddam personabat Jovis & Latonæ filius
Aurea cithara. Deorum autem sedes frangebatur Olympus.
Ibi & forum, circum autem opulentia infinita, quasi in
corona erat posita*

*Immortalium in certamine: Deæ autem incipiebant cantum
Musæ Pierides, canorum quiddam canentibus similes.
In eo autem & portus appulsu facilis immensi maris,
Rotundus factus erat liquefacto e stanno,
Inundanti similis: multi vero per medium ipsius
Delphines hac atque illac ferebantur piscibus inbiantes, 210
Natantibus similes. Duo autem sursum efflantes
Argentei delphines, depascebant mutos pisces.
Sub his ærei trepidabant pisces, sed in ripis
Sedebat vir piscator observans; habebat autem manibus
Piscium rete, projecturo similis. 215*

*In eo autem & pulchricomæ Danaes filius eques Perseus,
Neque quidem contingens clypeum pedibus, neque longe se-
paratus ab illo:*

*Miraculum magnum dictu: quoniam nusquam nitebatur.
Ita enim ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus,*
Au-

Delfini passeggiavano pescando
A notator simili, e due sbuffanti
Argentei delfini si mangiavano
I muti pesci, e sì per loro i pesci
Di bronzo spaventati si fuggiano.
Or sopra il lido uom piscator sedea
Con l'occhio teso, e nelle mani avea
De' pesci il giacchio, e pareva, ch' il gittasse.

Di Danae bella-chioma eravi il figlio
Cavalcante Perseo, che non toccava
Co' piè lo scudo, nè da lui era lungi.
Gran meraviglia a raccontarvi; poscia,
Che in nullo luogo ei si tenea posando.
Che così lavorollo il chiaro Zoppo,

Q 3

D' o-

- Χρῦσεον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε κτερόνισσά πεδίλα. 220
 Ωῦμοισιν δὲ μιν ἀμφὶ μελάνδεσσιν ἄρ' ἔκειτο.
 Χάλκεον ἐκ τελαμῶν^Θ, ὃ δ' ὥς τε νόημι ἐποταῖο,
 Πᾶν δὲ μεσάφρενον ἔχε κάρη δανοῖο πελώρε,
 Γοργῶς. ἀμφὶ δὲ μιν κίβυσις δέε, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Ἀργυρέη· θύσανοι δὲ κατηφώδυντο φαινοὶ 225
 Χρῦσοιο. δανὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἀνακτ^Θ
 Κέτ' Αἴδ^Θ κυνέη, νυκτὸς ζόφον αἰὼν ἔχουσα.
 Αὐτὸς δὲ σπᾶδόντι ἔ' ἐρρίγοντι εἰκώς
 Περσίδις Δανοίδης ἐπταίνετο. ταῦ δ' ἐ μετ' αὐτὸν 230
 Γοργόνες ἀπλητοὶ τε ἔ' ἔ φαταὶ ἐρρώοντο,
 Γέμεναι μαπίεν. ἐπὶ δὲ χλωρῇ ἀδάμαντ^Θ
 Βαινασίων ἰάχεσκε σάκ^Θ μεγάλῃ ὀρυμαγδῷ
 Οἷά ε' ἔ' λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνησι δρᾶκοντα
 Δοιῶ ἀπηνώδυντ', ἐπικυρτώνοντα κάρλινα.
 Λίχμαζον δ' ἄρα τῷ γε. μένει δ' ἐχάρακτον ὀδόντας 235
 Ἀγρία δερκομένη. ἐπὶ δὲ δανοῖσι καρλῶσι
 Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβ^Θ· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέαν
 Ἄνδρες ἐμαρνάδην, πολεμῆϊα τείχε' ἔχοντες.
 Τοὶ μὲν ἀπὸ σφετέρης πόλι^Θ σφετέρων τε ποκῆων
 Λοιγὸν ἀμύνοντες· τοὶ δὲ φραδέειν μεμαῶτες. 240
 Πολ-

D' oro; ed a' piedi avea calzari alati,
 E d' intorno dagli omeri giacea
 Spada di rame dal brocchier sospesa,
 Legata in nero. Ei, qual pensier, volava.
 E tutto il dorso avea del mostro orrendo
 Gorgon la testa, e intorno ricorreagli
 Lo zaino, miracolo a vedere,
 D' ariento, e fiocchi lucidi pendeano
 D' oro. E del Re alle tempia la terribile
 Di Plutonè celata si giacea,
 Che di notte la grave ombra tenea.
 Or simile a fuggente, e impaurito
 Perfeo di Danae il volo distendea,
 E dopo lui le Gorgoni tremende,

E

Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria . 220
Ex humeris autem circa eum vagina inclusus nigra ensis pen-
Æreus de loro: ipse autem velut cogitatio volabat. debat ,
Totum autem tergum ejus tenebat caput sævi monstri
Gorgonis . circum ipsum autem pera ferebatur , mirum visu ,
Argentea , fimbriaeque dependebant lucida 225
Aurea . sæva autem circum tempora regis
Posita erat Orci galea , noctis caliginem gravem habens .
Ipse autem properanti & formidanti similis
Perseus Danaides extendebatur . post ipsum vero
Gorgones inaccessæ & ineffabiles ruebant , 230
Cupientes ipsum apprehendere : in viridi autem adamante
Euntibus ipsis resonabat clypeus magno strepitu
Acutum & tinnulum quippiam . in zonis autem dracones
Duo suspensi erant , attollentes capita .
Lambebant autem illi , iraque infrendebant dentes . 235
Crudele tuentes . supra sæva autem capita
Gorgonum agitabatur magnus terror , ac supra ipsas
Viri pugnabant , bellica arma habentes .
Hi quidem a sua civitate , suisque parentibus
Pestem depellentes : illi autem depopulari studentes . 240

Ac

E nefande affrettavanfi di giugnerlo
 Con forte voga, e ful verde adamante,
 Mentr' esse camminavan , rimbombava
 Con acuto tintinno in gran rumore
 Lo scudo; e draghi due nelle cinture
 Pendeano rilevando in alto i capi.
 Or ei leccavano, e dall' ira i denti
 Battevan con feroce guardatura.
 Sopra i Gorgonei spaventosi capi
 Si ravvolgeva un gran Terrore, e sopra
 Quelli persone combattean, tenendo
 Armi da guerra. Parte dalla propria
 Città, e da' proprj genitor cacciando
 La pestilenza, e parte a dare il guasto

Q 4

In-

Πολλοὶ μὲν κίεον, πλείονες δ' ἐπὶ δῆριν ἔχοντες,
 Μάρνανθ'. αἱ δὲ γυναικες εὐδμήτων ἐπὶ πύργων
 Χάλκεον ὄζυ βόων, κατὰ δ' ἐδρύποντο παρειάς,
 Ζωῆσιν ἱκέλαι, ἔργα κλυτὰ Ἡφαίστιο.
 Ἄνδρες δ' οἱ φρεσβῆες ἔσαν, γῆρας τε μέμαρπον, 245
 Ἀθρόοι ἐκποδεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
 Χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσι
 Δαιδίοτες· τοὶ δ' αὖτε μάχῳ ἔχον, αἱ δὲ μετ' αὐτάς
 Κῆρες κυάνας, λαλαῖς ἀραβδύσαι ὀδόντας,
 Δεινωτοὶ, βλοσυροὶ τε, δαφονοὶ τ', ἀπλητοὶ τε 250
 Δῆριν ἔχον περὶ πίπτοντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἴεντο
 Αἷμα μέλαν πίεν· ὃν δὲ φῶτον μεμάποιεν
 Κείμενον ἢ πίπτοντα νεύοντα, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλας. Ψυχὴ δ' αἰδὸς δὲ κατέειν
 Τάρταρον ἐς κρυόνθ'. αἱ δὲ φρένας ὧτ' ἀρέσαντο 255
 Αἵματ' ἀνδρομέε, πόν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσω,
 ἈΨ δ' ὁμαδον ἔ' μῶλον ἐδυῶον αὖτις ἰῶσαι.
 Κλωθὴ ἔ' Λάχεσίς σφιν ἐφέσασαν· ἡ μὲν ὑφῆσων,
 Ἀτροπ', ἔπ' πέλεν μεγάλη θεός, ἄλλα ἔ' ἔμπης
 Τῶν γε μὲν ἀλλῶον προφερέης τ' ὡς φρεσβυσάτη τε. 260
 Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φῶτὶ μάχῳ δριμύειαν ἔδεντο.

Δαναὶ

Intenti. E molti si giacean distesi,
 E più ancora attaccati combatteano.
 Le femmine su torri ben fondate
 Gridavan con metal di voce acuto,
 E le gote stracciavan, che parevano
 Vive; di Vulcano inclite fatture.
 Gli uomini, ch' eran vecchj, ed arrivata
 Avean vecchiezza, insieme tutti uniti
 Fuor delle porte stavansi, e agli Dei
 Beati sollevavano le mani,
 Per li proprj lor figli paventando.
 E quei tenean battaglia, e appresso a loro
 Le negre forti, dibattendo i bianchi
 Denti in viste terribili, ed orrende,
 E sanguigne, e spietate, avevan gara

So-

*Ac multi quidem jacebant, plures autem etiam pugnam tenētes,
Dimicabant. mulieres autem in bene constructis turribus
Æreum acutum clamabant, lacerabanturque genas
Vivis similes, opera inclyti Vulcani.*

Viri autem qui seniores erant, & senectutem affecuti erant, 245

Conferti extra portas ibant, sursumque Diis

Manus tendebant beatis, pro suis liberis

Metuentes. illi autē contra pugnam conferebāt. post ipsos autem

Parcæ nigrae candidis crepantes dentibus,

Torvæ terribilesque, cruentæque, inaccessæque 250

Certamen habebant de iis qui cadebant. omnes enim cupiebant

Cruorem nigrum bibere. & quem primum forte ceperant

Jacentem vel cadentem recens saucium, ei quidem

Injiciebant ungues magnos. animaque ad Orcum abibat,

*Tartarum in frigidum. illæ autem præcordia postquam exa-
tiascent*

Sanguine hominis, ipsum quidem abjiciebant post tergum: 256

Retro autem in tumultum & stragem festinabant iterum ire.

Clotbo & Lachesis ipsis astabant, atque paulo minor

Atropos. neque enim erat magna Dea: sed tamen

Aliis quidem præstantiorque erat, & ævo grandissima. 260

Omnes autem circa unum virum pugnam acerbam instituerant:

Se-

Sopra quei, che cadevano, e bramavano

Tutte ber sangue; a cui primier cogliessero

Morto, o cadente di novel ferito,

Intorno a lui gittavan le grand' unghie,

E l' alma a Pluto discendea nel freddo

Tartaro. E poichè contentata avieno

D' uman sangue lor voglia, quel scagliavano

Addietro, e in fretta, e in furia poi tornavano

Al tumulto, e alla strage. Cloto, e Lachesi

Affistevano loro, e un po minore

Atropo, che non era già gran Dea,

Ma tuttavia dell' altre più avanzata

Era, e più vecchia. Or tutte intorno ad uno

Uomo facevano un' acerba zuffa.

Cru-

Δανά δ' εἰς ἀλήλας δρόκον ὁμμασι θυμήνασαι,
 Ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰσώσαντο.
 Πάρ δ' Ἀχλὺς εἰσήκει ἐπισμυγερή τε ἔ' αἰνή,
 Χλωρὴ, αἰσαλή, λιμῶ καταπεπτηῖα, 265
 Γενοπαχῆς· ρεακροὶ δ' ὄνυχες χεῖράσιν ὑπῆσαν.
 Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μυῖσαι ῥέον, ἐκ ᾗ παρειῶν
 Αἰμ' ἀπελείβετ' ἔραζε. ἡ ᾗ ἀπληκτον σισσαρῆα
 Εἰσήκει· πολλὰ ᾗ κόνις κατενύωδεν ὤμους,
 Δάκρυσι μυδαλέη· παρὰ δ' Ὀπυργῶ πόλις ἀνδρῶν. 270
 Χρύσειαι δέ μιν εἶχον ὑπερδυεῖσι ἀραρῆαι.
 Ἐπαὶ πύλαι. ποὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαῖαις τε χοροῖς τε
 Τέρψιν εἶχον. ποὶ μὲν γὰρ εὐσώτρε ἐπ' ἀπλώης
 Ἦγοντ' ἀνδρὲς γυναικαί, πολὺς δ' ὑμέναιος ὁρώρει.
 Τῆλε δ' ἀπ' αἰδομένων δαΐδων σέλας ἀλύφαζε 275
 Χερσὶν ἐνὶ δμῶν. ταὶ δ' ἀγλαίῃ τεδαλῆαι
 Πρόδ' ἐκίον· ποῖσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἔποντο.
 Τοὶ μὲν ὑπαὶ λιγυρῶν σὺνείγγων ἔσαν αὐδῶ
 Ἐξ ἀπαλῶν σομάτων, περὶ δὲ σφισιν ἄγρυπτο ἡχώ.
 Αἱ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἀναγον χορὸν ἱμερόενται· 280
 Ἐνθεν δ' αὐτὸν ἑτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλῶ,
 Τοίγε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῶ ἔ' αἰοδῶ,

Τοί-

Crudelmente guatavanfi tra loro
 Con gli occhj scorrucianti, e sì veniano
 Con l' unghie, e con le mani ardite a paro.
 La Scuritade appresso se ne stava
 E trista, e gravida, e pallida, e riarfa,
 Cascata dalla fame, di ginocchia
 Enfiata, e con unghie lunghe sulle mani.
 Dalle fue nari i moccoli grondavano,
 E dalle gote al suol gocciava il sangue.
 Quella co' denti in fiera guisa stava
 Serrati, e polve affai spargeale gli omeri,
 Di lagrime bagnata. Appresso d' uomini
 Ben torrita Cittade, e la guardavano
 Auree, e sopraporti bene adatte
 Sette porte, ed in feste, ed in balletti

I

*Servoque modo seipsas mutuo aspiciebant, oculis succensentes.
Inter se autem unguis manusque audaces exaequabant.
Juxta autem & Caligo stabat, perusta similis, & gravis,
Pallida, aridaque, fame exhausta, & compressa, 265
Crassis genibus: longique unguis a manibus prominebant.
Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autem
Cruor destillabat in terrā. ipsa autē terribiliter dentes stringens
Stabat, multusque pulvis constraverat ei humeros,
Lachrymis humida. juxta autem turrata civitas hominum. 270
Aureae autem ipsam tenebant superliminaribus adaptatae
Septem portae: hominesque in voluptatibus & choreis
Oblectationem capiebant. Alii siquidem fabrefacto in curru
Ducebant viro uxorem, multusque hymenaeus excitabatur.
Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat, 275
In manibus famulorum. Mulieres autem venustate florentes
Praebant, quas chori ludentes sequebantur.
Atque hi quidem canoris tibiis emittebant cantum.
Et tenero ore, circumque ipsos repercutiebatur sonus.
Ille autem ad modulationem ducebant chorum amabilem. 280
Inde rursus ex alia parte juvenes comeffabantur ad fistulam:
Alii quidem contra ludentes saltatione & cantu,*

Alii

I cittadini si prendean diletto.
Altri in ben lavorato cocchio all' uomo
La donna conduceano, e Imeneo
Molto forgea, e lungi dall' accese
Faci il raggio aggirandosi splendea
De' servi nelle mani; e quelle innanzi
Andavano fiorite d' allegria,
E dietro ne venian saltando i cori.
Questi sotto alle stridule sampogne
Voce mettean da delicate bocche,
E intorno a lor si rifrangeva l' eco.
Quelle al suono di cetere menavano
Leggiadra danza, e quindi d' altra parte
Giovani al flauto serenata feano
Parte scherzando con ballo, e con canto,

Par-

Τοίγῃ μὲν αὖ γελῶντες ὑπ' αὐλητῇρι δ' ἕκαστος
 Πρὸδ' ἕκκον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλίᾳ τε χοροί τε
 Ἀγλαΐᾳ τ' εἶχον. ποὶ δ' αὖ προπαρόνδε πόλῃσι
 Νῶδ' ἵππων ἐπιβάντες ἐδωῶον. οἱ δ' ἀροτῆρες
 Ἡρεσκον χθόνα δΐαν, ἐπισολάδῳ δὲ χιτῶδας
 Ἐσάλατ'. αὐτὰρ ἔλω βαδύ λῆιον· οἷγε μὲν ἤμων
 Αἰχμῆς ὀξείῃσι κορωνιόωντα πέτῃλα.
 Βελδομένα σαχύων, ὥσπερ Δημήτερος αὐτῷ.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐλῃδανοῖσι δέον, ἔ' ἐπιπλον ἀλωῷ.
 Οἱ δ' ἐτρύγων οἶνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Οἱ δὲ αὐτ' ἐς παλάρας ἐφόρῳν ὑπὸ τρυγητῆρων
 Λόκους ἔ' μέλανας βότρυας, μεγάλων ἀπὸ ὄρχων,
 Βελδομένων φύλλοισι ἔ' ἀργυρέης ἐλίκεσσιν.
 Οἱ δ' αὐτ' ἐς παλάρας ἐφόρῳν. παρὰ δὲ σφισιν ὄρχος,
 Χρύσεος ἰῶ, (κλυταὶ ἔργα περὶ φρονος Ἡφαίστιο)
 Σειόμενος φύλλοισι ἔ' ἀργυρέοισι κάμαξι.
 Τῷ γε μὲν ἔν παύζονται ὑπ' αὐλητῇρι ἕκαστος
 Βελδομένους σαφυλῇσι· μελάνδῃσαν γε μὲν αὖδ' .
 Οἷγε μὲν ἐτράπειον, ποὶ δ' ἤρουν· οἱ δ' ἐμάχοντο
 Πύξ τε ἔ' ἐλκηδόν· ποὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἦρῳν
 Ἄνδρες θηρόνται, ἔ' κερχαρόδοντε κυῖε πορῶ,

I'

Parte ridendo, e sotto al sonatore
 Di flauto ciaschedun, ch' andava avanti;
 E tutta la Città conviti, e balli,
 E mufiche teneano, ed allegrie.
 Altri davanti alla Città montando
 Sul dorso de' cavalli scorrazzavano.
 E gli arator fendea divina terra,
 E le tuniche aveano cinte a cintola.
 Ma era una profonda ivi raccolta.
 Parte mieteano con acute punte
 Le curve paglie, cariche di spighe,
 Come dono di Cerere, e portata;
 Parte legavan manne, e empievan l' aja;
 E parte vendemmiavan colle falci
 In mano, e parte ancora nelle ceste

Re-

*Alii autem contra ridentes. ante tibicinem autem singuli
 Præcedebant, totamque civitatem lætitiæ choreæque
 Voluptatesque tenebant. Alii autem rursus extra civitatem 285
 Tergis equorum conscensis currebant. aratores autem
 Proscindebant terram bonam, ornateque tunicas (metebant
 Succinctas habebant: sed erat profunda seges, ubi alii quidem
 Mucronibus acutis rostrata folia,
 Gravida spicis, veluti Cereris cibum. 290
 Alii autem in manipulos ligabant & implebant aream.
 Rursum alii vindemiabant vineas, falces in manibus habentes.
 Alii autem in calathis ferebant a vindemiatoribus acceptos
 Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,
 Gravidis foliis, & argenteis capreolis. 295
 Alii rursus in calathis portabant, juxtaque ipsos vitis
 Aurea erat (inclyta opera prudentis Vulcani)
 Agitata foliis, & argenteis perticis.
 Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem unusquisque, 299
 Oneratus uvis, quæ ipsæ nigre erant.
 Alii quidem calcabant in lacu, alii hauriebant, alii autem
 dimicabant
 Pugnis, & luctando: alii vero alipedes lepores venabantur,
 Viri venatores, & serratis dentibus canes duos ante ipsos,
 Cu-*

Recavan da' vendemmiatori i bianchi
 Grappoli, e neri dalle grandi vigne
 Di pampani, e d' argentei tralci carche.
 Ed altri nelle ceste pur recavano.
 Delle viti il filar presso di loro
 Aureo era, (insigne opra di Vulcano)
 Agitato in le foglie, e argentei pali.
 Quindi sotto il flautin saltan ciascuno
 Carico d' uve, e queste erano negre.
 Pigiavan gli uni, e svinavano gli altri.
 Facean questi alle pugna, ed alle braccia;
 Quegli prendeano le veloci lepri
 Uomini cacciatori; e due avanti
 Cani d' acuti denti a giugner pronti;

Quel-

Ἰέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπαλύξαι.
 Πάρ δ' αὖτις ἵππῃς ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' αἰέθλοις 305
 Δῶρον ἔχον ἔ' μόχθον. εὐπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
 Ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκείας ἵππους,
 Ῥυστὰ χαλαίνοντες. γὰρ δ' ἐπικρατέοντα πέποιτο
 Ἀρμάσσι κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλημναί μίγ' αὐτῶν.
 Οἱ μὲν ἄρ' αἰδίου ἔχον πόνον· ὑδὲ ποτέ σφιν 310
 Νίκη ἐπ' ἰωῦδι, ἀλλ' ἀκρίτον ἔχον αἰέθλον.
 Τοῖσι δὲ ἔ' φρούκετο μέγας τελεπὺς ἐντὸς ἀγῶν^{ος},
 Χρῦσει^{ος}, κλυτὰ ἔργα περιέφρον^{ος} Ἡφαίστιο.
 Ἀμφὶ δ' ἵστω ῥέεν Ωκεανὸς πληθονταῖς εἰοκάς.
 Πᾶν δὲ συνέχε' σάα^{ος} πολυδαίδαλον. οἱ δὲ κατ' αὐτῶν 315
 Κύκνοι ἀερσιπτόται μεγάλ' ἤπυον· οἱ γὰρ γε πολλοὶ
 Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ. πᾶρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο,
 Θαῦμα ἰδεῖν ἔ' Ζωὶ βαρυκτύπῳ, ἔ' διὰ βυλάς
 Ἡφαιστ^{ος} ποίησε σάα^{ος} μέγα τε σιβαρόν τε,
 Ἀρσάμεν^{ος} παλάμῃσι, τὸ μὲν Διὸς ἀλκιμ^{ος} υἱός 320
 Πάλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἵππευσ' ὄρε' δίφρῳ,
 Εἵκελ^{ος} ἀεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγίοχοιο,
 Κῦφα βιβιάς· τῷ δ' ὠίοχ^{ος} κρατερός Γόλα^{ος}

Δί.

Quelle pronte a fuggire, ed a scappare.
 Cavalieri appo lor travaglio avieno,
 E per premj avean liti, e contrasto.
 E cocchieri su cocchj ben teffuti
 Montati lassar andavano i veloci
 Destrieri, abbandonando lor le redini.
 E i ben saldati cocchj a fuoco, e fiamma
 Andavano volando, e delle ruote
 I mozzi cigolando alto strideano.
 Or questo dunque eterno aveano affanno,
 Nè lor giammai fornivasi vittoria;
 Ma dubbio aveano, ed indeciso giuoco.
 A costoro entro al campo era proposto
 Un gran tripode d' oro, del prudente
 Vulcano opra famosa. Intorno all' orlo
 L' Oceano scorrea, simile a colmo,

E

*Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere.
Juxta ipsos autem & equites habebant laborem, proque præmiis
Certamen habebant & pugnam. bene junctis autem curribus
Aurigæ stantes, immittebant veloces equos,
Habenas laxantes. illi autem subsultantes volabant
Currus ferruminati, rotarumq; modioli valde ex eo resonabant.
Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem, neque e-
nim dum ipsi*

310

*Victoria completa erat, sed inde finitum habebant certamen.
Ipsis autem etiam propositus erat magnus tripus intra agonem,
Aureus, inclita opera prudentis Vulcani.*

*Circa extremâ autem oram manabat Oceanus, inundanti similis.
Totum autem continebat clypeum variegatum, per ipsum autem
Cygni alti volantes magnum clangebant, qui illic multi*

316

*Natabant in summa aqua. juxta autem pisces movebantur,
Mirum visu, etiam Jovi gravitonanti, cujus consiliis*

*Vulcanus fecit clypeum magnumque validumque,
Artificiose expoliens manibus: quem quidem Jovis fortis filius
Jactabat facile: equestrem autem affiliit in currum,*

321

*Similis fulguri patris Jovis, ægida tenentis,
Leviter ingrediens. huic autem auriga fortis Jolaus,*

Bi-

E traboccante, e tutto comprendea
Lo storiato, ed ingegnoso scudo.
E i cigni alti-volanti per lo mare
Con gran stridor cantavano, e parecchi
A fior d' acqua notavano: e sì preffo
Guizzando i pesci in frotta se n' andavano;
Meraviglia a vedere, ancora a Giove
Gravitonante, per gli cui configli
Fe Vulcano lo scudo alto, e possente,
Colle mani acconciandolo, e pulendo,
Cui con balla di Giove il forte figlio
Brandiva. Or ei salì in cocchio equestre,
Del padre Giove Egioco a un baleno
Simil, leggieramente su montandovi.
Ed a lui il bravo cocchiere Jolao

Sul-

Δίφρῳ ἱπεμβεβασὺς ἰδυίῃσσι καμπύλον ἄρμα.
 Ἀγχιμόλον δὲ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλίῃ, 325
 Καὶ σφίᾱς θαρσύνουσ' ἔπια πτερόεντα προσηύδα.
 Χαίρετε Λυγγῆσσι γενεῇ τηλεκλειστοῖο,
 Νῦν δὴ Ζῆς κράτῃ ὕμμι διδοῖ, μακάρεσσιν ἀνέσσω,
 Κύκνον τ' ἔξεναρῆν ἔκ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 Ἄλλο δέ σοι πᾶ ἔπ' ἐρέω μέγα φέρπαιτε λαῶν. 330
 Εὖτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰὼνσιν ἀμέρῃς.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτῷ λιπέειν ἔκ τεύχεα ποῖο,
 Αὐτὸς δὲ βροτολογιὸν Ἀρλῷ ἐπιόντα δοκῶσας,
 Ἐνθά κε γυμνωθέντα σάκκῳ ὑπὸ δαυδαλέοιο
 Ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς· ἐνδ' ὑπάμειν ὄξει χαλκῷ. 335
 Ἀλλ' ὃ ἀναχάσσασθαι· ἐπεὶ ἐνὶ ποὶ αἰσιμόν ἐστιν
 Οὐδ' ἵππῳ ἐλέειν, ἔτε κλυτὰ τεύχεα ποῖο.
 Ὡς ἐπῆσ' ἐς δίφρον ἐβήσασσι δία θειῶν,
 Νίκῳ ἀθανάτης χερσὶν ἔκ κῦδ' ἔχυσας,
 Ἐσσυμένους. τότε δὴ ῥα διόγνητ' Ἰόλασσι 340
 Σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο. ποὶ δ' ὑπ' ὀμοκλήῃς
 Ρίμῃ ἔφερον θοὸν ἄρμα, κονίοντες πεδίοιο.
 Ἐν γὰρ σφιν μέν' ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλίῃ,
 Αἰγιδ' ἀνασείσασα· περὶ σπονάχιζ' δὲ γαῖα.

Τοῖ

Sulla sedia montato governava
 Il curvo cocchio, e a lui dappresso venne
 Minerva Dea dagli occhj azzurri, e loro
 Incoraggiando alati motti disse.
 Dell' illustre Linceo stirpe, salute.
 Giove ora a voi, che a' beati impera,
 Dona poter d' uccider Cigno, e d' armi
 Gloriose spogliare. Or io dirotti
 Altri motti, tra' popoli o fortissimo.
 Quando dell' età dolce priverai
 Tu Cigno, ivi lo lassa, e l' armi sue;
 E tu attendendo l' omicida Marte
 All' affalto, ove tu con gli occhj scorgalo
 Dell' ingegnoso scudo esser ignudo,

Ivi

Bigis insistens regebat curvum currum.

Prope autem ipsis advenit Dea cæstis oculis Minerva, 325
Atque ipsos confirmans verbis volucris alloquebatur.

Salvete Lyncei progenies longe inclyti,
Nunc itaque Jupiter robur vobis dat, is, qui beatis imperat,
Cygnumque interficere, & inclyta arma ejus despoliare.
Sed tibi aliud verbum dicam, multo præstantissime populorum.
Postquam jam Cygnum dulci ævo spoliaveris, 331
Illum quidem tum eodem loco relinque, & arma ipse:
Ipse autem hominum pestem Martem accedentem observans,
Ubi nudatum clypeo variegato

Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro, 335
Retroque te recipe, quoniam tibi fas non est
Neque equos capere, neque inclyta arma illius.

Sic locuta, in currum ascendit diva Dearum,
Victoriam immortalibus manibus & gloriam tensus
Certatim: Tunc igitur Jove natus Jolao 340
Horrendum equos increpuit. illi autem a comminatione
Leviter ferebant celerem currum, pulverem cientes per campū.
Nam ipsis animum addiderat Dea cæstis oculis Minerva,
Ægide concussa. ingemiscebat autem circumquaque tellus.
Illi

Ivi con ferro acuto tu 'l ferisci,
 E indietro ti ritraggi, che non lice
 O prender suoi destrieri, o le chiare armi.

Disse, e in cocchio salì la Dea divina

Tenendo la vittoria nelle mani

Immortali, ed il pregio. Prestamente

Allor da Giove discese Jolao

Orribilmente comandò a' cavalli.

E quei dal minaccioso suo comando

Lievemente portavano il veloce

Cocchio, pel campo polvere spargendo.

Che lena loro infusa avea la Dea

Occhj-azzurra Minerva, alto scotendo

L' Egida, e ne tenea la terra intorno,

R

Elli

Τοὶ δ' αἰμυδίῃ προγένοντ' ἵκελοι περὶ ἡὲ δυνάμει, 345
 Κύνῃ δ' ἱππόδαμῷ ἔκ Αἴρης ἀκόρητ' αὐτῆς.
 Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔπαδ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
 Οὔρεα χρέμισαν, περὶ δέ σφιν ἄγρυπτο ἦχώ.
 Τὸν πρότερον προσέειπε βίη Ἡρακλεΐη·
 Κύνη πέπον, εἰ νῦν νῶϊν ἐπίσχετον ἀπείης ἵππας, 350
 Ἀνδράσιν, οἳ τε πόνοι ἔοιζ' ἴδμεν εἰμέν;
 Ἀλλὰ παρέξ ἔχει δίφρον εὐξοον, ἠδὲ κελεύθε
 Εἶκε παρέξ ἰέναι. Τρηχίνα δέ ποι παρελαΐναι
 Ἐς Κήρυκα ἀνακτα. ὁ γὰρ δυνάμει τε ἔκ αἰδοῖ
 Τρηχίνῃ φοροβέβηκε, σὺ δ' ἔκ μάλα οἶδα ἔκ αὐτοῖς. 355
 Τὲ γάρ ὅππῃς παῖδα Θεμισονόω κυανῶτιν.
 ὦ πέπον, εἰ μὲν γάρ ποι Αἴρης θανάτιο τελευτῶ
 Ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶϊ σωρισόμεθα πωλεμίζων.
 Ἡδὴ μὲν τέ εἰ φημι ἔκ ἄλλοτε περὶ δύναι
 Ἐγχεῖ ἡμετέρῃ, ὅδ' ὑπὲρ Πύλου ἡμαδόντ' 360
 Ἀντίῃ ἔστη ἐμῷ, μάχης ἄμασσιν μενεαίνων.
 Τεῖς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυτταῖς ἠρείσασθ' ἑαίῃ,
 Οὐπαμένε σάκε'· πῶ δὲ τέτραπον, ἤλασσα μὲρον,
 Παντὶ μένει σπῆδ' ὄν, διὰ δὲ μέγα σάκε' ἀράξαι·
 Πρὶν δ' ἐν κοίτῃσι χαμαὶ πέσιν ἔγχε' ὀρμη. 365

En-

Elli insieme marciavano, simili
 A fuoco, ed a tempesta, di cavalli
 Domator Cigno, e Marte infaziabile
 Di guerra. E di costor poscia i cavalli
 Incontra gli uni agli altri fatti, acuto
 Nitriro, e intorno a lor rompeasi l' Eco.
 A quel pria ragionò l' Erculeo forza.

Cigno codardo, perchè sopra a noi
 I veloci cavalli addirizzare,
 Uomin, che sappiam d' affanno, e pena?
 Da banda or tu ne traggi il lustro cocchio,
 Ed a via cedi, acciocchè passi avanti.
 A Trachine io trapasso al Re Ceice,
 Ch' ei per possanza, e maestade impera
 A Trachine, e ben tu medesimo il sai,

Che

Illi autem pariter procedebant, similes igni, sive procella, 345
Cygnus equum domitor, & Mars insatiabilis bello.
Horum equi deinde obviam sibi mutuo facti,
Acutum hinnivere, circaque ipsos reverberabatur sonus.
Atque hunc prior alloquebatur vis Herculea.

Cygne ignave, cur contra nos tenetis veloces equos, 350
Viros, qui laboris & arumnae experti sumus?
In diversum tene currum bene politum, atque e via
Cede pratergrediendo. Trachinem enim tendo
Ad Ceycem Regem. nam ille potestate pariter & majestate
Trachini antistat. Tu vero satis hoc scis etiam ipse. 355
Ejus enim connubio tenes filiam Themistonoem nigroculam.
O ignave, non enim tibi neque Mars mortis exitium
Prohibuerit, si nos inter nos congregiamur bellando.
Jam ipsum quidem ajo ante quoque aliquoties periculum fecisse
Hastæ nostræ, quando pro Pylø arenoso 360
Adversus stetit mihi pugnam insatiabiliter optans.
Ter siquidem mea hasta percussus sustinuit se terra,
Vulneratus clypeo: quarto autem transadegi femur ejus,
Totis animis festinans, magnumq; illius clypeū perforavi. (petu.
Pronus autem in pulveribus humi prostratus cecidit hasta im-
Ubi

Che di lui la figliuola Temistonoè
 Tieni in consorte dalle brune luci.
 Codardo, a te non certo della morte
 La fin Marte terrà lungi, se noi
 Ci azzufferemo insieme a guerreggiare.
 Già lui io dico, che altre volte l' asta
 Nostra provò, quando per l' arenoso
 Pilo incontra mi stette, la battaglia
 Senza fine agognando. Che dall' asta
 Mia tre fiate punto si ritenne
 Alla terra, ferito lo suo scudo.
 E poi la quarta gli tirai al fianco
 Con tutta forza inteso, e il grande scudo
 Traforai; e boccone in sulla polve
 Dalla voga dell' asta a terra cadde.

R 2

Do-

Ενθά κε δὴ λαβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροπάντα.

Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἄρα Κύκν' εὐμμελὲς ἱμενοίνα
Τῷ ἐπιτειδόμεν' ἐχέμεν ἐρυσάρματας ἵππους.
Δὴ πότερ' ἀπ' ἀπλεκέων δῖφρων δόρον αἰεὶ ἐπὶ γαῖαν

370

Πᾶς τε Διὸς μέγας, καὶ ἐνναλίοιο ἀνακτ'·
Ἡνίοχοι δ' ἐπλήν ἔλασαν καλὴ τεύχεας ἵππους·
Τῶν δ' ὑποσδομένων κανάχιζε πόσ' ἄρ' αἶα χθόν.

Ὡς δ' ὅτ' ὅτ' ὅτ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρε' μεγάλοιο
Πέτραι ἀποδρώσκουσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι,
Πολλὰ δὲ δρυὸς ὑψίκομοι, πολλὰ δὲ τε πῶκαι,
Αἰγυροὶ τε πανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
Ρίμφα κυλινδομένων, ἕως πεδίον δ' ἀφικανταί.

375

Ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.

Πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτὴ τ' Ἰαωλκός

380

Ἀργὴ τ' ἠδ' Ἑλίκη, Ἀνδραὶ τε ποιήεσσα
Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἴαχον· οἱ δ' ἀλαλητῶν
Θεασασίῃ σπύησαν· μέγα δ' ἔκτυπε μενάεσσα Ζεὺς,
Κάδ' δ' ἄρ' ἀπ' ὑρανόθεν ἱμάδας βάλεν αἱματώεσσας,
Σῆμα παῖς πολέμοιο ἐφ' μεγαθύρῳ παιδί.

385

Οἱ δ' ἐν βήσῃσι ὄρε' χαλεπὸς προῖδ' ἔδαι

Κά-

Dove tra gl' immortai biasmato fue,
Sotto le nostre mani abbandonando
Le sanguinose spoglie. Ei così disse.

Ma Cigno per frassinea asta violento
Non intendea di lui, facendo a senno
Ritenere i cavai traenti il cocchio.
Dai cocchj dunque allor ben lavorati
Tosto balzano in terra, ed il figliuolo
Del gran Giove, e del Re Enialio il figlio.
Presso i cocchier guidaro i bei cavalli,
E da piedi di loro, che moveanfi
All' affalto, sonava l' ampia terra.
Come da eccelsa di gran monte cima,
Quando pietre giù saltano, e full' una
L' altra rimbalza via via caggendero,

Mol-

*Ubi etiam ignominia affectus inter immortales fuit,
Manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.*

*Sic dixit: at Cygnus bellicosus haudquaquam curabat,
Huic obtemperans, retinere trabentes currum equos.*

*Actunc a bene compactis bigis desilierunt celeriter in terram,
Et Jovis filius magni, & Enyalii Regis. 371*

*Aurigæ autem propius egerunt pulchricomos equos.
Illis autem irruentibus sonitu pedum concitata est lata terra.*

*Ut autem ab alto vertice montis magni
Rupes desiliunt, aliæ super alias cadentes: 375*

*Multæque quercus, multæ item piceæ
Alniquæ totis radicibus refringuntur ab ipsis*

Celeriter delabentibus, donec in campum perveniant:

Ita & illi in se mutuo ruebant cum magno clangore:

*Tota autem Myrmidonum civitas, celebrisque Jæolcus, 380
Arneque, & Helice, & Anthea herbosa,*

*Præ voce utriusque valde resonabant. Illi autem cum clamore
Mirando congressi sunt. magnū autem intonuit prudens Jupiter,*

*Et a Cælo guttas dimisit sanguinolentas,
Signum id ponens bello, suo multum confidenti filio. 385*

Qualis autem in vallibus montis acerbus aspectu

Aper,

Molte frondose querce, e molte picee,
E pioppi d' ampie barbe da lor spezzanfi
Leggieramente ruzzolanti, infino
Che non sian pervenute in fondo al piano.

Così l' un sopra l' altro ne venivano
Di tutti e due dalla gran voce; e quelli

Con clamore ammirabile affrontavano
Precipitosi, e con altere strida.

E tutta la Città de' Mirmidoni,
E l' inclita Jæolco, ed Arne, ed Elice,

E Antea erbosa assai più rimbombavano.

E molto risondè il savio Giove,

E dal Ciel gittò giù sanguigne stille,

Dando il cenno di guerra al coraggioso

Suo figlio. Or qual dalle valli d' un monte

R 3

Nel

Κάτορ^ο χαλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
 Ἀνδράσι θηρότηις, θήγει δέ τε λάκκῶν ὀδόντας
 Δοχμῶδεις, ἄφρος δὲ περὶ γόμα μασιχόμεναι
 Λαίβεται, ὅσπερ οἱ πυρὶ λαμπροτέρῳ εἰκτῶν, 390
 Ὀρδὰς δ' ἐν λοφίῃ φείσκει τείχας ἀμφὶ τε διαρῶν.
 Τῷ ἱκελ^ο Διὸς υἱὸς ἀπ' ἱππέας δόρε δίφρου,
 Ἡμ^ο δὲ χλοερῷ κυανόπτερο^ο ἠχάσει τέτατξ
 Ὄζω ἐφεζόμενον^ο θέρω^ο ἀνδρώποισιν αἰεῖδαν
 Ἀρχεται, ᾧ τε πόσις ἔβρωσις θῆλυς ἐέρση. 395
 Καί τε πανημέριός τε ἔῃ^ο χέει αὐδῶν
 Γδαῖ ἐν ἀνοπῶτῳ, ὅπότε χροά Σείρι^ο ἄξει.
 Τῇμ^ο δὴ κέγχροισι περὶ λῶχες τελέδουσι
 Τέες τε δέρει σπείρουσιν, ὅτ' ὀμφακας αἰώλονται,
 Οἷα Διώνυσ^ο δῶκ' ἀνδράσι χάρμα ἔῃ^ο ἄχθ^ο. 400
 Τῶν ἄρ' αὖ μάρνανται, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 Ὡς δὲ λέοντες δύο ἀμφὶ καταμένους ἐλάφοιο
 Ἀλλήλοισι κοτέοντες, ἐπὶ σφείας ὀρμήσασσι,
 Δεινὴ δέ σφ' ἰαχὴ ἄραβός δ' αἶμα γίνετ' ὀδόντων.
 Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψόνοχες ἐγκυλοχέλαι, 405
 Πέτρη ἐφ' ὕλην μεγάλην κλάζοντες μαχηδῶν
 Αἰγὸς ὀρεοσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο

Πιο

Nel fsembiante crudel cignal zannuto
 Co' cacciatori uomin pensa in cuore
 Di battagliaire, e arruota il bianco dente
 Inchinato, e la bava, mentr' ei mastica,
 Alla bocca d' intorno giù distilla,
 E gli occhj a fuoco son simili acceso,
 E le setole in doffo, e al collo arriccias;
 Simile a lui faltò di Giove il figlio
 Dal cocchio equestre. E quando la sonora
 D' ali negre cicala sovra verde
 Ramo polata, agli uomini a cantare
 Prende l' estate, a cui bevanda, e cibo
 E' la fresca ruggiada, e 'l giorno, e all' alba
 Versa voce nel caldo più crudele,
 Quando i corpi rifecca, e asciuga Sirio.

Quan-

*Aper, dentes habens exertos fertur impetu ad pugnandum
Cum viris venatoribus, acuitque candidum dentem
Per obliquum actus, spuma autem circa os mandenti
Destillat, oculique ipsi igni splendenti similes sunt, 390
Rectis autem in vertice borret setis, circaque collum:
Talis similis Jovis filius ab equestri defiliit curru.
Quando autem viridi nigricans alis sonora cicada
Ramo insidens, æstatem hominibus canere
Incipit, cujus & potus & cibus mollis ros est, 395
Atque per totum diem, & mane sub auroram fundit vocem
Æstu in gravissimo, quando corpus Sirius exsiccatur.
Quando item & milio circum aristæ nascuntur,
Quod æstate seminant, cum urvæ acerbæ colorem mutant,
Qualia Bacchus dedit hominibus in lætitiâ & laborem; 400
Eo tempore pugnabant, multus autem tumultus excitabatur.
Ut autem leones duo, pro occisa cerva
Sibi mutuo irati, in seipsos impetum faciunt,
Sævusque inter ipsos rugitus, strepitusque exoritur den-
tium.*

*Atque ut vultures incurvis anguibus, repandis rostris, 405
Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
Capræ montivagæ gratia, aut feræ cervæ*

Pin-

Quando appunto le reffe ai migli nascono,
Che seminan la state, allora quando
L' agresto saracinasi, e colore
Cambiano l' uve, quai Bacco ne dona,
Agli uomini allegria, e pelo ancora,
In quella combattevano stagione,
E molto sollevavasi romore.
Qual due lioni per l' uccisa cervia
Tra lor sdegnati contra lor si muovono
Con grave ruggio, e suon di denti insieme.
Come avoltoj d' artigli adunchi, e rostri,
In rupe eccelsa assai stridendo azzuffansi
Per capra, che su monti si pastura,
O per cerva selvatica ben grassa,

R 4

Cui

Πίον^Θ, ὡς τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήϊ^Θ ἀνὴρ
 Γῷ ἀπαὶ νάρῃς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλῃ
 Χώρα ἀδελφεῖς ἐὼν· οἱ δ' ὀτραλῆως ἐνόησαν,
 Ἐσσυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχῳ δελμῆαν ἔθεντο·
 Ὡς οἱ κεκληγόντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρυσαν.
 Ἐνδ' ἦτοι Κύκν^Θ μὲν ὑπερμανέ^Θ Διὸς υἱὸν
 Κτενέμεναι μαμαῶς, σάκει ἐμβαλε χάλκεον ἔγχ^Θ·
 Οὐδ' ἐρρήξεν χαλκόν· ἔρυτο δέ δῶρα δεῖο.
 Ἀμφιφρυονιάδης δέ βίῃ Ἡρακλεΐῃ,
 Μισσηγυὺς κόρυθός τε ἔ' ἀσιδ^Θ ἔγχ^Θ μακρῷ
 Αὐχένα γυμνωθέντα δοῶς ὑπένερθε γενέει
 Ἡλᾶσ' ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἀμφω κέρτε τένοντε
 Ἀνδροφόν^Θ μελίν· μέγα γάρ δέν^Θ ἔμπεσε φωτός.
 Ἡέλπε δ', ὡς ὅτε πῖς δρῦς ἦελπεν, ἥ ὅτε πέτρῃ
 Ἡλίβατ^Θ, πληγῆσα Διὸς λολοέντῃ κεραυνῷ.
 Ὡς ἔελπ'. ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τείχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε Διὸς παλακάρδι^Θ υἱός,
 Αὐτὸς δέ βροτολοιγὸν Ἀρῳ ἐπλέοντα δοκῶσας,
 Δεινὸν ὄρων ὅσοισι, λῶν ὡς σώμασι κύρσας,
 Ὅς τε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς οὐνύχ^Θ
 Σχίσσας ὀταπάχια, μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
 Ἐμμενέως δ' ἄρα τῷ γε κελευνὸν πίμπλαται ἦσσι.

Γλαυ-

Cui giovin uom domò con isfoccata
 Dal nervo freccia; ed ei smarrito altrove
 Gito farà del luogo male esperto,
 E quegli il vider prontamente,
 E intorno a lei presero a fare amara pugna.
 Sì quei gridando contra lor moveano
 Cigno di Giove prepossente il figlio
 D' uccider fieramente acceso, e vago,
 Sullo scudo gettò la ferrea lancia,
 Nè 'l rame ruppe. Il don di Dio il guardava.
 Ma Amfitrioniade l' Erculea
 Forza tra la celata, e trallo scudo
 Con asta lunga al collo ignudo preffo
 Sotto al mento tirò con gran balla,

Ed

*Pinguis, quam interfecit jaculando juvenis vir,
 Sagitta e nervo emissa: ipse autem vagatur alio loco
 Loci ignarus. existens. at illi celeriter animadverterunt, 410
 Certatimque pro ea pugnam acerbam instituerunt.
 Sic & hi duo cum clamore contra se mutuo irruerunt.
 Ibi sane Cygnus quidem potentis Jovis filium
 Occidere meditans, clypeo æream hastam adegit,
 Neque tamen perrupit æs: defendebant enim dona Dei. 415
 Contra autem Amphitryoniades, vis Herculeæ,
 Inter galeam & clypeum, hasta longa,
 Cervicem nudatum, celeriter, infra mentum,
 Percussit valde, amboſque detondit tendones
 Homicida lancea. magnum enim robur inciderat viri. 420
 Cecidit autem veluti cum quercus aliqua, aut cum rupes
 Excelsa, iſta Jovis fumanti fulmine:
 Sic cecidit. circum ipsum autē reſonabant arma variegata ære.
 Atque hunc quidem ibi reliquit Jovis ærumnoſus filius.
 Ipſe autem occiſorem hominum Martem accedentem obſervans;
 Sævum videns oculis, ut leo corpus forte nactus, 426
 Qui admodum accurate pelle validis unguibus
 Diſſecta, quam celerrime dulcem animum abſtulit:
 Alacriter autem hujus nigrum expletur cor,*

Ac

Ed ambedue troncò corde del collo
 Il fraſſin micidiale, e la gran poſſa
 Dell' uom cadeo, e ruinò qual quercia
 Ruina a terra, e qual ſcoſceſa rupe
 Di Giove colta dal fumante fulmine,
 Sì cadde, e riſonar le leggiadre armi.
 Laſſol di Giove il ſoſſerente figlio.
 Ed ei Marte, che gli uomini finiſce,
 Vegnente contr' a lui cauto oſſervando,
 Con gli occhj rimirando orribilmente,
 Qual lion, che in un corpo eſſi avventato,
 Che aſſai intentamente con gli unghioni
 La pelle ſtraccia, e preſto preſto toglie
 La dolce vita, e ingordamente il negro

Cuo-

- Γλαυκίων δ' ὅσοις δαπὼν, πλάρας τε ἔ. ἄρας 430
 Οὐρῇ μασίων, πασι γλαφει· ὑδὲ τις αὐτὸν
 Ἔτλη ἐς αὐτὰ ἰδὼν σχεδὸν ἤλθεν, ὑδὲ μάχεται.
 Τοῖθ' ἄρ' Ἀμφιτρωνιάδης ἀκόρητ' αὐτῆς
 Ἀντίθ' ἔσθ' Ἀρηθ'· ἐνὶ φρεσὶ θάρσθ' αἰζών,
 Ἔστυμένος. ὁ δὲ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχρύνμενθ' κῆρ. 435
 Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρωσαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπαὶ μεγάλα πέτρῃ ἀρηθῶνθ' ὄρωσα,
 Μακρὰ δ' ἐπιδραύσκουσα κυλίνδεται, ἡ δὲ τε ἤχη
 Ἐρχεται ἐμμεμαῖα, πάγθ' δὲ οἱ ἀντεβόλησεν
 Τηλὸς, τῇ δ' ἠ στανέκεται, ἐνθά μιν ἴσχα· 440
 Τόσση ὁ μὲν ἰαχῇ βελσάρματ' ἔλιθ' Ἀρης
 Κεκληγὼς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἐμμεπτίας ὑπέδαπτο.
 Αὐτὰρ Ἀθηνάη κέρη Διὸς αἰγιόχοιο
 Ἀντήν ἤλθεν Ἀρηθ', ἐρεμνῶ αἰγίδ' ἔχουσα,
 Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδῶσ' ἔπεα πτερόντα προσηΐδα. 445
 Ἄρης ἐπίσχε μίνθ' κρατερόν ἔ χειρας ἀάπτει·
 Οὐ γάρ ποι θέμις ἐσὶν ἀπὸ κλυτὰ τείχεα δύσαι
 Ἡρακλῆα κτείναντα Διὸς δρασυκάρδιον ἵόν.
 Ἀλλ' ἄγε παῖε μάχης, μηδ' ἀντίθ' ἴσασ' ἐμῶ.
 Ὡς ἔφατ'· ἀλλ' ἔ πῦθ' Ἄρεως μεγαλήτορα θυμόν. 450
 Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὶ ἐκαλε τείχεα πάλλον,

Kar-

Cuore gli s' empie, e le cerulee luci
 Orrendamente stralunando, i fianchi,
 E gli omeri flagella colla coda,
 E scalpita co' piedi, nè veruno
 Osa in faccia veggendol presso farglisi,
 O battaglia. Tale Amfitrioniade
 Di guerra ingordo incontro a Marte stette,
 Crescendo nel suo cuor tosto l' ardire.
 Ed ei presso gli venne in cuor dolente.
 E tutti, e due gridando incontro mossero.
 Come quando da punta alta cascando
 Pietrà a salti si ruotola, e va 'l suono
 Furibondo, e in collina eccelsa imbattesi,
 A cui ella si porta, e la rattiene.

Con

*Ac caestis intuens oculis sævum quiddam, costasque & humeros
Cauda flagellans, pedibus fodit; neque quisquam ipsum 431
Sustinet ex adversa aspiciens prope ire; neque pugnare.*

*Talis igitur & Amphitryoniades insatiabilis bello
Contra Martem stetit, in præcordiis audaciam augens
Certatim. Ille autem prope venit afflicto corde. 435*

*Utrique autem cum clamore alter alterum invaserunt.
Ut autem, quando a magno rupes cacumine præcipitans,
Et in longum delata saltu volvitur, fragerque
Venit subito ingens, collis autem ipsi obvius fit
Altus, ad quem cursu deferitur, ubi ipsam retinet: 440*

*Tanto ille fremitu, curruum gravator, perniciosus Mars
Vociferans irruit, ille autem prompte venientem excepit.*

*Porro Minerva filia Jovis ægida tenentis
Obviam venit Marti, tenebrosam habens ægidem.
Sæva autem torve intuens, verbis volucris allocuta est. 445*

*Mars inhibe animos ingentes & manus invictas.
Neque enim tibi fas est inclyta arma auferre,
Hercule occiso, Jovis magnanimo filia.
Sed age, desiste a pugna, neque adversus steteris mihi.*

*Sic ait: sed non persuasit Martis magnanimi animo: 450
Sed magno fremitu flammæ similia arma vibrans,*

Cele-

Con tal rimbombo l' oltraggioso Marte
Gridando mosse, e quei l' attese pronto.
Ma Minerva di Giove Egioco figlia
A Marte si fe incontro colla scura
Egide, e di traverso riguardandolo
Terribilmente alati motti disse.

Marte raffrena la possente forza,
E le mani invincibili, ed invitte.
Che l' inclite armi a te spogliar non lice,
Di Giove Ercole figlio d' alto cuore
Uccidendo. Or via su; cessa la pugna;
Nè contrastar con me. Ella sì disse.
Ma non piegò di Marte il gran coraggio.
Ma con grand' urlo a fiamma somigliante

Ar-

Καρπαλίμως ἐπόρουσε βίην Ἡρακλεΐην,
 Κακτάμεναι μεμαώς· ἔρ' ἔμβαλε χάλκεον ἔγχυτο
 Σπερχνόν, εἰς παιδὸς κοτύαν περὶ τεθνηῶτο,
 Ἐν σάκει μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθύνῃ 455
 Ἐγχετο ὀριμῷ ἔτραπ', ὀρεζαμένη ἀπὸ δίφρου.
 Δαίμυ δ' Ἀρῶν ἄχος ἔλεν· ἐρυσάμενος δ' ἄορ ὄξυ,
 Ἔουστ' ἐφ' Ἡρακλεΐῃ κρατερόφρονι· πόν δ' ἐπιόντα
 Ἀμφιτρωνιάδῃς δεινῆς αἰόρητος αὐτῆς,
 Μηρόν γυμνωθέντα σάκος ὑπὸ δαυδαίου, 460
 Οὔτας ἐπικρατίως· διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξεν,
 Δέραςα νωμίσας, ἐπὶ δὲ χροῖ κάββαλε μέοσῃ.
 Τῷ δὲ Φόβος ἔδαιμος εὐτροχὸν ἄρμα ἔῃππας
 Ἡλάσαν αἰψ' ἔγγυς, ἔκ' ἀπὸ χροῖος ἄρυοδείης
 Ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἰψα δ' ἔπειτα 465
 Ἰππας μαστιγῶν, ἱκοντο δὲ μακρὸν Ὀλύμπον.
 Τίος δ' Ἀλκμήης ἔκ' κυδάλμος Γόλας,
 Κύνον σκυλῶσαντες ἀπ' ὤμων τείχεα καλά
 Νίσοντ'· αἰψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχίνος ἱκοντο
 Ἰπποῖς ὠκυπόδεσιν· ὡπὲρ γλαυκῶπις Ἀθύνῃ 470
 Ἐξίκετ' Ὀλύμπόν τε μέγαν ἔδωματα πατρός.
 Κύνον δ' αὖ κηῦξ θάπτεν, ἔλ' λαὸς ἀπείρων,

Οἱ

Armi vibrando, snellamente affalse
 L' Erculea forza uccidere bramando,
 E cacciò l' asta ferrea con grande
 Voga, sdegnato pel suo figlio morto,
 Nel forte scudo. E gli occhi-azzurra Pallade
 Dell' asta il corso torse colla mano
 Dal cocchio porta. E duolo amaro Marte
 Prese, e traggendo l' appuntata spada
 Contra Ercol mosse, che ha gagliardo fenno;
 E mentre venia per affalire
 D' Amfitrione il figlio, d' aspra pugna
 Ingordo, in fianco ignudo dallo scudo
 Ingegno lo percosse a tutta forza,
 E fracassò per mezzo il grande scudo,

Vi-

*Celeriter invasit vim Herculeam,
 Occidere festinans: & coniecit aratam hastam
 Acriter, ob suum filium irascens mortuum,
 In clypeum magnum. At procul caesia Minerva 455
 Hastæ impetum avertit, manu deflectens a curru.
 Acerbus autem dolor Martem cepit, extrattoque gladio acuto
 Irruit contra Herculem magnanimum, at illum accedentem
 Amphitryoniades, sævo insatiabilis bello,
 Femore nudatum clypeo sub variegato 460
 Vulneravit valide: magnumque trajecit clypeum,
 Hasta vibrans. in terra autem prostravit media Martem.
 At illi Pavor & Metus agilem currum & equos
 Aderunt celeriter propius, & a terra habente latas vias
 In currum posuerunt variegatum: atque inde celeriter 465
 Equos flagellis impulerunt, veneruntque in altum Olympum.
 Filius autem Alcmenæ & gloriosus Jolaus,
 Cygno despoliato, armis ab humeris pulchris detractis,
 Revertebantur. moxq; exinde ad civitatem Trachiniâ venerunt
 Equis velocibus. At caesiis oculis Minerva 470
 Pervenit in Olympum magnum, & domos patris.
 Cygnum autem contra Ceyx sepelivit, & populus infinitus,*

Qui

Vibrando l' asta, e lo cacciò per terra.

Lo spavento, e 'l Timor l' agile cocchio,
 E i cavai tosto presso gli sospinero,
 E dalla terra, ch' ha ben lunghe vie,
 Nell' ingegnoso cocchio ne lo posero.
 Quindi tosto i cavalli flagellaro,
 E al grand' Olimpo giunsero. Il figliuolo
 D' Alcmena, e Jolao glorioso,
 A Cigno dispogliando dalle spalle
 Le bell' armi, tornarono, e tosto poscia
 Giunsero di Trachine alla Cittade
 Co' destrier presti. E l' occhi-azzurra Pallade
 Al grande Olimpo giunse, e a casa il Padre
 Cigno Ceice seppellì, e 'l gran popolo,

Che

Οἱ ῥ' ἐγγὺς ναῶν πόλιος κλειτῆ βασιλῆος,
 Ἀντίω, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτῷ τ' Ἰαωλκόν,
 Ἀρνίω τ' ἠδ' Ἐλικίῳ· πολλὸς δ' ἠγείρετο λαὸς,
 Τιμῶντες Κηῦκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
 Τὰ δὲ πύφον ἔσθ' ἡμ' αἰδὲς ποίησεν Ἀναυρος,
 Ομβρῶν χειμερίῳ πλῆθον· τὸς γάρ μιν Ἀπόλλων,
 Ληϊοῖδης ὤνυξ, ὅτι ῥέει κλειτὰς ἐκατόμβας
 Ὅς τις ἄγοι Πυδοῖδε, βίῃ σύλασκει δακτύλῳ.

475

480

Τ Ε Λ Ο Σ.

Che presso alla Cittade dell' illustre
 Rege, abitavan Ante, e la Cittade
 De' Mirmidoni, e l' inclita Jaolco,
 E Arne, ed Elice. E molto uniasi popolo,
 Per onor di Ceice, agli beati
 Iddii diletto. Ma di lui la tomba,
 E la memoria del sepolcro oscura

Ren-

*Qui prope civitatem habitant inclyti regis,
 Anten, Myrmidonumque civitatem, celebremque Jaolcum,
 Arnenque, & Helicen. multus autem congregabatur populus,
 Honorantes Ceycem, charum beatis Diis. 476
 Sed illius sepulchrum & monumentum obscurum reddidit A-
 Imbre hyemali exundans. ita enim ipsum Apollo (naurus,
 Latonæ filius jussit, propterea quod inclytas hecatombas
 Quicunque portaret Delphos, eum vi spoliabat insidiatus.*

F I N I S.

Rendè Anauro con pioggia là di verno
 Inondando. Che a lui così n' impose
 Il Latonide Apollo, poichè chiare
 Ecatombe chiunque a Pito adduce
 Insidiando a forza dispogliava.

Il Fine dello Scudo di Ercole.

AN.

A N N O T A T I O N E S

IN SCUTUM HERCULIS.

1. **H** ^{οἷη}) Dubitari a multis fo-
let, quid sibi velit hoc α-
πιδ^ο initium, quod & abruptum
videtur, & obscurum, ideoque va-
rie absurdeque a multis est exposi-
tum. Nos igitur ex G. Cantero de-
clarationem ejus evidentem adfere-
mus (cujus ille L. Auratum sibi
auctorem esse proficitur) qua o-
mnis omnino difficultas tolli vide-
tur. Est autem res paulo altius re-
petenda. Hesiodus inter cætera, quæ
Pausanias in Bœoticis enumerat,
scripsit etiam μεγάλας ἡρώας, ut vo-
cat idem Pausanias, & præterea A-
thenæus, & Apollonii, Pindari,
Sophocli interpres: in quibus præ-
clarissimas quasque mulieres & he-
roinas perpetuo carmine celebravit,
ut vel singulas pro exemplo nobis
proponeret, vel unam aliquam præ-
clarissimam cum reliquis compararet.
Hinc enim dictæ sunt ἡρώαι,
quod singulæ similitudines ab his
vocibus, ἡ οἷη, inciperent: sicut &
in Homeri Bœotia factum cernimus,
& apud Hebræos in Pentateucho.
Quocirca etiam contigit, ut ἡοίῳ
posteriores Poetæ, & inter alios
Hermesianax Colophonius, Hesiodi
fuisse amicam putarint, quam hoc
modo celebraverit: ut & Homerus
Penelopen, & alii alias. Earum igi-
tur ἡοίων fragmentum est, quod
hodie exstat, Scutum Herculis, quo
una comparatio earum, quibus to-
tum opus constabat quamplurimis,
continetur: itaque & ab ἡ οἷη, sic
ut etiam reliquæ, incipit. Et quam-
vis hoc opusculum magni sit operis
fragmentum, proprio tamen insigni-
tur nomine (ut antea diximus) &
scutum Herculis vocatur, quod e-
jus præcipua sit in hac compara-
tione descriptio, sicut apud nos So-
mnium Scipionis dicitur. Hæc igi-
tur de ipsis vocabulis initii. Ord-

tur autem Poeta a commendatione
Alcmenæ, quæ Amphitryonem pa-
tris interfectorem Thebas secuta est.

7. Κυκρεῖαν) Religio fuit in ver-
su qui tam male haberet mutare
quicquam viris doctis, quod igno-
rarent rationes poeticas. Legendum
κυκρεῖαν.

13. Εἰς Θῆβας ἐκένωσε) Γκετῶ-
αι, hoc loco, ἐκένωσεν, μετακίε-
σαι, ἐπὶ βοηθεία. ἐκένωσε εἰς Θῆ-
βας Καδμείους, nihil aliud est, quam
eis Θῆβας ἐπὶ βοηθεία τὸς Καδμείους
ἐπέφθετο: Thebanos auxilii causa
petebat: Vel, Thebas imploratu-
rus auxilium Cadmæorum profici-
scebatur. Quæ ἱκετεῖα veteribus &
ducibus erat usitatissima.

15. Νόσφιν) Declarat occasio-
nem suscepti belli ab Amphitryo-
ne.

22. Ὅ οἱ Διόθεν Θέμις ἦεν) Vox
Θέμις hic τὸ ἀναγκάιον designat,
sicut ex imitatione Græcorum apud
Latinos sæpe, & præcipue Horatium:
Quicquid corrigere est nefas, ὅπερ
διορθώσασθαι ἀδύνατον, & per con-
sequens, ὅπερ μὴ διορθώσασθαι ἀ-
νάγκη ἔχει, vel ἀναγκάιον ἐστὶ. Cæ-
terum vox Διόθεν ad juramentum
spectat quod præcesserat. Quicum-
que ergo juramento se obstringit,
illum urget Διὸς Θέμις, aut Θέμις
Διόθεν: quare jusjurandum, Jovis-
jurandum dixerunt veteres.

29. Ἀνδράσι) Legitur etiam φυ-
τῶσαι.

36. Εὐνῇ) Sunt exempli. quæ habent
Εὐνῇ ἐν φιλότῃ.

90. Ὅς προλιπῶν) Multa exem-
plaria & quædam MSS. pro δόμον
hic habent δῶρα, non sine magno
fædoque errore: cui tamen facillimum
erat mederi, veleo modo quo
nos fecimus, vel sic, Ὅς προλιπῶν
δῶμα σφετέρους.

92. Σχίτη) Hic etiam pro
μίλα,

μεγάλα e Palatin. cod. reposuimus πολλὰ, ut constat versus.

94. Αὐτὰρ) Pro ἐπετέλλετο legitur etiam ἐπέτελεν. MS. Palatin. priori assentitur.

103. Ἡ' Θά') Ita C. Palat. Alii ὦ Θά'.

105. Ὅς Θίβης) Fuit & Thebe in Ægypto, a Busiride rege condita, ambitu centum quadraginta stadiorum, centum portis insignis. Præterea etiam Thebe in Bœotia fuit a Cadmo Agenoris filio condita, quam Amphyon muris ornavit, Bacchi & Herculis patria.

114. Φυλόπιδας) Palat. φέρτερα.

116. Θυμῷ) Nonnulli codices habent μυθῷ.

118. Γόλας) Nomen peritissimi aurigæ, quasi dicas, ἰδὲ τῷ λυθ, jaculum seu telum populi.

122. Ὀρείχαλκος) Orichalcum, æs montanum. Schol. Hesiodi scribit esse æs candidum, quod in montibus invenitur, aut materiam quandam metallicam ære pretiosiorrem.

123. Ἡ' φάϊς) Vulcani, quæ vox quibuscum videtur orta ex *Tubalcain*, de quo Genes. 4. 22. sic dicta ab αἴτω accendo, & αἰσώω destruo.

130. Καεσσαίης) Est alia lectio, quæ pro δ' ἔρτοθεν, ut est in Palat. habet δὲ τοι ἔσαν.

139. Χερσί) Sequitur jam clypei Herculis elegantissima & admirabilis descriptio. In MS. Palatin. & fere eodem modo Ald. & Flor. editionibus præfixus est titulus huic versui, Ἀρχὴ τῷ ἐπιγράμματος τῷ ἀσπίδος, quasi vero præcedentia non pertineant ad idem opus.

143. Λαμπόμενος) Alias κυανῷ.

153. Σείρις) Quidam malunt, μελαίνῃ: eadem tamen signif.

154. Εἰ δὲ) Est hic ὑποτύπωσις accuræ pugnæ. προϊῶξίς, q. d. prosecutio, vel propersecutio. Interpr. ἐν ταῖς φησὶν ὡς καὶ προδίαξίς καὶ ἀπιδιόξίς, ὡς πρὸς θεῶν ἐξωγραφημένα. καὶ γὰρ οἱ πολέμοι ποτὲ μὲν διώκοντες, καὶ καλεῖται τὸ προϊῶξίς, ποτὲ δὲ διακονταί, καὶ καλεῖται τὸ ἀπιδιόξίς. Igitur παλίων ἐστι, quum ii, qui fugerant, eos

qui fugerant atque vicerant, versa Martis alea infectantur. Huic loco similis est ille apud Virgil. cum Trojana pubes pugnae ciet simulacra sub armis:

Inde alios ineunt cursus aliosque recursus

Adversis spariis. ---

Et nunc terga fugæ nudant, nunc spicula vertunt

Infensi, &c.

155. Αμφιτρυναϊάδης) Sunt cum Palat. qui legant Θουμυτῶν. τὰ δὲ δαίετο θωῶτα ἔργα. Videtur legisse Diaconus, Θουμυτῶν, quod glossa sua satis declarat.

167. Κυανέα) Idem Palatin. & quædam alia exempl. habent Κυανέοι.

176. Τοὶ δ') Alii malunt κότεόν τε, & irascebantur, seu incendebantur. & ita Palat.

178. Εἰ δ' ὡς) Allusit ad pugnam Lapitharum cum Centauris in nuptiis Pirithoi.

186. Ἀρκτον) Alia exempl. habent Θύριον τε.

202. Ἰμερόεν) Deest fortasse articulus, ὅ, vel simile quippiam, ad explendum versum. non aliter tamen Palat.

203. Θεῶν δ' ἔδ' ἄγρυτ' ὄλυμπος) Scribendum omnino existimo: Θεῶν δ' ἔδ' ἄγρυτ' ὄλυμπος. Græcis ἄγρυτται, Latinis frangere, est, ἡχώ πῃ ἀποτελεῖν, sonitum edere. Unde *fracti fluctus* Horatio dicuntur. Et ne quis dubitet, infra dicitur, περὶ δὲ σφιν ἄγρυτο ἡχώ. ubi Diaconus interpretatur, ἐκλάτο ἡ ἡχώ, sicut hoc loco, ἄγρυτ' ὄλυμπος, nihil aliud est.

216. Εἰ δ' ὡς) Perseum clypeo antevolantem fingit.

222. Χάλκεον) Quædam exempl. habent, νόημα ποτῶτο. Palat. νόημα ἐπὶ τῶτο.

227. Κάτ') Orci galeam invisibilem facit.

242. Μάρνανθ') Quidam legunt ἀπὸ πύργων.

245. Ἄρδρες) Alii malunt, γῆρας τ' ἐμμετρῶτον.

252. Αἶμα) Legitur etiam μέμφοιεν. sed cum μεμάρτοιεν melius fuit versus. Et supra etiam est ἰμνολα

μενοι μαπέειν. & vers. 304. ἱέμενοι μαπέειν.

259. Ἀτροπος) Vel, ἀλλ' ἄρα ἦ γε, ut Palat.

276. Χερσὶν) Vel ἀγλαίας, ut idem liber.

289. Αἶχμης) Nonnulli codices habent κορυμβόεντα, q. d. fastigiatos culmos. Interpr. ῥαβδόδη, κς δι δολιχρίαν ὄονγα.

291. Οἱ δ' ἄρ' ἐν) Pro ἔπιπλον Palat. & alii legunt ἔπιτρον.

293. Οἱ δ' αὐτ') In hoc & quarto deinceps versu pro ἐς ταλάρης est in nonnullis codicibus, ἐν ταλάροις.

304. ἱέμενοι) Legitur in Palatin. ἀπαλύξαι.

326. Καὶ σφέας) Alias φονήσας.

330. Ἄλλο) Legitur etiam, Ἄλλο δέ τοι ἔπος ἐξέρει.

333. Αὐτὸς) Quædam exemplaria, inter quæ Palat. habent ἐπὶ νῶτα, pro ἐπὶόντα.

344. Αἰγὶδ') Περιεσπάρχεσε, idem cod.

356. Τῷ γὰρ ὀπίσθις παῖδα) In Solonis legibus opponebantur βίβην (male legitur βείβην) & ὀπίσθιν. Hefych. εἶναι, τὸ εἰς μίγνυθαι. τὸ δὲ κατὰ νόμον ὀπίσθιν.

364. Παντὶ) Notandum est hic σάκος poni priore longa, ut & in-

fra vers. 461. quum tamen alibi soleat Hesiodus alios Pœtas in corripienda illa syllaba sequi.

372. Ἡΐοχοι) Scribe cum Palat. ἔμπλω.

374. Ὡς δ' ὄτ') Comparatio hæc est Homero frequens.

384. Κἄδ' δ') Hoc Homero & Virgilio semper signum cladis est.

399. Τὴς τε Θέρει) Σπείρωσιν Palatin.

401. Τῷ ὦρῳ) Lege ὄρυμαδὶς.

415. Οὐδ') Scholiastes Græcus Tzetzes scribit Seleucum quendam legere χαλκός, ut de hasta intelligatur. nam scutum, inquit, non erat æneum.

413. Ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε, &c.) Τόλμα ποικίλα sunt, sicut Terentio vestis var'a, ἡ πολυτελής. Nec discedit multum Diaconus, qui interpretatur κεκαλωτισμένα ἐν χαλκῷ.

425. Αὐτὸ) Aut retinendum ἐπὶόντα, ut supra, aut προστόντα, ut in Palatino.

431. Οὐρῇ) Legitur etiam μασιχῶν.

450. Ὡς ἐφατ'. ἀλλ' ἔ) Palat. Ἀρῆς.

458. Ἐόντ') MS. Ἡρακλῆϊ. editi quidem Ἡρακλεῖ.

CATALOGUS LIBRORUM

H E S I O D I,

Quorum plerique omnes interierunt.

Ἔργα ἔ' ἡμέραι.

Ἀσπίς.

Θεογονία.

Ἐπικηδεῖς εἰς Βατραχόν τὸν ἐρώμενον αὐτοῦ.

Ἀστρονομία μεγάλη, ἡ ἀστρονική βίβλος.

Ἡοῖαι μεγάλαι, ἡ γυναικῶν κατάλογος.

Κατάλογος.

Αἰγίμιος.

Περὶ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων.

Ἐπιδαλάμιος Πηλείως ἔ' Οἰπός.

Ἵποδηκαὶ Χείρωνος.

Γενεαλογία ἡρώϊκαί, ἡ Ἡρωογονία.

Γῆς περίοδος.

{ Ἐπὶ μαντικά.

{ Ἐξήγησις ἐπὶ τέρασιν

Ex opinione quorundam

Pausanias.

Θεοὶ λόγοι

{ distinguuntur a Θεογονίᾳ Hesiodi ejusdem

Θεοὶ λόγοι a Maximo Tyrio.

Quidam librum Hesiodi *De Herbis* ex Plinio addunt.

Η ΣΙΟΔΟΥ

ΑΨΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ.

Ex Eustathio.

Ο Τρανίη δ' ἄρ' ἔαυτε Λίνον πολυήρατον ἦν,
 Ὅν δ' ἡ ὅσοι βροτοὶ εἰσιν ᾠδοὶ ἔκιδαι
 Πάντες μὲν θρῶυσιν ἐν εἰλαπίναις τε χοροῖς τε
 Ἀρχόμενοι δὲ Λίνον ἔλθοντες καλέουσι.

Ex Eodem.

Ἀκρον ἐπ' ἀνδρείων καρπὸν δίεν, ὕδ' ἐκτέκλα·
 Ἀλλ' ἐπὶ πυραμίνων ἀδέρων δρομάεσκε πόδιον.

5

Ex Eodem.

----- ἔνεκα Νύμφῳ

Εὐράμεν' ἴλεον μίχθῃ ἐρατῇ φιλότῃ.

Ex Eodem.

Ἐν δὴ Τεῖῃ Βοιωτῇ ἔτρεφε κύρῳ.

Ex Eodem.

Καὶ γὰρ σφιν κεφαλῇσι κατὰ κρύ' αἰνὸν ἔχον.
 Ἀλλ' ὅτ' ἔχ' χρόα πάντα κατέσχεδεν. ἐν δὲ νυ χαῖται.
 Ἐρρίον ἐκ κεφαλῶν. ἴλιον δὲ καλὰ κάρῳ.

10

Ex Eodem.

Ὅς τε Λιλαίνῃδεν φροχίει καλὶρρὸν ὕδωρ.

Ex

Da Eustazio.

PArtorì Lino Urania amabil figlio,
 Cui quanti son cantori, e ceteristi,
 Tutti il piangon ne' balli, e ne' banchetti,
 E in principio, ed in fin chiamano Lino.

Dal medesimo.

Su' virgulti correa, ...

Sulle paglie del gran correva a corfa:

Dal medesimo.

..... Poichè la Ninfa

Ileo trovando, in caro amor mischioffi.

In

H E S I O D I F R A G M E N T A.

Ex Eustathio.

U*Rania peperit Linum amabilem filium,
Quem quotquot sunt homines cantores & fidicines,
Omnes lugent in conviviis & choris,
Incipientesque Linum & desinentes vocant.*

Ex Eodem.

*Per summum spicarum fructum cucurrit, neque rupit, 5
Sed in acutis aristis cursitavit pedibus.*

Ex Eodem.

*----- propterea Nympham
Cum irvenisset faventem, mistus est amabili concubitu.*

Ex Eodem.

In divina Hyria Bœotia nutrit vitellam.

Ex Eodem.

*Etenim eorum capitibus effudit frigus grave. 10
Vitiligo enim cutem omnem tenuit, capilli vero
Defluebant ex capitibus, & decalvabantur pulcra capita.*

Ex Eodem.

Quique ex Lilea profundit pulcre fluentem aquam.

Ex

Dal medesimo.

In Iria Beozia divina

Nudrì la figlia.

Dal medesimo.

E loro al capo un-grieve freddo sparso,

Che tutto il corpo possedea il pallore.

Dalle teste cascavano i capelli,

E si pelavano i leggiadri capi.

Dal medesimo.

Che da Lilea le bell'acque versa.

S 3

Dal

Ex Eodem.

Τηλεμάχῳ δ' ἄρ' ἔπικτεν ἐϋζωνῶ Πολυκάστῃ
 Νέστορῶ ὀπλοπᾶτῃ κέρη Νηληιάδαο
 Περσέπολιν μιχθέσα διὰ χρυσῷ Ἀφροδίτῳ.

15

Ex eodem ad Iliad. B.

Νέστωρ οἷῶ ἄλυξεν ἐν ἀνδιμένῳ Γερῳῳ.

Ibidem.

Κτᾶνε δὲ Νηλῆῶ παλασίφρονας ἥϊες ἰδλῆς
 Ἑρδῆκα, δωδέκατ' δὲ Γερῳῳ ἵπποισι Νέστωρ
 ἔειπ' ἰὼν ἐτύχῃσι παρ' ἵπποδαμοῖσι Γερῳῳ.

20

Ex Strabone.

Καὶ κέρῳ Ἀράβοιο, πόν Ἑρμῶν ἀκούηται
 Γέιναν, ἔθρονίη κέρη Βήλοια ἀνακτ'.

Ex Eodem.

Τίς ξεγένοντο Λυκάων ἀναδέιο,
 ὅν ποτε ἄκτε Πελασγός.

Ex Eodem.

Ἦσι γὰρ Λοκρὸς Δελίγων ἠγήσατο λαῶν,
 Τὸς ῥα ποτὲ Κρονίδης Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς
 Λεκτὺς ἐκ γαίης Ἀλίας πόρε Δακαλίῳ.

25

Ex Eodem.

Ὡς δ' Ὀλυνίῳ πέτρῳ ποταμοῖο παρ' ὄχθαις
 Εὐρεῖ Πείροιο.

*Ex**Dal medesimo.*

A Telemaco fe la ben succinta
 Policastra di Nestor di Neléo
 Figlia minore, ed ultima Persepoli
 Mescolata per via dell' aurea Venere.

* * *

Da Strabone.

E d' Arabo la figlia, che Mercurio

Buon

Ex Eodem.

*Telemacho vero peperit bene cincta Polycasta,
Nestoris minima natu filia Nelide,
Persepolin, mista per auream Venerem.*

15

Ex Eodem.

Nestor solus vitavit in florida Gereno.

Ibidem.

*Occidit Nelei laboris ferentes filios fortes
Undecim, duodecimus vero Gerenius eques Nestor,
Peregrinus evasit, apud Gerenios equitandi peritos.*

20

Ex Strabone.

*Et filiam Arabi, quem Mercurius innoxius
Genuit & Thronia filia Beli Regis.*

Ex Eodem.

*Filii nati sunt Lycaonis, Diis similis,
Quem olim genuerat Pelasgus.*

Ex Eodem.

*Certe enim Locrus Lelegon præerat populis,
Quos olim Saturnius Jupiter immortalia consilia agitans
Electos ex terra Aleas dederat Deucalioni.*

25

Ex Eodem.

*Habitavit Oleniam rupem, fluvii ad ripas
Benefluentis Piri.*

Ex

Buon generò, e Tronia del Re Belo.

Dal medesimo.

Nacquer figliuoi da Licaon divino,
Cui già Pelasgo generò.

Dal medesimo.

Ch' alle Lelege genti imperò Locro,
Le quai il Saturnio Giove d' immortale
Sonno fornito, accoglitrici diede
Dall' Alea terra a Deucalione.

Dal medesimo.

Abitò 'l fasso Olenio dalle rive
Del ben corrente Piro.

Ex Eodem.

Εξ ὧν ἔραι νύμφαι θεὰ ἔξεγένοντο,
Καὶ γέν' ἑσθλὰν Σατύρων ἀμνηχανοργῶν,
Κέρητές τε θεοὶ, φιλοπαίγμονες, ὄρχησῆρες.

30

Ex Eodem.

Θαῦμα μ' ἔχει κατὰ θυμόν, ὅσας εἰρηνὸς ὀλῳίδας
Οὗτος ἔχει, μικρὸς περ ἦν, αἵ τοις ἀνδραδμόν.

Responsio ex Eodem.

Μυῖοι εἰσὶν ἀνδρόν, ἅτερ μέτρου γὰρ μέδμιν',
Εἰς δὲ περιώδαι, πόν ἐπιδέμιν' ἐκ ἰδῶας.
Ὡς φάσσι, καὶ σφιν ἀνδρὸς ἐτήτυμ' εἶδετο μέτρου,
Καὶ τότε δὴ Κάλχανδ' ὕπν' ἀνὰ ποιο κάλυψε.

35

Ex Eodem.

Ὅς παρὰ Πανοπίδα ..... Γληκῶνατ' ἐρυμνῶ,
Καὶ τε δι' Ὀρχομενῶ ἐλγμέν' εἶσι, δράκων ὥς.

40

Ex Eodem.

Γλαυποφάγων εἰς αἶαν ἀπλώας οἰκί' ἐχόντων.

Ex Eodem.

Αἰθίοπας Λίβυάς τ' ἠδὲ Σκύδας ἱππημολγῆς.

Ex Eodem.

Δωδώνῳ φηγόντε Πελασγῶν ἑδρανὸν ἦεν.

Apud

Dal medesimo.

Dai quali uscìr le Dee Ninfe dei monti,
E la razza dei Satiri da nulla
Facitori di strane orrende cose,
Ed i Cureti Dei, cui trefcar piace,
Saltatori.

Dal medesimo.

Me pel cuor prende meraviglia, quanti
Bottoni ha questo fico mai selvaggio,
Sì piccolin; tu ne diresti il novero.

Risposta dal medesimo.

Son dieci mila numero, sei moggia.
Un ne riman, che contar non potesti.
Sì disse; e lor verace apparve il novero
Della misura; e allora allor Calcante

II

Ex Eodem.

Ex quibus montanae Nymphæ ortæ sunt, 30
Et genus nequam Satyrorum malorum facinorum auctorum
Curetesque Dii, ludorum amantes, saltatores.

Ex Eodem.

Admiratio animum meum tenet, qui tot caprificus grossos
Hic habeat, quamvis parvus; dixeris numerum.

Responsio ex Eodem.

Decies mille sunt numero, medimnus sine mensura, 35
Unus vero superest, quem numerare nequisti.
Sic dixit, & iis verus numerus mensuræ cognitus est.
Tum vero Calchantem somnus mortis texit.

Ex Eodem.

Qui ad Panopidem..... & Gleconem munitam
Et qui per Orchomenum circumvolutus it, ut serpens. 40

Ex Eodem.

Galactophagorum in terram, habentium domos in plaustris.

Ex Eodem.

Æthiopas, Libyasque & Scythas, qui equas mulgent.

Ex Eodem.

Dodonamque, & ad fagum Pelasgorum sedem ivit.

Apud

Il sonno della morte ricoperse.

Dal medesimo.

Che lungo 'l Panopeo suolo, e la forte
 Glecona, e per l' Orcomena montagna
 Scorre, ravvilupandosi quel drago.

Dal medesimo.

De' Galactofagi alla terra, ovvero
 Mangiatori di latte, che ne' carri
 Anno le case.

Dal medesimo.

Etiopi, Libii, e Sciti mugnitori
 Di cavalle.

Dal medesimo.

La sede de' Pelasgi era a Dodona,
 E al faggio.

Appres-

Apud Eundem, ex ἤβῃ Ἡοίων.

Ἡ' οἷη διδύμης ἱερὸς καίσα κολωνὸς,
Δωτῆρ ἐν πεδίῳ πολυβότρυ' ἀντ' Ἀμύροιο,
Νίψατο Βοιβιάδ' ἑλμυρὸς πόδα παρδίν' ἑλμυρῶν.

45

Ex Pausania.

Τῆτος δὲ Μόλυρον Ἀέριβαντος φίλον υἱὸν
Κτεῖνας ἐν μεγάροις δῶνῃς ἐνεχ' ἥε ἀλόχοιο,
Οἶκον ἀποφοριπτῶν φθγ' Ἀργεῶν ἵπποβότριο.
Ῥξεν δ' Ὀρχομενὸν Μινυήιον· καὶ μιν οὖ' Ἡρώς
Δέξατο, ἧ κτεάνων μοῖραν πόρην, ὥς ἐπιεικὲς.

50

Ex Eodem.

Φύλας δ' ὤπην κέρλῳ κλειτῇ Γολάῳ
Λειποφίλῳ. ὡ δ' εἶδ' Ὀλυμπιάδιοισιν ὁμοίῃ.
Ἡ' δέ οἱ ..... υἱὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἔακτεν,
Θηρώτ' ἀειδῆ ἱκέλῳ φαέεσσι σελῶν.
Θηρώ δ' Ἀπόλλων' ἐν ἀγκοῖνῃσι πεσῶσα
Γένατο Χείρων' κρατερὸν μὲν' ἵπποδάμοιο.

55

Ex Scholiaste Apollonii.

Δώδεκα γάρ Νηλῆ' ἀμύμον' ἦέεσ' ἡμεν,
Νέστωρ τε Χρόμιος τε, Περικλύμενός τ' ἀγέρωχ'
Ὀλβιος, ὃ πόρῃ δῶρα Ποσειδάων ἐνοσίχθων

60

Παρ.

Appresso il medesimo dall' Ee, ovvero dall' O quali.

O qual due sacre gemelle colline
Abitando nel pian Dozio per l' Amiro
Di molti grappol d' uva adorno, e carco,
Il piè nella Bebeide palude
Lavoffi la donzella ancor non donna.

Da Pausania.

Jetto ucciso nel palagio Moliro
D' Arisbante figliuol caro, pel letto
Di sua moglie fuggio abbandonando
La casa d' Argo, che cavalli nutre,
A Miniejo Orcomeno se ne venne,
E lui l' Eroe ricevè, e parte
Diè della roba, come bontà vuole.

Fi-

Apud Eumdem ex Eoeis.

*Aut qualis gemina sacra incolens juga,
Dotio in campo, e regione racemosi Amyri,* 45
Abluit, aqua Bæbeide, pedem virgo intacta.

Ex Pausania.

*Hyettus vero Molyrum, Arisbantis carum filium,
Cum occidisset domi, propter concubitus ejus conjugis,
Domo relicta, fugit Argo equos pascente,
Venit vero Orchomenum Minyarum, eumque Heros* 50
Excepit & opum partem largitus est, ut æquum erat.

Ex Eodem.

*Phylas compressit filiam clari Jolai
Lipophilen; erat autem forma Deabus similis.
Illa vero ei..... filium domi peperit.
Theronemque pulcrum similem radiis Lunæ.* 55
*Thero vero cum incidisset in ulnas Apollinis,
Peperit Chironem equorum domitorem.*

Ex Scholiaste Apollonii.

*Duodecim enim Nelei præstantis filii eramus,
Nestor, Chromiusque, & Periclymenus ferox,
Felix, cui dederat dona Neptunus terræ quassator* 60

O.

Dal medesimo.

Filante ebbe per donna la figliuola
Dell' inclito Jolao, cioè Lipofila,
Simile nel sembiante all' Olimpiadi.
In casa partorigli il figlio.....
E Tero bella, qual di Luna un raggio.
Tero in braccio d' Apolline caduta
Di Chiron domatore di cavalli
Generò la gagliarda alta possanza.

Dal Chiosatore d' Apollonio.

Eravam di Neléo dodici figli,
Nestor, Cromio, e 'l superbo Periclimeno;
Ricco, e felice, cui lo scuoti-terra
Nettun diè varie grazie, e privilegj.

Poi-

Παντοῖ· ἄλλοτε μὲν γὰρ ἐν ὀρνίθεσσι φάνεσκεν
 Αἰεὶς· ἄλλοτε δ' αὖτε πελίσκετο (θαῦμα ἰδέσθαι)
 Μύρμηξ. ἄλλοτε δ' αὖτε μελισσῶν ἀγλαὰ φύλα.
 Ἄλλοτε δεινὸς ὄφιν ἔ' ἀμέλιχ'. ἔχε δὲ δῶρα
 Παντοῖ, ἐκ ὀνομασά, σά μιν ἔ' ἔπεισε δόλωσε
 Βελῇ Ἀδύωνις.

65

Ex Eodem.

Θεοσάμεν' γενεῇ Κλεοδαίμω κυδαλίμοιο.

Ex Eodem.

Εὖθ' οἶγ' ἀχέιδω * Αἰνίφ' ὑψιμέδονα.

Ex Eodem.

Αἰήτης δ' ὑὸς φασισμβρότου ἡελίοιο.

Ex Eodem.

Αὐτὸς δ' ἐν πλήσμῃσι διπτετί' ποταμοῖο.

Ex Scholiaste Pindari & Lycophronis,

ἐν τῇ ἡρώϊκῃ γενεαλογίᾳ.

70

Ἐλπίς δ' ἐγένοντο δεμισοπόλοι βασιλῆες,
 Δῶρός τε Ξυδός τε ἔ' Αἰολ' ἵππιοχάρμης.

Αἰολίδαι δὲ γέγοντο δεμισοπόλοι βασιλῆες
 Κρηδῶς ἠδ' Ἀδάμας ἔ' Σίσυφ' αὐλομήτης,
 Σαλμωνίδης ἄδικ', ἔ' ὑπέρδυμ' περὶ κηΐ.

75

Ex eodem Scholiaste Pindari.

Τῇ μὲν ἄρ' ἄγγελ' ἦλθε κόραξ ἱερῆς ἀπὸ δαυτός

Πυ-

Poichè ora egli appariva tra gli uccelli
 Aquila; ed or, miracolo a vederfi,
 Era formica; ed ora delle pecchie
 Le liete genti; ed or terribil serpe,
 E dispietato; ed ebbe varj doni
 Da non nomar, che poi sì lo tradiro
 Per voler di Minerva.

Dal medesimo.

La stirpe del famoso Cleadémo
 Fondando.

Dal medesimo.

Allor ch' ei due pregaro Enèo regnante.

* * *

Dal

*Omnis generis ; aliquando enim inter aves videbatur
Aquila , aliquando vero erat , (mirabile visu !)
Formica , aliquando apium splendida examina ,
Aliquando terribilis serpens , & ferus . Habebatque dona
Omnis generis , quæ dici nequeunt , & eum deinde fefellerunt 65
Minervæ consilio .*

Ex Eodem .

Theſſamenus ſobolem Cleædemi illuſtris .

Ex Eodem .

Reſſeque illi vovebant Æneio ſupremo .

Ex Eodem .

Æetes vero filius mortalibus illucentis Solis .

Ex Eodem .

Ipſe autem in exundationibus fluvii a Jove delapſi . 70

Ex Scholiaſte Pindari & Lycophronis ,
in Heroum genealogia .

Græci fuerunt juſ dicentes Reges

Dorusque , Xuthusque & Æolus gaudens equis ,

Æolidæque fuerunt juſ dicentes Reges ,

Cretheus & Athamas & Siſyphus verſutus ,

Salmonæus injuſtus atque animi præter modum elati . 75

Ex eodem Scholiaſte Pindari .

Venit igitur illi nunciuſ corvuuſ ſacro a convivio ,

Py-

Dal medefimo .

Dal fiume del Ciel ſceſo ei nelle piene .

Dal Chioſatore di Pindaro , e di Licofrone .

Nella Genealogia Eroica .

Elléni Regi fur ragion tenenti ,

E Doro , e Xuto , e Eol cavalcante .

Regi Eolidi fur ragion tenenti

Creteo , Atamante , e Siſifo ſagace ,

Salmoneo ingiuſto , e a diſmiſura altiero .

Dal medefimo Chioſatore di Pindaro .

A lui ne venne il corvo ambafciadore

Da ſacra menſa all' ammiranda Pito ,

Ed

Πυθὼ ἐς ἠγαθέῳ, ἔ' ἔφρασεν ἔργ' αἰδήλα
Φοῖβη ἀκροκόμῃ, ὅτε Ἰσχύς γῆρι Κόρωνιν
Εἰλαπίδης Φλεγύαο Διογήσιο δύγατρα.

Ex Eodem.

Τῶδ' Ἀμαρυγκείδης Ἰππόκρασας ὄζ' Ἀρη^Θ.
Φυκτέ^Θ ἀγλαὸς υἱὸς Ἐπειῶν ὄρχαμ^Θ ἀνδρῶν.

80

Ex Eodem.

Ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλὴ,
Αὐτὸν μὲν σχέδαι. κρύψαι δ' ἀδόκητον * μάχαιράν τε
Καλλῷ, ὣς οἱ ἐτάξε περικλυτὸς ἀμφιυῆας.
Ὡς τῶ μάσδων οἱ^Θ κατὰ Πήλιον αἰπὺ
Αἰΐ[†] ὑπὸ Κενταύροισιν ὀρεσκώοισι δαμῆν.

85

Ex Eodem.

Αἴσων, ὃς τέκε δ' υἱὸν Ἰάσονα ποιμένα λαῶν,
Ὄν Χείρων δρέψεν ἐνὶ Πηλῷ ὕληντα.

Ex Eodem. ἐν ὑποδήκῃ.

Εἰδὺν ποιεῖσθα μεταλᾶ * ἀειγενέτησι.

Ex Eodem.

Ἐν Δήλῳ τότε πρῶτος ἐγὼ ἔ' Ὀμηρ^Θ αἰδοῖ
Μέλπομεν ἐν νεαροῖς ὕμνοισι ράβαντες αἰδολῷ
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάρον, ὃν τέκε Λητώ.

90

Ex

Ed al non toso Febo arcani fatti
Cantò, quand' Ischi prese la Coroni
Ilatide, di Flegia Diogeneto.
La figlia.

Dal medesimo.

Ippostrato costei Amarincide
Ramo di Marte. Fittéo
Chiario figlio, d' Epéi uomini Duca.

Dal medesimo.

Questo nel cuor pensiero ottimo parvegli,
Ch' ei si fermasse, e 'l coltel nascondesse
All' improvviso, che il famoso Zoppo
Da tutt' e due i lati fabbricato
Gli avea, perchè cercandolo soletto,
Per l' alto Pelio tosto da Centauri

Mon-

*Pythonem in divinam, & dixit facta ignota
Phæbo intonso, Ichyn duxisse Coronidem,
Ilatidem, Phlegyæ Diogneti filiam.*

Ex Eodem.

*Hanc vero Amaryncides Hipposstratus, bellicosus . 80
Phycteus inclytus filius, Epeorum dux virorum.*

Ex Eodem.

*Hoc animo ejus optimum visum est consilium
Ipsum quidem retinere, occultare vero inexpectatum & gladiū
Pulcrum, quem ei fabricarat inclytus Vulcanus.
Ut hunc quærens solus, per altum Pelium, 85
Rursus a Centauris montanis domaretur.*

Ex Eodem.

*Æson, qui genuit filium Jasonem pastorem populorum,
Quem Chiron nutrit, in Pelio sylvofo.*

Ex eodem, in Monitis.

Recte hæc singula quærit * immortalibus.

Ex Eodem.

*In Delo primus ego & Homerus Poeta 90
Canebamus, novis hymnis suentes cantionem, (Latona.
Phœbum Apollinem, qui habet aureum ensẽ, & quem peperit
Ex*

Montanari domato rimanessẽ.

Dal medesimo.

*Èson, ch' ebbe Giafon pastor di genti
Per figlio, cui Chirone nel selvofo
Pelio allevò.*

Dal medesimo.

Ne' Ricordi, o Avvertimenti.

*Tutte le cose a modo intende, e scava
Dagl' immortali.*

Dal medesimo.

*In Delo allor primiero io, ed Omero
Poeti con nuovi inni celebravamo,
Cucendo il canto, Febo Apollo, quello
Dall' aurea spada, cui Latona feo.*

Dal

Ex Eodem. ἐκ τῆς Ἡοίαν.

Ἡ οἷη Φθίη Χαρίτων ἀπὸ καλῶ ἔχουσα
Πλωεῖ παρ' ὕδωρ καλὴ ναίεσκε Κυρύνῃ.

Ex Eodem, ex iisdem.

Ἡ οἷη Τρεῖν πυκινόφρων Μυκιοῖνι,
Ἡ τέκεν Εὐφημον Γαιόχῳ ἐννοσγᾶν,
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ πολυχρύσῃ Ἀφροδίτῃς.

Ex Eodem.

Ἡ δ' ὑποκυσαμένη τέκεν Αἰακὸν ἱπποχάρμῳ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤβης πολυηράτῃ ἵκετο μέτρον,
Μῦν' εἰὼν ἤσχαλε, πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ὅσοι ἔσαν μύρμηκες ἐπηράτῃ ἐνδοδι νήσῃ,
Τὺς ἀνδρας ποίησε, βαδυζώνες τε γυναικας,
Οἱ δὴ πῶι, φῶτον ζῶσαν νείας ἀμφιελίσσας,
Πρῶτοι δ' ἰσία δέντο νεὸς κυανοφάροιο.

Ex Scholiaste Sophoclis.

Ἔσι πῆς Ἐλοπὴν πολυλήϊ' ἠδ' ὀλεῖμων,
Ἀφνειή μῆλοισι ἔ' εἰλιπόδεσι βόεσσιν.
Ἐν δ' ἀνδρες ναῖσαι πολὺρῥωες, πολυβῆται,
Πολλοί, ἀπειρέσιοι, φῦλα θνητῶν ἀνδράπων.
Ἐνθά γε Δωδώνῃ πῆς ἐπ' ἐσχατῇ πεπόλισται.

Τῷ

Dal medesimo, Dalle Ee, ovvero O quali.

O quale Ftia, lei, che dalle Grazie
Il bel teneva, soggiornava lungo
L' acque del bel Penéo Cirena bella.

Dal medesimo dalle medesime.

O qual la favia Iria Micionice,
Che a colui, che la terra e tiene, e scuote,
Eufemo partorio mescolata
In amor della molto aurata Venere.

Dal medesimo.

Quella impregnata Eaco partorio
Godente di cavalli, e poich' ei venne
All' affai grata gioventù compiuta,
Solo essendo, degli uomini, e dei Dei

Il

Ex Eodem, in Ecœis.

*Aut qualis Phthia, habens formam a Gratiis,
Penei ad aquam pulcra habitabat Cyrene.*

Ex eodem, in iisdem.

*Aut qualis Hyria prudens Mecionice, 95
Quæ peperit Euphemum terræ domino & quassatori,
Mista concubitu aureæ Veneris.*

Ex Eodem.

*Hæc gravida facta peperit Hæcum gaudentem equis,
Sed postquam juventutis amabilis attigit mensuram;
Solut cum esset, dolebat; pater vero hominum & Deorum 100
Quotquot erant formicæ, intra amabilem Insulam,
Eas viros fecit, & mulieres ampla cingula habentes.
Qui primum instruxerunt naves utrimque remis actas,
Et primi vela posuerunt navis nigram proram habentis.*

Ex Scholiasse Sophoclis.

*Est quædam Ellophia dives segetum & pascuorum, 105
Abundans ovibus & bobus quibus pedes recurvi.
Inhabitantque eam viri habentes multos agnos, & boves,
Multi, innumeri, genera mortalium hominum.
Illic quædam Dodona, in extremo tractu, condita est.*

Hanc

Il Padre si sdegnò, e quante mai
Dentro all' Isola amena eran formiche,
Uomini fece, e di buon petto donne.
I quai misero in pria le navi insieme
Agitate da remi, e quinci e quindi
Primi le vele posero di nave,
Che va per l' acqua con azzurra prua.

Dal Chiosatore di Sofocle.

Avvi un' Ellophia fertile, e pratosa,
Di bovi dal piè torto, e gregge ricca.
Uomin vi dimoran di bestiame
Minuto, e grasso pieni, molti, e senza
Novero, stirpe d' uomini mortali.
Dove una tal Dodona è incasellata

T

Nel

Τὼ δὲ Ζεὺς ἐφίλησε, ἔθ' ὃν χρησήμεον ἄνακ
 Τίμιον ἀνδράποισ, καὶ δ' ἐνὶ πυθμένι φηγῷ.
 Ἐνθεν ἐπιχθονίοις μαρτάρμακα πάντα φέρονται.
 Ὅς δ' ἡ κῆδι μολῶν Διὸς ἁμβροσσι χερσέσιν
 Δῶρα φέρων ἔλθῃσι σὺν οἰωνοῖς ἀγαδοῖσιν.

Ex Eodem.

Ἡ' τίκεθ' Ἑρμιόναυ δαρυκλυτῷ Μενελάῳ,
 Ὀπλότατον δ' ἔτεκεν Νηόστρατον ὄζον Ἀρηῷ.

Ex Eodem.

Ἰκετο δ' αἰς Κρέοντα ἔθ' Ἡνιόχῳ.

Ex Æschylæ Scholiaste.

Ἡ' δ' ὑποκυοσάμενη καλίζωνθ' Στρατωνίκα
 Εὐρυτον ἐν μεγάροισιν ἐγένεσθαι φίλτατον υἱόν.
 Τῷ δ' ἡῆς τ' ἐγένεσθαι Διῖαν τε Κλυτὸς τε,
 Τόξας τ' ἀντάδῃ, ἥδ' Ἰφίτος ὄζον Ἀρηῷ.
 Τὰς δὲ μέθ' ὀπλοπῆλιν τίκεσθαι χαλδῶν Ἰόρκων
 Ἀντιόχη κρένσας, παλαιὸν γένος Αὐβολίδας.

Ex Athenæo. ἐν τῷ δαδτέρῳ Μελαμποδίας.

----- σῶδ' Μάρης Διὸς ἀγγεῖον ἦλθε δι' οἴκου.

Πλήσας δ' ἀργύρεον σκύτφον φέρε, δῶκε δ' ἄντικα.

Ex Eodem.

Καὶ τότε μῶντι μὲν δεσμὸν βίῃ αἴνυστο χερσίν,

Ἰφι.

Nel confine, la qual Giove tien cara,
 Ed ama, ch' ella fia oracol suo
 Agli uomin, che d'un faggio al fondo albergano.
 Donde i terrestri tutti i vaticinj
 Portan. Chi colà andando, l'immortale
 Dio interrogherà doni recando,
 Così sene verrà con buoni augurj.

Dal medesimo.

La quale partorì al chiaro in asta
 Menelao Ermione, e Nicostrato
 Ultimo partorì germe di Marte.

* * *

Dal Chiosatore d' Æschilo.

Impregnata la ben cinta Stratonica

Eu.

*Hanc amat Jupiter, & suum oraculum esse
Venerandum hominibus, habitans in fundo fagi.* 110

*Hinc terrestribus vaticinia qualibet feruntur.
Qui illuc profectus, Deum immortalem interrogavit
Donâ ferens, venerit cum bonis avibus.*

Ex Eodem.

*Quæ peperit Hermionem hasta inclyto Menelao,
Minimum natu peperit Nicostratum Martium.* 115

Ex Eodem.

Venit ad Creontem & Heniochen.

Ex Æschyli Scholiastæ.

*Gravida vero facta pulcre cincta Stratonice
Eurytum domi peperit carissimum filium.*

*Cujus filii fuerunt Deion & Glytius, 120
Sagittarius similis Diis & Iphitus bellicosus,
Post hosce vero minimam natu peperit Joleam
Antiope regina, priscum genus Eubolide.*

Ex Arhenæo, e secundo Melampodiæ.

*----- Huic Mares celer nuntius venit, per domum,
Cum implevisset argenteum scyphum tulit, deditque Regi. 125*

Ex Eodem.

Et tunc vates vinculum arcus sustulit manibus,

Iphi-

*Eurito in casa feo figlio carissimo.
Di questo figlio uscìr Deione, e Clizio
Tosseo Divo, e a Marte germe Ifto,
E minor dopo questi partorio
La bionda Jolea, Antioche Reina,
Antica d' Eubolide profapia.*

*Da Ateneo nel secondo della Melampodia,
o delle cose di Melampo.*

*A cui Marete presto ambasciadore
Venne per casa, ed una argentea tazza
Empiendo, l' attedò, e diella al Rege.*

Dal medesimo.

*E il vate allora il vincol della vita
Colle man prese, ed Iftelo sul dosso*

T 2

For-

Γφικλος δ' ἐπὶ νῦτ' ἐπαιμάσσω τῷ δ' ἐπόπιδεν
 Σκύπφον ἔχων ἐτέρη, ἐτέρη δὲ σκῆπτρον αἰάρας
 Ἐστῆκεν Φύλακος, ἔ' ἐνὶ δμῶεσσιν ἔειπε.

Apud eundem. ἐκ τῶς Ἠοίων.

Οἷα Διώνυσος δῶκε ἀνδράσι χάριμα ἔ' ἔχθος.
 Οὔσις ἄδλω πίνει, οἶνος δὲ οἱ ἐπλετο μάργος.
 Σωὶ δὲ πόδας χῆρας τε δει, γλῶσσάν τε νόον τε
 Δεισμῶις ἀφράσσει· φιλεῖ δὲ ἰ μαλθακὸς ὕπνος.

130

Ex Eodem.

Τὰς δὲ βροτοὶ καλέουσι Πηλείεδας.

Ex Eodem.

Εὐρυγύης δ' ἔα κῆρος Ἀθλιῶων ἱεράων.

135

Ex Eodem.

----- ἔ' ἰ σινίσκειο καρπὸν.

Ex Eodem.

Ἡδὺ γὰρ ἔς' ἐν δαυτὶ ἔ' εἰλαπίνῃ τεταλήῃ
 Τίρπειδαι μύθοισιν, ἐπὶ δαυτὸς κορίσωνται.

Apud Stephanum. ἐν Αἰγίνης δαυτῆρ.

----- νήσῳ ἐν Ἀβανᾷ διγ,

Τῶ φριχ Ἀβανᾶδα κέκλησκον θεοὶ αἰὲν ἰόντες,
 Τῶ πότ' ἐπώνυμον Εὐβοίαν βοὸς ἀνόμασε Ζῆς.

140

Ex

Forbottava, ed a quel di dietro, tazza
 Tenendo in una man, coll' altra scettro
 Alzando Filaco, e sì disse
 A' servi.

Dal medesimo.

Che chiamano Peliadi i mortali.

Dal medesimo.

Eurigie ancora dalla Sacra Atene
 Figlio.

Dal medesimo.

..... e non guastava il frutto.

Dal medesimo.

Che dolce è nella mensa, e nel fiorito
 Banchetto, con novelle diletтары,

Al-

*Iphiclus vero ad humeros instabat ei, a tergo,
Scyphum tenens altera manu, altera vero sceptrum tollens
Stabat Phylacus & inter famulos dixit.*

Apud Eundem, in Eœis.

*Qualia Dionysius dedit hominibus gaudium & inimiciã 130
Quisquis copiose bibit, vinum vero est ei petulans,
Simulque manus & pedes vincit, linguamque & mentem
Vinculis quæ dici nequeunt, & eum amat mollis somnus.*

Ex Eodem.

Quas mortales vocant Peleidas.

Ex Eodem.

Euryges adhuc puer Athenarum Sacrarum. 135

Ex Eodem.

----- *nec lædebat fructum.*

Ex Eodem.

*Dulce enim est, in convivio & in epulo florente,
Recreari sermonibus, postquam convivio saturati sunt.*

Apud Stephanum, e II. Æginæ.

----- *in divina Insula Abantide,*

*Quam prius Abantidem vocabant Dii aeterni, & 140
Quam tunc a bove cognominatam Eubæam vocavit Jupiter.*

Ex

Allor d' uom della mensa fia satollo.

Da Stefano. Nel catalogo.

Uccise di Nereo l' ardito figlio

Undici valorosi, e 'l dodicesimo

Il cavalier Gerenio Nestorre,

Dal domator di cavalli Gerenio,

Ospite venne ad effer.

Dal medesimo.

Sol scampò Nestor nel Gerenio florido.

Appresso il medesimo nel secondo dell' Egina.

Nell' Abantide Isola divina,

Che in pria gl' Iddii, che sempre sono, Abantide

Appellaro, ed allor Giove nomolla

Eubea cognominandola dal bue.

T 3

Da

Ex Suida.

Ἀλλή μὲν γὰρ ἶδαν Ὀλύμπιος Αἰακίδης,
 Νῦν δ' Ἀμυδαονίδαις, πλεῖστον δὲ περ Ἀτρεΐδην.

Ex Suida & Polybio.

Αἰακίδας πολέμῳ καυχαρῆστας ἥντι δαστά.

Ex Plutarcho.

----- αὐτ' ἄλσεν καλὰ νύμοντας,

141

Καὶ πηγὰς ποταμῶν, ἔ' πείσεν τοιμήνται.

Ex Eodem.

Ἐννέα σοὶ ζώει γενεὰς λακέρυζα κορῶν
 Ἀνδρῶν ἡβώντων, ἑλάφους δὲ τε τετρακόρωνος.
 Τρεῖς δ' ἑλάφους ὁ κόραξ γηράσκειται· αὐτὰρ ὁ Φοῖνιξ
 Ἐννέα τὸς κόρακας· δέκα δ' ἡμεῖς τὸς Φοίνικας
 Νύμφαι εὐπλόκαμοι κῦρμα Διὸς Αἰγιόχοιο.

150

Ex Eodem.

Δανὸς γὰρ μὲν ἔταρεν ἔρας Πανοπηίδας Αἰγλῆς.

Ex Clemente Alexandrino.

Μάντις δ' ἐδάς ἐστιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 Ὅστις ἂν εἰδῇ Ζῶος ἰοὺν Αἰγιόχοιο.

Ex Eodem.

Αὐτὸς γὰρ πάντων βασιλεὺς ἔ' κοίρανός ἐστιν
 Ἀθανάτων· σοὶ δ' ὅσας ἐρήσειαι κράτος ἄλλος.

155

*Ex**Da Suida.*

Agli Eacidi diè l' Olimpio forza,
 Senno agli Amitaonidi, e ricchezza
 Donò agli Atridi.

Da Suida, e Polibio.

Gli Eacidi godenti della guerra
 Come di lauta menfa, o di banchetto.

Da Plutarco.

..... che i bei boschetti pascono,
 E di fiumi fontane, e valli erbose.

Dal medesimo.

La gracchiante cornacchia nove etadi
 Vive d' uomin di colma gioventude;
 E per quattro cornacchie il cervio vive;

II

Ex Suida.

*Fortitudinem quidem dedit Jupiter Æacidis ;
Sapientiã vero Amythaonidis, & divitias largitus est Attidis .*

Ex Suida & Polybio.

Æacidas bello gaudentes , ut convivio .

Ex Plutarcho .

..... *quæ nemora amœna habent
Et fontes fluviorum , & pascua herbida .* 145

Ex Eodem .

*Novem vivit ætates garrula cornix (cornices ,
Hominum qui juventute florent , cervus vero æquat quatuor
Tres vero cervos æquans corvus senex fit . Deinde Phœnix
Novem corvos æquat , nos vero decem Phœnices 150
Nymphæ cincinnatæ filii Jovis Ægidem habentis .*

Ex Eodem .

Gravis enim eum atterebat amor Panopeidis Aegle .

Ex Clemente Alexandrino .

*Vates nemo est terrestrium hominum ,
Qui noverit mentem Jovis Ægidem habentis .*

Ex Eodem .

*Ille enim omnium rex & dominus est 155
Immortalium ; tecum nemo alius de potentia certavit .*

Ex

*Il corvo invecchia per tre cervi ; e invecchia
Per nove cervi la Fenice ; e noi per dieci
Cervi , che Ninfe siam di lunghe trecce ,
Figlie di Giove , della capra allievo .*

Dal medesimo .

Che fier premendo amor d' Egle Panopide .

Da Clemente Alessandrino .

*Indovino niun v' ha de' terreni
Uomin , che sappia di Giove la mente
Egidarmato .*

Dal medesimo .

*Ch' ei di tutti immortai e Rege , e Sire ;
E in potere niuno altro teco
Contenderia .*

T 4

Dal

Ex Eodem.

Μυσάων, αὐτ' ἄνδρα πολυφραδίσοντα αἰδῶσι,
Θίσκαλον, αὐδῆντα.

Ex Eodem.

Ἡδὺ δὲ ἔσθ' ἐπιδείδειν ὅσα θνητοῖσιν ἴδμεν
Ἀθάσσοι δαλῶν τε ἔιδῶν τέκμαρ ἱεργεί.

160

Ex Scholiaste Lycophronis.

Ζεὺ πάτερ αἰεὶ μοι * ἥσσω μὲν αἰῶνα βίωω
Ωφθαλμοὺς δῶναι, ἔσθ' αἶσα μῆδεα ἰδμεν
Θνητοῖς ἀνθρώποις. νῦν δ' ἐκ ἐμῆ τυτθὸν ἴππας,
Ὅς με μακρόν γε ἴδθης ἔχειν αἰῶνα βίοιο
Ἐπεὶ μ' ἔτη ζῶειν * γενεὰς μερόπων ἀνθρώπων.

165

Ex Eodem.

Τεὺς μάλαρ Αἰακίδῃ, ἔτ' ἐτράαυς ὀλβίῃ Πηλεΐ,
Ὅς ποῖς δ' ἐν μεγάροις ἱερὸν λίσσῃ ἐσσαναβαίνεις.

Ex Eodem.

Οἴλω μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ,
Τὰς δέκα δ' ἐμπύπλησι γυνὴ τέρπεται νόημα.

Ex Eustratio.

Ἀργεὺς ἀνδρὸν ἐὼν Δαναὸς ποίησεν ἐνδρον.

170
Ex*Dal medesimo.*

Delle Muse, le quali uom dotto fanno,
Divino, dicitor.

Dal medesimo.

Dolce è ancora l' udir, quante a' mortali
Cose distribuiro gl' immortali
Chiaro segnal de' prodi, e de' codardi.

Dallo Scoliaſte di Licofrone.

Giove padre, oh tua mercè minor di vita
Spazio mi deſſi, e buon conſigli intendere
Per gli uomini mortali. Or me non punto
Onoraſti, cui feſti aver di vita
Spazio ben lungo, e viver ſette etadi
D' uomin varj di volti, e di favelle.

Dal

Ex Eodem.

*Musarum quæ virum reddunt celebrem,
Divinum, vocalem.*

Ex Eodem.

*Dulce est resciscere, quæ mortalibus constituerunt
Immortales, malorum & bonorum signum manifestum.* 160

Ex Scholiaste Lycophronis.

*Jupiter, utinam mihi minus spatium vitæ
Dedisses & bona consilia scirem
Mortalibus hominibus. Nunc vero me ne tantillam honorasti,
Qui me longum statuisti habere spatium vitæ,
Septem me vivere ætates varie loquentium hominum.* 165

Ex eodem, in Epithalamio Pelei & Thetidis.

*Ter beate Aeacida, & quater beate Peleu,
Qui domi sacrum lectum conscendis.*

Ex Eodem.

*Quali sorte delectatur vir decem sortium,
Tales decem implet mulier delectans sapientia.*

Ex Eustratio.

Argos, quod erat sine aqua, aquosum reddidit Danaus. 170

Ex

Dal medesimo,

Dall' Epitalamio di Peleo, e di Tetide.

*O tre fiate Eacide beato,
E quattro bene avventuroso Peleo,
Che in queste case monti in sacro letto.*

Dal medesimo.

*Delle dieci una parte ha l' uom diletto;
Le dieci empie la donna diletlandosi.*

Da Eustrazio.

*Senza figli, o pur te sciaguratissima
Molto, ed ottima crebbe di figliuoli
Giove padre.*

Dal medesimo.

Argo senz' acqua Danao fece acquoso.

Da

Ex Athenagora.

..... πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Χάσαστ', ἀπ' Οὐλύμπι ἢ βαλὼν ἰολόεντι. καρωνῶ
Ἐκτανε Ληϊδίῳ, φίλον σὺν θυμὸν ὀρίνων.

Ex Scholiaste Arati & Hesiodi.

Φαισύλη ἠδὲ Κορωνίς, αὐτίφανός τε Κλέαα,
Φαιῶδ' ἡμερόεσσα ἔ' Εὐδῶρη πανύπεπλῳ,
Ἀς Τάδας καλέουσιν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνδράων.

175

Ex Etymologico.

Ὅττι καὶ χερσὶ λάβεσκον, αἰδέλα πάντες φέουσιν.

Ex Eodem.

Βύβλόν τ' Ἀγχίαλον ἔ' Σιδῶν' ἀνθεμόσσαν.

Ex Porphyrio in astro Nympharum.

Ὡς καὶ πόλεις βέζουσι νόμῳ δ' ἀρχαῖς ἀπειῶ.

Ex Scholiaste Theocriti.

..... ὀλίγον δ' αἰσίντα κυρυβίφ.

180

Idem ad Id. XI.

Νήπιῳ δὲ πὰ ἔπιμα λιπὼν ἀντίσιμα δῶκα.

Ex Scholiaste Nicandri.

..... χρὴ πατρὶ καίον ἱμηναι.

Ex Theone.

Καὶ τε διερχόμενῳ ἡπερυμένῳ ἐπὶ δρόκων ὥς.

Aspasius in III. Ethicorum Aristotelis.

Ὅτι τὸ πονηρὸς ἐπὶ τῷ ἐπιτόνῳ αἰσίνεται ἔ' δυσυχῆς ἰκα-
νός

Da Atenagora.

..... il padre d' uomini, e di Dei
Cruccioffi, e dall' Olimpo faettando
Latoide uccise con acceso fulmine,
Il caro cuore tutto sollevando.

Dal Chiosatore d' Arato, e d' Esiodo.

Fefila, e Coronide, e Cleea
Ben coronata, e Feo graziosa,
E Eudora di sparso, e lungo manto,
Che chiamano Iadi sulla terra gli uomini.

Dall' Etimologico.

Ciò, che prenea in man, tutto ascondea.

Dal

Ex Arsenagora.

----- *pater hominumque & Deorum*
Iratus est, & ab Olympo jaculatus ardenti fulmine
Occidit Letoidem, suam iram excitans.

Ex Scholiaſte Arati & Heſiodi.

Phœſyla & Coranis & bene cinſa Clea
Phœoque amabilis & Eudora amplo peplo, 175
Quas Hyadas vocant in terra populi hominum.

Ex Etymologico.

Quidquid manibus arripuiſſet, inconſpicua omnia reddebat.

Ex Eodem.

Byblum & Anchialum & Sidonem florentem.

Ex Porphyrio in antro Nympharum.

Ut urbs faciat, lex antiqua optima eſt.

Ex Scholiaſte Theocriti.

----- *parum ſciat Ciſſybio.* 180

Ex Eodem ad Idyll. XI.

Stultus, qui, paratis relictis, imparata ſectatur.

Ex Scholiaſte Nicandri.

----- *oportet patri arietem eſſe.*

Ex Theone.

Et tranſiens feſtinans eſt inſtar draconis.

Aspafius in III. Ethic. Ariſtotelis.

Πονηρὸς poni pro laborioſo & infelice oſtendere poteſt
He-

Dal medefimo.

Biblo marina, e Sidone fiorita.

Da Porfirio nella grotta delle Ninfe.

Qual Città faccia; antica legge è ottima.

Dallo Scoliaſte di Teocrito.

Alquanto farà ſimile a un Ciſſybio.

* * *

Dal Chioſatore di Nicandro.

Effere al padre biſogna di guida.

Da Teone.

E paſſando con fretta è qual dragone.

Il fine de' Frammenti d' Eſiodo Aſcreo.

πὸς Ἡσίοδον παρασηῆσαι ἐν ταῖς μεγάλαις ἡοίαις , ἐν αἷς τῷ
 Ἀλκμειῶν ποιῶν (1. ποιῶ) πρὸς τὸν Ἡρακλῆα λέγουσαν .

Ὡς τέκνον ἢ μάλα δὴ σε πονηρότατον ἔδεικνυ

Ζῶς ἐτίκνωσε πατήρ·

Καὶ πάλιν·

Τέκνον ἐμὸν αἱ μοῖραί σε πονηρότατον ἔδεικνυ .

185

T E Λ Ο Σ .

FRAGMENTA: 277

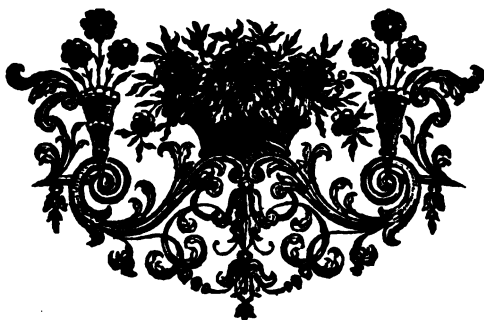
Hesiodus, in magnis Eœis, in quibus Alemanam inducit dicentem Herculi:

O fili, sane te laboriosissimum & optimum

Jupiter genuit pater. Et iterum:

Parca te, o fili, & laboriosissimum & optimum. 185

F I N I S.

Ο Ρ Φ Ε Ω Σ
Τ Μ Ν Ο Ι
ΟΡΡΗΕΙ ΗΥΜΝΙ.

ORPHEI VITA.

*Ex Lillii Gyraldi, de Poetarum Historia,
Dialogo II.*

Erunt ad ipsum Orpheum me converto, qui in tabula non eo depictus erat habitu, quo illum Philostratus, & Callistratus effingunt. Hi enim illum in opaco Heliconis nemore propter Olmei fluentia constituere; sed humero tenus extabat, ut reliquorum imagines Poetarum. Ejus autem caput erat tiara aureis intexta notis ornatum. Non putamus, inquit Piso, hoc te loco multa de Orpheo dicturum, quod scilicet is est ab omnibus cantatus. Ego vero, inquam, Piso, quæ ad tabulam ipsam cum pertinere, tum vobis placitura arbitrabor, non relinquam. Fuere etenim in ea quinque hoc nomine Poetæ, alii licet septem faciant, & duos tantum Herodorus, alterum Poetam, & alterum ex Argonautis unum; quem Herodorus ideo Pherecydes incusat. Non enim Orpheum, sed Philammona in Colchos ad vellus aureum navigasse prodidit. At vero Aristoteles, & eum secutus M. Cicero, nullum fuisse Orpheum putaverunt. Ælianus quoque falsa omnia, & fabulosa esse, quæ de Orpheo traduntur, censuit. Bisaltas enim Thraciæ gentes litteras ignorasse, ejusque nationis id esse proprium asserit. Sed his omiſſis, Poetas ipsos hoc nomine celebratos commemoremus. Igitur primus Orpheus ex Libethris Thraciæ Poeta fuit, civitate sita sub Pieria. Plinius tamen, & Martianus Sithonem Orphei patriam fuisse contendunt, & ipsa in Thracia. Fuit vero Orpheus Apollinis, & Calliopes filius, id quod Asclepiades comprobat: alii vero Polyhymniæ dixerunt, Orpheus quidem Crotoniata, cujus *Argonautica* extant, primi Orphei in suo Poemate formam induisse videtur. Is

se Oeagri fluminis, & Calliopes filium cecinit, quem, ut opinor, alii plerique Poetæ secuti sunt. Hunc ipsum Lini discipulum multi prodidere, qua tempestate apud Hebræos Judices rerum summam gerebant, &, ut scribit Suidas, cum Atheniensium Regnum dissolutum est. Sunt qui ante Trojanorum tempora eum claruisse velint undecima generatione, ipsumque XI. vel ut alii volunt, IX. generationes vixisse. Generationem vero hoc loco interpretari placuit, quam Græci *γενεάν* vocant, Latini tum *ætatem*, tum *seculum* verterunt. Septem autem annorum spatium *γενεάν* significare Auctores tradunt. Unde & Medici ante duas *γενεάς* incidi non oportere puerorum venas præcipiunt: atque fortassis de Orpheo ita intelligendum. Nam si aliter velimus intelligere, hoc est, spatium vitæ humanæ, qui fieri poterit, ut Orpheus tamdiu vixerit? tametsi frequenter, cum apud alios, tum præcipue in Hebræorum historiis usurpetur. Plutarchus, & Heraclitus, & cum his Suidas, & Grammatici quidam, spatium XXX. annorum *γενεάν* existimavere, quo pacto Homerus, & ab eo nostri Latini, Nestorem tradunt tres *γενεάς*, & tria sæcula, & tres ætates vixisse. Cenforinus quidem, *Qui annos*, ait, XXX. *seculum putaverunt, multum videntur errasse. Hoc enim tempus γενεάν vocari quidam sunt Auctores, quia orbis ætatis in eo sit spatio. Orbem autem vocant ætatis, dum natura humana ad sementem revertitur. Hoc quidem γενεάς tempus alii aliter definire. Heraclitus annos V. & XX. scribit dici γενεάν, Zenon XXX.* Quibus Cenforini verbis videtur error inesse. Nam Plutarchus in eo dialogo, quo, cur Oracula defecerint, causas inquit, super Hesiodi versibus, qui de ætatibus apud eum leguntur, & quorum Plinius in VII. meminit, *γενεάν* ex Heracliti sententia XXX. esse annorum ait, ubi & alia pleraque recitat, inter quæ & illud, aliquos centum & octo annorum *γενεάν* constituisse, vitæque humanæ dimidium quatuor & quinquaginta annos esse.

Reli-

Reliqua subtilius disputata a Cleombroto , & Deme-
trio Tarlense mitto , & item mitto , quæ multa Ar-
temidorus in secundo *Onirocriticôn* scribit , quo loco de
vitæ temporibus agit & numeris . Aurelius Augusti-
nus in cujusdam Plalmi commentario , *γενεα* existimavit
quintum decimum annum non excedere . Alia præterea
multa *γενεα* significat , quæ Theophilus , & alii Græco-
rum Grammatici enumerant . Ad Orpheum jam re-
deo , qui novem *γενεας* , illas dico septennes , vixit ,
qui numerus scalarum , hoc est , climactericum confi-
cit , nimirum LXIII. omnibus fatalem , ut putant Ma-
thematici , & præcipue præstantibus viris , ut Aristo-
teli contigit , & M. Tullio . Poetæ quidem Orpheum
a Ciconum mulieribus discerptum , laniatumque fuisse
fabulantur : quo fit , ut (inquit Plutarchus) nunc us-
que Thraces suas pulsant uxores , ut Orpheum ulci-
scentur . Causa necis varia a Scriptoribus traditur . A-
lii quidem ferunt , quod pueriles amores amissa Eu-
rydice uxore excogitaverit . Alii , ut Pausanias tradit ,
quod , mortua Eurydice , in Thesprotidis locum Aor-
non cum venisset , ubi necyomantion fuerat , hoc est ,
ad evocandas mortuorum umbras locus , umbramque i-
bi Eurydices evocasset , & evanescente illa potiri non
potuisset , sibi ipse manum intulit : ad cujus sepulchrum
lusciniæ nidos , & pullos habere traduntur , & nusquam
suavius canere dicuntur : & hoc quidem , ait Pausanias ,
Thraces affirmant . Alii sunt , qui scribant ideo discer-
ptum , quod cum Deos omnes laudavisset , Dionysium
ab eo prætermisum , qui in eum Bacchas immisit :
quod parum mihi constat . Nam & plerique in Bac-
chum Hymni adhuc leguntur . Alii , quod ipsius Dei
arcana publicasset , mysteriaque vulgasset . Alii a Vene-
re ipsas tradunt fuisse immixtas mulieres , quod ipsius
Orpei mater Calliope inter Venerem , & Proserpinam
parum juste de Adoni puero judicavisset . Plures Or-
pheum fulmine ictum fuisse prodiderunt , quod scribit
Pausanias , & Diogenes , qui id etiam carmine compro-
bat ,

bat, quod in ipsius funere a Musis positum asserit :

Ορφεα χρυσολύρω τῇδ' Ορφεα μῦσαι ἰθαΐαν,

Ὅν κένεν ὑψιμέδων Ζῆς Ιολόεντα βίαν.

Orpheus hic positus cithara spectabilis aurea

A Musis, trifido qui Jovis igne perit.

Extat & alterum, quo illum & Herculis magistrum, litterarumque, & sapientiæ inventorem fuisse docemur, quod nostro nunc vobis potius, quam Græco sermone, recitabo.

Orphea Musarum famulum hic Thracas posuere,

Qui cecidit rapido fulminis igne Jovis.

Filius Oeagri, Alcidaeque magister, & idem

Scribendique notas repperit, & sophiam.

Antipater vero Sidonius, & versum heroico pedi junxisse scribit. Ita enim carmen ex ipsius Elegia expressi:

Quique sacros ritus, atque Orgia mystica Bacchi

Repperit, heroæ & carmina juncta pedi.

Sed enim & ab eo Threscia mysteria sacra dicta sunt, quod videlicet Thracius ipse *τραπεζα*, & religiones in Græciam induxerit, quod cum alibi, tum nuper in eo libello legi, qui *ἅπ' πάντων ἰσογία* inscribitur: unde & *Orpheotelestæ* nuncupati sunt, qui in ejusmodi sacris initiandi auctores erant, & felicitatem certissimam post obitum promittebant, quorum Græcis, Plutarcho præcipue, mentio, qui & diæterium Leontychidæ affert. Orpheum præterea in Græciam Astrologiam, & Magicas artes adduxisse scribit Lucianus in eo libello, quo Astrologiam laudat, & ejus lyram celebrat. Quod autem cantu in sylvis arbores, & feras traxerit, præter ea, quæ paulo ante in Amphione retulimus, attendite quæ de eo Palæphatus scribat. Cum aliquandiu, inquit, *Bacchæ in montibus secessissent cum pecoribus, cæterisque, quæ sunt ad victum necessaria, tum cives Orpheum misisse ferunt, qui suadendo eas inde abduceret: at illæ ferulas manibus tenentes Orpheum lyra canentem secutæ sunt, atque inde fabulæ locus datus est.* Varia vero Thraces de Orpheo, & Macedones, itemque

que Larissæi tradunt, quæ Pausanias commemorat in *Bœoticis*. Tanti vero Orpheum omnis Græcia fecit, ut divinitatem illi attribueret, sed & caput ejus in Lesbo Oracula dedisse testatum reliquit uterque Philostratus, unde & illud de Cyro, *οὐδ' αὖτις αὖτις ἐστὶν*. Illi enim eandem, quæ sibi fuit, sortem vaticinatur. Nam cum is Cyrus ad Istrum contra Messagetæ, & Efedonas profectus esset, a foemina, quæ illis populis imperabat, occisus est, & caput ei est a cervice revulsum. Lucianus in Oratione, quæ est ad indotum, qui multos emptabat libros, de lyra Orphei, & capite fabulam recitat, quæ quoniam mihi semper placuit, eam nunc vobis, quantum fidelius poterō, meis verbis exponam. *Non intempestivum, inquit, fuerit si antequam Lesbiam tibi fabulam narravero. Quando Tbressæ mulieres Orphea disceperunt, ferunt caput avulsum simul cum lyra ab Hebro exceptum in mare delatum una natasse, & cecinisse, hoc quidem lamentationem, tamquam ipsi Orphea funebrem Orationem, lyram vero responsasse ventis chordas impellentibus, atque ita cum cantu ad Lesbium advectum, quod susceptum Lesbii sepelivere, ita ut nunc est Bacchion apud ipsos, hoc est, Bacchi Oraclum. Lyram autem in Apollinis Templo suspenderunt, quo modo multo tempore est custodita. Postea vero cum Neanthus Pittaci tyranni filius lyram ipsam comperisset arbores & feras traxisse, in ejus venit habende desiderium, dumque Sacerdotem multis clam oblatæ pecuniis corrupisset, ejus lyre similem alteram in Templo affixit. Verum cum interdum se in civitate parum tuto esse Neanthus existimaret, sinu lyram recondens noctu in suburbium proficiscebatur, illamque manu sumens pulsabat; sed ut erat rudis, ac inermis adolescens, chordas confundebat, confuseque, ac incondite tractabat, cum bellus ipse sibi placens divina quædam cantica ipsa lyra se cantaturum putaret, quibus omnes mulcerentur, seque inde beatum fore Orphea scilicet heredem musicæ. Quæ dum agit, vicini canes ea sonitu excitati, coeuntes Neanthum infeli-*

cem citharædum discerpserunt. Hæc fere quidem ille : Sed ego hac fabella illos illudere soleo , qui cum e Virgilio , aliove Poeta. carmen sustulere , tum demum læti , & gloriosi se Poetas esse arbitrantur , atque , ut Neanthus , omne se punctum tulisse , omnemque Poeticam adepros putant , ac veluti Æsopianus graculus , & Horatii cornicula , alienis induti plumis , bellas se aves arbitrantur , ita se Poetas illi . Isthuc tu quidem , ait Piso ; pulchre dixisti , sed quod pace tua dixerim , ipsum te quoque eludis . At ego , numquam , inquam , Piso , ipsum me Poetam credidi , nec tantum nomen ambivi , nedum illud mihi arrogavi , ut qui probe teneam , me primoribus , quod ajunt , labris Poeticæ fontes gustasse . Nam qualis ea , & quanta sit facultas , fatis , ut puto , hesterno sermone monstravimus . Si quos tamen , ut fit , interdum ego quoque versiculos feci , ingenue vobiscum fatebor , non ut Poeta , sed ut Poetæ alicujus simiolus feci , & perinde eos supprimo . Verum de Orpheo reliqua , quam ista , rectius dicemus . Ut placet , inquit Piso ; de me enim loquens jamdiu stomachabar . Es simul ego : Numquid , inquam , audistis , quæ de maritimis Lyrnessi saxi vocalibus a Græcis traduntur ? Sunt vero talia facta cum illuc Orphei lyra delata fuisset , quod scriptum reliquit Philostratus . Vel nos fugit quæ de Orphei columna produnt Macedones ? ea quidem ex Dio venientibus offerebatur , super qua hydria , id est , vas lapideum , in quo Orphei reliquiæ asservabantur . Quo loco fluere dicitur fluvius Helicon , qui per XX. stadia occultatur , ea videlicet causa , quod cum mulieres Orpheum interemissent , & se abluere vellent , fluvius se addidit , ne impias mulieres elueret : quod pluribus est executus Pausanias , qui & a Larissæis alium se audivisse sermonem scribit , quod Libethra urbs sit in Olympe Macedoniz monte sita , a quo non longe Orphei monumentum sit positum , datumque a Dionysio Libethris Oraculum , tum demum funditus a Sue
(no-

(nomen id torrentis) Libethras interituras, cum Orphei ossa Sol videret . Cui cum minus Libethrii fidem haberent, contigit tamen longo post tempore, cum videlicet pastor meridiano tempore se Orphei sepulchro acclinasset, & obdormisset, insomnis Orphei versus suavi cantu referret . Cæteri non longe pastores positi accurrentes, seque invicem impellentes, ac rixantes, ut quisque canenti propius esset, ipsum monumentum, conditoriumque subverterunt, adeo ut, revolutis reliquiis Orphei, eas Sol videret . Tum in sequenti nocte imber adeo ingens factus est, ut Sus fluvius alveum excedens totam regionem influeret, & Libethræ mœnia dirueret, ædesque everteret . Verum & apud eosdem Libethrios Orphei simulacrum ex cupresso confectum fuit, teste Plutarcho, quod Alexandri Macedonis tempore sudasse perhibetur . Interpretatum id scribit Arrianus ab Aristandro Telmissæo, bene, ac fauste Alexandro portendere, fore ut Poetæ sudarent in præclaris ipsius Alexandri gestis describendis . Fuere & alia ejusmodi Orphei oracula, & falsa, ut verius dicam, miracula, quæ temporis causa mitteremus . Quin illud potius, quod vos libenter audituros arbitror, nunc afferam, quodque ab Justino Philosopho, & Martyre proditum est . Ait enim Orpheum, cum in Ægyptum divertisset religionis, & sapientiæ adipiscendæ causa, unius veri Dei pietatem, ac cultum ab Hebræis, ut putatur, didicisse, & perinde recantasse de iis, quæ ad Deorum multorum superstitionem, hoc est, ut ille Græce uno verbo ait, πολυθεῖται, antea cecinisset, ejusque ea de re plerisque versus in medium adducit ad Musæum scriptos, quos quidem & Aristobulus Judæus Philosophus Peripateticus in eo, quem ad Ptolemæum Regem scripsit, & Cyrillus Alexandrinus in primo contra Julianum Cæsarem nostram pietatem calumpniantem, commemorat . Hos vero tu, Piso, versus apud Justinum legito, quem ex Græco Joannes Franciscus pater tuus non mul-

multo ante hos annos in Latinum convertit. Sed & quod apud Suidam legi, hoc loco par est, ut vobis afferam. Is igitur scribit, Orpheum virum optimum fuisse, & sapientem, quo tempore apud Judæos Judices erant, ipsumque mysteria, & sacra multa edoctum, librosque illius extare de Dei cognitione, ex quibus hæc esse ait: *In principio æthera primum apparuisse a Deo creatum, & hinc illinc ejus sbæos fuisse & noctem, terribilia omnia, & horrenda continentem, omniaque celantem, quæ sub ipso æthere fuerant: id videlicet significantem noctem ipsam priorem fuisse: dixisse quoque incomprehensibilem quemdam, & omnium supremum, ac natu majorem, omniumque opificem, hunc supremum æthera, & terram invisibilem vocasse, lucemque æthera rupisse, & terram illuminasse, omnemque creaturam, & etiam dixisse ipsam lucem supremam omnium, inaccessibilem, omnia continentem, & eam vocasse βυλὴν, φῶς, ζελὼν, id est, consilium, lucem, vitam, & insuper tria hæc nomina virtutem unam esse, & potestatem unam Dei ipsius omnium opificis, qui omnia ex eo quod non est, producit in id, quod est, visibilia, & invisibilia, ut nobis ab eo quoquo modo quedam αἰνία τελεῖα exprimi videatur.* Subdit idem Scriptor, ipsum eundem Orpheum de hominum genere ita statuisse, illud videlicet ab eodem opifice creatum, si minus Græce placet plasmatum, rationalemque animam accepisse Mosem secutum, miserum dicentem genus humanum, multisque subjectum animæ, & corporis affectionibus, bonorumque & malorum operum capax, nec non in quæ ad vitam pertinent, misere dispositum. Et hæc quidem fere ex Suida. Jam vero ad Orphei carmina, quæ fere dubia sunt omnia, & incerta, deveniam, atque a Triasimis exordiar, seu Triagmis, ut quidam malunt, de quibus alibi, hoc est, in Jonis imagine, & quid sint, plane agemus. Compositi hi quidem, ut a ple-risque est proditum, ab Orptheo, ab aliis tamen ab Jone tragico Poeta creditum. Sunt & Orphei sacri sermones in XXIV. rhapsodias distincti, in Theogne-tum

tum Theſſalum Poetam relati, ſive in Cercopem Pythagoricum, cum quo controverſiam Heſiodus exercuiſſe traditur. Oracula, & τελεταὶ Onomacrito adſcribuntur, qui teſte Pauſania, Herculem unum ex Idæis Daſtylis ſuo carmine fuiſſe tradidit. In his quoque de lapidum ſculptura agitur, quæ *Oſtroginta lapides* inſcribitur, hoc eſt, Ὀγδοηκοντάλιθ. Extrat quidem, & in manus habetur opuſculum Orphei nomine inſcriptum *De lapidibus*, quod an legitimum, multa ſubvereri faciunt, quæ mihi nunc prætereunda. Orphei inſuper *Soteria*, & *Crateres* poemata eſſe feruntur, ſed illa Timocleo Syracuſio, vel Pergino Mileſio, hi Zopyro adſcribuntur. *Throniſmi* vero, *metroi*, & *Bacchica*, Nicix Eleatæ: *deſcenſus ad Inferos*, Herodico Perinthio: *Peplon*, & *rete*, quæ Zopyro Heracleotæ, ſive Brontino: atque hæc quidem verſibus CC. & mille, quæ *onomaftica* carmina vocantur. *Aſtronomia*, *Anacopia*, *Thyepolicon*, & *ex ovo auſpicia*, *ſacrificiaque*, hoc eſt, ὠδυπικά, & ὠογονικά, *Cataxoſticon*, *Hymni*, *Corybanticon*, & *Phyſica*, quæ Brontino attribuuntur. Scripſit præterea Orpheus, ut Plinius prodit, de herbis: *Primus omnium*, inquit, *quos memoria novit*, *Orpheus de iis herbis curioſius aliqua prodidit*. Sed & Galenus *De antidotis* lib. 2. eundem de eorum compoſitionibus ſcripſiſſe tradit, cujus ideo verba afferam, quod & Poeticæ materiæ noſtræ nonnihil conveniunt. *De compoſitis*, inquit, *dicetur antidotis*, *verum horum apparatus exponere perdifficile mihi videtur*, *cum plerique horum conſcriptiones aggreſſi ſint*, *inter quos eſt Orpheus*, *is, qui cognominatus eſt & Horus Mendefius junior*, & *Heliodorus Athenienſis tragœdiarum Poeta*, & *Aratus*, & *alii quidam, qui ejuſcemodi ſcripſerunt*. Atque hæc quidem Galenus. Pauſanias etiam ejus morborum remedia commemorat, & purgationes impiorum operum, & divinæ iræ averſiones, hoc eſt, καθάρμεις ἔργων ἀνοσίων, & τροπὰς μλιμμάτων δειῶν. Sed cum Orphei opera parum antea digeſta eſſent, Pherecydem

fe.

ferunt Atheniensem, Pherecyde Syro antiquiorem, ea collegisse. Et hucusque de antiquiore Orphico dixisse sufficiat.

Reliqua ad alios ejusdem nominis pertinentia, cum ex Suida sumpta sint, ex ipso Suida potius, quam ex hoc Dialogo proponere, satius existimo.

Εκ τῆς Σειδα.

Ex Suida.

Ὁ Ῥφθς Ληβήθρων τῆς ἐν
 Ὠρέκῃ (πόλις δὲ ἐστὶν
 ὑπὸ τῇ Πιερίᾳ) ὑῖος Οἰά-
 γρου ἔ Καλλιόπης . ὁ δὲ Οἰά-
 γρος πέμπτος ὡς ἀπὸ Ἀτ-
 λαντος , κατὰ Ἀλκυονίδην μίαν
 τῶν θυγατέρων αὐτοῦ . γέγονε
 δὲ πρὸ ἰά γενεῶν τῆς Τρωϊ-
 κῶν , ἔ φασὶ μαθητὴν γενέ-
 σθαι αὐτὸν Λίνου . βιώναι δὲ
 γενεάς θ' . οἱ δὲ ἰά φασιν .
 Ἐγραψεν Τριασμούς . λέγονται
 δὲ εἶναι Ἰωνος τῶ Τραγικῷ .
 ἐν δὲ τέτοις πρὸς Ἱεροσολικά
 καλούμενα . Κλίσεις Κοσμη-
 καί . Νεοτευκτικά . Ἱερὸς λό-
 γος , ἐν ῥαψωδίαις καὶ . λέ-
 γονται δὲ εἶναι Θεωγνήτου τῶ
 Θεσσαλῷ . οἱ δὲ , Κερκυραῖοι
 τῶ Πυθαγορείῳ . Κρησμοί .
 οἱ ἀναφέρονται εἰς Ὀνομακρί-
 ταν . Τελεταί . ὁμοίως δὲ φα-
 σι ἔ ταύτας Ὀνομακρίτου .
 ἐν τέτοις δ' ἐστὶ περὶ λίδων
 γλυφῆς , ἥτας Ὀγδοηκοντάλι-
 θος ἐπιγράφεται . Σωτήρια .
 ταῦτα Τιμοκλῆος τῶ Συρα-
 κεύσις λέγεται , ἔ Περιγίνου τῶ
 Μιλεσίου . Κρατήρας . ταῦτα
 Ζωπύρου φασί . Θρονισμός Μη-
 τρώεις , ἔ βακχικά . ταῦτα
 Νικίου τῶ Ελεάτου φασὶν εἶ-
 ναι . Εἰς ἑδὺ κατέβασιν . ταῦ-
 τα Ἡροδίου τῶ Περγενίου .

Orpheus ex Lebethris
 Thraciæ oriundus (Le-
 bethra autem est urbs Pie-
 riæ vicina) Oeagri, & Cal-
 liopes filius . Oeager vero
 fuit quintus ab Atlante, ex
 Alcyone, una filiarum ejus.
 Vixit undecim ætatibus an-
 te bellum Trojanum, ipsum-
 que Lini discipulum fuisse
 dicunt, & novem ætates vi-
 xisse. Alii vero, undecim.
 Scripsit Triasmos, qui ta-
 men ab aliis Jonis Tragici
 esse dicuntur. In his etiam
 fuerunt illa, quæ dicuntur
 Hierostolica. Clises Cosmi-
 cas. Neoteuctica. Sacros
 sermones libris XXIV. Hi
 vero dicuntur esse Theo-
 gneti Thessali. Alii vero
 eos Cercopi Pythagoreo tri-
 buunt. Oracula, quæ ad O-
 nomacritum referuntur. I-
 nitia, quæ itidem Onoma-
 criti esse dicuntur. In his
 etiam est (liber) de La-
 pidum sculptura, qui Og-
 doecontalithos inscribitur.
 Soteria. Hæc Timoclis Sy-
 racusani, & Pergini Milesii
 esse dicuntur. Crateras. Hi
 Zopyro tribuuntur. Thro-
 nismos Magnæ Matris Deo-
 rum,

Πέπλον, & Δίκτυον. & ταῦτα Ζωπύρι τῶ Ἡρακλειώτῃ. οἱ δὲ, Βροτίνῃ. Ὀνομαστικόν, ἔπη αἶσ'. Ἀστρονομίαν. Ἀμοκοπίαν. Οὐηπολικόν. Ὤδουπικὰ, ἢ Ὤστικοπικὰ, ἐπικῶς. Καταξωσικόν. Τῆμνῃ. Κορυβατικόν. & Φυσικά. ἃ Βροντίνῃ φασίν.

Ὀρφῶς, Κικωνῶν, ἢ Ἀρκῶς, ἐκ Βισαλτίας τῆς Θρακικῆς, ἐποποιός. γέγονε δὲ & ἐπὶ τῷ Ὀμήρῳ δύο γενεαίς, πρεσβύτερον ὢν τοῦ Τρωϊκῶν. ἔγραψε Μυθοποιῖαν, Ἐπιγράμματα, Τῆμνῃ.

Ὀρφῶς, Ὀδρύσης, ἐποποιός. Διονύσιος δὲ τῶτον εἰδὲ γεγονέναι λέγει. ὁμῶς ἀναφέρονται εἰς αὐτῶν πᾶσι ποιήματα.

Ὀρφῶς, Κροτωνιάτης, ἐποποιός. ὃν Παισάρατος σωῖναι τῷ τυράννῳ Ἀσκληπιάδῃ φησὶν ἐν τῷ ἑκτῷ βιβλίῳ τοῦ Γραμματικῶν. Δεκαετηρίαν. Ἀργοναυτικά. & ἄλλα πᾶσι.

Ὀρφῶς, Καμαρινῶν, ἐποποιός. ὃ φασὶν εἶναι τῷ εἰς ἑδὴ κατέβαν.

Ὀρφῶς, βασιλῆς Θερρῶν. ἐφ' ᾧ αἱ Ἀμάζονες ἰδασμολόγησαν Φρύγας.

Ὀρφῶς. Ὅσα ἐπὶ τοῦ πατρὸς Ἰνδαίοις Κελτοῖς, καταλυθεῖσαι τῆς βασιλείας Ἀθηναίων, Ὀρφῶς ἐγνωρίζω,

rum, & Bacchica, quæ Niciæ Eleatis esse dicuntur. Descensum ad Inferos, quod opus Herodici Perinthii esse fertur. Peplum, & Rete. Et hæc Zopyro Heraclæotæ tribuuntur; ab aliis vero Brotino. Onomasticum, versibus MCC. Astronomiam. Amocopiam. Librum de Sacrificiis. De divinatione ex ovīs, versibus. Cataxosticum, Hymnos, Corybanticum, & Physica, quæ Brontini esse dicunt.

Orpheus, Ciconæus, vel Arcas, ex Bisaltia Thracica, Poeta Heroicus. Fuit autem & hic duabus ætatibus ante Homerum, Trojano bello antiquior. Scripsit Fabulas, Epigrammata, Hymnōs.

Orpheus, Odrysius, Poeta Epicus: quem tamen Dionysius ne extitisse quidem dicit. Nihilominus Poemata quædam ei tribuuntur.

Orpheus, Crotoniates, Poeta Epicus: quem Pisistrato tyranno familiarem fuisse Asclepiades libro Grammaticorum sexto dicit. (*Scripsit*) Decaeteriam. Argonautica; & alia quædam.

Orpheus, Camarinæus, Poeta Epicus: cujus esse dicunt

σοφὸς ἄριστος γινόμενος, ἔ-
πολλὰ μυστήρια διδασχάεις. Φέ-
ρονται γὰρ αὐτῷ ἐπὶ τοῖς Θεο-
γνωσίας λόγοι, ἐξ ὧν εἰσι
ταῦτα. εἶπε γὰρ ὅτε ἔλαβ-
εν ἀνδρείδην ὁ αἰδὴρ ὑπὸ
τῷ Θεῷ δημιουργήδης. ἔ-
τεθθεν κρεῖναι τῷ αἰδέρῳ ὡς
Χάος, ἔ-
νυξ φοβερά πάντα
κατέχευε, ἔ-
ἐκάλυπτε καὶ ὑ-
πὸ τὸν αἰδέρα· σημαίνων τῷ
νύκτα φοροτέρειαν. εἰρηκώς, ἀ-
κατάληπτον αἶα ἔ-
πάντων ὑ-
πέρτατον εἶναι, ἔ-
φογενέτε-
ρον, ἔ-
δημιουργὸν ἀπάντων,
πύργον ὑπέρτατον αἰδέρα. ἔ-
τῳ γλῶσσει ἄραστον. εἶρη-
σε δέ, ὅτι φῶς ῥῆξαν τὸν αἰ-
δέρα, ἐφώτισε τῷ γλῶσσει, ἔ-
πᾶσαν κτίσιν· ἐκείνο εἰπὼν πᾶ-
σι, πᾶσι ὑπέρτατον πάντων,
πᾶσι ἀφρόντων, πᾶσι πάντα πε-
ριέχον· ὅπερ ὀνόμασε Βαλλῶ,
Φῶς, Ζωὴν. ταῦτα καὶ τρεῖς
ὀνόμασε μίαν διώκον ἀπεφῆ-
νασιν, ἔ-
ἐν κράτῳ τῷ δη-
μιουργῷ πάντων Θεῷ, τῷ πάν-
τα ἐκ τῷ μὴ ὄντῳ παραγα-
γόντῳ εἰς τὸ εἶναι, ὁρατῶς τε
ἔ-
ἀόρατα. περὶ δέ τῷ γένει
ἑξ ἁνθρώπων εἶπε, ὅτι ἔ-
αὐτὸ τῷ δημιουργῷ πάντων Θεῷ
ἐπλάσθη, ἔ-
ψυχῇ ἐλαβε λο-
γικῇ, ἀκολουθήσας τῆς Μω-
σείας· ἔ-
παλαίπρωον εἰρηκώς
πρὸ γέντῳ ἑξ ἁνθρώπων, ἔ-
πολλοῖς ὑποκείμενον πάδεσι,

cunt Descensum ad Inferos.

Orpheus, Rex Thracum :
cujus temporibus Amazones
Phryges sibi tributarios fe-
cerunt.

Orpheus. Sub Judæorum
Judicibus, sublato Athenien-
sium Regno, Orpheus cla-
rus erat; vir sapientissimus,
& multorum mysteriorum
peritissimus. Hujus etiam
feruntur Orationes de co-
gnitione Dei, in quibus præ-
ter alia & hoc dicit: Æthe-
rem a principio a Deo con-
ditum fuisse: & ab utraque
Ætheris parte fuisse Chaos;
& Noctem terribilem omnia
tenuisse, & occultasse ea,
quæ sub Æthere erant: si-
gnificans, Noctem esse prio-
rem. Idem etiam dixit, sum-
mum Ætherem comprehen-
di non posse, & omnium es-
se summum, & antiquissi-
mum, & omnium rerum o-
pificem. Terram etiam di-
xit invisibilem esse. Dixit
etiam, Lumen Æthere ru-
pto Terram illustrasse, &
omnes res conditas. Illud
scilicet Lumen, quod dixerat
esse supremum omnium, &
inaccessum; omniaque con-
tinere; quod vocavit Con-
silium, Lucem, Vitam. His
tribus nominibus unam fa-
cultat-

Λυχικοῖς τε ἔ σωματικοῖς · cultatem significari dixit, &
 δευκακόν τε ἀγαθῶν, ἔ πο- unam potentiam omnium re-
 νηρῶν ἔργων, ἔ πᾶ ἀπὸς πῶ rum opificis Dei; qui ex eo,
 ζῆν ἀδλίως διακείμενον. quod non erat, omnia crea-
 vit, & visibilia, & invisibi-

lia. De genere humano autem dixit, ipsum itidem
 ab omnium rerum opifice Deo formatum fuisse, & a-
 nimam accepisse ratione præditam, secutus Mosis scri-
 pta. Dixit etiam, genus humanum esse miserum, &
 multis animi, corporisque calamitatibus obnoxium, &
 bonorum, malorumque operum capax, & miseram vi-
 tam vivens.

Ο Ρ Φ Ε Ω Σ
Τ Μ Ν Ο Ι
ΟΡΡΗΕΙ ΗΥΜΝΙ.

ΟΡΦΕΩΣ ΤΜΝΟΙ.

Η'ΛΙΟΥΣ θυμίαμα, λιβανομόαναν.

Λύδι μάκαρ, πανδερκίς ἔχων αἰώνιον ὄμμα,
Τιτάν χρυσαυγής, ὑπερίων, ἐράνιον φῶς.
Αὐτοφυής, ἀκάμα, ζῶν ἡδέα φρόσι·
Δεξιὲ μὲν γενέτωρ ἡς, δῶνυμε νυκτός·
Κράσιν ἔχων ὠρῶν, τετραβάμοσι ποσὶ χορδῶν.
Εὐδρομε, ροιζωτήρ, πυρόεις, παιδροπέ, δι-
φράσι, 6

Ρόμβε ἀπειροσίῃ δυνάμασιν οἶμον ἱλαίνων·
Εὐσεβέειν καθόδῃ καλῶν, ζαμενῆς ἀσεβείῃ·
Χρυσολύρη, κόσμῳ πῶν ἐκαρμόνιον δράμον ἔλκων·
Ἔργων σημάντων ἀγαθῶν, ὠροτρόφει κῆρε.
Κοσμοκράτωρ, συειπνὲ, πυρίδρομε, κηκλοέσπε,·
Φωσφόρε, αἰολίδικτε, φερίσβιε, κάρπιγε, πατὴρ·
Αἰθαλὶς, ἀμιάντε, χρόνυ πέρας· ἀδανάτε Ζεῦ,
Εὐδίε, παμφαῖ· κόσμῳ πῶν περὶδρομον ὄμμα,

10

Σβεν-

GL' INNI D' ORFEO.

Del SOLE. Timiama, Incensomanna.

Di beato, d' occhio eterno, acuto,
Titane, luce-doro, Iperione,
Celeste lume: da te nato, invito,
Ed indefesso, aspetto agli animali
Soave, destro genitor dell' Alba,
Sinistro della notte, il qual possiedi
Delle stagioni la temperie, in piedi
Quattro danzando in un bel ballo tondo.
Buon corridor, fiammante, e strepitoso:
Di giulivo sembiante, guidatore
Di cocchio, via facendo con rigiri

D'un

O R P H E I H Y M N I.

SOLIS suffimentum, libanomannam.

Udi fœlix, omnia videntem habens æternum visum,

*Titan, auro splendens, Hyperion, cœlestis lux:
Per se naturalis, indefesse, viventium delectabilis aspectus.*

*Dexter quidem genitor aurorę, sinister noctis,
Temperamenta habens temporum, quadru-*

pedibus pedibus choreas ducens:

5

*Bene currens, stridens, ignee, lætam faciem habens auriga,
Rhombi infiniti vertiginibus viam insectans.*

Piis vię deductor pulchrorum, inimicus impiis,

Auream lyram habens, mundi concinnum cursum trahens.

Operum significator bonorum, tempora nutriens puer:

10

Mundi rector, fistulator, in igne currens, in circulum volute:

Lucifer varia demonstrans, ferens vitam fructuose Pean.

Ardens, impollute, temporis percursor, immortalis Jupiter,

Tranquille, ubique apparens, mundi circumcurrens lumen,

Ex-

D' un' infinito fuso, e immenso rombo.

A' pî di bene condottiere; agli empj

Nimico, lira-doro, che del Mondo

La carriera cammini armoniosa;

Delle buone faccende intimatore;

Garzone allevator delle stagioni.

Del Mondo tenitore, sonatore

Di Siringa, corrente, come il fuoco.

In cerchio rigrante, apporta-lume,

Che le case dipinte, e varie mostri,

Apporta-vita, apporta-frutti, Pean.

Splendente, immacolato, ed oltre al tempo

Immortal, Giove feren, tranquillo.

Tutto luce, del Mondo occhio girante,

V 2

Spen-

Σβεννύμενον λάμπον τε καλαῖς ἀκτῖσι φαιναῖς · 15
 Δίκτα δικαιοσύνης τε, φιλονέματα, δάσποτα κόσμῳ ·
 Πισοφύλαξ, αἰὲ πανυπέρτατε, πᾶσιν ἀγρωγέ ·
 Οὔμα δ' αἰαιοσύνης, ζωῆς φῶς · ὃ ἐλάσσιπτε,
 Μάστιγι σὺν λιγυρῇ τετράρρον ἄρμα διώκων,
 Κλυθὶ λόγων, ἠδ' ὡς βίον μύσησι φρόφαινε. 20

ΣΕΛΗΝΗΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

Κλυθὶ θεὰ βασίλεια, φαισφόρε, διὰ σελῶν ·
 Ταυρόκερως μύων, νυκταδρόμε, ἡεροφῶτα,
 Ἐννυχία, δαδῦχε, κόρη δῶκερε, μύων ·
 Αὐξομένη ἐ' λειπομένη, θήλεις τε ἐ' ἄρσιν · 5
 Αὐγήτειρα φίλιπτε, χρόνι μήτερ, φερέκαρτε ·
 Ἡλεκτρίς, βαρύδυμε, καταγωγάειρα, νυχία ·
 Πενδερκής, φιλάγρυπτε, καλοῖς ἄστροισι βρύσσα ·
 Ἡ' συχίε χαίρῃσα ἐ' ἀφροσύν' ὀλβιομοίρῃ ·
 Λαμπετή, χαροδῶτα, τελεσφόρε, νυκτὸς ἄγαλμα ·
 Ἀστράρχη, πανυπέπλ', ἐλικοδρόμε, πάνσοφε κέρη, 10
 Ἐλδὲ μάκαιρ' ἄφρων, δῶκερε, φέγγε τῇ σῇ

Λαμ-

Spento, e lucente co' be' chiari raggi;
 Mostrator di Giustizia, all' onde amico,
 Padron del Mondo, fida guardia, ognora
 Del tutto oltraffovrano, a tutti aira;
 Occhio della Giustizia, della vita
 Splendore, menatore di cavalli,
 Con isferza sonora un cocchio a quattro
 Guidando in volta. Odi tu questi accenti,
 E dolce vita agli Ordinati mostra.

Della LUNA. Timiama, Droghe.

O Di Regina Dea apporta-luce,
 Divina Luna, ch' hai corna di tauro,
 Soprantendente ai mesi, corritrice

Not-

Extingte, lucensque, pulchris radiis lucentibus : 15
Demonstrator justitiæ, amans fontes, domine mundi,
Fidei custos, semper præstantissime omnibus auxiliator,
Oculus justitiæ, vitæ lux, o equis veste,
Flagello stridulo quadrigam currum persequens,
Audi sermones, jucundamque vitam sacra discentibus aperi. 20

LUNÆ suffimentum, aromata.

A Udi dea regina, lucem ferens, diva Luna :
 Cornua tauri habens Luna, noctu currens, in aere iens,
 Nocturna, facies ferens puella, bene stellata, Luna,
 Augusta, & relicta, fœminaque & mas,
 Lucescens, amans equos, temporis mater, ferens fructum. 5
 Electro splendens, gravis animo, illustratrix nocturna :
 Omnia videns, amans vigilias, pulchris astris florens :
 Quiete gaudens, & lætitia fortunata :
 Lampetie, gratiosa, fruges producens, noctis imago,
 Erecta, habens longam vestem, in rotundum currens, sapiens
 puella,
 Veni beata lata, bene stellata splendore tuo

II

Lu-

Notturna, in aere errante, in fonda notte
 Torciera, Vergin, tutta Stelle, Luna,
 Crescente, e scema, maschio insieme, e femmina;
 Raggiante, vaga di destrier, del tempo
 Genitrice, de' frutti apportatrice;
 Senza riposo, di grave ira, lucida
 Notturna, ogni-veggente, della veglia
 Amica, de' begli astri dilucciante,
 Della pace godente, e della grazia,
 Ch' ha ricca sorte, lampeggiante, gaja
 A viandante, fertil delle cose
 Conducitrice, della notte gioja;
 Stellante, manto sparso, corritrice
 A spira, Vergin di tutto sapere.
 Vieni beata di buono consiglio,

V 3

Ben

Λαμπομένη, σάχυσσα τὸς ἰκέτας ἐς λοπύρη. *

ΦΤΥΣΕΩΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

ΩΨοι παμμήτερα θεά, πολυμήχανε μήτηρ,
Εγγρανία, φρέσβεια, πολύκαπτε δαῖμον ἄνκσσα.

Πανδαμάτωρ, ἀδάμαστε, κυβερνήτερα, παναυγής,

Παντοκράτερα, τεταμένα, πανυπέραπτε πᾶσιν.

Ἀφδιτε, φραπογένεια, παλαίφατε, κυδιάνειρα.

Εννυχία, πολύτερε, σελασφόρε, δεινοκάδεκτε,

Ἀΐορον ἀβραγάλοισι ποδῶν ἰχθυόεισιν.

Ἀγνή κοσμήτερα θεῶν, ἀτελής τε τελευτή,

Κοινὴ μὲν πάντεσιν, ἀκοινώνητε ὃ μὲν.

Αὐτοπάτωρ, ἀπάτωρ, ἀρετὴ πολύγηδε μεγίστη.

Εὐάνθεα πλόκη, φιλία, πολύμικτε, δαῖμον.

Ἡγεμόνη, κράντερα, φρέσβιε, πάντροφε κήρη,

Αὐτάρχεια, δίκη. Χαρίτων πολυώνυμε τεύδι.

Αἰδεσία, χρονία, ἔπεινάλια μεδίεσσα.

Πικρά μὲν φαύλοισι, γλυκεία δὲ παιδομένοισι.

Πᾶσσοφι, πανδώτερα, κομίερα, παμβασιλεια.

Αὖτις.

Ben di Stelle guernita, col tuo lume
Splendente, ed i tuoi supplici salvante.

Della NATURA. Timiama, Droghe.

Natura Dea, universal parente,
Molto ingegnosa madre, celestiale,
Vecchia, e di molto posseduto Nume,
Reina, domatrice, universale,
Indomita, governatrice, tutta
Luce, tutto vincente, ed onorata,
A tutti sovraffante, ed incorrotta,
Primogenita, antica, gloriosa;
Notturna, multi-stella, porta-lume,
Comprendibile appena, e senza strepito
Co' talloni de' piè volgente l'orma.

De.

Lucens, servans tuos supplicatores in * λοξίρη

NATURÆ suffimentum, aromata.

Natura omnium mater dea, artificiosa mater :
 Suscitatrix, honorabilis, multa creans, demon regina :
 Omnidomans, indomita, gubernatrix, ubique splendens :
 Omnium reatrix, honorata, præstantissima omnibus,
 Incorrupta, primogenita, antiqua, claros viros cobonestans : 5
 Nocturna, multa vastans, lumen ferens, egre detenta,
 Quietum talis pedum vestigium volvens.
 Casta princeps Deorum, sine carens finis.
 Communis quidem omnibus, incommunicabilis vero sola.
 Ipsa pater sine patre, virtute valde gaudens maxima : 10
 Bene florens, nexus, amicitia, multis mixta, sciens.
 Dux potens, vitam ferens, omnia nutriens puella.
 Sufficientia, iudicium, Gratiarum celebris suada.
 Ætherea, terrestres, & marina regina.
 Amara quidem perniciosus, dulcis vero obtemperantibus. 15
 Sapientissima, omnium datrix, nutrix, ubique regina.

Incre-

Degli Dei pura adornatrice, e fine
 Senza fine comune a tutte cose;
 Ma sola pure l' incommunicabile.
 Che a te sei padre, e senza padre sei,
 Giubilante per massima virtude.
 Fiorita, intrecciatrice, ed amichevole,
 Molto rimescolante, sapiente,
 Duce, perfezionante, della vita
 Apportatrice, alimentosa Vergine,
 Sofficienza, Giustizia, e delle Grazie
 Persuasiva, ch' hai di molti titoli.
 Signora eterea, terrestre, e marittima.
 Amara a' rei, agli ubbidienti dolce.
 Tutta senno, e di tutto largitrice,
 Portatrice, Regina universale.

V 4

Del-

Αὐξιστρόφων πίερα, πεπαινομένων δὲ λύτερα·
 Πάντων μὲν σὺ πατὴρ, μήτηρ, τροφὸς ἠδὲ παλῶς·
 Ωκυλόχεα, μάκαιρα, πολύωρον, ἄραια, ὀρμή,
 Παντοτεχνὲς, πλάστρα, πολύκλυτε, πότνια δαίμων, 20
 Αἰδία, κινησφόρος, πολύταρς, περὶ φρον.
 Ἀνὰ γὰρ σφοδράλγχι θοὸν ῥύμα δινάσσα·
 Πάνρυτε, κυκλοτερὲς, ἀλοτομομορφόδιαυτε.
 Ἐνδρονε, σμήσσα, μόνῃ τὸ κελδὲν τελέσσα,
 Σκηπτέχων ἐφύπερθε, βαρυβριμέτρεα, κρατῆς. 25
 Ἀτρομε, πάνδαμάτρεα, πεσσωμένη αἶσα, πυρῆπυς·
 Αἰδία ζῶν ἠδ' ἀθανάτῃ τε φρόνοια.
 Πάντα σοι εἰσὶ πᾶ πάντα, σὺ γὰρ πᾶς μὲν τείχεος.
 Ἀλλὰ θεὰ λίσσμαι σε, σὺ δὲ λίσσοισιν ἐν ἄραις.
 Εἰρήνω, ὑγίαν ἄγειν, αὖξισιν ἀπάντων. 30

ΠΑΝΟΣ θυμῆμα, ποικίλα.

ΠΑ'να καλὸν κρατερόν, κόσμοιο τὸ σύμπαν,
 Οὐρανὸν, ἠδὲ θάλασσαν, ἰδὲ χθόνα παμβασιλέαν,
 Καὶ τῦρ ἀθάνατον· πᾶς γὰρ μέλει ἐστὶ πᾶ Πανός.
 Ἐλδὲ μάκαιρ σκιρτήσαι, περὶ δρομε, σὺ δὲ δρονε ἄραις.

Αἰ-

Delle cose di crescere nell' auge
 Impinguatrice, e poi disciolgitrice
 Delle mature, e stagionate cose.
 Tu padre, e madre d' ogni cosa, e balia,
 Che fai presti venire, e a bene i parti;
 Beata, d' affai feme, stagionevole,
 Voga, di tutte l' arti la maestra,
 Formatrice, di molte possessioni,
 Venerabile Nume: sempiterna,
 Del moto apportatrice, multi-prova.
 Eccellente in sapere: e con
 Rivolta il presto flusso rigirante
 Tutta scorrente; tonda, in altrui forme.
 Soggiornante, e seggiante in trono, e degna
 D' onor, faccente unica il decretato

So-

*Incrementum nutriens, beata, maturorum vero dissolutrix.
 Omnium quidem tu pater, mater, nutrix, & alumna.
 Statim generans, beata, semine abundans, maturitatis motus.
 Omnium artifex, figula, multorum creatrix, veneranda Dea : 20
 Aeterna, motus ferens, multa experta, prudens Dea.
 Semper fluente turbine celerem impetum agitans.
 Omnium servatrix, circularis alienæ formæ arbiter :
 In throno sedens, honorabilis, sola judicatum perficiens,
 Supra sceptrigeros graviter sonans optima. 25
 Intrepida, omnia domans, fatata Parca, ignem spirans.
 Aeterna vita, & immortalis providentia.
 Omnia tibi sunt : omnia enim tu illa sola facis.
 Sed Dea supplico te cum fortunatis temporibus,
 Pacem, sanitatem ducere, incrementum omnium. 30*

PANIS suffimenta, varia.

P*ana voco fortem, mundi integrum,
 Cælum, & mare, & terram omnium reginam,
 Et ignem immortalem. illa enim membra sunt Panis. (poribus.
 Veni beate, saltator, circuitor, eundem thronum habens cum tē-
 Ca-*

Sopra color, che portan scettro, massima,
 Profondo fremitrice; che non tremi,
 E tutto domi, fato, sorte, e fuoco
 Spirante; eterna vita, ed immortale
 Provvidenza. A te tutte cose sono.
 Tutte, che tu fabbrichi queste sola.
 Colle ricche stagioni or Dea ti priego
 Pace, e salute addurre, e aumenti a tutti.

Di PANE. Timiama, varie cose.

P*An chiamo forte, il tutto in un del Mondo,
 E Cielo, e mare, e terra imperatrice,
 E immortal fuoco. Esse di Pan son membra.
 Vieni beato, saltator, corriero,
 E ch' hai colle stagion lo stesso trono.*

Ca-

Αἰγομελὲς, βακχάδαι, φιλένδαι, ἀροδίαιτε ·
 Ἀρμονίαν κόσμοιο κρέων φιλοπαύμονι μολεῖν ·
 Φαντασιῶν ἱπαραγὲ, φόβον ἐκπαγλε βροτείων ·
 Αἰγονόμοις χαίρων ἀπὸ τίδακας ἡδέ τε βέτας,
 Εὐσκοπε, θρηνητήρ, ἦχ' οὖς φίλε, σύγχωρε νυμφῶν ·
 Παντοφυῆς, γενέτωρ πάντων, πολύνυμε δαῖμον ·
 Κοσμοκράτωρ, αὔξησά, φασφόρε, κάρπιμε παῖν ·
 Ἀντροχαρὲς, βαρύμυλοις, ἀληθὲς Ζῆς ὁ κεράτης ·
 Σοὶ γὰρ ἀπειρίσπον γαίης πέδον ἐσήμεκται,
 Εἴκε δ' αἰαμάττε πόντε σὸ βαδύπορον ὕδωρ,
 Ωκεανὸς τε πύρεξ ἐν ὕδασι γαῖαν ἐλίσσων ·
 Αἰερόν τε μέλισμα, τροφῆς ζωῖσιν ἔναυσμα,
 Καὶ κορυφῆς ἐφύπερθεν ἐλαφροτάττε πυρὸς ὄμμα ·
 Βάσει γὰρ σάδ' εὖα πολύκερμα σαῖσιν ἱφθυμῆαι ·
 Ἀλῶσσαι δὲ φύσεις φάντων ταῖς σαῖσι φρονοῖαις,
 Βόσκων ἀνθρώπων γενέω κατ' ἀπείρονα κόσμον ·
 Ἀλλὰ μάκαρ βακχάδαι φιλένδαι βαῖν' ἐπὶ λοιβαῖς
 Εὐίροις· ἀγαθὴ δ' ὅπασον βίόσσιοι τελευτήω,
 Πανικὸν ἐκπέμπων οἶσρον ἐπὶ τέρματα γαίης ·

5

10

15

20

HPA.

Caprimembre, baccante, entusiastico,
 Che converfi cogli astri, l'armonia
 Tefsendo con giocosofu suon del Mondo.
 Soccorritore delle visioni,
 Degli umani timor Nume tremendo.
 Godente de' capraj, e de' bifolchi
 Alle fontane, di diritta mira,
 Cacciante, vago dell'Eco, e alle Ninfe
 Bellatore compagno, tutto nato,
 Di tutti genitor, di molti nomi
 Spirto; rettor del Mondo, accrescitore,
 Lucifero, fruttifero, Peane.
 D'antri godente, di gravoso sdegno,
 Vero Giove cornuto, che piantato
 E' a te della Terra il vasto piano.
 Cede l'acqua profondo seminante

Dell'

Caprarum curator, bacchator, amans divina, arbiter astrorum.

Harmoniam mundi pulsans, amante jocos cantu. 6

Visionum adjutor, timorum horrendo humanorum.

Capras pascentibus gaudens in fontibus & bubulcis.

Apte videri, venator, sonus, amice vicine nympharum,

Omnia generans, creator omnium, celebris dæmon. 10

Rektor mundi, auctor, lucifer fructuose Paan:

Antro gaudens, memor injuriæ, verus Jupiter cornutus.

Tibi enim immensa terra planicies confirmata est,

Similiterque indefessi ponti fertilis aqua,

Oceanusque circumcirca in aquis terram circumvolvens, 15

Aereaue pars, nutrimenti vivis fomes,

Et verticem supra mansuetissimi ignis visus.

Ascendunt enim illa divina multum judicata, tuis mandatis,

Mutasque naturas omnium tua providentia,

Pascens hominum genus per immensum mundum. 20

Sed beate bacchator, divina amans descende super libationes

Sacras, bonumque præbe vitæ finem.

Panicum emittens æstrum super fines terræ.

HER.

Dell' istancabil Ponto, e l' Oceano,

Che la Terra d' intorno in acque cinge;

E la porzion dell' aria, agli animali

Fornisce d' alimento, e sopra il capo

Cede l' occhio del fuoco leggerissimo.

* * *

Cose per ordin tuoi, e le nature

Per le tue provvidenze a tutti cangi,

Degli uomini la razza pascolando

Per l' infinito Mondo. Or via beato

Baccante, agli entusiasmi amico,

Vieni alle ben sagrate libagioni,

Concedi buona della vita fine,

Mandando fuor del Mondo il furor Panico.

D'ER.

ΗΡΑΚΛΕΟΣ θυμίαμα, λίβανον.

ΗΡακλεις ὀβελμόθυμι, μεγαθενές, ἄλκιμι παῖν,
 Καρτερόχειρ, ἀδάμασσι, βρύων ἄδλοισι κραταιοῖς,
 Αἰολόμορφοι, χρόνι πάτερ, αἰδιδέ τε, εὐφρων,
 Ἀρρήτ', ἀγχιόθυμο, πολυλύτι, παντοδυνασά·
 Παγκρατὲς ἦσθ' ἔχων, κάρτ' μετὰ πάσῃ, ἔ' μάστι· 5
 Παμφάγῃ, παγγενέτωρ, πανυπέρτατε, πᾶσιν ἀρωγέ·
 Οἷς θνητοῖς κατέπαυσας ἀνήμερα φύλα διώξας·
 Εἰρῶνι ποθέων κυροτρόφον, ἀγλαόπμον·
 Αὐτοφυῆς, ἀκάμας, γαῖης βλάστημα φέρισον·
 Πρωτογόνοις σφάλας φολίσσι, μεγαλύνουμε νείων· 10
 Οἷς περὶ κρατὶ φορεῖς ἦν ἔ' νύκτα μέλαιναν·
 Δαΐδεκ' ἀπ' ἀντολῶν ἄχρ' δυσμῶν ἄδλα διέρπων·
 Ἀθανάτοισι πολύπικρ', ἀπείρετ', ἀτυφίλικτ'·
 Ἐλδὲ μάστιγ', νόσων δελκτήρια πάντα κομίζων·
 Εξέλασον ὃ κακὰ ἄσπευ, κλάδον ἐν χειρὶ πάλαν· 15
 Πτῶοις τ' ἰοβόλοισι κῆρας χαλεπὰς ἐπίπιμπι.

ΚΡΟ-

D' ERCOLE. *Timiama, Incenso.*

ERcole coraggioso, assai potente,
 Valoroso, Titan, di forte mano,
 Indomito, di forti imprese carico,
 Di varia forma, genitor del tempo,
 Eterno, e di buon senno, ineffabile,
 Di cuor selvaggio, supplicato molto,
 Signor del tutto, che del tutto hai cuore
 Vincitore, e possanza dietro all' arco,
 Ed indovino. Mangiator di tutto,
 Di tutto genitor, tutto sovrano,
 Soccorso a tutti. Che i mortai cacciando
 Le feroci nazioni rifrenasti,

La

HERCULIS suffimentum, thus.

Hercules, robustum animum habens, robuste, fortis, Titan,
 Fortis manu, indomite, florens certaminibus validis,
 Forma varie, temporis pater, æterneque, venerabilis:
 Omnia superantem animum habens, potestatem post jacula, &
 Ineffabilis, ferox, optabilis, omnia potens, (vates: 5
 Omnia edens, omnia creans, præstantissime omnium auxiliator.
 Qui mortalibus sedasti incultas gentes persequens,
 Pacem desiderans: pueros nutriendem inclytâ bonore,
 Ipse generans, indefesse, terræ germen optimum:
 Primogenitis fulgens squamis, magnanime habitans, 10
 Qui robore fers auroram, & noctem nigram,
 Duodecim ab ortu usque ad occasum certamina perficiens,
 Immortalibus multa tentans, immensus, invictus:
 Veni fœlix, morborum oblectamenta omnia ferens
 Expelleque mala damna, ramum in manu vibrans: 15
 Aliisque venenatis spicas graves dimitte.

SA-

La pace desiando, ai figli balia
 Lieta, onoranda; per te nato, invitto,
 Eccellente germoglio della Terra,
 Ne' covi primogeniti volgendo
 Figli grandi ..... ch' intorno al capo
 Porti l' Aurora, e la ben scura notte,
 Da Levante a Ponente seguitando
 Dodici imprese, agl' immortali assai
 Provato, non provabile, inconcusso.
 Vieni beato, delle infermitadi
 Tutti portando i lenitivi, e scaccia
 I mali guai, scotendo in mano il ramo,
 E a volanti veleno faettanti
 Le travagliose fate tu rimanda.

Di

ΚΡΟΝΟΣ θυμίαμα, σύρακα.

Αΐθ' ὅλης μακάρων τε θεῶν πάτερ ἡδὲ ἔ' ἀνδρῶν,
 Ποικιλόβηλ', ἀμείαντε, μεγαδυνὲς, ἄλκιμα Τισάν.
 Ὅς δαπαρῆς μὲν ἅπαντα ἔ' αὔξει ἑμπαλιν αὐτός.
 Δειμὺς ἀρήγτες ὅς ἔχεις κατ' ἀπείρονα κόσμον.
 Αἰὼν^Θ Κρόνε παγγενέτωρ, Κρόνε ποικιλόμυθε.
 Γαῖης τε βλάστημα ἔ' ὑραὶν ὠσπρόεντος.
 Γέννα, φυὴ μείωσι, Ρέας πόσι, σεμνὲ Προμηθεῖ,
 Ὅς ναίεις κατὰ πάντα μέρη κόσμοιο, γενάρχα,
 Ἀγκυλομήτε, φέρεσι κλύων ἱκετηρίδα φωνῇ,
 Πέμποις δολιβον βιότῳ τέλ^Θ αἶν ἄμεμπτον.

5

10

ΡΕΑΣ θυμίαμα, ἀράματα.

Πότνα Ρέα, δύγατερ πολυμόρφε πρωτογόναιο,
 Ἦτ' ἐπὶ ταυροφόρον ἱερότροχον ἄμμα πταίνεις.
 Τυμπανόδατε, φιλοισρομανὲς, χαλκόχροτε κέρη,
 Πάντμ', ἀγλαόμορφε, κρόνε σύλεκτρε μάκαιρα.
 Οὔρεσιν ἢ χαίρεις, θνητῶ τ' ὀλολύγμασι φρικτοῖς.

5

Παμ-

Di SATURNO. Timiama, Storage.

LUcido de' beati Dii padre,
 E degli uomin, di vario configlio,
 Immacolato, alto, possente, forte,
 Titane, che consumi tutte cose,
 E lo stesso le cresci di bel nuovo,
 E hai legami infallibili pel vasto
 Mondo, del secol genitor Saturno,
 Universal, Saturno notti-vario,
 Di Terra germe, e di stellante Cielo;

* * *

Uom di Rea, Prometeo venerando,

Ch' a-

SATURNI suffimentum, styracem .

A Rdens, beatorumque Deorum pater, & hominum,
 Varie consiliis, impollute, robuste, fortis, Titan :
 Qui consumis quidem omnia, & auges rursus ipse,
 Vincula ineffabilia qui tenes in immenso mundo :
 Ævi Saturne omnium generator, Saturne variū animū habens,
 Terræque germen & Cœli stellati :
 Progeniei indoles, minoribus Rbeę pedibus venerāde Prometheus
 Qui habitas in omnibus partibus mundi, propagator,
 Versute, excellentissime, audiens supplicatoriam vocem,
 Mittas opulentum vitæ finem, semper inculpatum .

RHEÆ suffimentum, aromata .

V Eneranda Rhea, filia multiformis primogeniti, (nas,
 Quæq; super tauriferū sacras rotas habētē copula coro-
 Tympanis sonans, amans insaniam cœstri, eripes puella,
 Ubique honorata, excellens forma, Saturni corivalis beata :
 Montibus quæ gaudes, mortaliumque ejulatibus horrendis . 5
 Omnium

Ch' abiti tutte parti, autor del Mondo,
 Menti-curvo, eccellente, tu gli accenti
 Supplichevoli udendo, manda il fine
 Bel della vita, ed incolpabil sempre .

Di REA . Timiana, Droghe .

F Iglija del moltiforme primogenito,
 Che sulla taurifera sacrata
 Ruota il sangue ne spargi; toccatrice
 Di timpano, all' affillo infano amica,
 Giovane toccatrice di metallo,
 Sopronorata, di gajo sembante,
 Consorte di Saturno avventurata,
 Di monti vaga, è d' urli uman tremendi,

Im.

Παμβασίλεια Ρέα, πολεμόκλονε, ὀβριμόδυμε·
 Ψάδομένη σάτεραι, λυτθελιάς, ἀρχιγένεδλε·
 Μήτηρ μὲν τε θεῶν ἠδὲ θνητῶν ἀνδράπων.
 Ἐκ σὲ γὰρ ἔ' γαῖα ἔ' ἑρανὸς ἄρ' ὑπερδεν,
 Καὶ πόντῳ, πνοιαί τε φιλόδρομε, ἀρόμορφε,
 Ἐλθὲ μάκαιρα θεὰ σωτήρι' ἄφρονι βελῇ,
 Εἰρώλω καπύγυσα σὺ δόλβοις κτεάτεσσι,
 Λύματα ἔ' κῆρας πέμπουσ' ἐπὶ τέρμασι γαίης.

10

ΔΙΟΣ θυμίαμα, εὐρακα.

ΖΕΤ πολύπαι, Ζῷ ἄφδιτε, τίω δέ σοι ἡμᾶς
 Μαρτυρίαν παδέμεδα λυτθελον, ἠδὲ προσάξιον.
 ὦ βασιλῷ, διὰ σὺ κεφαλῷ ἐφάνη πᾶσι ρέα,
 Γαῖα θεὰ μήτηρ, ὀρίων δ' ὑψηλῆς ὄχθοι,
 Καὶ πόντος, ἔ' πᾶνδ' ὅπως' ἑρανὸς ἐνὸς ἱστί.
 Ζῷ Κρόνι, σκηπτέχε, καταβάσσει, ὀβριμόδυμε
 Παντογένεθλ', ἀρχὴ πάντων πάντων τε ταλάντῃ.
 Ζησίχθων, αὐξήσῃ, καθάρσει, παντοπνέσσει,
 Ἀτραπαῖς, βρονταῖς, κεραύνις, φυλάμει Ζῷ.
 Κλυθί μὲ αἰολόμορφε, δίδου δὲ ὑγίαν ἀμειψή,

5

10

Ei-

Imperatrice Rea, agitatrice
 Di guerra, di coraggio, alto, gravoso,
 Falsa, conservatrice, francatrice,
 Di stirpe autrice, madre in ver di Dei,
 E d' uomini mortali, che la Terra
 E' da te, ed il Ciel largo di sopra,
 E il mare, e i venti, amica di carriere,
 Aeriforme, vien beata Dea,
 Conservatrice con benigna mente,
 Pace adducendo con copiosa roba,
 Danni, e destin mandando in capo al Mondo.

Di

*Omniū regina Rhea, belli motrix, fortis animo,
 Mentiens, servatrix, sciutoria, in principio genita.
 Mater quidem Deorum & mortalium hominum.
 Ex te enim & terra, & cælum latum superius,
 Et pontus, ventique cursum amans, formam aeris habens, 10
 Veni beata Dea, salutaris læto concilio,
 Pacem adducens cum opulenti possessionibus,
 Solutiones & Parcas mittens ad fines terræ.*

JOVIS suffimentum, styracem.

Jupiter venerande, Jupiter incorrupte, illud vero tibi nos
 Testimonium ponimus, expiationem & orationem.
 O rex, propter tuum caput, ostendit illa Rhea,
 Terra Dea mater montiumque altisonantes colles:
 Et pontus, & omnia quæcunque cælum intra ordinavit, 5
 Jupiter Saturnie, sceptriger, demissor, fortis animo:
 Omnium generator, principium omnium, omniumque finis,
 Terræ motor, auctor, expiator, omnia quatiens:
 Coruscator, tonitruans, fulminator, progenitor Jupiter.
 Audi me varie forma, daque sanitatem inculpatam, 10
 Pa-

Di GIOVE. Timiama, Storace.

Giove onorando, Giove eterno, questo
 A te noi testimonio francatore
 Offriamo, e prego. O Re, per mezzo
 Della tua testa questo agevol parve,
 La Terra madre Dea, e le sonanti
 Alte ripe de' monti, e mare, e tutto
 Ciò, che il Ciel dentro tien ben ordinato.

* * *

Scrollator della Terra .....
 Purgator ..... folgorante,
 Tonante, fulminante, piantatore
 Giove, odi me, o formi-vario, e dona

X

Sa.

Εἰρῶν τε θεῶν, ἔ' πλάττει δόξαν ἀμειψαν.

ΗΡΑΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

ΚΤανέοις κόλποισιν ἐνημέειν, ἀρόμορφε,
 Ἡρα παμβασίλεια, Διὸς σύλκεστρε μάκαιρα,
 Ψυχοτρόφος αὔρας θνητοῖς παρέχουσα προσώπῃς.
 Οὐβρων μὲν διεῶν, αἰέμων τροφῇ, παντογένηδλε.
 Χωρεῖς γὰρ σέθεν ἔδεν ὅλως ζωῆς φύσιν ἔγνω.
 Κοινωνεῖς γὰρ ἅπασιν κραιναμένη πέρι σιμνῶς.
 Πάντων γὰρ κρατεῖς μύνη, πάντεσσι τ' ἀνώγεις,
 Ἡερίοις ροίζοισι πασσομένη κατὰ χεῖμα.
 Ἀλλὰ μάκαιρα θεὰ πολυνύμφε παμβασίλεια
 Ἐλθοῖς διμανύσσα καλῇ γήδοντι προσώπῃ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ θυμίαμα, σμύρνα.

ΚΛῦθι Ποσειδάων γαῖόχε κυανοχαῖτα,
 Γῆπιε, χαλκοτόρπον ἔχων χεῖρεσι τρέμαναν.
 Οἱ ταῖας πόντιο βαθυτέρνοιο δέμεδλα,
 Ποντομέδων, αἰλίδυτε, βαρύκτυπε, ἱννοσάγαι.

Κυ-

Sanità senza taccia, e la Dea
 Pace, e di ricchezza fama,
 Che non abbia di colpa alcuna taccia.

Di GIUNONE. *Timiama, Droghe.*

SEdente in feni azzurri, aeriforme,
 Giuno Reina, conforte di Giove
 Beata, aure dell' anime nutrici
 A mortali benigne apparecchiante,
 Delle piogge, e de' venti allevatrice,
 General generante; poichè senza
 Te nulla conosce in alcun modo
 La natura di vita; poich' a tutti
 Communichi mischiata alteramente,

Tut-

Pacemque Deam, & divitiarum gloriam irreprehensibilem.

JUNONIS suffimentum, aromata.

N Igris vestibus induta, aeris formam habens,
 Juno omnium regina, Jovis uxor beata,
Animas nutriendas auras mortalibus præbens lenes.
Imbrium quidem partium, ventorum nutrix, omnia generans.
Sine te enim nihil omnino vitæ naturam cognovit. 5
Communicas enim omnibus robusta venuste.
Omnibus enim imperas sola, omnibusque regnas,
Aeris stridoribus agitata per aquam.
Sed beata Dea celebris, omnium regina,
Venias benevola, pulchra, læta facie. 10

NEPTUNI suffimentum, smyrnam.

A Udi Neptune, terræ concussor, nigras comas habens:
 Equorū inventor, ferro tornatū tenens manibus tridentē.
Qui habitas ponti profunda pectora habentis fundamenta,
Ponto imperans, in mari sonans, graviter sonans, terrā quatens,
 Un-

Tutti domini sola, e a tutti imperi,
 Scoffa a fusone con aerie voghe.
 Or Dea beata, in molti nomi ricca,
 Universal Regina, vien benigna
 Con bella, gaja, e risplendente faccia.

Di NETTUNO. Timiama, Mirra.

O Di Nettuno, che la Terra tieni,
 Occhi-azzurro, ed equestre, che in le mani
 Tieni il tridente di tornito rame,
 Ch' abiti i fondamenti del profondo
 Di petto mare, in mar signor possente,
 Marifono, gravifono, di Terra

X 2

Crol-

Κυμοθαλής, χαριτῶπα, τετράρον ἄρμα διώκων, 5
 Εἰναλίῳις ρίζοισι πνάστων ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 Ὅς τριπύτης ἔλαχες μοίρης βαδὺ χῶμα θαλάσσης,
 Κύμασι τερπόμεν' ἠησίην δ' ἅμα, πόντι δαῖμον.
 Ἐδρανα γῆς σώζοις ἔ νηῶν ἄδρμον ὀρμῶν, 10
 Εἰρῶν, ὑγίαν ἄγων ἠδ' ὄλβον ἀμεμφῇ.

Εἰς Πλοῦτωνα.

Ὡς τὸν ὑποχθόνιον ναίων δόμον, ὀβριμόδυμε,
 Γαρτάρῳι λειμῶνα βαδύσκιον ἠδ' ἐ λιπαυγῇ,
 Ζεὶ χθόνι σκηπτῷχει, πᾶδ' ἱερὰ δέξο φροδύμως.
 Πλῦτων ὃς κατέχει γαίης κληίδας ἀπάσης,
 Πλεποδοτῆ γενέῳ βροτείῳ καρποῖς ἐνιαυτῆ, 5
 Ὅς τριπύτης μοίρης ἔλαχες χθόνα παμβασιλείαν,
 Ἐδραν ἀθανάτων, ἠησίῳ σῆμα κραταῖον.
 Ὅς θρόνον ἐσήριξας ὑπὸ ζοφειδέα χῶρον,
 Τηλετόρον τ' ἀκάμαντα, λιτόπνοον, ἀκροτον ἄδῳ,
 Κυάνῳ τ' Ἀχέρονδ', ὃς ἔχει ριζώματα γαίης. 10
 Ὅς κραταῖος ἠησίῳ θανάτῳ χῶρον, ὃ πολυδαῖμον,
 Εὐβυλ' ἀγοπόλε Δημήτερι' ὃς ποτε πᾶδα

Νυμ-

Crollator, fresco in onde, vago aspetto,
 Guidante cocchio a quattro, e con marine
 Voghe la falsa acqua scotente, a cui
 Toccò per terza parte il fondo mare,
 De' flutti, e delle bestie in un godente,
 Demon marino, la terrestre fede
 Salva, e l' agile corso delle navi,
 Pace adducendo, e sanità, e avere,
 Che sia bene acquistato, e senza accusa.

* * *

Ο Αἰντάντῃ τῇ μαγίῳ σὺν τῇ γῇ,
 Gravemente sdegnoso, ed il Tartareo
 Prato d' ombra profonda, e di rai scemo,
 Giove terrestre, portator di scettro,

Ri-

*Undis florens, gratiosam faciem habens, quadrigatum cur-
rum gubernans.* 5

Marinis stridoribus quatiens salsam aquam.

*Qui tertiæ sortitus es partis profundam aquam maris,
Fluctibus delectatus, ferisque simul pontice dæmon,
Sedes terræ serves, & navium bene currentem impetum:
Pacem, sanitatem ducens, & divitias inculpatas.* 10

IN TYPHONEM.

O *Subterraneam habitans domum, fortis animo,
Tartareum campum umbrosum, & luminibus carentem:
Jupiter terrene sceptriger. hæc vero sacra recipe prompte
Pluto, qui obtines terræ sedes omnis,
Divitias dantium genus humanum fructibus annorum.* 5
*Qui tertia parte sortitus es terram omnium reginam,
Sedem immortalium, mortalium firmamentum forte.
Qui thronum firmasti sub tenebroso loco,
Longum meatum habentem, laborem non sentientem,
Spiritus desertorem, incognitum infernum:* 10
*Nigrumque Acherontem, qui habet radices terræ.
Qui imperas mortalibus mortis gratia, o multificiens Deus,*
Con-

Ricevi volentieri i Sacrificj:

Pluto, che della terra tutta quanta
Le chiavi tieni, e la mortale stirpe
Degli annuali frutti n' arricchisci,
Che per la terza parte avesti in sorte
La terra imperatrice, agl' immortali
Sedia, ai mortali firmamento forte,
Che sotto là nel tenebroso Regno
Fermasti il trono
Nel lontano instancabile allenante
Immenso Inferno, ed Acheronte bruno,
Che tieni della terra le barbate.
Che domini i mortali per la morte,
O multiplice Demone, di buono

X 3

Con-

Νυμφάσας λειμῶν^Θ ἀποπαδάλλω διὰ πόντου,
 Τετρώροις ἵπποισιν ὑπ' Ἀττίδ^Θ ἤγαγες ἄντρον,
 Δήμῃς Ἐλάσιν^Θ, πόδι περ πύλαι εἰς αἶδαο.
 Μῦν^Θ ἔφους ἀφανῶν ἔργων φανεῶν τε βραβδάτης.
 Ἐνδεε, παντοκράτωρ, ιερώτατε, ἀγλαόσιμῃ,
 Σειμονίς μισσοπόλοισ χαίρων ὅσοις τε σεβασμοῖς.
 Ἰλαον ἀνκαλέω σε μολῆν καχαρήσασθαι μύσας.

15

ΚΕΡΑΤΝΙΟΤ Διὸς θυμίαμα, σύρακα.

Ζεῦ πάτερ, ὑψίδρομον πυραυγία κόσμον ἐλαύνων,
 Στράπτων αἰθερὶς εὐροπῆς πανυτίρπειον αἶγλῳ,
 Παρμεκάρων ἔδρανον δέαις βρονταῖσι πινύσων,
 Νάμασι παννιφέλοις εὐροπῶ φλεγέδυσαν ἀνείδων.
 Λαίλαπας, ὄμβρος, φρησῆρας, κρατερῶς τε καραυνῶς
 Βάλλον ἐς ῥοδίης φλογερῶς, βελέεσι καλύπτων
 Παμφλέκτες, κρατερῶς, φρικαῖδεις, ὀβεμοδύμους.
 Πτλῶν ὄπλον δεινόν, χρυσοκάρδιον, ὀρδοῦσθαιρον,

5

Αἰ-

Configlio, ch' una volta disposasti
 Di Cerere la casta la figliuola
 Dal prato divegliendola, e pel mare
 Nella carrozza a quattro conducesti
 Sotto l' antro dell' Attico paese
 Del popol d' Eleusine, v' son le porte
 D' Inferno. Sol tu fosti atto dell' opre
 Arcane, e manifeste il duce, e 'l mastro
 Divino, onnipotente, sacratissimo,
 Pieno di lieto onor, che ti diletta
 De' venerandi servi delle Muse,
 E delle cirimonie sacrosante.
 Chiamo, e richiamo te, perchè ne venghi
 Ai sacrificator propizio, e ilare.

Di

*Consulte, castæ Cereris: qui aliquando puerum,
 Sponsans, pratum evulsum per ponti
 Quadrigis equis sub Atbidis duxisti antrum, 15
 Populi Eleusini, ubi quidem portæ inferni:
 Solus generatus es occultorum operum apertorumq; dispensator,
 Divine, omnia regens, sacratissime, excellens honore:
 Venustis poetis gaudens, piisque cultibus,
 Propitium invoco te venire, gratiosum sacra discantibus. 20*

FULMINANTIS Jovis suffimentum, styracem.

Iupiter pater in alto currentem, igne splendentem Mun-
 dum exagitans,
 Fulgurans ætheris fulguris præstantissimo splendore,
 Omnino beatorum sedem divinis tonitribus quatiens,
 Fontibus nebulosis fulgur ardens incendens:
 Nimbos, imbres, cœlestem flammam, fortiaque fulmina 5
 Jaciens in undas ardentia, jaculis occultans,
 Omnino ardentia, fortia, horrenda, fortem animum habentia,
 Alatum scutum, grave, temporis cor habens, rectis comis:
 Ve-

DI GIOVE FULMINANTE. Timiama, Storace.

Giove Padre, che 'l Mondo alti-corrente,
 E di rai sfavillante in giro movi,
 Dell' etereo baleno balenando
 Il lampo oltre sovrano, e de' beati
 Il seggio co' divin tuoni crollando,
 Coll' acque, che ne grondan dalle nubi
 Il baleno appieciando fiammeggiante,
 Procelle, piogge, turbini, e faette
 Fiere gittando ne' fiammanti gorgi
 Di strali ricoprendogli, faette
 Tutte accese, gagliarde, orrende, irose,
 Alata, portentosa, arme tremenda,
 Che fa nel cuor tremore, e rizza i crini,

X 4

Su-

Αἰφνίδιον, βροντῶον, ἀνίκητον βέλθ' ἀγνόν,
 Ροῖζε ἀπειρεσίᾳ δινάμασι παμφάγον ὄρμη,
 Ἀΐρηκτον, βαρύθυμον, αἰμαμάστιον, ὀρηγῆρθ'
 Οὐράνιον βέλθ' ὅξυ καταβάτης αἰδαλοντος.
 Ὄν' ἔ γαῖα πέφικε δάλασά τε παμφανώουσα,
 Καὶ θῆρες πτήσουσιν, ὅταν κτύπῃ θας ἐσέλθῃ.
 Μαρμαίρει ὃ πρόσωπ' αὐγαῖς, σμαραγῇ δὲ κεραυνός,
 Αἰδέρθ' ἐν γυάλοισι· διαρρήξας δὲ χιτῶνα,
 Οὐράνιον προκάλυμμα βάλλεις ἀργῆτα κεραυνόν.
 Ἀλλὰ μάκαρ θυμὸν ὄβριμον ἔμβαλε κύμασι πόντος,
 Ἡδ' ὀρέων κορυφαῖσι· πὸ σὸν κράτος ἴσμεν ἅπαντες.
 Ἀλλὰ χάσεν λοιβαῖσι δίδυ, φρεσὶν αἰσιμα πάντα,
 Ζωῶ τ' ὀλβιόθυμον, ὁμῆδ' ὑγίειαν ἀσπασαι.
 Καὶ βίον ὠθύμοισιν αἰεὶ δάλλοντα λογισμοῖς.

ΔΙΟΣ ἀσραπτεῖς θυμίαμα, λιβανομάνναν.

Κ Ἰκλήσκω μέγαν, ἀγνόν ἐρυσμάραγον, περιφρακτὸν,
 Αἶετον, φλογόντα, πυρὸδρομον, ἀεροφεγγῆ,
 Ἀστράπτωντα σέλας νεφέων παταγοδρόμῳ αὐδῇ,

Φει.

Subitano, tonante, invitto telo,
 Puro, con rigirevole infinita
 Voga, e furore mangiador di tutto,
 Duro, infrangibil, dispettoso, immenso,
 Del fulmine incendioso, celestiale,
 Telo acuto, del fulmin discendente
 Fuliginoso, a cui la terra, e 'l mare,
 Che per tutto si scuopre, s' accapriccia;
 E gli animai s' acquattano, allor quando
 Lo strepito vien dentro nell' orecchio.
 Co' raggi innanzi ne lampeggia, e scoppia
 Il fulmin nelle cavità dell' etere;
 E spezzando la tunica, il celeste
 Parapetto ne lanci il bianco fulmine.
 Or beato la grave ira tua getta

Del

Velox ex tonitru, insuperabile, jaculum intemeratum,
Stridoris immensi vorticibus omnivorax impetu, 10
Impenetrabile, gravem habens animū, indomitum, celestis flammę
Cælestis sagitta, acuta demissi ardentis.
Quam & terra horruit, mareque ubique apprens,
Et ferę timent, quando sonus aures ingreditur.
Resplendet vero ante circa splendorem, resonatque tonitru, 15
Ætheris in concavis, frangensque vestem,
Cæleste cooperimentum jacies pure fulmen.
Sed beate animum fortem injice fluctibus ponti,
Et montium verticibus: tuam potestatem scimus omnes,
Sed gratiam libationibus da, mentibus decencia omnia, 20
Vitamque beatam, simulque sanitatem reginam,
Et vitam lætis semper florentem cogitationibus.

JOVIS coruscantis suffimentum, libanomannam.

Voco magnum, purum, valde sonantem, clarum,
Aereum, ardentem, in igne currentem, in aere splendentē,
Coruscantem, splendorem, nebularum in cursu stridente voce,
 Hor-

Del mar nell' onde, o in testa alle montagne:
 La tua possanza omai tutti sappiamo.
 Ben gradimento dona al libar nostro,
 Ed alle menti tutte cose liete.
 Vitto abbondante insieme; e la Regina
 Sanitade, e una vita, che fiorisca
 In giocondi pensier sempre, e tranquilli.

Di GIOVE Balenante. Timiama, Incensomanna.

INvoco il grande, il puro, alti-sonante,
 Cospicuo, aereo, fiammeggiante d' ignea
 Carriera, d' aere illuminato, e chiaro,
 Folgorante da nubi uno splendore
 Con voce, che ne corre con rumore

Rac-

Φεικάδῃ, βαρύμυλον, ἀνίκτον Διὸν ἄγρον,
 Ἀστραπεία Δία, παγγυγνίτῳ, βασιλῆα μίγιστον,
 Εὐμεινόντα φέρειν γλυκερὴν βίωσιν τελευτήν.

5

ΝΕΦΕΛΩΝ θυμίαμα, σμύρνακ.

Ἄῒ Εἴσοι νεφέλαι, καρποτρόφοι, ἡρανόπλαγκτοι,
 Ὀμβροπόκοι, πνοιαῖσιν ἐλαινόμεναι κατὰ κόσμον.
 Βρονταῖαι, πυρόσοαι, ἐμβρομοι, ὕδροκέλευδοι.
 Αἶρ' ἐν κόλπῳ πάσχαρον φεικάδῃ ἔχουσαι.
 Πνέμεσιν ἀνάσπασσι ἐπιδρομάδῳ παπαγύδασι,
 Τῆμας νυῖ λίπεται δροσοίμονες ὕπνοιο αὔραις,
 Πέμπειν καρποτρώφας ὄμβρες ἐπὶ μητέρα γαῖαν.

5

ΘΑΛΑΣΣΗΣ θυμίαμα, λιανομόναναν.

Ὡῒ Κεανῆ καλῶν νύμφῳ γλαυκοπίδα Τηδυῖ,
 Κυανόπτελλον ἄνασσαν, εὐτροχα κυμαίνουσαν,
 Αὔραις ἡδυπνόοισι παπασομένῳ περὶ γαῖαν.
 Θραύνο' αἰγιαλοῖσι πέτρῃσι τε κύματα μακρὰ,
 Εὐδανοῖς ἀπαλοῖσι γαλινώουσα δρόμοισι,

5

Nau.

Raccapricciante, di grave ira, invito,
 Dio puro, Giove balenante, padre
 Universal, Re massimo, che rechi
 Con benignanza dolce fin di vita.

Delle NUVOLE. Timiama, Mirra.

Ἀῒ Eree nubi de' frutti nutrici,
 Che quà, e là pel Ciel gite vagando,
 Che partorite piogge, e che dall' aure
 Siete agitate per lo Mondo, nubi
 Tonatrici, focose, alto-frementi,
 D' acquose vie, e che dell' aria in seno
 Suono raccapricciante possedete,
 Contrasvelte da' venti, ed istracciate

A

*Horrendum, memorem injuriæ, inseparabilem, Deum purum,
Coruscantem Jovem, omnium generatorem, regem maximum, 5
Benevolo ferre dulcem vitæ finem.*

NUBIUM suffimentum, smyrnam.

A *Ereæ nubes, fructus nutrientes, in cœlo errantes,
Imbres generantes, ventis agitatæ per mundum:
Strepentes, igneæ, valde rugientes, via aquarum.
Aeris in sinu sonum horrendum habentes,
Ventos contra nitentes, cursum distillantes: 5
Vos nunc supplico rorisferæ, bene spirantes, auris
Mittere fructus nutrientes imbres super matrem terram.*

MARIS suffimentum, libanomannam.

O *Ceani voco nympham, glaucos oculos habentem Tethym,
Nigram vestem habentem, reginam rotunde inundantem,
Auris dulciter spirantibus sonantem circa terram,
Frangens littoribus petrisque undas longas,
Gravibus parvis tranquilla existens cursibus: 5*

Na-

*A casa via via romoreggianti,
Priego or voi, di rugiada rivestite
Dell' aure esposte a soffi, di mandare
Fruttifere acque sulla madre terra.*

Del MARE. Timiama, Incensomanna.

D *Ell' Ocean chiamo la Ninfa d' occhio
Azzurro Teti, e di ceruleo velo,
Ondeggiante Regina, in presti giri
Dalle dolci spiranti aure battuta
A terra, e cavallon frangente ai lidi,
Ed agli scogli; con serene
Menando calma, e morbide carriere,*

Dal-

Ναυσὶν ἀγαλαμένη, θηροτρόφῃ, ὑγροκέλευθε·
 Μήτηρ μὲν Κύριδ' ἔσθ', μήτηρ νεφίων ἐρεβεννῶν,
 Καὶ πάσης πηγῆς νυμφῶν νασμοῖσι βρυάσης·
 Κλυδί μὲν ᾧ πολύσεμνε, ἔ' διμενέσ' ἐπαρήγοις,
 Εὐδυρόμοις ἔρον ναυσὶν πέμπεσσα μάκαιρα.

10

ΝΗΡΕΨΩΣ θυμίαμα, σμύρναν.

Ω Κατέχων πόντε ρίζας κυαναγέειν ἑδρῶν,
 Πεντήκοντα κόραισι ἀγαθόμεν' ἑσπέρῃ κῆμα,
 Καλιτέκνοισι χοροῖς, Νηρῶ μεγαλάνυμῳ δαίμον·
 Πυθμῶ μὲν πόντε, γαίης πέρας, ἀρχὴ πάντων·
 Ὅς κλονέας δ' ἡὲς ἑρὸν βάδρον, λυίκα προιάς·
 Ἐν μυχίοις κλυδμῶσιν ἐλαυνόμενας ἀποκλείεις·
 Ἀλλὰ μάκαιρ σείσμες μὲν ἀπότρεπε, πέμπε δὲ μύσας·
 Ὅλβον ἐπ' αἰρῶνι τε ἔ' ὀλβιόχειρον ὑγείνῃ.

ΝΗΡΗΙΔΩΝ θυμίαμα, ἀρώματα.

Ν Ἥρῳ ἀναλίσκ' ὕμφοι καλυπτόντες ἀγνῶναι,
 Σφράγισαι, βύδιαι, χαροπαύμακες, ὑγροκέλευθε,

Πεν.

Dalle navi esultante, allevatrice
 Di belve, camminante umide vie.
 Madre di Vener, madre d'atre nubi,
 E d'ogni fonte, dei correnti rivi
 Delle Ninfe sgorganti. Odimi, o molto
 Veneranda, e benigna ne soccorri,
 Vento in poppa mandando alle diritte
 Nel corpo navi, o bene avventurosa.

Di NEREO. Timiama, Mirra.

O Tu, che tieni le barbe del mare,
 Le fondamenta azzurre, e rilucenti,
 Di cinquanta donzelle all'onda lieto,
 E delle danze delle belle figlie

Ner.

*Navibus gaudens, feras nutriens, humidus habens vias.
 Mater quidem Cypridis, mater nubium obscurarum,
 Et omnis fontis, Nympharum laticibus scaturientis:
 Audi me o veneranda, & benevola auxiliaris,
 Celeriter currentibus ventum navibus mittens beata.* 10

NEREI suffimentum, smyrnam.

O Tenens ponti radices, nigredine splendentem sedem,
 Quinquaginta puellis gaudens in unda:
 Pulchras filias habentibus choris, Nereu celebris demon.
 Profundum quidem ponti, terræ finis, principium omnium.
 Qui turbas Cereris sacram sedem, quando ventos 5
 In abditis penetralibus agitados excludis:
 Sed beate terremotus quidē averte, mitte vero sacra discentibus
 Beatitudinem supra pacem, & divitem manum habentem
 sanitatem.

NEREIDUM suffimentum, aromata.

Nerei marini nymphæ facie florentes, castæ, (vias.
 Vigentes, profundæ, amatrices jocorum, humidus habētes
 Quin-

Nereo Demon di grandi nomi;
 Fondo di mar, di terra fin, principio a tutti;
 Che di Cerere scuoti il sacro feggio,
 Allorchè i venti dentro alle latebre
 Cupe agitati schiudi. Or tu beato
 Lungi ne tieni terremoti, e dona
 A' buon cultor de' Sacrificj tuoi
 Ricchezze, e pace, e sanità cortese.

Delle NEREIDI. Timiama, Droghe.

DEl marino Nereo Ninfe, che 'l viso
 Qual rosa fresco avete, caste, e pure,
 Ninfe del Mondo, liete, schërzatrici,
 E che l'umide vie battete ognora,

Cin-

Πεντήκοντα κόραι περὶ κύμασι βαρχύνουσαι,
 Τριτάνων ἐπ' ὄχρσιον ἀγαλλόμεναι περὶ νῶπι,
 Θηροτύποις μορφαῖς, ὣν βόσκει σάμαδ' ὁ πόντος.
 Ἄλλοι δ' οἱ νάεσι βυθόν, τριτάνιον οἶδμα,
 Τδροδόμοι, σκιρτηταὶ ἐλυσόμενοι περὶ κύμα,
 Ποντοπλάνοι δελφίνες, ἀλγύροδοι, κυαναυγῆς.
 Τμᾶς κικλήσκω Πίμπειν μύσαις πολλῷ δλβον.
 Τμᾶς γὰρ φῶται τελετῷ ἀνεδέξατε σιμνῶ
 Εὐίερυ Βάαχοιο ἔ' ἀγνῆς Περσεφονείης,
 Καλλιόπῃ σὺν μητρὶ ἔ' Ἀπόλλωνι ἄνακτι.

5

10

ΠΡΩΤΕΩΣ θυμίαμα, εὐρακα.

Πρώτα κικλήσκω, πόντου κληίδας ἔχοντα,
 Πρωτογενῇ, πάσης φύσεως ἀρχὰς δεῖ ἔφηνεν,
 Τῶν ἀλάστων ἱερῶν ιδέαις πολυμόρφοις,
 Πάνταμ', πολύβυλ', ἐπισάμεν' πᾶ τε ὄντα,
 Ὅσα τε φράδεν ἔλω, ὅσα τ' ἔσσεται ὑπερον αἰῶνι.
 Πάντα γὰρ ἐν Πρωτῇ φῶτι φύσις ἐγκατέθηκεν.
 Ἀλλὰ πάτερ μοῖλε μυσιτόλοισι ὁσίαισι φρονοίαις,
 Πίμπων δόλβῳ βίῳ τε τέλ' ἐδλὸν ἐπ' ἔργοις.

5

ΓΗΣ

Cinquanta giovinette, che per l' onde
 Impazzite su doffi de' Tritoni
 Portate, gite liete sollazzando
 Corpi impressi di bestia in mar pasciuti,
 E gli altri, che soggiornan nel profondo
 Tritonio flutto, ch' han le case d' acqua,
 Saltatori, aggirantisi per l' onde,
 Vagabondi del mar, delfini, in fasso
 Umor guizzanti, di ceruleo raggio.
 Voi io invoco a mandar molto bene
 A' facrificatori, e assai ricchezze,
 Che i reverendi voi prime mostraste
 Misterj della santa ordinazione
 Del sacro Bacco, e casta Proserpina,
 Colla madre Calliope, e Apollo Re.

Di

*Quinquaginta puellæ circa undas bacchantes.
 Tritonum super ripas gaudentes circa terga:
 Feras referentibus formis, quarum pastores corpora Opoentis. §
 Aliæque quæ habitant profundam Tritoniam undam,
 In aqua domos habentes, saltatrices, volutæ circa undam,
 In ponto errantes, delphines, undosæ, nigredine splendentes,
 Vos voco, mittere sacra discentibus multam beatitudinem.
 Vos enim primæ sacrificium ostendistis, religiosum 10
 Sacri Bacchi, & castæ Persephones,
 Calliope cum matre, & Apolline rege.*

PROTEI suffimentum, styracem.

Proteum voco, ponti sedes tenentem,
 Primogenitum omnis naturæ, principia qui declaravit:
 Sylvam mutans sacram Idæis multiformibus.
 Ubique honoratus, multi consilii, sciens præsentia,
 Quæcumque prius erant, & quæcumque erūt in posterum rursus.
 Omnia enim Proteo prima natura reposuit.
 Sed pater accede sacra discentes pia providentia:
 Mittens beatæ vitæ finem bonum super opera.

TER.

Di PROTEO. Timiama, Storace.

Proteo io chiamo, ch' ha del mar le chiavi,
 Primogenito, che della natura
 Tutti svela i principj, la materia
 Sacra cangiando in moltiformi spezie,
 Tutto onorabil, di molto consiglio,
 Che le cose presenti, e le passate
 Sa tutte quante, e le future ancora.
 Che la prima natura a Proteo tutte
 In serbo dielle. Or Padre vieni ai sacri
 Ministri con tue sante provvidenze
 Mandando sopra i lor lavori, ed opre
 D' una felice vita buona fine.

Del-

ΓΗΣ θυμίαμα, πᾶν σπέρμα, πλὺν κνέμων
ἐ' ἀρωμάτων.

ΓΑΓα θεά, μήτηρ μακάρων θνητῶν τ' ἀνθρώπων,
Πάντροφε, πανδώτερα, τελεσφόρε, παντολέτερα,
Αὐξιδαλῆς, φερέκαρπε, καλάς ἔρασι βρύουσα·
Ἐδρανὸν ἀθανάτου κόσμου, πολυποικίλα κύρη,
Ἡλοχάις ὠδίσι κύεις καρπὸν πολυειδῆ·
Αἰδία, πολύσπεπτε, βαδύτερον, ὀλβιόμοιρε,
Ἡδυπνόοις χαίρουσα χλόαις πολυανδέσι δαίμον·
Ὀμβρεχαρῆς, περὶ ᾧ κόσμος πολυδαίδαλος ἄστρον
Εἰλεῖται φύσει ἀνὰρ ἐ' ῥόμασι δεινοῖς.
Ἀλλὰ μάκαιρα θεὰ καρπὸς αὔξοις πολυγηδῆς,
Εὐμενὲς ἦτορ ἔχουσα σὺν ὀλβίσιον ἐν ἔρασι.

5

10

ΜΗΤΡΟΣ θεῶν θυμίαμα, ποικίλα.

Ἀ'Θανάτων θεότατε θεῶν μήτηρ τροφὴ πάντων,
Τῇδε μόλοις κρῶντέρα θεὰ, σίω πότνι ἐπ' Ὀχθαῖς,
Ταυ-

*Della TERRA. Timiama.
Ogni sem salvo fave, e spezierie.*

TERRA Dea, madre di beati, e d' uomini
Mortali, universale nutritrice,
Universal datrice, fornitrice,
Distruggitrice universal, di germi
Crescitrice, di frutto apportatrice,
Di leggiadre stagioni adorna, e carica,
Fondamento del Mondo incorruttibile,
Diversa, e varia giovin, che con doglie
Di parto frutto multiforme porti,
Eterna, reverenda, alta di petto,
Di ricco patrimonio, Dea, godente d' erbe,
Piene di fior, dolci, odorose:

Che

TERRÆ suffimentum, omne semen, præter
fabas & aromata.

Terra Dea, mater beatorum, mortaliumque hominum :
Omnia nutriens, omnia dans, fruges producens, omnia
perdens ;

Augens viriditatem, fructifera, pulchris temporibus florens,
Sedes immortalis Mundi, varia puella :

Quæ obstetricibus doloribus partus concipis fructum varium &
Sempiterna, multū veneranda, profundū pectus habens, opulēta.
Voluptuose spirantibus gaudens herbis, multos flores habentibus demon.

Imbribus gaudens, circa quam Mundus variatus astrorum
Volvitur natura sempiterna, & fluxibus gravibus. 10
Sed beata Dea, fructus augeas valde lætos,
Benevolum animum habens, cum beatis temporibus.

MATRIS Deorum suffimentum, varia.

Imortalium a Diis honorata Deorum mater, nutrix omnium,
Huc venias imperans Dea tuas veneranda ad orationes,
Tau-

Che gioisce di pioggia, a cui degli Astri
Volgesi il Mondo dipinto d' intorno
Con perenne natura, e gravi influssi.
Or su beata Dea crescer fa i frutti
Gai, e ridenti, con benigno cuore,
Nelle stagioni sue felici, e belle.

Della MADRE degli DEI. Timiama. Varie cose.

Dagli Dei onorata, degli Dei
Immortai madre, e di tutti nutrice,
Quà vieni Dea operatrice, vieni
Alle tue preci veneranda, il cocchio

Y

At-

Ταυροφόνων ζέξασα παχύδρομον ἄρμα λεόντων,
Σκηπτῆχε κλεινὸ πόλι, πολυώνυμε, σεμνή.

Ἦ κατέχεις κόσμιοι μέσον θρόνον, νεκρὸν αὐτῇ
Γαῖαν ἔχεις, θνητοῖσι τροφὰς παρέχουσα προσώους.

5

Ἐκ σέο δ' ἀδανάτων τε γένε' θνητῶν τ' ἐλοχάδι·
Σοὶ ποταμοὶ κρατεῖνται αἰεὶ ἔκ πάσα θάλασσα·

Ἰσία αὐδάχθης· σὲ δὲ ὀλβοδόσιν καλέουσι,
Πανσίων ἀγαθῶν θνητοῖς ὅσα δῶρα χαρίζῃ.

10

Ἐρχοο φρὸς τελετῶν δ' πότνια, τυμπανοτέρπη,
Πανδαμώτωρ, Φρυγίης σώτεραι, Κρόνυ σιωμόλυνε,
Οὐρανόπαι, φρέσβειρα, βιοδρέπτειρα, φίλοιφρε·
Ἐρχοο γυθόσω, κεχαρισμένη δισεβίησιν.

ΕΡΜΟΤ' θυμίαμα, λίβανον.

Κ Λῶδι με Ἑρμεία Διὸς ἄγγελε, Μαιάδ' ἡέ,
Παγκρατὲς ἦτορ ἔχων, ἐναγώνιε, κοίρανε θνητῶν,
Εὐφρων, ποικιλόβουλε, διάκτορε, ἀργηφόνη,
Πτῖνοπέδιλε, φίλανδρε, λόγυ θνητοῖσι προσφῆσαι·
Γυμνάσιν οὐ χαίρεις δολίαις τ' ἀπάταις, τροφιῶχε·

5

Ερ-

Attaccando leggier de' tauricidi
Lioni; tu scettrata del famoso)
Polo, multi-nomata, reverenda,
Tu che del Mondo il mezzo in trono tieni.
Perchè tu hai la terra, nudrimenti
A' mortali soavi apparecchiando:
Da te degl' immortali, e de' mortali
Fu portata la stirpe, e partorita.
Son da te ognor signoreggiati i fiumi,
Ed ogni mar ..... ti chiamano datrice
Di ricchezza; perocchè tu largisci
Doni a' mortali di diversi beni,
Vieni all' ordinazion, che ti diletta,
De' timpani nel suono, veneranda,
Domatrice del tutto, della Frigia

Con-

*Tauros occidentium jungens celerem currum leonum :
 Sceptrifera inclyti poli, celebris, veneranda :
 Quæ occupas Mundi medium thronum. quoniam ipsa 5
 Terram tenes, mortalibus nutrimenta præbens dulcia :
 Ex teque immortaliumque genus, mortaliumque genitum est.
 Tibi flumina serviunt semper, & omne mare,
 Vesta, audax : te vero divitiarum datricem vocant,
 Omnis generis bonorum mortalibus quod munera donas, 10
 Veni ad sacrificium, veneranda, tympanis gaudens,
 Omnia domans, Phrygiæ servatrix, Saturni uxor,
 Cælestis, veneranda, vitæ nutrix, æstrum amans,
 Veni leta, grata pietate.*

MERCURII suffimentum, thus.

A *Udi me Mercuri, Jovis nuncie, Mæadis fili,
 Omnia superantem animum habens, certaminum præ-
 fecte, dux mortalium :
 Late, varia consilia habens, internuncie, Argicida,
 Calceos habēs alatos, viros amās, sermonis mortalibus propheta :
 Exercitiis qui gaudes, dolosisque fallaciis sonum nutriens, 5
 In-*

*Conservatrice, di Saturno moglie,
 Di Celo figlia, antica nodritrice
 Della vita, amatrice di furore :
 Vien lieta, ciò donando alle pietadi.*

Di MERCURIO. Timiama, Incenso.

O *Dimi tu Mercurio, messaggiero
 Di Giove, a Maja figlio, ch' hai coraggio
 Onnipotente, sopra i ludi, e feste,
 Sir de' mortali, favio, e di compensi
 Varj, e configli; nuncio, ed Argicida,
 Ch' hai alati i calzar, dell' uomo amico,
 Interpretre a' mortali, e gran profeta,
 D' esercizio godente, e doli, e inganni,*

Y 2

Che

Ερμῖνδ' πάντων, καρδέμπορε, λυσιμέριμε·
 Ος χείρεσσιν ἔχεις εἰρήνης ὄπλον ἀμεμφές·
 Κωρυκιῶσα, μάκαρ, ἐριάνιε, ποικιλόμυθε,
 Ἐργασίας ἐπαρωγέ, φίλε θνητοῖς ἐν ἀνάγκαις·
 Γλώσσης δανὸν ὄπλον, σὸ σεβάτμιον ἀνδράποισι·
 Κλυδί με δίχομίνε, βίωτε τέλ' ἰδλὸν ὀπάζων,
 Ἐργασίαισι, λόγε χάρισιν, ἔ' μνημοσύνησιν.

10

ΤΜΝΟΣ Περσεφόνης.

Περσεφόνη, δύγατερ μεγάλη Διός, ἐλθε μάκαρρα,
 Μυνογέεα θεά, καχασμίνε δ' ἱερά δέξαι·
 Πλάτων' πολύτμυ δάμαρ, κεδνή, βιοδῶπα·
 Ἥ κατέχεις αἶδαο πύλας ὑπὸ κλέδα γαίης,
 Πραξιδίκη, ἐρατοπλόκαμε, Διός δάμ' ἀγνὸν,
 Εὐμενίδων γενέτερα, ὑποχρονίων βασιλεια·
 Ἥν' Ζεὺς ἀρήτοισι γοναῖς τεκνώσασα κύρω.
 Μῆτερ εἰς βρεμέτι πολυμόρφῃ Εὐβελή',
 Ὄρων συμπλέκτεται, φασφόρε, ἀγλαέμορφε·
 Σεμνή παντοκράτειρα κόρη, καρποῖσι βρύσσει,

5

10

Εὐ.

* * *

Che tieni nelle mani della pace
 L' arme incolpata, e l' innocente arnese.
 Coricio beato, alti-giovante,
 E di vario discorso, e varj accenti,
 All' opre ajuto, amico de' mortali
 Nelle necessitadi; della lingua
 Arme tremenda, agli uomini adorabile.
 Odi la mia preghiera, buona fine
 Di vita dando alle lavorazioni,
 Alle grazie del dire, e alle memorie.

PERSEFONE, cioè, di PROSERPINA.

PROserpina figliuola del gran Giove,
 Vieni beata, unigenita Dea,

E

*Interpres omnium, lucrose, curarum dissolutor :
 Qui manibus tenes pacis scutum inculpatum,
 Explorator beate, valde utilis, varie animo :
 Operationum auxiliator, amice mortalibus in necessitatibus .
 Linguae grave scutum, venerandum hominibus : 10
 Audi me orantem, vitæ finem bonum præbens,
 Operationibus, sermonis gratia, & memoria .*

HYMNUS Persephones.

P*ersephone filia magni Jovis, veni beata,
 Unigenita Dea, gratiosaque sacra recipere ,
 Plutonis honoranda uxor, inclyta vitæ datrix :
 Quæ tenes Inferni portas sub profunditatibus terræ .
 Praxidice , amabilis, comis, Jovis germen purum , 5
 Furiarum genitrix, subterraneorum regina .
 Quam Jupiter ineffabilibus parentibus genuit puellam ,
 Mater valde tonantis, multiformis, bonum consilium habentis ,
 Temporum contextrix, lucifera, excellens forma ,
 Veneranda, omnia vincens, puella fructibus florens , 10
 Be-*

E gli accetti ricevi Sacrifizj.
 Molto onoranda di Pluton consorte,
 Magnifica di vita donatrice:
 Che le porte di Dite hai in tua balia
 Sotto i nascosi cupi della terra,
 Di giustizia esattrice, in trecce amena,
 Casto di Giove germe, delle furie
 Madre, di quei di sotto la Reina:
 Che con semi ineffabili figliuola
 Giove creò, madre del gran fremente,
 Del moltiforme, del buon configliero,
 Delle stagioni intrecciatrice, lume
 Arrecante, di forma illustre, e gaja,
 Augusta, onnipotente,
 Donzella, che di frutta scaturisci,

Y 3

Bel-

Εὐφρογῆς, καρέουσα, μόνη θνητοῖσι ποδηνή,
 Εἰαρινή, λαιμονιάσιν χαίρουσα πνοιῆσιν,
 Ἰερὸν ἐκφαίνουσα δέμας βλαστοῖς χρυσοκάρποις,
 Ἀρπαγυμάα λέχη μετοπωρινὰ νυμφιδεῖσα.
 Ζωὴ ἔ δ' ἀνάτοι μὲν θνητοῖς πολυμήχοις, 15
 Περσεφόνεια· φέρεις γὰρ αἰὲ ἔ πάντα φονδαῖς.
 Κλυδί μάκαιρα θεά, καρπὸς δ' ἀνάπεμπ' ἀπὸ γαίης.
 Εἰρῶν δάλασσα ἔ ἠπιόχερ' ὑγίεια,
 Καὶ βίη δόλβη, λιπαρὸν γῆρας κατὰγοντι
 Πρὸς σὸν χῶρον ἄνασσα ἔ διδωῖασιν Πλάτωνα. 20

ΔΙΟΝΤΣΟΥ θυμίαμα, εὐρακα.

Κ Ἰκλήσκω Διόνυσον, ἐλβρομον διαστῆρα,
 Πρωτοτόνον, διφυῆ, τείνονον, Βακχεῖον ἄνακτα,
 Ἀγχιον, ἄρρητον, κρύφιον, δικέρωτα, διμορφον,
 Κισίβρυον, ταυραπόν, ἀρῆιον, ἐιον, ἄγνον,
 Ὠμάδιον, τελετῇ, βοτρυφόρον, ἐρνεσίπεπλον. 5
 Εὐβελ', ἀπολύβη, Διὸς ἔ Περσεφονείης
 Ἀρρήτοις λίκτροισι τεκνωδαῖς, ἄμβροτε δαῖμον·

Κλυ-

Bella luce, cornuta, da' mortali
 Sola bramabil, Dea di Primavera,
 De' venticelli godente de' prati,
 Che scuopri il sacro corpo, da germogli
 Trasparente, fruttifera, di ratto
 Dea, e di parto, d' Autunno sposata:
 Unica vita, e morte ai mortali egri,
 Persefone. Perocchè sempre rechi,
 Sempre produci, e tutte cose uccidi.
 Odi beata Dea, su dalla terra
 I frutti manda, verdeggianti pace,
 E fanità di lenitiva mano
 Con ricca vita, e prospera, e felice,
 Che una fresca vecchiezza giù conduca
 A' tuoi luoghi, o Reina, e al forte Dite.

DIO-

*Bene lucens, cornuta, sola mortalibus desiderabilis:
 Verna, palustribus gaudens auris, (tibus,
 Sacrum manifestans corpus, germinibus fructus colorem habent-
 Intuitui nostro occultata, puerpera, autumnalis desponsata:
 Vita & mors sola, mortalibus multi laboris, 15
 Persephone. fers enim semper, & omnia occidis.
 Audi beata Dea, fructus vero reduc a terra,
 Pace virente, & lenem manum habente sanitate,
 Et vita opulenta, pinguem senectutem afferente,
 Ad tuum campum regina, & potentem Plutonem.*

DIONYSII suffimentum, styracem.

Voco Dionysium valde rugientem, Euasterem,
 Primogenitum, bis genitum, tertiæ ætatis, Bacchū regem,
 Ferocem, ineffabilem, occultum, bicornem, bisformem,
 Hedera florentem, faciem tauri habentem, Martialem,
 Euium venerandum,
 Humeralem, trimum, uvæ ferentem, ex ramis vestem habentem,
 Boni consilii, multi consilii, Jovis & Persephones
 Ineffabilibus lectis genite, immortalis dæmon:

Au-

DIONISIO, ovvero BACCO. Timiama, Storace.

Dionisio chiamo, che ben lungi freme,
 E l' Eroè rintuona, primogenito,
 Trigenito, di doppia indole, e sesso,
 Baccante Rege, selvaggio, ineffabile,
 Bicornuto, bisforme, arcano, e mistico,
 D' edera cinto, di torina vista,
 Marziale, Evio, casto, d' ampie spalle,
 Di tre anni fanciullo, racemifero,
 Di ramorà ammantato. Oh buon consiglio,
 Di molto buon consiglio, ineffabili
 Letti di Giove, e Proserpina fatto,
 Immortal Nume. Odi beato queste

Y 4

Vo-

Κλῶδι μάκαρ φωνῆς, ἠδ' οὐ δ' ἐπίνδσον ἐνῆης,
Εὐμένεσ' ἦτορ ἔχων, σὺ δ' ἄζάνοισι αἰδύλας.

ΤΜΝΟΣ Κυρήτων.

ΣΚιρτῆται Κυρήτες, ἐνόπλια βήματα δέντες,
Ποασίκροποι, ῥομβυταί, ὀρέστεροι, διασῆρες,
Κρεσολύραι, παράρυθμοι, ἐπεμβατάι ἔχονσι παφοῖς,
Ὀπλοφόροι, φύλακες, κοσμήτορες, ἀγλαόφημοι,
Μητρὸς ὀρειομανὺς στυοπάωνες, ὀργιοφάται,
Ἐλθοῖτ' ἀμεινοντες ἐπ' ἀφήμοισι λόγοισι,
Βυκόλῃ δ' ἀντήτοι αἰεὶ κεχαρηόσθαι θυμῷ.

ΤΜΝΟΣ Ἀδλωῶς.

ΠἈλλὰς μιντογενῆς, μεγάλῃ Διὸς ἔγγονε σεμνῇ,
Δία μάκαιρα θεῖα, πολεμοκλόνε, ὀβριμόδυμε,
Ἀ' ῥήτ', αὖ ῥήτῃ, μεγαλύνυμε, ἀντροδίαιτε.
Ἦ' διάγεις ὄχθας ὑψιμάχωνας ἐκρωρεῖς,
Ἦ' δ' ὄρεα σκίοεντα, νέπαισί τε σὺν φρίνα τίρπεις.
Ὀπλοχαρῆς, οἰσρῦσα βροτῶν ψυχὰς μανίαισι.

Γυ-

Voci, e dolce, e benigno con la testa
Fa cenno esaudendole con mente
Cortese, colle snelle tue nutrici.

De' CURETI.

SAltatori Cureti, che segnate
Passi in arme, e co' piè fate fracasso,
A' rombi figurati, montanini,
Cantator d' Eroe, lira toccanti,
E che in tempo di suono con vestigia
Lieve saltate fuso, arme portanti,
Custodi, affettatori, in fama chiari,
Della madre, che infuria alla montagna,
Seguaci, di misterj sponitori,

Ve-

*Audi beate vocem, gratusque annue mitis,
Benevolum animum habens cum formosis nutricibus.*

HYMNUS Saliorum.

S Altatores Salii, armata altaria ponentes,
Pedibus plaudentes, vertiginatores, monticola, Euasteres,
Lyram pulsantes, rhythmos canētes, insultātes vestigiis levibus,
Armigeri, custodes, principes, famosi,
Matris in montibus salientis comites, Orgiorum declaratores, §
Veniat benevoli, sub famosis sermonibus,
Bubulco obvii semper laeto animo.

HYMNUS Minervæ.

Pallas unigenita, magni Jovis filia veneranda,
Dira beata Dea, bella movens, fortis animo:
Non dicenda, rursus dicenda, celebris, antra penetrans:
Quæ trajicis colles altos eminentes,
Et montes umbrosos, saltibusque tuam mentem delectas, §
Armis gaudens, stimulans animos hominum insania:

Exer-

Venitene benigni ai buoni accenti
Con buon incontro, ed al bifolco, sempre
Accogliendol con animo giojoso.

DI MINERVA.

Unigenita Pallade, del grande
Giove prole, adorabile, divina,
Beata Dea, di guerra agitatrice,
Di grave cuore, infallibile, effabile,
Di grandi nomi, in antri soggiornante,
Che vivi per li ripidi, e ben alti
Gioghi, e sopra gli ombrosi eccelsi poggi,
E tua mente ricrei nelle colline,
Che d' arme godi, e all' arme de' mortali

Met-

Γυμνάζουσα κάρη, φεικᾶν δὲ θυμὸν ἔχουσα.
 Γοργόφονε, φυγόμεντε, τεχνῶν μῆτιρ πολλόλβε.
 Ὀρμάειρα, φίλοις τε κακοῖς, ἀγαθοῖς ὃ φρόνησε.
 Ἀρσῶ μὲν ἔξ ὀφθαλμοῦ, πολέμοισι μῆτι.
 Αἰολόμορφε δρᾶσαι νῆα, φιλένδε, ἀγλαότατα.
 Φλεγυαίων ὀλέπειρα, γιγάντων ἱππελάτειρα.
 Τεισπογένεια, λύτερα κακῶν, νικηφόρε δ' αἶμον.
 Ἡμεῖς ἔξ ὕψους αἰεὶ νεώτατον ἐν ἔσχατοις,
 Κλυδί μιν διχομένε, δὸς δ' εἰρῶν πολύολβον.
 Καὶ κόρον ἠδ' ὑγίαν ἐπ' ἐόλβοισιν ἐν ἔσχατοις,
 Γλαυκῶφ, ὀρεσίτεχνε, πολυλίσσῃ βασιλεῖα.

10

15

ΝΙΚΗΣ θυμίαμα, μάνταν.

Ἐτ' ὀφθαλμοῖσι καλέω Νίκη, δαίμονι ποδεννῷ,
 Ἡ μὲν λύει θνητῶν ἐναγώνιον ὄρμιλιν,
 Καὶ γὰρ ἀλγινόουσαν, ἐπ' ἀναπάλοισι μάχαισιν,
 Ἐν πολέμοις κρίνουσα, τροπαεῦχοισιν ἐπ' ἔργοις,
 Οἷς ἂν ἐφορμαίνουσα φέροις γλυκερώτατον ἄλγος.
 Πάντων γὰρ κραττεῖς. πάσης δ' ἐρεδ' κλέει ἐδλόν,
 Νί.

5

Metti l' affillo colle furie infane,
 La testa esercitante, avente il cuore
 Orrido, Gorgicida, fuggi-letti,
 Madre di figli avventurosa molto,
 Impetuosa movitrice ai rei, amica
 Di furore, ai buoni senno.
 Maschio, e femmina nata, della guerra
 Partoritrice, mente, variforme,
 Dragoneffa, di divin furor vaga:
 Chiara, onorata, de' Flegrei giganti
 Spergitrice, di cocchi guidatrice.
 Tritonia, di guai liberatrice,
 Nume riportatore di vittoria.
 E giorno, e notte sempre all' ultim' ore
 Odi me supplicante, e dona pace
 Molto felice, e ricca, ed abbondanza,

E

*Exercens crapulas, horrendum animum habens,
 Horrende occidens, optimos fugiens, artium mater dives:
 Impetum faciens, æstrum amans, malis: bonis vero prudentia,
 Masculus quidem, & fœmina genita es bellorum susce-
 ptrix, prudentia, 10
 Varia forma, dracæna, amans divina, celebris:
 Pblegræorum perditrix, Gigantumque equis persequutrix,
 Tritogenia, dissolvens mala, victoriam ferens dæmon,
 Dies & noctes semper postremis in temporibus,
 Audi me orantem, daque pacem opulentam, 15
 Et satietatem, sanitatem, fœlicibus in temporibus.
 Glauco habens oculos, artium inventrix, optabilis regina.*

VICTORIÆ suffimentum, mannam.

Potentem voco victoriam, mortalibus desiderandam,
 Quæ sola solvit mortalium certaminis impetum,
 Et seditionem gravem, in contrariis pugnis,
 In bellis judicans trophæalibus de operibus,
 In quibus irrumpens feras dulcissimam victoriam. 5
 Omnes enim vincis, omnis vero contentionis gloria bona:
 Vi.

E sanità con liete alme stagioni,
 Occhi-azzurra, inventrice de' misterj,
 O molto supplicabile Reina.

Della VITTORIA. Timiama, Manna.

INvoco la possente alma Vittoria,
 Bramata da' mortali, la qual sola
 De' mortali discioglie il guerrier moto,
 E le contrarie dolorose parti
 Tra lor pugnanti, in fatti,
 Che portano trofeo giudichi, e parti,
 A cui andando rechi la dolcissima
 Brama; poichè di tutti sei Signora:
 E d' ogni lite giace nella chiara

Vit-

Νίκη ἐπ' Ἀδούξῳ κῆται, θαλίαισι βρυάζον.
 Ἀλλὰ μάκαρ' ἑλδοῖς πεποδημένῳ ὄμματι φαειρῷ,
 Αἰὲς ἐπ' Ἀδούξοις κλέει' ἔργοις ἑδλὸν ἄγυσα.

ἈΠΟΛΛΩΝΟΣ θυμίαμα, μάνναν.

Εἴθε μάκαρ Παιὼν πτυοκτόνε Φοῖβε Λυκαρῶ,
 Μεμφίτ' ἀγλαότιμι, ἱήε, ὀλβιοδῶτα.
 Χρυσολύρη, σπέρμιε, ἀρότερι, πύδιε, πατὴν,
 Γρῶνιε, ἔ' Σμινιδῶ, πυδοκτόνε δελφικὴ μάντι,
 Ἄγρει, φασφόρε, δαῖμον, ἐρασμίε, κύνδιε κῆρε.
 Μυσσαγία, χοροποῖε, ἐκηβόλε, ποξοβέλεμνε,
 Βάκχιε ἔ' διδυμῶ, ἐκάεργε, Λοξία, ἀγνί.
 Διὸς ἀναξ, πανδερκέε' ἔχων φαισίμβροτον ὄμμα,
 Χρυσοκόμα, καθαρόε φήμας χρησμέε' τ' ἀναφαίνων.
 Κλυδί με δῶχομένε λαῶν ὑπερ δόφρονι θυμῷ.
 Τόνδε σὺ γὰρ λάσσεε πὼν ἀπέεργον αἰδέρα πάντα,
 Γαῖαν τ' ὀλβιόμοιρον, ὑπερδὲ τε ἔ' δι' ἀμολγῇ,
 Νυκτὸς ἐν ἡσυχίαισιν, ὑπ' ὀρεοόμμετων ὄφρονι.
 Ρίζας νέρδε δίδωκας, ἔχεις δέ τε πείρατα κόσμου
 Παντός· σοὶ δ' ἀρχή τε τελευτή τ' ἐπὶ μέγιστα,

5

10

15

Παν-

Vittoria il prode nome, a gaje mensc.
 Or vien beata con lieto occhio amato,
 Buono ognor dando nome all' alte imprese.

Di APOLLO. Timiama, Manna.

Vien beato Pean Tiziicida,
 O Febo, Licoréo, e Menfitano,
 Chiaro, onorato, Eejo, donatore
 Di felice ricchezza, liradoro,
 Soprantendente al seme, ed all' arato,
 Pitio, Titane, Grineo, Sminteo,
 Pitonicida, Delfico Indovino,
 Lucifero, silvestre, amabil Nume,
 Illustre Giovin, condottier di Muse,

Fa-

*Victoria in gloriosa jacet, coronis florens.
Sed beata venias desiderato visu læto,
Semper in gloriosis gloriam operibus bonam ducens.*

APOLLINIS suffimentum, mannam.

VEni beate Pæan, avium occisor, Phœbe Lycoreu,
Accusator, honorande, lugubris divitiarum dator:
Auream habens lyram, seminator, arator, Pythie, Titan,
Antique, & Smyntheu, Pythonis occisor, Delphice vates:
Agrestis, lucifer, dæmon amabilis, gloriose puer: 5
Musarum ductor, chorum faciens, longe jaculans, jaculans
sagitta:

Bacche, & gemine, longe operans, Loxia, munde:
Delie rex, omnia videntem habens hominibus lucentem oculum:
Auream habens comam, puras famas, oraculaque significans:
Audi me orantem pro populis læto animo. 10

Illum enim tu vides immensum æthera omnem,
Terramque opulentam: superiusque & per noctis medium,
Noctis in quiete, sub astrorum faciem habente caligine:
Radices infra dedisti, habesque fines Mundi.
Omnis tibi vero principiumque & finis futurus est, 15
Omnia

Facicoro, da lungi saettante,
Arcostral, Bacco, e Didimeo, da lungi
Oprante, obliquo, casto, Delio Rege,
Che tieni onni-vedente occhio di luce,
Immortal, chioma-doro, che disveli
Ben auguranti motti, puri, e oracoli.
Odi me supplicante per le genti
Con buon cuor; poichè questo etere tutto
Immenso scorgi con la ricca terra,
E per di sopra, e per entro la cupa
Notte, questa nel bujo occhio stellato.
Sei sotto radicato, ed i confini
Tieni del Mondo tutto. A te il principio,
A te la fine è a cura, o germoglioso

Uni-

Παρθαλλίς· σὺ ἢ πάντε πόλον κιθάει πολυκρέατο
 Ἀρμόζης, ὅτε μὲν νεότης ἐπὶ τέρμασι βαίνων,
 Ἄλλοτε δ' αὖθ' ὑπέρτω, ποτὲ δώριον εἰς διάκασμον.
 Πάντε πόλον κείνας, κείνας βιοδρέμμονα φύλα,
 Ἀρμονίῃ κερσάς παγκόσμιον ἀνδράσι μοῖραν·
 Μίξας χειμῶνθ' ἑρπύς τ' ἴσον ἀμφοτέροισιν,
 Εἰς ὑπέρτας χειμῶνα, δέρεθ' νεότηας διακείνας,
 Δώριον εἰς ἑαρθ' πολυκρέατο ὄριον ἄνθεθ'.
 Εἴδεν ἐπ' αὐτοῖς σε βροσὶ κληῖζουσιν ἄνακτα·
 Πᾶσα, θεὸν δεικνύς, ἀέμων συρτάμαδ' ἰέντα·
 Οὐνεα παντὸς ἔχεις κόσμου σφραγίδα τυττωτῶ.
 Κλυδί μάκαρ, σῶζων μύσας ἱκετηῖδι φωνή.

20

25

ΛΗΤΟΥΣ θυμίαμα, σμύρναν.

ΛΗΤΩ ΚΥΑΝΟΠΕΠΛΕ, θεὰ διδυμασέκε, σεμνή,
 Κοιανὰς μεγάθυμε, πολυλίσση βασίλεια,
 Εὐτεκνον Ζῆνός γονίμω ὠδίνα λαχῦσα·
 Γαλαμένη φοῖβόν τε ἔ' Ἀρτέμιν ἰοχέαιραν,
 Τῶ μὲν ἐν Ὀρτυγίῃ, πόν δ' ἐ Κραναιῇ ἐνὶ Δῆλφ'.

Κλυ. 5

Universal, tutto quanto il polo
 Componi con sonora armoniosa
 Cetra, or andando toccando la prima,
 Ed or l' ultima corda, ed ora il Dorio
 Tuono adoprando per ornare il Mondo.
 Tutto il polo partendo parti ancora
 Le ben nodrite vitali famiglie
 Con armonia, agli uomini temprando
 L' ogni mondana parte, mescolando
 E di Verno, e di State, e in Dorio tuono
 D' amena Primavera il fior maturo.
 Quindi ne' soprannomi te i mortali
 Chiamano Rege, Dio, Pan, Bicerne;
 Che i venti suona proprio qual Siringa;
 Perch' hai di tutto 'l Mondo lo suggello.

Odi

*Omnia virescere faciens : tu vero omnem polum cithara
multum resonante*

*Adaptas, quandoquidē chordæ acuti soni super fines ascendens .
Sed quando rursus chordam, aliquando Dorium in apparatus ,*

*Omnem polum judicans indicas vitam nutrientes gentes ,
Armenia miscens omnibus ornatum viris fatum ,* 20

Miscens hyemi æstatique æquale ambobus :

*Ex chorda inferiori hyemē, æstatem chordis acuti soni discernōs :
Dorium in veris desiderabilis maturum florem .*

Unde cognomento te homines vocant regem ,

Pana Deum bicornem , ventorum sibilā mittentem , 25

Quoniam mundi habes signaculum impressorem .

Audi beate , servans sacra discentes supplicatoria voce .

LATONÆ suffimentum, smyrnam .

L *Atona nigram habens vestem, Dea geminos enixa vene-
randa ,*

Dedicatrix magnanima, optanda regina ,

Fœcundum a Jove naturalem dolorem in partu sortita ,

Enixa Phœbumque & Dianam, sagittis gaudentem .

Hanc quidem in Ortygia, illum vero Cranæ in Delo : 5

Au-

Odi beato, e salva quei, che accenti
T' offron di preci, astanti ai Sacrificj.

Di LATONA. Timiama, Mirra .

L *Atona in bruna vesta, di gemelli*

Partoritrice, Diva, veneranda ,

Ceantide, magnanima, Regina

Supplicabile molto, cui di Giove

Toccar feconde, avventurose doglie ,

Febo, e Diana generando, lieta

Delle frecce, in Ortigia questa, e quello

Nell' aspra Delo .

Odi

Κλυδί Διὰ δίαποινα, ἔϊλαον ἤσπερ ἔχυσα
Βαῖν' ἐπὶ πᾶνδον τελεστώ, τέλ' ἠδὲ φέρυσσα.

Α'ΡΤΕΜΙΔΟΣ θυμίαμα, μάνναν.

Κλυδί μου ὦ βασίλεια, Διὸς πολυώνυμε κύρη,
Τιτανίς, βρομία, μεγαλάνυμε, πόσα σεμνή,
Πασσάης, δαδύχε, διὰ Δίκτυα, λοχία.
Ὡδίνων ἐπαργέ ἔ' ὠδίνων ἀμύητε.
Λυσίζωνε, φίλοισρα, κυνηγία, λυσμέεμνε.
Εὐδρομε, ιοχέαιρα, φιλαγρόπ, ρυκτηρόφοιτε,
Κλεισία, δάυντητε, λυτηρία, ἀρσενόμορφε,
Ὀρδία, ἀκυλόχεια, βροτῆς κεροτρόφει δαῖμον,
Ἀμβροτέρει, χθονία, θηροκτόνε, ἐλβιόμοιρε.
Ἡ' κατέχεις ὀρέων δρυμὺς, ἐλαφιβόλε σεμνή.
Πότνια, παμβασίλεια, καλὸν δάλ' αἶν' εὔσα.
Δρυμονία, σκυλακίπ, κυδωνιάς, αἰολόμορφε.
Ελδὲ διὰ σώτερα, φίλη μύτησιν ἄπασιν,
Εὐάντηος, ἄγυστα καλὰς καρπὺς ἀπὸ γαῖης,

5

10

Ei-

Odi tu Dea Padrona, e con propizio
Cuore ne vieni al sacro rito arcano
Di tutti Dei, recando dolce fine.

Di DIANA. Timiama, Manna.

O Di me, o Regina, a molti nomi
Di Giove figlia, Titania,
Bromia, di gran nome, arciera
Venerabile, a tutti rilucente,
Torciera, Dea Dittinna, levatrice;
Soccorso delle doglie, e delle doglie
Profana, scioglitrice di cinture,
Amica di furore, cacciatrice
Co' cani, e de' pensieri scioglitrice:
Snella nel corfo, di frecce godente,
Della campagna amica, viaggiante

Not-

*Audi Dea domina, & propitium animum habens,
Descende super divinum sacrificium, finem voluptuosum ferens.*

DIANÆ suffimentum, mannam.

A Udi me, o regina, Jovis celebris puella,
Titanis, strepens, celebris jaculatrix, veneranda,
Omnibus apparens, facifera, Dea Dictynna, parturiētū faulrix,
Dolorum in partu auxiliatrix, & dolorum in partu non initiata:
Zonam solvens, æstrum amans, venatrix, curas dissolvens: 5
Bene currens, sagittis gaudens, agros amans, noctu iens:
Janitrix, obvia, dissolvens, masculi formam habens.
Recta statim pariens, hominum puerorum nutrix, dæmon:
Immortalis, terrestris, feras occidens, fortunata.
Quæ occupas montium nemora, cervos jaculans, honesta: 10
Veneranda, omnium regina, pulchra viriditas semper existens.
Sylvestris, canibus gaudens, gloriosa, varia forma:
Veni Dea servatrix, amica sacra discentibus omnibus
Obvia, ducens pulchros fructus a terra,

Pa-

Notturna, ad invocar buona, e di buono
Incontro, scioglitora, di maschile
Sembiante, ritta, che fai presti i parti
Venire, o de' mortali
Allevatrice, e crescitrice Dea,
Immortale, terrestre, belvicida,
Prospera; che de' monti le foreste
Hai in forte; di cervi colpitrice,
Augusta, veneranda, imperatrice.
Bel germoglio leggiadro, sempiterna;
Silvestra, da cagnuoli accompagnata
Guatanti, Cidoniade, variforme.
Vieni Dea salvatora, a tutti quanti
Partecipanti de' misterj amica,
Con buono incontro dalla terra buoni
Frutti adducendo, coll' amabil pace,
Z

Col-

Εἰρῶνι τ' ἐρατῶ, καλλιπλόκαμόν δ' ὕγκαν·
Πέμποις δ' εἰς ὀρέων κεφαλὰς νύσους τε ἔ' ἄλγῃ.

15

TITANΩΝ θυμίαμα, λίβανον.

Τῖτῶες, γαῖης τε ἔ' ἐρανὲ ἀγλαὰ τέκνα,
Ἡμετέρων ποτόγονοι πατέρων, γαῖης ὑπέρερθεν
Οἴκοις παρπαρείοισι μυχθ' χθονὸς ἐνναίοντες,
Ἀρχαὶ ἔ' πηγαὶ πάντων θνητῶν πολυμόχθων,
Εἰναλίων πτῶων τε, ἔ' οἱ χθόνα ναιετάουσιν·
Ἐξ ὑμέων γὰρ πάντα πέλει γενεὰ κατὰ κόσμον.
Τμᾶς κικλήσκω μύων χαλεπῶ ἀποτέμπειν,
Εἶπε ἀπὸ χθονίων ποτόγονων οἴκοις ἐπελάδη.

5

KOTPH'TΩN θυμίαμα, λίβανον.

Χαλκόχροτοι Κυρήτες Ἀρήϊα τέλ' ἔχοντες,
Οὐράνιοι χθονιοὶ τε ἔ' εἰνάλιοι, πολύολβοι,
Ζωογόνοι πνοιαὶ, κόσμῳ σωτήρες ἄγαιοι,
Οἵτε σαρμοδράκῳ ἱερῶ χθόνα ναιετάοντες,
Κινδυνὸς θνητῶν ἀπερύκετε ποντοπλανήτων·

Tmās

5

Colla salute dalle belle trecce,
Le infermitadi tutte, ed i dolori
Manda in malor sul capo alle montagne.

De' TITANI. Timiama, Incenso.

Titani della Terra, e sì del Cielo
Illustri figli, degli nostri padri
Progenitori, giù sotto la terra
In case Tartaresche nel profondo
Del terreno abitanti, e de' mortali
Tutti, che in molti stan travagli immerfi.
Principj, e fonti dei marin volatili,
E di quelli, che albergan sulla terrà;
Ch' è da voi ogni razza per lo Mondo.

Voi

*Pacemque amabilem, pulchramque comam habentem sanitatem;
Mittasque in montium capita, morbosque & dolores.*

TITANUM suffimentum, thus.

TItanes, Terræque & Cæli præclari filii,
Nostrorum prædecessores majorum, sub terra
Domibus Tartariis conclave terræ inhabitantes,
Principia & fontes omnium mortalium laboriosorum,
Marinorum, alatorumque, & qui terram habitant. §
Ex vobis enim omne est genus per mundum:
Vos voco, iram gravem avertere,
Si quis ex terrestribus majorum ad domos appropinquaverit.

SALIORUM suffimentum, thus.

FErrum pulsantes Salii, Martialia arma habentes,
Cælestes, terrestresque, & marini valde divites,
Generatores spiritus, Mundi servatores splendidi:
Quique Samothracem sacram terram habitantes,
Pericula mortalium depellitis pontivagorum: §

Vos

Voi chiamo a rimandare il forte sdegno,
S' alcuno de' terrestri alle magioni
Si è accostato de' progenitori.

De' CURETI. S' abbrucia l' Incenso.

CUreti col trabatter de' metalli
Rumor facenti, aventi arme di Marte,
Celestiali, terrestri, e marin ricchi,
Spirazioni prolifiche di vita,
Salvatori del Mondo gloriosi,
Ch' abitando il terren di Samotraccia
Sacro, i perigli da' mortali lungi
Tenete, che pel mare errando vanno.

Z 2

Voi

Τμᾶς ἔ' τελετῶν φῶσσι μερόπτεσσιν ἰδεῖν
 Ἀθάνασι Κυρήτες Ἀρήϊα τ' ἄλγε' ἔχοντες·
 Νωμᾶτ' Ὠκεανὸν, νωμᾶδ' ἄλλα, δένδρεά δ' αὐτῶς.
 Ἐρχόμενοι γαῖαν κοναβίζετε ποσσὶν ἐλαφροῖς,
 Μαρμαίροντες ὄπλοις. πτήσουσιν δὲ θῆρες ἅπαντες 10
 Ὀρμώντων, θόρυβον δὲ βοή τ' εἰς ἕρανὸν ἤκει,
 Εἰλιγμοῖς τε ποδῶν κονή νεφέλλῳ ἀφικάνει
 Ἐρχομένων ποτε δὴ ῥα ἔ' ἄνδρα πάντα τέθνηεν.
 Δαίμονες ἀθάνασι, τροφῆες ἔ' αὐτολετῆρες,
 Ἦνίκ' ἂν ὀρμαίνωνται χολέμενοι ἀνδράποισιν, 15
 Ὀλῶντες βίον ἔ' κτήματα, ἠδὲ ἔ' αὐτῆς
 Πιμπλάντες· σοναχῆ δὲ μέγας πόντος βαθυδίνης,
 Δένδρῃ δ' ὑψικάρῳ ἐκ ῥιζῶν εἰς χθόνα πίπτει·
 Ἥχῳ δ' ἕρανία κελαδᾷ ροιζήμασι φύλων.
 Κυρήτες, Κορύβαντες, ἀνάσποντες Διδυῶτοί τε, 20
 Ἐν Σαμοθράκῃ ἄνακτες, ὅμῃ Ζηνὸς κίρῳ αὐτοί·
 Πνοιᾶ ἀέναιοι, ψυχοτρόφοι, ἀεραεδᾶς·
 Οἷτε ἔ' ἕρᾶνιοι δίδυμοι κληῖεσ' ἐν ὀλύμπῳ·
 Εὐπνοοί, Δίδιοι, σωτήριοι, ἠδὲ προσωῆς,
 Ὠροτρόφοι, φερέκαρποι, ἐπίπνοιόι τε ἄνακτες. 25

KO.

Voi la sacrata ordinazion primieri
 Agli uomini portaste, o immortali
 Cureti, che tenete arme di Marte.
 Partite l' Ocean, partite il mare,
 E similmente gli arbori. Passando
 Per terra co' piè lievi risonate,
 Luciccando con l' armi; ed ogni belva
 Sbigottisce tremando al moto vostro,
 E 'l tumulto, e 'l clamore al Cielo arriva.
 De' piè per le girate a nube giugne
 La polve; mentre voi ne camminate,
 Germoglian fiori allora d' ogni sorte.
 Dii nutricii, immortali, e struggitori,
 Quando vengan con gli uomini idegnati,
 Mandando in perdizione e vita, e roba.

Ge-

Vos & sacrificium primi hominibus posuistis
Immortales Salii bellica arma habentes,
Movetis Oceanum, movetis mare, arboreisque hoc modo:
Venientes ad terram resonatis pedibus agilibus,
Resplendentes armis: trepidant vero feræ omnes 10
Irrumpentibus, tumultus vero clamorque in Cælum venit.
Flexim pedum pulvis ad nebulam pervenit,
Venientium tunc quidem flores omnes pullulant.
Dæmones immortales, nutritores, & ipsi perditores,
Quando irruunt irati hominibus, 15
Perdentes vitam, & possessiones, & ipsos
Implentes: ingemiscit vero magnus pontus, profundos ha-
bens gurgites,
Arboreisque altum caput habentes ex radicibus in terrā cadunt:
Echoque Cœlestis resonat sonis lignorum.
Salii, Corybantes, gubernatores, potentesque 20
In Samothrace reges, cum Jove pueri ipsi.
Auræ perennes, animas nutriendes, aerei,
Quique & Cœlestes gemini appellamini in Olympo:
Bene spirantes, tranquilli, servatores, & mites,
Tempora nutriendes, fructiferi, inspirantesque reges. 25

CO.

Geme il gran mare tempestando, e gli arbori
 D' alta testa al suol cadon dalle barbe.
 Dal fracasso il Celeste Eco rimbomba,
 Cureti, Coribanti, Re possenti,
 In Samotraccia Regi, e in un di Giove
 Figli i medesmi: spirazioni eterne,
 Dell' anime nutricii, con sembianti
 A grotta, che Celesti, e che gemelli
 Sete appellati nell' Olimpo, bene
 Spiranti, ben sereni, salvadori,
 E benigni, nutricii di stagioni,
 Di frutti apportator, Regi aspiranti.

ΚΟΡΥΒΑΝΤΟΣ θυμίαμα, λίβανον.

Κι κλήσκω χθονὸς ἀνὰ βασιλῆα μέγιστον,
 Κὺρβαντ' ὀλβιόμοιρον, Ἀρήϊον, ἀφροσύραπον,
 Νυκτεριὸν κέρητα, φόβον ἀποπαύσορα δεινῶν,
 Φαντασιῶν ἐπαγωγόν, ἐρημοπλάναν κορύβαντα.
 Αἰολόμορφον ἀνακτα, θεὸν διφυῆ, πολύμορφον,
 Φοῖνιον, αἵμαχθέντα κασιγνήτων ὑπὸ δισσῶν.
 Διὸς ὃς γνώμαισιν ἐνήλαξας δέμας ἀγνόν,
 Θηροτύπῃ δέμενθ' μορφῷ δνοφεροῖο δράκοντ',
 Κλυδί μελαρ φωνῶν, χαλεπῷ δ' ἀποπέμπτω μῶνιν,
 Πάων φαντασίας ψυχὰς ἐκ πήκτε ἀνέγκης.

ΔΗΜΗΤΡΟΣ Ἐλδυσνίας θυμίαμα, εὐρακα.

Δὴ παμμήτερα, θεοῖς πολυώνυμε δαῖμον,
 Σεμνὴ Δήμητερ, κροτοτρόφε, ὀλβιδότα,
 Παισιδόταρα θεά, σαχνοτρόφε, παισιδόταρα,
 Εἰρῶν χαίρουσα ἔργασίας πολυμήχοις,
 Σπέρμια, σωθῆα, ἀλωαία, χλοόκαρπε,

Del CORIBANTE. S' abbrucia l' Incenso.

Del terreno perenne invoco il Rege
 Grandissimo, Corbante fortunato,
 E notturno Cureta, Marziale,
 Cessator di terribili paure,
 Soccorritore delle visioni,
 Solingo camminante, Coribante.
 Re variforme, Dio di doppio sesso,
 Moltiforme, vermiglio, infanguinato
 Da' duo fratei; che per voler di Cerere
 Il puro corpo venne a trasformarsi,
 Ponendosi una forma bestiale

D'un

CORYBANTIS suffimentum, thus.

VOco terræ sempiternæ regem maximum,
 Corybantem, fortunatum, Martium, non prius visum:
 Nocturnum, Salium, timorum sedatorem gravium,
 Visionum auxiliatorem, in deserto errantem, Corybantem,
 Variformem regem, Deum duplicis naturæ, multiforem: 5
 Funestum, occisum fratribus a geminis.
 Cereris qui sententia immutans corpus mundum,
 Ferarum percussoris ponens formam tenebroso draconis:
 Audi, beate, voces, difficilemque averte iram,
 Sedans phantasia animas ex infixa necessitate. 10

CERERIS Eleusinæ suffimentum, styracem.

CEres omnium mater, Diis celebris daemon,
 Veneranda Ceres, pueros nutriens, divitiarum datrix:
 Divitias præbens Dea, spicarum nutrix, omnium datrix,
 Pace gaudens, & operationibus laboriosis:
 Seminatrix, accumulans, præfecta areis, germinare faciès fructū,
 Quæ

D' un tenebroso drago. Odi beato
 Le voci, e la cruda ira ne congeda.

Di CERERE Eleusina. S' abbrucia lo Stovace.

CErere universal madre di Dei,
 Nume di molti titoli, e cognomi,
 Cerere veneranda, nodritrice
 Di figli, donatrice di feliciè
 Vita, datrice di ricchezze Dea,
 Delle spighe nutrice, largitrice
 Di tutto, diletta della pace,
 E di lavori di molta fatica.
 O feminante, ammonitrice, Dea
 Dell' aria, che conduci l' erba a frutto,

Z 4

Che

Η' ναίεις ἀγνοῖσιν Ἐλευσίν' ὦ γυάλοισιν.
 Ἰμερόεος', ἔρατῇ, θνητῆς δρεπτήρα ἀροπάντων·
 Η' φρωτὴ ζῆξασα βοῶν ἀροτῆρα τένοντα,
 Καὶ βίον ἰμερόεντα βροτῶς πολύολβον ἀνῆσα·
 Αὐξιδαλῆς, βρομίοισι σωῆσι', ἀγλαόταμ'. 10
 Λαμπαδρόεος', ἀγνῇ, δρεπάνοις χαίρουσα θερείοις.
 Σὺ χροῖα, σὺ δὲ φανομένη, σὺ δὲ πᾶσι φροσύνης.
 Εὐτεκεν, παιδοφίλῃ, σέμνῃ κεροτρόφῃ κῆρα,
 Ἄρμα δρακοντείοισιν ὑποζῆξασα χαλινοῖς,
 Ἐγκυκλίοις δίναις περὶ σὸν θρόνον δάξασα. 15
 Μυρογενῆς, πολύτεκεν θεᾶ, πολυπότνια θνητοῖς,
 Η' πολλὰὶ μορφαὶ πολύνδεμοι, ἱεροδαλῆες,
 Ἐλθέ μάκαρ' ἀγνῇ, καρποῖς βερίδασα θερείοις,
 Εἰρυνίῳ κατέγασα ἔ' ἀνομίῳ ἔρατεινῷ,
 Καὶ πλῆτον πολύολβον, ὁμῶ δ' ὕγίαν ἀναοσαν. 20

ΜΗΤΡΟΣ Ἀνταίας θυμίαμα, ἀρώματα.

Ἀνταία βασίλεια, θεᾶ, πολυνύμφε μήτηρ.
 Ἀδαάτων τε θεῶν ἠδὲ θνητῶν ἀνδράτων,

H

Che d' Eleufina nelle pure valli
 Stai vezzosa, ed amabil, de' mortali
 Tutti tutti nutrice, che primiera
 Attaccasti de' bovi l' aratore
 Collo, e la vita leggiadra ai mortali
 Doviziofa lasciasti, crescitrice
 De' germogli, degli uomin commensale,
 Chiara, onorata, falcoliera, casta,
 Delle falci mefforie godente.
 Tu terrea, tu cospicua, tu benigna
 A tutti, fortunata per la prole,
 Amica de' figliuoli, veneranda,
 Di giovani nutrice, damigella,
 A' freni dragonte cocchio attaccando,
 Con girevoli volte risonando

In-

Quæ habitas religiosas Eleusinos concavitates, 6
Desideranda, amabilis, mortalium nutrix omnium,
Quæ prima jungens boum aratorem cervicem,
Et vitam desiderabilem hominibus multas divitias dantem
aperuisti: 10

Viriditatem augens, Dionysiacis convictrix, honoranda,
Splendens, casta, falcibus gaudens æstivalibus.
Tu terrestris, tu vero apparens, tuque omnibus benevola,
Fœcunda, pueros amans, veneranda, pueros nutriens puella,
Curram draconis subjungens frenis, 15
Circularibus gurgitibus circa tuum thronum lugens:
Unigenita, fœcunda Dea, perveneranda mortalibus.
Cujus multæ formæ floribus abundantes, sancte virescentes,
Veni, beata, casta, fructibus gravata æstivis:
Pacem adducens, & concordiam amabilem, 20
Et divitias perdivites, simulque sanitatem reginam.

MATRIS Antææ suffimentum, aromata.

A Ntea regina, Dea celebris mater,
 Immortaliumque Deorum, & mortalium hominum,
 Quæ

Intorno al trono tuo Evoè Evoè.
 Unigenita, Dea di molti figli,
 Ed ai mortali molto veneranda.
 Di cui molte figure assai fiorite,
 Sacratamente pullulanti; vieni
 Beata, casta, degli estivi frutti
 Caricata, la pace rimenante,
 E la buona, ed amabile Eunomia,
 Il molto ricco Pluto, e Iggea Regina.

Della MADRE ANTEA. S' abbruciano Droghe.

A Ntea Reina, Dea di molti nomi,
 Degl' immortali Dei madre, e degli uomini
 Mor-

Η πότε μεσάυσα πολυπλάγκτω ἐν ᾠή,
 Νηεῖαν κατέταυσας Ἐλᾶσιν ᾧ γυάλοισιν,
 Ἡλδές τ' εἰς αἶδλω πρὸς ἀγνώ Περσεφόνηαν,
 Δύσαγν ᾧ παῖδ' ἀγνὸν ὀδηγητῆρα λαχῦσα,
 Μλυσιτῆρ' ἀγίων λίκτρων χθονὶς διὸς ἀγνῆ,
 Εὐβελον τέξασα θεὸν διητῆς ἀπ' ἀνάγκης.
 Ἀλλὰ θεὰ λίπαμαί σε ζήλωππὴ βασίλεια
 Ἐλθεῖν δῶντηπον ἐπ' αἰετῶν σέο μύση.

5

10

ΜΙΣΗΣ θυμίαμα, σύρακα.

◯ Εσμοφόρον καλέω ναρθηκοφόρον Διόνυσον,
 Σπέρμα πολύμνησον πολυώνυμον Εὐβυλῆ
 Ἀγνώ αἰετόν τε Μίσλω ἄρρητον ἄνασσαν,
 Ἀρρένα ἔ' θῆλυ, διφυῆ λύσειον Ἰακχόν.
 Εἴτ' ἐν Ἐλᾶσιν ᾧ τέρπῃ γῆν δύσαντα,
 Εἴτε ἔ' ἐν Φρυγίᾳ σὺ μῆτιρ μουσιπολῶεις,
 Ἡ Κύρῳ τέρπῃ σαυ εἰσεφάνῳ Κυδερείῳ,
 Ἡ ἔ' πυροφόροις πεδίοις ἐπαγάλλεαι ἀγνοῖς,
 Σὺ σὴ μῆτιρ θεῶν μελανηφόρῳ Ἰσίδι σεμνῇ,

5

Αἰ-

Mortali, quale un tempo andando in cerca
 In duolo molto errante, cessar festi
 Il digiuno nelle valli d' Eleusina.
 E andata a Dire, a Proserpina illustre,
 Casta infelice, cui tocconne in forte
 Casto figlio per guida di viaggio,
 De' fanti letti, del terrestre Giove
 Casto palefator; tu, che la Dea
 Prudente partoristi per mortale
 Necessitate. Or Dea, Reina
 Supplicabil molto, a te fo prego,
 Che venghi in buono incontro al tuo devoto,
 All' ordinato tuo sacro ministro.

Di

*Que aliquando querens multivaga in molestia
 Jejunium sedasti Eleusinis in concavitatibus :
 Venistique in Infernum , ad splendidam Persephonem : 5
 Incasta puerum castum viæ ductorem sortita ,
 Nunciatorem sacrorum lectorum , terrestris Jovis intemerati :
 Boni consilii , pariens Deum mortali a necessitate ,
 Sed Dea supplico te , optanda regina ,
 Venire obviam circa sacrum tuum , sacra discenti . 10*

MISES suffimentum , styracem .

L Eges ferentem voco Dionysium ,
 Semen multæ memoriæ , percelebre Plutonis ,
 Castam , sacramque Misen , ineffabilem reginam ,
 Masculum & foeminam , duplicis naturæ , rabiosam , Jacchum .
 Sive in Eleusinis delectaris templo odorato , 5
 Sive in Phrygia cum matre sacra facis ,
 Vel Cypro delectaris cum bene coronata Cytheræa :
 Vel & igniferos hortos petis mundos ,
 Cum te matre Dea , nigrum ferente Iside veneranda ,
 Ægy.

Di MISE . S' abbrucia lo Storace .

C Hiamo il legislatore Dioniso ,
 Che la ferula porta illustre seme ,
 E memorando , e celebre d' Eubuleo ,
 E Mise casta , e ben sacrata , arcana ,
 Ineffabil Reina , maschio , e femmina ,
 Di due nature , scioglitore Jacco .
 O d' Eleusine entro il fragrante Tempio
 Ti trattenghi godendo , o pure in Frigia
 Colla madre t' aggiri in Sacrificj ;
 O gioisci di Cipro colla bene
 Inghirlandata Citerea ; o pure
 Negli granati casti campi esulti
 Colla tua madre Dea vestita a bruno

Iside

Αἰγύπτῳ παρὰ χάρμα, σὺν ἀμφιπόλοισι παύλαις·
Εὐμένεσ' ἔλθοις ἀγαθοῖς τελέεσ' ἐπ' ἀέθλοισι·

10

ΩΡΩΝ θυμίαμα, ἀρώματα.

ΩΡαι δυγατίρες Θείιδε' ἔ' Ζηνὸς ἄσπετρε,
Εὐνομίη τε Δίκη τε ἔ' Εἰρήνῃ πολυόλβη,
Εἰσέλαι, λαιμωνιάδες, πολυάνδροι, ἀγναί,
Παντόχροι, πολυόδοι ἐν ἀνθεμοειδέσι προαῖς,
Ωραι αἰδαιέες, περικυκλάδες, ἡδυφρόσωντοι·
Πέπλος ἐννύμεναι δροσερὰς ἀνδρῶν πολυδέρπτων,
Περσεφόνη συμπαύτορες, λυκά μοῖραι ταυτῶν
Καὶ Χάριτες κυκλίοισι χοροῖς φῶς ἀνάγουσι,
Ζηνὶ χαρίζομεναι ἔ' μητέρι καρποτέρῃ,
Ἐλδετ' ἐπ' ἀφήμεν τελεσθῆς ὅσας νεομύσας,
Εὐκάρπης καιρῶν γενέσεις ἐπάγουσαι ἀμεμφῶς.

5

10

ΣΕΜΕΛΗΣ θυμίαμα, σύρακα.

Κικλήσκω κύρῳ Καδμηίδα, πάντων βασίλειαν,
Εὐειδῇ Σεμέλῳ ἐρατοπλόκαμον, βαδύκολπον,

Μη-

Iside veneranda, appresso l' onda
D' Egitto coll' ancelle nudritrici;
Benigna vieni, ed a buon fin tu reca
L' ordinazione per felici premj.

Delle STAGIONI. S' incendono Droghe.

Ο Stagioni di Temide figliuole,
E del Re Giove, Eunomia, e Dice, e Irene,
Felice, e ricca, o Dee di Primavera,
De' prati, e de' giardin, fiorite molto,
Caste, d' ogni color, di molte folca
In vaghe aurette, che da' fiori spirano.
Stagioni sempre verdi, ricorrenti,
Di soave sembianza, rivestite
Con manti rugiadosi d' inaffiati

Fio-

Ægypti apud undam cum ancillis nutricibus. 10
Benevola venias, bona perficiens circa præmia.

HORARUM suffimentum, aromata.

HOræ filia Themidis, & Jovis regis:
Æquitasque, justitiaque, & pax divitiis abundans,
Vernæ, pratenses, floribus abundantes, castæ,
Omnis coloris, multi odoris, in florentibus herbis:
Horæ semper virentes, circulares, suaves facies habentes, 5
Vestēs induentes roscidas, floribus delectabilibus:
Persephonæ collusores, quando Parcæ illam,
Et Gratiæ circularibus choris ad lucem reducunt,
Jovi gratificantes, & matri fructuum datrici:
Venite ad famosa sacrificia, pia, novorum sacra discuntium. 10
Bene fructuosas manibus generationes inducentes inculpata.

SEMELES suffimentum, styracem.

VOco puellam Cadmi, omnium reginam,
Formosam Semelem, comam amabilem habentem,
profundum sinum habentem,

Ma-

Fiori, scherzanti in un con Proserpina,
 Quando le Fate questa colle Grazie
 Rimenino alla luce in balli tondi
 Piacer facendo a Giove, ed alla madre
 Di frutti donatrice. Orsù venite
 Alle solenni ordinazioni,
 Sante, novellamente celebrate,
 Adducendo le nascite de' tempi,
 Ben feconde di frutti, e senza taccia.

Di SEMELE. S' abbrucia lo Storace.

LA Vergine Cadmea Regina io chiamo,
 Semele, la ben fatta, dalle trecce
 Vezzose, dal bel rilevato seno,

Ma-

Μητέρα Δυρσοφόροιο Διώνυσε πολυγηδῆς,
 Ἡ μεγάλας ᾠδῖνας ἐλάσασα πυρφόρῃ αὐγῇ,
 Ἀθανάσιοι τεκῶσα Διὸς βελαῖς Κρονίοιο·
 Τιμὰς τ' ἄλζαμένη παρ' αὐτῆς Περσεφονείης
 Ἐν θνητοῖσι βροτῶσιν ἀνὰ τελετηρίδας ὄρας,
 Ἡνίκα σὲ Βάκχε γονίμω ᾠδῖνα τελέωσιν,
 Εὐϊερόν τε τράπεζαν, ἰδέ μυστήλιά δ' ἄγναι.
 Νῦν σε θεὰ λίσσεται κῆρη Καδμηΐς ἄνασσα,
 Πρῆυσον καλέων αἰεὶ μύσασιν ὑπάρχεν.

5

10

ΤΜΝΟΣ Διονύσου βασιλεύς τελετηρικῆς·

Εἴθε μάκαρ Διόνυσέ, πυθώπορε, ταυρομήτωπε,
 Βάσαρε, ἔ βακχά, πολυνύμμε, παρτοδυάσα,
 Οἷς ξίφεσιν χαίρεις, ἡδ' αἶμασι, μαινάσι δ' ἄγναι·
 Εὐάξων κατ' ὄλυμπον, ἐρίβρομε, μανικὲ Βάκχε,
 Θυρσαχθῆς, βαρύμυτι· τεταμένη πᾶσι θεοῖσι,
 Καὶ θνητοῖσι βροτῶσιν ὅσοι χθόνα ναίετ' αἰσιν.
 Εἴθε μάκαρ σχιρτητὰ, φέρων πολὺ γῆδε' ἄπασι,

5

ΛΙΚ.

Madre di Dioniso porta-tirso,
 Molto gioiosa, che cacciò le doglie
 Del gran parto col razzo porta-fuoco,
 Di Giove per voler Saturnio eterno
 Partorendo; ed onori conseguendo
 Dalla stessa Proserpina, e tra noi
 Uomin mortali, ogni terzo anno in giro
 Allor, che del tuo Bacco la seconda
 Solennizando doglia in riti arcani,
 La sacra mensa, ed i misterj casti.
 Or la Dea prego, Vergine Cadmea,
 Te Regina invocando, affinchè sempre
 Sii dolce, e mansueta ai Sacerdoti.

Di

*Matrem coronati Dionysii, jucundi,
 Quæ magnos dolores in partu minuit lucifero splendore,
 Immortalis generans Jovis consiliis Saturni. 5
 Honores faciens ab ipsa Persephone,
 In mortalibus hominibus ad Trieterides dies oras.
 Cum tui Bacchi naturalem dolorem in partu perficerent,
 Sacramque mensam, & mysteria pura:
 Nunc, te, Dea, supplico puella Cadmia regina, 10
 Mansuetam animo vocans semper sacra discantibus existere.*

HYMNUS Dionysii Bassareï Trieterici.

Veni beate, Dionysi, ignem seminans, tauri frontem habens,
 Bassaree, & Bacche, celebris omnipotens,
 Qui ensibus gaudes, & sanguine, Menadibusque castis;
 Lugens super Olympum, valde rugiens, insane Bacche,
 Coronis inimice, memor injuriæ, honorate omnibus Diis, 5
 Et mortalibus hominibus, quotquot terram habitant.
 Veni beate saltator, ferens magnam lætitiā omnibus.

LIC-

Di DIONISO BASSARÉO TRIETERICO,
 ovvero della Festa d' ogni tre anni.

Vieni beato Dioniso spargi-fuoco,
 Testa di toro, Bassaréo, Bacchéo,
 Di molti nomi, onnipotente Sire,
 De' coltelli, e de' sangui giubillante,
 E delle caste Menadi, o Baccanti,
 Che l' Evoè risuoni per l' Olimpo,
 Lungi-fremente, furioso Bacco.
 Inimico col tirsò, d' ira grave,
 Da tutti quanti gl' Iddii onorato,
 E dagli uomin mortali, e quanti mai
 * * *

Saltatore recando a tutti tutti
 Riso abbondante, ed allegrezza, e gioja.

Di

ΛΙΚΝΙΤΟΤ θυμίαμα, μάναν.

ΛΙΚΝΙΤΩ Διόνυσον ἐπ' Ὀχθαῖς ταῦσδε κικλήσκω,
 Νύσον, ἀμφιδαλῇ, πεποδημένον, ἄφρονα Βάκχον.
 Νυμφῶν ἐργῶ ἱερὰν εὐσεφάνε τ' Ἀφροδίτης,
 Ὅς ποτ' ἀνὰ δρυμὸς πεχορσμένα βήματα πάλλει,
 Σὺ νύμφαις, χαρίεσσιν ἐλαυνόμενῶ μανίῃσι.
 Καὶ βελᾶσι Διὸς πρὸς τ' αὐτῷ Περσεφόνειαν
 Ἀχθεῖς ἔξετράφης, φόβῳ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Εὐφρων ἐλδέ μάκαρ, πεχαρισμένα δ' ἱερὰ δέξαι.

ΒΑΚΧΟΤ περιχιόνι θυμίαμα, ἀράματα.

ΚΙΚΛΗΣΚΩ Βάκχον περιχιόνιον, μεθυδότην,
 Καδμείοισι δόμοις, ὅς ἐλασόμενῶ περὶ πάντα,
 Ἐσθσε κρατερῶς βρασμὸς γαῖης ἀποπέμψας.
 Ἦνίκα πυρφόρῳ αὐγῇ ἐνίκητε χθόνα πᾶσαν,
 Πρηνεῖρῶ ροίζοις ὁ δ' ἀνέδραμε δεσμός ἀπάντων.
 Ἐλδέ μάκαρ βακχότα γεγηθήας ἀραπίδεςι.

ΣΑ.

Di LICNITA, ovvero di Bacco dal Vaglio.

ΒΑCCO vagliajo in queste preci io chiamo,
 Niseo, che dal padre, e dalla madre
 Crescente è ramo in nobiltà fiorita,
 Desiato, affennato. Bacco germe
 Amabil delle Ninfe, e della bene
 Inghirlandata Vener, che pe' boschi
 Di quando in quando vibra a ballo i passi
 Cacciato da furori colle Ninfe
 Leggiadri, e per voler di Giove addutto
 Alla stessa Proserpina, nodrito
 Quindi fosti spavento agl' immortali,

Lic.

LICNITI suffimentum, mannam.

L Icnitem Dionysium super has orationes voco,
 Nyseium, virescentem, desideratum, letum Bacchum,
 Nympharum ramum optabilem, beneque coronatæ Veneris:
 Qui aliquando in sylvis saltata vestigia vertit,
 Cum Nymphis gratis vexatus insaniis, 5
 Et consiliis Jovis, adque ipsam Persephonem
 Molestus conversus es, timor immortalibus Diis:
 Latius venias beate, grata sacra recipere.

BACCHI Pericionii suffimentum, aromata.

Voco Bacchum Pericionium, vini datorem,
 Cadmiis domibus, qui volutus circa omnia
 Stetit fortiter, concussiones terræ remittens.
 Quando ignifer splendor superavit terram omnem
 Fulminis stridoribus, ille vero recurrit vinculum omnium. 5
 Veni beate Bacche latis præcordiis.

SA-

Lieto vieni, o beato, e le sacrate
 Gradite tue solennitadi accetta.

*Del PERICIONIO, ovvero Bacco delle Colonne,
 o del Colonnato. S' abbruciano Droghe.*

INvoco Bacco dalla Colonnata
 Dator del vin, ch' alle Cadmee magioni
 Girando da per tutto, e al fin fermonne
 Fortemente, e i bollori della terra
 Via mandò, quando il razzo porta-fuoco
 Il terren tutto vinse di faetta
 Colla stridente verga, e quei su corse,
 Vincol del tutto, vieni a noi beato
 Baccante con giuliva, e gaja mente.

A a

Del

ΣΑΒΑΖΙΟΥ θυμίαμα, ἀρώματα.

Κλυδί πάτερ Κρόνε υἱέ σαβάξιε κύδιμε δαῖμον,
 Οὐ βάαχον διόνυσον εἰβρομον εἰραφιώτῳ
 Μηρῷ ἑκατέρωθεν, ὅπως τετελεσμένῳ ἔλδη
 Τμῶλον ἐς ἠγάδιον παρ' Ἴππαν καλλιπάρῳ.
 Ἀλλὰ μάκαρ Φρυγίης μεδέων, βασιλεύετε πάντων,
 Εὐμενέων ἐπαρωγὸς ἐπέλδοις μουσικόλοιςιν.

5

ἸΠΠΑΣ θυμίαμα, εὐράκα.

Ιππαν κικλήσκω Βάαχε τροφόν, δαίδα κέρῳ,
 Μουσικόλον τελεταῖσιν ἀγαλλομένῳ Σάββι ἀγνέ,
 Νυκτερίοισι χοροῖσι, τυριβρεμέσσις ἰάχοισι.
 Κλυδί με ἄχομένη χθονία μήτηρ βασίλεια,
 Εἶτε σύ γ' ἐν Φρυγίῃ κατέχεις Ἰδης ὄρῳ ἀγνόν,
 Ἡ Τμῶλῳ τέρπει σε, καλὸν Λυδοῖσι δόασμα.
 Ἐρχεο πρὸς τελεταῖς ἱερῷ γηδεῖσα προσώπῳ.

5

ΛΥΣΙΟΥ λυαῖς ὕμνῳ.

Κλυδί μάκαρ Διὸς υἱ' ἐπιλύσιε Βάαχε διμάτωρ,
 Σπέρμα πολύμνητον, πολυνύμε, λύσιε δαῖμον.

Κρυ

Del SABAZIO, ovvero di Giove Sabazio.

O Di me padre di Saturno figlio,
 Sabazio illustre Nume, che Dioniso
 Bacco lungi-fremente, entro cucito
 Nella coscia cucisti, acciò finito
 Di far venisse sul divino Tmolo
 Appresso d' Ippa belle guancie; or via
 Beato della Frigia possente,
 Di tutti .....
 Soccorritor soccorri ai Sacerdoti.

Di IPPA. S' abbrucia lo Storace.

Ippa io chiamo di Bacco nutrice,
 Vergin Baccante, Sacrata ministra,

Del.

SABAZII suffimentum, aromata.

A Udi pater Saturni fili Sabazi, inclyte dæmon:
 Qui Bacchum Dionysium, valde rugientem, insutum
 Femori insuens, ut perfectus veniret
 Tmolus in divinam, ad Hippam pulchras genas habentem:
 Sed beate Phrygiæ imperans, præstantissime omnium, 5
 Benevolus auxiliator accedas sacra discentibus.

HIPPAE suffimentum, styracem.

Hippam voco Bacchi nutricem, placidam puellam,
 Sacrificam, cæremoniis gaudentem Bacchi puri,
 Nocturnis choris, igne strepentibus vociferationibus:
 Audi me orantem terrestris mater regina.
 Sive tu in Phrygia occupas Idæ montem purum: 5
 Vel Tmolus delectat te, pulcher Lydis chorearum locus:
 Veni ad sacrificia, sacra gaudens facie.

LYSII Lenæi hymnus.

A Udi beate Jovis fili Epilenie, Bacche, bimater,
 Semen memorandum, celebris Lysie dæmon: A

Delle Ordinazioni giubбилante
 Di Sabo casto, ne' notturni cori,
 Fuoco-frementi, rimbombanti Jacco.
 Odi le preci mie terrestre madre
 Regina; o che in Frigia il monte casto
 D' Ila possiegghi, ovver che ti diletta
 Il Tmolo, a quei di Lidia almo spettacolo;
 Vieni ai ministri lieta in sacro viso.

Di BACCO Lysio Lenæo.

O Di beato di Giove figliuolo
 Epilenéo, ovver degli strettoj,
 Bacco bimadre, seme celebrando,
 Di molti nomi Lysio, ovvero franco

A a 2

Nu-

Κρυφίγονον μακάρων ἱερὸν θάλασσαν, ὡς Βάαχε,
 Εὐτραφῆ, ἑκαρπε, πολυγηδεὰ καρπὸν αἰέζων,
 Ροχδίζων, λωαῖε, μεγαδεγές, αἰολόμορφε.
 Πανσίποιον θνητοῖσι φανείς, ἄκον, ἱερὸν ἀνδρῶν,
 Χάρμα βροτοῖς φιλάλμπον, ἐπαφίε, καλλιέδερε,
 Λύσιε, θυροσμανῆ, βρόμι, ὡς, πᾶσιν εὐφρων,
 Οἷς ἐδέλειε θνητῶν ἢ δ' ἀθανάτων ἐπιφαιύσκων.
 Νῦν σε καλῶ μῦσαισι μολῶν, ἡδυν, φερέκαρπον.

5

10

. NTMΦΩΝ θυμίαμα, ἀράματα.

Νῦμφαι, θυγατέρες μεγαλήτορας Ὠκεανοῖο,
 Τυροπόροις γαίης ὑπὸ κώδεσσιν οἰκί' ἔχυσαι,
 Κρυφίδρομοι Βάαχοιο τροφοί, χιδόνιαι, πολυγηδεῖς,
 Καρποτρόφοι, λειμωνιάδες, σκολιδρόμοι, ἀγναί,
 Ἀντροχαρεῖς, ἀνήλυξι κεχαρμέναι, ἠερόφοιτοι.
 Πηχάαι, δρομάδες, δροσοίμονες, ἵχνεσι κῦμαι.
 Φαινόμεναι, ἀφανείς, αὐλωνιάδες, πολύανδροι.
 Σὺν Πανὶ σκιρτῶσαι ἀν' ἔρτα, δάσσειραι,
 Πετρόρυποι, λιγυραὶ, κορσιπίδες, ὑλονόμοι τε.

5

Παρ-

Numè, liberatore de' beati,
 Di nascimento occulto, sacro germe,
 Evoè Bacco, crescitor di frutto,
 Graffo, fecondo, riccamente lieto,
 Risonante, Lenéo, alti-possente,
 Vari-forme, ch' agli uomini n' appari,
 Posa-pena, rimedio, sacro fiore,
 Gioja a' mortali, amico di quiete,
 Epafio, bella-zazzera, Liéo,
 Del tirsò matto, Bromio, Evoè,
 A tutti dolce, e pio, cui de' mortali
 Tu vuoi, e ancor degl' immortali; invoco
 Or te, che venghi a quei, che son partecipi
 De' misterj, soave, e fruttuoso.

Delle NINFE. S' incendono Droghe.

DEll' Ocean magnanimo figliuole,

Nin-

*A parentibus occultatum beatorum sacrū germen, Evie Bacche,
 Bene nutrite, fructuose, lætum fructum augens,
 Resonans, Lenæe, robuste, variegata forma, 5
 Laborem sedans, mortalibus apparens remedium, sacer flos,
 Gaudium hominibus, amans lætitiā, discretor, pulchram
 comam habens:
 Lysie, corona insaniens, rugiens, Evie, omnibus jucunde,
 Quibusvis mortalium & immortalium lucens:
 Nunc te voco sacra discitentibus venire, jucundum, fructiferum.*

NYMPHARUM suffimentum, aromata.

N*ymphæ, filie magnanimi Oceani,
 Humidis terræ sub profunditatibus domos habentes,
 Cursum occultantes, Bacchi nutrices terrestres, valde lætæ
 Fructus nutrientes, pratenses, oblique currentes, castæ,
 Antris gaudentes, speluncis lætæ, per aera euntes: 5
 Fontanæ, currentes, roscidæ, vestigiis leves:
 Apparentes, occultæ, in vallibus habitantes, floribus abundantes:
 Cum Pane saltantes supra montes, Evastiræ:
 Saxis fluentes, stridulæ, ramos habentes, in sylvisque pascentes;
 Vir-*

Ninfe, che sotto l'umide scavate
 Buche di terra vostre case avete
 D'occulte abitazion, balie di Bacco
 Terrestri, affai ridenti, allevatrici
 De' frutti, pratajuole, giardiniere,
 Di torto corso, caste, di spelonche
 Godenti, e d'antri, in aere spesso andanti,
 Fontanine, correnti, di rugiada
 Vestite, lievi di vestigia, e snelle,
 Apparenti, nascose, canaliere,
 Molti-florite, con Pane saltanti
 Per le montagne, e risuonanti Evoè,
 Sonore, che tra sassi ne scorrete,
 Mazziere, che pascete per la selva,

A a 3

Odo-

Παρθένοι δώδεις, λαχέιμονες, ἄπνοοι αὔραι,
 Αἰπολικαί, νόμιαι, θηρσὶν φίλαι, ἀγλαόκαρποι,
 Κρυμοχαρεῖς, ἀπαλαί, πολυθρέμυμονες· αὐξίτροφοί τε
 Κῆραι Ἀμαδρυάδες, φιλοπαύμονες, ὑγροκέλευθοι,
 Νύσαι, μανικαί, παιωνίδες, εἰροτερπεῖς,
 Σωὶ Βάκχῳ Διοὶ τε χάσιν θνητοῖσι φέρουσαι·
 Ἐλθετ' ἐπ' ἀφήμοις ἱεροῖς κεχαρηόσιν θυμῷ,
 Νᾶμα χέουσ' ὑγιεινὸν αὐξίτροφόνισιν ἐν ὄραις.

10

15

ΤΡΙΕΤΗΡΙΚΟΤ' θυμίαμα, ἀρώματα.

Κ Ἰκλήσκω σε μάκαρ πολυώνυμε μανικὲ βακχῶ,
 Ταυρόκερως, λυαῖα, πυρεπόρε, νύσπε, λυσῶ,
 Μητροτρεφὴς, λιγύστα, πυρεπόλε, ἔ' τελετάρχα·
 Νυκτέρ', διβελῶ, μιτρηφόρε, δυσσοπνέκτα·
 Ὀργιον ἄρρητον, τειφυῆς, κρύφιον Διὸς ἔργῳ·
 Πρωτογόν' ἦελκε παῖε, θεῶν πάτερ ἠδὲ ἔ' υἱέ·
 Ὠμάδιε, σκηπτέχε, χοροίμανες, ἀγέτα κάμων·
 Βακχάων ἀγίας τριετηρίδας ἀμφὶ γαλήνῃς·

5

P^η.

Odorate donzelle, in bianca vesta,
 Esposte all' aure, capraje, pastore,
 Care alle fiere, di ben lieti frutti,
 De' dirupi gioiose, delicate,
 Nodrenti molto, e d' alimento vivo,
 Amadriadi donzelle, ovvero Ninfe,
 In compagnia degl' alberi prodotte,
 Vaghe di scherzi, e d' acquidose vie,
 Nilée, infane, Peonidi, godenti
 Di Primavera con Bacco, e con Cerere.
 Ai mortali portando leggiadria;
 Venite a' Sacrificj avventurosi
 Con lieto cuor, sano liquor versando
 Nelle stagion, che l' alimento crescono.

In-

Virgines fragrantæ, albis indutæ, bene spirantes auris: 10
Caprariæ, pastorales, feris amicæ, splendidos fructus habentes:
Frigore gaudentes, teneræ, pecorosæ, nutrimenta augentes,
Puellæ Hamadryades, amantes ludum, in humidis ince-
dentibus viis,
Nyseïæ, insanæ, Pæonides, vere gaudentes,
Cum Baccho Cerereque, gratiam mortalibus ferentes: 15
Venite super famosa sacra leto animo,
Rivum fundentes sanum, nutrimenta augentibus in temporibus.

TRIETERICI suffimentum, aromata.

Voco te, beate, celebris, rabiose Bacche,
 Tauri cornua habens, Lenæe, ignem seminans, Ny-
 seïe, insane:
Amatre nutrite, Licnita, igni serviens, & princeps sacrificiorū:
Nocturne, boni consilii, mitram ferens, coronam agitans:
Orgium ineffabile, triplex, occultum Jovis germen, 5
Primogenite, secte, firme, Deorum pater & fili:
Humeralis, sceptrifer, in choro insaniens, dux comorum:
Bacchans, puras Trieteridas circa tranquillās,
 Rum-

Del TRIETERICO. S' incendono Droghe.

INvoco te beato in molti nomi
 Furioso Bacco, di torine corna,
 Lenéo, seminator di fuoco, Nisio,
 Liseo, allevato dalla genitrice,
 Vagliajo, che col fuoco attorno giri,
 Primiero autor degli misterj sacri,
 Notturmo, buon consiglio, porta-mitra,
 Scotitore del tirsò, Orgio infallibile,
 Trigenito, di Giove arcano ramo,
 Primogenito, Peo, Padre de' Dei,
 E figlio, d' ampie spalle, tieni-scettro,
 Matto de' balli, guidator di spaffi,
 E ferenate, e Baccante d' intorno

A a 4

A

Ρηΐχθων, πυρρεγγές, ἐπάφιε, κῦρε διμάτωρ,
 Οὐρεσφοῖτα ἔρως, νεβελδοσόλε, ἀμφιέτηρε,
 Παιῶν χρυσευχῆς, ὑποκόλπιε, βοτρυόσκιε.
 Βάσκαρε, κισσοχαρής, πολυπάρθενε, ἔ' δικάσκιε,
 Ἐλθὲ μάκαρ μύσαισι βρύων κεχαρημένῳ αἰεί.

10

Α'ΜΦΙΕΨΟΤΟΤΣ θυμίαμα, πάντα πλὺ λιβάνε.

Α'Μφιέτη καλέω Βάκχον, χθόριον Διόνυσον,
 Ἐγρόμενον κύραυς ἅμα νύμφαις διπλοκάμοισιν.
 Ὅς παρὰ Περσεφόνης ἱεροῖσι δόμοισιν ἰαῶν
 Κοιμίζει τελετῆρα χρόνον, Βακχῆϊον ἄγρον.
 Αὐτὸς δ' ὠϊκά πὼν τελετῇ πάλι κῶμον ἐγέρσις,
 Εἰς ὕμνον τρέπεται σὺν ὠζώνοισι αἰθλίαις,
 Εὐάζων κινῶν τε χορὰς ἐνὶ κυκλάσιν ὥραις.
 Ἀλλὰ μάκαρ χλοόκαρπε, κερασφόρε, κάρπιμε Βάκχε
 Βαῖν' ἐπὶ πάνθειον τελετῶν γανόωντι φροσώπῳ,
 Εὐτέρους καρποῖσι τελεσιγόνοισι βρυάζων.

5

10

ΣΙ.

A Triennii tranquilli, e sacrosanti.
 Spezza-terra, di fuoco alluminato,
 Epaphio, figlio di due madri, i monti
 Frequentante Cupido, di cerbiatto
 Vestito infino a piè, o annuale,
 Peane, lancia d' oro, sotto seno,
 Di grappi adorno, Ba'ffar, d' edra gajo,
 Multi-vergin, del Mondo adornamento.
 Vien beato, ognor caro ai sacri astanti.

Del' ANFIETE, o dell' Annale.
S' accende ogni cosa, salvo l' Incenso.

L' Annual Bacco invoco, o Dioniso,
 Terrestre, insieme colle Vergin Ninfe
 Svegliato dalle belle trecce, il quale

Pref.

*Rumpens terram, igne lucens, discretor, puer bimater,
In montibus incedens amor, ex pellibus cervinis stolam ha-
bens, singulis annis celebrate.* 10

*Pæan, auream habens hastam, succincte, uvis ornate.
Bassare, hedera gaudens, multas virgines habens, & ornate;
Veni beate, sacra discentibus florens, gratus semper.*

AMPHIETÆ suffimentum, omnia præter thus.

A *mpbietem voco Bacchum, terrestrem Dionysium:
Vigilantem puellis cum nymphis bene comatis:
Qui apud Persephones sacras domos quiescens,
Sopit triennale tempus, Bacchum castum.
Ille vero quando triennalem rursus comum excitat, 5
Ad hymnum convertitur cum formosis nutricibus.
Eusi canens, movensque choros in circularibus oris.
Sed beate virescere fructum faciens, cornute, fructuose Bacche:
Accede ad perdivinum sacrificium læta facie,
Sacris fructibus perfectis florens.* 10

SI-

Presso le sacre case di Proserpina
Posando un tempo trienne addormenta,
Baccante casto. Ed esso allora quando
Susciti l' annual trienne Festa,
Volgesi all' inno colle vaghe, e snelle
Nutrici, evoeggiando, e in un movendo
Le danze alla stagion, che tornò in giro.
Or beato erbe-frutto, porta-corna,
E fruttifero Bacco, vien con faccia
Risplendente di gioja all' ordinanza
Tutta divina, di ben sacri frutti,
E fecondi, e perfetti ornato, e carico.

Di

SILENI, Satyri, Baccharum suffimentum, mannam.

A Udi me, o pervenerande nutritor, Bacchi alumne,
 Silenum quique optime, honorate omnibus Diis,
 Et mortalibus hominibus in Trieteridibus temporibus:
 Caste, honorande, convivii legitimi sacrificii princeps,
 Evafter, amans vigilias, juvenescens suis Silenis: 5
 Naidibus & Bacchis dux, bederam ferentibus:
 Huc ad perdivinum sacrificium Satyrum cum omnibus
 Ferarum percussoribus, cantum dans Bacchicum regis.
 Cum Bacchis Lenæa, frugifera, veneranda præmittens
 Orgia nocte apparentia, sacrificiis sanctis declarans, 10
 Eusi canens, amans coronas, tranquillus conviviiis.

In VENEREM hymnus.

C OElestis, multos hymnos habens, risum amans, Venus,
 In ponto genita, genitrixque Dea, amans omnem no-
 ctem, veneranda:
 Nocturna, junctrix, versuta, mater necessitatis. 0.

Con sembiante ferino, dando il tuono
 Dell' Evoè in onor di Bacco Re,
 Colle Baccanti Lenei carmi, gravi,
 E perfetti intonando, e disvelando
 In sante ordinazioni Orgie notturne,
 Evoè ripetente, al tirsò amico,
 E tranquillando ne' drappelli sacri.

Sopra VENERE.

C Eleste, di molt' Inni, al riso amica,
 Venere in mar prodotta, genitrice
 Dea, vaga di vigilie, greve,
 Notturna, aggiogatrice, intrecciatrice
 D' inganni, madre di necessitate.

Che

Πάντα γὰρ ἐκ σέθεν εἰσιν, ὑπέζδξαο ὃ κόσμον·
 Καὶ κρατεῖς τρωσῶν μοιρῶν, γεννᾷς ὃ πᾶ πάντα,
 Οὐσά τ' ἐν ἑρανόῃ εἰσι ἔ' ἐν γαίῃ πολυκάρπῃ,
 Ἐν πόντῳ τε, βυθῷ τε· σιμνὴ βάκχοιο πάρεδρε,
 Τερπομένη θαλάσσι, γαμοσόλε, μήτερ ἐρώτων·
 Παιδοὶ λεκτροχαρῆς, κρυφία, χαλιδῶπι,
 Φαινομένη τ' ἄφανής, ἐρατοπλόκαμ', ὤπατέρεια,
 Νυμφιδία, σὺ δαιτῇ, θεῶν σκηπτύχε λύκαινα·
 Γεννοδότεια, φίλανδρε, ποθενοπάτη βιοδῶπα·
 Ἡ ζῄδξασα βροτὲς ἀχαλινώτισιν ἀνάγκαις,
 Καὶ θηρῶν πολὺ φύλον ἐρωταμανῶν ἀπὸ φίλτρων·
 Ἐρχω κυφογενὲς θεῶν γένος· εἴτ' ἐν ὀλύμπῳ
 Εἴ σὺ θεὰ βασίλεια καλῇ γήδεσα προσώπῳ,
 Εἴτε ἔ' ἀλιβάνη Συρίης εἰδ' ἀμφοπολδαίης,
 Εἴτε σύγ' ἐν πεδίοισι σὺ ἄρμασι χρυσεοδάκτυς
 Αἰγύπτῳ κατέχεις ἱερῆς γονιμῶδεα λυτρά,
 Ἡ ἔ' κυανίοις ὄχδοις ἐπὶ πόνπον οἶδμα
 Τερπομένη χαίρεις θνητῶν κυκλίσσι χορείαις,
 Ἡ νύμφαις τέρπῃ κυανώπισιν ἐν χθονὶ δίφ,
 Θῖνας ἐπ' αἰγιαλοῖς λαμνῶδεσιν ἄρματα κύφῳ.

5

10

15

20

Εἴτ'

Che tutte cose da te sono, e 'l Mondo
 Soggiogasti, e Signora alle tre parti
 Sei, generando tutte cose, quante
 E 'n Cielo, e 'n Terra son di frutti ricca,
 E 'n Mare, e nel profondo, veneranda,
 Affeffora di Bacco, che t' allegri
 De' conviti, di vesta nuziale,
 Madre d'Amori, Grazia, in letto lieta,
 Ascosa, di bei vezzi largitrice.
 Palese, occulta,
 D'amene trecce, e di gentili padri,
 Con sposalizia tavola, dei Dei
 Scettrata lupa, di generazione
 Datrice, all' uomo amica, bramatissima
 Donatrice di .....
 I mortali giugnente in isfrenate

Ne.

Omnia enim ex te sunt, subjunxistique Mundum,
Et quæcunque in Cælo sunt, & in terra fertili, 5
In pontoque, profundoque, veneranda, Baccho accidens:
Gaudens coronis, nuptiarum curam habens, mater amorum,
Lenocinio, lectis gaudens, occulta gratiæ datrix,
Apparens, & occulta, amabilem comam habens, bono patre nata,
Sponsalis cum convivio, Deorum sceptrifera lycæna, 10
Parentum datrix, amans viros, optatissima vitæ datrix.
Quæ jungens homines infrenatis necessitatibus,
Et ferarum magnam gentem amore insanientibus ab illecebris:
Veni ex Cypro genitum divinum genus, sive in Olympo
Es tu Dea regina, pulchra, læta facie: 15
Sive & thure abundantis Syriæ sedem circumis,
Sive tu in campis cum curribus auro paratis
Ægypti occupas sacra fertilia lavacra:
Vel & nigris collibus super ponticam undam,
Delectata gaudeas mortalium circularibus saltationibus: 20
Vel nymphis delecteris nigros oculos habentibus in terra divina,
Arenas ab littoribus arenosis curru levi:
Sive in Cypro regina nutritore tuo, ubi pulchræ te

Vir-

Necessitadi, e delle bestie il molto
 Popol d' Amor per l' attrattive folli.
 Vieni Ciprigna, prosapia divina,
 O sii tu nell' Olimpo Dea Regina,
 Gaja, e ridente con serena faccia,
 O dal Liban tu giri la Soria,
 O ne' piani co' cocchj fatti d' oro
 Tenghi d' Egitto sacra i fertil bagni:
 O pur nelle cerulee ripe al flutto
 Marino dilettrandoti tu godi
 Delle danze rotonde de' mortali,
 O delle Ninfe ti diletta, d' occhio
 Negro in la diva terra, trascorrendo
 Sugli arenosi lidi in cocchio lieve;
 Od in Cipro Reina tua nutrice,
 V' te le belle vergini non dome,

E

Εἴτ' ἐν Κύρῳ ἄνασσα τροφῇ σέο· ἐνθα καλαί σε
 Παρθένοι ἀδμήτῃαι νύμφαι τ' ἀνὰ πάντ' ἐνιαυτὸν
 Τμῦσί σε μάκαιρα ἔ' ἀμβροτον ἄγνον Ἀδώνιν.
 Ἐλδὲ μάκαιρα θεὰ καλ' ἐπήρασθον εἶδ'· ἔχουσα·
 Ψυχῇ γάρ σε καλῶ σεμνῇ ἀγίοισι λόγοισιν.

25

ΑΔΩΝΙΔΟΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

ΚΑὐδί με δῖχομένῃ πολυώνυμῃ δαῖμον ἔσσι,
 Ἀβροκόμη, φιλέρημε, βρύων ὠδαῖσι ποδευαῖς,
 Εὐβελε, πολύμορφε, τροφή πάντων ἀρίδῃε.
 Κέρν, ἔ' κόρη· σὺ πᾶσιν δάλ'· αἶν Ἀδωνί,
 Σβεννύμενε λάμπων τέ καλαῖς ἐν κυκλάσιν ἔραις·
 Αὐξιδάλῃς, δίκερως, πολυήρατε, δακρυόημε,
 Ἀγλαόμορφε, κυμαγεσίσι χαίρων, βαδυχαῖπα·
 Γμερίνις, Κύπριδ'· γλυκερὸν δάλ', ἔρν'· ἔρωπ'·
 Περσεφόνης ἐρασικλοκάεις λίκτροισι λοχάδαις·
 Ὅς ποτὲ μὲν ναίεις ὑπὸ αἴρταρον ἠερόντα,
 Ἡδὲ πάλιν πρὸς ὄλυμπον ἄγεις δέμας ἀερόκαρπον.
 Ἐλδὲ μάκαιρ μύσαισι φέρων καρπὸν ἀπὸ γαίης.

5

10

EP.

E le Ninfe per tutto quanto l' anno
 Inneggian tutto l' anno, e l' immortale
 Casto Adone. Deh vien beata Dea,
 Bella, che tieni amabile sembiante:
 Con grave cuor te chiamo in voci Sante.

D' ADONE. S' incendono Droghe.

O Di le preci mie molti-nomato
 Ottimo Nume, delicata chioma,
 Degli ermi luoghi, e solitarj amico,
 Che scaturisci di vezzosi canti,
 Di buon consiglio, e di molte fsembianze,
 Alimento di tutti manifesto,
 E donzella, e garzon, tu a tutti germe

Ado.

*Virgines Admetæ, nymphaeque singulis annis
Hymnis te celebrant beata, & immortalẽ castum Adonim : 25
Veni beata Dea, pulchra, optabilem formam habens :
Animo enim te voco pudico, sacris sermonibus .*

ADONIDIS suffimentum, aromata .

A Udi me orantem celebris dæmon, optime,
Capillis ornate, amans desertum, florens cantibus
optabilibus :

Boni consilii, multiformis, nutrimentum omnium manifestum,
Puella & puer, tu omnibus viriditas semper Adoni :

Extinguens splendensque pulchris in circularibus temporibus. 5

Viriditatem augens, bicornis, optate, lacrymis honorate,
Excellentis forma, venatoribus gaudens, profundam habens comã:
Desiderabilis animo Cypridis, dulcis viriditas, germen amoris,
Persephones amabiles comas habentis lectis generate .

Qui aliquando quidem habitas sub Tartaro obscuro, 10

Et rursus ad Olympum ducis corpus, maturans fructum :

Veni beate, sacra discentibus ferens fructus a terra .

MER-

Adone sempre, e spento, e risplendente
Nelli leggiadri ricorrenti tempi :
Crescitor di germogli, bicornuto,
Molto amabil, di lagrime,
Lieti-forme, godente della caccia,
Di fonda chioma, di vezzoso ingegno,
Germe dolce di Cipri, e d' Amor ramo .
Ne' letti insidiato dalla vaga
Ne' capelli Proserpina, che or sotto
Il Tartaro dimori tenebroso,
Ora all' Olimpo di bel nuovo adduci
Il corpo tuo in istagion pe' frutti :
Vieni beato mostrando de' misterj
A partecipi i frutti della Terra .

Di

ΕΡΜΟΥ χθονίῳ θυμίαμα, σύρακα.

ΚΩκύτι καίων ἀνυπόστροφον οἶμον ἀνάγκης,
 Ὅς Ψυχᾷς Διηΐδ' ἀπαίγεις ὑπὸ νέκτερα γαίης,
 Ἑρμῇ Βάσχει χοροῖο Διανύσοιο γένεδλον,
 Καὶ Παφίης κύρης ἐλικοβλεφάρῃ Ἀφροδίτης,
 Ὅς παρὰ Περσεφόνης ἱερὸν δόμον ἀμφιπολλᾶς,
 Αἰνομόροις Ψυχᾷς πομπὸς κατὰ γαῖαν ὑπάρχων.
 Ἄς ἀπαίγεις ὅπσταν μοίρης χρόνῳ εἰσαφίκηται,
 Εὐΐεφ' ῥάβδῳ δέλγων ὑπνοδάδι πάντα,
 Καὶ πάλιν ὑπνῶοντας ἐγείρεις· σοὶ γάρ ἔδωκε
 Τιμῷ Περσεφόνεια θεὰ κατὰ πύρρειον ἄρυν,
 Ψυχᾷς ἀνείοις Διηΐδ' ὁδὸν ἡγεμονδεῖν.
 Ἀλλὰ μάκαρ πέμπτοις μύσαις τέλῳ ἔδλόν ἐπ' ἔργοις.

5

10

ΕΡΩΤΟΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

ΚΙκλήσκω μέγαν ἄγνόν ἐράσμιον ἡδυνῶ Ἐρωτι,
 Τόξαλκῃ, πτερόεντι, πυρὶδρόμον, δίδρομον ὀρμῇ,
 Συμπαίζοντα θεοῖς ἡδ' ἀθησὶς ἀνδράποισ·

Εὐπά-

Di MERCURIO Terrestre. S' abbrucia lo Storace.

Ο Tu, che di Cocito abiti quella,
 Da cui tornare non si può giammai,
 Via di necessitate, che sotterra
 Conduci giuſo l' alme de' mortali,
 Mercurio Bacco, del coro di Bacco
 Generazione, e della Pafia giovane
 Vener di nere ciglia, che la casa
 Sacra dintorno giù di Proſerpina
 All' anime, che fer noſſa morte,
 Eſſendo ſotto terra il condottiere,
 Quei ne guidi allorchè del fato il tempo
 Fia pervenuto, colla ſacra verga

Ad-

MERCURII terreni suffimentum, styracem.

COcyti habitans insubversibilem viam necessitatis,
 Qui animas mortalium abducis sub inferna terræ,
 Mercuri. Bacche chori Dionysii genus,
 Et Paphiæ puellæ curvæ supercilia habentis Veneris:
 Qui apud Persephones sacram domum circumis, 5
 Tristibus animabus nuncius in terra existens,
 Quas abducis quando fati tempus venit,
 Sacra virga demulcens somnium dantia omnia:
 Et rursus dormientes excitas. Tibi enim dedit
 Honorem Persephone Dea per Tartarum latum, 10
 Animabus perennibus mortalium viæ ducem esse.
 Sed beate mittas sacra discentibus finem bonum circa opera.

AMORIS suffimentum, aromata.

VOco magnum, castum, amabilem, jucundum Amorem,
 Jaculo potentem, alatum, in igne currentem, bene
 currentem impetu,
 Colludentem Diis, & mortalibus hominibus,

Be-

Addormentando il tutto, e donatore
 Del sonno, e svegli poi gli addormentati;
 Ch' a te diè onor Persefone la Dea
 Per lo Tartaro largo d' esser scorta
 All' anime perenni de' mortali:
 Manda or beato buona fin per l' opre
 A quei, che a parte sono de' misterj.

D' AMORE. S' abbrucian Droghe.

IL grande chiamo, casto, amabil, dolce
 Amor, forte nell' arco, alato, fuoco
 Nel corso, e ben con impeto corrente,
 Che scherza con gli Dei, e co' mortali

B b

Un-

Εὐπάλαμον, διφυῆ· πάντων κληίδας ἔχοντα,
 Αἰθέρε' ἑρηνίς, πόντι, χθονός, ἡδ' ὅσα θνητοῖς
 Πνέματα παντογένηδ' αὖ βόσκει χλοόκαρπ'·
 Ἡδ' ὅσα πάτερ' ἄρ' ἔχει πόσις δ' αἰδέετ'·
 Μῦθ' γὰρ τέτων πάντων οἴκα κρατύνεις.
 Ἀλλὰ μάκαρ καδάραις γνώμας μύσαισι σωήρχε,
 Φαῦλος δ' ἐκποτίεις δ' ὀρμῆς ἀπὸ τοῦ δ' ἐπότημι.

5

10

ΜΟΙΡΩΝ θυμίαμα, ἀρώματα.

Μοῖραι ἀπειρίσοι, νυκτὸς φίλα τέκνα μελαίνης,
 Κλυτὴ με δίχομένε πολυώνυμοι, αἶτ' ἐπὶ λίμνης
 Οὐρανίας, (ἵνα λαλὼν ὕδωρ νυχίας ὑπὸ δέρμης
 Ρήγνυται ἐν σκιερῷ λιπαρῷ, μυχθῷ, ἀλίδῳ ἄντρῳ.)
 Νάυσαι, πεπότηθε βροτῶδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
 Ἐνδεν ἐπὶ βρότειον δόκιμον γέν' ἐλπίδι κῦρον
 Στείχετε, πορφύροισι καλυψάμεναι ὁδόνῃ·
 Μορσίμῳ ἐν πεδίῳ, ὅδε πάγγειον ἄρμα διαίκει
 Δόξα, δίκης παρὰ τέρμα ἔ' ἐλπίδ' ἡδέ μελεμνῶν,
 Καὶ νόμον ὠκυγίς ἔ' ἀπείρον' ἀνόμῳ ἀρχῇ.

5

10

Μοι-

Uomini, di man destro, e doppio fesso,
 Che maneggia le chiavi d' ogni cosa,
 Dell' Etere, del Ciel, del Mar, del Suolo,
 E ancor possiede tutti quanti i venti,
 Che la Dea pasce generando il tutto,
 Ed erbi-frutta, e tutto ciò, che l' ampio
 Tartaro inferra, e 'l mar falso sonoro.
 Che sol di tutto ciò tiene il governo.
 Or beato con pura mente vieni
 In compagnia de' mistici ministri,
 E le ree voglie, e fuor di luogo voglie
 Licenziane da loro, e manda lunge.

Del-

*Bene constructum, duplicis naturæ, omnium claves habentem,
 Ætheris, Cæli, ponti, terræ, & quoscunque mortalibus,
 Spiritus omnia generans Dea pascit, viridem fructum faciens :
 Et quæcunque Tartarus latus habet, pontusque in mari sonans .
 Solus enim illorum omnium gubernaculum regis .
 Sed beate puris sententiis sacra discentes accede :
 Perniciosa vero, absurdaque consilia ab illis dimitte . 10*

PARCARUM suffimentum, aromata .

P*Arca infinitæ, Noctis charæ filie nigræ,
 Audite me orantem celebres, quæque circa paludem
 Cælestem (ut alba aqua nocturno sub calore
 Frangatur in ambroso formoso penetrati lapidibus structo)
 Habitantes volatis hominum in immensam terram, 5
 Hinc ad humanum probum genus spe læve
 Iris, purpureis occultatæ velis,
 Fatorum in campo, ubi Pangeum currum gubernat
 Gloria, justitiæ ad finem, & spei, & curarum,
 Et legem Ogygii, & immensi legibus bene instructi imperii . 10*
Par.

Delle FATE. S' incendono Droghe .

F*Ate infinite, della negra notte
 Dilette figlie, udite mia preghiera
 Molti-nomate, che sulla palude
 Celeste, v' la bianca acqua dal calore
 Rompesi della notte, in un' ombroso
 Grasso fondo, in pietroso antro abitando
 De' mortali volaste all' ampia terra,
 E quindi alla mortal provata stirpe
 Per isperanza lieve camminate,
 Coperte di purpurei velami,
 Nel mortifero piano, ove il terrestre
 Cocchio cacciando va l' Oppinione
 Oltre alla meta di Giustizia, e Sperme,
 E quella de' pensieri, e oltre lo stile
 Dell' Ogigio infinito, è giusto regno,*

B b 2

Che

Μοῖρα γάρ ἐν βίῳ καὶ δόρῳ μόνον, ὅδ' ἐπὶ πᾶσι
 Ἀθανάτων οἱ ἔχουσι κάρη νιφόεντος οὐλύμπου,
 Καὶ Διὸς ὄμμα τέλειον· ἐπεὶ γ' ὅσα γίγνεται ἡμῖν,
 Μοῖρά τε ἔξ' Διὸς οἶδε νόσ' διαπαντός ἅπαντα.
 Ἀλλὰ μοι νυκτέροισι μαλακόφρονες ἠπιδόδυμοι,
 Ἀτροπε, ἔξ' Λάχεσι, Κλωθῶ, μόλετ' ἀπατέρειαι,
 Αἴεροι, ἀφανεῖς, ἀμεσάτροποι, αἰὲν ἀτερεῖς.
 Παντοδόττειραι, ἀφαιρέτιδες, θνητοῖσιν ἀνάγκη.
 Μοῖραι ἀκίσσατ' ἐμῶν ὁσίων λαιβῶν τε ἔξ' ὀχλῶν.
 Ἐρχόμεναι μύσαις λυσιπήμονες ἔφρονι βαλῇ.
 Μοιρῶν τέλ' ἔλθ' αἰοιδῇ, ὣς ὕψαν' Ὀρφῆς.

15.

20

ΧΑΡΙΤΩΝ θυμίαμα, σύρακα:

Κλυτὴ μοι ὦ Χάριτες μεγαλήνυμοι, ἀγλαόσμοι,
 Θυγατέρες Ζηνός τε Εὐνομίης βαθυκόλπου,
 Ἀγλαίη τε, Θάλαα, ἔξ' Εὐφροσύνῃ πολυόλβε,
 Χαρμοσύνης γενέττειραι, ἐράσμιαι, ἀφρόσων' ἀγναί,
 Αἰολόμορφοι, ἀειδαεῖς, θνητοῖσι ποδαινᾶι,
 Εὐκταῖαι, Κυκλάδες, καλυκώπιδες, ἡμερόεσσαι.
 Ἐλθοῖτ' ὀλβοδόττειραι, αἰὲ μύσαισι προσώεῖς.

5.

NE.

Che nella vita solo il Fato mira,
 Nè alcun' altro mai degl' immortali,
 Ch' anno la cima del nevoso Olimpo,
 E di Giove il divino occhio perfetto.
 Che quantunque mai cose a noi n' avvengono
 Il Fato, e l' intelletto fa di Giove.
 Or via notturne con tenero cuore,
 E con viscere dolci Atropo, e Lachesi,
 Cloto venite a me, di buona nascita,
 Aeree, occulte, inesorabil, sempre
 Indomite, datrici d' ogni cosa,
 Toglitrìci, a' mortali necessarie.
 Fate, udite mie. Sante e libagioni,
 E preci, da' ministri de' misterj
 Venendo scioglitrìci de' travagli

Con

*Parca enim in vitam respicit solum, neque alius
 Immortalium, qui tenent vertices nivosi Olympi,
 Et Jovis visus perfectus. quoniam sane quæcunque fiunt nobis,
 Parcaque & Jovis novit animus semper omnia.
 Sed me nocturnæ molliter sapientes mites animo, 15
 Atrope, & Lachesi, Cloto, accedite bonis parentibus natæ:
 Aereæ, occultæ, inconversibiles, semper indomitæ:
 Omnia dantes, inexemptibiles, mortalibus necessitas,
 Parcæ audite meas sanctas libationesque & orationes,
 Venientes sacra discantibus damna solventes læto animo, 20
 Parcarum finem alto cantu, quem composuit Orpheus.*

GRATIARUM suffimentum, styracem.

A *Udite me, o Gratiæ celebres, honorandæ,
 Filiæ Jovis & Eunomiæ profundum sinum habentis,
 Aglæaque, Thalia, & Euphrosyne dives,
 Gaudii genitrices amabiles, delectationes castæ,
 Variformes, semper virentes, mortalibus desiderabiles, 5
 Optandæ, Cyclades roseas facies habentes, desiderandæ,
 Venite divitiarum datrices, semper sacra discantibus benevolæ.
 NE-*

Con buon talento,
 Canto di Parche fin, cui tesse Orfeo.

Delle GRAZIE. S' incende lo Storace.

U *Dite me, o Grazie, di gran nomi,
 Di chiari onori, figliuole di Giove,
 E dell' Eunomia di profondo seno,
 Aglaja, Talia, e ricca Eufrosine,
 Genitrici di gioja, amene, liete,
 Caste, di varia forma ognor fiorite,
 La brama, e i voti de' mortali, in giro
 Andanti, fresche in viso come rosa,
 Vezzose, via venite, di ricchezza,
 E di prosperitate donatrici,
 Agli sacri ministri ognor benigne.*

B b 3

Del-

NEMΕΣΕΩΣ ὕμνος.

Ω' Νέμεσι, κλέζω σε διὰ βασίλεια μεγίστη,
 Πανδερκής, ἰσορῶσα βίον θνητῶν πολυφύλων.
 Αἰδία, πολύσεμνε, μόνη χαίρουσα δίκαιοις,
 Ἀλάσθουσα λόγον πολυτοίχιον, ἄσπερον αἶα,
 Ἦν πάντες δεδάσσι βροτοὶ ζυγὸν αἰχίῃ δύντες.
 Σὴ γὰρ αἰὲ γνῶμη πάντων πέλει, ἔδέ σε λήθει
 Ψυχὴ ὑπερφρονέουσα λόγων ἀδιακρίτων ὀρμαῖ.
 Πάντ' ἰσορῶς, ἔ' πάντ' ἐπακύνεις, πᾶντα βραβδύεις.
 Ἐν σοὶ δ' εἰσὶ δίκαι θνητῶν, πανυπέρτατε δαῖμον.
 Ἐλθέ μάκαρ' ἀγνὴ μῦσαι ἐπιπάρροδ' αἶα.
 Δός δ' ἀγαθῷ διάνοιαν ἔχαν, πᾶντα πανεχθρῆς
 Γνώμας ἔχ' ὀσίας, πανυπέφρονας, ἀλιτραπεύας.

ΔΙΚΗΣ θυμίαμα, λίβανον.

Ὄμμε Δίκης μέλπω ταχιδερκεῖα, ἀλλομορφῆ,
 Ἦ' ἔ' Ζευὸς ἀνακτὸς ἐπὶ θρόνον ἱερὸν ἵζα,
 Οὐρανόθεν καθορῶσα βίον θνητῶν πολυφύλων,
 Τοῖς ἀδίκοις σμωρός, ἐπιβελύουσα δίκαια,

Della NEMESI. Inno.

O Nemefi, te chiamo Dea regina
 Massima, tutta vista, che riguardi
 La vita de' mortali in varie genti,
 Eterna, molto veneranda, sola
 Godente nelle cose giuste, e detti
 Mutante, molto varj incerti sempre,
 Cui tutti temono i mortali, il giogo
 Ponendo al collo; poichè il tuo ognora
 Volere è quel di tutti, nè t'è ascola
 Alma sprezzante i detti in matta voga.
 Tutto vedi, e di tutto, e tutto guidi.
 In te sono le cause de' mortali,

NEMESIS hymnus.

O *Nemefi, voco te Dea regina maxima,
 Omnia videns, inspiciens vitam mortaliū diverſigenarū.
 Sempiterna, perveneranda, ſola gaudens juſtis,
 Mutans ſermonem varium turbulentum ſemper,
 Quam omnes timent homines, jugum cervici imponentes. 5
 Tua enim ſemper ſententia omnium eſt, neque te latet
 Anima contemnens ſermones temerario impetu.
 Omnia vides, & omnia audis, & omnia diſpenſas,
 In teque ſunt judicia hominum, præſantiſſime dæmon:
 Veni beata, caſta, ſacra diſcentibus adjutrix ſemper, 10
 Daque bonam cogitationem habere, ſedans omnino inimicas
 Opiniones, non juſtas, omnia deſpicientes, alieniſſimas.*

JUDICII ſuffimentum, thus.

V *Iſum judicii cano multa videntis formoſi,
 Quod & Jovis regis ſuper thronum ſedet,
 Ex Cælo inſpiciens vitam mortalium multigenarum:
 Injuſta puniens, inducens juſta,*

Ex

O traffovrano Nume. Vien beata,
 Caſta, ognora in aita ai Sacerdoti.
 Concedi, ch' una buona mente abbiamo,
 Ceſſando gl' inimici aſpri talenti,
 Non ſanti, tutti ſprezzo, ed impietade.

Della DICE, ovvero Dea Giuſtizia. Timiama, Incenſo.

L' Occhio della Giuſtizia io canto, indietro
 Mirante, ben di vaga, illuſtre forma,
 Che ancor di Giove Re ſul ſacro trono
 Aſſiſa ſtaſſi dal Ciel riguardando
 La vita de' mortal di ſacre genti,
 Che fugl' ingiuſti ultrice, aggravi il giuſto

B b 4

Dall'

Εξ ισότητος ἀληθείας, σωάγυσ' ἀνομοῖα. 5
 Πάντα γάρ ὅσα κακῶς γνῶμαις θνητοῖσιν ὀχέεται,
 Δίσκηρα βυλομένοις πὸ πλεον βυλαῖς ἀδίκοις,
 Μῆνι ἐπιμβαίνουσα δίκῃ ἀδίκους ἐπεγείρεις,
 Ἐχθρὰ τῶν ἀδίκων, ἄφρων ἢ σωῖσσι δικαίους.
 Ἀλλὰ θεὰ μὸν ἐπὶ γνῶμαις ἐδλαῖσι δικάα,
 Ὡς ἂν αἰεὶ βιοτῆς πὸ πεπρασμένον ἡμᾶρ ἐπέλθοι. 10

ΔΙΚΑΙΟΣΤΝΗΣ θυμίαμα, λίβανον.

Ὡς θνητοῖσι δικαιοπάτη, πολυόλβε, ποθενή,
 Εξ ισότητος αἰεὶ θνητοῖς χαίρουσα δικαίοις,
 Πάντῃ, ὀλβιόμοιρε, Δικαιοσύνη μεγαλαυχῆς,
 Ἡ καθαράς γνῶμαις αἰεὶ πᾶσι δέοντα βραβεύεις, 5
 Ἀθραυστὸς πὸ σωειδός· αἰεὶ θραύεις γὰρ ἅπαντας
 Ὅσοι μὴ πὸ σὸν ἦλθον ὑπὸ ζυγόν, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶ
 Πλάσσει βελραῖσι παρεγκλίναντες ἀπλήσως·
 Ἀσάσεις, φίλη πάντων, φιλόκομ', ἐρατεινή,
 Εἰρῶν χαίρουσα, βίον ζηῶσα βέβαιον·
 Αἰεὶ γὰρ πὸ πλεον ευχέης, ισότητι ἢ χαίρεις. 10

Eν

Dall' eguaglianza della veritade
 Le cose unendo ancor diffimiglianti.
 Che tutte quelle cose, che con rei
 Talenti dai mortal vengon portate,
 Malagevoli sono a giudicare
 Da chicchessia, or per lo più a configli
 Ingiusti su montando, e la giustizia
 Svegli sopra gl' ingiusti. Degl' ingiusti
 Nemica volentier converfi con i giusti.
 Or vieni Dea su' buon pensieri giusta,
 E ognor di vita il fatal dì ne venga.

*Della DICEOSINE, ovvero virtù della Giustizia.
 Timiama, Incenso.*

Ο Giustizia, a' mortali desiata,
 Molto ricca, felice, sopraggiusta,

Per

Ex pietate veritatis colligens dissimilia. 5
Omnia enim quęcunque malis opinionibus mortalibus vebuntur,
Judicatu difficilia volentibus multum consiliis injustis,
Solum conscendens judicium injustis excitas,
Inimicum injustorum, benevolum vero converſaris cum justis :
Sed Dea veni sub ſententiis bonis juſta, 10
Donec ſemper vitę fatata dies veniat.

JUSTITIÆ ſuffimentum, thus.

O *Mortalibus juſtiſſima, multarũ divitiarum, deſiderãda,*
Ex æqualitate ſemper mortalibus gaudens juſtis,
Ubique honorata, fortunata, juſtitia magnanima :
Quę puris ſententiis ſemper neceſſaria diſpenſas,
Invulnerata conſcientia. ſemper vulneras enim omnes, 5
Quotquot non tuum venerunt ſub jugum, ſed ſuper illud
Trutinis fortibus declinantes inexplebiliter :
Contentioneque carens, amica omnium, amans hymnos, amabilis,
Pace gaudens, vitam amans firmam.
Semper enim quod plus eſt odio proſequeris, æqualitate ve-
ro gaudes. 10

In

Per l' uguaglianza ognor lieta degli uomini,
 Giuſtizia tutta onor, di ricca ſorte,
 Di grande orgoglio, che con pura mente
 Sempre le coſe opportune configli,
 Infrangibile nella coſcienza.
 Perchè ſempre tu frangi tutti quelli,
 Che non vennero ſotto a tua bilancia,
 Ma ſopr' eſſa ſon gravi, ſempre ſenza
 Diſcrezion, nè modo la declinano.
 Nimica delle parti, a tutti amica,
 Amabile, amatrice di feſtoſe
 Serenate, e ſollazzi, della pace
 Vaga, e vaga d' un vivere coſtante,
 Ch' odii ſempre il vantaggio, ed ami il giuſto,
 E dell' egualitade ti diletta.

Che

Εν σοὶ γὰρ σοφίης ἀρετῆς σέλ' ὄλον ἰκάνει.
 Κλυδί θεά, κακίῳ θνητῷ θραύσας δικαίης,
 ὣς αἶ ἰσορροπίασιν αἰεὶ βί' ἰδλὸς ὀδύσει
 Θνητῷ ἀνδράπων οἱ ἀρετῆς καρπὸν ἔδωκε,
 Καὶ ζῶν πάντων, ὅπως ἐν κόλποισι παύλῃ
 Γαῖα διὰ μήτηρ ἔ' πόντῳ ἀνάλ' Ζεὺς.

15

ΤΜΝΟΣ Νόμος.

Ἀ' Ὀανότων καλὴν ἔ' θνητῷ ἀγνὸν ἀνακτε,
 Οὐράνιον Νόμον, ἀποδείτῳ, σφραγίδα δικαίας.
 Πόντε τ' ἀναλίε' ἔ' γῆς, φύστας πὸ βέβαιον.
 Ἀκλινῇ, ἀσάστειον, αἰεὶ τηρῶνται νόμοισιν,
 Οἷσιν αὖτις φέρων μέγαν ἑρᾶν ὡπὸς ὀδύει,
 Καὶ φθόρον ἢ δίκαιον ροίζε τρόπον ὡπὸς ἐλαύνει.
 Ὅς ἔ' θνητοῖσιν βιατῆς τέλ' ἰδλὸν ἐγέρει.
 Αὐτὸς γὰρ μὲν' ζῶν οἷκ' κρατύνει,
 Ἐνώμας ὀρθοπέταται σωτὴν ἀδιάρρητ' αἰετ'.
 Ὠγύγι', πολύφερ', ἀβλάπτως πᾶσι σωσιῶν
 Τοῖς νομίμοις, ἀνόμοις δ' ἐφ' ἑρᾶν κακότητι βαρεῖαν.

3

10

Aλ-

Cho in te di sapienza, e di virtude
 Tutto il fior giugne, e la perfezione.
 Odi Dea, che ne frangi de' mortali
 A ragion la malizia, affinchè sempre
 Con equilibrio il buon viver cammini
 Degli uomini mortali, che si mangiano
 Il frutto della Terra, e ancor di tutti
 Gli animai, quanti ne' suoi seni nutre
 Terra Dea Madre, e marin Pontio Giovo.

Inno della LEGGE.

DEgl' immortali io chiamo, e de' mortali
 Quella casta Reina, la celeste
 Legge, legislatrice delle Stelle,
 Giusto suggello dell' amico Ponto,

E

*In te enim sapientiæ virtutis finis integer accedit.
Audi Dea malitiam mortalium vulnerans iuste,
Ut æqualitate semper vita bona iter faciat.
Mortalium hominum, qui terræ fructum edunt:
Et viventium omnium, quicunque in sinu nutrit
Terra Dea mater, & ponticus marinus Jupiter.*

15

HYMNUS Legis.

Immortalium voco, & mortalium castum regem,
Cœlestem legem, astrorum positorem, signaculum iustum,
Pontique marini, & terræ naturæ firmum,
Inflexibilem, seditione carentem, semper servatam legibus,
Quibus supra ferens magnum Cœlum ipsa it, 5
Et invidiam non iustam stridoris modo ipsa insequitur:
Quæ & mortalibus vitæ finem bonum excitat.
Ipsa enim sola viventium gubernaculum firmat,
Sententiis rectissimis conversans inconvertibilis semper:
Antiqua, peritissima, sine lesione, omnibus cohabitans 10
Legitimis, illegitimis verò ferens malitiam gravem.

Sed

E della Terra, e di natura il fermo.
Inconcussa, inclinabile, posata,
Sempre servante con sue buone leggi,
Colle quali il gran Ciel sopra portando
Essa cammina, e non la giusta invidia
Essa a modo di turbine discaccia.
Ch' anco a' mortali della vita buona
Fine ne desta, ch' ella sola fiede
Degl' animai al governo,
Stando colle rettissime sentenze
Senza torcersi mai da dirittura.
Ogigia, di molta speranza,
Senza offensione dar con tutti quanti
I legittimi, e giusti a casa stante.
Agl' ingiusti, che son fuori di legge,
Gravoso nocumento, aspro arrecante.

Or

Ἀλλὰ μάκαρ πάντιμε, φερίλβιε, πᾶσι ποδανί,
Εὐμένεις ἦτορ ἔχων μνήμῳ σίο πέμπει φέρεται.

ἈΡΕΩΣ θυμίαμα, λίβανον.

Ἄρρηκτ', ὀβεμώδυμε, μεγαδυνίς, ἄλκιμε δαῖμον,
Ὅπλοχαρής, ἀδάμασσε, βροτοκτόνε, ταχιστοπλήστα
Ἄρες ἀνάξ, δολοδάπτε, φόνους πεπταλεγμένῃ αἰεὶ,
Αἵματι ἀνδροφόνῳ χαίρων, πολεμόκλονε, φεικτιῇ,
Ὅς ποδῖας ξίφεσιν τε ἔ' ἔγχεσι δῆλον ἄμυσσον.
Στήσον ἔβην λυσσῶσαν, ἄνευ πόνον ἀλγεσίδυμον.
Εἰς δὲ πόδον ἑλσον Κύαριδ', κάμεις τε λυαίης,
Ἀλᾶξαι ἀκλῶ ὅπλων εἰς ἔργα παῖ Διὸς.
Εἰρλίῳ ποδῶν κυροτρόφον, ὀλβιοδῶταν.

ἩΦΑΙΣΤΟΥ θυμίαμα, λιβατομένην.

ἩΦαις' ὀβεμώδυμε, μεγαδυνίς, ἀκάματον πῦρ,
Λαμπόμενε φλογίαις αὔραις φαισίμβροτε δαῖμον,
Φωσφόρε, καρτερόχερ, αἰώνιε, τεχνοδίαυτε,

Εἶρ-

Or beata, onorata di per tutto,
Di fortuna, e di roba apportatrice:
Da tutti desfiabile, or benigna
Manda di te memoria eccellentissima.

Di MARTE. S' abbrucia Incenso.

ἸNfrangibil, gravoso, di coraggio,
D' alta possa, robusto Nume, d' armi
Dilettante, indomabil, micidiale,
Battitor di muraglie, Marte Re,
D' inganni rimbombante, d' omicidj
Sempre imbrattato, godente di fangue,
O micidiale agitator di guerra,
Terribil, che desiderj con spade,

E

*Sed beata, ubiq; honorata, divitias ferens, omnibus desideranda :
Benevolum animum habens , memoriam tuam mitte optima .*

MARTIS suffimentum , thus .

INfracte , fortem animum habens , robuste , fortis dæmon ,
Armis gaudens , indomite , homicida , muros quatiens ,
Mars rex , delo cædens , cædibus inquinate semper ,
Sanguine humane cædis gaudens , bellum movens , borrende :
*Qui desideras ensibusque & hastis contentionem concinnam , &
Seda contentionem rabiosam , dimitte laborem dolorosum ,
Inque desiderium annue Cypridis , Comosque Lyæos ,
Mutans robur armorum in opera Cereris :
Pacem desiderans , pueros nutrientem , divitias dantem .*

VULCANI suffimentum , libanomannam .

Vulcanè fortem habens animum , robuste , indefesse ignis ,
Lucens urentibus auris , lucem hominibus ferens :
Lucifer , manu fortis , æterne , artium arbiter ,

Ope-

E con lance la briga senza Muse ,
E senza Grazie ruvida , aspra , folle .
La rabbiosa discordia or tu ne ferma ,
Rilascia la fatica cordogliosa
Dell' armi la possanza barattando ,
Ai lavori di Cerere la Pace
Desiando , di figli allevatrice ,
E di roba , e fortuna donatrice .

Di VULCANO . S' abbrucia l' Incensomanna .

Vulcan gravoso , di coraggio , d' alta
Possà , indefesso fuoco , lampeggiante
Di fiammei soffi , luminoso , inatto
Nume , lucifer , fortemano , eterno ,
Che nell' arti la vita ne conduci ,

La-

Ἐργατῆρ, κόσμοιο μέρϑ', εὐχεῖσιν ἀμειφές,
 Παμφαγε, πανδαμέτωρ, πανυτίρατε, πανωδίματε, 5
 Αἰδῆρ, ἔλϑ', ἄσρα, σελῶν, φῶς ἀμείαντον.
 Ταῦτα γάρ Ἡφαίστιο μέλη θνητοῖσι φροφαίνει.
 Πᾶσα δὲ οἶκον ἔχεις, πᾶσαν πόλιν, ἔδρα πάντα,
 Σώματά τε θνητῶν οἰκῆς πόλυόλβε, κράται·
 Κλυδί μοῖαιρ, κλήζω φρὸς αἰῆρες ἐπὶ λοιβῆς, 10
 Αἰεὶ ὅπως χαίρουσιν ἐπ' ἔργοις ἡμέρϑ' ἔλδοις.
 Παῦσον λυσώσαν μανίαν πυρὸς ἀλαμέτωιο,
 Καῦσον ἔχων φύσας ἐν σώμασιν ἡμετέροισιν.

ἈΣΚΛΗΠΙΟΥΤ θυμίαμα, μόναν.

Ἰὴτῆρ πάντων Ἀσκληπιέ, διάσῃσι Παιῶν,
 Ἰόλγων ἀνδράων πολυαλγία τήματα νόσων,
 Ἡτιόδωρε, κραταί μέλοις κατέγων ὕγιαν,
 Καὶ πάνων νόσων χαλεπῶς κῆρας θανάτωιο, 5
 Αὐξιδάλῃ κόρε, ἀπαλεξίκακ', ὀλβιόμοιρε,
 Φοῖβη Ἀπόλωνϑ' κρατέρον δάλϑ' ἀγλαόμιον,
 Ἐχδρὲ νόσων, ὕγιαν ἔχων σύμπαντα ἀμειφῆ,
 Ἐλ-

Lavorante, del Mondo parte, senza
 Taccia elemento, mangiador solenne,
 Che 'l tutto ingoi, domator del tutto,
 Tutto sovran, che ti ritrovi in tutto,
 Etere, Sole, Stelle, Luna, lume
 Amiano, o vogliamo senza macchia;
 Che queste di Vulcan membra ai mortali
 Appajono, ogni casa tu possiedi,
 Ogni Città, ed ogni nazione,
 E i corpi de' mortali abiti, ricco
 Molto, robusto. Odi, beato, io chiamo
 Alle mistiche sacre libagioni,
 Acciò sempre benigno all' opre venghi.
 Il rabbioso furor cessa del fuoco
 Infaticabil, naturale avendo
 Accensione dentro ai corpi nostri.

D'E.

Operator, Mundi pars, elementum irreprehensibile:
 Omnia comedens, omnia domans, præstantissime omnium arbiter:
 Æther, Sol, æstra, Luna, lux impolluta. 6
 Illæ enim Vulcani partes mortalibus prælucent:
 Omnemque domum habens, omnem civitatem, gentes omnes,
 Corporaque mortalium habitas, valde dives, fortis:
 Audi beate, ad hoc sacras super libationes, 10
 Semper ut delectantia circa opera mansuetus venias,
 Seda furiosam insaniam ignis indefessi:
 Ustionem habens naturæ in corporibus nostris.

ÆSCULAPII suffimentum, mannam.

SUPplex omnium Æsculapi, here Pean,
 Decipiens hominum multi doloris damna morborum,
 Lenia donans, fortis, veni adducens & sanitatem,
 Et seda morborum difficiles Parcas mortis:
 Augens viriditatem, puer incurabilis, fortunate, 5
 Phœbi Apollinis forte germen honorandum:
 Inimice morborum, sanitatem habens corripualem inculpatam,
 Ve-

D' ESCULAPIO. S' incende il Mannan.

DI tutti medicante, o Esculapio,
 Padron Pean, che delle infermitadi
 Degli uomini sopisci i tristi duoli,
 Lenitivo dator, possente, vieni
 Conducendo anco teo la salute,
 Che Igéa s' appella, ovver la sanitate,
 E cessando de' morbi le severe
 Fate di morte, crescitor fiorito,
 Fanciullo, cacciator di guai,
 Di Febo Apollo valoroso germe,
 Illustre, e chiaro, ed onorato molto.
 Nimico a mali, Igéa con teo avendo
 Incolpabil consorte. Or vien beato

Sal-

Ἐλθε μάκαρ σωτήρ, βιοτῆς τέλει· ἰδὼν ὀπάων.

ΤΡΕΪΑΣ θυμίαμα, μάραν.

Ι Μερῶσι, ἱρατῇ, πολυδάμνῃ, παμβασιλείῃ,
 Κλυδί μάκαρ' ὑγίᾳ φερόλβῃ, μήτερ ἀπάντων.
 Ἐκ σέο γάρ νῦσοι μὲν ἀποφθινύθουσι βροτοῖσι,
 Πᾶς δὲ δόμῳ δάλα πολυγηδῆς ἔνεκα σέο,
 Καὶ τέχνηαι βέβησι. ποδῶ δέ σε κόσμῳ ἄνωσσε,
 Μῦν' δὲ ευγείας αἰδῆς Λυχοφδόρῳ αἰεῖ.
 Εὐδαλῆς, Ἀκταϊοπάτῃ, Διητῇ ἀνάπαυμα.
 Σὺ γὰρ ἄτερ πάντ' ἐστὶν ἀναφελῇ ἀνδράποισιν.
 Οὔτε γὰρ ὀλβοδότῃς Πλῦτ' γλυκερὸς θαλίῃσιν,
 Οὔτε γέρον πολύμοχθ' ἄτερ σέο γίνεται ἀνὴρ.
 Πάντων γὰρ κρατεῖς μύθη, ἔ πασιν ἀνάσσεις.
 Ἀλλὰ θεὰ μόλε μυστιπόλοισι ἐπιπαρρόδῳ αἰεῖ,
 Ρυομένη νύσων χελετῶν κακότητον ὀπίω.

ΕΤΜΕΝΙΔΩΝ θυμίαμα, ἀρώματα.

Κ Κύτε θεαὶ πάνσημοι, εἰρίβομοι, Ἀράσσειραι,
 Τισιφόνῃ τε ἔ Αἰακτῶ, ἔ δὲ Μάγαιρα.
 Νυκτίεμαι, μύχιαι, ὑπὸ κλέθουσιν οἰκί' ἔχουσαι
 Ἀντρω ἐν ἱερώνῃ, παρὰ Στυγὸς ἱερὸν ὕδωρ.

Salvador, dando buona fin di vita.

* * *

Qui manca l' Inno della Sanità.

* * *

Delk

Veni beate servator, vitæ finem bonum præbens.

SANITATIS suffimentum, mannam.

Desideranda, amabilis, multorum thalamorum, omnium regina:

Audi beata sanitas, divitias ferens, mater omnium.

Ex te enim morbi collabuntur hominibus,

Omnisque domus viret valde leta gratia tui,

Et artes aggravant, desideratque te Mundus regina, 5

Solaque odio prosequeris, æterna, animas nutriens semper,

Semper vicens, optabilis, mortalium requies.

Te enim sine omnia sunt inutilia hominibus.

Neque enim divitiarum datrices divitiæ, dulces convivii:

Neque senex laboriosus sine te fit vir. 10

Omnes enim regis sola, & omnibus imperas,

Sed Dea veni sacra discentibus auxiliatrix semper,

Liberans a morbis gravibus infælicem dolorem.

FURIARUM suffimentum, aromata.

Audite Deæ, ubique honoratæ, valde rugientes, bene laborantes,

Tisiphoneque, & Aletto, & diva Megæra:

Nocturnæ, abditæ, sub profunditatibus domos habentes

Antro in obscuro ad Stygis sacram aquam.

Non

*Dell' EUMENIDI, ovvero delle Benevole,
cioè delle Furie.*

UDite, Dee, onorate da per tutto,
Largamente frementi, struggitrici,

Tisifone, ed Aletto, e la divina

Megera, Dee notturne, intanate, che le cose

Sotto ascondigli profondi tenete

In antro bujo presso l'onda sacra

Di Stige. Per non

C c

Vo-

Οὐχ ὅσας βελαῖσι βροτῶν πεποτημέναι αἰεὶ,
 Λυσήρεις, ἀγέρωχοι, ἐπαυάζουσαι ἀνάγκαις,
 Θηροπέπλοι, πτωχοὶ, ἐριδονεῖς, βαρυαλγείς,
 Αἶδεω χθονίαι φοβεραί κόραι αἰολόμορφοι.
 Ἥϊεαι, ἀφανεῖς, ἀκύδρομοί δ' ὥς τε νόημα.
 Οὔτε γὰρ ἡελίῳ παχινὰ φλόγες, ἔτε σελήνῃς,
 Καὶ σοφίας, ἀρετῆς τε, ἔ' ἐργασίμῃ δρασύνητι,
 Εὐχαεῖ, ἔτε βίῃ λιπαρᾷ περικαλλέει ἥβῃς,
 Τμῶν χωρεῖς ἐγείρει εὐφροσύνας βίῳ πῳο.
 Ἀλλ' αἰεὶ θνητῶν πάντων ἐπ' ἀπείρονα φῦλα,
 Οἶμα Δίκης ἐφορᾷτε, δικαστικοὶ αἰὲν εὔσαι,
 Ἀλλὰ θεαὶ μοῖραι ὀφιοπλόκαμοι πολύμορφοι,
 Πραῦνον μετὰδεθε βίῃ μαλακόφρονα δόξαν.

5

10

15

ΕΥΜΕΝΙΔΩΝ θυμίσμα, ἀρείματα.

Κ Αὐτὲ μὲ Εὐμενίδες μεγαλήνιοι ἔφρασι βελῶν,
 Ἄγναι θυγατέρες μέγαλοιο Διὸς χθονίοιο,
 Περσεφόνης τ' ἐρατῆς κέρης καλλιπλοκάμοιο,
 Ἡ' πάντων παδορῶν βίῳ πῳο θνητῶν ἀσεβέντων.
 Τῶν ἀδίκων πτωχοὶ ἐφεσπύμαι ἀνάγκῃ,

5

Κυα-

Volontà de' mortali ognor bramate;
 Orgoglioſe, rabbioſe, a forza ardenti,
 Di ferin manto, ultrici, alti-poſſenti,
 Gravofamente doloroſe, figlie
 Di Plutone, terreſtri, ſpaventofe,
 Di varie, ſtrane .....
 Caliginofe, occulte, corrittrici
 Qual penſiero, veloci, che del Sole
 Non le rapide fiamme; o della Luna,
 Nè della ſapienza, ovver virtute,
 Nè dell' audacia operatrice, o il garbo
 Della vita, di freſca, di leggiadra
 Giovinezza, ſenza voi
 Suſcita l' allegrezze della vita.
 Ma ſempre ſopra l' infinite genti

De-

Non piis consiliis hominum volantes semper , 5
Rabiosæ , insolentes , splendentes necessitatibus ,
Ferarum vestes habentes , punitrices , fortes , graves doloribus :
Infernales , terrestres , formidabiles puellæ , variformes ,
Aeræ , occultæ , celeriterque currentes , quantum cogitatio .
Neque enim Solis celeres flammæ , neque Lunæ , 10
Et sapientiæ virtutisque , & operariæ audaciæ ,
Gratiôsæ , neque vitæ formosæ , supra modũ pulchræ pubertatis ,
Vobis sine excitat letitias vitæ .
Sed semper mortalium omnium super immensas gentes
Oculo iudicii inspicitis , iudices semper existentes : 15
Sed Deæ Parcæ , serpentum comas habentes , multiformes ,
Mansuetam mutata vitæ mitem gloriam .

FURIARUM suffimentum , aromata .

A *Udite me Furie celebres , læto consilio ,*
Castæ , filiæ magni Jovis terreni ,
Persephonesque amabilis puellæ , pulchras comas habentis ,
Quæ omnium inspicit vitam mortalium impiorum ,
Injustorum punitrices , imminentes necessitati : 5
Pur-

Degli uomin tutti riguardate l' occhio
 Della Giustizia , di quella ministre
 Eterne ; ora Dee Parche anguichiomate ,
 Moltiformi , cangiate della vita
 Il tenero soave sentimento .

Delle EUMENIDI. S' incendono Droghe .

U *Dite me , Eumenidi , di grandi*
Nomi guarnite , con benigno senno ,
Caste , figlie del gran Giove terrestre ,
E dell' amabil Proserpina , figlia
Di vaga acconciatura , che di tutti
Gl' empj mortali il vivere riguarda .
Vendicatrici degl' iniqui , poste

C c 2

Che

Κυανόχρονοι ἄνασσαι, ἀπασράπτουσαι ἀπ' ὄσων
 Δαιτῷ αὐταυγῇ φάει⁹ σαρκοφθόρον αἶγλῳ·
 Αἰῖδιοι, φοβερῶπες, ἀπότροφοι, ἀντοκράτειραι,
 Λυσιμελῆς οἷσρ⁹ βλοσυροννύχιαι, πολύποτμοι,
 Νυκτελαί κῦραι, ὀφιοπλόκαμοι, φοβερῶπες,
 Τμῆς κικλήσκω γνώμαις ὁσίαισι πελάζειν.

10

ΜΗΛΙΝΟΗΣ Δυμῖαμα, ἀρώματα.

ΜΗλινόω καλέω νύμφῳ χθονίαν κροκόπεπλον,
 Ἡν παρὰ Κωνυτῷ φοροχαῖς ἐλοχάσσω σιμνῇ
 Περσεφόνῃ, λίκτροις ἱεροῖς Ζῆνός Κρονοῖο.
 Ἡ⁹ Ἰδδαῖς Πλῦτων ἐμίγη δολίαις ἀπάταισι,
 Ουμῷ Περσεφόνῃς δὲ δισώματων ἔωασε χροῖῳ.
 Ἡ⁹ θνητῶς μάνει φαντάσμασιν ἡερίαισιν,
 Ἀλοκόποις ἰδέαις μορφῇς τύπον ἐκφοφαίνουσα.
 Ἄλποτε μὲν φοφανῆς, ποτὶ δὲ σκοπέουσα, νυχαιγῆς,
 Ἀνταίαις ἐφόδοισι κατὰ ζοφοπεία νύκτι.
 Ἀλλὰ διὰ λίπμαί σε καταχθονίων βασιλεία,
 Ψυχῆς ἐκπέμπειν οἷσρον ἐπὶ τέρμασσι γαίης,

5

10

ΤΤ.

Sopr' a ciò a forza di nero colore,
 Regine sfolgoranti dalle luci
 Un tremendo splendor contrasplendente
 Al lume, che le carni ne distrugge.
 Eternali, di truce orrenda vista,
 Rivoltatrici, di balia sovrana,
 Sfasciatrici di membra, dall' affillo,
 Terribili di notte, assai mortali.
 Notturne figlie, serpenti-chiomate,
 Spaventose nel viso, voi io chiamo,
 Ch' agli fanti pensieri v' accostiate.

Di MELINOE. S' incendono Droghe.

ΜElinoe invoco la terrestre Ninfa
 Di croceo peplo, che là dalla bocca

Di

*Purpureo colore , reginæ resplendentes ab oculis :
 Gravi relucente lucis carnes consumente splendore .
 Æternæ , formidabiles oculos habentes , aversione per se im-
 perantes ,
 Membra solventes , æstro truculentæ , noctu multa fata habentes :
 Nocturnæ puellæ , serpentum comas habentes , formidabiles visu ,
 Vos voco animo pio appropinquare .*

MELINOES suffimentum , aromata .

MElinoem voco nympham , terrestrem , croceum pe-
 plum habentem ,
 Quam apud Cocyti fontes genuit veneranda
 Persephone , lectis sacris Jovis Saturnii :
 Cui mendax Pluto mixtus est dolosis fraudibus ,
 Animo Persephones duplici corpore evulsit colorem : 5
 Qui mortales in furiam incitaret phantasiis acreis ,
 Monstrosis ideis formæ typum aperiens .
 Alias quidem perspicua , aliquando vero tenebrosa nocte lucens ,
 Adversariis incurfibus per tenebrosam noctem .
 Sed Dea , supplico te infernalium regina , 10
 Animæ emittere æstrum in fines terræ ,

Ja-

Di Cocito l' augusta partorio
 Proserpina di Giove di Saturno
 Ne' sacri letti, colla qual Plutone
 Ingannato meschioffi con dolose
 Frodi, per volontà or di Proserpina
 Sembianza trasse di due corpi, ond' ella
 Fa impazzare i mortali con fantasme
 Aree, e buje, con estrane forme
 Rilevando del viso suo l' impronta
 Quando apparente, e quando tenebrosa
 Notti-lucente, con impeto addosso
 Là per la sacra notte. Or Dea ti priego,
 Regina di color, che stan sotterra,
 Mandar del cuor l' assillo in capo al Mondo,

C c 3

Mo-

Εὐμενὲς Δίερον μύσαις φαίνεσθαι πρόσωπον.

ΤΥΧΗΣ θυμίαμα, λίβανον.

Δ Εὖρο τύχη· καλέω σ' ἀγαθῶν πρόντεσσαν ἐπ' Ὀχθαῖς,
Μελίχιαν ἐνοδίπν, ἐπ' Ὀλύβοις κτεάτεσσιν,
Ἀρτεμιν ἡγεμόνῳ, μεγαλῶνυμον, Εὐβαλῆ^ς
Αἵματ^ς ἐκγεαῶσαν· ἀπόρσμαχον ὄχ^ς ἔχυσαν,
Τυμβιδίαν, πολὺπλαγκτον, αἰδιδιμον ἀνδρώποιον. 5
Ἐν σοὶ γὰρ βίον^ς Διητ^ς παμπροικιλίς ἐσι.
Οἷς μὲν γὰρ τείχεσσι κτεάνων πλήθ^ς πολὺλόβον,
Οἷς δὲ κακῶ πενίῳ, θυμῷ χόλον ὀρμαίνεσθαι.
Ἀλλὰ θεὰ λίτομαι σε μολεῖν βίῳ ἀμενέουσιν,
Ὀλβοισιν πλήθεσσαν ἐπ' Ὀλύβοις κτεάτεσσιν. 10

ΔΑΙΜΟΝΟΣ θυμίαμα, λίβανον.

Δ Αἶμονα κικλήσκω μεγαλανεγήτορα φρεσὶν,
Μελίχιον Δία, παγγενέτῳ, βιοδότῳ Διητ^ς,
Ζῶα μέγαν, πολὺπλαγκτον ἀλάτορα, παμβασιλῆα,
Πλατοδότῳ, ὅπου γε βρυάων οἶκον ἐσέλθῃ,
Ἐμπαλὶ δὲ ψύχοντα βίον Διητ^ς πολυμήχθον. 5

Ἐν

Mostrando lieta ai sacri astanti faccia.

Della FORTUNA. S' arde Incenso.

Q Uà Fortuna te chiamo, perfettrice
Buona su' vori, e sulle preci; dolce,
Incamminante, e fulla ricca roba,
Diana condottiera di gran nomi,
Del Sacro Eubuléo nata dal sangue,
Che per te pregio non conteso tieni,
Sepolcral, molto errante, eterna agli uomini;
Ch' è in te la varia vita de' mortali;
Che a questi formi di gran roba in copia,
A quelli mala povertà crucciata.

Or

Jucundam sacram sacra discentibus ostendens faciem.

FORTUNÆ suffimentum, thus.

HUc Fortuna; voco te bonam ducem in orationibus,
 Dulcem, in via positam, circa opulentas possessiones,
 Dianam ducem celebrem, Plutonis
 Sanguine natam, inexpugnabile consilium habentem:
 Sepulchralem, pererrantem, decantatam hominibus. 5
 In te enim vita hominum multiplex est.
 Illis enim præbes possessionum multitudinem opulentam;
 Illis vero malam paupertatem, animo iram concitans:
 Sed Dea supplico te venire vitæ benevolam,
 Divitiis plenam in opulentis possessionibus. 10

DÆMONIS suffimentum, thus.

DÆmonem voco, magnanimum, horrendum,
 Mitem Jovem, omnium generatorem, vitæ datorem
 mortalium,
 Jovem magnum, multivagum, ultorem, regem omnium,
 Divitias dantem, quando sane lætus domum ingrederetur:
 Rursus vero recreantem vitam mortalium laboriosorum. 5
 In

Or Dea benigna al viver vien ti prego,
 Piena di roba sopra roba lieta.

Del DEMONE. S' arde Incenso.

IL gran Demon tremendo duce invoco,
 Piacevol Giove, genitor di tutto,
 E datore del vivere ai mortali,
 Gran Giove, vagabondo, errante, tristo,
 Imperator, datore di ricchezze,
 Allor, che in una casa entri sgorgando,
 E che al contrario il vivere raffredda
 De' travaglianti affai egri mortali;

C c 4

Che

Εἴ σοι γὰρ λύπης τε χαρῆς κληίδες ὀχύνται,
 Τοιγάρτοι μάκαρ ἀγνὴ πολὺσπορα κήδε' ἐλάσσεις,
 Ὅσα βιοφθορέῳ πέμπει κατὰ γαῖαν ἄπασαν,
 Ἐνδοξον βιοτῆς γλυκερὸν τέλει· ἐδὼλόν ὀπαῶσι.

ΛΕΥΚΟΘΕΑΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

Λ Εὐκόθεον καλέω Καδμηίδα δαίμονα σεμνὴν,
 Εὐδυόωπον, θρίπτεραν εὐσεφῶνα Διονύση.
 Κλυδί διὰ πόντιο βαδυέρνε μεδέουσα,
 Κύμασι περπομένη, θνητῶν σάτερα μεγίστη.
 Εἴ σοι γὰρ νηὶν πελαγοδρόμῳ ἄσατ' ὅρμη,
 Μύνη δὲ θνητῶν οἰκτρὸν μόρον εἴν' ἀλὶ λυαῖς,
 Οἷς ἂν ἐφορμαίνουσα φίλη σωτήριον ἔλθοις.
 Ἀλλὰ θεὰ δέσποινά μοι τοῖς ἐπαρωγὸς εἶσα,
 Νηυσὶν ἐπ' ὠσεύμοις σωτήριον ἔφρονι βελῇ,
 Μύσαις ἐν πόντῳ ναυσίδρομον ἔρον ἄγασσα.

5

10

ΠΑΛΛΗΜΟΝΟΣ θυμίαμα, μάνναν.

Σ Ἵντροφι Βάκχε χοροῖο Διωνύση πολυγηδῆς,
 Ὅς γαῖας πόντιο βυθῷ βαδυκύμονας ἀγνῆς,

Κ.

Che in te le chiavi stan di doglia, e gioja.
 Orsù beato, casto, discacciando
 I travagli per tutto seminati,
 Che metton strage per tutta la terra,
 Dà chiara, e dolce buona fin di vita.

Di LEUCOTEA. Timiama, Droghe.

L Eucoréa di Cadmo io chiamo,
 Dea veneranda, possente, nodrice
 Del bene incoronato Dioniso.
 Odi Dea comandante al mar profondo,
 O dell' onde godente, o de' mortali
 Salvatrice grandissima, che è posto
 In te l' instabil delle navi corso

Per

*In te enim mœstitiæ & gaudii sedes vebuntur .
 Quocirca beate , caste , habentes varia semina curas minuens ,
 Quæcunque vitam corrumpentem mittit per terram omnem ,
 Gloriosum vitæ dulcem finem bonum præbeas .*

LEUCOTHEÆ suffimentum , aromata .

L *Eucotbeam voco Cadmeida , dæmonem venerandam ,
 Potentem , nutricem bene coronati Dionysii :
 Audi Dea , Ponto profundum pectus habenti imperans ,
 Undis gaudens , mortalium servatrix maxima .
 In te enim navium per pelagus currens turbulentus impetus , &
 Solaque mortalium miserabile fatum in mari solvis ,
 Quos irrumpens amica salutaris venias .
 Sed Dea hera venias , auxiliatrix existens ,
 Navibus in rudentibus bene instructis , salutaris , benevolo
 animo ,
 Sacra discentibus in ponto naves pellentem ventum ducens .*

PALÆMONIS suffimentum , mannam .

C *Onnutritor Bacche chori , Dionysii faceti ,
 Qui habitas ponti profunditates profundas , undas
 habentes castas ,*

Vo-

*Per lo Pelago ; tu sola la sorte
 De' mortali infelice in mar ne sciogli ,
 A cui andando amica , e salutevole
 Tu venghi . Or Dea padrona vien ti prego .
 A ben spalmate navi salutevole ,
 Con lieto fenno , a' mistici ministri ,
 Adducendo nel mar prospero vento .*

Di PALEMONE . S' abbrucia il Mannan .

C *ollattaneo Baccante del festante
 Coro di Bacco , che del mare i fondi
 Abiti casti di profondi flutti ,*

Chia-

Κικλήσκω σε Παλαῖμον ἐπ' Διέροις τελευταῖων
 Ἐλθεῖν διμενέοντα, νέφ' γήδοντα προσώπῳ,
 Καὶ σάξεν Μῦσας κατὰ σε χθόνα ἔ' κατὰ πόντον.
 Πομπηπλάνοις γὰρ αἰεὶ ναυτὴν χαμῶν' ἐναργὲς
 Φαινόμεν' σωτὴρ μὲν' ἑθνησὶς ἀναφαίνῃ,
 Ρυόμεν' μύλῳν χαλεπῶ κατὰ πόντον οἶδμα.

5

ΜΟΥΣΩΝ θυμίαμα, λίβανον.

Μνημοσύνης ἔ' Ζωὸς ἐργόδοιο θυγάτρι,
 Μῦσαι Πιερίδες μεγαλήτομοι, ἀγλαόφημοι,
 Οἰησὶς οἷς κε παρήτε, ποθενόσασται, πολύμορφοι,
 Πάσης παιδείης ἀρετῶν γεννῶσαι ἁμειψαν.
 Ορέπτεται ψυχῆς, διανοίας ὁρδοδότῃται,
 Καὶ νῦν ἑδωκόσιοι καδηγήτῃται ἄρασσαι,
 Αἱ τελευταὶ ἑθνησὶς ἀνεδείξατε μουσιπολάτῃται,
 Κλειῶ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλιᾶ τε, Μελπομένη τε
 Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρανίᾳ τε,
 Καλλιόπῃ σὺν μητρὶ ἔ' ἑδωκότῃ διὰ ἀγνῇ,
 Ἀλλὰ μολοῖτε θεὰς Μῦσαις πολυποίκιλοι ἀγναί,
 Εὐκλειαν ζῆλόν τ' ἑρατὸν πολύθυμον ἄγασσαι.

5

10

MNH.

Chiamo te Palemone ai mister sacri,
 Acciò venghi benevolo, ridente
 Colla giovane faccia,
 E salvi gli ordinati ne' misterj
 E per terra, e per mar; poichè alle navi
 Tu sempre, che per mare errando vanno,
 Sei nel verno evidente in la tempesta,
 Cospicuo salvator, solo ai mortali
 Appari, liberando la severa
 Ira colà per lo marino fiotto.

Delle MUSE. S' arde Incenso.

DI Mnemofine, e Giove alti-tonante
 Figlie, e Muse Pieri, di gran nomi,
 Di chiara fama a quei mortali, a cui

Affi-

*Voco te Palæmon circa sacra sacrificia ,
Venire benevolum molli latum facie ,
Et servare sacra discentes , per terram & per pontum . 5
Pontivagus enim semper navibus hyeme manifestus
Apparens salvator , solus mortalibus demonstraris ,
Servans iram gravem per ponticam undam .*

MUSARUM suffimentum, thus.

MEmoriæ & Jovis valde sonantis filiæ ,
Musæ Pierides, celebres, excellentem famam habentes
Mortalibus quæ & adestis, optatissimæ, multiformes,
Omnem infantie virtutem generantes irreprehensibilem :
Nutrices animæ, cogitationis rectæ dantes , 5
Et animi potentis magistræ reginæ ,
Quæ cæremonias mortalibus ostendistis sacrificatorias ,
Clioque, Euterpeque, Thaliaque, Melpomeneque ,
Terpsichoreque, Eratoque, Polymniaque, Uraniaque ,
Calliope cum matre, & potenti Dea casta : 10
Sed venite Deæ sacra discentibus, multivarie, castæ ,
Gloriam zelumque amabilem multorum hymnorum ducentes .

ME-

Affistete, amatissime, e bramate,
Moltiformi, che tutta la virtude
Del sapere incolpabil generate,
Dell' anima nutrice, del pensiero
Diritto donatrici, e della mente,
Valorose regine, guidatrici;
Che l' ordinazioni ne mostrate
Ai mortali, che s' ordinano in quelle.
Clio, ed Euterpe, e Talia, e Melpomene,
E Terficore, ed Erato, e Polinnia,
E Urania, e Calliope colla madre,
E ben possente Dea caste. Or venite
Dee a' ministri dell' ordinazione,
E varie, e caste, buona fama, e zelo
Amabil di molt' Inni conducendo.

Di

ΜΝΗΜΟΣΤΝΗΣ θυμίαμα, λίβανον.

ΜΝημοσύνη καλὴ Ζηνὸς σύλεκτρον ἄνασσαν,
 Ἡ Μῦσας τέκνωσ' ἱερὰς ὅσας λευγαίνες,
 Ἐκπὸς εὔσα κακῆς μνήμης βλαψίφρον' αἰεὶ.
 Πάντα νόον συνέχευσα βροτῶν ψυχῶσι σῴοικον,
 Εὐδωῖασθαι, κρατερόν. Διητῶς αἴψουσα λογισμῶν,
 Ἡδυσπέτη, φιλάγρυπν' ὑπομνήσκουσα δὲ πάντας,
 Ὡν ἂν ἕκαστ' αἰεὶ γένοιτο γνώμῃ κατὰδινται.
 Οὔτα παρεμβαίνουσ', ἐπεγείρουσα φρένα πᾶσιν.
 Ἀλλὰ μάκαιρα θεὰ μῦσαις μνήμῃς ἐπέγειρε
 Εὐΐρε τελευτῆς, λήθῃ δ' ἀπὸ τῆς ἀπόπνευσι.

5

10

Ἡ ΟΥΤΣ θυμίαμα, μάνναν.

ΚΚῦδι θεὰ Διητῶς φασσίμβροτον ἡμᾶρ ἄγυσα,
 Ἡὸς λαμφοφαῆς, ἐρυθαινομένη κατὰ κόσμον,
 Ἀγγελία θεῶ Τιστῶν ἄγν' ἄγν' μεγάλοιο,
 Ἡ νυκτὸς ζοφερῷ τε κελαινοχρῶτι πορεύω
 Ἀντολίας ταῖς σαῖς πέμπεις ὑπὸ νέρτερα γαίης.

Ερ

5

Di MNEMOSINE.

S' incende Incenso.

ΜΝemofine di Giove la conforte
 Reina io chiamo, che figliò le Muse
 Sacrosante, di vaga, altera voce,
 Esente sempre dalla ria memoria,
 Oltraggiatrice delle menti tutte:
 Gl' intelletti tenendo de' mortali
 Accoppiati coll' anime, possente,
 Valorosa, accrescente de' mortali
 Il discorso, dolcissima, godente
 Del vegggiare, che il tutto ne rammenti,
 Di che ciascun in se pensiero serbi,

Nien-

MEMORIÆ suffimentum, thus.

MEmoriam voco Jovis conjugem reginam,
 Quæ Musas genuit, sacras, pias, stridulam vo-
 cem habentes:

Extra existens malam memoriam, mentes ledentem semper:
 Omnem animum comprimens hominum, animabus cohabitantem,
 Potentem, fortem, mortalium augens ratiocinationem, 5
 Suavissima, amans vigilas, in memoriamque reducens omnia:
 Quorum quisque semper pectoribus voluntatem deponit,
 Non transgrediens, excitans mentem omnibus.
 Sed beata Dea, sacra discentibus memoriam excita
 Sacra cæremonia, oblivionem vero ab illis emitte. 10

AURORÆ suffimentum, mannam.

AUdi Dea mortalibus lucem ferentem diem ducens,
 Aurora splendide lucens, rubefacta per Mundum,
 Nuncia Dei Titanis præclari magni,
 Quæ noctis tenebrosam nigrumque cursum
 Ortu tuo mittis sub inferna terræ. 5

Ja-

Niente passando, a tutti il cuor destando.
 Ora beata Dea, memoria desta
 Degli ordinati de' misterj sacri,
 E da loro discacciane l' oblio.

Dell' AURORA. S' abbrucia il Mannan.

ODi beata, ch' a' mortali il giorno adduci
 Luminoso, o Aurora Alba lucente,
 Rossigliante pel Mondo, messaggiera
 Di Dio Titane glorioso, grande,
 Della notte il cammino oscuro, e negro
 Mandi sotterra colle tue levate

Du-

Εργων ἡγήτεια, βίη πόπολε θνητοῖσιν·
 Ἢ χάρις δνητῶ μερόπων γένος· ἡδέ τις ἐστίν,
 Ὅς φάγῃ τλὴ σὺν ὅφιν καδυπέρτερον ἔσαν,
 Ἡνίκα τὸν γλυκὺ ὕπνον ἀπὸ βλεφάρων ἀποσάσῃς,
 Πᾶς δὲ βροτὸς γνήδει, πᾶν ἔρπετον, ἀλλὰ τε φύλα
 Τετραπόδων πτῦων τε ἔτι ἐναλίων πολυπυδῶν.
 Πάντα γὰρ ἐργάσιμον βίοντι δνητοῖσι πορίζεις.
 Ἀλλὰ μάκαιρ' ἀγνὴ μύσαις ἱερὸν φάος αὔξοις.

10

ΘΕΜΙΔΟΣ θυμίαμα, λίβανος.

Ὁ Τρανόπαιδ' ἀγνὴ καλέω Θέμιν Ἀπατέρειαν,
 Γαίης τὸ βλάστημα νέον, καλυκώτιδα κύρην,
 Ἢ πρώτη κατέδειξε βροτοῖς μαντήϊον ἀγνὸν
 Δελφικῶ ἐν κλυμῶνι, δεμισδυστα δεῖσι,
 Πυθίῳ ἐν δαπέδῳ, ὅππῃ Πυθοῖ ἐμβασιλῆεν·
 Ἢ ἔτι Φοῖβον ἄνακτα δεμισσοῦντας ἐδίδαξε.
 Πάντα μ', ἀγλαόμορφε, σεβᾶσμι, νυκτοπόλῳτι·
 Πρώτη γὰρ τελεταῖς ἀγίας δνητοῖς ἀνέφηνες,

5

Βακ-

Duci degli lavori della vita,
 Ai mortali foriera, di cui godon
 I mortali, che varie anno le lingue,
 E varie le sembianze, e la prosapia,
 Nè alcuno v' ha, che la tua vista sfugga
 Sovrana, allora quando il dolce sonno
 Dalle palpebre scuoti; ogni mortale
 Gioisce, e ogni animale, che per terra
 Si striscia gode, e l' altre razze ancora,
 Quadrupedi, volanti, ed i marini
 Di molte genti; poichè tutto il vitto
 Lavorativo concedi a' mortali.
 Ora beata, casta, agli ordinati
 Ne' misterj il sacrato lume cresci.

Di

*Jaculans, dux vitæ, perfecta mortalibus,
 Qua gaudet mortalium hominum genus. neque aliquis est,
 Qui fugit tuum aspectum excellentem existentem,
 Quando dulcem somnum a superciliis excutis:
 Omnisque homo gaudet, omneque reptile, aliæque gentes, IO
 Quadrupedum, volatiliūque, & marinorum multigenarum.
 Omnem enim operantem vitam mortalibus præbes:
 Sed beata, casta, sacra discentibus sacram lucem augeas.*

THEMIDIS suffimentum, thus.

COeli filiam castam voco Themis, bonis parentibus natam,
 Terræ germen novum, roseam faciem habentem puellam:
 Quæ prima ostendit hominibus vaticinium purum,
 Delphico in penetrati vaticinata Diis,
 Pythico in solo, ubi Pythio regnavit: 5
 Quæ & Phœbum regem vaticinia docuit.
 Omnibus honorata, præclara, forma colenda, noctivaga.
 Prima enim cæremonias sanctas mortalibus declarasti,
 Bac-

Di TEMIDE. S' abbrucia l' Incenso.

Figlia del Ciel la casta Temi io chiamo,
 Di padre buon, di buona madre nata,
 Nuovo pollone della terra, fresca
 Giovin qual rosa, che primiera
 A' mortali mostronne oracol casto,
 Nella Delfica grotta dando i temi,
 E le leggi agl' Iddii nel suolo Pizio,
 Quando a Pito regnava, che a Febo anco
 Rege insegnò i temi degli oracoli;
 Da per tutto onorata, in viso chiara,
 Adorabil, la notte andando attorno.
 Poichè primiera gli ordini sacrat
 A' mortali scopristi, per le notti

* * *

Alla

Βαχχιακὰς ἀνὰ νύκτας ἐπιδάξασα ἄνακται·
 Ἐκ σέο γάρ σμαι μακάρων μυστήλιά δ' ἄγνά·
 Ἀλλὰ μάλαρ' ἱλδοις καχαρμένῃ ἔφρονι βυλῇ
 Εὐίρεος ἐπὶ μυστιόλης τελευτᾷ σέο κύρη.

10

ΒΟΡΕ'ΟΤ θυμίαμα, λίβανον.

ΧΕμμεσίους αἶραισι δονῶν βαδυνὴ ἥρα κόσμῳ,
 Κρυμοπαγῆς Βορέα χιονώδε' ἔλδ' ἀπὸ Θρήνης·
 Αὐτὲ τε παννέφελον γάσσιν ἥερ' ὕγροκελιδύει,
 Ἰκμάσι ριπίζων ροταρὲς ὀμβρηγνέες ὕδωρ,
 Αἶδεα πάντας παθεῖς, θαλερόμασπον αἰδέρα τείχων.

5

ΖΕΦΥΡΟΤ θυμίαμα, λίβανον.

ΑΤραι ποταγενῆς Ζεφυρεάδες, ἠεροφοῖται,
 Ἠδύπνιοι, Λιδυραὶ, καμάτε ἀνάπαισιν ἔχεσαι,
 Εἰαεναὶ, λεμωνιάδες, πεποδημένα ὄρεοις,
 Σύρεσαι ναυσὶ τρυφερόν πόρον ἥρα κύφον,
 Ἐλδοιτ' ὀμνένεσαι ἐπιπνένεσαι, ἀμειφῆς,
 Ἠέλιαι, ἀφανῆς, κυφώτεροι, ἀρόμορροι.

5

NO-

Alla fine de' versi Enoè Re.
 Poichè da te derivano gli onori
 De' beati, e i misterj e sacri, e casti.
 Or vien beata lieta con buon senno
 Agli ordin sacri mistici tuoi figlia.

Di BOREA, o Tramontana. S' abbrucia Incenso.

AGitator dell' aere profondo
 Del Mondo con vernine tempestose
 Aure, ghiacciato Borea, deh vieni
 Dalla nevosa Tracia, e raffetta
 La nuvolosa universal dell' aere,
 Che corre umide vie, sollevazione,
 Spargendo l' acqua di pioggia,

Tut-

*Bacchicas per noctes lugens regem.
Ex te enim honores beatorum, mysteriaque pura . 10
Sed beata venias gaudens lato animo,
Sacras super sacrificatorias caeremonias tuas puella.*

BOREÆ suffimentum, thus.

A *Ustralibus auris movens profundum aera Mundi,
Gelide Borea, nivosa veni a Thracia,
Solveque nebulosum statum aeris, humidam viam habentis,
Sufflans humoribus australibus ex imbre genitam aquam,
Serena, omnia ponens, virentem visu athera parans . 5*

ZEPHYRI suffimentum, thus.

A *Ura ponto genita, Zephyrea, per aera euntes,
Suaviter spirantes, stridula, laboris quietem habentes,
Verna, pratenfes, desiderata stationibus,
Trabentes navibus teneram viam, aera levem:
Venite benevolae, spirantes, irreprehensibiles, 5
Aeria, occulta, leniter volantes, aeris formam habentes.*

NO-

Tutto seren facendo, e puro l'etere
Formando con celesti occhj sereni.

Di ZEFIRO, o Ponente. S' abbrucia Incenso.

A *Ure nate dal mar, di Zefiretti,
Dolce esalanti, che per l'aere gite,
Sottili, di ristoro alle fatiche,
Di Primavera, pe' giardin, pe' prati,
Desiate pe' porti, che traete
Gaja alle navi via, aere lieve,
Venitene benigne senza noja
Soffiando giù per l'aer di nascoso,
D'ale lievi, d'aerea sembianza.*

D d

Di

ΝΟΤΟΤ θυμίαμα, λίβανον.

Λαίψρον πήδημα δι' ἥρ' ὕγροπόρδον,
 Ὠκείαις πτερύγεσι δοῦμενον ἔνθα ἔ' ἔνθα,
 Ἐλδοις σὺν νεφέλαις νοστίαις ὀμβροιο γενάρχα.
 Τὸτο γὰρ Διὸς ἐστὶ σέθεν γέρας ἡρόφοιτον,
 Ὀμβροσπύκς νεφέλας ἐξ ἥρ' εἰς χθόνα πέμπειν.
 Τοιγάρτοι λατόμεθα μάκαρ ἱεροῖς χαρίεντα
 Πέμπειν καρποτρόφος ὀμβρος ἐπὶ μητέρα γαῖαν.

5

ΩΚΕΑΝΟΤ θυμίαμα, ἀρώματα.

Ωκεανὸν καλέω, πατέρ' ἄφθιτον αἰὲν ἶόντα,
 Ἀθανάτων τε θεῶν γένεσιν θνητῶν τ' ἀνδράπων,
 Ὅς περικυμᾶται γαίης περτέρμονα κύκλον.
 Ἐξ ὑπερ πάντας ποταμοὶ ἔ' πᾶσα θάλασσα,
 Καὶ χθόνιοι γαίης πηγόρρυτοι ἰχμαῖδες ἄγναι.
 Κλυθὶ μάκαρ πολύολβε, θεῶν ἄγνισμα μέγιστον,
 Τέρμα φίλον γαίης, ἀρχὴ πόλε, ὕγκειλάδου.
 Ἐλδοις ἀμενίων μύσαις κεχαρισμέν' αἰεὶ.

5

ΕΣ.

Di NOTO, o Scilocco. Incenso.

Celere salto, che per l' umido aere
 Passeggi con veloci ali agitato
 E quinci, e quindi, vien con nubi acquose,
 Autor primiero, e padre della pioggia,
 Che ciò è da Giove onor tuo proprio, in aere
 Nubi partoritrici della pioggia
 Mandar dall' aere in terra. Or ti preghiamo
 Beato, che gradendo i Sacrificj
 Piogge fertili mandi alla gran madre.

Dell'

NOTI suffimentum, thus.

Celer saltus, per aera humidam viam habens,
 Celeribus alis mote, bino atque illinc:
 Veni cum nubibus australibus imbris generator.
 Illud enim ex Jove est tuum premium, per aera iens,
 Imbrem generantes nubes ex aere in terram mittere. 5
 Quocirca rogamus beate sacris gratum,
 Mittere fructus nutrientes pluvias super matrem terram.

OCEANI suffimentum, aromata.

Oceanum voco patrem incorruptum, semper existentem,
 Immortaliumque Deorum genus, mortaliumq; hominum:
 Qui circumfluit terræ circa extremitates circulum,
 Ex quo omnes fluvii, & universum mare,
 Et terrestres terræ ex fontibus fluentes humores puri. 5
 Audi beate, dives, Deorum purgatio maxima,
 Finis amicus terræ, principium poli, humidas vias habens:
 Veni benevolus, sacra discantibus gratus semper.

VE.

Dell' OCEANO. S' incendioua Droghe.

L' Ocean chiamo incorruttibil padre,
 Eternal nascimento degl' Iddii
 Immortali, e degli uomini mortali,
 Che della terra il confinante giro
 Intorno inonda, da cui tutti i fiumi,
 Ed ogni mar deriva, e della terra
 I sorgenti in fontane umori casti.
 Odi beato, fortunato, ricco,
 Purificazion massima dei Dei,
 Termin diletto della terra, inizio
 Del Polo, che cammini umidi vie;
 Vieni benigno ognora agli Ordinati.

D d 2

Di

ΕΣΤΙΑΣ θυμίαμα, ἀρώματα.

ΕΣπία δ'ιδωκόσιο Κρόνυ δ'ύγατερ βασίλεια,
 ΕΗ μέσον οἶκον ἔχεις πυρὸς ἀννάσιο μεγίστη,
 Τύσδε σὺ ἐν τελευταῖς ὅσους μύσας ἀναδείξαις,
 Θῆσα ἀνδραῖας, πολυόλβους, δ'φρονας, ἀγνῆς,
 Οἱ ἔ' δ'αὖν μακάρων θνητῶν στήθεγμα κραταῖον. 5
 Αἶδιε, πολύμορφε, ποσειδοπότη, χλοόμορφε,
 Μειδιόωσα, μάκαιρα, σὶδ' ἱερὰ δέξο φροδύμως,
 Οἴβον ἐπιπνέουσα ἔ' ἠπιόχειρον ὑγίαν.

ΤΥΠΝΟΤ θυμίαμα, μετὰ μήκων.

ΤΥΠΝε, ἀνὰ μακάρων τάων θνητῶν τ' ἀνδράων,
 Καὶ πάντων γὰρ ζῶων ὅποσα τρέφει Διρῆα χθόν.
 Πάντων γὰρ κρατεῖς μὲν, ἔ' πᾶσι προσέρχῃ,
 Σώματα δεισμάων ἐν ἀχαλκῶσισι τίδῃσι.
 Λυσιμέριμνε, κόπων ἠδ' ἄν' ἔχων ἀνάπαισι, 5
 Καὶ πάσης λύπης ἱερὸν παραμύδιον ἔρδων.
 Καὶ θανάτῳ μελέτω ἐπάγεις, ψυχὰς διασώζων.

Αὐτο-

Di VESTA. S' abbruciano Droghe.

Vesta a Saturno poderoso figlia,
 Reina, ch' hai abitazion di mezzo
 Del fuoco eterno massimo, or tu questi
 Nell' Ordinazioni Santi mostra
 Ordinati, facendogli fioriti
 Ognora ricchi molto, e fortunati,
 Allegri, casti; oh de' beati Iddii,
 E de' mortali fermamento forte.
 Eterna, multiforme, amabilissima,
 Ch' hai la sembianza qual verd' erba fresca,
 Tu ridente, o beata, questo sacro
 Culto ricevi con benigno cuore,

Fe-

VESTÆ suffimentum , aromata .

Vesta potentis Saturni filia regina ,
Quæ mediam domum habes ignis æterni maximi .
 Illosque tu in sacris pios sacra discentes declara ,
 Ponens semper virentes , opulentos , letos , castos :
 Qui & Deorum beatorum mortalium firmamentum forte , 5
 Æterna, multiformis, desideratissima, graminis formam habens,
 Videns , beata : illaque sacra recipe prompte ,
 Divitias inspirans , & manu mitem sanitatem .

SOMNI suffimentum , cum papavere .

Somne , rex beatorum omnium , mortaliumque hominum ,
Et omnium viventium , quæcunque nutrit lata terra .
 Omnibus enim imperas solus , & omnia accedis :
 Corpora vincens in ære carentibus vinculis ,
 Curas solvens , laborum suavem habens requiem , 5
 Et omnis doloris sacrum solatium faciens ,
 Et mortis curam adducis , animas salvans .

Fra-

Felicità, e ricchezza a noi spirando,
 E sanità, ch' ha lenitiva mano.

Del SONNO. Timiama col Papavero .

Sonno Re de' beati tutti quanti ,
 E degli uomin mortali , e ancor di tutti
 Gl' animai , quanti l' ampia terra nutre ,
 Che tutti solo prendi , e a tutti vieni
 Legando con non fabbricati ceppi
 I corpi , scioglitore de' pensieri ,
 Delle stanchezze placido ristoro ,
 Sollievo sacro d' ogni noja , e duolo ,
 Che inducendo il pensiero della morte
 L' anima vai salvando , poichè nato

D d 3

Sc'

Αὐτοκασίγητ' γὰρ ἔφες Λήδης Θανάτῳ τε.
 Ἀλλὰ μάκαρ λίσσμαι σε κεκραμένον ἠδ' αὖ ἰκάνειν,
 Σώζοντ' ἀμεινίως μύσας δέοισιν ἐπ' ἔργοις.

10

Ο'ΝΕΙΡΟΤ Δυμιάμα, ἀρώματα.

Κ Ἰκλήσκω σε μάκαρ πανυσιπτερε ἔλε ὄνειρε,
 Ἀγγελε μελόντων, θνητοῖς χρησμοδὲ μέγιστε.
 Ἡσυχίᾳ γὰρ ὕπνῳ γλυκερῷ σιγηλὸς ἐπελθὼν,
 Προσφωνῶν ψυχᾷς θνητῶδ', νόον αὐτὸς ἐγείρεις,
 Καὶ γνώμας μακάρων αὐτὸς καδ' ὕπνῳς ὑποπέμπει,
 Σιγῶν σιγῶσαις ψυχᾷς μέλονται προσφωνῶν,
 Οἷσιν ἐπ' ἀσεβίῃσι θεῶν νότ' ἐδδλὸς ὁδ' ἄει.
 Ὡς ἂν αἰετὸν καλὸν μάλλον γνώμῃσι προληφθὲν,
 Τερπικλᾷς ὑπάρῃ βίον ἀνδρῶπων προχαρέντων,
 Τῶν ἧ κακῶν ἀνάπαυλαι, ὅπως θεὸς αὐτὸς ἐνίσπῃ,
 Εὐχολαῖς θυσίαις τε χόλον λύσῃσιν ἀνάκτων.
 Εὐσεβέσιν γὰρ αἰετὸν τέλ' ὅ γλυκερώτερόν ἐστι,
 Τοῖς ἧ κακῶς ἐδὲν φαίνει μέλυσαν ἀνάγκην
 Ο'ψις ὀνειρήεσσα, κακῶν ἐξάγγελ' ἔργων,

5

10

Ο'φρα

Se' german dell' oblio, e della morte,
 Or beato, ti prego, a venir dolce,
 E temperato volentier servando
 Gl' Ordinati per l' opere divine.

Del SOGNO, Timiama, Aromi.

I Nvoco te beato d' ali sparfe,
 Salubre fogno, nunzio del futuro,
 Oracolo ai mortali sopraggrande.
 Poichè nella quiete del soave
 Sonno cheto giugnendo
 All' alme de' mortali favellando
 Da te stesso ne svegli lo 'ntelletto,
 E tu stesso la mente de' beati

Ne'

*Frater enim genitus es oblivionis, mortisque,
Sed beate supplico te, robustum, suavem, venire
Servantem benevole, sacra discentes divina circa opera.* 10

SOMNII suffimentum, aromata.

Voco te beatum, longe volans, integrum somnium,
Nuncie futurorum, mortalibus ariole maxime.
*Quies enim somni dulcis taciturna accedens,
Alloquens animas mortalium, animum ipse excitas,
Et consilia beatorum ipse per somnos immittis,* 5
*Tacens tacentibus animis futura annuncians,
Quibus sub pietatibus Deorum animus bonus dux est.
Ut semper pulchrum magis opinionibus relictum,
Voluptatibus subducis vita hominum pręaudentium;*
Malorum vero requiem, ut Deus ipse dicit, 10
*Orationibus sacrificiisque iram solvent regum.
Piis enim semper finis dulcior est,
Malis vero nihil ostendit futuram necessitatem,
Visus somni malorum nuncius operum,*

Ut

Ne' sogni sottomano ne tramandi
All' anime, che tacciono, tu tacito
Predicendo le cose da venire,
A cui per le pietadi inver gl' Iddii
Buona mente fa strada, e 'l cammin apre.
Acciò sempre l' onesto più in la mente
Anticipato preso, col diletto
Guidi il viver degli uomin pregodenti,
E acciò Dio stesso dia a' mali posa,
Con preci, e sacrificj de' Regnanti
Sciolgano l' ira; ch' ai devoti sempre
E' la fine più dolce; ma a' malvagi
Non viene già necessità futura
Da visione in sogno, mai mostrata
Prenunziatrice di malvagi fatti,

D d 4

Ac-

Οὔρα ἂν ὕρωνται λύσιν ἄλγε' ἐρχομένοιο .
 Ἀλλὰ μάλαρ λίπομαι σε θεῶν μινύματι φράζειν ,
 Ως ἂν αἰ γνάμῃς ὀρδαῖς κατὰ πάντα πελάζης ,
 Μηδὲν ἐπ' ἀλλοκότοις κακῶν σημεῖα φροφάνων .

13

ΘΑΝΑΤΟΤ θυμίαμα , μάνναν .

Κ Λυδί μὲν ὅς πάντων θνητῶ οἴηκα κρατυῖες ,
 Πᾶσι διδύς χρόνον ἄγνον , ὅσων πόρρωθεν ὑπάρχεις .
 Σὸς γὰρ ὕπνῳ ψυχῷ θραύεις ἔσώματ' ὀλκόν ,
 Ἡνίκ' ἂν ἐκλύης φύσεως κεκρατημένα δισμὰ ,
 Τὸν μακρὸν ζωῷσι φέρων αἰώνιον ὕπνον .
 Κοινὸς μὲν πάντων , ἄδικ' δ' ἐνίοισιν ὑπάρχων ,
 Ἐν παχύτῃσι βίῃσι πάντων νοσήλικας ἀμείβεις .
 Ἐν σοὶ γὰρ μύνηται πάντων τὸ κελδὲν τελευτᾷ .
 Οὔτε γὰρ ὄχλας σὸν πείθει μὲν' ἔτι λιταῖσιν .
 Ἀλλὰ μάλαρ μακροῖσι χρόνοις ζωῆς γε πελάζειν
 Αἰτῶμαι , δυσίαις ἔ' ὄχλωις λιτανέων ,
 Ως ἂν εἴσι γέρας ἰδλὸν ἐν ἀνδρώποισι τὸ γῆρας .

5

10

Τ Ε Λ Ο Σ .

Acciocchè dal dolore, che ne viene,
 Trovin la via da liberarfi, e sciorre.
 Or beato ti prego degli Dei
 A spormi i cenni, affinchè sempre in tutto
 Alle diritte menti tu t' accosti,
 De' mali i segni non dicendo a' strani .

Della MORTE. S' abbrucia il Mannan .

Ο Di me tu, che tieni de' mortali
 Tutti il governo, e a tutti dai il casto
 Tempo di quanti lungi tu ne stai .
 Che il sonno tuo l' anima ne frange,
 E del corpo la mole, quando sciogli
 I fermati legami di natura ,

gA'

Ut invenirent solutionem doloris venientis. 15
Sed beate supplico te Deorum judicia eloqui,
Ut semper opinionibus rectis per omnia appropinques,
Nihil circa monstra malorum signa declarans.

MORTIS suffimentum, mannam.

A *Udi me, quæ omnium mortalium gubernaculum regis,*
Omnibus dans tempus purum, quibus a longe existis.
Tuus enim somnus animam vulnerat & corporis vestigium,
Quando audivisti naturæ firmata vincula,
Longum mortalibus ferens æternum somnum. 5
Communis quidem omnium, injusta vero aliquibus existens,
In celeritate vitæ sedans juvenes ætates.
In te enim sola omnium judicatum perfectum est.
Neque enim orationibus tua persuadetur ira, neque libationibus.
Sed beata longis temporibus vitæ appropinquare, 10
Peto sacrificiis & orationibus rogans,
Ut sit præmium bonum in mortalibus senectus.

F I N I S.

Agl' animai recando un lungo eterno
 Sonno comune a tutti; ma ad alcuni
 Iniqua con prestezza della vita
 Privando nuove vigorose etadi.
 Che in te sola di tutti la sentenza
 Si fornisce; che tua forza non voti
 Piegano, o preci. Orsù beata prego
 A lunghi anni di vita d' appressarmi,
 Con sacrificj supplicando, e voti,
 Che fia bel premio agli uomini vecchiezza.

Il Fine degl' Inni d' Orfeo.

ΠΡΟ.

ΠΡΟΚΛΟΥ ΑΥΚΙΟΥ

ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΤΜΝΟΥ.

PROCLI PHILOSOPHI

H Y M N I.

the first of these is the fact that the
the second is the fact that the
the third is the fact that the
the fourth is the fact that the
the fifth is the fact that the
the sixth is the fact that the
the seventh is the fact that the
the eighth is the fact that the
the ninth is the fact that the
the tenth is the fact that the
the eleventh is the fact that the
the twelfth is the fact that the
the thirteenth is the fact that the
the fourteenth is the fact that the
the fifteenth is the fact that the
the sixteenth is the fact that the
the seventeenth is the fact that the
the eighteenth is the fact that the
the nineteenth is the fact that the
the twentieth is the fact that the
the twenty-first is the fact that the
the twenty-second is the fact that the
the twenty-third is the fact that the
the twenty-fourth is the fact that the
the twenty-fifth is the fact that the
the twenty-sixth is the fact that the
the twenty-seventh is the fact that the
the twenty-eighth is the fact that the
the twenty-ninth is the fact that the
the thirtieth is the fact that the
the thirty-first is the fact that the
the thirty-second is the fact that the
the thirty-third is the fact that the
the thirty-fourth is the fact that the
the thirty-fifth is the fact that the
the thirty-sixth is the fact that the
the thirty-seventh is the fact that the
the thirty-eighth is the fact that the
the thirty-ninth is the fact that the
the fortieth is the fact that the
the forty-first is the fact that the
the forty-second is the fact that the
the forty-third is the fact that the
the forty-fourth is the fact that the
the forty-fifth is the fact that the
the forty-sixth is the fact that the
the forty-seventh is the fact that the
the forty-eighth is the fact that the
the forty-ninth is the fact that the
the fiftieth is the fact that the
the fifty-first is the fact that the
the fifty-second is the fact that the
the fifty-third is the fact that the
the fifty-fourth is the fact that the
the fifty-fifth is the fact that the
the fifty-sixth is the fact that the
the fifty-seventh is the fact that the
the fifty-eighth is the fact that the
the fifty-ninth is the fact that the
the sixtieth is the fact that the
the sixty-first is the fact that the
the sixty-second is the fact that the
the sixty-third is the fact that the
the sixty-fourth is the fact that the
the sixty-fifth is the fact that the
the sixty-sixth is the fact that the
the sixty-seventh is the fact that the
the sixty-eighth is the fact that the
the sixty-ninth is the fact that the
the seventieth is the fact that the
the seventy-first is the fact that the
the seventy-second is the fact that the
the seventy-third is the fact that the
the seventy-fourth is the fact that the
the seventy-fifth is the fact that the
the seventy-sixth is the fact that the
the seventy-seventh is the fact that the
the seventy-eighth is the fact that the
the seventy-ninth is the fact that the
the eightieth is the fact that the
the eighty-first is the fact that the
the eighty-second is the fact that the
the eighty-third is the fact that the
the eighty-fourth is the fact that the
the eighty-fifth is the fact that the
the eighty-sixth is the fact that the
the eighty-seventh is the fact that the
the eighty-eighth is the fact that the
the eighty-ninth is the fact that the
the ninetieth is the fact that the
the ninety-first is the fact that the
the ninety-second is the fact that the
the ninety-third is the fact that the
the ninety-fourth is the fact that the
the ninety-fifth is the fact that the
the ninety-sixth is the fact that the
the ninety-seventh is the fact that the
the ninety-eighth is the fact that the
the ninety-ninth is the fact that the
the hundredth is the fact that the

A D

PROCLUM PHILOSOPHUM

S P E C T A N T I A

*Ex Lili Gyraldi, de Poetarum Historia,
Dialogo III.*

Unt, qui Proclum (qui & Proculus, & Proculejus ab aliquibus existimatus) Poetam faciunt, at certe illustris Philosophus fuit Platonius, & eruditionis multijugæ. Hujus quidem Hymni extant, Orphicis Hymnis pares, & additi, qui & passim leguntur. Sed & alia carmina composuit, & in * Pandoræ Hesiodi fabula Theologiam condidit, & in aurea, quæ vocantur, carmina. Aliaque permulta composuit, quæ partim extant, partim a Suida commemorantur. Sed certe quatuor hoc in primis nomine in litterarum studiis excellentes fuisse comperimus, ut eos hoc loco missos faciam, qui Procli nomine Antistites Byzantii, id est, Constantinopoleos fuere, quos in Græca historia legi. Primus igitur Proclus Hierophanta fuit, ex Laodicea Syriæ; alter Lycius fuit, Syriani Alexandrini Philosophi discipulus, & Plutarchi Nestorii filii auditor, qui plurima in omni Philosophia, reliquisque disciplinis scripsit, & contra Christianos *Επιχρηµατα*, *Epicheremata*, h. e. *Argumenta* XVIII.; quibus mirandum quemdam in modum respondit Joannes cognomento Philoponus. Reliqui duo Procli Mallotes, ambo ex Sicilia fuere, ambo Stoicæ sectæ Philosophi.

* *Duos Proclos Gyraldus hic confundit.*

Ex

Πρόκλῳ ὁ Λύκιῳ, μαθητῆς Συριανῆ, ἀκουστῆς δὲ ἔκ Πλουτάρχου τῷ Νεστορίῳ, τῷ Φιλοσόφῳ, ἔκ αὐτοῦ Φιλοσόφῳ Πλατωνικός. ἔστῳ προέστη τῆς ἐν Ἀδύλαις Φιλοσοφίας σχολῆς. ἔκ αὐτοῦ μαθητῆς, ἔκ διάδοχῳ χρηματίζει Μαρίνῳ ὁ Νεαπολίτης. ἔγραψε πᾶν πολυτά, Φιλοσοφὰ τε ἔκ Γραμματικά. Τόμνημα εἰς ὅλον πᾶν Ὁμηρον. Τόμνημα εἰς πᾶς Ἡσίοδος Ἔργα, ἔκ Ἡμέρας. Περί Χρηστομαθίας βιβλία γ'. Περί ἀγωγῆς β'. Εἰς τῷ πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία δ'. Εἰς τῷ Ὀρφείας Θεολογίαν, Συμφωνίαν Ὀρφείας, Πυθαγόρου, ἔκ Πλάτωνος. Περί πᾶς λόγια, βιβλία ι'. Περί τῆς παρ' Ὁμήρῳ Θεῶν. Ἐπιχειρήματα κατὰ Χριστιανῶν ιη'. ὅπως ἐστὶ Πρόκλῳ, ὁ δ᾽ ἄλλος μιστὰ Πορφύριον κατὰ Χριστιανῶν τῷ μιαιῶν, ἔκ ἐφύβριτον αὐτῷ γλῶσσαν κινήσας. πρὸς ὃν ἔγραψεν Ἰωάννης, ὁ ἐπικληθεὶς Φιλόπονῳ, πᾶν δαυμασίως ὑπαντήσας κατὰ τῆς ιη' Ἐπιχειρημάτων αὐτοῦ, ἔκ δέξας αὐτὸν καὶ τοῖς Ἑλλήκοις, ἐφ' οἷς μέγα ἐφρόνει, ἀμαθῆ, ἔκ ἀνόητων. ἔγραψε Πρόκλῳ Μητρῶα κλέω βιβλίον, ἢν εἶπας κατὰ χείρας λαβεῖν, ὁφείτω, ὡς ἐκ αὐ-

Proclus Lycius, discipulus Syriani, & auditor Plutarchi Philosophi, Nestorii filii, Platonicus & ipse Philosophus. Hic Philosophicæ Scholæ Athenis præfuit. Ejus vero discipulus, & successor fuit Marinus Neapolitanus. Per multa scripsit & Philosophica, & Grammatica. Commentarium in totum Homerum. Commentarium in Hesiodi Opera, & Dies. De Chrestomathia libros III. De disciplina Theurgica libros II. In Rempublicam Platonis libros IV. In Orphei Theologiam. Orphei, Pythagoræ, & Platonis consensum. In Oracula libros X. De Diis Homericis. Argumenta XVIII. contra Christianos. Hic est Proclus ille, qui secundus a Porphyrio impuram, & petulantem linguam in Christianos strinxit. Adversus hunc Joannes cognomento Philoponus scripsit, qui Argumenta ejus XVIII. admirabili dexteritate refutavit, eumque vel in Græcis disciplinis, quarum pe-

ἡ δὲ θεὸς κατακωχῆς τῷ πε-
 ρὶ τῷ Θεῷ θεολογίαν ἐξέφη-
 νεν ἅπασαν. ὥς μὴ κείνη θράτ-
 τεῖται τῷ ἀκούῳ ἐκ τῆς ἀπει-
 φαινόντων ἀπλῶν.

ritia sese jactabat , indo-
 ctum , & exiguo judicio
 præditum ostendit . Scri-
 psit etiam Proclus librum
 de matre Deorum ; quem
 si quis in manus sumat ,

ex eo intelliget , (Philosophum) non absque divino
 afflatu omnem Deæ illius Theologiam in lucem pro-
 traxisse , ita ut aures non amplius turbentur lamenta-
 tionibus , quæ (in sacris illis) audiuntur .

ΠΡΟΚΛΟΥ ΑΥΚΙΟΥ

ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΤΜΝΟΙ.

Εἰς τὸν ἥλιον .

Αὐδὶ πρὸς νοεῖ βασιλῇ χρυσώϊ Τίτῃν .
 Κλυδὶ φάος αἰμία, ζωαρέῃ ὡ ἀνὰ πηγῆς .
 Αὐτὸς ἔχων κληίδα, ἔ' ὑλαίοις ἐνὶ κόσμοις .
 Τ' Λόδεν Ἀρμενίης ῥύμα πλάσπον ἔξοχετῶν .
 Κέκλυδι, μεσαπύλῳ γάρ ἐὼν ὑπὲρ αὐδέρῃ ἔδρῳ,
 Καὶ κόσμῳ κραδιαῖον ἔχων ἐιφεγγεία κύκλον,
 Πάντα τῆς ἐπλησας ἐγερσινόοιο φρονόις ,

Ζωσάμενοι ὃ πλανῆτες ἀεθαλίας σέο πυρσὺς ,
 Αἰὲν ὑπ' ἀλήκτοισι, ἔ' ἀκαμάτοισι χορείαις ,
 Ζωαγόνες πέμπουσιν ἐπιχθονίοις ῥαδάμιγγας .
 Πᾶσα δ' ὑφ' ὑμετέρῃσι παλιννόοισι διφρεῖαις ,
 Ωραίῳ κατὰ δεσμὸν, ἀνεβλάσθη γενέδῃ .
 Στοιχείων δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄντων ,
 Παύσατο σέο φανέντῃ, ἀπ' ἀρήγῃ γενετῆρῃ .

ΙΟ

Σοι

GL' INNI DI
 PROCLO FILOSOFO.

Sopra il Sole .

Di del fuoco intellettivo Rege,
 Brigliadoro Titane, odi del lume
 Dispensier, Sire, ch' hai in man le chiavi
 Della ricca fontana della vita,

E ne' material Mondi dirivante
 Dall' alto d' Armenia alta profonda .
 Odi, ch' essendo sopra 'l mezzo seggio
 Dell' Etere, e del Mondo avendo il cerchio
 Lungi-lucente, tutto ne ricolmi

Del-

Σοὶ δ' ὑπὸ μοιράων χορὸς ἔκαθεν ἀσυφέλκτῳ. 15
 Ἀλλ' ὃ μετὰ σρωφῶσιν ἀναγκαίης λίνον αἴσης,
 Εὐστε δέλεις, πέρα γὰρ κρατείεις, πέρα δ' ἴφι ἀνάσσεις.
 Σειρῆς δ' ὑμετέρης βασιλῆς θεοταδέῳ οἴμης
 Ἐξέδορεν Φοῖβῳ, κιθάρῃ δ' ὑπὸ δέσκαλα μέλπων, 20
 Εὐνάζει μέγα κῦμα βαρυφλοίσβοιο γενέθλης.
 Σῆς δ' ἀπο μελιχρόδωρῳ ἀλεξιμάκου διασείεις,
 Παίων βλάσῃσεν, ἐλὼ δ' ἐπέσπασεν ὑγείῳ.
 Πλήσας ἀρμονίης παναπήμονῳ ὥρεα κόσμον.
 Σὲ κλυτὸν ὑμνεύουσιν Διωνύσοιο ποικῆα. 25
 Τῆς δ' αἰνεάσεις ἐνὶ βένδεσιν ὄμιον ἄτλῳ,
 Ἀλλοὶ δ' αἶβρόν Ἀδωνιν ἐπαφήμισαν αἰδῶϊς.
 Δεμαίνουσιν δὲ σῆο δοῆς μάστιγ' ἀπειλῶ
 Δαίμονες ἀνδρώπων δηλήμονες ἀγχιόδυμοι,
 Ψυχᾶς ἡμετέρας δυνεῖς κακὰ προσκυώντες, 30
 Οὐρ' αἰεὶ κατὰ λαῖτμα βαρυσμαράγγε βιότοιο,
 Σάματ' ὀτλᾶωσιν ὑπὸ ζυγόδεσμα ποδῶσαι.
 Τ' ἴτιν' ἄνδ' ἐλᾶδοιντο πατρός πολυφεγγέῳ αἰλῇ,
 Ἀλλὰ θεῶν ἄρχε, πυρριφεῖς, ὀλβιε δαίμον.

Ei-

Sotto te viene a ceder delle Parche
 Il non crollante coro, e indietro il lino
 Torcono della neccessaria forte,
 Quando vuoi. Che tu sei molto sovrano,
 E con molta balla imperi, e regni.
 Re, da vostro lignaggio da sentiero,
 Ch' ubbidisce agli Dei, uscinne Febo
 Sonante fulla cetera divine cose.
 Addormenta il fiotto sterminato
 Della generazion gravi-sonante
 Da tua sacra famiglia scacciatrice
 Di mali

* * *

Piacevole Peane, e sì v' aggiunse
 La sua Igea, o vogliam dir salute.

Em-

Te vero sub Parcarum chorus cessit inconcussus. 15
Statim vero convertunt necessariae rete Parcae,
Quando vis. Circa enim imperas, circaque fortiter regnas,
Catena vero vestrae rex Deo obtemperantis cantilenae,
Exiliit Phœbus: cithara vero divina canens,
Sopit magnam undam graviter sonantis generis, 20
Tuoque ob blanda donans malos depellente convivio,
Pœan germinavit, suamque aperuit sanitatem,
Implens harmonia indemni latum Mundum:
Te inclytum hymnis celebrant Dionysii parentem.
Sylvæ vero ultimis in profunditatibus evium damnum, 25
Alii vero venustum Adonim celebraverunt cantibus.
Timent vero tui celeris flagelli iram
Dæmones, hominum nocivi feroces,
Animabus nostris noxiis mala parantes,
Ut semper per profunditatem profunde splendentis vitæ 30
Corporis laborant sub lorum desiderantes:
Superbi vero laterent patris valde splendentem aulam.
Sed Deorum optime, igne coronate, dives dæmon,
Ima-

Empiendo d' armonia tutta innocente,
 Ed esente dai mali, il largo Mondo.
 Te glorioso celebran di Bacco
 Generatore, e negli estremi fondi
 Della materia l' Evio Attide, ed altri
 Te delicato Adon chiamar nei canti.
 Paventano di tua veloce forza
 Il minacciare, e Demoni degli uomini
 Mortali oltraggiator, di cuor selvaggio.
 Che nell' anime nere penetrando
 Apprestan mali; affin che ognor per l' onda
 Della gravosa vita strepitosa
 S' affannino i legami desiando
 Del giogo corporale, e obbligo le prenda
 Del palagio, che in molti lumi splende,
 Del padre eccelso. Or degl' Iddii o ottimo,
 Di fuoco incoronato, indito Nume,

E e 2

Si-

Εἰκὼν παγγενέσσω θεῷ ψυχῶν ἀναγωγῇ
 Κέκλυδι, καὶ με κάθηρον ἀμαρτιῶν αἶν ἀπάσης. 35
 Δέχυνσο δ' ἱκεσίῳ πολυδάκρυον. ἐκ δὲ μελυγρῶν
 Ρῦτο κηλίδων, ποιῶν δ' ἀπάνδθε φυλάσσοις.
 Τρηυῶν δὸν ὄμμα δίκης, ἥ πάντα δέδορκεν.
 Αἰεὶ δ' ὑμετέραςιν ἀλεξικάκοισιν ἀγωγῆς,
 Ψυχῇ μὲν φάθ' ἀγνὸν ἐμῇ πολυόλβον ὀπάζοις. 40
 Ἀχλὺ ἀποσκηδάσαν ὀλεσίμβροτον, ἰολόχιδον.
 Σώματι δ' ἀρτεμίων τε, ἔ' ἀγλαόδαρον ὑγίειν.
 Εὐκλείης τ' ἐπίβησον ἐμὲ, φρογόνων τ' ἐνὶ δεσμοῖς
 Μυσῶν ἐρασσιπλοκάμων δῶρεισι μελοίμην.
 Ὀλβον δ' ἀσυφέλικτον ἀπ' ἀσεβιῆς ἐρατεινῆς. 45
 Εἶκε θέλεις δὺς ἀναξ, δυνάσαι δὲ ἅπαντα τελέσαι
 Ρῆιδίως, κρατερῶ γὰρ ἔχεις, ἔ' ἀπέειπον ἀλλῶ.
 Εἰδέει μοιδίοισιν ἐλιξοπόροισιν ἀτρώκοις,
 Ἀγροδινήσας ὑπὸ νῆμασιν ἐλοὸν ἄμμιν,
 Ἐρχεται, αὐτὸς ἔρκε τεῇ μεγάλῃ ποδὲ ρίπῃ. 50

Εἰς Ἀφροδίτην.

Ὡς Μένειν σερῶ πολυώνυμον ἀφρογενεῖς,
 Καὶ πηγῶ μεγάλῳ βασιλῆιον, ἧς ἅπο πάντες

Αἶσα-

Simolacro del padre universale,
 Iddio dell' alme riduttore, e guida
 All' alto, odi, e mondami per sempre
 D' ogni peccato; accetta la preghiera
 Di molto pianto, e dalle triste macchie
 Mi togli, e lungi dalle pene guarda.
 Di giustizia l' acuto occhio veloce,
 Che tutte cose vede, mitigando
 Con vostre sempre salutari scorte
 Da netto all' alma mia straricco lume,
 Che diffusi caligin struggitrice
 Degli uomin venerata; al corpo dona
 Interezza, e di lieti doni Igea
 Portimi nella gloria, e nelle leggi

De-

Imago omnia generantis Dei, animarum reductor :

Recipeque supplicationem multarum lacrymarum : ex agrestibus vero

Audi, & me accede peccati semper omnis, 35

Serva a probris, a pœnis vero custodias,

Mitigans celerem oculum judicii, quod omnia vidit :

Semper vero vestris mala depellentibus institutionibus,

Animæ quidem lucem puram meæ divitem præbeas, 40

Tenebras dissipans hominibus exitiosas, sagittis generatas .

Corpore vero integritatem & excellentem donis sanitatem ,

Inclutusque adi me, majorumque in legibus,

Musarum comas amabiles habentium donis curam haberem ,

Divitiasque inconcussas a pietate amabili, 45

Si vis da rex : potesque omnia perficere

Facile : forte enim habes & immensum robur,

Sive fatalibus per anfractus cuntibus fuis,

Astra volventibus sub filis perniciosum nobis,

Venit ipse, arce tuo magno illud jactu . 50

In Venerem .

Hymnis celebramus lucidam, celebrem, ex spuma genitam,
Et fontem magnum regium, a quo omnes

Im-

Degli anzi nati; a cuore io sia a' doni
Delle Muse, ch' an vaga, amena treccia
Non vacillante, da pietade amabile,
Se tu vuoi, dà ricchezza, o Sir, felice.
Tutte cose tu puoi a fin condurre
Agevolmente; che robusta, immensa
Poffanza tieni. E se alcun male a noi
Dalle fatali vien giranti fusa
Sotto i filati, torti dalle Stelle,
Tu ciò allontana colla tua gran lena.

Sopra Venere .

LA linea celebriam di nomi molti
Di Venere, e la gran fontana Regia,

E c 3

Dal-

Ἀδάνασσι πτερόεντες ἀνεβλάσθησαν ἔρωτες.
 Ὡν οἱ μὲν, νοεοῖσιν οἰσάμεσι βελέμενοις,
 Ψυχᾶς, ὅφρα πόδων ἀναγάγια κέντρα λαχῶσα,
 Μητέρῳ ἰσχανόωσιν ἰδεῖν περιφεγγέας αὐλὰς.
 Οἱ δὲ, πατρός βελήσιν ἀλεξικάκοις τε φρονοίαις,
 Γέμενοι γενεῇσιν ἀπείρονα κόσμον ἀΐζειν,
 Ψυχᾶς ἱμερον ὥρσαν ἐπιχθονίῳ βίόπῳ.
 Ἄλλοι δ' ἐγγαμίων ὁράων πολυδείας οἴμους
 Αἰὲν ἐποπτεύουσιν, ὅπως θνητῆς ἀπὸ φύτης,
 Ἀδάνασιν τ' ὄξωσι δυσηπαδίων γένῳ ἀνδρῶν.
 Πᾶσιν δ' ἔργα μέμνηται, ἐρωποπόκῃ Κυδερείης.
 Ἀλλὰ θεᾶ, πάντα γὰρ ἔχεις ἀρμήκων δαίς.
 Εἴτε περισφίγγεις μέγαν ἔρανόν, ἐνδασε φασὶν
 Ψυχῇ ἀενάα πέμπειν κόσμοιο θεείῳ,
 Εἴτε ἔ' ἐπὶ κύκλων ὑπὲρ ἀντὺγας αἰδέει νάϊς,
 Σειραῖς ἡμετέραις διωάμεις προχέουσ' ἀδαμάσους.
 Κέκλυδι, ἔ' πολύμοχδον ἐμὴν βιόπῳ πορείῳ,
 Ἰδῶσις, σέο πόντα δικαιοσύνῃσι βελέμενοις.
 Οὐχ' ὅσων πᾶντα πόδων κρυόεσαν ἐρωῶ.

E:

Dalla qual tutti quanti gl' immortali
 Alati amorì fuor ne germogliaro.
 De' quai parte faettan con istrali
 Mentali l' alme, affinchè avendo in forte
 Anagogici sproni di defii,
 Della madre vedere i luminosi
 Di fuoco atrii ne bramin; parte ancora
 Del padre per volere, e per salubre
 Provvidenza bramando l' infinito
 Accrescer Mondo di generazioni,
 Genio miser nell' animè, e vaghezza
 Della terrena vita. Altri i sentieri
 Di molte spezie, di nuzial congressi
 Sempre riguardan; perchè da mortale
 Semenza faccian immortal la razza

De-

Immortales volantes germinaverunt amores.
Quorum illi quidem liberis jaculantur sagittis,
Animas, ut desiderans reductoria centra sortiens, 5
Matris cupiunt videre igne splendentibus aulis:
Illi vero patris consiliis, malaque depellentibus providentiis,
Cupientes generationibus immensum Mundum augere,
Animabus desiderium incitaverunt terrestris vitæ.
Alii vero nuptialium uxorum suaves cantus 10
Semper spectant, ut mortali a genere
Immortale faciant dolores patientum genus hominum,
Omnibusque opera curæ fuerunt amores generantis Cyscheriæ.
Sed Dea, ubique enim habes acute audientem aurem,
Sive coeres magnum cælum, illuc te dicunt 15
Animam æterni mittere Mundi divinam,
Sive & septem circulorum super rotas æthere habitas,
Splendoribus nostris potentias profundens indomitas:
Audi, & laboriosam meam vitæ profectiorem
Guberna tuis veneranda justissimis sagittis. 20
Non piorum sedans desideriorum horridum amorem.

In

Degli uomin travagliosi, e a tutti sono
 A cuor di Citerea, ch' opre d' amore
 Partorisce. Or Dea, da che per tutto
 Hai un' orecchio, che le preci ascolta;
 O tu, che circumpulsi il vasto Cielo,
 Ove te dicon l' anima divina
 Del Mondo sempiterno tramandare;
 O che abiti nell' Etere di sopra
 I sette cerchi, indomite virtudi
 Mescendo a nostre linee; odi, e la mia
 Faticosa carriera della vita
 Co' tuoi dirizza, o veneranda, strali
 Giustissimi, cessando de' non Santi
 Desii la voga dolorosa, ed aspra.

E e 4

So-

Εἰς τὰς Μῦσας.

Ὑμνέομεν μερόπων, ἀναγώνιον ὑμνέομεν φῶς,
 Ἐννέα θυγατέρας μεγάλῳ Διὸς ἀγλαοφόνῳ.
 Αἱ ψυχὰς κατὰ βένδεσ' ἀλωομένας βίωσι
 Ἀχράντοις τελετήσιν ἐγερπινῶν ἀπὸ βίβλων,
 Γηγενέων ῥύσαντο δυσαντήτων ὁδωάων,
 Καὶ ἀπώδην ἐδίδαξαν, ὑπὲρ βαθυχάμονα λήδῳ
 Ἰχνὸς ἔχεν, καθαρὰς δὲ μολαῖν ποτὶ σῶντομον ἄστρον.
 Ἐνθεν ἀπεπλάγχθησαν, ὅτ' εἰς γενεδλήϊον ἀκτῶν
 Κάππεσον, ὑλοτραφέσι περὶ κλήροισι μανῆσαι.
 Ἀλλὰ θεαὶ ἔ' ἐμοῖο πολυπώϊητον ἐρώλῳ
 Παύσατε, ἔ' νοεροῖς μεσοφῶν βακχάσσετε μύδοις,
 Μὴ δέ μ' ἀπὸ πλάγξειεν δαισιδέων γέροσ' ἀνδρῶν,
 Ἀτραπιτὺ ζαδέης ἐρφεγγέσ' ἀγλαοκάρπῳ.
 Αἰεὶ δ' ἔξ ὁμάδοιο πολυπλάγκτιο γενέθης,
 Ἐλκετ' ἐμῷ ψυχῷ παναλήμονα πρὸς φάσ' ἀγνόν
 Τμετέρων βεῖδυσαν ἀξινῶν ἀπὸ βίβλων,
 Καὶ κλέσ' ἀεπίης φρενοδελγέσ' αἰὲν ἔχουσιν.

Κλῷ-

Sopra le Muse.

Celebriam de' mortali, celebriamo
 L' anagogico lume, che ne mostra
 La via, che al Ciel conduce, le sonore
 Nove figlie del gran Giove, che l' alme
 Smarrite per lo fondo della vita
 Con gli misterj immacolati, e puri
 Da libri, che risveglian lo 'ntelletto
 Da terreni dolor di mal incontro
 Ne francano, e n' insegnan di studiarfi
 Di tener l' orme sopra il fiume Lete,
 Fiume d' obbligo, ch' acque profonde versa,
 E notte ritornare alla natia
 Stella, donde smarritasi, allor quando

Pre-

In Musas.

Hymnis celebramus hominum, relictoriam canimus lucem,
 Novem filias magni Jovis præclaras voces habentes,
 Quæ animas per profunditates errantes vitæ,
 Immaculatis cæremoniis excitantibus ab juncis,
 Terrigenarum servaverunt inauspicatis doloribus, 5
 Et properare docuerunt supra profundam Lethem
 Vestigium habere, puræque venire ad familiare æstrum.
 Hinc sortitæ fuerunt, quando in natalitium littus
 Cappeſum in ſylvis nutritis de ſortibus inſanientes.
 Sed Deæ & meum tumultuoſum impetum 10
 Sedate, & liberis me ſapientium debacchate verbis,
 Neque me moleſte Deos timentium genus hominum,
 Via per divina valde ſplendente, eccellente fructibus:
 Semper vero ex conventu pererrantis generis,
 Trahite meam animam undique errantem ad lucem puram 15
 Veſtris gravatam augentibus a juncis,
 Et gloriam ſuariloqui animos demulgentis ſemper habentem.
 Au-

Precipitar ſul genetliaco lido,
 Di forte materiali andate pazze.
 Or Dee la molto mia caſcante voga,
 Che troppo ammira or queſta, or quella coſa,
 Fermate, e me con gl' intellettuali
 Motti de' ſavj m' invaſate appieno,
 Nè mi dilunghi de' ſuperſtizioſi
 Uomin la razza dal ſentier divino,
 Sentier d' ampio ſplendor, di chiari frutti.
 E ſempre dal tumulto dell' errante
 Molto generazion l' anima mia
 Smarrita ne traete al caſto lume,
 Grave da' libri voſtri creſcitori
 D' intelletto, e la gloria della bella
 Dicitura attraente ell' abbia ſempre.

Udi-

Κλύτε θεοὶ σοφίης ἱερῆς οἰκίας ἔχοντες,
 Οἱ ψυχὰς μερόπων ἀναγύγιον ἀφάμενοι πῦρ,
 Ἐλκετ' εἰς αἰδανώτους σκόπον κἀδμήνα λιπύσας, 20
 Τῶνων ἀρρήτοισι καθηραμένας τελετῇσι.
 Κλύτε σωτῆρες μεγάλοι, ζαθέων δ' ἀπὸ βίβλων.
 Νόσαςτ' ἐμοὶ φάσθ' ἀγνὸν ἀποσκηδάσαντες ὁμίχλῳ
 Οὔρα κεν διγνοίω θεὸν ἀμβροτον, ἥδ' ἐξ ἀνδρα.
 Μὴ δέ με ληθαίοις ὑπὸ χάμασιν ἑλοῖα ῥέζων, 25
 Δαίμων αἰὲν ἔχοι μακάρων ἀπάνδιδον ἰόντα.
 Μὴ κρυερῆς γενέθλης ἐνὶ κύμασι πηπτωκῶν
 Ψυχῶν ἐκ ἐδέλυσαν ἐμῶν ἐπιδηρὸν ὠλεῖσθαι,
 Ποινὴ πᾶς κρυόεσσα βίη δεσμοῖσι πεδήσει.
 Ἀλλὰ θεοὶ σοφίης ἐριλαμπέσθ', ἡγεμονῆες. 30
 Κέκλυτ' ἐπαγομένον δὲ πρὸς ὑψιφόρητον ἀπαρτὸν
 Ὅργια ἔτελετὰς ἱερῶν ἀναφαίνετε μύθων.

Eis Ἀφροδίτην.

Ὡς Μνέομαι Λυκίων βασιλίδεα κυρεφροδίτῳ.
 Ἡς ποτ' ἀλεξικακοιο περιπλήδοντες ἀρωγῆς.
 Πατερίδ' ἡμετέρης δεοφράδμονες ἡγεμονῆες
 Ἱερὸν ἰδρύσαντο κατὰ πατρίεδρον ἄγαλμα,

Σύμ-

Uditte Dei, che della sapienza
 Sacra il governo nelle mani avete;
 Che l' arme de' mortali, l' anagogico
 Fuoco accendendo, agl' immortal traete,
 Da loro abbandonato in bujo fondo,
 Purgate d' Inni agl' ineffabil riti.
 Gran salvadori uditte, da' divini
 Libri, a me concedete il casto lume,
 Spargendo la caligin, affinch' io
 Ben sappia l' immortal Iddio, e l' uomo.
 Nè me lo spirto facimal ritenga
 Sotto l' onde Letee sempre lontano
 Da' beati, che non vuol più lungo tempo
 Andar smarrita, alcuna cruda pena

Im-

*Audite Deæ, sapientiæ sacra gubernacula habentes,
 Quæ animas hominum indomitum accendentes ignem,
 Trahitis ad immortales, tenebrosam profunditatem linquentes,
 Hymnorum ineffabilibus accedentes cæremoniis:*

*Audite servatrices magnæ, divinisque a juncis.
 Annuite mihi lucem puram dissipantes tenebras,
 Ut & bene cognitam Deam immortalem, & virum,
 Neque me occultis sub fluxibus perniciofa faciens, 25
 Dæmon semper habeat, a beatis semper existentem:*

*Non horridi generis in undis lapsam
 Animam, non volentem meam diu errare,
 Pœna quæ horrida vitæ vinculis ligabit.
 Sed Deæ sapientiæ valde lucentes duces 30
 Audite, impulsoque ad in altum ferentem viam,
 Orgia & cæremônias sacrorum declarate verborum.*

In Venerem.

Hymnis celebramus Lyciorum reginam Venerem;
 Cujus aliquando mala depellente prægrandes auxilio
 Patriæ nostræ prudentes duces
 Sacram statuerunt circa civitatem statuam,

Sym-

Imprigioni ne' ceppi della vita.
 Or Dei di sapienza alta, ed illustre
 Maestri, e duci, udite, e a chi s' affretta
 Per via, che porta in alto, l' Orgie mostrate,
 E l' ordinazion de' sacri motti.

Sopra Venere.

Celebriamo de' Licii la Regina
 Curafrodite, Venere fanciulla,
 Del cui soccorso salutevol pieni
 Di nostra patria i Duci positori
 Della divinità piantaro un sacro
 Per la Cittade simulacro avente

Di

Σύμβολ' ἔχον νοερόιο γάμου, νοερῶν ὑμεναίων, 5
 Ἡφαίστου πυρόεντος, ἰδ' ὑρανίης Ἀφροδίτης·
 Καὶ ἐδελὺ ὀνόμωσαν Ὀλυμπίαν· ἥς διὰ κάρτος
 Πολλὰς μὲν θανάσιο βροτοφθόρον ἐκφυγον ἰόν·
 Εἰς δ' ἀρετῷ ἔχον ὄμμα τελευσιγόνων δ' ἀπολέκτρων 10
 Ἐμπεδ' ἀγλαόμηναις ἀνασχεύσκει γενέθλη,
 Πάντη δ' ἠπιόδωρ' ἔλω βιόσιο γαλήνῃ.
 Ἀλλὰ ἔ' ἡμετέρῳ ὑποδέχυνσο πότνα θυηλῷ,
 Εὐεπίης· Λυκίων γὰρ ἀφ' αἵματός ἐμὶ ἔ' αὐτός.
 Φυχλῷ δ' ἀψ' ἀνέειρον, ἀπ' αἵσχε' εἰς πολὺ κάλλος 15
 Γηγενέ' ἀφοφυγῶσαν ὁλοῖον οἶτρον ἐρωῆς.

T E Λ Ο Σ.

Di nozze intellettive, ed Imenei
 Intellettivi i simboli, e i segnali
 Dell' igneo Vulcan della celeste
 Venere, e Olimpia Dea ne l' appellaro,
 Per cui virtù spesso lo stral fuggito
 Micidiale di morte, e alla virtude
 Ebbero l' occhio, e da perfetti letti
 Salda di chiara mente spiegò stirpe.
 Ed era da pertutto della vita

*Symbola habentem novarum nuptiarum, liberorum Hymenæorū
Vulcani ardentis, & cælestis Veneris:*

*Et ipsam Deam vocaverunt Olympiam, quam per robur
Sæpe quidem mortis homines perdens effugiens jaculum,
In virtuteque habens visum parentes perdentibus a lectis,
Firmum consilio excellens germinavit genus.* 10

Ubique vero mitia dans erat vitæ serenitas.

*Sed & nostrum recipe veneranda sacrificium,
Suaviloquii. Lyciorum enim a sanguine sum & ipse.
Animam vero statim eleva a turpitudine in magnam pul-
chritudinem*

Terrigenæ effugientem perniciosum æstrum impetus. 15

F I N I S.

Placida calma. Or tu il nostro accetta
Di laudi, o veneranda, Sacrificio.
Che del Lician sangue sono anch' io.
L' alma indietro fu alza da bruttezza
A beltà molta, ed onestade molta,
Dopo aver del desio nato di terra
Fuggito il danneggiante estro mortale.

Il Fine degl' Inni di Proclo.

IN.

P A S O R I S

LEXICON IN HESIODUM.

Α, Quæ, nom. pl. n. g. ab ὁ, quod: articulus postpositivus.

Ἀκτοι, ἀκτες, ab ἀκτ- u, ὁ, ἡ, non tangendus, ex α priv. ὁ ἀπτω vel ἰάπτω, ὁ per pleonasmum τῷ α, ἀάπτω. lædo, noceo. f. ψω. s. 148.

Ἀάδῃ 3. sing. a. i. pass. ab ἄτω. lædo. F. ἄσω. quod fit ex ἄάω, hinc a. i. ἀάδῃ, pro ἡδῃ. tollitur augmentum ὁ α poetice reduplicatur. Tb. ἄτῶ, ὦ, f. ἡω, lædo, noceo. s. 283.

Ἀάσι, flant. 3. pl. ab ἀναι, flo, ut ἰσῃσι. Tb. ἄω, flo, spiro.

Ἀέται saturatur. 3. person. ab ἄημι. in pass. ἀέμαι expleor, saturor, ad formam ἰσαίμαι. Tb. ἄω, f. ἡω. flo, spiro. a. 101.

Ἀέτ- u, ὁ ὁ ἡ, insatiabilis, innoxius. Tb. ἄτῶ, ὦ. f. ἡω. lædo. S. 714.

Ἀβέται genit. Jonicus pro ἀβέτα, ab ἀβέτης, u, bobus carens. ex α priv. ὁ βῆς, βοός, ὁ, ἡ vacca, bos, taurus. s. 449.

Ἀγῶν, Part. a. 2. Attice pro ἄγων, ab ἄγω, duco. f. ἄξω. p. ἡξα, a. 2. ἡγον, Att. ἡαγον.

Ἀγαθός, ἡ, ὄν, bonus, a, um. dat. pl. ἀγαθοῖσι. paragoge Jonica, pro ἀγαθοῖς. comp. ἀμείνων, βελτίων, κρείστων, ἀρείων, λωίων. Superl. βέλτερος, κρείττερος, ἀρίτερος. s. 24.

Ἀγασταί, Perf. 3. Ind. ab ἀγαλίσμαι, irascor, invideo. s. 331. Tb. ἀγῶ, ὦ, f. ἡω, demiror.

Ἀγκυλότης, adject. ex ἄγων nimis ὁ κλυτός celebris, a κλύω, pro quo etiam κλύω audio, ἀγκυλότης, dat. pl. Jonic. S. 1015.

Ἀγκυλότης, superl. ab ἀγκυλός, u,

ὁ. placidus, ex α epistatice ὁ γάτ- u, ὁ, τὸ, letitia, gaudium. S. 408.

Ἀγαλλόμεν- pres. part. passiv. ab ἀγαλλω. f. λῶ, p. ηξ, orno, ἀγαλλομαι exulto: ad formam ἄγαλλόμεναι, exulto, ab Hebreo ἡ ἀγαλλόμεναι. pres. part. f. g. pl. num. a. 86.

Ἀγῶν, nomen femine splendide, a masculino ἀγῶς admirabilis, splendidus. Thema ἀγῶ miror. S. 246.

Ἀγῶς, ὁ, ὁ, nobilis, admirabilis. ab ἀγαλόμεναι admiror. ἀγῶν. gen. pl. S. 462.

Ἀγῶνι, nomen mulieris. vide paulo ante ἀγῶνι. S. 976.

Ἀγῶρ, ferocis, gen. sing. Tb. γῶρ, u, ὁ, superbus, elatus: ἀγῶρ valde superbus. a non est privativum, sed intensivum, S. 832.

Ἀγγεῖ, pro ἀγγεα, vasa, nom. pl. n. g. ἀγγεον, dat. pl. Them. ἀγγε- u, ὁ, τὸ, vas quodlibet. s. 611.

Ἀγγελ- u, ὁ, nuntius. s. 45. ἀγγελίη, proprie res, quæ nuntiat. ab ἀγγέλω, nuntio. f. λῶ, p. ἡγγελῶ. a. i. ἡγγελα.

Ἀγγισον, vide paulo ante ἀγγεῖ. s. 475.

Ἀγε, Adverb. hortantis, ab ἄγε, a. 2. imperat. act. Verbi, ἄγω, ago. a. 449.

Ἀγέρων, 3. pl. a. i. act. Jon. pro ἡγέρων, ab ἀγέρω, congreco. Poeta metri causa tollunt augmentum. f. pē. p. ἡγερῶ. Att. ἀγῆρεκα. a. i. ἡγερῶ. s. 650.

Ἀγέλαι, pl. num. greges. ἡ ἀγέλη, grex, ab ἄγω. Grex agitur. sic Latine agmen ab agendo. proprie pecudes aguntur, homi-

- homines vero ducuntur.* α. 168.
Ἀγελία, pro ἀγελία, ας, ἡ. Jo-
 nico, prädatrix. ab ἄγω & λεία
 ας, ἡ. praeda. α. 197.
Ἀγέρας, α, ὁ, ἡ. immunis,
 præmio carens, ex α privat. &
 γέρας, τῷ, τῆ, præmium, mu-
 nus. 3. 396.
Ἀγεσθαι, Pres. Inf. pro Imperat.
 verbi ἄγω, duco, f. ἄξω, p. ἤ-
 ξα, α. 2. ἡγοι. α. 693.
Ἀγέρας, ὁ, ἡ. dux exercitus,
Minervæ epitheton. ab ἄγω, du-
 co, & στρατός, ὁ, ὁ, exercitus.
 3. 925.
Ἀγλιόρα, acc. sing. fortem. ab ἄ-
 γλιωρ, ορ, ὁ, strenuus. com-
 positum ex ἄγων valde & ἀνὴρ
 vir. α. 7.
Ἀγήρα, α, ὁ, & ἡ, senii ex-
 pers, μὴ γηράσκων. compositum
 ex α privat. & γήρας, ατ, τῷ.
 senectus. 3. 305.
Ἀγήρα, accus. singul. 4. simpli-
 cium, ab ἀγήρας, ω, ὁ & ἡ, se-
 nii expers. Et ἀγήρα, nominat.
 plur. 4. simpl. ex α privat. &
 γήρας, ατ, τῷ, senectus. 3. 949.
Ἀγκα, pl. num. valles, ab ἄγ-
 κ, α, τῷ, vallis. α. 387.
Ἀγκυλομήτης, α, ὁ, versipellis, qui
 profert obliqua, non recta confi-
 lia, compositum ex ἀγκύλ, ο-
 blivius, & μήτις, εως, ἡ, con-
 silium, ὁ ἀγκύλα, τατέσι, σκολι-
 αὶ βελδέμεν. α. 48.
Ἀγκυλοχῆλαι, nom. pl. repandi
 rostri, ex ἀγκύλ, ο inflexus,
 curvus, & χῆλ, α, τῷ, labrum,
 α nominativo singulari
 ἀγκυλοχέλης, α, ὁ. pro quo et-
 iam legitur ἀγκυλόχμω, cur-
 va habens labra. α. 405.
Ἀγλαΐαι, nom. pl. voluptates,
 gaudia. ab ἀγλαΐα. splendor,
 ornatus. Them. ἀγλαΐς, ὡ, ὁ,
 splendidus. 285.
Ἀγλαός, ὡ, ὁ, splendidus, ἀγλαΐα,
 splendida. Tb. ἀγλη, ης, ἡ.
 fulgor, splendor. α. 335.
Ἀγνή, dat. sing. ab ἄγνός, ὡ, ὁ,
 castus. α. 463.
Ἀγνύτ pro ἄγνυτο, 3. singul. Iat-

- perf. passivi, ab ἄγνυμι frango,
 pro quo etiam dicitur ἄγνυα.
 Thema est ἄγω. F. ἄξω, & c.
 frango. α. 279.
Ἀγνός, castus, adverb. ab ἄγνός
 castus. α. 335.
Ἄγροι, portaret, pres. aē. Opt. ab
 ἄγω, pro ἄγοιτο, acc. sing. Pres.
 Part. aē. vide supra ἀγαγόν.
 α. 480.
Ἀγοράω, f. ἄσω, p. ἄγω. publi-
 ce & in foro dico, & per syn.
 speciei, α. 278. aperte dico.
Ἀγορά, ἄς, ἡ, forum, ab ἀγείρω
 congreco. in Pres. med. ἡγορῃ,
 quia in foro homines congregan-
 tur. α. 686.
Ἀγοράων, Genitivus pl. Ionice pro
 ἀγορῶν. α. 30. α nomine ἀγορά,
 ἡ, forum. Tb. ἀγείρω congreco
 ut supra, & ἀγορῇ, Ionice pro
 ἀγορά. ἀγορῆται, in foro, φι est
 paragoge Poetica, & reddit vo-
 cem ἄλυστον. 3. 89.
Ἀγραυλοὶ, ruri seu in agro perno-
 ctantes. Epitheton pastoris. com-
 positum ex ἀγρός, ὡ, ὁ, ager, &
 αὐλὸς ἡς ἡ, atrium, b. e. locus
 subdialis, apertus & vacuus an-
 te ipsas ades, τῷ ὑπαιθρον. item
 stabulum, septum. hinc αὐλι-
 ζομαι stabulor: item pernocto,
 unde est ἀγραυλέω ruri perno-
 cto. 3. 26.
Ἀγρίω, Ionice pro ἄγρην, ab ἄγρῃ,
 ας, ἡ, captura, venatio. 3.
 442.
Ἀγροί, neutrum plural. ponitur
 pro Adverbio. Tb. ἀγρός, ὡ, ὁ,
 ager.
Ἀγροί, accus. est nomen proprium
 viri. ἄγρο, α, ὁ. 3. 1013.
Ἀγροΐταις, accus. pl. ab ἀγροΐ-
 τῆς, α, ὁ. agrestis, agricola,
 pro ἀγρότης. Tb. ἀγρός, ὡ, ὁ.
 rus. α. 39.
Ἀγροκυδοίμω, α, ὁ. qui in agris
 tumultuatur. ab ἀγρός, ὡ, ὁ,
 ager, & κυδοιμός, ὡ, ὁ, tumult-
 us. 3. 925.
Ἀγρομυδοίσι, dat. pl. Part. Pres.
 pro ἀγρομυδοίσις. Syncope. ab ἄ-
 γείρω congreco. f. ἐφῶ. p. ἡγερκε,
 &

Ἔ Attic. ἀγῆγερος. α. ι. ἡγε-
ρος. 92.

*A'γrotáris fere, Gen. cas. f. g. ab
ἀγρότερ⊙, vel ἀγρίωτε⊙. sub-
stantiva quandoque etiam com-
parantur. Th. ἀγρός, ὤ, ὁ, a-
ger. α. 407.*

A"ΥΧ', pro α'ΥΧ! prope . construi-
tur cum Genitivo : est Adv. s.
637.

Ἀγχιμάχοι, pl. num. cominus pugnantes, ex ἄγχι prope ὁ μῆ-
χομαι, pugno, f. μάχητομαι. p.
μαμάχημαι. α. 25.

Ἀγγίμολος, Adverbialiter hic accipitur hoc neutrum, ex ἀγγίμολος, ἄ, ὅ ἐν ἡ. e propinquo veniens, ex ἄγγι prope ὅ μολῶ, seu μολῶ, venio. α. 325.

Ἀγχιον, Dativus singul. ab ἀγχι-
 σης, ὁ. nomen viri. ex ἀγχι-
 οῦ ἱστοῦ. q. d. ἀγχι τῷ ἱστοῦ-
 τῷ. §. 1009.

Δ' γὰρ ὁμοῖον, Præs. Part. pass. Verbi
ἀγατομαι, ὤμαι, demiror. Th.
ἀγέω, ἥσω. idem S. 619.

Ἀγών, vehens, Part. Præsens, ab
ἄγω duco, veho. vide ἄγαγών.
S. 998.

Aⁿγω, duco . f. ἄξω . p. ἡχα . α.
1. ἡξα . α, 2. ἡγον . ε. 206.

A'γw̄n, Dat. sing. ab ἀγw̄n, w̄n, ὁ, certamen. D. 435.

A'γωσι, 3. pl. Subj. ab ἄγω du-
co, veho, traho. f. ξω.

Ἀδάντω, indocta, Acc. pl. n. g.
 ἀβ ἀδάντω, incognitus. Th.
 δαίω, scio, disco. D. 655.

Ἀδάμῳ, pro ἀδάμῳ. Declinat^{ur} duobus modis, vel ἀδάμῳ-
τῳ, & vel ἀδάμῃ, αὐτῇ, ὅ,
nomen clarissime gemme & per
metaph. ponitur pro ferro, ἀδά-
μῳ genitivus ab ἀδάμῃ, αὐ-
τῇ ὅ. ex α, quod hic idem va-
let, ac δυο, & δαμῶν domo.
§. 188.

Ἀδικοποιῶν, *s. 418. est superlativus, a positivo ἄδικος, ὁ, ὅ, ἡ. proprie morui non obnoxius: hic vero cariem minime sentiens: a δάκνω mordeo: f. δάξομαι. *s. 2. ἔδωκον. p. δέδωκα.**

unde etiam est nomen διξ ver-
mis, qui lignum corrumpit, ἰψ
(ab ἰπνω noceo) vermis, qui
cornua ledit. ἰξ (ab ἰνω adve-
nio) vermis, qui palmitibus
obest. σῆξ (a σῆνω putrefacio)
vermis, qui vestes depravat. τρωξ
(a τρώω) qui vitiat legumi-
na. Φύξ qui ficus arrodit, &c.

Αἰνολ, α, ο, ε. non manifestus, obscurus. Th. δῆλ, α, ο, manifestus. ε. 6.

Αἰνῶμεν, ε, δ, εἰς ἡ, *injustus*. ἀ-
δικώτερος, *comp. Th. δίκη, ἡ.*
justitia. ε. 258.

A'δμήτης, *nomen mul. q. d. indo-*
mita, α δαπαίω, *domo. D. 349.*

A^δοι, pro ἡδοι 3. pl. a. 2. act. ab
αἰδῶ, placeo, f. ἦρω, p. ηυξ. at
A^δω, futuro, expleo. 3. 917.

Aῥοσπύκη, ἡ. ubertas, copia. ab
ἄρως, ὤ, ὅ. dives, crassus, ma-
gnus. s. 471.

Ἀδῶτη, *Dat. sing. ἀδῶτης, α, ὁ,*
qui nihil dat. Ratio compositionis plane insolens, ex α priv. &
δῶτης, α, ὁ, qui dat. Tb. δι-
δωμι, do. s. 353.

Ἀγῶν, α, τὸ certaminis praemium, ab ἀγῶν seu ἀγῶν, α, ὁ, certamen. ε. 652.

Ἀεθλῶσιν, colluctantur, 3. pl.
 Præf. Subj. αἶ. ab ἀεθλῶ, f.
 ἄτω. p. κγ. idem quod ἀεθλῆω,
 pugno, dimico, vide ἄεθλον.
 §. 435.

A'ù, *adverb. semper.* §. 388.

A'ε'ϑυε'των, Genit. pl. Æolicus,
ab α'ε'ϑυε'της, ε, ο, sempiternus.
ex α'ε'ι ε'ϑυε'τος, qui genitus est. Tb. γ'εν'ομαι, nascor.
f. γ'εν'ομαι, a. 2. m. ε'ϑυ'ομαι.
D. 548.

A'είδων. *Præf. Inf.* αἶδων, 3. pl. Imperf. act. pro ἤιδων, ab αἶδω cano. Metri causa abijicitur augmentum: in prosa αἶδω, f. αἶσω. p. ἤκα. ε. 660.

Ἀείρω, *a. i. act. Infinit. ab αείρω*
tollo. f. αἶρω. a. i. ἦρω. hinc
αἶρας. a. i. Part. act. αἰρόμενος,
pl. Part. Praes. f. g. s. 759.

Ἀνέκα, Acc. sing. ab ἀνέκῃς, ἐῖς
ὁ, ἡ,

- δ, ἡ, *durus, asper*. *Tb.* ἐκω, *cedo*, *f.* ξω. *ῥ.* 166.
- Ἀέκκῃ, *non invito, ab ἀέκω invitatus*. *Tb.* ἐκὲν οὐτ, *δ.* *spontaneus*. *ῥ.* 529.
- Ἀέσῃ, *2. pl. a. 1. aē. imperat. ab ἀέδω, f. σω. p. κα. canto*. *ῥ.* 963.
- Ἀέλλῃ, *dat. sing. ab ἀέλλα, ης, ἡ, turbo, procella, ex ἄω spi- ro ὅ ἐλέω convolvo*, *ῥ.* 874.
- Ἀέλλω, *nomen mul. q. d. procel- losa*. *ῥ.* 267.
- Ἀεικλῶντων, *gen. pl. in nom. αει- κλῶν, οὐτ, perpetuo fluens, alii legunt αεικλῶν, οὐτ. ex αἰ- semper ὅ τῶ fluo. Tb.* ιαίω, *habito*. *ε.* 548.
- Ἀεικς, *genit. g. f. ab αἰεα, pe- rennis*. *Poet. pro αἰεα. ex αἰ- semper ὅ τῶ fluo. αἰεα, gen. pl. ε.* 593.
- Ἀείων, *gen. pl. part. praes. activi, ab αἰμι, flo, ad formam πιδεῖς, εἶν. Sed quia est ab αἰω, po- tius juxta ἵσημι esset fleclendum. Notetur ergo haec exceptio. ε.* 623.
- Ἀέζα, *3. praes. ab ἀέζω augeo, pro quo in prosa, αἰζάω ὅ αἰζω. f. ἴσω. p. ἡύηκ, ε. 6. αἰζομαι, pass. αἰέσται, αἰέστο. imperf. αἰ- ζομένη. gen. Jon. part. praes. ε.* 771.
- Ἀεργός, ὅ, δ, *iners, αεργῶ, dat. hinc αεργία, inertia, Jonice, pro αεργία, ας, ἡ, pigritia, ab αερ- γος, pro qua in prosa ἀργός. Tb.* εργον, *opus. Prosa dicitur qua- si profusa. oratio vero ligata, quae certis numeris astricta est, quale est poema. ε.* 301.
- Ἀεσπτόται, *nom. pl. alte volan- tes. Epitheton cygnorum, compo- situm ex αεσπ, in altum tollo, ὅ πέτομαι, volare. declinatur duobus modis. αεσπτότης, α, δ. prim. simplic. ὅ in quinta sim- plicium, αεσπτότης, ητ, δ. in aere suspensus. α.* 316.
- Ἀεσπρων, *acc. sing. stolidum. ε.* 313. *a nominativo αεσπρων, ο- ρ, δ, ἡ. ex ἄω, flo, ὅ φρω, εἰς, ἡ, mens, qui ventosa men-*
- te praeditus, inconstans ὅ teme- rarius est, ὅ proinde stultus. hinc αεσπρῶσαι, dat. pl. Jo- nic. pro αεσπρῶσαις, ab αεσι- πρῶσαι, stultitia.*
- Ἀζαλοιο, *α.* 153. *genitivus Jon. pro ἀζαλός, ab ἀζαλέ, α, δ, aridus, torridus. Thema est ἄ- ζω torrefacio, arefacio.*
- Ἀζει, *3. pers. praes. verbi ἄζω, sic- co. α.* 397. *hinc*
- Ἀζηται, *praes. sub. tristetur, ab ἄζομαι, proprie exaresco: per metaph. cura & moerore confici- tur. α.* 585. *ῥ.* 99.
- Ἀζω, *cum aspero spiritu veneror. σέβομαι. ῥ.* 532.
- Ἀζωσι, *pl. num. discincti, scil. ut eo sint expeditiores: ex α pri- vativo ὅ ζωσς cinctus, quod est a ζωνῶ vel ζώνωμι, cin- go. in fut. ζώσω, in praes. ἔζω- κ. in passivo praes. ἔζωμαι vel ἔζωμαι. in 3. sing. ἔζωσι. hinc est ζωσς, cinctus, ζωσῃ, ἡρ, δ, cingulum, balteus. ε.* 343.
- Ἀνδρα, *acc. sing. ab ἀνδρῶν, εἶν, ἡ, lusciniā, ab ἀνδρῶ cano, pro quo in prosa ἄδω. ε.* 201.
- Ἀνδ', *pro ἄντρο, spirabat. imper- fect. abjecto ο μικρῶ per apostro- phum, ὅ τ mutato in ῥ, pro- pter seq. aspiratam. Thema est ἄω flo, f. ἴσω. unde formatur ἄμι ὅ pass. ἄμμαι. α.* 8.
- Ἀνρ, ἀερ, *δ, aer. ab ἄω, in f. g. significat caliginem. ε.* 547.
- Ἀνσι, *3. sing. ab ἄμι flo. hinc*
- Ἀνσι, *stant 3. plur. flo. ut ἵσημι, ἵσσι. Tb.* ἄω, *flo. ε.* 514. *ῥ.* 875.
- Ἀήτας, *acc. pl. a sing. ἀήτης, α, δ, flatus. in nom. pl. ἄηται, flamina. Tb.* ἄω, *flo. ε.* 643.
- Ἀδάνται, *pl. num. f. g. ῥ.* 968. *Græci non dicunt ἀδαντ, sed ἀδάντ, δ, ε. ex α negati- vativo ὅ δάντ. Sic in Novo Testamento αἰών, α, δ, ἡ. ὅ αἰών, in f. g. αἰών. Regu- la. Adjectiva composita nec non quandoque derivata sunt generis communis. ἀδαντῆς, F f pro*

pro ἀθανάτοις, Jonice: ὅ ἀθανάτοις, pro ἀθανάτου. ut ὅ ἀθανάτουισιν, dat. pl. pro ἀθανάτοις. s. 307.

Α' Δεσφωτ, ε, ineffabilis . com-
positum ex α privativo & Δεσ-
φωτ pro Δεδωφωτ, a Deo
pronunciatus: prout dicimus Δεδω-
δοτ, divinitus datus . α' Δεσ-
φωτ, etiam idem, ac nefan-
tus . Sed saepius in bonam par-
tem accipitur, & tum α non est
privativum, sed intensivum, ut
s. 66. εδιδάξαν α' Δεσφωτον ἡμῶν
α' δειν, docuerunt divinum car-
men canere . s. 66o. ex φωτ, ε
dicendus, hoc α φωε, dico . i-
dem quod φημι . S. 83o.

AΨωαίν, πς, ἡ, Minerva. Dicitur etiam AΨωιν, quasi ἄψλην, ex a privat. & ὄλη ἡ papilla, mammae apex, quod Minerva prognata ex cerebro Jovis (uti fabulantur) non fuerit alita a-biurum more. AΨωα, ὧν, αἱ A-thenae, acceperunt nomen a Minerva fictitii hujus idoli aede & cultu. AΨωα alio nomine ἄν-τη, ἡς, ἡ litus, quod in litore maris fuerit condita, unde πο-λιτις ἀπὸ τῆς (pro ἄντη) civis attica. c. 126.

Ἀΐθλ', *pl. num. pro Ἀΐθλα, a singul. Ἀΐθλον*, *u, τὸ πρæmium certaminis, sed Ἀΐθλον, u, ὁ, est ipsum certamen. Vide supra Ἀΐθλον u, ὁ, s. 754.*

AΨωλωτ, u, illimis, limpidus,
ex a priuat. & θολός, ſ, ὁ li-
mus, fæx, fordes: unde eſt θο-
λόω turbo: θωλωτὸς turbatus. a.
593.

A'p'o'c, 8, o', confertus, in u-
num collectus: α. 246.

Αἱ, art. *præpos.* *ab* ἡ, *hæc*, ὅ, *τὸ*.

*Artic. postp. ab h, e, o, quæ,
qui, quod. §. 268.*

Aiāxē genit. ab *aiāxēs*, ē, ō. ab
aiāx *aiāxē* ō, vel *aiāx*, *aiāx*-
τ *ō*, quæ idem significant,
nomen herois, Ajax. §. 1005.

Αἶψα, pro γαῖαν, terram, Poetice,
α γαῖα, seu γαῖη, ἡ, s. 124.

*Aĩγα accusat. ab Aĩξ, αĩγός, ό, ή
caper, capra. ε. 514.*

Αἰγιῶν, acc. a nominativus αἰγι-
 δης, u, ὁ, ab αἰγᾶς, εἰς, ὁ,
 nomen viri. αἰγιῶδης ergo est pa-
 tronimicum, sicut a πηλᾶς di-
 citur πηλείδης. α. 182.

Αἴγυροι, pl. nom. & sing. Αἴγυρ, ♂, ♀. populus nigra. Alii etiam vertunt alnum, ὁρὸν δ' ἐγέρσεως. α. 377.

Ἀτίγιδ', acc. sing. pro ἀτίγιδᾶ per apostrophum, & abjicitur, ab ατίγιδῶ, ἰδο, ἢ pellis caprina, munimentum pectoris. Alii putant scutum fuisse pelle ista obductum. Thema αἰγ, αίγῶς, ὄ, ἢ. caper vel capra. α. 344.

Aἰγίοχος, gen. *Jonic.* pro *αἰγίοχος*, a nominative *αἰγίox* ε, δ, epitheton *Jovis*. Sic dictus, quod generatus, in *Creta* nutritus fuerit a capra (ὄχ' ἔσθ' *sonat* alimentum) ut lateret patrem *Saturnum*, qui patres *mores* devorabat. s. 481.

Αἰγυπιοί, ab αἰγυπῖος, ἔ, ὁ, vul-
tur, avis praedatrix & rapax. α.
γυψ, γυπῖος, ὁ, vultur. α. 405.
Αἱ δ', sunt duae voces. αὐτὲ ἐστὶν artic.
praepositivus, δ' per apostroph. pro δὲ
vero.

*Aΐδαο, Genitivus Æolicus pro αΐ-
δα, a nominativo αΐδης, s. ὁ
ercurus, inferni. q. d. αΐδης, εἶς,
ὁ, obscurus. ex α ἔ αΐδα, non
video. s. 152.*

Αἶθε, ὁ *nominativus* εἶδες, ἦδες, ὦ-
δες. ε. 820.

Ἄϊδης, obscurum, adject. generis
neutrius, ab αἰδῆς, εἶ. Thema,
εἶδω, video, f. εἶσομαι. α. 2. εἶ-
δον & ἴδον. α. 477.

Aīdōn, Genit. *Jonitus* pro *aīdōn* ab *aīdōn*s, *u*, *ō*. *infernus*, in *prosa* dicitur, *qādn*s, *u*, *orcus*, *tartarus*. *Ḑ*. 311.

Αἴδης, acc. pl. *arcana*, ab αἴδης-
 λος *tenebricosus*. Τῆς αἴδης,
 γ, δ, *infernus*. 754.

A²idior, ab a²idior, perpetuas. Th.
a²idior. a. 310.

Αἰδιός, dat. pl. Ionic. αἰδῶς, ἡ,
ὧς,

ὄν, tenebrosus. *Tb.* est ἄδω, video. *§.* 860.
 Αἰδοῖ, *dativ. sing.* reverentia, ab αἰδώς, *cō*, ἡ. pudor. *binc*
 Αἰδοῖα, τὰ, pudenda. *α.* 354. *ε.* 731.
 Αἰδοῖν, *κς, ἡ*, veneranda. αἰδοῖσιν, *dat. pl. Jonic.* *Tb.* αἰδώς, *cō*, ἡ, pudor. *ε.* 255.
 Αἰδός, *genit. sing. ab αἰς αἰδός*, ὁ. orcus. idem quod αἰδής, *ε*, ὁ. vide supra αἰδέσθαι, ad orcum. *α.* 151.
 Αἰδρεῖσθαι. *ε.* 683. *dat. pl. Jon.* pro αἰδρείας, ab αἰδρία, ἡ, inscitia, ab ἰδρεῖς, *εως, ὁ*, *ε* ἡ, sciens. *Tb.* ἰσχυμῖ, scio. *binc*
 Αἰδρεῖς, ignarus, vide Thema, ἰσχυμῖ scio. *α.* 105.
 Αἰδῶ, pudorem. *accusf. sing.* αἰδέα αἰδῶ, ab αἰδώς, pudor. *ε.* 322.
 Αἰδωδός, *cō*, ὁ. idem quod αἰδής, *ε*, ὁ, Pluto. *§.* 913.
 Αἰδώς, pudor. ex α priv. *ε* ἄδω video. quorum nos pudet, ea non aspicimus. *α.* 190.
 Αἰετῶν, *genit. pl. Jon.* 893. sempiternarum. *gen. pl. Æol. p.* αἰετῶν. *ab αἰετῶν, ε*, ὁ. sempiternus, ab αἰ, semper *ε* γένομαι, nascor. *§.* 893.
 Αἰεῖ pro αἰ semper, poetice. *ε* αἰεῖ. *α.* 114. *ε* 296.
 Αἰετὸν, aquilam, pro αἰετὸν metri causa, αἰετὸς, *ε*, ὁ, *§.* 523.
 Αἰζήν, juvenilis, ab αἰζήνος, *ε*, ὁ. juvenis, *q. d.* αἰεῖ ζών, semper fervens, *α.* 408.
 Αἰζήνων, juvenum, *genit. pl. ab αἰζήνος*, *ε*, ὁ, pro quo *ε* αἰζήνος, juvenis. *§.* 863.
 Αἰήτω, *Æolice* pro αἰήτα, ab αἰήτης, *ε*, ὁ, nomen viri. *§.* 992.
 Αἰή, *dat. Jon.* ab αἰα, pro γαῖα, terra. *α.* 153.
 Αἰήτης, αἰήτα. Vide Αἰήτω. *§.* 958.
 Αἰς, quæ pro αἰτε quæque, ab αἰς, ἡ, ὁ. articulo. *postp.*
 Αἰδαλός, *ον*, ardens, αἰδαλός, *acc. sing.* ab αἰδῶ, uro, incendio. *§.* 72.
 Αἰθέρ, *έρ*, αἰθέρα, ὁ, ether. *ε.* 18.

Αἰθίοπων, *gen. pl. ab αἰθίοψ*, *ον*, ὁ, æthiops. *q. d.* αἰδῶν ἢ ὀψιν. ab ὀψ, vultus. *Tb.* ἔπτομαι, video, *ε* αἰδῶ, uro. *imperf.* ἡδον, ardebant. *§.* 985.
 Αἰδομύοιο, ardentis, *presf. part.* *gen. Jon.* ab αἰδῶ, ardeo, αἰδομύοισι, αἰδομύων, *gen. pl. part. presf.* *α.* 60.
 Αἰδων, *dat.* ab αἰδῶ, *ων*, ὁ, niger. *Tb.* αἰδῶ, uro, *ε.* 741.
 Αἰδοπα, *acc. sing.* ab αἰδοψ, *ον*, ὁ, *ε* ἡ, niger. ab αἰδῶ, uro *ε* ὀψ, vultus. *Tb.* ὀπταμαι. *f.* ὀψαμαι, *presf.* ὀπταμαι, *ε.* 36.
 Αἶψα, pro αἰψα. Dorice pro εἰ μὴ, αἰψα δύναι, si quidem possis.
 Αἶμυ, αἰμ, pro αἶμυ, *τον*, τὸ, sanguis.
 Αἶμυτος, cruentæ, *pl. num.* ab αἶμυτος, εἶσα, *ον*. Thema est αἶμυ, *ατον*, τὸ, sanguis. *§.* 183.
 Αἶμυλοισι, *dat. pl. Jon.* αἶμυλον, ὁ, ἡ, blandus, αἶμυλον idem. *ε.* 78. *binc* αἰμυλον.
 Αἶναι *pl. f. g.* αἰνός gravis. differt ab αἰνός laus, accentu. *ε.* 800.
 Αἶναι, laudat, ab αἰνέω, laudo, *f.* ἡσω, vel εἶσω. *p.* ἡσκα. *aor. 1.* ἡσκα. *aor. 1.* imperat. αἰνέσον. *Tb.* αἰνός, *ε*, ὁ, laus. *ε.* 822.
 Αἰνέας, *ε*, ὁ, Æneas. *§.* 1008.
 Αἰνέμ, pro αἰνέμ, probō. *ε* hoc pro αἰνέω, laudo. *f.* εἶσω, vel ἡσω. *p.* εἶκα. Thema αἰνός laus. *ε.* 681.
 Αἰνον, *acc. fabulam.* ab αἰνός, *ε*, ὁ, *ε.* 200.
 Αἰνός, gravis. a masculino, αἰνός, ἡ, ὁ. gravis, horribilis. *ε.* 160. *binc* αἰνοτάτη. *dat. sing. superlat.* *α.* 399.
 Αἰνόν, 3. *singul. imperf. medii*, a Themate αἰνέω, capio. *α.* 41.
 Αἰολίδα, *acc. sing.* ab αἰολίς, ἰδόν. nomen regionis, ab αἰολός, *ε*, ὁ, varius. *binc*, αἰολία vario. *ε.* 634.
 Αἰόλονται, 3. *pl. ind. presf. passf.* ab αἰόλω, vario. *f.* λῶ. *p.* κα. *Tb.* αἰολός, *ε*, ὁ, varius. *α.* 399.
 Αἰπόλων, *ε*, τὸ, grex caprarum.

- ab αἰπόλῳ, α, ὁ, caprarius. Them. πολεῖω verſio, proprie qui verſatur circa capras. Nam αἰ prima ſyllaba eſt ex αἰξ, αἰγός, ἡ, capra. §. 446.
- Αἰπῶν, acc. ſing. ab αἰπός, εἶν, ὁ, altus. f. ἡ αἰπία, τὸ αἰπύ. §. 83.
- Αἰρεῖν, cepirit. 3. ſingul. præſ. act. ſubj. ab αἰρέω capio. f. ἦσω. p. κα. α. 2. εἶλον. §. 616.
- Αἶς, quibus, dat. pl. ab ἦ, quæ. Αἶσα, ἡ, parca, ſors: item fatum, officium, quaſi ἀπ' ἴσῃ, ſemper æqualis. §. 422.
- Αἶσηπός, nomen fluvii. §. 342.
- Αἰσημον, αἰσημός, α, ὁ, fatalis, ab αἶσα fatum: idem quod μόρσιμον, α, μόρος, α, ὁ. α. 336.
- Αἰσωνίδης, Filius Ἄεſonis, cognomen viri. §. 993.
- Αἰώροτο, 3. pl. imperf. med. a verbo αἰώρω impetu feror, agitator, f. ἔω. p. χα. §. 671.
- Αἰσχρῶν, dat. pl. ab αἰσχρός, εἶν, τὸ, turpitudine. ex α privat. ὅτ' ἴσχω contineo. Qui ſe non continent, ſunt turpes. §. 209.
- Αἰτῆς, 2. perſon. ſub. ab αἰτέω. peto. f. ἦσω. p. ἦτνα. §. 406.
- Αἰχμή, ἡ, cuspis. Die ſpitze. αἰχμῆς, dat. pl. Jonice pro αἰχμαῖς. α. 289.
- Αἰχμηταίων, gen. pl. Æolice pro αἰχμητῶν, ab αἰχμητής, α, ὁ, bellator. Th. αἰχμή, ἡ, cuspis. α. 178.
- Αἰψή, pro αἰψά celeriter. α. 370.
- Αἰψηροκέλαδος. §. 379. epitheton Boreæ. αἰψηροκέλαδος, α, ὁ, ἡ, celeriter viam conficiens, ex αἰψηρός velox. th. αἰψά, cito, ὅτ' κέλαδος, α, ἡ, via.
- Αἰώω, præſ. part. verbum poeticum, ab αἰώω audio. §. 9.
- Αἰώνος, gen. ſing. ab αἰών, ὢν, ὁ, ævum. item in f. g. ἡ αἰών, vita. α. 331.
- Αἰκάμηντι, dat. ſing. ab αἰκάμηνς, ὢν, ὁ, indefeſſus. compoſitum ex α privativo, ὅτ' καμῶ defatigor, f. καμῶ, p. κέκμηκα. α. 2. ἐκαμην. §. 956.
- Αἰκάμηντος, §. 824. α, ὁ, ἡ, indefeſſus. αἰκάμηντος, pro αἰκάμηντος, gen. Ion. αἰκάμηντος, dat. pl. Jonic. f. g. th. καμῶ.
- Αἰκάμη, nomen mulieris, ab αἰκάμηντος acu. Them. αἰκάμη, ἡς, ἡ, cuspis. §. 356.
- Αἰκάμηντος, ex animo dolens. præſentis med. part. ab αἰκάμηντος pro αἰκάμηντος, triftitia afficio. Thema αἰκάμηντος, εἶν, τὸ, dolor. §. 99.
- Αἰκάμηντος, α. 135. acutam. part. præſ. paſſ. ab αἰκάμηντος acu. αἰκάμηντος pro αἰκάμηντος. augmento abiecto, ὅτ' ſyncope facta αἰκάμηντος. th. αἰκάμη, ἡς, ἡ, cuspis, vel αἰκάμηντος, εἶν, dolor. α. 135.
- Αἰκάμηντος, animo moeſtus. ab αἰκάμηντος dolore afficio, ex Themate αἰκάμηντος, εἶν, τὸ, dolor. §. 868.
- Αἰκάμηντος, εἶν, ὁ, ἡ, negligens. ex α privat. ὅτ' καμῶ, εἶν, τὸ, cura. §. 489. αἰκάμηντος, acc. ſing. §. 112.
- Αἰκάμηντος, pl. ſine ſorte. ex α privat. ὅτ' καμῶ, καμῶς, ἡ, ſors, fatum. §. 821.
- Αἰκάμηντος, dat. pl. Ion. ab αἰκάμηντος, qui non movetur. Sepulcra non ſunt movenda ὅτ' reſodienda, ſed corporibus mortuorum concedenda quies. th. καμῶ, ὢν, f. ἦσω, moveo. §. 748.
- Αἰκάμηντος, firmiſſima, pl. num. ὅτ' ſuperl. grad. ab αἰκάμηντος, incorruptus, ex α privat. ὅτ' καμῶ, καμῶς, ὁ, vermis, qui in ligno oritur, illudque rodit. Vide ſupra αἰκάμηντος, §. 334.
- Αἰκάμηντος, acc. ab αἰκάμηντος, α, ὁ, maritus, α. 9. αἰκάμηντος, ab αἰκάμηντος, ἡ, marita, ex α quod eſt non privativum, ſed conjunctivum, ab αἰκάμηντος, ſimul, una, ὅτ' καμῶ, ἡς, ἡ, lectus, α καμῶμαι jaceo, cubo. §. 798.
- Αἰκάμηντος, apud Poetas idem quod αἰκάμηντος infatiabilis, cum genit. ex privativa part. α, ὅτ' καμῶς, α καμῶ, pro quo etiam dicitur καμῶμαι, ὢν, ſatio. α. 346.

Αἰκάμηντος,

- Ἀκού', *audi*, *pres. imperat.* ἀκούσας, 2. *sing. aor. 1. act. opt. audiveris*, s. 719.
- Ἀκούσες, *pl. num. a. 1. part. verb. ακούω, audio*, f. σω. p. κ. p. m. ἤκουα & *Att. ἀκήκου*. 3. 695.
- Ἀκρῆ, *Jonice pro ἀκρά summa, neut. ακροί, ἀκρότατοι, in superl. s. 665*. 3. 7.
- Ἀκρετῶ, *α, ὁ, ἡ, anceps, dubius. th. κερῶ, secerno, iudico. α. 311.*
- Ἀκρομέφου, *vespertinus. comp. ex ἀκρῶ, α, οί, summus, & κέφας, ατῶ, πῶ, caligo. item crepusculum. s. 565.*
- Ἀκταιν, *nomen proprium mulieris. 3. 249.*
- Ἀκτῆ, *litus. ἀκταῖς, dat. pl. litoribus. ab ἄγω frango, quod ibi fluctus frangantur. & ἀκτῶν, munus, donum. s. 32.*
- Ἀκτίσσει, *dat. pl. poeticus, ab ἀκτίν, ἴνῳ, ἡ, radius solis. ab ἄγγω frango. radiorum solarium est refractio. 3. 760.*
- Ἀλα, *acc. sing. mare, ἡ ἄλς, mare: ὁ ἄλς, sal. solo genere differunt. 3. 791.*
- Ἀλὰδ' *pro ἀλαδς ad mare. δὲ postpositum accusativo, valet ad. s. 629.*
- Ἀλάληται, *errant. 3. singul. verb. passivi, a verbo ἀλάομαι, ᾤμαι, vagor, erro, pro quo etiam dicitur ἀλημι, ἄλημαι, & per reduplicationem ἀλάλημι, in passivo ἀλάλημαι,σαι,ται. s. 100.*
- Ἀλαλητῶ, *dat. sing. ab ἀλαλητὸς, ὦ, ὁ, clamor militum, dicentium ἀλαλή, Gallice alarme. Th. ἐλάλη, ἡς, ἡ, ἀλαλα. α. 382. differt ab ἀλάλητῶ inenarrabilis.*
- Ἀλακον *profligabat, arcebat, imperf. Jonic. ab ἀλάω. Thema est ἀλκή, ἡς, ἡ, robur, vires. 3. 527.*
- Ἀλαοσκοπιῶ, *speculationem, proprie cæcam speculationem. comp. ex ἀλαός, cæcus, & σκοπεῖν, f. σκομαι, circumspicio.*
- unde est σκοπὴ & σκοπιὰ, ἃς, ἡ, specula. 3. 466.
- Ἀλαπιδόν, *imbecillum. ab ἀλαπίζω, diripio, vasto. Thema, ἀπαίζω, & λαπάσσω, evacuio. s. 435.*
- Ἀλας, *α, ὁ, ἡ, gravis, non oblivioni tradendus, Dorice, pro ἀλῆς, α λήθω, f. σω, lateo. 3. 467.*
- Ἀλγς', *pro ἄλγες, ab ἄλγω, εἶ, πῶ, dolor, unde Latinorum algeo, frigeo. s. 132.*
- Ἀλγισσῶν, *acc. sing. ab ἀλγιστός, ἐντῶ, ὁ molestus. Thema ἀλγῶ, εἶ, πῶ, dolor. ἀλγιστός, f. g. acc. cas. 3. 226.*
- Ἀλέα, *ας, ἡ, Jonice ἀλέη, ἡς, ἡ, calor, seu tepor, qui est ex Sole. s. 491.*
- Ἀλέασθαι, *vitare. a. 1. med. infinit. pro ἀλῶσθαι, pro quo ἀλῶσθαι & ἀλέασθαι, per geminam syncopen (sic Rom. 3. v. 15. Ἐκχεῖται pro ἔκχυσται.) ab ἀλέω molo f. ἔσω, p. εἰκα. item vito, caveo, s. 491. pro ἀλέω dicitur etiam ἀλῶν, itemque ἀλῆν, effugio. s. 826. est verus ultimus.*
- Ἀλεγίζω, *f. σω, p. κα, curo. hinc ἀλεγοντῶν, genit. cas. 3. 171.*
- Ἀλέων, *evito, vide in ἀλέασθαι.*
- Ἀλέω. *vide paulo ante ἀλέα.*
- Ἀλεῖα, *imprecationum expultrix, ex ἀλέξω vel ἀλεξέω arceo, depello, & ἀρά, ᾤς, ἡ, dira imprecatio. est vox media, quæ modo in bonam partem accipitur, & vertitur precatio, modo in malam, ut hic. s. 462.*
- Ἀλεωρ, *ατῶ, πῶ, pinguedo, ἀλεῖω. f. ψω. a. 2. ἡλιφον. 3. 553.*
- Ἀλῶασθαι, *vide paulo ante ἀλέασθαι. s. 503.*
- Ἀλῶσῶν, *vide in ἀλέασθαι.*
- Ἀλεωρῶ, *Jonice pro ἀλεωρά, ᾤς, ἡ, evitatio. Th. ἀλέω, vito. s. 402.*
- Ἀληδέα, *acc. sing. ab ἀληθής, verus. hinc ἀληδέω, Janice, pro ἀληθεύειν. 3. 28.*
- Ἀλῆκμον, *acc. sing. ab ἀλῆκμων, F f 3 0105,*

οἶϑ, ὁ. *nomen fluvii*, ex ἄλς, ἁλός, ἦ, mare, ὅ ἀμμή, ἦς, ἦ, cuspis, vigor, incrementum. *Θ.* 343.

Ἀλίως, υ, ὁ, ὅ, ἦ, non desinens. *Thema*, ἀλιῶζω, f. σω. *agito*. *Θ.* 611.

Ἀλιδέ, ἑός, ὁ, piscator, proprie qui in mari piscatur. per syn. spec. piscator quivis. *Tb.* ἁλς, ἁλός, ἦ, mare.

Ἀλιμῆδῃ, *nomen mulier q. d.* quæ curat mare. ex ἁλς, ἁλός, ἦ, mare, ὅ μῆδῃ, εἰ, τὸ, cura. *Θ.* 255.

Ἀλίοιο, *poëticè*, pro ἁλῖς, ex ἁλῃ, *marinus*. *Tb.* ἁλς.

Ἀλιτημῆος, *part. præf. pass. Jonic.* ab ἁλιτέω, pecco. α. 91.

Ἀλιτραίνεται, 3. *præf. pass.* male agit, ab ἁλιτραίνω, pecco, quod est ab ἁλιτρός, peccator. *Thema* est ἁλιτέω, pecco, f. ἥσω, vel ἁλείτω, cuius aor. 2. ἥλιτον. α. 239. ὅ α. 328.

Ἀλκαίοιο, *Jon.* pro ἁλκαίς, ab ἁλκαίῃ, υ, ὁ. *nomen viri*. *Thema* est ἁλκή, robur. α. 26.

Ἀλκείδω, pro ἁλκείδῃ, *Æolice*, a nominativo ἁλκείδης, υ, ὁ, *nomen viri*, ab ἁλκή, robur. α. 112.

Ἀλκιμῃ, υ, ὁ, ἦ, ἦ, robustus, fortis. *Tb.* ἁλκή, ἦς, ἦ, robur.

Ἀλκιμβίη, *nomen femina, q. d.* robur Lunæ. Luna singulæres habet influxus in foeminam, nec non in oceanum, qui est quasi mundi uterus. α. 3.

Ἀλκίτηρ, *acc. sing.* ab ἁλκτῆρ, ἦρῃ, ὁ, defensor, propugnator. *Thema* ἁλκω, ab ἁλκή, unde ἁλκίω profigo. α. 29.

Ἀλκ', pro ἁλκ', α. 37.

Ἀλκαί, *nom. pl.* ab ἁλκή, alia.

Ἀλκαίων, aliarum, pro ἁλκίων, *Æolice*, α. 260.

Ἀλκίλων, *gen. pl.* ἁλκίλοις *dat. pl.* *Jon.* pro ὡς ἁλκίλοις *inter se*. ἁλκίλως, α. 91. *Flectitur tantum per Genitivum, Dativum, ὅ Accus. pluralem, idque in tribus generibus.* α. 134.

Ἀλκοίω, *acc.* ab ἁλκῃ. α. 822.

Ἀλκοῖϑ, υ, ὁ, diversus, ab ἁλκῃ, alius. α. 481.

Ἀλκῃ, ἁλκή, ἁλκο, alius, α, um.

Ἀλκτε, *interdum*, alias, *adverb.*

Ἀλκότερῃ, υ, ὁ. *Thema* est ἁλλῃ, alienus, non proprius.

Ἀλμυρός, ἦ, ὁ, salus, *epitheton oceanī*. *Thema* ἁλς, ἁλός, ἦ, mare.

Ἀλοχῃ, υ, ἦ, uxor. ἁλόχῃ, *dat.* ex α conjunctivo, quod est ex ἁμῃ ὅ λέχῃ, εἰ, τὸ, lectus, quod sit in eodem lecto cum marito. *Θ.* 886.

Ἀλοϑ, εἰ, τὸ, lucus. ex ἁλομαι salio, quod arbores veluti e terra proflant. α. 70.

Ἀλυκτοπέδῃ, *dat. pl. Jon.* ab ἁλυκτοπέδῃ, vinculum indissolubile, q. d. ἁλυκτῃ πέδῃ, indissolubilis pedica, ἁλυκτῃ, metri causa, pro ἁλυτῃ, ex α prius. ὅ λῶ, dissolvo. *Θ.* 520.

Ἀλύεται, vitabit, fugiet. *fut. i. med.* ab ἁλύτω vito. F. ξω. *Thema* est ἁλέω molo: item vito. α. 361.

Ἀλρεοι, ab ἁλρεῖ, υ, ὁ, *nomen fluvii*. *Θ.* 338.

Ἀλρεῖσιν, *dat. pl. poetico ὅ Jonice* pro ἁλρεῖσιν ab ἁλρεῖς, ἦ, ὁ, inventor. ab ἁλρεῖ invenio. *Tb.* ἁλρεα, prima *alphabeta Græci litteræ nomen*. α. 82.

Ἀλωή, ἦς, ἦ. *Thema* ἁλως, ω, ἦ, area. *Spiritus mutatur in ortu*. α. 804.

Ἀμ', pro ἁμῃ, una, cum *Dat.* ἁμῃ βροντῇ cum tonitru. ἁμυδῖς *Æolice* pro ἁμυδῖς. idem quod ἁμῃ, simul. *Θ.* 689.

Ἀμυμνέτιο, indomiti. ἁμυμνέτῃ, υ, ὁ, ex α *intensivo*, quod est ex ἁγαν, valde, ὅ μαιμνῶ, vehementer cupio, impetu feror, qui animo est in prælia admodum pronus, ἁμυμνέσται πῶρ. *Tb.* μῶμ, cupio. α. 207.

Ἀμυξῃ, ἦς, ἦ, cunus, plaustrum, quasi dicas ἁμῃ ἄξῃ, cum axe. α. 324.

Ἀμῆρτῃ, peccaverit. 3. *sing.* α. 2. αἶ.

αἴ. subj. ab ἀμάρταν pecco. f. ἀμάρταν, p. ἡμάρτηκα. α. 2. ἡμάρτον. ex α priv. & μάρπτω, assequor.

Ἀμάρτινο, cuius mens est prava, ex ἀμάρταν pecco, & νο, ὤ, mens, qui mente peccat. θ. 511.

Ἀμάρτος, imperf. pro ἡμάρτος, splendebat, verbi ἀμάρτω, f. ζω. fulgeo, splendo. ex α επιταπνύ, & μαίρω splendo. θ. 917.

Ἀμᾶσαι, pres. infinitivi medii, metere. Thema est ἀμῶ, ὦ. f. ἦσω meto. Metere instar formicæ, nihil aliud est, quam colligere, comportare. Est assiduitatis magistra. Prov. 6. ε. 776.

Ἀμαιοτέρη, Ionice pro ἀμαιοτέρα, obscurior. ab ἀμαιοτός, ὦ, ὄν, obscurus. ex α priv. & μαίρω splendo. ε. 282.

Ἀμαιομένη, intereant, α. 1. opt. pass. verb. ἀμαιοῶ, ὦ, obfusco, obscuror. Th. ἀμαιοός, ὤ, ὄ, obscurus. ε. 691.

Ἀμβατο, pro ἀμβατός, scissilis, pervius. sic ἀμβάινω, pro ἀνβαίνω. Thema est βαίνω, εο, f. ἄνσομαι. α. 2. ἔβλυ. ε. 679.

Ἀμβολιέργος, ὤ, ὄ, dilator operum, ex ἀνβαλλόμενος, differo, procrastino. μηδὲν ἀνβαλλόμενος, & ἔργον, α, τὸ, opus. ε. 411.

Ἀμβροσίη, dat. sing. Ionice pro ἀμβροσίᾳ. ἀμβροσίος immortalis, ex α privat. & βροτός, ὤ, ὄ, mortalis. πρὶ ἐπένδου τὸ μὴ τρεπνῶ τὰ ὡς σίγμῃ. θ. 69.

Ἀμβροτός, α, immortalis, pro ἀμβροτός. Th. βροτός, mortalis. θ. 43.

Ἀμέγαρτος, ardua, invidia carent. Thema μεγαίρω, invideo. θ. 666.

Ἀμεβόμη, pres. part. respondens, ἀμεβόμηαι, mutantes. ab ἀμείβω, f. ψω, commuto. In dialogis verba commutamus. constructus solet cum Accus. α. 117.

Ἀμειλίχτω, gen. pl. ab ἀμειλίχτος,

α, ὄ, ὤ, ἦ, asper, durus. Th. μελιόσω, mellitum reddo. θ. 659.

Ἀμεινόν, melius, comparativus ab ἀγαθός, bonus. Ceteroquin ἀμεινόν ex α επιταπνύ & εἶναι robur: sic ἀμεινόν est ex ἀμεινόν, ἀμεινόν, acc. sing. m. g. α. 51. ε. 19. Vide ἀγαθός.

Ἀμελῶσιν, 3. pl. sub. negligent. ab ἀμελέω, negligo. hinc ἀμελής, ex α priv. & μέλει cure est. ε. 398.

Ἀμέροης, 2. sing. α. 1. αἴ. subj. a verbo ἀμείρω, privo. f. σω. ἀμείρω pro ἡμείρω, imperf. Ion. Th. ἀμείρω, σω. privo. α. 331.

Ἀμηνανή, Ionice, pro ἀμηνανία difficultas, ab ἀμηνανός minime cautus, perplexus. ex α priv. & μηχανή, machina. ἀμηνανός, inexplicabilem. ε. 494.

Ἀμήτες, f. 1. ind. αἴ ἀμῶ, meto. Vide paulo ante ἡμῶσαι. ε. 438.

Ἀμνός, ὤ, ὄ, messis tempus: sed ἀμνός, α, ὄ, messis, ab ἀμῶ meto. ε. 382.

Ἀμνός, pro ἡμνός, Æolico, nos, ab ἐγώ, ego. α. 87.

Ἀμνός, pro ἀνὰ μέσον, in medio. α. 209.

Ἀμνός, talionem, proprie, mutationem, ab ἀμνός muto. f. ψω. pres. med. ἡμνός. ε. 332.

Ἀμολγία, lactea. ab ἀμείλω, f. ζω. mulgeo, ich melste. ἀμολγός, ὤ, ὄ, tempus, quo mulgentur vaccae. ε. 588.

Ἀμοτον, adverb. insatiabiliter, incessanter. ex α priv. & μοτός, ὤ, ὄ, linteam carptum, quod vulneribus inditur. α. 361.

Ἀμπαυός, solatium. pro ἀνπαυμός, ατ. n. g. ab ἀνπαύομαι. quiesco. Th. παύω, finio, cesso. α. 2. ἐπαύω. θ. 55.

Ἀπέλαγος, per pelagum, per syncope, pro ἀνὰ πέλαγος. θ. ἁλῶς mare. sed πέλαγος, εθ, τὸ, maris profunditas.

Ἀμπυκίδης, acc. a nominativo ἀμπυκίδης, α, ὄ, Ampyci filius. F f 4

ἀλυσ, υλ, ὁ, idem quod τὸ κάλλυτρον, calidrum, reticulum mulieb. ab ἀμπεχ, circumdo. α. 181.

Ἀμυδῖς, *Eolic. Adverb. idem, quod ἄμψ, simul, cum.* α. 345.

Ἀμύμων, *acc. sing. ab ἀμύμων, ο-υ, ὁ, ἴ, irreprebensibilis, idem quod ἀμώμητ.* ὧ vallet idem quod ἀμώμητ, qui nihil commisit τ' μυγμῆς, b. e. derisione dignum. a μῶω, ξω, derideo. Sic dicitur per syncopen τ' γάμω pro ἀμύμων. Δ. 264.

Ἀμύωντες, *pres. part. ab ἀμύω, juvo: item arceo, propello.* f. ιῶ, α. ι. ἡμῶν. p. γκω. α. 140.

Ἀμψ pro ἀμφί, idem quod περ, circa. α. 203.

Ἀμραχπῶντες, *pres. part. pl. num. ab ἀμραχπῶ. ex ἀμφί ὧ ἀραχπῶ valde diligo.* α. 58.

Ἀμραχβίλοι, *imperf. Jon. circumstrepebant. ab ἀμραβίλω. circumstrepo. compositum est ex ἀμφί ὧ ἀραβίλω, quod est a Themate ἀραβ, α, ὁ, strepitus, α. 64.*

Ἀμφεκάλυψε, α. ι. αἶ. ab ἀμφικάλυπτω circumtego, ex ἀμφί circa, ὧ καλύπτω, tego, f. ψω, p. φω, α. 2. ἀκαλύβοι. α. 165.

Ἀμφέπειτο, *imperf. med. verbi ἀμφέποιμαι, circa quidpiam versor, foueo, agito. ἀμφπει, 3. imperf. αἶ. Jon. verbi ἀμφέπω, persequor, foueo. Th. ἔπω, operor, sequor.* Δ. 696.

Ἀμφί προpositio, circa, per τμῆσιν separatim circum. α. 73.

Ἀμφίς *Adverb. α. 699. circum, seorsim.*

Ἀμφιβάλη, *aor. 2. med. subj. ab ἀμφιβάλλω. circumjicio, circumdo.* f. λῶ. p. βέβληκ. α. 2. ἔβαλον. p. m. βέβολα. Th. βάλλω, jacio. α. 543.

Ἀμφι-βάλλ', α. 253. per τμῆσιν, βάλλω pro ἐβάλλε. Imperf. Jon. Th. βάλλω. α. 255.

Ἀμφιβληστρον, α, τὸ, rete, quod a duobus utrimque projicitur in aquam. ex ἀμφί, circum, ὧ βάλλω,

jacio. α. 215.

Ἀμφιγυῖες, εντ, ὁ, utroque pede claudus, Vulcani epithetum. ex ἀμφί utrinque, ὧ γυῖον, α, τὸ, membrum. qui claudicat ex utroque pede. ἀμφοτέρους γυῖοις, ἡ ποσὶ χωλός. α. 70.

Ἀμφιδάμντος, *genit. ab ἀμφιδάμνα, nomen viri, q. d. qui utrimque domat. ex ἀμφί ὧ δαμνῶ, domo.* α. 652.

Ἀμφιδέδῃ, *est 3. sing. plusq. perfecti medii, a δαῖω divido, conuinor, scio, comburo. in α. 2. αἶ. ἔδων. Hinc est pres. med. δέδῃ. Sicut ex ὀλλῶ τέτληα, a καίω κέκηκα, ὧ. α. 62.*

Ἀμφικλύψη, 3. sing. α. ι. αἶ. subj. ab ἀμφικλύπτω. Th. κλύπτω tego, f. ψω, p. φω, α. 2. ἀκαλύβοι. α. 553.

Ἀμφιλογίας, *acc. pl. disceptationes, quae sunt verbis, ab ἀμφιλογία, ubi ex utraque parte contenditur, ex ἀμφί ὧ λόγω, dico.* Δ. 229.

Ἀμφιπολῶ, f. δσω, obambulo, comitor. Th. πολῶω, versor, pro quo Poetice πολῶω, versor. α. 801.

Ἀμφιρρύτω, *dat. ab ἀμφιρρύτῳ, circumfluus, ex ἀμφί ὧ ῥέω pro ῥέω, fluo, f. δσω, p. ῥέδω.* Δ. 983.

Ἀμφίω, *nomen mulieris. 4. contractorum. ex ἀμφί ὧ ῥέω, fluo, ὧ. Δ. 360.*

Ἀμφιτεῖτη, *nomen mulieris, ex ἀμφί ὧ τεῖτῳ strido. fut. τεῖσω. a circumstrepo.* Δ. 243.

Ἀμφιτρύων, *Nomen viri, ex ἀμφί circum ὧ τρύω, attero, mace-ro, vexo, τρυῶ proprie foramen. item veterator. α. 37. hinc*

Ἀμφιτρωνίδης, α, ὁ, filius Amphitryonis. per epentheseon τ' α metri causa pro ἀμφιτρωνίδης, α, ὁ. α. 165.

Ἀμφιχεῖα, α. ι. αἶ. infinit. ex ἀμφί ὧ χέω fundo. f. χέσω. *Eol. aorist. ι. αἶ. ἐχέσα, ὧ per syncopen τ' σ, ἐχέσα, ὧ περ* νοῦσι

ποναι $\overline{\tau}$ u syncope, $\delta\chi\epsilon\alpha$. p.
 $\pi\epsilon\chi\delta\alpha\mu$. perf. pass. $\pi\epsilon\chi\upsilon\mu\alpha\iota$. a.
 1. pass. $\epsilon\chi\upsilon\delta\omega$. s. 65.

$\Lambda\mu\phi\sigma\tau\epsilon\rho\epsilon\iota$, a, o, dat.
 pl. $\alpha\mu\phi\sigma\tau\epsilon\rho\epsilon\iota\sigma\iota$, Jon. u. 177.
 hinc

$\Lambda\mu\phi\sigma\tau\epsilon\rho\omega\delta\epsilon\iota$, utrinque, adverb.
 Tb. $\alpha\mu\phi\omega$, ambo, S. 733. u.
 171.

$\Lambda\mu\phi\mu\kappa\tau\epsilon$, inculpatus. $\alpha\mu\mu\kappa\tau\epsilon$,
 qui est absque omni labe. ex a
 priv. ϵ $\mu\iota\mu\kappa\tau\epsilon$, u, o, probrum,
 dedecus. item derisor. ab Hebr.

$\mu\alpha\kappa\upsilon\lambda\alpha$. Hinc verbum $\mu\omega\mu\epsilon\sigma\mu\alpha\iota$,
 $\delta\mu\alpha\iota$, cavillor. proverb.
 paronomasiasticum. $\epsilon\phi\sigma\iota\mu\omega\mu\epsilon\iota\sigma\alpha\iota$
 η $\mu\iota\mu\epsilon\iota\sigma\alpha\iota$. u. 102.

$\Lambda\mu\omega\tau\alpha\iota$, 3. pl. ind. pass. verbi $\alpha\mu\omega$,
 ω , f. $\eta\tau\omega$, meto. S. 599.

$\Lambda\upsilon$, vocola, seu particula potentia-
 lis. Poeta aliquin pro ea ponunt
 $\kappa\epsilon$, $\kappa\epsilon\iota$. s. 179.

$\Lambda\upsilon\alpha$, praepositio, pro diversa signi-
 ficatione varios casus regens.

$\Lambda\upsilon\alpha\beta\alpha\lambda\lambda\epsilon\sigma\theta\alpha\iota$, praef. inf. differre,
 procrastinare. Tb. $\beta\alpha\lambda\lambda\omega$, f. $\lambda\omega$.
 jacio. s. 408.

$\Lambda\upsilon\gamma\chi\eta$, u, i, necessitas. $\upsilon\pi'$ $\alpha\upsilon\gamma\chi\eta\varsigma$,
 necessarius. s. 15. S. 517.

$\Lambda\upsilon\gamma\omega\iota$, ducebant, 3. pl. imperf.
 Poetice, pro $\alpha\upsilon\gamma\omega\iota$. ab $\alpha\gamma\omega$ du-
 co. f. $\xi\omega$. p. $\eta\chi\alpha$, a. 2. $\eta\gamma\omega\iota$.
 u. 280.

$\Lambda\upsilon\varsigma\lambda\pi\tau\upsilon$ pl. insperata, ab $\alpha\epsilon\lambda\pi\tau\epsilon$,
 $\pi\tau\epsilon$, insperatus. Tb. $\epsilon\lambda\pi\iota\varsigma$,
 $\iota\delta\epsilon$, i. S. 660.

$\Lambda\upsilon\alpha\iota\delta\epsilon\alpha$, ex a priv. ϵ $\alpha\iota\delta\omega\varsigma$, $\epsilon\delta\omega$,
 η , pudor. S. 312. $\alpha\iota\alpha\iota\delta\eta\varsigma$, $\epsilon\delta\omega$,
 δ , ϵ i. $\alpha\iota\alpha\iota\delta\eta\iota$, dat. sing. Jo-
 nice, ut ϵ $\alpha\iota\alpha\iota\delta\eta\iota\kappa\upsilon$. $\phi\iota$ enim
 per paralogismum additur, ab $\alpha\iota\alpha\iota\delta\epsilon\alpha$,
 impudentia. hoc ab $\alpha\iota\alpha\iota\delta\eta\varsigma$, $\epsilon\delta\omega$,
 δ , η , impudens, ex
 a priv. ϵ $\alpha\iota\delta\omega\varsigma$, $\epsilon\delta\omega$, η , pu-
 dor. $\alpha\iota\delta\omega\varsigma$ vero ex a priv. ϵ $\alpha\iota\delta\omega$
 video, ab intuendi fuga. s.
 337. ϵ 322.

$\Lambda\upsilon\alpha\iota\pi\tau\epsilon$, inculpatus. ex a priv.
 ϵ $\alpha\iota\pi\tau\alpha$, η , causa. s. 825.

$\Lambda\upsilon\alpha\kappa\tau\alpha$, acc. sing. ab $\alpha\upsilon\alpha\kappa\epsilon$, rex.
 $\alpha\iota\alpha\kappa\tau\epsilon$. u. 179.

$\Lambda\upsilon\alpha\kappa\omega$, fut. 1. act. infin. ab $\alpha\iota\alpha\kappa\omega$,
 regno. F. $\alpha\iota\alpha\kappa\omega$. p. $\chi\alpha$.

a. 1. $\lambda\upsilon\alpha\kappa\omega$. ϵ Jonic. $\alpha\iota\alpha\kappa\omega$.
 Distinguitur ab $\alpha\iota\alpha\gamma\omega$. f. $\alpha\iota\alpha\kappa\omega$
 ex sola contextus serie. S. 491.

$\Lambda\upsilon\alpha\pi\delta\epsilon\varsigma$, non respirans. ex a
 priv. ϵ $\pi\alpha\epsilon\omega$, $\sigma\pi\iota\omega$, f. $\pi\alpha\delta\epsilon\omega$.
 S. 797.

$\Lambda\upsilon\alpha\sigma\tau\epsilon\iota$, praef. ind. vide $\alpha\upsilon\alpha\kappa\omega$.

$\Lambda\upsilon\alpha\sigma\tau\epsilon\iota\sigma\tau\alpha$, quatiens, est f. g.
 part. a. 1. act. Poet. ab $\alpha\upsilon\alpha\sigma\tau\epsilon\omega$,
 quatio. Thema est $\sigma\tau\epsilon\omega$, mo-
 veo. f. $\sigma\tau\epsilon\iota\omega$, p. $\sigma\sigma\tau\epsilon\omega$. u. 344.

$\Lambda\upsilon\alpha\sigma\tau\omega\iota$, Jon. ϵ Poetice pro $\lambda\upsilon\alpha\sigma\tau\omega\iota$,
 3. pl. imperf. act. ab $\alpha\iota\alpha\sigma\tau\omega$,
 regno. vide $\alpha\upsilon\alpha\kappa\omega$. S. 1015.

$\Lambda\upsilon\alpha\sigma\tau\omega\phi\alpha\iota$, converte. praef. infin.
 act. pro imperativo. Hellenis-
 mus. ab $\alpha\upsilon\alpha\sigma\tau\omega\phi\alpha\iota$ verto. The-
 ma est $\sigma\phi\epsilon\omega$, verto. f. ψ . p.
 $\epsilon\sigma\phi\epsilon\omega$. u. 2. $\epsilon\sigma\phi\epsilon\omega\iota$. hinc $\sigma\phi\omega$,
 $\eta\varsigma$, η , versio, flexus, ϵ hinc
 $\sigma\phi\omega\phi\alpha\iota$ verso, circumago,
 Poetice $\sigma\phi\omega\phi\alpha\iota$, idem. u. 121.

$\Lambda\upsilon\alpha\delta\omega$, u, o, η , mutus, idem
 quod $\alpha\upsilon\omega\delta\omega$. Tb. η $\alpha\upsilon\delta\eta$, vox.
 S. 797.

$\Lambda\upsilon\alpha\upsilon\kappa\omega$, nomen viri, sine aura,
 vento. Tb. $\alpha\upsilon\alpha$, aura, ventus.
 item torrens, ϵ $\tau\upsilon\mu$ est ex a
 valde, ϵ $\tau\upsilon\mu$ fluo. u. 477.

$\Lambda\upsilon\alpha\chi\delta\omega\sigma\alpha\theta\alpha\iota$, a. 1. med. infinit.
 Poetice, pro $\alpha\upsilon\alpha\chi\delta\omega\sigma\alpha\theta\alpha\iota$, ab
 $\alpha\upsilon\alpha\chi\alpha\iota\omega$, recedo. Thema. $\chi\alpha\iota\omega$.
 F. $\alpha\iota\omega$, recedo. u. 336.

$\Lambda\upsilon\alpha\phi\upsilon\sigma\iota\omega\tau\epsilon\varsigma$, praef. part. videtur
 oriri a $\phi\upsilon\sigma\iota\omega$, inflo. hinc $\phi\upsilon\sigma\alpha$,
 $\eta\varsigma$, η , follis, blas-balg. Them.
 $\phi\upsilon\sigma\iota\omega$ sufflo. Sed esse a $\phi\upsilon\sigma\iota\omega$,
 anhelio pater ex declinatione hu-
 jus part. Nam pro $\alpha\upsilon\alpha\phi\upsilon\sigma\iota\omega\tau\epsilon\varsigma$,
 dicunt Poetae $\alpha\upsilon\alpha\phi\upsilon\sigma\iota\omega\tau\epsilon\varsigma$, ab $\alpha\upsilon\alpha\phi\upsilon\sigma\iota\omega$,
 ω : Poetice $\alpha\upsilon\alpha\phi\upsilon\sigma\iota\omega$:
 sicut pro $\delta\phi\omega$, $\delta\phi\omega$ dicunt $\delta\phi\omega$,
 ubi o $\mu\iota\kappa\rho\iota$ praepomunt praecedente
 syllaba brevi, ω vero praecedente
 syllaba longa. $\alpha\upsilon\alpha\phi\upsilon\sigma\iota\omega\tau\epsilon\varsigma$ vero ab $\alpha\upsilon\alpha\phi\upsilon\sigma\iota\omega$,
 contracte $\alpha\upsilon\alpha\phi\upsilon\sigma\iota\omega\tau\epsilon\varsigma$, neque ω habet, neque
 o ante se ferre potest. u. 211.

$\Lambda\upsilon\alpha\psi\chi\epsilon\alpha\iota$, a. 1. act. infin. ab $\alpha\upsilon\alpha\psi\chi\omega$,
 refocillo, recreo. Sic-
 ut ventus aestuantem reficit, ita
 quies laboribus exhaustum. Tb.
 $\psi\chi\omega$, f. $\xi\omega$, refrigero. s. 606.

$\Lambda\upsilon$

Ἀνδύχα, pro ἀνδύχα, divisim, adv. a διχα, dupliciter. Thema. δις bis. s. 13.

Ἀνδρα, acc. sing. ἀνδρᾶσι, dat. pl. ut Ὁ ἀνδρᾶσι, sed hic est Poet. Ὁ Jon. ab ἀνὴρ, ἑ, vir, g. ἀνδρᾶς. s. 269.

Ἀνδρογόου, viripara, quae parit masculinum. Sermo est de tempestate, seu de die Lume. Componitur ex ἀνὴρ, ὅ, vir, ὃ γένομαι, nascor, quod in praet. med. habet γέγονα. inde γοῖον, generatio. s. 781.

Ἀνδροντυσίας, accus. pl. strages, seu caedes virorum, ab ἀνδροντυσία, ας, ἡ, in dat. ἀνδροντυσίῃ, Jon. ab ἀνὴρ, vir, ὃ κτείνω occido. f. κτενῶ, p. αἶ. ἕκτερος. praet. med. ἕκτερος. s. 228.

Ἀνδρομέα, genit. ab ἀνδρόμεον, virilis, per syn. speciei, humanus, idem quod βροτῶν, ἀνδρᾶκιν. Tb. ἀνὴρ, ἀνδρῶς, vir, α. 256.

Ἀνδροφόνους, gen. Jon. ab ἀνδροφόνον, qui virum occidit. ab ἀνὴρ, vir, ὃ φόνω, occido, quod in praet. med. πέφονα. α. 98.

Ἀνέχε, perf. Αἶ. pro ἀνέχε, Attice. ab ἀνέχει, remitte, relaxo, f. ἀνέχω. α. 2. αἰλῶ. Tb. ἵκημι, mitto. s. 495.

Ἀνέθηνκα, α. 1. αἶ. ab ἀνέπειθηνκα, improbo, dico. Tb. τίθηνκα, pono. s. 656.

Ἀνελόντα, acc. part. α. 2. αἶ. ab ἀναιρέω aufero, tollo. in α. 2. αἶ. ἀνέλων, in part. α. 2. αἶ. ἀνέλων, ὄντων, ὅ. ἀνέλειτο, fustulit. α. 2. med. ab ἀναιρέομαι, ἔμαι, aufero. Tb. αἰρέω, ὦ, capio, f. ἵνω, p. ἔρηνκα. α. 2. ἔλων. s. 746. s. 553.

Ἀνεμῶν, α, ὅ, ventus. ἀνέμοιο, gen. Jon. ἀνέμοισι, dat. pl. Jon. s. 643.

Ἀνεπίδες, α, ὅ, ἡ, impolitus, imperfectus, ab ἀνέξω, in superficie rado, seu calpo; inde ἀνεπίδες, scalpendo aut delando non perfectus. Thema ξέω, rado, polio. F. ξέσω. s. 744.

Ἀνεπίπλεκται, gen. pl. nondum con-

fectis, vel libatis, h. e. in mensa appositis. ab ἐπιπέλω, sacrifico. Thema, πέλω, facio. f. πέλω, ὃ ἐπέω. p. ἐπέω. praet. pass. ἐπέεσμαι, ὃ. α. 1. part. πέχθεος. p. m. ἐπογα ὃ ἐοργα. s. 746.

Ἀνέ, acc. pro ἀνέρα, vide in ἀνδρα. s. 749.

Ἀνερψαύω, abripens, α. 1. med. part. a verbo ἀνερψομαι, ex ἀνὴρ ὃ κείνω, evertio, astraho. f. ψω. s. 990.

Ἀνεραινετο, imperf. ab ἀνεραινομαι, appareo, manifestus reddor. Tb. φαίνο, f. αἰώ, in lucem profecto, p. κίθαγκα, α. 1. ἔργα, α. 2. ἔργον. p. m. πέφονα. s. 710.

Ἀνήγαγον, 3. pl. α. 2. Att. subduxerunt, pro ἀνέγον, verbi ἀνάγω, subduco, f. ἀνέγω, p. ἀνέχω, α. 1. pass. ἀνέχθην. Tb. ἄγω, duco. s. 626.

Ἀνίστα, α, ὅ, ἡ, ab ἀνίσταμαι, vel ἀνέσθαι, ἔμαι, f. ἐσσομαι, ὃ ἥσσομαι. s. 612.

Ἀνίστα, acc. sing. ab ἀνίσταμαι, i-ners, ex α priv. ὃ ἀνὴρ vir. α. 749.

Ἀνὴρ, vir, ἀνδρῶς, ἀνδρῶ, ὃ. c.

Ἀνθεῖ, 3. person. praesent. ab ἀνθεῖω, floreō, f. ἵνω, p. κκ. ab αἰθεῖ, αἶ, τῶ, flos. α. 580.

Ἀνθεα, ἡ, nomen proprium loci. α. 381.

Ἀνθεμόσταν, acc. sing. f. g. ab ἀνθεμῶς, σος, α, floridus. ab ἀνθεμον, α, τῶ, flos. Tb. αἰθος, σος, τῶ, flos. s. 878.

Ἀνθεσιν, dativ. pl. ab αἰθος, σος, τῶ, flos. α. 75.

Ἀνθεσι, 3. person. pl. ind. Dorice pro αἰθεσι, ὃ hoc pro αἰθεσι, florent, ab αἰθεῖω, ὦ, f. ἵνω. floreō. Tb. αἰθος, σος, τῶ, flos. s. 252.

Ἀνθη, ας, ἡ, nomen urbis. α. 474. quidam scribunt Ἀνθη.

Ἀνθρωπος, α, ὅ, ἡ, homo. apud Platonem in Cratylō, ἀνθρωπολογῶται, quasi ὡς ἀνθρώπων ὃ ὅπως, attente considerans, quae vidit. vel ita dictus Ἀνθρῶ τῶ ἄνω. ὃ θῆναι,

- Θῶν , a sursum aspiciendo . ε . 470 .
- Αἰσκα , Poetice , pro ἀνῆ , 3. pers. imperf. ex ἀνὰ ὅ ἡμι : in imperf. ἀνίω , η , ε . ὅ Poetice , αἰσκαοι , ες , ε , ut ἐτύπασκαοι pro ἐτύπτον . Sicuti pro ὡν eram Poetice dicunt , ἔσκαοι , ες , ε . Them. ἡμι , vel ἔω , misto , f. ἥσω . p. ἔσκω . aor. 2. ὡν . aor. 2. imperat. ἔς . ὁ . 157 .
- Αἰνῶν tristitiam , acc. ab ἀνῆ , Jonice ἀνῆ , ἡ , moeror . ὁ . 611 .
- Αἰνικτος , υ , ο , ἡ , invictus . a νικῶ vinco , f. ἥσω . p. νεικῶ . a . 1. αἰνικτω . ὁ . 489 .
- Αἰνόντα , aor. 2. part. proprie sursum euntem , b. e. orientem , ab ἀνῆμι : ex ἀνὰ , ἀνῶ , ὅ ἡμι , eo , seu ἡμι , idem quod ἡμι . hinc a . 2. αἶ . ἰον , ες , ε . tanquam ab εἶω , sicut a λείπω est ἑλπιον , ὅ c . ε . 726 .
- Αἰνῶσιον , dativus pl. Jon. ab αἰνῶσις , υ , ο , ε , ex α priv. ὅ νικτω , ψω . λαυο . ε . 723 .
- Αἰνῶμεν , pres. part. ab αἰνῶμαι , exurgo . Th. ἰσῶμι , στο , f. ἔσω . p. ἔσχω . a . 2. ἔσω . ε . 575 .
- Αἰνολβία , dat. Jonice pro ἀνολβία , miseria . ex α priv. ὅ ἄλβις , beatus . Th. ἄλβος , υ , ο , felicitas . q. d. ἄλβος βίος . ε . 317 .
- Αἰόςσος , inossis , ex α priv. ὅ ἑσόν , ἔν , τὸ , os , ossis . ε . 522 .
- Αἰσρέφεται pro ἀνασρέφεται , percurrit . ab ἀνὰ , ὅ σρέφω , verto , f. ψω . p. φω . a . 2. ἔσραφον . ὁ . 763 .
- Αἰτῶ , pro ἀπὶ , e regione . ὅ proinde accentus in prima non debet esse . ε . 725 .
- Αἶντα , contra . Adv. Poet. item coram . hinc ἀντάω , obviam venio , f. ἥσω . ἀπτιον , idem quod ἀντα . α . 432 .
- Αἰττεβόλησι , a . 1. αἶ . ab ἀντιβολῶ , occurro , item nanciscor , cum Genit. f. ἥσω . pres. ἀντιβεβόλησιν . Th. βάλλω , jacio , percussio . α . 439 .
- Αἶνι , praepositio , pro , loco .
- Αἶνια . Adverb. e regione , idem quod ἀπτιον . ab adj. ἀπτιος , α , ον , ex adverso stans . Th. ἀπτι , pro . ε . 479 .
- Αἶντιβίω , obviam , Adv. ab ἀντιβίος , adversus . ex ἀπτι ὅ βίω , ας , ἡ . vis . α . 150 .
- Αἶντεβόλων , a . 1. αἶ . infinit. vnde ἀντεβόλων .
- Αἶντι , Jonice pro ἀντι , ex ἀπτιος , adversus . Th. ἀπτι .
- Αἶντεβόλων , pres. inf. proprie obvium se offerre , item contendere , f. ἰσω . p. κα . ex ἀπτι , ὅ φέρω , fero . f. αἶσω . a . 1. ἡσυχω . ὁ . 609 .
- Αἶντω , dat. sing. ab ἀντιον , υ , τὸ , antium . ὁ . 483 .
- Αἶντες , pl. num. ab ἀντιος , υγος , ἡ , proprie , ambitus rotæ in curru : item orbita . α . 64 .
- Αἶντας , part. a . 1. αἶ . pro ἀνίσας , Poet. ab ἀνῶ , vel ἀνῶν ὅ ἀνῶν , perficio . a . 1. λῶσα . Notetur τμήσις ἀνῶν ἀνίσας pro ἀνίσας metri causa , emensus . ε . 633 .
- Αἶνωγα , 1. sing. pres. med. ab ἀνωγα jubeo . f. ἀνῶ , a . 1. λῶξα , pres. med. λῶνωγα , seu ἀνωγα . ε . 365 .
- Αἶνις , 2. sing. a . 1. αἶ . opt. ab ἀνωμι , seu ἄνω , frango . f. ἄνω . a . 1. ἡς . ἄνωμι . 3. pl. a . 1. αἶ . opt. Æolic. ἄνωμι , ας , ε . in 3. pl. ἄνωμι , pro ἄνωμι , ας , αι , in 3. pl. ἄνωμι , ε . 432 . ὅ 438 .
- Αἶνω , υ , Poetice pro ἄνω , sine hospite . Th. ἑνός , υ , ο , hospes , peregrinus . ε . 713 .
- Αἶνω , acc. sing. ab ἄνω , ονός , ο , axis , circa axem rota agitur , ὅ circumagitur , axe immoto manente . ε . 422 .
- Αἶνδῃ , ἡς , ἡ , cantus . a pres. med. ἡνδα . Thema αἶνδα cano . αἶνδῃσι , dat. pl. Jon. s . 1 .
- Αἶνδῃς , ἡ , ο , cantor . Vide supra αἶνδῃ . ε . 26 .
- Αἶνκος , υ , ο , ε , ὅ , domo carens . ex α priv. ὅ οἶκος , υ , ο , domus . ε . 600 .

Aex-

Ἀόκνος, υ, δ, κ, η, *impiger. ex α priv.* ὁ ἄκνος, υ, δ, *pigritia, ex κ κινῶ moveo, quia pigri sunt veluti trunci, & vix se movent.* ε. 483.

Ἀόρ, ἄορος, τὸ, *enfus. ab αἰρῶ tollo, suspendo.* α. 221.

Ἀῶτος, υ, δ, *illefus. ab αἰτώ, vulnero. f. ἦτω. α. 157.*

Ἀ'π', *pro ἀπὸ. ab. ε. 28.*

Ἀ'παί, *praeposit. pro ἀπὸ, sicut παρὰ pro παρὰ, &c. poetice. Alia exemplaria habent ἀπὸ. α. 409.*

Ἀ'παλά, *mollia. h. e. juvenilia. ab ἀπαλός, υ, δ, κ, η, mollis, quasi ἀφελός ab ἀφὴ tactus, quia mollia facile tanguntur. hinc ἀπάλοισι, dat. pl. Jon. pro ἀπαλόις, Δ. 9. & 989.*

Ἀ'πάλαμος, *iners. pro ἀπαλάμωτος, ex α priv. & παλάμη, η, unde Latinorum palma, manus. ε. 20.*

Ἀ'παλίσσεται, *vagabitur. fut. 1. med. ab ἀλῆμι vel ἀλδομαι, ὦμαι, vagor, erro. in fut. ἀλίσσομαι. & in compos. ἀπαλίσσεται. α. 409.*

Ἀ'παλόχρους, *genit. ab ἀπαλόχρως, οος, ο, & ἡ. quæ tenellum, seu molle corpus habet, ex ἀπαλός, υ, δ, tener, mollis, & χρῆς, οίς, ο, cutis. Thema χρῶς color. ε. 517.*

Ἀ'παίδε, *adverb. idem quod ἀίδα, sine, absque. Δ. 386.*

Ἀ'παρηγασθαι, *recusare. α. 1. med. infinit. ab ἀπαραινομαι recuso. α. 1. ἀπιλυκῆμι. ex ἀπὸ & ἀραινομαι recuso, quod est ab αἰνέω, laudo; item assentior. ε. 452.*

Ἀ'παντα, *acc. sing. ab ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, omnis, & in genit. ἅπαντος, ἀπάσης, ἅπαντος, &c. gen. pl. ἀπασῶν, Jonice pro ἀπασῶν, dat. pl. ἅπασιν. ex ἅμῃ, simul, & πᾶς, omnis. ε. 687.*

Ἀ'παντη ubique. *adverb. Tb. πᾶς, ο, omnis. Δ. 524.*

Ἀ'πασιών, *gen. pl. Jon. pro ἀπασῶν. Vide in ἅπαντα. Δ. 791.*

Ἀ'πάτη, ἡ, *fraus. ex α priv. & πάτος, υ, δ, via, quum a via abducitur, th. ἀπατάω, decipio. hinc ἀπατεῶν, ὄνος, ο, impostor. Δ. 224.*

Ἀ'πατήται, *f. 1. verbi ἀπατάω, fallo. f. ἦτω. p. ἡπάτην. ε. 46.*

Ἀ'πεδεροτάκησι, *caput amputasset, α. 1. act. indicat. ex ἀπὸ & δεροτάω cervicem abscindendo. ex δέρη, seu δερῆ, ἦς, ἡ, cervix, collum. & τέμνω seco, in pret. med. τέτομῃ, rescui. Δ. 280.*

Ἀ'πέριτος, υ, *infinitus. α priv. & πέρας, ατος, τὸ, finis. α. 204.*

Ἀ'πέριον, *acc. sing. indicat. ab ἀτέρων, ο, υ, δ, ἡ, infinitus. ex α priv. & πέρας, ατος, τὸ, terminus. ε. 159.*

Ἀ'πέκτανεν, *3. sing. a. 2. act. indicat. ab ἀποκτείνω, occido. Tb. κτείνω, occido, f. κτενῶ. p. ἐκτανῃ. α. 1. ἐκτανῃ. α. 2. ἐκτανῶν. p. m. ἐκτανῃ. α. 11.*

Ἀ'πελάμπωτο, *imperf. pass. Tb. λάμπω, splendo. f. ψῶ. p. φ. α. 1. ἐλάμψα. α. 72.*

Ἀ'πελέβει, *3. sing. imperf. med. ab ἀπολέβομαι, destillo. Tb. λείβω, libo, fundo. f. ψῶ. p. λέλεβα. α. 174.*

Ἀ'πεμνήσαντο, *3. pl. a. 1. med. ab ἀπομνήσκω, recordor, seu ἀπομνήσκομαι. Tb. μνήσκομαι, memoro, f. μνήσκω, p. μνήσκω, α. 1. ἐμνήσκω. Δ. 503.*

Ἀ'πέοντος, *gen. part. pro ἀπὸντος, Jonice, ab ἀπαιμι, absunt. part. ἀπῶν, ὅσα, ἐν. ε. 365.*

Ἀ'πέσωντος, *ab ἐπίσας, ατος, ο, nomen viri. q. d. qui non cecidit. Δ. 331.*

Ἀ'πέσυνθη, *3. plur. a. 1. pass. Bolice, vel Baotice pro ἀπεσάθησαν, proruperunt. sic ἐτυνθη pro ἐτυθήσαν Bolice, poetice duplicatur & abijcitur. Tb. σῖω, vel σάω, moveo, agito. f. σω. p. κ. α. 1. ἔσθα. Δ. 163.*

Ἀ'πέσυντο, *3. sing. plusq. perf. pass. pro ἀπεσέναντο, a σάω, in pret.*

- præf. pass. σέταμαι, poetice ἔσταιμαι, item ἔσταιμαι. *Θ.* 859.
- Α'πέχων, *omittant, abstineant.* 3. pl. præf. sub. ab ἀπέχω, abstineo, f. ἀφείξω. *Th.* ἔχω, habeo. *ε.* 643.
- Α'πήμων, *ε, ε, η, illæsus.* *Th.* πήμων, τος, τὸ, ποκα. unde πήμῳ, αὐῷ, ποceo. *binc* ὁ ἀπήμων, εἰς, ὁ, *ε, η, illæsus.* *Θ.* 955. *ε.* 668.
- Α'πό-ἤμης demessuit, *a. i. ind. ab αἰμῳ. f. ἦσω. Vide in ἤμης.* *Θ.* 180.
- Α'πλωῆς, εἰς, ὁ, η, immittis, ex ἀπὸ ὧ ἡμῶν, habena. π non mutatur in φ, more *Æolium, qui fugiunt aspirationem.* *α.* 273.
- Α'πῆρα, abstulit. 3. sing. imperf. act. ab ἀπαρῶ eripio. *Th.* ἀρῶ, αὐρα. ἀπαρῶ ergo est quæ τ' ἀναπνέσθιν ἀφαιρῶμαι, aufero respirationem. *b. e. occido.* *α.* 428.
- Α'πρωδντ', pro ἀπρωδντο, suspensæ erant, pl. imperf. med. indic. Dorice pro ἀπρωδντο, ab ἀπρωδῶ, ὦ, ex sublimi dependeo. *Th.* est αἰρωῶ, ὦ, sursum tollō. *f. ἦτω. α.* 234.
- Α'πισία, η, dissidentia, a πίσις, fides. *Th.* πείθω, σω, persuadeo. *ε.* 370.
- Α'πλᾶς, pro ἀπέλας, cui appropinquare tutum non est, a πέλας, adverb. prope. intractabilis. Alii vertunt, ineffigiat, informis. ex α priv. ὧ πλᾶς fictus, a πλάσσω, fingo, ὧ Att. πλάττω. *ε.* 147. *Θ.* 151.
- Α'πλᾶτος, Dorice pro ἀπλᾶτος, ὧ hoc pro ἀπλᾶτος magnitudine immensus, inaccessible. per syncopen *π σ.* *Th.* πλᾶτω, πλέος, plenus. vel quidam ἀπλᾶτος, idem esse dicunt cum ἀπλᾶτος, cui appropinquare tutum non est. *Th.* πέλας (adverb.) prope *Θ.* 153. ὧ 709.
- Α'πό, a, ab, præpositio, genit. regens. δὲ δωτός, a convivio, *b. e. post convivium, ἀπ' ἀρ-*

- χῆς, ab initio.
- Α'πογυμνωθεῖς, part. a. i. pass. ab ἀπογυμνῶ, nudo. *f. σω. Them.* γυμνός, ἄ, ὁ, nudus. *ε.* 728.
- Α'ποδῶναι, a. 2. act. infinit. ab ἀποδίδωμι, reddo. *Th.* δίδωμι, do, *f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδωκ.* *ε.* 347.
- Α'πόδρεπε, præf. imperat. decerpe. ab ἀποδρέπω, decerpo. *f. ψω. binc* δρέπανον, *ε, τὸ, falx.* *ε.* 609.
- Α'πό-δύσαι, exuere, spoliare, *a. i. act. infinit. ab ἀποδύω exuo. Thema, δύω. Linea hec — sulet* τμήσιν notare. *Vide in δύσαι. α.* 329.
- Α'πό-ἐληται, 3. sing. a. i. med. subj. ab ἀφαιρῶμαι. *Vide in ἐληται.*
- Α'ποδέσθαι, a. 2. med. infinit. ab ἀποτίθηναι, depono. *Th.* τίθηναι. *ε.* 760.
- Α'ποδράσκων, defiliunt, 3. plur. præf. subjunct. *Th.* θρώσκω salio. *α.* 375.
- Α'ποδρῶμον, invisum, alienum ab animo. ex δρῶ ὧ θυμός, ἄ, ὁ, animus. *ε.* 708.
- Α'πό-κέρτε, incidit, 3. sing. a. i. act. ab ἀποκέρω detondeo. item decutio, spolio. *Th.* κέρω. *f. κέρῳ, ὧ κέρσω. Vide in κέρτε.*
- Α'ποκρύπτωσις, vel ἀποκρύπτωσις Jon. pro ἀπέκρυπτε, 3. sing. imperf. activi. *α, pro ε, ἀνωμολοι. ab ἀποκρύπτω, occulto, abscondo. f. ψω. p. κέκρυφα, a. 2. ἔκρυβον. Th.* κρύπτω, abscondo. *Θ.* 157.
- Α'πολείψας, part. a. i. act. ab ἀπολείπω, relinquo, *f. ψω. p. φε. a. 2. ἔλιπον, p. m. ἔλειπα. Θ.* 793.
- Α'πολήγοι, 3. sing. præf. act. opt. ab ἀπολήγω, defino. *Th.* λήγω, cessare facio. *ε.* 488.
- Α'πολλυται, 3. person. singul. ab ἀπολλύμαι, pereō, *a. 2. med. ἀπωλόμην, peris. Th.* ἔλλωμι, perdo, *f. ἔλεσω, p. m. ἔλα ὧ Att.* ἔλωκα, *a. 2. m. ἔλεμην. ε.* 763.

Α'πόλλω,

Ἀΐδων, *υἱος, ὁ, Sol*, eo notatur, prout Latini dicunt, Non semper ridet Apollo. Plato in Cratylō derivat **ἄιδω** τὸ δόλον, quod nos liberet a malis, nempe a frigore, & sterilitate, quæ Soli tribui queunt, ceu Dei organo. α. 68.

Ἀπόδοι, 3. sing. α. 2. med. optat. vide paulo ante δότιζνται, α. 46.

Ἀπό-λῦσαι, α. 1. act. infinit. verbi λύω solvo. vide λῦσαι.

Ἀπομείρεται, fortitur, 3. present. Th. μέρω, partior, seu potius μείρομαι. præter. med. ἔμμερα, pro μέμωρα. præter. pass. μέμηνμαι, & Att. ἔμηνμαι. α. 578.

Ἀποσῆσαντο, acc. part. α. 1. act. ab ἀποσῆσαι, aliunde revertor. Th. ῥοσῶ, redeo. ἦσω. α. 733.

Ἀποπέμπω, remittere. præter. inf. Th. πέμπω, mitto. f. ψω. p. φω. α. 87.

Ἀποπνέω, part. præter. f. g. ab ἀποπνέω, pro πνέω, poetice πνέω, f. πνέω, f. πνέω, f. πνέω. Th. 324.

Ἀπόπροθι, adverb. procul. Thema πρό, ante. α. 388.

Ἀποπνέω, α. 2. med. part. ab ἀποπνέω, volo, as. f. πνέωμαι. α. 2. ἐπνέω. α. 2. m. ἐπνέωμαι. part. πνέωμαι. Th. 285.

Ἀποπνέω respuunt, 3. pl. ind. præter. Th. πνέω, spuo. f. πνέω. p. ἔπνυα. α. 1. ἔπνυα. α. 724.

Ἀπορρῖνμαι, concitare, præter. pass. part. f. g. pl. num. Th. ὀρρῖμι, ὀρρῖμαι, pro ὀρω, excito. f. ῥῶ, vel ῥω. Th. 9.

Ἀπορρῖσαι, fut. 1. act. inf. ab ἀπορρῖσαι, destruo. item careo. Thema, ῥαίω, præfigo, destruo. f. σω. p. ἔρρῖα. Th. 393.

Ἀπορρῖσθαι, proiecitur. dat. sing. f. 1. part. Th. ῥίπτω, projicio, f. ψω. p. φω. p. m. ἔρρῖα. α. 215.

Ἀπορρῖνται, gen. sing. ab ἀπορρῖνται, deorsum fluens, ἀπορρῖνται. Th. ῥῶ idem cum ῥῶ. fut. ῥάτω,

fluo. α. 593.

Ἀπό-τῶμοιο, 2. sing. α. 2. med. opt. ab ἀποτῶμοιο. Vide in τῶμοιο. α. 423.

Ἀποτίννται, 3. person. sing. α. τίννται & τίννται, idem quod Th. τίνω, punio, honoro. f. σω. α. 245.

Ἀποτίσθαι, luat. α. 1. sub. 3. pers. Th. τίνω, punio. α. 258.

Ἀποτμήσας, part. α. 1. act. ab ἀποτμήσας, abscindo, f. ζω. α. 2. pass. ἐτμήσας, pro ἀποτῶμοιο. Thema, τέμνω, secō. α. 189.

Ἀπαρῖνται, privati, per syncope, pro ἀπαρῖνται, part. α. 1. med. a verbo ἀπαρῖναι, proprie abduco in montem, Jonice pro ἀπαρῖναι, extermino, ab ἄρος, & terminus, vel ab ἄρος, eos, τῶ, & Jonice ἄρος, eos, τῶ, mons. α. 173.

Ἀποφθινύω, gen. sing. part. præter. ἀποφθινύω, mortuus, per syncope, pro ἀποφθινύω, verbi ἀποφθινύω, perdo. α. φθίω, ἴω, perdo. Th. φθίω, corrumpo. Th. 606.

Ἀποφθινύω, 3. pl. præter. ind. α. φθινύω, perdo. Th. φθίω. α. 241.

Ἀποφθίνας, perdiderit, 3. sing. α. 1. act. opt. Æolice pro ἀποφθίνας. α. φθίω, perdo, pro quo etiam dicitur φθινύω. Th. φθίω. α. 664.

Ἀπύρ, dat. sing. ἄπυρος οἶκος, frigida domus. Th. πῦρ, ὕρως, τῶ, ignis. α. 523.

Ἀπώλεται, perdidit, α. 1. act. indic. Th. ἔλυμι, perdo. f. ὄλεσω, p. ὄλεκα, Att. ὄλεκα. α. 2. m. ὄλεκα. p. m. ὄλεκα, Att. ὄλεκα. α. 244.

Ἀρ, per metathesin pro ῥῶ, particula expletiva, certe, utique, Th. 838.

Ἀρ, pro ἄρα. Differunt ἄρα, utique, ἄρα an, & ἄρα, ἄς, ἡ. precatio: item imprecatio. sæpe redundat, & est mæchi συμπληρωματικόν. Vide α. 49.

Ἀρ, execratio, noxa, damnatum. Jo-

- νίκε ἀρή, ἤς. §. 657.
- Ἀρμυβᾶται, pl. num. part. pres. f. g. concutientes non sine stridore, Dorice pro ἀρμυβᾶσαι, ab ἀρμυβᾶ, ὤ, strepitum, seu fragorem edo. f. ἰω. p. κα. Th. ἀρμυβός, α, ὅ, strepitus, proprie armorum cadentium in terram. δᾶκος sonus corporum, aut fragor aquarum delabentium. φλοισβός sonus fluctuum in mari. ἡχος sonus reciprocus. φθόγγος sonus vocis humane. βρόμος sonus ignis crepitantis, τῆτος sonus fidium. κτύπος sonus ex percussione ortus, &c. α. 249.
- Ἀραιός, acc. pl. f. g. ab ἀραιός, α, ὅ, rarus, α, um. &c. πυκνός densus. ε. 807.
- Ἀραξία, α. i. Jon. pro ἡραξία, & ἀραξεν pro ἡραξία, α. i. ind. Jon. ab ἀραξω. f. ξω. amputo, abscindo.
- Ἀραρυῖαι, g. f. pl. num. part. med. ab ἀρω apto. fut. Æolicum est ἀρω (pro ἀρῶ) unde ἀρωας, ἀρωαδῆρος, in prat. med. ἡρα, & facta reduplicatione ἀραξα, poetice ἀραξα, adaptatus fui. α. 271.
- Ἀραχνῆς, α, ὅ, araneus, & ἀραχνῆν, tela araneorum. ε. 473.
- Ἀργαῖος, η, or, Argæus, ab ἄργος, α, ἡ, nomen urbis in Peloponneso. §. 484.
- Ἀργαλέ, pro ἀργαλέα, ab ἀργαλέος, α, difficilis, pro ἀλγαλέος, ab ἀλγος, εος, τῶ, dolor, priori λ mutato in ρ, ad vitandam κωκωρῶναι. Th. ἔργον, opus. ε. 739. §. 880.
- Ἀργεῖλιν, vide paulo ante ἀργαῖος. §. 12.
- Ἀργεφόντης, Argi occisor, epitheton Mercurii. ex ἄργος, nomen canis, & φόντης per syncopen, pro φοντῆς, occisor, a φονέω occido, ὅπῃ ἔργον τοῦ κῆκε ἀνέλε, τᾶτες τᾶ λυοσάθη & ἀτακτα & θυμῆγναι. Est interpretatio Tzet-zis, quia Argum canem sustulit, hoc est cogitationes furiosas. Th. φέω, occido. α. 77.
- Ἀργέσω, Genit. Jonicus pro ἀργέ-

- σα, ab ἀργέσης, α, ὅ, piger, ab ἄργος, α, ὅ, & ἡ, otiosus. i. dem quod ἀεργός, ex eoque factum per crasin. Th. ἔργον, opus. §. 870.
- Ἀργεῖν, dat. sing. ab ἀργέας, ἔπος, ἐπ, ἔπα, per μεταβολῆν & συζωλῶν dicitur pro ἀργεῖν, ab ἀργῆς, ἡτ, ὅ, candidus. Thema ἀργός, albus.
- Ἀργῆν, a nominativo ἀργης, α, ὅ, nomen proprium Cyclopi. §. 140.
- Ἀργυρεῖ, ἐν, εον, argenteus, ab ἀργυρ, & ἀργυρ, & ἀργός, est album metallum. ἀργυρέης, dat. pl. Jon. pro ἀργυρέας. α. 225.
- Ἀργυροδίνῳ, acc. a δῖν, ἡς, ἡ, vortex, gurges, b. e. argenteos vortices habentem, & ἀργυρ, α, ὅ, argentum. §. 340.
- Ἀργυροπέξ, α, ἡ, argenteos pedes habens. ex ἀργυρ, argentum, & πέξ, Dorice pes, vel malleolus pedis. §. 1006.
- Ἀργυρῶ, dat. sing. contrahit pro ἀργυρέα, ab ἀργυρ, α, ὅ, argentum. ε. 143.
- Ἀργυροῖ, pro ἀργυρῆ, dat. sing. ab ἀργυρεῖ, pro ἀργυρ, alba textura constans. ex ἀργός, albus, & ὥρῃ textura, ab ὥρῶν, vel ὥρῶ, ὤ, texo. §. 574.
- Ἀρῆσιν, α, ὅ, nomen fluvii. §. 345.
- Ἀρῆιον, comp. n. g. ab ἀρείων, masculino, melior in prælio, ab ἀρης, ε, ὅ, Mars. Th. ἀγαθός, bonus, ἀρείων, ἀρης. ε. 157.
- Ἀρεῖ, gen. sing. ab ἀρης, Mars, varie flectitur. in Genit. ἀρεῖ, & ἀρη, item ἀρης, ἀρα, Jonice ἀρεω. ἀρες vocativi casus, ubi η mutatur in ε in i. contrahitur. α. 98.
- Ἀρέσκοντο, 3. pl. a. i. med. ab ἀρέσκω, placeo. f. ἀρέσκω, α. i. a. i. ἡρεσκω, placeo, item placeo, p. ἡρεσκω. ἀρέσκωμαι in α. i. med. ἡρεσκάμην, & poetice ἀρεσάμην, ω, placavi. α. 255.

- Ἀρέσθαι**, *a. 2. med. inf. ab ἄρω, collo, capio. f. ἄρῳ. p. ἤρκα. a. 1. ἤρα. a. 2. ἤροι. a. 1. pass. ἤρθην. f. 1. pass. ἀρῆστομαι. §. 628.*
Ἀρετή, *ἡ, virtus. quasi ab ἀρέσκειν, quia per virtutem placeamus. e. 311.*
Ἀρη, *pro ἀρη, acc. ab ἀρης, εἰ, ὁ, Mars. a. 477. §. 922.*
Ἀρηαι, *e. 630. a. 107. 2. person. sing. a. 2. med. Jonice pro ἀρη. ἀρωμαι, ἀρη, ἀρηται. pro ἀρη secunda pers. ἀρηαι. Th. αἰρω. e. 630. a. 107.*
Ἀρηγέμω, *Jonice pro ἀρήγειν, ab ἀρήγω, auxilior. a. 121.*
Ἀρηί, *dat. sing. ab ἀρης. Ἀρηίφιλον, bellicosus. ab ἀρης, Mars, ὁ φίλον, amicus. §. 317.*
Ἀρηια, *acc. pl. adject. Mavortia. ab ἀρης, ηῖ, ὁ, Mars. a. 108.*
Ἀρῖον, *pro ἀρη. Sic in N. T. legimus σωθέντων pro σωθέντων. Vide Lexicon N. T. a. 59.*
Ἀρηώς, *p. med. ab ἀρα. Vide supra ἀραῖον. §. 812.*
Ἀρης, *Mars, gen. ἀρη, ὅ, ὅ, τὸ ἀραι, a tollendo, Teutonice trieg. von triegen. Vide in ἀρη. a. 192.*
Ἀρης, *gen. Ionic. pro ἀρης, ab ἀραι, ὅ, ἡ, dirae, damnum: item preces. a. 29.*
Ἀρητιάδην, *ab ἀρητιάδης, a, ὁ, nomen patronymicum. a. 57.*
Ἀρθεῖς, *a. 1. pass. part. ab αἰρω, tollo. f. ῥω. p. ηῖ. a. 1. ἤρα. e. 549.*
Ἀριόνη, *acc. ab ἀριόνη, ης, ἡ, nomen mulieris. §. 947.*
Ἀριόνητα, *acc. pl. ex ἀρι in compositione valet valde, ὅ, δεκτὸν pro δεκτὸν, ex δέκνυμι ostendo, ἀριόνηται, praelarum, ἀριόνηται vocat, pro ἀριόνηται. §. 385. 543.*
Ἀριόνη, *quem valde amulatur, ex ἀρι, valde ὅ, ζήλον, a, ὁ, emulatio. Sunt tamen qui malint pro ἀριόνη accipere, verso δ, in ζ, clarus, praelarius. e. 6.*
Ἀρμίστιον, *dat. pl. Jon. nomen loci, Ἀρμίστιον. §. 977.*
Ἀρμίστιον, *nomen viri. §. 977.*
Ἀρμίστιον, *superl. proprie bellicosissimus, per syn. sp. vero optimus in re quavis, ab ἀρμίστιος, bonus. in comp. ἀριών, melior. Th. ἀρης, Mars. e. 695.*
Ἀρμίστιον, *arcebit, f. 1. ab ἀρμίστιον, f. ὄσω. propulso. p. ἤρκα. a. 358.*
Ἀρμίστιον, *a, ὁ, ὅ, ἡ, promptus, utilis, sufficiens, ab ἀρμίστιον. e. 368.*
Ἀρμίστιον, *acc. ab ἀρμίστιον, a, ὁ, ὅ, ἡ, urla. per metonym. adj. pars mundi borealis. e. 186.*
Ἀρμίστιον, *a, urlae cauda, ab ἰρὰ, ὅ, ἡ, cauda, ὅ, ἀρμίστιον, a, ἡ, urla. e. 608.*
Ἀρμίστιον, *τος, τὸ, currus, ab ἀρω, adapto. a. 97.*
Ἀρμίστιον, *acc. sing. Jonice, ab ἀρμίστιον, ὅ, ὅ, Jon. ἀρμίστιος, ἡ, cibus, demensum. Th. ἀρω, adapto. e. 765.*
Ἀρμίστιον, *apra, pro ἀρμίστιον, sic ὅ, ἀρμίστιον, in f. g. pro ἀρμίστιον, ab ἀρω, apro. fut. ἀρῶ ὅ, ἀρω. Sic ἰκμίστιον pro ἰκμίστιον, ubi est syncope ὅ, spiritus mutatio ἰκμίστιον. e. 405.*
Ἀρμίστιον, *compages, ab ἀρμίστιον. f. ὄσω, concinnum reddo. vide Th. ἀρω. §. 937.*
Ἀρμίστιον, *acc. pl. ab ἀρης, ἀρῖος, ὁ, ὅ, ἡ, agnus. §. 23.*
Ἀρῖον, *nomen urbis, ἀρῖον. a. 475.*
Ἀρῖον, *pro ἀρῖον, 3. singul. praes. med. subj. ab ἀρῖον, ὄσω. f. ὄσωμαι, recusio, nego. e. 406.*
Ἀρῖον, *a. 1. med. inf. ab ἀρῖον, incipio. f. ὄσω. p. ἤρκα. a. 1. ἤρα. e. 770.*
Ἀρῖον, *ois, 2. sing. praes. act. subj. ab ἀρῖον, ὄσω. aro. in fut. ἀρῖον. p. ἤρκα. a. 1. ἤρα. e. 477.*
Ἀρῖον, *Poet. pro ἀρῖον, aro, praes. inf. ab ἀρῖον, aro. f. ὄσω. e. 22.*
Ἀρῖον, *a. 1. act. subj. ab ἀρῖον, aro. f. ὄσω. a. 1. act. ἤρκα. e. 483.*

- ε. 483.
Ἀροτήρ, ἄρος, ὁ, arator. Th. ἀρόω, αρο. ε. 403.
Ἀρότοι, genit. Poet. pro ἀρότου, ab ἀρότος, α, ὁ, aratio : sed ἀράτος, α, ὁ, tempus arandi. Th. ἀρόω, αρο. ε. 382.
Ἀρότρι, pl. n. g. ab ἀρότρον, α, τὸ, aratrum. Th. ἀρόω, αρο. ε. 430.
Ἀρόν, praef. inf. pro ἀρόεν extra cras-
 sin, ἀρόων, praef. part. ab ἀρόω, αρο. ε. 427.
Ἀρερά, ἡ, arvum, b. e. terra a-
 rata, culta. Th. ἀρόω, αρο. ε. 117.
Ἀρπάζω, praef. part. ab ἀρπάζω, rapio. f. σω. & Dor. ξω. p. ἡρ-
 πακω. α. ι. ἡρπακω. hinc ἀρπακ-
 τός, raptus, rapax. ε. 38. & 682.
Ἀρπαξ, αργ, ὁ, rapax. Th. ἀρ-
 παζω. hinc per metatbesin est
 Latinorum rapax. ε. 354.
Ἀρπας, acc. pl. ab ἄρπη, ης, ἡ, falx, idem quod δρέπανον. Th. ἀρπάζω, rapio. ε. 571.
Ἀρπίαι, rapaces quaedam deae, ab ἀρπια, ας, ἡ, raptrix. hoc ab ἀρπάζω, rapio. & 267.
Ἀρρηκτοί, infractis, dat. pl. Jon. ab ἀρρηκτοῦ infractus. Th. ῥήκω vel ῥήκωμι, frango, f. ξω. α. 2. ἔρρηγον, p. m. ἔρρηγα. ε. 96.
Ἀρρητοί pl. num. obscuro, qui non sunt in ore hominum, ex a priv. particula, & ῥητός. Th. ῥέω, dico, f. ῥέω, p. ἔρρηγα. ε. 4.
Ἀρσάμην, Aëolic. pro ἀράμην, part. a. ι. med. ab ἄρω, αρω. f. ῥω, α. ι. ἡρα. α. 320.
Ἀρσεν, masculus. dualis numeri, ab ἀρσω, vel ἀρῶ mas. ἀρσενες. & 667.
Ἀρτεμις, ὁ, ἡ, Diana, ab ἀρτεμης, ιδ, ἡ, nomen idoli, q. d. ἀρτεμης perfectus; vel, ut alii volunt, ὅθι τὸ τοῦ ἀέρη τέμνεται. & 14.
Ἀρτέπαι, ex ἀρτ perfectus, integer, & ἔπ, sermo. Th. ἔπω, dico. ἀρτεπης, ιδ, ὁ, ἡ, verborum concinnator. Sic & ἡ ἀρτέπαι, veridica dicitur. & 29.
Ἄρτος, α, ὁ, panis. ε. 440.
Ἀρυσταμεν, part. a. ι. med. ab ἀρυσμαι, haurio. Th. ἀρύω, vel ἀρύτω, f. σω, haurio. ε. 548.
Ἀρχω, impero, f. ξω. p. ἡρχα. Ἀρχομαι, incipio. imperf. ἡρχόμην. perf. ἡρχμαι. α. ι. ἡρχθην. α. ι. m. ἡρχάμην. ἀρχεσθαι, pro ἀρχεσθαι, incipe. Hellenismus, ubi Infinitivus praef. ponitur pro imperativo. ἀρχώμεθα, praef. sub. med. pro ἀρχώμεθα. Th. ἀρχῆ, ης, ἡ, principium. ε. 382. & 707.
Ἀς, acc. pl. ab ὅς, ἡ, ὁ, qui, quæ, quod, art. subjunct. α. 6.
Ἀσβεσ, ὁ, & ἡ, qui extingui nequit. ex a priv. & σβεσς, ex σβέννυμι. f. σβέσω, extinguo, p. ἔσβην, α. ι. ἔσβεσα. & 849.
Ἀσβολ, α, ὁ, nomen proprium auguris. α. 185.
Ἀσιν, limosa, Jonice, pro ἀσιν, ας, ἡ, ab ἀσις, σως, ἡ, limus. & 361.
Ἀσκητός, ἡ, ὃν, nomen verbale, exercitatus, elaboratus, ab ἀσκήω exerceo. ε. 544.
Ἀσκη, dat. pro ἀσκη, Jonice. nomen proprium pagi montani, in quo Hesiodus fuit educatus. ἄσκηρα, ας, ἡ, quercus sterilis. ε. 638.
Ἄσπον, adverb. propius, pro ἐγγύς, prope, in comparativo ἐγγύων, & ἔσπον, quod etiam dicitur ἄσπον. in neutro genere ἔσπον & ἄσπον. & 796.
Ἀσπασίως, adverb. libenter, cum amplexu : ab ἀσπάζομαι. f. ἀσσομαι, amplector. α. 45.
Ἀσπασς, α, ὁ, amplectendus, optatus, ab ἀσπάζομαι, amplector. α. 42.
Ἀσπασ, α, ὁ, & ἡ, quem assequi nequeas, immensus. ut ἄσπαστον ὄλβον, ingentes opes. ex a priv. & ἀσσομαι, pro ἔσσομαι, sequor, consequor, assequor. ε. 377.
Ἀσπίδ, gen. ab ἀσπίς, ιδ, ἡ, scutum, hinc scuto defendo. α. 417.

Α'εμψής, φει, ὁ, ἡ, pro ἀεμψής, immotus: *utramque est ufixatum*. Th. εμψω, assidue moruo. item contumelia officio. hinc ἀεμψής firmiter. §. 812. 878.

Α'ερα, accusat. ab ἀήρ, ἐρ, ὁ, cin stern. §. 381.

Α'ερεω, ης, ἡ, nomen mulieris proprium, q. d. Stellatam. §. 409.

Α'ερόειδ', pro ἀερόειστα, stellis ornatum, §. pro τ ob sequentem spiritum asperum, ab ἀερόεις, εως, ου, stellis plenus, α, um. §. 127.

Α'εροπη, dat. sing. ab ἀεροπή, fulgur. Poetis idem quod ἀεραπή, ab ἀεράπτω, fulguro. f. ψω. in a. 2. ἡραποι. præt. med. ἡραπα. Hinc est ἀεραπή, ὅ Poetice ἀεροπή, ὅ ἀεροπητής, fulgurator. ab ἀεροπή. α. 322. §. 390.

Α'ήρ, ἐρ, ὁ, Stella. α. 419.

Α'ήρα, pl. ab ἄστρον, τὸ, astrum, sydas. Th. ἀήρ, ἐρ, ὁ, Stella. §. 120.

Α'ήραι, ου, ὁ, ὁ, nomen proprium viri. §. 378.

Α'ήν, ου, τὸ, urbs, quintæ simplicium. Hinc Latinorum altus. hinc ἀήν, ου, elegans, bellus, scitus. §. 91.

Α'σύμφορος, incommodus, noxius, α σύμφορος, commodus. Th. φέρω, f. οἶσω, ferō. α. 780.

Α'σφαλές, tutum, n. g. hinc ασφαλώς, tuto. Adverb. Thema σφαλίω, euerto. §. 128.

Α'σφοδέλφ, dat. ab ασφοδελφ, ου, ὁ, genus plantæ. α. 41.

Α'σχετον, acc. ab ασχετος, ου, ὁ, qui coerceri non potest. ex α priv. ὅ ἴσχω, seu σχέω, contineo, coerceo. Th. ἔχω, habeo. §. 832.

Α'ταισι, dat. pl. Jon. pro αταις, ab ατή, ης, ἡ, damnum, ab ατήω, lædo. α. 411.

Α'τῶλλον, presf. part. ab ατῶλω, cresco, delicate more pueri alior. Th. ατῶλός, ου, ὁ, tener,

juvenilis. α. 130.

Α'τῶρ, conjunctio, vel adverb. Poetice, idem quod in prosa αἰῶν, sed, vel δέ. α. 470.

Α'τῶρτος, noxius, pro ατῶτος, ου, ὁ, per pleonasmum syllaba τῶρ. Th. ατή, damnum, ὅ hoc ab ατήω, ου, f. ἴσω, lædo. §. 610.

Α'τῶρσι, intrepidus, α τῶρσέω, perterrefacio. Th. τῶρσος, εος, τὸ, tetror. α. 110.

Α'πῶδαλος, ου, ὁ, ὁ, improbus, ὅπερ δάμα ἡ ατή, ubi uiget noxia. hinc ἀπῶδαλα, peccatum, protensia, stultitia. ἀνεκ' ἀπῶδαλῆς propter improbitatem. §. 996. α. 259.

Α'τειν, intento, ab ατενής, intentus, ex α intensivo, quod est ex αγαί valde, ὅ τείνω, tendo, f. τείνω, p. τέτω. §. 661.

Α'τεκος, ὁ, ὁ, carens sobole. α τέκων, ου, proles. Th. τίκτω, f. τέξω, pario. α. 2. ἔτεκον, p. m. τέτρε. α. 600.

Α'τερ, sine, absque, idem quod ἀνιδ, χωρίς, δίχα. α. 91.

Α'τερπῆ, acc. sing. ab ἀτερπής, εος, ὁ, ὁ, injucundus. Th. τέρπω, delecto. α. 645.

Α'τή, ης, ἡ, non tantum damnum significat, ut est proverb. ἐγγύα αἰῶν ὁ ατή, sponde presto noxia est: sed etiam peccatum. ἰ. λαδ. ἰάτω. v. 115. ατήσι. dat. pl. Jon. pro αταις. Th. ατήω, ἡ, ου, lædo. α. 229. ὅ 214.

Α'τιμίσουσιν, dehonorabunt, ab ατιμίζω, f. ἴσω. hoc ab ατιμός, inglorius. quod est α τίω, honoro. f. τίω, præt. αἶ. τέτικα. præt. passf. τέτιμαι, unde est τιμή. α. 185. §. 395.

Α'πυλάεσσι, Dorice pro ἀπυλάω, per epenthesein π π, ἀπύλω, presf. inf. delicate nutrire. vide paulo ante ἀπύλω. §. 480.

Α'τλαγῶν, genit. pl. ab ἀτλαγῶν, εος, ὁ, ἡ, Atlante natus, ab ἀτλας, ατος, ὁ, ὅ γεινομαι, nascor. §. 509. α. 381.

Α'τλαντίς, εος, ἡ, filia Atlantis. §. 938.

Α'τ-

Ἀτμή, dat. sing. ab ἀτμή, ἡ, vapor. Th. ἀτμός, ὁ, status. ab ἄω spiro. epenthesis literæ τ. §. 862.

Ἀτρεμέωσι, 3. pl. præf. subj. ab ἀτρεμέω, immotus manco. f. ἡσω. Th. τρέω. f. τρέσω. tremo. §. 537.

Ἀτροπος, nomen proprium Parca, quæ sic dicitur a minime parcendo κατ' ἀπόρρῳσι. ex α priv. & τρέπω verto, quod non possit verti & averti. α. 259.

Ἀτρυγέτιο, gen. Jonic. pro ἀτρυγέτι. ἀτρυγέτος, sterilis, non fructuosus, ex α priv. & τρυγή, triticum, vindemia, ubi nullus est fructuum proventus. §. 413.

Ἀτρυγῶν, idem quod ἀτερής, ἡ ἀτρυγῶς, indomita, q. d. nullis laboribus exhausta: epitheton Minervæ. Th. τρύω, itero. §. 925.

Ἀῦ, iterum, adverb. §. 293.

Ἀυαλέος, ὁ, siccus, idem quod αὔος. Th. αὔω, sicco. §. 586.

Ἀυάσσει, respicies. Jonice pro αὐγάσῃ, 2. sing. fut. 1. med. indic. ab αὐγάζομαι, video, illustror. Th. αὐγή, ἡ, ἡ, splendor, lux. §. 476.

Ἀυή, ἡ, vox, quasi ab αὔω, clamo. §. 39.

Ἀῦλω, acc. ab αὔος, ἡ, οἱ, siccus. Th. αὔω, sicco. §. 458.

Ἀῦδ', pro αὔδι, rursus, ab αὔ, rursus, αὔθις, idem quod αὔδι, iterum. Attice scribitur per Δ. Jonice vero per τ. α. 181. §. 50.

Ἀῦλακ', acc. sing. pro αὔλακα, ab αὔλαξ, ακος, ἡ, sulcus. Dorice αὔλαξ. α. 441.

Ἀυλῆς, gen. sing. ab αὐλή, ἡ, caula, domus, aula. §. 730.

Ἀυλητήρ, dat. sing. ab αὐλητήρ, ἥρ, ὁ, tibicen, ab αὐλός, ὁ, ὁ, tibia. α. 283.

Ἀυλίδος, genit. ab αὐλῆς. Nomen loci, αὐλῆς, tibia cano. §. 649.

Ἀυλῆ, genit. sing. ab αὐλός, ὁ, ὁ, tibia. α. 181.

Ἀῖον, acc. sing. Vide αἰών. §. 741.

Ἀῖραι, nom. pl. ab αἶρα, εἴ, ἡ,

aura, ventus levior. §. 668.

Ἀῦριον, cras, adverb. μεταύριον perendie. §. 408.

Ἀῦρα, sicca, idem quod αῦρα. vide paulo ante, α. 265.

Ἀῦτε, adverb. rursus, αὔτ' pro αὔτε, iterum, porro. αὔτε, rursus. Th. est αὔ, rursus. §. 47.

α. 295. §. 654.

Ἀῦται, pl. num. f. g. ab αὔτος, αὔτη, ἡ, hic, hæc, hæc. §. 263.

Ἀῦτάρ, sed. Vide supra αὔτάρ. §. 63.

Ἀῦτα, pro αὔ, rursus, adv. §. 126.

Ἀῦτῶν, pro ἡτῶν, resonabant. Dorice 3. pl. imperf. est ab αὔτῶν, clamo. ab αὔτῃ, ἡ, ἡ, clamor. Th. αὔω, clamo. α. 309.

Ἀῦτέαν, Jonice pro αὔτῃ, in f. g. αὔτῶς, ille, τῇ, τῷ.

Ἀῦτῆς, Jonice pro αὔτῃς. α. 237. §. 64.

Ἀῦτ', genit. sing. ab αὔτῃ, clamor. Th. αὔω, clamo. α. 446.

Ἀῦτιχα, adverb. statim. Th. αὔτῳς, ipse. §. 70.

Ἀῦτις, adverb. rursus. Th. αὔ, rursus. §. 384.

Ἀῦτῶνον, ὁ, τὸ, est pars aratri, quod vocatur dentale. est lignum, cui Vomer includitur. Vomer est qui terram scindit, & liras ducit. Buris est curvamen aratri, quod vomerem excipit. Stiva vero est aratri manica. ceteroquin dentale est etiam veluti cratis dentata, qua semina arvo injecta obruuntur, lirasque equantur. Th. γῆα & γῆα, ας, ὅ, arvom. §. 431.

Ἀῦτῶν, ibi, adverb. ab αὔτῶς, ipse. §. 96.

Ἀὐτομῆτη, sc. ἄνερα, spontaneum arvum, h. e. ager inaratas ferebat fruges, αὐτομῆτος spontaneus, ex αὔτῳς & μῆτος, frustra, temere, item sine consilio, quod sponte sua provenit. αὐτομῆτοι, non accersiti, sponte venientes. §. 103. 118.

Ἀὐτονομῆ, nomen mulieris. Latine libera, sui juris. §. 258.

Ἀὐτονόω, acc. ab αὐτῶν, nomen mul.

mul. q. d. quæ ipsa intelligit.

α νοῦ, ἡς, mens. D. 977.

Αὐτός, ipse. s. 268.

Αὐτοσχέδον, prope, idem quod σχεδόν. adv. α. 190.

Αὐτοφυής, ἐσ, ἔς, ὅ, ἦ, sua sponte enatus. ex αὐτός ὅ φῶ, gigno. D. 813.

Αὐτῷ, dat. sing. ab αὐτός, ipse.

Αὐτῷ pro ἑαυτῷ. s. 56.

Αὐτως, adv. frustra, item similiter pro ὁσάτως. Th. αὐτός, ipse. D. 403. 600.

Αὐχένα, acc. sing. ab αὐχλή, ἐν, ὅ, cervix. s. 813.

Αὖ, pro ὅτ, ab. α. 374.

Αὖτοι, pl. num. non clari, qui non volant per ora virorum. ex α priv. ὅ φατός, dicendus, φημι, dico. s. 3.

Αἰσχροτάτοι, imbecillimi. Th. αἰσχροτός, ἄ, ὅ, imbecillis. s. 584. φαι, Dorice pro φάιλ, vilis, nullius pretii. Attice φιλῶ, α est intensivum ἐπιτατικόν ex ἄ, γη.

Αἰστέτο, abstulit 3. sing. a. 2. med. ab αἰστέμαι, aufero. hinc αἰστέτω, f. g. part. a. 2. aff. ab αἰστέω, aufero. Th. αἰτέω, capio, f. ἦσω, p. ἥρα, a. 2. ἔλκω. D. 443. s. 94.

Αἰσνος, ὅ, vel τὸ, divitiæ ex uno anno collectæ, πᾶτος ex multis annis. s. 24. 635.

Αἰσθητός, incorruptibilis, idem quod αἰσθητός. Th. φδέω, f. ἦσω, vel φθίω corrumpo. hinc αἰσθητός, ἡδω, perpetua consilia. D. 545. 389.

Αἰδορός, α, invidia cavens, copiosus. Th. φδέος, α, ὅ, invidia. s. 118.

Αἰνέτω, rediit, 3. sing. a. 2. med. ὅ αἰνέσθαι, 2. pl. a. 2. med. sic αἰνέσθαι, 3. pl. a. 2. med. subj. verb. αἰνέσθαι. pervenio. Th. ἰνέσθαι, venio, f. ἔσθαι, pret. ἴγμαι, a. 2. med. ἰνέσθαι. α. 38. 378.

Αἰσνός, dives, poetice pro αἰσνός. Th. αἰσνός, divitiæ. s. 453.

Αἰσνός, stultitias, ab αἰσνός,

inconsultus. Hinc regulariter αἰσνός, pro quo Jonice αἰσνός ὅ αἰσνός, imprudentia, inopia consilii. Th. φάσω, dico. s. 133.

Αἰσνός, ex spuma prognatam, ab αἰσνός spuma, ὅ αἰσνός. hoc α γένωμαι, nascor. Epitheton Veneris. Sed omnino metrum videtur postulare ut sit αἰσνός. D. 196.

Αἰσνός, ἡς, ἦ, Venus, ita dicta, quod e maris spuma ortum habuerit. s. 65.

Αἰσνός, ἄ, ὅ, spuma, α. 389.

Αἰσνός, ὅ, ἦ, amens, ex α priv. ὅ φλω, εὖ, ἦ, mens. s. 208.

Αἰσνός, pro αἰσνός, α. i. aff. infinit. ab αἰσνός haurio, f. σω. pro quo etiam dicitur αἰσνός, ξω. s. 611.

Αἰσνός, Achivi, quasi ab αἰσνός, ὅ, τὸ, mæror, sollicitudo. s. 649.

Αἰσνός, α, ὅ, nomen fluvii. D. 340.

Αἰσνός, pres. part. dolens, ab αἰσνός, idem quod αἰσνός, f. ἦσω, doleo. Th. αἰσνός, εὖ, τὸ, dolor. s. 397.

Αἰσνός, pres. part. ab αἰσνός ὅ αἰσνός, idem significant. α. 93.

Αἰσνός, εὖ, τὸ, pondus. s. 690.

Αἰσνός, pro αἰσνός poetice, ab αἰσνός, Achilles. q. d. αἰσνός ἡδω, sollicitudo pro populo. D. 1007.

Αἰσνός, ὅ, ἡ, caligo. α. 264.

Αἰσνός, part. pres. ab αἰσνός, idem quod αἰσνός, doleo. Th. αἰσνός, εὖ, τὸ, dolor, mæror. α. 435.

Αἰσνός, εὖ, τὸ, dolor. α. 457.

Αἰσνός, inutilis. Th. χρεία, α, ἡ, necessitas, utilitas. s. 401.

Αἰσνός pro αἰσνός poetice, facta dialysi ἦδω in ἡ. s. 295.

Αἰσνός, retro: item statim. adv. αἰσνός, retroire. α. 257.

Αἰσνός, acc. sing. ab αἰσνός, εὖ, ὅ, ἡ, mentiri nescius, verus. Thema αἰσνός, fallo, facio menti-

mentiri. f. σω. propter dimensionem metri hic legendum est αψαδδῆ. D. 233.

ΑΨῆ, acc. sing. ab αψίς, ἴδος, ἡ, curvatura in rota. Th. ἄπτω, νέσθω. ε. 424.

ΑΨορρῶς, reciproci, refluents, ab αΨορρῶς. Dicitur etiam αΨορρῶς, ex αΨ, adverbio, rursus, ὅρῶς fluxus, a verbo ρῶω fluo. in fut. ρῶσω. in praeterito medio ἔρῶα, unde est ρῶς, α, ὁ, ὅ, contra-He ρῶς, fluxus. ρῶν, ῥε, ἡ, idem. item fluentum. D. 776.

B.

ΒΑΪΟΤ', praef. part. alloquentes, pro βαΐοτε, ὅ hoc pro βαΐοτας, a βαΐω, loquor. f. σω, ὅ ζω, p. χα. atque ita ponitur accusativus dualis pro accusativo plurali. Sed videri posset mendum, quia praecedit τὸς, non τῶ. Tum pro ἐπέεσσι esse potest ἐπεσσι, quod aequo ususatum est. confer Οἶδος. d. 597. Nulla est hic huius anomalie necessitas. ε. 184.

Βαθύς, αἶ, ὅ, profundus, a, um. Th. βάθος, εὐς, τὸ, profunditas. α. 288.

Βαθυδίπλω, acc. sing. βαθυδίνης, α, ὁ, habens vortices profundos. Th. δίν, ης, ἡ, aquarum vortex, gurges, ὅ βαθύς, profundus. ε. 169.

Βαθυρρείται, Aeolice pro βαθυρείται, a βαθυρείτης, α, ὁ, profundus fluens. ex βαθύς, profundus, ὅ ρῶω, fluo, f. ρῶσω.

Βαθυχαίτης, α, ὁ, qui densam habet casariam. a χαίτη, ης, ἡ, proprie iuba in equo. per metaphor. coma, casaries. ὅ βαθύς, αἶ, ὅ, profundus, densus. D. 977.

Βαῖνοι, ascenderit, praef. opt. verbi βαῖνω, eo. f. βῆσομαι, p. βέβηκα, α. 2. ἔβην. ε. 326.

Βαῖνσάν, euntibus, Jonice pro βαῖνσάν, gen. pl. part. praef. f. g. a βαῖνω, βαῖναι. Th. βαῖνω, eo. α. 232.

Βαῖον, paulisper, a βαῖος, αἶ, ὁ, parvus. prov. χάρις βαῖοισι ὀκνῶ, gratia compendiosa consequitur, confer ε. 141. b. c. brevitas sunt grata. ε. 416.

Βαλάνος, acc. pl. a βάλανος, α, ὁ, glans. ε. 231.

Βάλει, demisit. 3. sing. a. 2. αἶ. a βάλω, jacio. f. λῶ, p. βέβληκα, α. 2. ἔβαλον. ὅ βάλοιο, 3. sing. a. 2. med. opt. βάλαιο, praef. imperat. pass. pro βάλῃ, Jonice. p. m. βέβηκα. α. 384.

Βαρῖαν, accus. sing. a βαρύς, αἶ, ὅ, gravis. Th. βάρος, εὐς, τὸ, pondus, onus. ε. 16.

Βαρυθεῖ, gravatur. a βαρύθω, idem quod βαρύνομαι, gravor. a βαρύς, gravis. Th. βάρος, onus. ε. 213.

Βαρυτύπος, α, ὁ, gravistrepus, graviter fremens. a τυπέω, factum ex τυπέω, resono. Th. τύπτω, verbero. ε. 79.

Βασιλάμεν, praef. inf. Jonice pro βασιλάμεν. a βασιλάω, impero. f. σω. Th. βασιλάς, εὐς, ὁ, rex. D. 388.

Βασιλάς, εὐς, ὁ, rex, q. d. βάσις ἡ λαῖ, fundamentum populi, βασιλῆος, poetice pro βασιλέος. D. 886.

Βασιλῆον, regale, pro βασιλῆον, poetica dialys, a βασιλάς, rex. ε. 125.

Βασιληῖδα, acc. sing. a βασιλῆς, ἴδος, ἡ, regius, a, um. adjectivum capitur. D. 462.

Βεβαῖωτες, stantes. a βῆω (pro βαῖνω, eo) praet. βέβηκα. part. praet. βεβαῖως per syncopen ἡ κῆππα, vel crafm, pro βεβηκώς. Vide in βαῖνοι. α. 307.

Βεβελῶν, ingravescens, praet. med. part. g. f. a βελῶ, sum gravis. f. βελῶ, praet. med. βέβηκα. α. 160.

Βέλεα, tela, acc. pl. a βέλος, εὐς, τὸ, telum. D. 684.

Βέλτερον, melius, a βέλτερος, Poetice pro βελτίων, comp. ab ἔγαθός, bonus. superl. βέλτιστος, optimus. ε. 363.

Βελεροφόντης, *fuit Glauci regis Ephyra filius, inclyto decore conspicuus, et virtute maxima. Vide supra ἀργεφόντης. §. 325.*

Βείθεα, *acc. pl. a βείθος, eos, τὸ, profunditas. Th. βείθους, eos, τὸ, idem. §. 365.*

Βήσαν, *descenderunt, pro ἐβησαν, 3. pl. a. 2. aēt. a βάινω, eo. Vide βάινοι. ε. 152.*

Βήσσης, *vallibus, et βήσσησι, dat. pl. Jon. Th. βήσσαι, αι, valles. hinc βήσσης, εντος, ο, saltuosus. ε. 508. 387.*

Βιβας, *ingrediens. part. a. 2. aēt. a βιβημι. Th. βάινω, eo. Vide βάινοι. α. 323.*

Βιβλινος οίνος, *vinum Biblinum, posset videri vinum Phœnicium. Τζετζες ειπ, δὸν βιβλίας ἀμπέλα Θρακίας, a vite Thraciæ, quæ dicta fuit a βιβλίᾳ. ε. 587.*

Βίη *Jonice pro βία, vis, fortitudo. Fortitudo Herculis, b. e. fortis Hercules. βίησι, οι est paragoge poetica et reddis vocem Ἀχιλλεύ, quamvis in dativo ἰδῶτα subscriptum maneat. ε. 147. §. 480.*

Βίος, *βία, ο, vita, ε. 31.*

Βιότιο, *victus, gen. Jon. pro βιότης, a βίος, α, ο, vita. Th. βίος, vita. ε. 474.*

Βλαβερός, *β, ο, noxius, a βλάπτω, ψω, lædo. ε. 363.*

Βλάπτω, *3. pers. præf. sub. verbi βλάπτω, f. ψω, lædo, nocuo. p. φα. α. 2. ἐβλαβον. α. 1. ἐβλάψα, hinc α. 1. part. βλάψας. ε. 256.*

Βλεφάρων, *gen. pl. a βλέφαρον, α, τὸ, palpebra. α. 7.*

Βλοσυρό, *terribilis, gen. Jon. pro βλοσυρά, a βλοσυρός, β, ο, terribilis aspectu, ο τὸ βλάμμεν ὑποσφύων. Th. σφύρ, ρῶ, τραβό. α. 147.*

Βοά, *reboat, nempe echo in sylva. 3. sing. præf. a βοαῖα, f. ἦω, clamor. ε. 509.*

Βοιωτοί, *Βωοτίς, nomen gentile, a boum pastu. α. 24.*

Βολέων, *istum, gen. pl. Æol. a βολή, ἦς, ἡ, istus. Th. βάλω, jacio. §. 683.*

Βορέας, *pro Βορέας, Æolico, a Βορέας, Latino, Boreas. et βορέω, Jon. pro βορέας, acc. βορέω, pro αι, ε. 504.*

Βόσκας, *pascent, a βόσκω, f. ἦτω, p. βεβόσκην. §. 595.*

Βότρυς, *vos, ο, botrus, uva, acc. pl. βότρυας. ε. 609.*

Βυκόλος, *α, et Dorice βυκόλος, bubulcus, ex βῆς, vos, et κολόν, τὸ, cibus.*

Βαλδάρη, *dat. sing. a. 1. part. a βαλδῶ, consilium do. f. Δῶω. Th. βαλή, consilium. ε. 364.*

Βάληαι, *2. sing. præf. medii. Jones formant secundam singularem a tertia βάληται extirpato τ. atque ita pro βάλη usurpant βάληαι, a βάλομαι, βάλε, volo, f. ἦσμαι, p. βεβάλημαι, α. 1. pass. ἐβελήθην. ε. 645.*

Βαλῆσι, *βαλῆσι, dat. pl. Jon. a βολή, ἦς, ἡ, consilium. ε. 16.*

Βῆς, *Dorice, βῆς, ο, ἡ, vos, vacca, g. βοός, acc. βῆν, bovem, dat. pl. βῆσιν, a βοῶσιν. gen. pl. βοῶν, pro una syllaba, acc. pl. βῆς et βόας. ε. 346.*

Βῶν, *clamabant, pro ἐβῶν, 3. pl. imperf. aēt. a βοῶ, ῶ, clamor. f. ἦω. α. 243.*

Βοῶπις, *idos, ἡ, cui bovini sunt oculi et magni, ideoque venustissimi, ex βῆς et ὤψ, ὠπός, ο, oculus. Th. ὠπτομαι, video. p. m. ὠπα. §. 355.*

Βωτίται, *præf. inf. a βωτίω, bobus agitatiss aror. a βῆς, βοός, vos, et ὠδέω, f. ἦω, et εἶω, στυδο, pello. ε. 389.*

Βραδίων, *tardius, a βραδύς, έός, ο, tardus. Compar. βραδύτερος et βράδων, pro βραδίων. Superl. βραδύτατος et βραδίστος. ε. 326.*

Βράχης, *3. sing. a. 2. aēt. a βράχω, sonum, et sterilitatem edo, verbum ὠρυμματοποιήσῃ. α. 423.*

Βεμεία, *3. pers. ind. verb. βεμείω, f. αἶω, robustum reddo, potens sum. ε. 5.*

Βεμεί-

Βελέρεως, ω, ὁ, *Attice pro βελέρεος, ὡ, ὁ, nomen viri, quarta simplicium ex βελ, particula intensiva, valde, & ἄρης mars. q. d. valde martius. §. 149.*

Βελέρεω, implere. vide supra βεβελ-
δῆα. βελερέμενος, ab eodem ver-
bo derivatur. §. 464.

Βελερέμετος, ὡ, ὁ, qui gravat cur-
rum, ex βελδω, gravo, & ἄρ-
μετος, το, currus. α. 441.

Βροτῆ, ἦ, tonitru. βροτῆς, ἦ, ὁ,
nomen viri, vel Cyclopi. hinc
βροτῆω, ἦω, tono. §. 72. 458.

Βρότεος, ἦ, humanus, hinc & βρο-
τῆσος, idem. Th. βροτὸς, ἦ, ὁ,
mortalis. §. 15. 414.

Βροτέντι, acc. sing. a βροτόεις, sa-
nie respersus, a βρότος, sanies,
satum, cruor, quod est mutato
accenti ob mutatam significatio-
nem a βροτός, quod saepius legi-
tur in plurali numero βροτῶ,
mortales. α. 367.

Βροταλογὴν, hominum pestem, a
βρογός, ἦ, ὁ, perniciēs, pestis,
& βροτός, ἦ, ὁ, mortalis. α.
333.

Βρώσις, εως, ἦ, cibus, a βρώσκω,
βέβρωσιν confuso, comedo. f.
βρώσω. p. βέβρωκα. præt. pass.
βέβρωμαι. unde est βρώμεν ἀνι-
κόν, hofsbistein. a βέβρωται est
βρώσις, soc, ὁ, esca. item ti-
nea. βρώσις. §. 797. α. 395.

Βυσοδομῶν, mentibus altis medi-
tantes, a βυσοδομῶ proprie profun-
de struo, sudamētis probe jacio, quod
in primis architecti faciunt in locis
palustribus. Deinde per metaph.
profunde cogito, machinor. com-
positum ex βυσός, ἦ, ὁ, Jonice
pro βυθός, ἦ, ὁ, fundum, pars
ima, & δομῶ pro δομῶ aedi-
ficio. Th. δέμω struo, in præt. med.
δεδόμην, unde est δομός, ἦ, ὁ, do-
mus, &c. α. 30.

Βωμός, ἦ, ὁ, αἶα, ab Hebr. במ
aitare in excelsis extructum ab i-
dololatris. prout. φίλος μέγας βω-
μῶν, amicis usque ad aras. α.
70.

Γ.

ΓΑΪ', pro γαῖα, seu γαῖν, ἦ, ter-
ra, tellus. genit. γαῖνης Jonice
pro γαῖας. §. 117. α. 19.

Γαινῶχος, ἦ, ὁ, terram continens,
Dicitur & pro eodem contrasse
γαῖνῶχος, & γαῖνῶχος. ex γαῖα,
terra, & ἔχω, contineo. §. 15.

Γάλα, γάλακτος, τὸ, lac. §. 588.

Γαλαῖα, nomen proprium mul.
§. 353.

Γαλαῖα, nomen mul. §. 250.

Γαλῶν, nomen mul. §. 244.

Γαμβρὸν, acc. sing. a γαμβρός, ἦ,
ὁ, gener. §. 818.

Γαμῶ, præs. inf. verbi γαμέω, f.
ἔγω, uxorem duco. §. 697.

Γαμετή, uxor, nuptia, at γαμέτης,
ἦ, ὁ, maritus. Th. γαμέω, ὦ,
uxorem duco. §. 404.

Γαμῶτο, γαμέετο, γαμέτο, nubat.
præs. opt. pass. a γαμέω. §. 696.

Γάμος, γάμῳ, ὁ, vel γάμοι, οἱ,
nuptia. §. 69.

Γαμψώνυχες, nom. pl. a γαμψώνυξ,
cui curvi sunt unguis. ex γαμ-
ψός, idem quod κμψός, incur-
vus, inflexus. Th. κέμπω, f.
ψω, p. φα, βέστο, incurvo, &
ένυξ, υχός, ὁ, unguis. α. 405.

Γάρ, enim, nam, namque. Con-
junct. α. 5.

Γαστήρ, εἶρας, ἦ, γαστέρις, ventres
fruges consumere nati. §. 26.

Γ, pro γε, quidem, certe, syllabica adjectio. §. 736.

Γεγάχασι, 3. pl. præt. med. a γέω. in
præt. med. γέγχα. Th. γένομαι,
gignor. §. 108.

Γέναι, pro γένετο, produxit. α. 1.
med. in prima persona, ἐγένε-
μαι. & γένεσθαι, α. 1. med. in-
finit. γένεσθαι & γένεσθαι imperf.
med. Th. γένομαι, nascor. §.
185. & 82.

Γέτων, ονος, ὁ, & ἦ, quasi ex γέα,
terra, & ἔτης, ἦ, ὁ, sodalis, a-
micus. q. d. γέτινας, sodales e-
iusdem telluris, acc. sing. γέτω-
να, & γέτωσι, dat. pl. §. 23. 699.

Γελῶ, 3. pers. præs. a γελῶω, rideo,
G g 4 f.

ἡ. α. τω. γελῶντες, pl. num. pres. part. Poetice pro γελῶντες, posito o ante ω, & retracto accentu.

ῥ. 40. α. 283.

Γενεῖ, generatio, ἡ, Jonice pro γενεῖ. Th. γείνομαι, gignor. ε. 282.

Γενεῖδλη, ης, ἡ, idem, & ab eodem tēmate derivatur. ῥ. 610.

Γένο Jonice pro γένω, & hoc pro ἐ-
γνῶ, α. 2. med. fuisti, ab ἐγνώ-
μῳ, υ, ετο. Th. γείνομαι, sum,
nascor, f. 1. pass. γινώσκω. p.
γεγνήμηναι. α. 1. m. ἐγνώμην. ῥ.
657.

Γένια, acc. pl. α γένιον, υ, τὸ, men-
tum, maxilla. Th. γένυς, vos, ἡ,
mentum. α. 167.

Γένει, pro ἐγνέο, fuerit, α. 2.
med. ἐγνώμην. Tēma γείνομαι,
sum, nascor. ῥ. 115.

Γένοντο, 3. sing. α. 2. med. opt. γέντο,
pro γένετο, α. 2. m. & hoc pro ἐ-
γνέο. metri causa abjicitur aug-
mentum. γένοντο, 3. person. pl.
α. 2. m. verb. γείνομαι. ῥ. 199.

Γενετή, ης, ἡ, partus, generatio.
Th. γείνομαι, nascor.

Γένται, fieret, α. 2. med. subj. γνέ-
σθαι, α. 2. m. inf. α γείνομαι,
sum, fut. 1. pass. γινώσκω. p.
m. γέγονα. ε. 88.

Γένος, εος, τὸ, genus. α γείνομαι,
nascor. ε. 11.

Γέραιος, dat. pl. Jon. & Poet. α γέ-
ρας, γέραιος, αος, & υς, τὸ,
munus. ῥ. 449.

Γέραιος, υ, ἡ, grus. ε. 446.

Γέρας, ατος, αος, & υς, τὸ, do-
num, munus. gen. pl. γερῶν.
ε. 125.

Γέρωντος, genit. & acc. γέροντα, α
γέρον, οτος, ὁ, senex. ῥ. 1003.

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, terra, ex γέα,
circumflectitur in omnibus casu-
bus, & in prosa usurpatur pro
terra. ῥ. 679.

Γαῖα, α. 1. part. α γαίω, f. ἡ
ω, gaudeo, letor. Dorice γα-
ίω, unde Latinorum gaudeo.
hinc γαίησι, α. 1. ind. αἶ. Jon.
α. 116. ῥ. 117.

Γῆας, duxit. 3. sing. α. 1. αἶ. in-
dic. γῆγε, γῆγες, γῆμα. Jon.

& Poet. ab ἐγχα, pro ἐγχαῖα.
Th. γαμέω, ἴσω, uxorem duco.
γῆμαι, α. 1. αἶ. infin. γῆγες, α.
1. sub. ῥ. 960. ε. 699.

Γηραιός, ὤ, ὁ, senex, α γῆρας, α-
τος, αος, υς, τὸ, senectus. ε.
376.

Γηραιῶσι, dat. pl. Poeticus, α γῆ-
ρας, γηραιῶς, senescens, vel γῆ-
ρας est α. 1. part. pro γηραιῶς
α γηραιῶ, senesco, unde ἐγηραιῶσα,
est & hinc per syncopen ἐγῆρα,
sicut pro ἐγχαῖα, ἐγχα. Th.
γῆρας, ατος, τὸ, senectus. ε. 186.

Γῆρας, ατος, τὸ, senectus, ἐπὶ γῆ-
ρας ἰσθῆσαι, ad senectutem per-
venire, dat. γῆραι. ε. 703. 92.

Γηρασκόντας, senescentes, acc. plur.
pres. part. α γηραιῶς, consene-
sco, f. ασω, p. γεγῆρα. γηραι-
σω ὃ αἰεὶ πολλὰ διδασκίματος.
Th. γῆρας, ατος, τὸ, senectus.
ε. 183.

Γηροκόμοιο, genit. Jon. α γηροκόμος,
qui curat & alit aliquem in se-
nectute, α γῆρας, ατος, τὸ, se-
nectus, & κομῶ, ὤ, f. τω, cu-
ram gero. ῥ. 605.

Γηροσῆ, acc. sing. α γηροσῆς, εος,
ὁ, nomen viri. ῥ. 288.

Γηρύτ, conqueritur, pro γηρύται,
α γηρύμαι, conqueror. Th. γῆ-
ρυς, εος, ἡ, vox, guttur. ε.
258.

Γιγάντων, g. pl. α γίγας, ατος, ὁ,
gigas. ῥ. 50.

Γίγεται, imperf. pass. Jon. α γίνομαι,
vide γίγεται. α. 414.

Γίγεσθαι, pres. inf. active capitur,
generare scil. debet. Alii legunt
γίγεσθαι, α. 1. m. inf. α γίνομαι,
gignor. Vide γίγεται. ε. 791.

Γινώσκων, γινώσκων, pres. part. α
γίνομαι, nascor. ε. 819.

Γινώσκω, cognosco. f. γινώσκω. p.
ἐγνώκα. α. 2. ἐγῶν, υς, ω. α.
2. imperat. γινώθι. pret. pass. ἐ-
γνώσθην. ε. 279.

Γλαυκή, nomen proprium mul. ῥ.
244.

Γλαυκῷ, acc. sing. ab adj. γλαυκός,
ἡ, ὁ, caesus, glaucus. ῥ. 440.

Γλαυκίον & Poetice pro γλαυκίον,
pres.

part. α γλαυκῶς, ὦ, & Poetice
γλαυκῶν, glaucus oculis terribi-
liter intueor, sicut pro ὀφθαλμοῖς,
Poetice dicitur ὀφθαλμοῖς. Th. γλαυ-
κός, ὦ, ὁ, glaucus, caesus. α.
430.

Γλαυκονόμη, nomen proprium mul.
Δ. 256.

Γλαυκῶπις ἰδος, ἡ, caesus habens o-
culos. epitheton Minervae, ex
γλαυκός, caesus, & ὦψ, ὠπός,
ὁ, vultus. acc. γλαυκῶπι, &
γλαυκῶπις. Th. ὀπτομαι, video
ε. 72. Δ. 13.

Γλάφω, 3. pres. ind. verbi γλάφω,
f. ψω, cauo, excavo. α. 431.

Γλαφυρός, ὦ, ὁ, caesus. α γλάφω,
f. ψω, cauo, excavo. Δ. 297.

Γλάφυ, pro γλαφυρός, antrum. Th.
γλάφω. ε. 531.

Γλυκερός, ἡ, ὦν, dulcis. α γλυκίς,
ἑός, ὁ, dulcis. Δ. 97.

Γλώσση, & Att. γλώττη, lingua,
ἡ. dat. pl. Jon. γλώσσησι, pro
γλώσσαις. Δ. 83. & 826.

Γναμπτῖσι, dat. pl. Jonic. α γναμ-
πτός, incurvus, hoc a γνάμπτω,
incurvo. Th. κάμπτω, flecto. ε.
203.

Γνώ, pro ἔγνω, cognovit. 3. pers. α.
2. ind. α γνώσκω, cognosco, f.
γνώσσομαι, p. ἔγνωκα, α. 2. ἔ-
γνω. Δ. 551.

Γούφοισιν, dat. pl. Jon. α γούφος, α,
ὁ, cuneus, clavus. ε. 429.

Γοιῶσιν, dat. pl. α γοιῶς, ἑός, ὁ,
parens. γοιῶν, dat. sing. α γοιῶ,
ἡ, ἡ, genitura. Th. γείνομαι,
gignor. ε. 233. & 731.

Γόιος, α, soboles, generatio. Th.
γείνομαι, gignor. Δ. 495.

Γοργός, acc. pl. α γοργός, ὦ, ὁ, ve-
lox. Δ. 274.

Γοργός, gen. sing. pro γοργόος, α
γοργώ, ὁός, ἡ, nomen mul.
α. 224.

Γοργόας, dictae sunt Phorci filiae,
Medusa, Stheno, & Euryale, α
γοργῶν, ὁός, ὁ, nomen animalis
noxii in Africa. α. 230.

Γόνιπα, acc. pl. & γόνιψ, pro γό-
νιπα, α γόνι, τὸ, genu. in ge-
nit. & γόνος & γόνιπός, & γέ-

νός. ε. 585. Δ. 466.

Γονῖσι, dat. pl. α γόνος, fertilis,
Jonica epenth. pro γόνος, hoc α
γονή, ἡ, genitura. Th. γείνομαι,
gignor. Δ. 54.

Γουπαχίς, ἑός, ὁ, & ἡ, genua
pinguis, ex γόνι genu, & πω-
χίς, ἑός, ὁ, crassus. α. 266.

Γραία, nomen mul. α γραία, ας,
ἡ, anus, vetula, idem quod γραῖς,
αός, ἡ. Δ. 270.

Γυάλος, dat. pl. jugis. α γυάλον,
α, τὸ, cavitas. Δ. 499.

Γύγης, ἡ γύγη, nomen mul. Δ. 149.

Γύμν, dentale, α γύης, α, ὁ, den-
tale in anatro. α γύς, seu γύν,
Jon. jugerum. ε. 425.

Γύα, pl. num. membra, α γύα,
α, τὸ, membrum. Δ. 592.

Γυόκορος, α, ὁ, membra depascens,
ex γύον, α, τὸ, membrum, &
κορέω, isem κορένται, satio. isem
depascor. Qui depascitur, ille
satiatur. ε. 66.

Γυέδεις, mutilatus, α. 1. part. pass.
α γυώ, f. ὠω, claudum reddito,
membra frango. Th. γύον, α, τὸ,
membrum. Δ. 838.

Γυμνόν, acc. α γυμνός, ὦ, ὁ, nu-
dus. ε. 389.

Γυμνωθέντα, acc. sing. α. 1. part.
pass. α γυμνώ, desnudo. Th. γυ-
μνός, ὦ, ὁ, nudus. α. 334.

Γυναικίς, muliebri, dat. sing. α
γυναικίος, α, ὁ, muliebris: hinc
& γυναικίον, α, τὸ, gynaeceum,
locus interior in aedibus, in quo
sole mulieres versabantur. Th.
γυνή, ἡ, mulier.

Γυνή, ἡ, mulier, adolescensula,
genit. γυναικίος, dat. γυναικί,
acc. γυναικα, voc. ὦ γυναι, dat.
pl. γυναιξί. ε. 94. 700.

Δ

ΔΑΐ, dat. sing. pro δαίδι per α
pocopen, α δαίς, ἰδω, ἡ, pu-
gna. Th. ἐστ δαίω, uro. Δ. 650.
Δαίδαλειο, genit. poeticus pro δαι-
δαλέω, α δαίδαλει, αντισκίσις;
derivatur a Δαίδαλῳ, α, ὁ,
qui fuit ingeniōsissimus & scien-
tiffi-

visimus Crotensum artifex. Videtur nomen accepisse a δαίω, scio. α. 334.

Δαῖδων, gen. pl. a δαῖς, ἰδῶ, ἦ, fax. Th. δαῖω, propriae uro. α. 275.

Δαῖστο, imperf. Jon. a δαῖσμαι, divido, passior. Th. δαῖω, divido. α. 165.

Δαῖμων, οἶϑ, ὁ, ἡ, Deus. quasi δαῖμων. α. 94. hinc δαῖμόνϑ, venerandus, ὃ δαῖμόν, pro δαῖμονία, Jonice. α. 655.

Δαῖτω, acc. sing. a δαῖς, δαῖτος, ἦ, cibus, epulum, δαῖτι, in acc. pl. δαῖτας. a δαῖω, epulum praebere. α. 340. β. 802.

Δαῖφρων, prudens, bellicosus. gen. δαῖφρονϑ, ex δαῖω, discere, vel divido, ὃ φρον, αἰς, ἦ, mens, α. 119.

Δαῖσι, 3. sing. α. 2. Jon. pro ἔδασεν, mordere. a δαῖνω, mordeo. f. δαῖσμαι. p. δαῖσχα. α. 2. ἔδασμαι. α. 1. pass. ἔδασθην, α. 2. pass. ἔδασην. β. 567.

Δαῖρσι, det. pl. a δαῖρσι, υῶ, τό, lacryma. hinc δαῖρσις, εἶτος, lacrymosus. α. 132. β. 227.

Δαῖσι, genit. a δαῖσις, ὦ, ὁ, sitis. Th. δαῖσι, uro. α. 703.

Δαῖσθῆναι, pres. part. a δαῖσθῆναι, edomo. δαῖσθας, poetice pro δαῖσθας, part. α. 1. acc. Th. δαῖσθῆναι, domo. β. 765.

Δαῖσθῆναι, α. 1. Jon. a δαῖσθῆναι, domo, f. αἶσθῆναι. α. 857.

Δαῖσθῆναι, part. α. 2. pass. domiti. a δαῖσθῆναι vel δαῖσθῆναι, pro δαῖσθῆναι. δαῖσθῆναι, α. 2. pass. infin. δαῖσθῆναι, pres. a δαῖσθῆναι. Th. δαῖσθῆναι, domo. α. 151. β. 464.

Δαῖσθῆναι, ἦ, δαῖσθῆναι, nomen mul. α. 216.

Δαῖσθῆναι, filius Danae. Nomen patronymicum. Filii a patribus suis acceperunt nomina, a δαῖσθῆναι, Danaus. α. 229.

Δαῖσθῆναι, ἡ, sumptus. Th. δαῖσθῆναι, α. f. αἶσθῆναι, confusio. α. 721.

Δαῖσθῆναι, 3. pl. α. 1. med. indic.

poetice pro ἔδασθῆναι. augmentum abijcitur ὃ σῖγχα, duplicatur. a δαῖσθῆναι, divido, f. αἶσθῆναι, α. 1. m. ἔδασθῆναι. hinc δαῖσθῆναι ὃ δαῖσθῆναι. hinc δαῖσθῆναι, distributio. item tributum, quod penditur ab hostibus, brand-schabung. Th. δαῖσθῆναι, divido. β. 112. 537. 425.

Δαῖσθῆναι, gen. pl. a δαῖσθῆναι, hirsutum pectus habens, ex δαῖσθῆναι, densus, ὃ σῖρσι, pectus, α. 512.

Δαῖσθῆναι, pres. inf. pass. dividi, pro δαῖσθῆναι: exemplaria habens δαῖσθῆναι, α. pro α. a δαῖσθῆναι, divisor. Th. δαῖσθῆναι, divido. α. 765.

Δαῖσθῆναι, genit. a δαῖσθῆναι, ἡ, laurus. α. 433.

Δαῖσθῆναι, valde funestus, ruber, seu δαῖσθῆναι, ἡ, ἐν, cedis avidus, ex δαῖ, particula per se nihil significans, sed in compositione augens, ὃ φῆναι, accido. α. 159. ὃ 250.

Δ' αὐτὸ δὲ, autem, vero. Saepè jungitur particula αὐτὸ, vim adversativam habens. α. 10.

Δαῖσθῆναι, attributus est, perf. pass. ind. a δαῖσθῆναι, divido, passior. f. δαῖσθῆναι. pres. pass. δαῖσθῆναι. Th. δαῖσθῆναι, divido. β. 789.

Δαῖσθῆναι, ardebat, 3. sing. plusq. perf. med. pro ἔδασθῆναι, a δαῖσθῆναι, uro. pres. med. δαῖσθῆναι. pl. perf. ἔδασθῆναι. α. 155.

Δαῖσθῆναι, perterrebit. 3. sing. fut. med. Praet. a δαῖσθῆναι, terreo. f. ἔσθῆναι. Th. δαῖσθῆναι. f. σῶ. timore. α. 111.

Δαῖσθῆναι, pres. part. pass. domiti, a δαῖσθῆναι domo. f. δαῖσθῆναι. p. δαῖσθῆναι, pres. pass. δαῖσθῆναι. acc. 2. ἔδασθῆναι. hinc in infinit. δαῖσθῆναι, ὃ δαῖσθῆναι. α. 116. Th. δαῖσθῆναι, domo.

Δαῖσθῆναι, metuentes, part. pres. med. a δαῖσθῆναι, timere, praeterit. med. δαῖσθῆναι ὃ δαῖσθῆναι, poetice, unde part. δαῖσθῆναι. α. 248.

Δαῖσθῆναι, observans. a δαῖσθῆναι, observare. f. αἶσθῆναι. Th. δαῖσθῆναι, f. αἶσθῆναι.

ἴσσω, observo. α. 214.

Δεδορκάς, intuens, præf. med. part.

α δερκω, video. f. 2. δερκω.

σορ. 2. ἐδρακον. α. 1. pass. ἐδέρ-

χθλυ. p. m. δεδορκ. α. 145.

Δείκναι, 3. indicat. δείκνυ, per a-

porocoreu pro δείκνυσι. 3. pers. sing.

ind. α δείκνυμι, idem quod δει-

κνω. f. δείκω. p. χκ. α. 449.

524.

Δαίλος, ὤ, ὅ, timidus. α. 711.

Δαῖμ, α, ὅ, nomen viri, α δαῖω

timeo. α. 195.

Δεινός, ἦ, ὄν, terribilis, gravis.

δεινοιο poetice pro δεινῶ, δεινοῖσι,

dat. pl. Jon. hinc δεινότητος, a-

cerrimus, superlat. α. 129. α.

367. α. 71. Δ. 138.

Δεινωτοί, nom. pl. graves asperitu,

ex δεινός gravis, ὧ ὦψ ὦπός, ἄ,

facies. Tb. δῖτομαι, video. At

ὦψ, ὦπός, ἦ, vox. α. 250.

Δείξω, f. 1. δείξαι, α. 1. inf. α

δείκνυμι, ostendo, f. ξω. p. χκ.

α. 646.

Δειπνίτας, α. 1. part. α δειπνέω,

cæno. f. κω. Tb. δῖπνοι, α, τὸ,

cæna. α. 440.

Δειπνολόχης, comessatricis, gen. sing.

g. f. pro δειπνολόχῃ. Adjectiva

enim composita sunt g. c. δειπνο-

λόχ, α, ὅ, ἦ, proprie qui cæ-

nivius insidiatur, b. e. qui ac-

cuvate illa observat, aut loco suo

cuvat. ex δειπνοι cæna, comvi-

vium, ὧ λόχ, α, ὅ, in se

diæ. α. 702.

Δερκω, acc. sing. α δερκῶ, ἦς, ἦ,

collum, vel δερκ. α. 391.

Δεκάς, unde est δακτύλος, decimus,

in f. g. δεκάτη. α. 610. 792.

Δεκαδωρ, dat. sing. α δεκαδωρ,

qui decem palmorum est, ex δέ-

κα, decem, ὧ δωροι, α, τὸ,

palmus, donum. α. 424.

Δελφίης, nom. pl. α δελφῶν, seu

δελφῶς, ἱν, α. 210.

Δέμης, corpus, τὸ ἄκλιτον, ὧ in-

declinabile. Δ. 260.

Δέμια, τὴ, cubilia maritorum,

α δέμνιον, α, τὸ, stratum, le-

ctus. α. 326.

Δένδρεα, pl. num. α δένδρεον, α,

τὸ, arbor, lignum. poetice pro

δένδρον. sic ἀδελφός pro ἀδελφός,

frater. Δ. 216.

Δέξασθαι, α. 1. med. Jon. pro ἐδέ-

ξασθαι, α δέχομαι, recipio, f. δέ-

ξομαι. p. δέδεγμαι. α. 1. m. δ-

δέξαιμ. Δ. 185.

Δεξιτερός, α, ὄν, δεξιτερῶν, dat.

sing. pro δεξιτερῶν, Jonice α δεξιά,

dextra manus: α δεξιά τὸ δέχε-

σθαι. fut. δέξομαι. Δ. 179.

Δέω, δέω, τὸ, timor. Tb. δει-

δω, f. σω. timo. p. δέδοικα,

δεδίκα, δέδικα. Δ. 167.

Δέον, 3. pl. imperf. act. pro ἔδον,

ligabant, α δέω, vincio. f. κω.

α. 291.

Δερκίζονται, pro δερκίζονται, aspi-

ciunt, α δερκίζομαι, αμαι, ὧ

poetice δερκίζομαι. Tb. δερκω,

video. α. 236. Δ. 910.

Δερκομήν, euentes, præf. part. dua-

lis numeri, α δερκομένη, δερ-

κομήσιο, gen. Jon. δερκομένων,

f. g. pl. num. Ἔγλις pro δερκο-

μήν, α δερκομήν, præf. part.

idem quod δερκω, seu δερκομαι,

videu. Δ. 921.

Δέρω, ατος, τὸ, cutis, α δέρω,

excorio. Tb. δάρας, ατος, τὸ,

pellis, corium. α. 511.

Δεσµύων, manipularis, præf. part.

α δεσµύω, idem quod δεσµέω, ὧ

δεσµω, liga. α δεσµός, ὤ, ὅ,

vinculum. Thema δέω, ligo. α.

479.

Δεσµέ, genit. sing. α δεσµός, ὤ,

ὅ, vinculum, ὧ in pl. δεσµοί,

vel δεσµῶ. hinc δεσµύω, vincio.

Tb. δέω, ligo. α. 43.

Δδῆ, 3. sing. α. 1. act. subj. α δδῶ,

humecto, rigo, f. δδω. α. 554.

Δδῆ, huc, agite, adverb. bor-

tantis, α sing. δδῆ, huc, hunc

in locum. α. 2.

Δδῆ, 3. sing. α δέχομαι, ca-

prio, f. δέξομαι, p. δέδεγμαι. Δ.

800.

Δη, sane, jam, in carmine mo-

do postponitur, modo præponi-

tur. α. 2. Δ. 643.

Δηδῆ, diu, adv. α δῆ, diu. Δ. 623.

Δηιο-

450 Δ. Η. 1.
 Ακισότης, genit. α δμότης, πτος, ἡ, pugna. α δμῶ hostilis : ὅ hoc α δαίω, uro. §. 662. 852.
 Ακμήτηρ, ἡ, nomen idoli, q. d. γῆ μήτηρ, Ceres. δμῆτηρ, δμῆτηρ, δμῆτηρ, δμῆτηρ. §. 454. s. 298.
 Ακμός, α, ὁ, adeps, pinguedo. Vide in δμῶ, α, ὁ, populus. §. 538.
 Ακμῶ, α, ὁ, populus.
 Ακμῶα, acc. pl. consilia. α δμῶ, εἶ, το, consilium, vafrities : Chaldaice אֲמִי דִּנָּה, meditari. alii habent μῶδῶ. §. 236.
 Αῖον, acc. sing. α δῖον, εἶ, ἡ, lis, contentio. hinc δνῶ, pugno. s. 14.
 Αῖον, diu, adverbialiter usurpatur pro δμῶ. §. 629.
 Αῖον, α. 1. ind. Jon. pro ἄδον, ligavit, δῖον, α. 1. med. infinit. α δῖον, ligo. §. 618.
 Αῖον, fut. 1. αἶ. infinit. α δῖον, populo, uccido. pro quo Poeta etiam δῖον, α δῖον vel δῖον, hostilis. Th. est δαίω, uro, vasto. α. 67.
 Αῖον, Jovem, acc. sing. α Ζῆς, Διός, Δῖ, Δία, vocat. Ζῆς, Jupiter. s. 52.
 Αῖον, praeposio, αἶ βαλῶ, ex consiliis, αἶ θῖον, per Thraciam. s. 13. §. 398.
 Αῖον, divina, b. e. praestantissima. α Ζῆς, Διός, Jupiter. α. 338.
 Αῖον, part. α. 2. αἶ. emensus. α αἶ βαλῶ, transco. f. βῖον, p. βῖον, α. 2. ἔβλῶ, α. 2. part. βῖον. §. 292.
 Αῖον, transferis, α. 2. αἶ. subj. αἶ βαλῶ. Th. βαλῶ, eo, s. 738.
 Αῖον, 2. pers. ind. sing. persflat. ex αἶ, ὅ αἶ, flo. Th. αῖ, f. ἴω, flo, spiro. s. 512.
 Αῖον, α, ὁ, nuntius. Dicitur etiam αἶον, ὅ, α αἶ, traduco, transmittito. s. 77.
 Αῖον, 1. pers. pl. praef. sub. α αἶον, discerno. Th. κῖον, f. νῖ, scerno, judico, p. κῖον, α. 1. ἔκῖον, s. 35.
 Αῖον, adv. perpetua, ex αἶ,

1.
 ἀνῖ, ὅ πῖον, ατος, το, terminus. q. d. penitus (αἶ intentionem) ad finem. s. 234.
 Διαν, acc. α δῖον, α, ὄν, divinus, bonus. Th. Ζῆς, Διός, Jupiter. α. 287.
 Διαν, diffipant. 3. pl. praef. αἶ. α αἶον, diffipo, ad formatam ἴσημι. Th. est σκεδάω, σκεδάω, ὅ σκεδάω, dispergo. f. αῖον. §. 875.
 Διδάκω, α. 1. sub. α δῖον, doceo. f. δῖον. p. δῖον. α. 1. δῖον. α. 1. pass. δῖον. s. 697.
 Διδάκω, α. 1. αἶ. infinit. verbi δῖον, idem quod δῖον, doceo. s. 64.
 Διδῶ, dat. pro δῖον, α δῖον. Th. δῖον, do, f. δῖον, p. δῖον, α. 2. ἔδῖον, ὅ, α. 328.
 Διδῶ, geminas, dualis num. α δῖον, ὅ, α. 49.
 Διδῶ, 3. sing. α. 1. med. α αἶον, poetice duplicatur. sic δῖον, divisi, 2. sing. α. 1. med. pro δῖον. Jonice ω mutatur in α. Thema δαίω, divido. §. 544.
 Διδῶ, constitutum erat, imperf. med. α αἶον, constitutus sum. Th. κῖον, f. κῖον, s. 20.
 Διδῶ, 3. pl. α. 2. med. α δῖον, ὅ, divido, f. ἴον, p. δῖον, α. 2. δῖον. Th. αἶον, eligo. §. 112.
 Διδῶ, humidum, acc. α δῖον, humidus. Th. δῖον, f. αἶον, bumectio. s. 458.
 Διδῶ, disposuit, α. 1. ind. verbi αἶον, vel τῶ, ordino. Th. τῶ, vel τῶ, f. ἴον. p. τῶ, α. 1. ἴον. s. 274.
 Διδῶ, 3. pl. α. 1. med. α αἶον, certis signis proba, f. αἶον, α. 1. ἔκῖον. Th. τῶ, ατος, το, signum. s. 395.
 Διδῶ, inquirere, praef. med. infinit. α δῖον, quato, fut. δῖον.

- ζήτομαι . Th. διζω , *quæro* . ε . 601.
 Δῖν , divina , a ζῆς , Jupiter . 2.
 260.
 Δίλωνέσσιν , longis , dativ. pl. poe-
 ticus , a διλωκής : ex διλῆς & λω-
 κής , ἐϑ , ὁ , κῆ ἢ , perpetuus .
 διλωκής , *prolixæ* . 2. 627.
 Δῖτ , dat. sing. a ζῆς . vide suo lo-
 co . ε . 69.
 Δικαιότερον , justius , comp. a δι-
 καῖα , *justus* . Th. διῖκῃ . ε . 211.
 157.
 Δίκας , acc. pl. a Th. δίκῃ , ἡ , *jus* ,
fas , δίκῃσι , dat. pl. pro δίκαις ,
 inde δίκαια , ε , *justus* . & δι-
 καί per apocopen , pro δίκαια , ε .
 123. 278. 217.
 Δικέσσαι , ε . 1. aἰ . aἰ . infn. pro δι-
 κῆσαι , a δικάζω , *jus disco* . Th.
 δίκῃ , ἡ . *jus* . ε . 39.
 Διnéμω , *vertere* , præf. inf. Jon. pro
 Æolico διnéμωαι , communiter δι-
 νῆν , ε δνῆω , *moveo* , f. ἡνῶ , ε
 δῖνῃ , κς , ἡ , *vortex* . ε . 596.
 Διnéπτης , acc. pl. a δνῆς , εσσα ,
 εν , *vorticofus* , ε , *um* , a δῖνῃ ,
 κς , ἡ , *vortex* , *gurgēs* . 2. 337.
 Δῖνῃς , dat. pl. pro δνῆς , ε δῖνῃ ,
vortex . 2. 791.
 Διδῆν , adverb. e loco , a Jove .
 Th. ζῆς , *dies* , Jupiter . ε . 763.
 Διός , Jovis , genit. a ζῆς , Jupi-
 ter , vocat. ὦ ζῆ . α . 4.
 Δῖον , διῶ , δῖα , *divus* , ε , *um* .
 Th. ζῆς . 2. 891.
 Διέγντες , a Jove generatus , ge-
 nerofus , ex διός & γντῆς pro
 γντῆς . Th. γίνομαι , *nascor* , f.
 γιγίνομαι , p. γεγίνημαι . α . 340.
 Διοτρεφέα , a Jove nutriti , a διο-
 τρεφῆς , ἐϑ , ἐ , & ἡ , ex διός ,
 & τρέφω , αἰο , f. Ψω , p. τέτρε-
 φα , ε . 2. ἔτραφον , p. m. τέτρε-
 φα . 2. 992.
 Δις , bis , adverb. ε . 709.
 Δίφης , gen. sing. a δίφῃ (q. δι-
 φορῃ) ε , ἐ , *locus in curru* ,
*ubi auriga & parabates fede-
 bant* . per syn. memb. currus .
 α . 321.
 Διῶσα , *inquirens* , præf. part. a
 διζω , *quæro* , f. ἄτω . ε . 372.
 Διχῶ , pro διχα *seorsim* . Th. est
 δις , bis . ε . 166.
 Διώνος , Bacchus , quia , quum
nasceretur , femur διός ἐνύεν , ut
habet fabula gentilis , propter
metrum τὸ α duplicatur , &
mutatur in ω . α . 400.
 Διώνη , nomen Idoli Ethnici , q. d.
 διός ἀνῶσα , Jovis regina . 2.
 353.
 Δμνθάσκα , ε . 1. part. f. g. domi-
 ta , a δέσκω (pro δαυγῶ , *domo* .)
 fut. δαμῶ . præf. aἰ . δέδμηκα .
 præf. pass. δέδμημαι , σαι , ται .
 Hinc ε . 1. pass. ἐδμήθην , κς ,
 η . vide supra δαμῆντες . α . 48.
 Δμῶας , acc. pl. a δμῶς , ὠς , ἐ ,
servus domitus , in dat. pl. δαμῶ-
 σι & δμῶσσι . & δμῶς , ῆ , ὁ ,
idemi quod δμῶς . Thema est δα-
 μῶ *domo* . ε . 57. 428. 595.
 Δοφερός , ἡ , ὄν , *tenebrosus* . δυοφε-
 ρῆσι , dat. pl. (Jonice) a δυό-
 φῃ , ε , ὁ , *tenebræ* , *caligo* . 2.
 107. 736. 807.
 Δοιῶ , & δοιῶ , & δοιοί , pluralis
 & dual. numeri tantum , Poe-
 tice pro δυο , vel δύο , *duo* , ε .
 430.
 Δοῖεν , 3. pl. ε . 2. opt. pro δοῖνται ,
 a διδάμι , f. δώτω , δο . ε . 186.
 Δοιῶ , dual. num. vide δοῖ . α . 234.
 Δοκῶν , *insidiatus* , part. præf. ver-
 bi δοκῶ , *observo* , f. ἄτω . Th.
 δοκῶ , f. ἄτω , *observo* . α . 480.
 Δολίῳ , acc. sing. a δόλῳ , *dolo-*
sus . δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ , *dolosa ar-*
te . Th. δέλῳ , ε , ἐ , *dolus* ,
fraus . 2. 160. 540.
 Δόλιχῶ , longa , per apost. pro δο-
 λιχῶ , acc. pl. n. g. a δολιχός , ἡ ,
 ὄν , *longus* . 2. 186.
 Δολορνήων , f. ἡνῶ , *cogitans frau-*
des , a δόλῳ , & φρῶν , *mens* .
 2. 550.
 Δόλῳ , dat. sing. a δόλῳ , ε , ὁ , *do-*
lus . 2. 889.
 Δολωδεῖς , ε . 1. part. a δολῶ , *do-*
los machinator , *circumvenio* . 2.
 494.
 Δόμην , ε . 2. aἰ . infn. Jonice ,
 pro δόμεναι Æolice . Jones tol-
 lunt solum αἰ , relicto accentu ,
 pro

- 452 Δ. Ο. P. T.
 προδέναι. Τβ. διδῶμι, do, f. δάτω,
 p. δέδωκα, a. 2. ἔδω, ως, ω. ε.
 352.
 Δομῶ, α, ὁ, domus, α δέμομαι,
 edificio. prat. med. δέδομῃ. 3.
 386. hinc δομῶντα, domum ver-
 sus. α. 38.
 Δορυστού, hastarum concussori, α
 δορυστός, ex δόρυ, lancea, ὅ
 τός, α σάω, quatio, moveo.
 qui lanceam vibrat. α. 34.
 Δός, α. 2. imperat. ut ὅ δότε, da-
 te, α διδῶμι, do, f. δώσω. α. 2.
 ἔδω. ε. 451. hinc δόσις, δόσι, ὃ
 munus. 3. 93.
 Δότερα, datrix, α δοτήρ, ἥρος, da-
 tor, ὁ. Τβ. διδῶμι. α. 131. ε.
 354.
 Δῶπ, α, ὁ, fragor, strepitus. 3.
 70.
 Δῶρα, ligna, acc. pl. pro δῶρατα
 per apocopen, ὅ hoc pro δῶρα-
 τα, α δόρυ, δόρυς, ὅ δῶρ, α
 lignum, dat. δῶρατι, δαῶ. ε. 805.
 α. 362.
 Δοχμῶδες, sese obliquans, α. 1.
 part. pass. α δοχμῶ. Τβ. δοχ-
 μός, ἡ, ὁ, obliquus. α. 389.
 Δράκοντος, genis. α δράκων, οντος,
 ὁ, draco. α. 144.
 Δράκων, aspiciēbant, pro ἔδρακων,
 3. pl. α. 2. αἶ. α δράκω, video,
 in α. 2. ἔδρακων, facta metathe-
 si ἔδρακων, p. m. δέδορα. α. 262.
 Δράκοντες, dracones, dual. num. α
 δράκων, οντος, ὁ, draco. α. 233.
 Δράκων, οντος, ὁ, draco, dat. pl.
 δράκωσι. 3. 323. α. 166.
 Δρεπάνια, acc. falces, α δρεπάνη.
 idem δρεπανον, α, τὸ, α δρέπω,
 carpo, f. δρέψω. hinc δρέψασθαι,
 α. 1. med. inf. α. 292. 3. 31.
 Δρυμῶν, acerbam, α δρυμῶς, ἡ,
 ὃ, proprie acris gustu, seu sapo-
 re. per metaph. gravis, mole-
 stus. α. 261. 457.
 Δρυαλον, acc. α δρυῆλ, α, est no-
 men viri, qui quercum satis
 habet. α. 187.
 Δρύαντα, acc. sing. α δρύας, αντος,
 ὁ, nomen viri, α δρύς, υς, ἡ,
 quercus, tam durus ut quercus.
 α. 179.
 Δρύς, υς, ἡ, quercus, in acc. δρύς.
 hinc δρύα, acc. α δρύον, α, τὸ,
 nemus, quercetum, ε. 230. 528.
 Δυαμῶν, ης, ἡ, nomen proprium
 mul.
 Δυῆμις, υς, ἡ, potentia. dat.
 δυῆμι, α δυῆμι, possum. in
 2. sing. δυῆμις ad formam κρέ-
 μιμαι, f. δυῆμις. δυῆμι, α
 Jonice pro δύνῃ, 2. sing. prat.
 med. subj. υῖσιν, α. 1.
 pass. ἔδυαμι. 3. 420. ε. 348.
 Δυῶσ, 3. pers. ind. prat. pro δυῶ-
 σι, ingreduntur, α δυῶσ, δύω,
 ὅ δύνῃ, subeo, f. δύσω, p. δέ-
 δυκα, α. 2. ἔδω, υς, υ. α. 151.
 Δύν, 3. pers. prat. sub. verb. δύω,
 subeo. ε. 726.
 Δύο, communiter, duo, δύω Atti-
 ce. genis. dual. δυῶν, f. δυῶν,
 duarum. dat. pl. δυῶν. α. 112.
 Δύσαι, α. 1. inf. αἶ. verbis δύω,
 subeo, f. σω, δέδυκα. α. 1. ἔδυ-
 σω. α. 1. inf. αἶ. δύσαι, pro δυῶ-
 δύσαι, per τῆσιν. α. 329.
 Δυσηλεγής, molestus. num. pl. α
 δυσηλεγής, εἶ, molestus. εκδύς,
 quae particula in compositione
 tantum legitur, significatque diffi-
 culter, ὅ ἀλέγω, curro. f. ξω.
 ε. 504.
 Δυσήλαδ, α, ὁ, ἡ, taucus. Τβ.
 κήλαδ, α, ὁ, sonus, vox. ε.
 194.
 Δυστομίς, acc. Jon. α δυστομία,
 Jonice α mutatur in η, proprie
 mala legum institutio. item li-
 centia, quae qui utuntur difficul-
 ter se legibus subijciunt, jugum
 legum excutunt. ex δύς ὅ νό-
 μος, lex, hoc α νόμος, tribuo. 3.
 230.
 Δυστρέφελ, gravis accessor, pro-
 prie trajetū difficilis. ex δύς ὅ
 πέπεμα, verbis πέμπω, f. ψω,
 mitto. ε. 720.
 Δύσο, induere, Poetice pro δύ-
 σω, Jonice, ὅ hoc pro δύσω,
 δάσω, prat. med. imperat. α δύω.
 fut. med. δύσομαι, unde formant
 novum verbum δύσομαι, induo.
 ἔδυτομαι, α, ετο, induēbam. Τβ.
 δύω, vel δύω, subeo. α. 108.
 Δυσσο-

Δυσομύμων, gen. pl. Æolice, g. f. pro δυσομύμων, pres. part. a δύσμαι, mergor. idem quod δύνω ὅ δύνω, subeo. s. 382.

Δυσφήμιον, ominosus, gen. sing. Ion. a δύσφημος, mali ominis, ex δύσ, ὅ φάω, vel φημί, dico. s. 733.

Δυσφρονέων, pres. part. a δυσφρονέω, animum abjicio, agre fero. ex δύς, ὅ φρω, εἰς, mens, s. 102.

Δυσφροσύμων, genit. pl. Æolic. a δυσφροσύμῳ, animi aegritudo, ex δύς, ὅ φρω, εἰς, ἡ, mens, animus. s. 528.

Δυσώνυμος, gen. sing. a δυσώνυμῳ, inauspiciatus, ex δύς ὅ νομῶ, nomen, cui est infaustum nomen. s. 171.

Δωδεκάτη, duodecima, δωδεκατάτῃ, duodecim, ὅ δωδεκείμ annorum, a δωδεκέτος duodecimus. ex δύο, ὅ δέκα, decem. s. 789.

Δωδεκαμίλιον, ex δωδεκα, duodecim, ὅ μίλι, μίλιος, ὅ, mensis. s. 250.

Δω, (δῶ, δῶς, δῶ) 3. sing. a. 2. aē. subj. a δίδωμι, do. s. 352.

Δωδεκα, duodecim. Tb. δέκα, decem. α. 162.

Δών, dederit, Attice, pro δοῖν, a. 2. opt. aē. a δίδωμι, do, vide δόμῳ. s. 355.

Δῶκ, dedit, pro δῶκε, ὅ hoc pro ἔδωκε, apocope Poetica, δῶκαι, pro ἔδωκαι, 3. pl. a. 1. aē. indicat. ab ἔδωκα. Tb. δίδωμι, do. α. 400.

Δῶμ, ατῷ, τό, domus, pro δόμῳ, a δέμῳ, exstruo. s. 410.

Δῶρα, acc. pl. a δῶρον, α, τῷ, donum, δῶροις, dat. pl. s. 612.

Δωρεῖς, δωρεῖς, ἡ, nomen mul. s. 230.

Δωροφάγος, acc. pl. a δωροφάγῳ, donivorus. Duo turpissima vitia in iudice ἡ δωροφάγια, ὅ ἡ προσηγορία. dicitur δωροφάγῳ, qui devorat dona, qui bovem habet in lingua. Active capitur, ὅ proinde acutus est in penultima. Tzetzes intelligit τὴν

ὅκ τ' λαμβάνει δῶρα λαχόντας, qui ex illis largitionibus vivunt, ad quam pestem e medio tollendam stipendia erant constituenda illis iudicibus digna. ex δῶρον, donum, ὅ φάγω, edo, conicdo. s. 39.

Δῶς, donum, indeclinabile Poet. idem quod δότης. Tb. δίδωμι, s. 354.

Δῶσω, dabo, fut. 1. aē. a δίδωμι, vide in δόμῳ. s. 37.

Δῶτη, datori, dat. cas. usitatus δότης, α, ὁ, dator. Tb. δίδωμι, do. s. 353.

Δωτήρες, nom. pl. a δωτήρ, dator, a δίδωμι, do. δωτήρες εἰών, datores honorum. male δωτήρες εἰών. εἰών scil. δωρεών, ubi εἰών est genit. pl. g. f. pro εἰών. vide infra εἰών. s. 46.

Δωτῶ, ὁ, ἡ, nomen mul. s. 248.

Δώσω, a. 1. sub. pro δῶσι, Poetica, ποῦα τ' α μεγάλη ἐπαίδει, verb. δίδωμι, do, s. 222.

E.

E. ipsum, acc. ab εἰ, οἱ, εἰδῶ εἰ λήθει, neque ipsum later. i. 266.

Εἶ, 3. pers. ind. ab εἰώ, sino, permitto, f. εἰώσω, p. εἰώκα. s. 772.

Εἰών, bonorum. vitiose videtur quibusdam scribi εἰών pro εἰώ Æolice, ab εἰός, ἡ, οἱ, suus. Magis arridet iis analysis, quae deducitur ab εἰός, εἰ, εἰ, idem quod εἰς, vel ἥς, bonus, subintelligi potest δωρεών, a δωρεά, donum. Sed pace illorum, subintelligi etiam potest in εἰών (pro εἰώ Æolice) τῷ δωρεών. Nam omne donum per se intelligitur esse bonum. Deus vero dator ὅ largitor donorum suorum. h. e. quae ab ipso proveniunt, ὅ non aliunde. Deinde dubitamus etiam, utrum εἰός, α, εἰ, pro εἰς, sit vox proba nec ne. Desideramus hic auctoritatem. εἰός, vero

vero ἐν, ἐόν, suus, a, um, esse usitatissima, nemo, qui Græcas Bibliothecas vel per transennam inspexit, ignorare potest. Verius ergo per spiritum asperum scribitur ἐών, quam per spiritum tenuem. §. 46.

Ἐάγῃ, 3. sing. præter. med. pro ἄγε, fractus fuis, verbi ἄγνυμι, vel ἄγω frango, p. m. ἄγα ὁ ἄγα, solutione η in α. aor. 1. ἄξα ὁ ἄξω. aor. 2. pass. ἤγλυ ὁ ἔάγλυ. Errant ergo Grammatici, qui affirmant præter. med. item a. 1. ὁ 2. med. nec non futurum med. active tantum capri, non passive. ε. 532.

Ἐάρ, ἔαρ, το, ver, contracte ἦ. unde Latinorum ver. ε. 475.

Ἐᾶσι, Jonice pro εἶσι, sunt, ab εἶμι, sum. §. 95.

Ἐαυτῷ, dat. sibi, ab εἰαυτῷ, εἰαυτῷ, sui. §. 126.

Ἐβδομή, ἑβδομή ἱερὸν ἡμέρᾳ, septima dies, sacra dies. ab ἐπτά, septem. ε. 768.

Ἐβδόμητη, Poet. pro ἑβδομή. ε. 803.

Ἐβῆ, 3. sing. a. 2. αἶθ. a βαίω, eo, incedo, f. βήτομαι, p. βέβηκα, a. 1. med. ἐβήσαμυ. ὅκα δ' ἐβῆ, pro ἐξέβῆ, per tmesin. §. 194.

Ἐβέλδῃς, a. 1. ind. a βελδῶ, consilium ago. f. σῶ. Th. βελῆ, consilium. §. 389.

Ἐβροτήης, a. 1. ind. a βροτῆω, tono. Th. βροτῆ, tonitru. §. 839.

Ἐγγυάλλει, 3. sing. a. 1. αἶθ. indic. ab ἐγγυάλλω, f. ἴσω, vel ἴξω, in manus do, a γυῖον, u, το, cavitas manus, seu vola. idem quod ἐγγυάλλω. §. 483.

Ἐγγύς, ὁ ἐγγυδί, Poet. comp. ἐγγύτερος, superl. ἐγγύτατος, proximus. ε. 247.

Ἐγένοντο, 3. pl. imperf. a γένεομαι, gignor, nascor. ἐγένετο, 3. sing. a. 1. med. a. 2. m. ἐγένοντο, u, 3. pl. ἐγένοντο. §. 46.

Ἐγείρει, excitas. 3. pers. præf. ind. ab ἐγείρω, excito. ἐγείρεσθαι, 2.

dual. imperf. pass. Poetice augmento abjecto pro ἐγείρεσθαι, f. ἐγῶ. p. ἡγείρα, ὁ Attice ἐγῆγεκα. a. 1. ἡγείρα. ε. 20.

Ἐγκάτα, τὰ, intestina. §. 537.

Ἐγκάτῃστο, condidit, per syncope, pro ἐγκάτῃστο, 3. pers. sing. a. 2. m. verbi ἐγκάτατιςμι, condo, depono, in Th. τίθημι, pono. a. 2. med. ἐδέμυ, σο, το. §. 487.

Ἐγκαταλείπω, relinquo, præf. part. Th. λείπω, linquo, f. ψω, p. φα, p. m. λείποιτα, a. 2. m. ἐλίπεμυ. ε. 376.

Ἐγκύρῃς, illapfus, a. 1. part. ab ἐγκύρω, incido, f. ἐγκύρω, a. 1. αἶθ. ἐνέκυρσα. Th. κύρω, f. ἄολ. κύρω, incido. ε. 214.

Ἐγνώ, 3. pers. ind. a. 2. sapuit, tanquam a γνῶμι. Th. γνώσκω, fut. 1. γνώσομαι. a. 2. ἐγνώ, ως, ω, p. ἐγνώκα. ε. 216.

Ἐγχεῖ, αἶμα, το, lancea, dat. ἐγχεῖ, dat. pl. ἐγχεσθ. α. 135. 190.

Ἐγχώριον, domesticum, in eo loco ubi habitas, ex ὦ, ὁ χῶρος, u, ὁ, locus. ε. 342.

Ἐγώ, ego, ἐγώγε, Attice, ὁ ἐγὼν, Dorice. ε. 652. 10.

Ἐδάκ', rodit, pro ἔδανς, 3. singul. a. 2. αἶθ. a δάκνω, rodo, mordeo, f. δέχομαι, p. δέδωκα, a. 2. ἔδανον. ε. 449.

Ἐδάμακτος, a. 1. αἶθ. Poet. pro ἐδάμω, a δαμῶ, domo. α. 408.

Ἐδαοτάμεθ', dirisimus, 1. plur. aor. 1. m. pro ἐδαοτάμεθα. Poetæ duplicant σ metro id postulante. a δαῖομαι, divido. ἐδαοτάτο, destinavit. Th. δαίω, divido. ε. 37. §. 520.

Ἐδέξατο, suscepit, a. 1. med. a δέχομαι, capio, f. δέχομαι, p. δέδεγμαι. §. 479.

Ἐδῆσαν, alligarunt, a. 1. a δέω, ligo, f. δῆσω, ὁ δέσω, præf. pass. δέδεμαι, §. 718.

Ἐδίδαξαν, docuerunt, 3. pers. pl. a. 1. αἶθ. verbi δίδασκω, doceo, f. ξω, p. δέδωκα, a. 1. ἐδίδαν. ε. 660.

Εἰδῖ-

- Εἰδέναι, 3. pers. pl. imperf. pro εἰδέναι, a διδῶ, pro διδῶμι, do. Vide δούρω. s. 138.
- Εἶδοι, pro εἶδοιεν, a. 2. 3. pl. a διδῶμι, do. s. 30.
- Εἰδοῦτο, agerabatur, imperf. pass. Th. δονῶ, f. ἴσω. α. 237.
- Εἶδος, εἶδος, τό, sedes. Th. εἶσομαι, f. εἶδομαι, sedeo. α. 203.
- Εἶδοσι, edunt, praes. ind. εἶδω, edo, p. εἶδονα, cetera tempora non sunt in usu. s. 640.
- Εἶρη, Jonice pro εἶρα, sella, ἡ. Th. εἶσομαι, sedeo. s. 386.
- Εἶροινται, sedem habent. 3. pl. ind. pass. pro εἶροινται, ab εἶρομαι, ὦ, Poetice εἶρομαι. Th. εἶσομαι, f. εἶδομαι, sedeo. s. 388.
- Εἰσάγω, 3. pl. imperf. a δάωμαι, possum. Vide supra δάωμις. s. 133.
- Εἰσῆς, imperf. induis, a δάω. Vide in ἀνδρῶν.
- Εἰσῆς, genit. sing. ab εἰσῆς, cibus. Th. εἶδω, edo. s. 391.
- Εἰσῆς, dedit, a. 1. verbi διδῶμι, do, f. δάω, p. δάωνα. a. 2. εἶδω, ως, ω. s. 277.
- Εἰσῆς, a. 1. ind. a δάω, f. ἴσω. dono. Th. δῶρον, α, τό, donum. s. 81.
- Εἴπε, a. 1. vel 2. pro εἴπε prosthesis Poetica. Th. εἴπω, dico. a. 1. εἴπα. a. 2. imperat. εἴπέ. s. 86.
- Εἷς, unus, pro εἷς, per πρόθεσιν Poeticam, f. μία, n. ἐν. s. 145.
- Εἰλδεται, appetit, praes. ind. verb. εἰλδομαι, cupio. hinc εἰλδω, τό, desiderium. s. 379.
- Εἴργω, praes. imperat. pro εἴργω, cohibe, ab εἴργω, pro εἴργω, arceo, f. ἴω. s. 333.
- Εἴρη, pro εἶρη, vos. α. 395.
- Εἴς, fervebat. 3. pers. imperf. αἴ. a ζῶ, ferveo. s. 695.
- Εἰζώμιον, sedentem, part. praes. verbi εἶσομαι, sedeo. f. εἶδομαι. s. 591.
- Εἰζωοι, vivebant, 3. pl. imperf. αἴ. a ζῶ, Poet. pro ζῶ, ὦ, vivo, f. ζῶω. p. ζῆνα. s. 112.
- Εἴω, erat vel fuit, Poet. pro ἴω, imperf. verbi εἰώ, sum. 455
- Εἴω, suam, acc. ab εἶς, ἡ, ὄν, suus, a, um. ab εἶ, fui. s. 487.
- Εἰσομαι, poetica prosthesis, pro εἶσομαι, hoc pro ἴς, est autem a. 2. sub. α, ἴς, Poet. εἶ, ἴς. s. 3x est Aeolica paragege. Th. εἰμι, sum. s. 132.
- Εἴς, pro εἴπ, ob seq. aspiratam. Et est adverb. significans, adhuc. α. 50.
- Εἴλω, vel εἴλω, volo, f. εἴλω, p. τετέλω. εἴλωμαι, 2. pers. praes. sub. pro εἴλω per paragegen Aeol. εἴλωσι, vel εἴλωσι, 3. pers. sing. sub. praes. Jonice pro εἴλω. s. 207. 266. 666.
- Εἴλωτος, voluntarius, ab εἴλω. volo. s. 118.
- Εἴπω, ponunt, 3. pl. a. 2. m. εἴπωμι, so, τό. a τίθημι, pono. s. 510.
- Εἴσω, 3. pl. a. 2. ind. ab εἴσω, posui, εἴσω, a. 1. ind. a τίθημι. s. 74. 287.
- Εἴσω, comminuit, a. 1. ind. 3. pers. sing. a εἴσω, ἴσω, frango. α. 140.
- Εἴσω, depascebant, 3. pl. imperf. a εἴσω, epulor. f. ἴσω. Th. εἴσω, ἴς, ἡ, epulum. α. 212.
- Εἴσω, innutrita est, a. 1. pass. pro εἴσω, quia formatur a τετέρωται, alioqui τ scribitur, quoties sequitur litera aspirata, prout in voce εἴσω videre est, a τετέρω, alo. f. ἴω. p. ὄω. a. 2. εἴσω. p. m. τετέρω. s. 192.
- Εἴσω, ferebantur, imperf. a εἴσω. idem quod Th. εἴσω, impetu feror. f. ἴσω. α. 210.
- Εἴ, si. s. 106.
- Εἴσω, vere. dat. sing. pro εἴσω, ab εἴω, p. εἴω, τό, ver. s. 460.
- Εἴσω, vernus, a, um. dat. pl. εἴσωσι, ab εἴω, ver. s. 680.
- Εἴσω, reliquit, a. 1. αἴ. ab εἴσω, sino. f. εἴσω. p. εἴσω. α. 424.
- Εἴσω, pro ἴσω Jonice, sedent. 3. pl. ind. praes. verbi ἴσω, H h σω,

σοι, *sedeo*. Imperf. ἤλω, ἥσο.
623.

Εἰσβαται, *distillat*. 3. pres. ind.
Poetice pro λείβεται. Tb. λείβω,
f. ψω. libo, fundo. D. 910.

Εἶδον, εἶδον, τὸ, forma, dat. εἶ-
δῶ, εἶδω. Tb. εἶδω, *video*, f. εἶ-
σομαι, sor. 2. εἶδον, ὅ ἴδον. ε.
63. α. 5.

Εἶδως, εἶδω, pro εἰδῶς, ἦα, perf.
part. act. εἶδω, vel εἰδῶμι, scio,
f. εἰδῶμι. p. εἰδῶμι. ε. 54. 519.

Εἶλω, εἶλω, εἶλω, pres. opt. ab εἶμι,
sum. ε. 269.

Εἰθάρ, *statim*, adverb. Poeticum.
D. 688.

Εἰκαδὶ, *viginti*, dat. sing. Tb. εἰ-
κοσι, *viginti*, unde est εἰκάς, εἰ-
κάς, ἡ, numerus complectens vi-
ginti, acc. εἰκάδα, ε. 790. 818.

Εἰς, pres. imperat. cede, ab εἰ-
μι, similis sum. item, cedo.
f. ξω. α. 353.

Εἰς, *siquidem*. ε. 643.

Εἰσέλθω, ε, ὁ, similis. Thema,
εἰω, f. ξω, similis sum. εἰκνύω
pro εἰκνύω, 3. dual. imperf. act.
ab εἰμι, f. ξω, similis sum. α.
390.

Εἰκνύω, *similes sunt*, Poetice pro
εἰκνύω, ὅ εἰκνύω, *similes*. part.
pres. act. g. f. ab εἰμι. f. εἰω.
(pro εἰχα.) inde εἰκνός, ἦα, ὅς.
ε. 206.

Εἰλα, *cepit*. α. 2. act. ab εἰλέω,
capio, f. ἦω, p. ἔρημι, α. 2.
εἰλοι, α. 2. med. εἰλόμην, α, ε-
τω. ε. 135. 154.

Εἰλαΐδα, ας, ἡ, *Lucina*, Dea qua
parientibus opitulatur. eadem et-
iam vocatur εἰλαΐδα, ab εἰλά-
δω, venio. D. 922.

Εἰλημύθη, intortus, perf. part.
ab εἰλίττω, volui. Tb. εἰλέω,
f. ἦω, verso. D. 791.

Εἰλιπόδας, *curvipedes*, ab εἰλί-
πας, εἰλῶ, flexipes, ex εἰλω, pro
quo asiatum εἰλέω flecto, ὅ πας,
ποδός, pes, dat. pl. εἰλιπόδοσι,
Jon. ε. 793. D. 290.

Εἰλωράζω, *resplendebar*, imperf. ab
εἰλωράζω, verso. Dicitur etiam
εἰλωράω, ὅ, circumvolvō, invol-

vo. εἰλωράωτες Poetice pro εἰλω-
ράωτες, ὅ hoc pro εἰλωράωτες.
Tb. εἰλέω, verso. α. 275.

Εἰμυρο, *fato decretum erat*, 3.
perf. pl. perf. pass. Att. α. μείρο,
divido, partitio, f. μείρω. p. μεί-
ρωμι, pres. pass. μείρωμι, Att.
εἰμυρομαι cum spiritu aspe-
ro, quae suum cuique distribuit.
in plusq. perf. εἰμυρώμι, ὅ, το.
hinc εἰμυρώμι, ἡς, ἡ, factum.
D. 894.

Εἰμυ, ατος, τὸ, vestis, ab εἰμυμι,
vel εἰω, induo. α. 159.

Εἰμυ, sumus, pro εἰμυμι, Poeti-
ce, 1. pl. ab εἰμι, sum, α. 351.

Εἰν, in, pro ἐν, Poetice. ε. 362.

Εἰναί, pres. inf. esse, ab εἰμι, sum.
α. 363.

Εἰνός, pro ἐνός, εἰνός, ἡ, nona-
rius numerus. Hesiodo est nona
dies mensis. Tb. ἐνέα, novem.
ε. 808.

Εἰνεα, pro εἰνεα, propter, causa,
εἰνεα ἀποκαθάρσις, propter im-
probritatem. D. 515.

Εἰο, pro εἰ Poetice, μετὰ εἰο, se-
cum. D. 392.

Εἰπεν, *dixerat*, 3. perf. sing. α. 1.
vel 2. ind. verbi εἶπω, dico. α.
116.

Εἰπτε, α. 1. imperat. εἶπω, di-
co, εἶπαθ', pro εἶπατε. D. 108.
113.

Εἰργον, *coercens*, pres. part. n. g.
ab εἶργω, f. ξω, arceo. ε. 492.

Εἶρεας, acc. pl. catus, conciones,
ab εἶρη, ἡ, comio, catus,
ab εἶρω νεσσο, vel potius dico.
D. 804.

Εἶρεσται, *enumerantes*, pro εἶρεται,
Dorice & pro ε, pres. part. f. g.
pl. num. ab εἶρω, dico, quod est
ab εἶρω, in fut. εἶρω, unde sup-
pullulavit novum verbum εἶρω,
Poetice εἶρω, dico. D. 38.

Εἶρημύθη, *constituta*, perf. part.
α. εἶρω, f. εἶρω, dico, pres. pass.
εἶρημι, ὅ Attice εἶρημαι. ε.
368.

Εἶρμυ, ἡς, ἡ, παρ. α. 226.

Εἶροπον, lanigerarum, πείρω, vel
πείρω, flecto, f. ξω, p. m. πεί-
ποκα.

- ποκα. *hinc* πόκ^ο, α, δ, vel-
lus, ὧ ἀρ^ο, ε^ο, τὸ, lana .
ε. 222. *Ἔ. 446.*
- Εἰρύμηναι, *praes. inf.* Dorice pro εἰ-
ρήναι, trahere, ab εἶνω, traho, pro
quo etiam dicitur εἶνω . Sic ὧ
εἶρωτο, 3. singul. plusquam perf.
pass. ε. 816. α. 138.
- Εἰς, ad, ἵκετο δ' εἰς κρείντα, ve-
nitque ad Creontem. *Ἔ. 71.*
- Εἰσαναβαίνω, *conscendens, praes.*
part. m. g. εἰσαναβῶσα, α. 2.
part. act. f. g. verb. εἰσαναβαί-
νω. *Th.* βαίνω, incedo, *f.* βήσο-
μαι, *p.* βέβηκα, α. 2. ἔβην, α.
2. opt. βούλω. *Ἔ. 57. 939.*
- Εἰσανών, *scandens, α. 2. part. Th.*
ἔμι, eo. *Ἔ. 761.*
- Εἶσατο, *videbatur, α. 1. med. ab*
εἶδω, video, *f.* εἶσομαι, α. 2. εἶ-
δον, ὧ ἴδον. *Ἔ. 700.*
- Εἰσαφύκει, *reversus est, ex εἰς, δέδοκ*
ὧ ἵκνω, venio. *Th.* ἵκνομαι,
venio. *f.* ἴξομαι, vel ἵκω, ἴξω,
venio. α. 45.
- Εἶσε, α. 1. ind. act. verbi εἶω, col-
loco, induo, *f.* εἴσομαι, α. 1. m.
εἰσαμύλω, *p.* εἴμαι.
- Εἶσι, pro εἶσι, *Vadit, ab εἶμι, eo.*
Ἔ. 972. εἶσι, eunt (ut vertunt)
ab εἶμι, eo, vado. *quamvis hoc*
in loco commode εἶσι ab εἶμι es-
se possit. Nam εἶμι eo, in 3. pl.
non formatur εἶσι, sed in tertia
singulari εἶσι. α. 113.
- Εἶσι, sunt. α. 12.
- Εἰσπαρῶσα, *transivi, ab εἰσπαρῶ.*
Th. παρῶ, transseo, *f.* ἦσα, ὧ
ἄσω. α. 753.
- Εἶσκειν, *assimilare, praes. inf. pro*
εἶκναι *Poetice. Th.* εἶκω, *f.* ξω,
similis sum. ε. 62.
- Εἰσόναι, *donec, ex εἰς, vel εἰς, ad.*
ὧ ὄκω. α. 560.
- Εἰσῆκει, *stabat, 3. singul. plusq.*
ab ἴσκημι, sto. f. ἔσσω. *p.* ἔσκη,
ubi spiritus asper ex praesenti re-
peritur ceu initialis littera. α.
2. ἔστω. α. 284.
- Εἶσω, pro εἶσω, *infra, Poetice cum*
Genit. Th. εἰς, vel εἰς, *ad. α.*
151.
- Εἶχε, *habebat, imperf. verbi εἶχω,*
- f.* ἔξω, ὧ σχῆσω, *p.* ἔσχηκα.
α. 2. ἔσχον. α. 214.
- Εἶως, *Poet. pro εἰως, donec, ad-*
verb. Th. εἰς, *sicut. α. 378.*
- Εἶ, ex, *praeposit. regit genit. α.*
70.
- Εἰκύντο, *superabat, imperf. a καί-*
νυμι. Th. καίνω, *proprie occido.*
item vinco. per syn. speciei. α.
4.
- Εἰκλέσσε, *vocavit, α. 1. pro ὀκλ-*
λασε, Poetice, a καλέω. f. ἔσω.
p. κέκληκα. *Ἔ. 391.*
- Εἰκρυνώκτο, *confirmabant, 3. pl.*
α. 1. *med. a κερταῖω, confirmo.*
Th. κρῆτος, ὧ per *metasthesin*
κῆρτες, ε^ο, τὸ, robur. Ἔ. 676.
- Εἰκός, *procul, longe, cum Genit.*
α. 217.
- Εἰκός, *singulari, ἔκασον, ἐκδύ,*
ἔκασα. α. 283.
- Εἰκῆτη, *Hecate, nomen mulier. Ἔ.*
406.
- Εἰκατηβύλη, α, δ, *qui procul te-*
la ejaculatur. Epitheton Apolli-
nis, ab εἰκός, procul, ὧ βάλω,
jacio. α. 58.
- Εἰκατηβαλέτω, *genit. Aeolice, pro*
εἰκατηβαλέτῃ, ab εἰκατηβαλέτης,
α, δ, *ex βάλω, ε^ο, τὸ, relam,*
ὧ εἰκός. *Adv. procul. α. 100.*
- Εἰκτόμβας, *ἐκτόμβῃ, ης, ἡ, Sa-*
crificium solenne, constans cen-
tum bobus, h. e. centum num-
mis argenteis, in quibus bos pi-
ctus erat, ex ἐκῆτον, centum, ὧ
βῆς, Dorice βῆς, bos, δ, ἡ. α.
479.
- Εἰκτόν, *centum. α. 129.*
- Εἰκτεγαῖα, *prognata, praet. med.*
part. f. g. ab ὀκτεγαῖα, praeter-
med. verbi ὀκταῖω, pro ὀκτῆγο-
μαι, enascor. Th. γέγομαι, *gi-*
gnor. f. 1. ἡρώταμαι, p. γεφύω-
μαι, α. 2. *m. ἀφωδύλω, α. 1. m.*
ἐγενήκω. p. m. γέγονα. Ἔ. 76.
- Εἰκρυόμεθα, *nati sumus. α. 2.*
m. pl. num. Jon. pro ἐξεγρυόμε-
θα. Th. γέγομαι. α. 648.
- Εἰκ-ἐγέλασε, α. 1. *Jon. pro ἐγέ-*
λασε, a γελῶ, video. ε. 59.
- Εἰκύν, *dat. ab ὀκύνω, η, ον, il-*
le, α, ud. α. 72.

- 458
- Ε. Κ. Λ.
- Εκίπτο, *jacebat, imperf. α κίμαι, jaceo, f. κίσομαι. α. 172.*
- Εκέλευτο, *acclamavit, seu acclamaverat, imperf. α κέκλωμαι, pro κέλωμαι, cum clamore ju-beo. α. 341.*
- Εκέλευσε, *α. 1. ind. α κελάω, jubeo, f. δέω. Tb. κέλω, ju-beo. α. 60.*
- Εκέρβητο, *α, δ, eminus jaculans, ab εκας, procul, eminus, & βρ-λῆ, jactus, mutato α in η. Tb. βέλω, jacio. f. 94.*
- Εκίπτο, *dativus, qui Poetice poni-tur Adverbialiter. Tb. εκών, ον-το, δ, voluntarius. ε. 4.*
- Εκίον, *imperf. α κίω, eo, accuro, ex ίκω per metathesin. α. 277.*
- Εκκορυφώσω, *summam & brevi-ter perstringam, f. 1. verbi & κορυφώω, f. ώω. Tb. κορυφῶ, ῆς, ῆ, vertex, q. d. summa capita indicabo. ε. 106.*
- Εκλεψῖ, *pro εκλεψε, surripuit, α. 1. ind. verbi κλέπτω, furor, f. ψω, p. κέκλεψα, p. med. κέ-κλοπα. ε. 31.*
- Εκλίθη, *inclinata est, α. 1. ind. pass. verbi κλίνω, inclino, f. νῶ, p. κέκλινα, α. 1. εκλινα, p. m. κέκλινα. f. 711.*
- Εκλονόοντο, *imperf. pass. α κλονέω, commoueo, f. ῆω. Tb. κλονῶ, α, δ, motus. α. 317.*
- Εκλυς, *imperf. α κλυω, audio, f. ὶσω. α. 68.*
- Εκπάλγας, *stupendos, pro εκπλά-γας, per metath. ab εκπλησσω, f. ξω, p. χα, attonitum reddo, in α. 2. αἰ. ἐξέπλავον. ε. 153.*
- Εκπλεῖς, *expleti, gen. ab εκπλεῖς pro εκπλέω. Tb. πλέω, ple-nus. ε. 776.*
- Εκρεβοντο, *lisigabant, imperf. pass. eodem sensu accipitur hoc ver-bum, 1. Cor. 6. 1. Tb. κρένω, judico, f. νῶ, p. κέκρεμα. f. 535.*
- Εκρύψε, *abscondit, α. 1. ind. ver-bi κρύπτω, occulto, f. ψω, p. κέκρυφα. α. 2. ἐκρύβον. ε. 47.*
- Εκτελέω, *perfecta, acc. ab & τελέω, ε, δ, ῆ, perfectus.*
- Tb. τέλω, ε, δ, το, finis. ε. 464.
- Εκτελέσῃ, *perfecerit, α. 1. sub. verbi & τελέω, perficio. Tb. τέ-λω, finis. ε. 563.*
- Εκτενε, *occidit, α. 1. αἰ. α κτεί-νω, occido, f. κτανῶ, p. ἐκτα-να, α. 2. ἐκτανον. f. 527.*
- Εκτη, *sexta, εκτο, ε, δ, sextus. Tb. ἐξ, sex. ε. 780.*
- Εκτομύσας, *α. 1. part. α τολ-μῶ. Tb. τολμῶ, ῆς, ῆ, auda-cia. Alii legunt & τολυμπάσας, quæ lectio est melior. Tb. τολύ-πη, ῆς, ῆ, lana carpta, & pe-κα, & operi parata. α. 44.*
- Εκτός, *vel ἐκτοσθεν, extra. Tb. & vel ἐξ, ex. ε. 727.*
- Εκτύπας, *intonuit, α. 2. α κτυπέω, resono. α κτύπω, α, δ, fragor. sicut α φιλέω φιλοι. Tb. τύπτω. f. ψω, verbero. α. 383.*
- Εκφυγες, *elapsa sunt, α. 2. ind. pro ἐξέφυγε, ab & φάγω, effu-gio. f. & φάβομαι. p. m. & πέφαγα. Tb. φάγω. f. 182.*
- Εκών, *οἶτο, δ, voluntarius. f. 232.*
- Ελαίω, *dat. sing. ἐλαίω, ῆ, olea. nomen arboris, ἐλαιον, α, το, fructus, oleum. ε. 570.*
- Ελάσας, *Jon. pro ἤλασας, 3. pl. α. 1. ab ἐλαω, agito, incito, pro quo usitatus ἐλαύνω, f. ἐ-λάω. ἐλάσας, α. 1. Aol. opr. ἐλάσας, adigens, part. α. 1. αἰ. pro ἐλάσας metri causa. f. 522. α. 372. ε. 475.*
- Ελάτης, *pro ἐλάτας, dat. pl. Jon. ἡ ἐλάτη, abies. sic dicta a ven-torum agitatione. ε. 507. α. 190.*
- Ελάφω, *gen. Jon. ab ἐλαφῶ, δ, & ῆ, cervus, quasi ἐλαφρός, cer-vus est levis. α. 402.*
- Ελαφρότερος, *levior, comparat. ab ἐλαφρός, ῆ, δ, levis. ε. 415.*
- Ελαῖνοι, *ducat. pres. opr. ab ἐλαί-νω, f. ἐλάω, agito. ε. 441.*
- Ελαχει, *sortita est, α λαχῆναι, sortior. in α. 2. αἰ. ἐλαχοι, f. λῆξομαι, λαξομαι, & κληρώσο-μαι. perf. Att. ἄληξα. p. med. λήλογχα. f. 424.*

Ελαγ-

Ε.
Ἐλεγχ, α, τὸ, *probrum, dedecus*. *Tb.* ἐλέγχω, ξω, *arguo*.
ῥ. 26.
Ἐλέω, *capere, pro ἔλεν, dialys. Jonica. α. 2. inf. ab αἰρέω, capio. α. 337.*
Ἐλέκτο, 3. *sing. plusq. perf. pro ἐλέεκτο, concubuerat, verbis λέγομαι, cubo, f. ξομαι, p. λέλεγμαι. α. 46.*
Ἐλεν, *invafit, α. 2. ind. pro ἔλεν, ab αἰρέω, capio. Vide ἐλέσθαι. ῥ. 167.*
Ἐλέτης, *genit. ab ἐλέτη, ἡ, nomen speciofiffimæ mulieris. ε. 164.*
Ἐλεόν, *pro ἔλεον, per syncopen, mifere. ἔλεον, mifer. ἔλεον, miferetor. Tb.* ἔλε, α, ὁ, *mifericordia. ε. 203.*
Ἐλέσθαι, *capere, α. 2. med. infinit. ab αἰρέμαι, f. 1. αἰρεθῆσομαι, p. ἡρημαι, α. 2. med. εἰλόμην. ε. 285.*
Ἐλε, *elige, Dorice pro ἔλε ad formati τυκῶ, ἐέω, α. 2. med. imp. ab αἰρέομαι. ῥ. 549.*
Ἐλεσθῆρ, ἐλεσθῆρ, ἡ, *nomen proprium urbis in Βαωτια. ῥ. 54.*
Ἐλεφαίρω, *imperf. decipiebat. Tb.* ἐλεφαίρω, *decipio. ῥ. 330.*
Ἐλέφαντι, *eboni, dat. sing. ab ἐλέφας, αντ, ὁ, elephas. α. 141.*
Ἐλήλαται, *ductum est, 3. sing. præter. pass. ab ἤλακα, in præter. pass. ἤλαμαι, ὅτ̃ facta Attica reduplicatiōne ἐλέλαμαι. Tb.* ἐλέλω, *agito, f. ἐλάσω, p. ἤλακα. ῥ. 726.*
Ἐληται, 3. *sing. ab ἔλωμαι, η, ηται, α. 2. med. subj. ab αἰρέομαι, capio, f. 1. pass. αἰρηθῆσομαι. p. ἡρημαι, α. 2. m. εἰλόμην. ponitur ὅτ̃ ἤληται, per τμησιν pro ἀφῆληται. ε. 319. ὅτ̃ 603.*
Ἐλθαι, α. 2. *opt. æt. venerit, ἔλθης, subj. ἐλθῶν, inf. ἐλθόντ, genit. part. ab ἔρχομαι, venio. f. ἐλάσσομαι. α. 2. ἤλυδον, ὅτ̃ per syncopen ἤλδον, ες, ε. p. m. ἤλυθα, Att. ἐλῆλυθα. ε. 531.*
Ἐλίκας, *acc. pl. ἐλίκαςον, dat. pl.*

Λ. 459
curvas, q. d. anfractuofas, ab ἐλιξ. Tb. ἐλέω, *verso. ε. 450.*
Ἐλίκη, *nomen urbis. α. 475.*
Ἐλικοβλέφαρ, α, ὁ, ἡ, *cui palpebræ sunt volubiles, tortiles, aut nigra, ab ἐλίκος, ἡ, volubilis, hoc ab ἐλίσσω, volvo. Tb.* ἐλέω, *verso, ὅτ̃ βλέφαρον, α, τὸ, palpebra. ῥ. 16.*
Ἐλικῶν, ἄν, ὁ, *nomen montis, qui nomen habuit ab anfractuofis viis. ε. 637. ῥ. 2. 23. hinc*
Ἐλικωνιάδες, *Musæ, ἐλικωνιάδεος, dat. pl. Jon. ε. 63. ῥ. 1.*
Ἐλικωπιδι, *dat. ab ἐλικωπιδι, ἰδ, ἡ, limis oculis contuens, ex ἐλιξ, quæ vox etiam adjectivè capitur, pro intorto, hoc ab ἐλέω, verso, ὅτ̃ ὤψ, oculus. Tb.* ἐπτομαι, *video. ῥ. 307.*
Ἐλιποι, *liqueverunt. 3. pl. α. 2. æt. α. λέπω, linguo, f. ἴω. p. φε. p. m. ἐλοπινα. ε. 154.*
Ἐλκε, *trabebat, imperf. Jon. pro ἔλκον, ες, ε, ab ἔλκω, traho, f. ἔλξω. α. 158.*
Ἐλκῆδον, *adverb. luctando, attrahendo, ut supplanetur, vel sublimis sternatur. Tb.* ἐλκω, *f. ξω, traho. α. 302.*
Ἐλκεσεν, α. 2. *ind. Poet. pro ἔλκεσεν, verb. λαμβάνω, capio, f. λήψομαι, p. λέλκεα, ὅτ̃ Attice ἔλκεα, α. 2. ἔλκεσεν, ες, ε. ῥ. 179.*
Ἐλκῆδ, *genit. ab ἐλκῆς, ἄδ, ἡ, Græcia. ε. 631.*
Ἐλεδανοῖσι, *dat. pl. Jon. manipulis. Tb.* ἐλέω, *convolvo. α. 291.*
Ἐλοπας, *mutos, acc. pl. q. d. ὅς ἐλκεται ἡ ὀψ, quos deserit vox, ab ἔλκω, ὀπ, qui vocem edere nequit, ab ὀψ, ἑπός, ἡ, vox, ὅτ̃ λέπω, linguo. α. 212.*
Ἐλπίς, ἐλπιδ, ἡ, *spes. ε. 96.*
Ἐλπόμην, *sperans, præf. part. ab ἔλπομαι, Poet. pro ἐλπίζω. Tb.* ἐλπς, ἰδ, ἡ, *spes. α. 66.*
Ἐλυμ, τ, τὸ, *temo, ab ἔλω, traho. Tb.* ἐλέω, *verso. ε. 434.*
Ἐλύατο, *liberavit, α. 1. med. α. κῶω, solvo, f. σω, p. λέλυκα. ῥ. 528.*

Εἰμ', pro εἰμ', acc. ab ἐγώ, ego. s.

394.

Εἰμαρτάμεθ' ἔλθω, 3. dual. imperf. med. a μαρταμαι, pugno. α. 238.

Εἰμός, acc. pl. f. g. ab εἰμός, ἡ, ὄν, meus, a, um. s. 55.

Εἰμαχόντο, dimicabant, imperf. verbi μαχεσθαι, pugno, f. μαχίσσονται, p. μαχίσσονται. α. 301.

Εἰμβαλε, conjicis, 3. imperf. pro ἐμβάλλω. Tb. βάλλω, ἵω, jacio, p. βέβληκα, α. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. α. 433.

Εἰμβασιλίδον, es, e, imperf. pro ἐμβασιλίδων, verbi ἐμβασιλίδω, regno in. Tb. βασιλίδας, εἶ, ὄ, rex. 9. 71.

Εἰμβεβώς, insistsens, εἰμβεβαῖα, f. g. pl. perf. part. act. per crasin, pro ἐμβεβήκως, verb. ἐμβασιω, ingredior. Tb. βαίνω, eo. α. 195.

Εἰμίο, Jon. 6. poet. pro εἰμίο, 6. hoc pro εἰμίο, ab ἐγώ.

Εἰμελε, imperf. a μέλω, f. μελήσω, futurus sum. α. 126.

Εἰμελε, imperf. a μέλει, imperson. cura est, p. μεμέλους. s. 145.

Εἰμῶν, Jonice pro εἰμαι, praf. inf. ab εἰμί, sum. 9. 500.

Εἰμωίνω, curabat, imperf. a μωίνω, curo. Tb. μωίνω, εἶ, τὸ, animus. α. 368.

Εἰμωστο, pavanit, s. 1. m. a μωδομαι, f. ἡτομαι, cogito, machinor. a μωδω, εἶ, τὸ, cura. α. 49.

Εἰμωμε, mansit, imperf. a μωμω, maneo. Tb. μωμω, vā, maneo. α. 97.

Εἰμωστο, imperf. pass. verb. μωστομαι, idem quod μωγνυμαι, misceor. f. 1. μωγνύσονται, praf. perf. μωμυμαι, α. 1. εἰμωσθω, α. 2. εἰμωσθω.

Εἰμωπώς, adverb. dicto citius, q. d. ἄμω τῷ ἔπει, ab ἔπω, εἶ, τὸ, verbum. Tb. ἔπω, dico. α. 442.

Εἰμωμαῖα, f. g. p. m. part. a μωμω, cupio. α. 439.

Εἰμωμαι, esse, Aet. pro εἰμεται, Dor. pro εἰμαι. ab εἰμί, sum. α. 2. χο.

Εἰμωνέως, fortiter, adverb. μωνέως,

εἶ, τὸ, robur. 9. 712.

Εἰμωρε, fortitus est, per metathe- sin pro μωμωρε, praf. med. a μωμω, divido, fortior, praf. pass. μωμωμαι 6. Att. εἰμωμαι. s. 345.

Εἰμός, ἡ, ὄν, meus, a, um, ab εἰμ'. Tb. ἐγώ, ego. s. 269.

Εἰμωκω, retro, adv. Tb. κάλιν, rursus. α. 145.

Εἰμωκαδόν, juxta. Adverb. Tb. πέλας, prope. s. 732.

Εἰμωκαδόντες, inter se committentes, s. 1. part. pl. num. ab εἰμωκαδω, appropinquo. Tb. πέλας, prope. α. 109.

Εἰμωσας, incidet, pro ὠσας, s. 2. ab εἰμωπτω, incido. Tb. πῖπτω, cado, f. πεσῶμαι, p. πέπτωκα, s. 2. ἔπεσον, α. 2. part. πεσῶν. α. 420.

Εἰμωκας, tamen, Jonice pro εἰμωκας. s. 141.

Εἰμωκω, prope, adverb. ab εἰμωκαδω, appropinquo. Tb. πέλας, prope. α. 371.

Εἰμωκωμαι, inspirans, s. 1. part. Tb. πνέω, flo, spiro, f. πνέσω, p. πνέσθω. s. 506.

Εἰμωκωμαι, acc. Jon. ab εἰμωκωμαι, ἡ, mercatura. Tb. πωρ, trans- eo, p. m. πέπορα, unde est πόρ, s, ὄ, via. hinc εἰμωκωμαι, mercator. s. 644.

Εἰ, in, preposit. regit dat. pro εἰθα, ibi. α. 204.

Εἰσας, habitabat, imperf. a ναιω, habito. α. 14.

Εἰσλήγιον, similem, ex ἐν 6. ἡ λήγιον, similis, q. ex α. 6. λήγιον resonat, non absonus, vel q. d. ἡλὶς ἔγγιον. s. 128.

Εἰσπῶντες, hostes, ab εἰσπῶ, adverb. sus. Tb. ἀπῖ, pro. α. 184.

Εἰσπύχω, alium exonerare, ex- cernere, praf. inf. ex ἐν, dā, 6. ψύχω, f. ξω, refrigero. s. 757.

Εἰσπῶ, τὸ, spolia, ab εἰσπῶ, oc- cido. α. 367.

Εἰσπῶ, f. ξω, idem quod εἰσπῶ, occido. α. 194.

Εἰσπῶρ, spoliator, pro εἰσπῶρ, 6. spolia ferens, ab εἰσπῶ, τὸ, spo-

- spolia*, ὁ φέρω, α. 192.
 Ἐπείτα, Poetice pro ὀνέτα, ἡσθα, ab ὀνέτα, novem. α. 770.
 Ἐταυλῶ, α, ὁ, stabulum. Th. αὐλῇ, ἡ, aula, atrium. Th. 129.
 Ἐδεκάτη, undecima, ab ἐ, unum, ὁ δέκα, decem. α. 772.
 Ἐδμήσοι, popularibus, dat. pl. Jon. ab ἐδμήσῳ, qui in populo est. hinc ἐδμήσῳ τῶσδ' est morbus cuidam populo peculiaris. Th. δμήσῳ, α, ὁ, populus. α. 223.
 Ἐδοῖ, intus, adverb. hinc ἔδοδον, ex interiori loco, ἐνδοῖ, intus. Th. 964. α. 31.
 Ἐδυνέως, adv. valde accurate, ab ἐδυνῆς, εἶ, ὁ, ἡ, promptus, accuratus. α. 427.
 Ἐέρπων, α, τὸ, cor ὁ medulla arboris, γερῶν δὲ ἐνδρῶν ὁ μῆσεν, der Rern vom both. Th. ὄρυς, vōs, ἡ, quercus. α. 467.
 Ἐέδῃς, α. 1. ind. verbi ὀπίθῃμι, impono, f. θῖς, p. τέθεικα, α. 2. ἔδῃ. Th. 174.
 Ἐέρειν, ferat, α. 1. sub. ὀνέμαι, α. 1. αἰ. infinit. ab ἐνέτω, idem quod ἐνέγω, vel α φέρω, fero, f. οἶσω, α. 1. λῶεγγε, Poetice λῶεγγε, ὁ abjecto augmento, ἐνέγγε, α, ε. 561. Th. 784.
 Ἐνέμεν, distribuerunt, α. 1. ind. α νέμω, f. μῶ, tribuo, prae. νεμένην, α. 1. ἐνέμεν, p. med. νένομεν. α. 222.
 Ἐνέπε, propter, causa, adverb. α. 162.
 Ἐνέπειτο, inerat, 3. sing. imperf. ab ἐγκέμαι, f. νέσομαι. Th. νέμαι, jaceo. Th. 145.
 Ἐνέπιδωμι, α. 1. αἰ. ab ἐμπνέω, inspiro, aspiro. Thema πνέω, f. πνέω, flo, spiro. α. 131.
 Ἐνέπειναιτο, duxerunt, α. 1. med. verbi ἐμπνέω, facio in. Th. πνέω, ὦ, facio. Th. 7.
 Ἐνέπω, alloquens, prae. part. Th. ἔπω, dico. α. 1. ἔπα. α. 192.
 Ἐνερθε, infra, adverb. Th. ἔρα, α, ἡ, terra. Th. 720.
 Ἐνέροισι, inferis, dat. pl. Jon. idem quod γένεχθονις. Th. ἔρα, α, terra. Th. 850.

- novilunium*. Th. ἔ-
 νῳ, seu ἐνῳ, annus. α. 768.
 Ἐνέσῳ, placide, genit. ab ὀνέης, εἶ, ὁ, bonus, placidus. Th. est ἔδς, εἶ, ὁ, bonus. Th. 65.
 Ἐνῆρατο, α. 1. m. ab ἐναίρω, occido. f. ἀρῶ. α. 1. ἔνῆρα. Th. 316.
 Ἐνῆα, hic, ibi. α. 493. hinc ἐνῆαπερ, idem quod ἐνῆα. Th. 386.
 Ἐνῆαδα, hic, buc, adv. Th. ἐνῆα. α. 652.
 Ἐνῆεν, hinc, adverb. de loco. Th. ἐνῆα, hic, illic. α. 285.
 Ἐνῆρψμασθαι, inferere, α. 1. inf. m. ab ἐντρέψω, alo in. Th. τρέψω, alo. f. θρῆψω. p. τέτρεψα. α. 2. ἔτρεψαν. p. m. τέτρεφα. α. 779.
 Ἐνί, in, poet. pro ἐν. α. 276.
 Ἐναιῶσα, quotannis, ab ἐναῶσῳ, α, ὁ, ἐ, ἡ, annuus. Th. ἐναῶ-
 τες, annus, q. d. εἰς ἑαυτὸν ἐ-
 πανελθὼν. α. 447. Th. 58.
 Ἐναιῶσθε, repone, pro ἐγγε-
 σο, 2. sing. α. 2. med. imperat. ab ἐγκατατίθῃμι. Th. τίθῃμι, pono. α. 27.
 Ἐνίσταν, proloqui, prae. inf. pro ὀνέπων. Th. ἔπα, dico. α. 1. ἔπα. Th. 369.
 Ἐνίστατες, novennio, ἐνιστῆς, novennis. Th. ab ὀνέτα, novem, ὁ ἔτῳ, εἶ, τὸ, annus. Th. 801.
 Ἐνιστῆς, dual. num. ab ὀνέτα-
 ρῳ, α, ἡ, novennis, ab ὀνέτα, ὁ ἔτῳ. α. 434.
 Ἐνίκα, οἱ, αἱ, τὰ, novem, ἀκλι-
 τον. Th. 56.
 Ἐνίπετα, poet. dicite, pro ὀνέπετε, prae. imperat. ab ἐνέπω. Th. ἔπα, dico. α. 1. ἔπα. α. 2. ἔπον. α. 2.
 Ἐνίστησι, dat. pl. Jon. ὁ Poet. pro ὀνέστατος, ab ὀνέστα, consilium, sicut σάωσις, intelligentia est, α σάωσις, ita ἐνέσις ab ἐνί, im-
 mitto. Th. ἔω, mitto. Th. 494.
 Ἐνῆρι, perendinum, ab ἐν, seu ἐν, vel ἐν, seu ἐν, vetus, (sub. ἡμέρα.) α, est parage Poetica. Th. ἐνῶ seu ἐνῶ, annus. α. 408.

Εἰσοσάγει, Neptunus, ab ὀνόω, moueo, ὁ γαῖα, terra. α. 104.
 Εἰνύχῳ, η, ον, seu ἑνύχῳ, nocturnus, adject. Tb. νύξ, nocte, ἡ, nox. Σ. 10.
 Εἰσῆσται, sensit, ut ὁ ὀνόσται, α. 1. ind. α νοῶς, cogito. Tb. νόῳ, νῆς, mens. α. 89.
 Εἰσπλῶ, clamorem, ab ὀνέπω, dico. Tb. ἔπω, dico. Σ. 708.
 Εἶσος, εως, ἡ, motus, ab ὀνώ, moueo. Tb. εἶς, εἷς, unus. Σ. 681.
 Εἰσοσάθει, terra quassator, ex ὀνόω, moueo, inde εἰσος, motus, ὁ χθονί, terra, quod terram moueat. Neptuni Epiteton. α. 665.
 Εἰσός, intus, adverb. α. 267.
 Εἴτωθεν, ὁ εἴτωθεν, idem quod ὄντος. α. 540. 518.
 Εἴτωμαθαι, α. 1. med. infinit. ab ὀντωμαι, apparere. Tb. εἴτα, εἴτη, τὰ, arma. α. 630.
 Εἰνάλιοι, gen. Jon. ab ἐνάλιῳ, α, ὁ, Mars. Tb. Εἰνὰ, ἡ, Bellona. α. 37.
 Εἰνὰ, ὁ, ἡ, Bellona, ab ὀνώ, perimo. Σ. 273.
 Εἷς, ex, praeposit. reg. genit. α. 148.
 Εἷδι, α, ὁ, nomen viri. α. 180.
 Εἰλαπαῖν, diripiet, f. 1. Tb. λαπαῖω, sive λαπάσω, f. ξω. euacuo. α. 187.
 Εἰλαλάσθαι, evitare, α. 1. med. infin. Vide supra ἀλέσθαι. α. 105.
 Εἰμείβετο, imperf. Jon. abiecto augmento, verbi εἰμαιβόμεναι, immitto. Tb. αἰμείβω, f. ψω, commuto.
 Εἰκπάτης, blanditias, acc. pl. ab ἀπάτη, dolus. Tb. ἀπατάω, decipio. Σ. 205.
 Εἰκπατήσας, pro εἰκπατήσας. α. 1. ind. Tb. ἀπατάω, f. ἦτω. decipio, proprie παῖτα ἀπάγω, α via aliquem abduco in devisa, hinc εἰκπατήσας. α. 1. sub. α. 321.
 Εἰκπαπίσκω, fallens, Poet. idem quod εἰκπατάω. Σ. 537.
 Εἰκῶτις, denovo, adv. Tb. ἐστ ὦ, turpis. Σ. 915.

Εἰσγίνοντο, procreati sunt, α. 2. m. cum Genit. verbi ἐκγίνομαι, enascor. hoc α γίνομαι, nascor. Vide in γένεσι. Σ. 124.
 Εἰσθόρα, α. 2. αθ. ab ἐκθόρῃ, profilio. Tb. θόρω, vel θόρῃ, salio. Σ. 281.
 Εἶω, habebit, f. 1. Tb. ἔχω, habeo. α. 2. ἔσχω. α. 270.
 Εἴσις, Poetice pro εἴης, deinceps, ordine. Σ. 809.
 Εἴκοντα, sexaginta. α. 562.
 Εἰλαῖν, Poetica ἦ α erenthesi, pro ἐλαῖν: ab ἐλαῖω, f. αῖω, expello, p. ἐλάω. Tb. ἐλαῖω. f. αῖω. agito. Σ. 491.
 Εἰλαῖσι, expellunt. p. f. verbi ἐλαῖω. ἐλάω, α. 1. αθ. verbi ἐλαῖω, f. αῖω, p. κα. α. 222. Σ. 820.
 Εἴλοτο, exemit. α. 2. m. ab ἐλαίωμαι. Tb. αἴρω, capio. f. ἦω, p. ἦρκα, α. 2. ἔλω. α. 104.
 Εἰλῶν, exire, α. 2. inf. ἐλαῖω. α. 2. part. Tb. ἔρχομαι, venio, f. ἐλδομαι. α. 2. ἔλδω. p. med. ἐλκω. Σ. 772.
 Εἴμαιν, f. 1. inf. pro ἔμαιν Jonice. Tb. ἔχω, habeo, f. ἔω, p. ἔσχω. α. 2. ἔσχω. Σ. 394.
 Εἰσάω, α. 1. ind. verbi εἰσάω, f. ξω. Tb. ὀσάω, occido. Σ. 289.
 Εἴπτη, α. 98. α. 2. indic. αθ. ab εἰπίπτω. f. ὀκπῶ, α. 2. αθ. εἰπῶ.
 Εἰσπῶντες, α. 2. part. αθ. Tb. εἰπῶ, f. ψω, cado. in α. 2. αθ. ἔρπον. α. 174.
 Εἰρύσας, α. 1. part. ab εἰρύω, ex- traho. Tb. εἰρύω, f. ὤω, traho. α. 624.
 Εἰτέλεσεν, ὁ εἰτέλεσεν, pro ἰ- ξετέλεσας, perfecit, α. 1. ab ὀ- τελέω, perficio. εἰτέλεσεν, im- perf. pass. Tb. τέλῳ, finis. α. 83. Σ. 1002.
 Εἰσπῶν, emersit, α. 1. pass. ab ὀσπῶ, emergo, pro εἰσπῶν, per erenthesin ἦ α. Tb. ὀσῶ. f. νῶ. p. κέσχω. α. 1. ὀσχω. ostendo. Σ. 200.
 Εἰμῶς, α. 1. ind. euomais, ab εἶω.

- ἐξομῶ. *f. έσω. Th. έμῶ, ω, f. έσω, vomo. S. 497.*
- Εἰσῆρχον, *incipiebant, duces erant. 3. pl. imperf. act. ab εἰσέρχω. Th. εἰσρχομαι, incipio. α. 203.*
- Εἰσῆκετ', *pervenit, α. 2. med. εἰσινόμελῳ, α, ετο. verbi εἰσινέομαι, pervenio. Th. ἰνέομαι, venio, f. ἱέομαι, p. ἱγμαι, α. 2. med. ἰνόμελῳ. α. 471.*
- Εἰς τὸν, *verbale, οἷς ἐκ εἰς τὸν ἐστὶ, quibus non exire licet. ab εἰσέμῃ, exeo. Th. εἰμῃ, εσ. S. 732.*
- Εἰς ἐπίθεν, *poet. pro εἰς ἐπίθεν, adverb. a tergo. Th. ἐπίσω, retrorsum, retro. α. 130.*
- Εἰς ἄχ', *adverb. pro εἰς ἄχῃ, excelsenter, ab εἰσάχῳ, excello. Th. εἰχῳ, f. εἰχῶ ὃ σχῆμα, habeo. α. 771.*
- Εἰσὶν ὅτε, *part. praet. med. ab εἰσῷ, similis sum. hinc εἰσῖνα dicitur pro οἰκῇ, sicut εἰσῖνα pro ὤρεα. α. 215.*
- Εἰσὶν ἄν, *part. med. spero, ab εἰσπομαι. Th. εἰσπῖς, ἰδῶ, ἡ, spes. α. 473.*
- Εἰς τὸν, *ἐστὶν, ἐστὶν, gen. dat. ὃ acc. ab εἰν. Poet. pro ὡν, ab εἰμῇ, sum. α. 474.*
- Εἰς, *suus, hinc genit. Jon. εἰοῖο, pro εἰς. S. 472.*
- Εἰς τε, *praef. part. f. g. ab εἰμῇ, sum. α. 290.*
- Εἰς, *pro ἐπὶ, in, praeposit. α. 33.*
- Εἰς γὰρ, *adduco. f. εἰς, p. ἡχῃ, α. 2. ἡγοι ὃ Ἀστίε ἡγογοι. Th. εἰγῷ, duco. S. 176.*
- Εἰς αὐτοῖς, *probaaverit, α. 1. act. opt. Aol. ab εἰσινέω. Th. αἰδῶ, α, ὁ, laus. α. 12.*
- Εἰς αὐτῶν, *genit. ab εἰσινῇ, gravis. Th. αἰδῶ, α, ὁ, laus. S. 768.*
- Εἰς τῶν, *animum adjice, praef. imperat. ab εἰσινέω, f. έσω, praet. εἰσινέω, α. 1. ἐπῖνωσα, hinc in sub. εἰσινέω, ης, η, p. m. ἐπῖνωσα. α. 273.*
- Εἰς αὐτοῖς, *infilis, praef. part. εκ ἐπὶ ὃ ἀλλομεῖ. Poetice ἀλλομεῖ, sic ἱκμεῖ, ἄρμεῖ, pro ἱκόμενῳ, ἀρόμενῳ. Th. ἀλλομαι, f. ὤμαι, salio. S. 815.*
- Εἰς αὐτοῖς, *sufficientem, praef. part. vide ἄρμεῖ. α. 599.*
- Εἰς αὐτοῖς, *3. pl. α. 1. med. comedunt, α. πῶν, vel πῶμαι, possideo, vescor. praet. pass. πέπαιμαι. S. 642.*
- Εἰς αὐτῶν, *fruitur, ab εἰσινέω. Th. αὐτῶν, ας, ἡ, qui fruitur aura, qui respirare potest. S. 238.*
- Εἰς αὐτῶν, *α. 1. ind. vexavit, constrinxit. Th. πῶν, ης, ἡ, pruina. unde παχρῶν, ω. α. 358.*
- Εἰς, *pro εἰς, acc. pl. ab ἐπῶ, εἰς, verbum, ab ἐπῶ, dico. α. 117.*
- Εἰς αὐτοῖς, *ingredi fecit. α. 1. act. active capitur, verbi ἐπῖβαινα, ex ἐπὶ ὃ βάλω, eo, f. βῖσμαι, p. βέβηκα, α. 2. ἐβῶ. α. 578.*
- Εἰς αὐτοῖς, *dat. pl. Jon. pro εἰς αὐτοῖς, ab ἐπῶ, εἰς, το, verbum. Th. ἐπῶ, dico. α. 184.*
- Εἰς αὐτοῖς, *α. 1. verbi ἐπῖνῳ, impono. f. εἰς. εἰδῶ, α. 2.*
- Εἰς, *postquam, quoniam. α. 120.*
- Εἰς αὐτοῖς, *festinabat, imperf. Th. ἐπῶν, urgeo, f. εἰς.*
- Εἰς αὐτοῖς, *deinde. Th. εἰς, postea. α. 614.*
- Εἰς αὐτοῖς, *imperf. verbi ἐπῖνῳ, jaceo super, impossus sum. f. κέσμαι. Th. κέμαι, jaceo. S. 143.*
- Εἰς αὐτοῖς, *injecit, α. 2. act. pro ἐπῖνῳ, ab ἐπῖνῳ, superinjicio. Th. βάλω, αλῶ, jacio, p. βέβηκα, α. 2. ἐβῶ, p. m. βέβηκα. α. 98.*
- Εἰς αὐτοῖς, *missi, α. 1. ind. verbi πέμπω, mitto, f. ψῶ, p. ψῶ. S. 784.*
- Εἰς αὐτοῖς, *ως, ω, naviγῶν, 1. sing. α. 2. act. vel imperf. ab ἐπῖνῳ, pro ἐπῖνῳ, ad fortiam εἰδῶ, ως, ω, vel εἰδῶν, ως, ω, α. διδῶν, do. Th. πῶν, f. πῶν, naviγῶ. α. 648.*
- Εἰς αὐτοῖς, *3. pl. α. 1. med. indic. ab ἐπῖνῳ. Th. εἰνῶν, confirmo, corrobora. f. εἰδῶ. p. εἰδῶ. α. 1. εἰδῶ. S. 8.*
- Εἰς αὐτοῖς, *imperf. α. εἰνῶν, f. εἰνῶν. Th. εἰνῶν, εἰ, ὁ, angustus.*

- Εἰσέεινε, *ingemiscebat*, imperf. a
είνω, *gemo*, f. νῶ. Th. εἰνῶ,
εἶ, ὁ, *angustus*, arcus. §. 680.
Εἰσέσχετο, 3. sing. a. 2. med. ab
ἐπέχω, *animum ascendendo*, f. ἐ-
πέχω, a. 2. ἐπέσχω. Th. ἔχω,
habeo. f. ἔχω ὁ σχίζω. p. ἐσχί-
να. a. 2. ἐσχον. §. 177.
Ἐπεται, *sequitur*, pres. ind. Th.
ἐπαμαι, vel ἔπω. s. 220.
Ἐπέταλλε, *imperabat*, imperf. a.
ut ἐπετέλλει, imperf. pass. Th.
τέλλω, *instructum uentum*. §.
995.
Ἐπείρατο, imperf. uerbi ἐπιτέ-
ραμαι, *delector*. Th. τέρω, f.
ψω. *delecto*. §. 158.
Ἐπείρατο, *apparebant*, 3. pl. plusq.
perf. Poet. pro περασμένοι ἦσαν,
a φαίνομαι, *appareo*, f. 2. φαί-
νομαι, pres. pass. τέφωμαι, ὁ
Att. τέφωμαι, a. 2. ἐφάμην. u.
166.
Ἐπέσχε, *occidit*, imperf. a πέσχω,
idem quod φέω, *occido*, p. m.
πέφονα. u. 57.
Ἐπέσχε, a. 2. ind. a. ab ἐπιτρέ-
χω, *induco*, indico, f. σω. p.
κα, a. 2. ἐσχεδον, p. m. πέσχα-
δα. Th. φράζω, *dico*, *memoro*.
§. 74.
Ἐπιτρέχομαι, *excogito*, ἐπετρέστα-
το, a. 1. m. Poet. pro ἐπατρέ-
στατο. §. 160.
Ἐπέφυκε, *onata erant*, imperf.
uerbi πεφύκει, *idem quod φύω*,
nascor. §. 673.
Ἐπέφυκε, *prognata erant*, 3. pl.
imperf. a πεφύκει, u. e, quod
uerbum est a πέφυκα. Th. φύω,
gigno, *nascor*, f. σω. p. κα, a.
2. ἐφω. u. 76.
Ἐπέχων, *abstinere*, pres. inf. Th.
ἔχω, f. ἔχω. s. 134.
Ἐπέω, gen. pl. ab ἔπω, εἶπω,
τό, uerbum. Th. ἔπω, *dico*. s.
401.
Ἐπῆγε, *adduxit*. Attice pro ἐ-
πήγε, pres. m. vel a. 2. Th.
ἄγω, *duco*, f. ἔω. s. 240.
Ἐπειταυός, εἶ, ὁ, *annuus*. Th. ἔ-
τω, εἶτω, τό, *annus*. s. 31.

- Εἰπῶ, *aderat*, imperf. ab εἰμι,
sum. s. 114.
Εἰπῶν, *postquam*, ex ἐπὶ ὅ ἢ, pro
αἶν, ὅ hoc pro εἰν.
Εἰρήσται, *laudauerunt*, aor. 1. Poe-
tice, pro ἐπῆσαν, ab αἰδέω. Th.
αἰδέω, *laus*. §. 664.
Εἰπυνοῦν, *completa erat*. a. 1.
pass. ind. ab ἐπαίνο, *expedio*.
Th. αἰνῶ, *item αἰνέω*, perfi-
cia. u. 311.
Ἐπῆρτες, *amabilis*. Th. ἐπῆς, εἶ-
σα, αἰνῶ. s. 63.
Ἐπαραίας, *coarctatis*, ab ἐπαρῶς,
reclus. ὅ hoc ab ἐπάρω, f. ψω, re-
go. §. 598.
Ἐπὶ, *proposit*. regit gen. dat. ὅ
acc. s. 250.
Ἐπιβῆναι, *conscendere*, a. 2. inf.
Æolic. pro ἐπιβῆναι, ἐπιβῆσι-
μαι, *Jonice pro ἐπιβῆναι*, f. 1.
inf. ἐπιβάντες, ἐπιβᾶσαι, aor. 2.
part. ab ἐπιβῆναι, *conscendo*, f.
βήσομαι, p. βέβηκα, aor. 2. ἐ-
βην. u. 40. §. 396.
Ἐπιδείξα, *adverb. post meridiem*,
a δείλη, u. e, ἡ, *tempus pomeri-
dianum*, q. a δῖα ὅ ἐλη quum
Solis splendor desicere incipit.
Malo ἐπὶ δείλα, *circa pomeri-
dianum tempus*. s. 808.
Ἐπιδέρεται, *inspicit*, pres. ind.
Th. δέρω, *video*. f. 2. δρεῖω,
a. 2. ἔδρακον. s. 266.
Ἐπιδέσω, *dabo*, f. 1. uerbi δίδωμι,
do, a. 2. ἔδω, u. e. s. 394.
Ἐπίεισθε, *similis*. Th. εἶμι, ἔω,
similis sum. u. 182. §. 207.
Ἐπίεις, *impersans*, a. 2. part. a. Th.
τίθμι, pono, a. 2. ἔθμι. s.
695.
Ἐπιδήκη, u. e, ἡ, *accessio*, *additio*.
Th. τίθμι, pono. s. 378.
Ἐπίδοτο, *obtemperauerunt*, 3. pl.
a. 2. med. a τίδομαι, *assentior*,
a. 2. m. ἐπιδόμην, p. m. πέποι-
θα. pres. pass. τέπεισμαι, f. 1.
pass. πεπείσθην. s. 69.
Ἐπιδόξω, a. 2. a. εἰ. a δοξῶ, *sa-
lio*. u. 321.
Ἐπιδρόσκω, *insiliens*, pres. part.
f. g. Th. δρώσκω, *salio*. u. 438.
Ἐπίκλησι, acc. ab ἐπικλήσις, co-
gno-

gnominatio, ab ἐπὶ, ὅ καλέω, f. ἤσω, uoco. *Σ.* 207.
 Ἐπίκλοπ^Θ, furax. *Th.* κλέπτω, ψω, furor, p. m. κέκλοπα. ε. 67.
 Ἐπίκωροι, auxiliarii, ab ἐπίκω^Θ, α, ὁ, auxiliator. *Σ.* 815.
 Ἐπικρατέοντα, pl. part. pres. ab ἐπικρατέω, praevalco. *Th.* κρέτ^Θ, robur. α. 308.
 Ἐπικρατέως, Poet. pro ἐπικρατῶς, adverb. valide. *Thema* κρέτ^Θ, ε^Θ, τὸ, robur. ε. 204.
 Ἐπικυρτώντες, astollentes, Poetice dualis num. part. pres. ab ἐπικυρτώ, α, incurvo. *Th.* κυρτός, ῥ, ὁ, curvus. α. 234.
 Ἐπιλήθω, obliviscere, Jonice pro ἐπιλήθῃ, pres. imperat. verbi ἐπιλήθωμαι, obliviscor. *Th.* λήθω, f. σω, lateo, α. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα. ε. 273.
 Ἐπιμάρτυροι, testes, *Th.* μάρτυρ, ^Θ, ὁ, ὅ, ἡ, testis. α. 20.
 Ἐπιμαδῶς, arridens, α. 1. part. act. *Th.* μαδῶ, f. ἤσω, rideo leniter. *Σ.* 547.
 Ἐπιμαδῶς, nomen viri. ε. 85.
 Ἐπιμετρέω, mutuo dabo, f. 1. ab ἐπιμετρέω, in mensura addo. *Thema* μέτροι, τὸ, mensura. ε. 395.
 Ἐπιμίσγεται, commiscetur, pres. ind. α μίσγω, pro μίγνυμι, misco, f. ξω. *Σ.* 802.
 Ἐπιμωμητή, vituperabilis, ἡ. *Th.* μωμ^Θ, α, ὁ, dedecus. ε. 13.
 Ἐπιόντα, accedentem, α. 2. act. part. ab ἐπιμι, accedo. *Th.* ἐμι, eo. ε. 673.
 Ἐπιόρκον, perjurium. *Th.* ὀρκ^Θ, α, ὁ, iurandum. ε. 280.
 Ἐπιπάγχυ, prorsus, adverb. πάγχυ, pro πάν, valde. ε. 262.
 Ἐπιπειθέομαι^Θ, obtemperans, pres. part. α πείθομαι, vide in ἐπιθω. α. 369.
 Ἐπιπλομένων, gen. Jon. volventibus, ἐπιπλόμῃ^Θ, pro ἐπιπελόμῃ^Θ. *Th.* πέλωμαι, sum. α. 87.
 Ἐπιπλοῖν, implebant, 3. pl. α. 2. act. α πιπλάω, pro πιμπλάω, vel πίμπλημι, impleo, α. 2. ἔ-

πιπλοῖν, sicut α πλέω ἔπιμοι. *Th.* πλέ^Θ, α, ὁ, plenus. α. 291.
 Ἐπιπνεῖσι, inspirant, pres. ind. *Th.* πνέω, f. πνέσω, spiro. *Σ.* 872.
 Ἐπιρρέδοι, ex ἐπὶ ὅ ρέδ^Θ, α, ὁ, undarum fremitus, ἐπιρρέδος, α, ὁ, ἡ, auxiliator, utilis. ε. 558.
 Ἐπισωγερή, erumpens, ἡ. *Thema* σωγῶ, vasto, f. ξω. α. 264.
 Ἐπιστορέω, iteratam sationem. *Th.* στέρω, f. ἐρῶ, sero. ε. 444.
 Ἐπισυνῶς, scienter, adverb. ab ἐπίσυναμι, scio, ex ἐπὶ ὅ ἴσῃμι, scio. α. 107.
 Ἐπισυλαδῶν, adverb. ornate, succincte. *Th.* ἐσλῶ, mitto. item, orno, f. σαλῶ, p. ἔσαλῃ, α. 1. ἔσαλα, p. m. ἔσαλα. α. 287.
 Ἐπιστρέφεται, convertitur, pres. ind. α στρέφω, venio, f. ψω, p. ἔσραφα, α. 2. ἔσραφον. *Σ.* 753.
 Ἐπίσχε, pres. act. imperat. cohibe, inhibe, ab ἴσχω, pro ἔχω, inhibeo. α. 446. hinc ἐπίσχετον, in dual. 350.
 Ἐπιτέλεται, exoritur, pres. ind. hinc ἐπιτελομένης, Boeotice, pro ἐπιτελομένην, part. pres. genit. pl. g. f. *Th.* τέλω, verbum inusitatum. ε. 565.
 Ἐπιφρονε, acc. sing. ab ἐπιφρων, ον^Θ, ὁ, ἡ, prudens. *Th.* φρῶν. *Σ.* 122. ἐπιφροσύνησι, dat. pl. Jonice, pro ἐπιφροσύνης, ab ἐπιφροσύνη, prudentia. *Σ.* 661.
 Ἐπιχθόνιοι, in terris versantes. idem quod ἐπιγῆιοι, οἱ ἐπὶ τῇ γῆνι ὄντες. ἐπιχθονίῳσι, dat. pl. Jon. ex ἐπὶ ὅ χθῶν, σῆς, ἡ, terra. ε. 122.
 Ἐπιψάω, pres. part. ab ἐπιψάω, contingo. *Th.* ψάω, idem quod ψάω, tango. α. 217.
 Ἐπλετο, per syncopea, pro ἐπέλετο, factus est, α πέλωμαι, sum. item ἐπλετο, imperf. pro ἔπλετο. *Σ.* 425.
 Ἐμπλω, adverb. prope, ab ἐμπλάω, appropinquo. *Th.* πέλας, prope. α. 372.
 Ἐπείησεν, α. 1. ind. ἔχ^Θ ποιῶν, ve-

- vestigium facere*. α κτεῖω, *facio*. α. 678.
- Ἐπομοσθ, 3. sing. α. 1. act. subj. *Poetice*, pro ἐπομοσθ *juraveris*, ab ἐπομῶμι. f. ἐπομῶσω. Th. ἔμωμι, *juro*, f. ὀμῶσω, p. ὀμῶμῃ. §. 793.
- Ἐπορτοι, 3. pl. præs. ἐπορτο, *sequebantur*, pro ἔπορτο *abjecto augmento*, imperf. Jon. ab ἐπω, *sequor*. α. 277.
- Ἐποτᾶλει, *inspicere*. Th. ἔπτουαι, *video*, p. m. ὤκω, α. 1. pass. ὤφθω. α. 756.
- Ἐπίρυσεν, α. 1. ind. *irruit*, ex ἐπι, ὅ ἐρῶ, f. ὦ, *impetu fervor*. Th. ὄρω, f. ῥῶ, *vel prae, concito*. α. 442.
- Ἐπῶ, εἶ, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*. α. 451.
- Ἐποτατο, *volabat*, 3. sing. imperf. med. α ποτώμαι, *volare*, α ποτή, ῥς, ἦ, *volatus*. Th. κητώμαι, *vel κητώμαι*, *volo*. α. 222.
- Ἐποτρύνειν, *instigare*, præs. inf. act. Th. ὀτρύνω, f. ὠνῶ, *incito*, p. ὠνῃ. α. 595.
- Ἐπράει, α. 1. ind. pro ἐπρήει, α. πρήθω, *incendo*. §. 856.
- Ἐπτά, *septem*. α. 272.
- Ἐπταπόδιον, *septempedalem*, acc. ab ἐπταπόδης, ex ἐπτά, ὅ πῆς, *podos, pes*. α. 422.
- Ἐπτάπορον, acc. sing. *nomen fluvii*, q. d. *habens septem vias*. §. 341.
- Ἐπτάπυλῶ, *septem portas habens*, α πύλη, ης, ἦ, *porta*, ὅ ἐπτά, *septem*. α. 161.
- Ἐπτοίνται, *evolat*, 3. sing. præs. pass. α πτοῖω, *Poetice* πτεῖω, *terrefacio, attonitum reddo*. πτοέουαι, *attonitus sum*. item, *animo specto attento, qua significatio huc quadrat*. α. 443.
- Ἐπώνυμοι, α, τὸ, *nomen e re impositum*, ex ἐπὶ, ὅ ὄνομῃ, α τῶ, τὸ, *nomen*. §. 144.
- Ἐπῶσα, *concitavit*, 3. sing. α. 1. act. ab ἐπόω, *concito*. Th. ὄρω, ῥῶ, ὅ prae, *concito*. α. 69.
- Ἐραῖς, pro ἐραῖς, *adverb. ad lo-*
- cum, in terram, humi*. Th. ἔρα, ρας, ἦ, *terra*. α. 174.
- Ἐραῖς, *humii*. in prosa χαμαί, *adverb.* α. 419.
- Ἐραστός, α. 1. m. *amavit*, pro ἐράστω *Poetice*; ab ἐράω, αμο, f. ἄσω. hinc ἐράτος, *amabilis, jucundus*, ὅ ἐρατῆν, *amabilis*. §. 913.
- Ἐράτω, εἶ, ἦ, Erato, *nomen mulieris, vel Musæ, ab ἐράω, αμο*. ἐρατῆ, *amabilis*. §. 78.
- 247.
- Ἐργάζονται, *operantur*, ἐργάζομαι, imperf. pro ἐργάζομαι, *abj. augmento*, ἐργάζεσθαι, pro ἐργάζεσθαι, *Dorice, præs. imperat.* ἐργάσαιο, α. 1. med. opt. p. pass. ἐργάσασθαι. Th. ἔργον, *opus*. α. 150. 297.
- Ἐργυμν, *operi*, dat. sing. pro ἐργυμνῃ, *per metathesin* α ρέλω, f. ῥέξω, ὅ per metathesin ἔρξω, *facio*. §. 823.
- Ἐργον, *opus*, ἐργον, *gen. Jon. pro ἔργω, ἔργῃ*, pro ἐργα. α. 20. 21.
- Ἐρδαν, *facere*, præs. inf. ab ἐρδω, *idem quod ρέω*. α. 35.
- Ἐρεβῶ, εἶ, τὸ, Erebus, *est nomen gehennæ, caligo*, ἐρεβόσπον, *ex Orco*, pro ἐρεβας, φν, *est parage Poetica, ἐρεβανῇ, caliginosa*, ab ἐρεβῶ, εἶ, τὸ, *caligo*. §. 123. α. 17.
- Ἐρεμπομένης, *diruta*, præs. part. pass. ab ἐρεπῶ, *diruo*, f. ῥω. §. 705.
- Ἐρεμνῆς, *genit. sing. quasi ἐρεβανῆς, ab ἐρεμνῇ, obscura*. Th. ἔρεβῶ, εἶ, τὸ, *orcus*.
- Ἐρδῶμον, *per syncopen, pro ἐρδωμόμων, vel potius pro ἐρδωμον, α Themate ἐρδῶ, investi-* go. Vide Th. ἐρδῶ, f. ῥω, *ru-* do, α. 2. ἔργον. Alii ἐρδῶμον, *Dorice, pro ἐρδῶμον, ab ἐρῶ, seu ἐρέω, dico*. α. 474.
- Ἐρέω, *dico*. Th. ἔρω, *dico*. α. 200.
- Ἐρβρύχω, *valde mugientis*, *Jonice* pro ἐρβρύχῃ, ab ἐρβρύχης, α, ὅ, *valde mugiens, ex ἐρῶ, quod in compositione valet valde*, ὅ βρύχω, f. ῥω, *strideo, frendeo*. §. 832.

Eery-

Εργάποιον, *gen. Jon. ab ἐργάποιον*,
 u, o, h, Poetice pro ἐργάποιον,
 valde sonans. Th. δῆπον, u, o,
 sonitus. S. 41.

Εργε, certabat, imperf. pro ἔργε-
 ζε, ab ἐργω, certo. Th. ἐργε,
 lis. α. 5.

Ερδανής, εἶ, o, κ, h, Jonice
 pro ἐρδανής, valde virescens,
 ex ἐρ, intensiva particula, &
 δανω, vireo. S. 30.

Ερδον, h, ancilla, famula, ab
 εἶ, εἶ, ο, τὸ, lana. hinc ἔρ-
 δον, u, h, ancilla, qua lanifi-
 cium exercet. α. 600.

Ερπυκον, valde sonantem, ex ἔ-
 ρα valde (quæ est particula in
 compositione tantum usitata, in-
 tendens significationem) & ex
 πτυκον, u, o, sonus pulsu fa-
 ctus, per prosthesin ἔρπυκα, ο
 τυκον, u, o. Th. τυπτω, pul-
 so, verbero. S. 456. 930.

Ερρυδής, εἶ, o, valde gloriosus.
 Th. κρυδον, εἶ, ο, τὸ, gloria.
 S. 988.

Ερμυκον, valde mugientem, α μω-
 κω, mugio. boum proprium.
 α. 788.

Ερυνς, εἶ, o, h. Furia, peccato-
 rum ultrix, in acc. pl. ἐρυνας.
 α. 801.

Ερπ, cecidit, α. 2. Jonic. Th.
 ἐρέπω, everto, f. ψω, item, ca-
 do. α. 423.

Ερσιδον, h, lis, acc. ἥ ἐρσιδα,
 & ἔρσιν. α. 11. 28.

Ερσιταρες, antecedentes, α. 1. part.
 ab ἐρσιζω, f. ισω, contendo, cer-
 to. Th. ἐρσις, ιδον, h, lis. α. 437.

Ερσιδης, εἶ, o, ε, h, valde
 potens, ab ἐρ, particula in com-
 positione tantum usitata, inten-
 dens & augens significationem
 eorum, quibuscum componitur :
 & σιδον, εἶ, ο, τὸ, robur, vis.
 Th. σιδον, valeo, possum. α. 414.

Ερσιμυγγοιο, *gen. Jon. valde to-
 nantis. Th. σιμυγαγω, f. ηγω, ma-
 gnos strepitus edo.*

Ερσιμω, *gen. pl. ab ἐρσιμω, u, o,*

Ρedus, q. exελ φαινόμενον, quod
 vere nasci solet. α. 541.

Ερμῆ, dat. sing. ab ἐρμῆς, u, n,
 Mercurius, ab ἐρω, dico, nuntio.
 ἐρμῆμ, acc. Jon. pro ἐρ-
 μῆμ, ab ἐρμῆς. dicitur etiam
 ἐρμῆς, Poetice, pro ἐρμῆς. S.
 444. α. 68.

Ερῶ, f. 1. ab ἐρω. Th. ἐρῶ, f.
 ἐρῶ, & per metathesin, ἐρῶ.
 hinc ἐρῶς, α. 1. part. α. 325.

Ερῶσα, f. g. in masc. ἐρῶς, σ-
 τ, amabilis, ἐρως, ut, o,
 in malam partem accipitur. ἔ-
 ρον vero in bonam. Th. ἐρῶς,
 amo. S. 245. 120.

Ερῶ, u, o, amor. Th. ἐρῶ, a-
 mo. S. 120.

Ερρηξε, perripit, α. 1. act. α ῥήρω,
 vel ῥήρωμι, frango, f. ῥω, α.
 2. ἐρρηγον, p. m. ἐρρηγα. α.
 140.

Ερρίγων, formidanti, pres. part.
 act. ab ἐρρίγω, formido, quod
 est ab ἐρριγα, pres. med. verb.
 ῥιγῶ. Th. ῥιγον, εἶ, ο, τὸ, ri-
 gor, frigus. α. 228.

Ερρίψε, α. 1. indicat. verb. ῥί-
 πτω, abicio, f. ψω, p. ἐρρίφα,
 α. 1. ἐρρίφα, α. 1. part. ῥίψας,
 α. 2. ἐρριπον, p. m. ἐρριπα. S.
 181.

Ερρώοντο, ruebant, 3. pl. plusq.
 Poetice, pro ἐρρώοντο, α ῥώομαι,
 roboro, f. ῥώσω, α ῥώω, cuius
 passivum ῥώομαι, roboror. item
 fluo, ruo, in imperf. ἐρρώοντο,
 festinabant, ruebant. α. 230.

Ερῶδιον, dat. sing. nomen proprium
 loci, ab ἐρῶδιον, ας, h. S. 290.

Ερῶν, abducatur, pres. act. opt. ab
 ἐρῶν, inbibeo, f. ἐρῶ. α. 28.

Ερῶσαι, α. 1. act. infinit. ponitur
 pro imperativo, ἐρῶτο, pro ἐρῶ-
 τω, & ἔρῶτο, pro ἐρῶτω, ab ἐρῶ-
 μαι, quod idem est cum ῥώομαι,
 libero. hinc ἐρῶς, τ, ο, τὸ,
 munimentum, ab ἐρῶμαι, cu-
 stodio. α. 534. 622.

Ερυσάμυγτος, currum trahentes,
 pro ἐρυσάμυγτες, per metaplas-
 mum, ut ait Eustathius, in Ἰ-
 λιάδ. π. ex ἐρῶ, ἐρῶτω, τρα-
 γῶ

- ὁ ἄρμα, το, το, currus . α. 369.
 Ἐρυσάμενος, extractus, Poetice, pro
 ἐρυσάμενος, α. 1. part. med. ab
 ἐρύω, f. ὤω, traho. α. 457.
 Ἐρχεται, pres. ind. ἔρχομαι, ve-
 nio, f. ἐλθόμεαι, α. 2. ἦλθον,
 p. m. ἦλθον. α. 417.
 Ἐς, Poetice, pro εἰς, in. ἐς φάος,
 in lucem. β. 626.
 Ἐσται, 3. pers. pl. imperf. per sy-
 ftiolen Poeticam, ab εἶμι, sum .
 α. 161.
 Ἐσθω, pres. inf. ab ἔσθω, come-
 do, ὅ hinc ἐσθίω, idem . ε. 276.
 Ἐσθλός, ἡ, ὄν, bonus, α, um .
 dat. pl. Jon. ἐσθλοῖσι . ε. 212.
 119.
 Ἐσθλὸν, inspererit, Poetice pro εἰσ-
 θλόν. 3. singul. α. 2. act. subj. ab
 εἰσθίω, intueor. Th. εἶδω, video,
 f. εἶσομαι, sor. 2. εἶδον, ὅ ἴ-
 δον. ε. 608. β. 82.
 Ἐσθλόν, tendidit, pro εἰσθλόν-
 τετο. α. 2. m. 3. pers. sing. ver-
 bi εἰσθλόν-τετο. Th. τίθημι,
 pono. α. 2. m. εἰθέλω, so, το.
 β. 890.
 Ἐσθλός, Poetice pro ἡ, erat, ab εἶ-
 μι, sum . α. 150.
 Ἐσθλός, dispersit, pro ἐσθλός, α.
 1. ind. α. Th. σπένδω, vel
 σπένδωμι, diffipo, f. σπ. ε. 95.
 Ἐσποιέω, importare, α. 1. inf.
 act. α. κομίζω, porto. Th. κομίσω,
 curo. ε. 604.
 Ἐσπράγγισεν, striduit, α. 1. act.
 α. σπράγγω, fragorem edo. ὅ
 σπράγγω, imperf. α. σπράγγω-
 ζω. Th. σπράγγω. β. 579. 593.
 Ἐσπερίδες, Hesperides, ab ἑσπε-
 ρός, α, ὄ, vesper. Hesperides,
 h. e. Τρεῖς interpretate, vesper-
 tina hora, quibus tunc sunt po-
 ma, h. e. quo tempore stellae in
 Caelo videmus, tanquam poma .
 β. 215.
 Ἐσπετο, Poetice pro ἔπειτο, seque-
 batur, imperf. pass. ὅ ἔπειμαι,
 sequor. Poetice pro ἔπειμαι. ἔπει-
 τε, pro ἔπειτα, pres. imperat.
 verb. ἔπω, dico, β. 201. 114.
 Ἐσπέρη, α. 1. m. part. f. g. ἡ-
 ρα ἐσπέρη, aere involuta, pro
 ἐσπέρη, το σίγμω, Poetice du-
 plicatur. ab ἐπώω, f. ἔσω, in-
 duo. Th. ἔω, induo. α. 221.
 Ἐσται, erit, ὅ ἔσται, pro ἔ-
 σται, f. 1. ex εἶμι, sum . ε.
 182. 501.
 Ἐστέμεν, ὅ ἔστωμεν, fut. 1.
 part. verbi εἶμι, sum . ε. 56.
 Ἐστυμῶς, certatim, cum impe-
 tu, adverb. pro στυμῶς, per
 metathesin. Th. σάω, σάω, Poe-
 tice σάω, concutio. α. 340.
 Ἐστυ, pers. pass. pro ἔστυται, ir-
 ruit, pro τέσται, per metathe-
 sin. α. σάω, f. σάω, p. σάω-
 κε, pret. pass. σάωμαι, ubi ab-
 jecto α ὅ facta metathesis est ἔστυ-
 μαι. Th. σάω, f. σάω, concu-
 tio. α. 458.
 Ἐσται, erit, per syncopen, pro ἔσ-
 ται, f. 1. verbi εἶμι, sum . ε. 34.
 Ἐσχατὶ, succinctis habebant, pro
 ἐσχαταί, 3. pl. praeterit. pass.
 Jonice, pro ἐσχαταί εἰσι. Them.
 σέλω, orno. σέλωμαι, vestibus
 ornor. f. 2. σάω, p. ἔσχατα, α.
 1. ἐσχατα. pret. pass. ἔσχαμαι,
 p. m. ἔσχατα. α. 288.
 Ἐσχατὶ, pro ἐσχατὶ, stantes, part.
 act. dualis num. ab ἔσχατα, sto,
 f. ἔσχατα, pret. ἔσχατα, in part.
 pret. ἔσχατα, ὅ per syncopen
 ἔσχατα, ὅ, ὅ, pro quo ἔ-
 σχατα. β. 519. item ἔσχατα, ὅ, ὅ.
 α. 61.
 Ἐσχατα, stabant, 3. pl. imperf. act.
 ab ἔσχατα, sto. α. 196.
 Ἐσχατὶ, stant, 3. pl. pres. act. ab
 ἔσχατα, quod Poetis idem est cum
 ἔσχατα, sto. β. 796.
 Ἐσχατὶ, cinctum est, pret. pers.
 pass. ἔσχαταί, σαι, ται. hinc
 in pl. pers. ἔσχαταί, α. σφατῶ.
 Th. σφατῶ, coronor. β. 382. α. 204.
 Ἐσχατὶ, stetit, α. 2. ab ἔσχατα, f. ἔ-
 σχατα, p. ἔσχατα. α. 361. β. 745.
 Ἐσχατὶ, firmate sunt, 3. sing.
 pret. hinc ἔσχατα, in pl. pers.
 α. σφατῶ, f. ἔω, statuo. β. 779.
 α. 218.
 Ἐσχατὶ, dat. Jonice, pro ἐσχατὶ, ab ἐ-
 σχατα,

- σία, ας, ἡ, focus. item *Vesta*, quæ vox hinc orta est. Dicitur ὁ *Ionice isin*. e. 732.
- Ἔσι, ἐσι, ἐσιν, est, licet. ab ἐμι, sum. e. 36.
- Ἐσπαράγιζον, sonum excitabant, imperf. verbi ἐσπαράγιζω. Th. σπαράγῳ, u, ὁ, sonus. §. 706.
- Ἐσχατῆς, dat. ab ἐσχατῶ, extremas rei alicujus. Th. ἔσχατῳ, u, ὁ, ultimus. §. 277.
- Ἐσχον, obtinuerunt, a. 2. ab ἔχω, habeo, f. ξω. §. 113.
- Ἔσω, esto, 3. sing. pres. imperat. ab ἐμι, sum. e. 368.
- Ἐταῖρος, amicus, acc. ἐταῖρον, ὁ ἑταῖρος, Poetice. u. 181. 714.
- Ἐταρῶδη, extentum est. a. 1. pass. a ταῖνω, f. σω, p. κς. Th. ταῖνω, tendo. §. 177.
- Ἔτος, acc. ἔτας, pro ἔτεῳ, genit. singul. ab ἔτος, annus. e. 129. 171.
- Ἔτεκ', pro ἔτεκε, a. 2. aἴθ. verb. πικτω, pario, f. τέτομαι, a. 1. pass. ἐτέχθω. p. m. τέτοικα. §. 60. 211.
- Ἐτελέσθην, 3. person. a. 1. pass. a τελέω, ad finem perduco, f. ἦσω. Th. τέλῳ, εῷ, finis. §. 59.
- Ἐτεροζήλω, inique, adverb. ab ἐτεροζήλω, qui alio zelo ducitur, ab ἑτέρῳ, alius, diversus, ὁ ζῆλος, u, ὁ, emulatio. §. 544.
- Ἐτέρῳ, ἑτέρῳ, alter, alius. ἐτέρῃσιν, pro ἐτέρῃ, nominat. f. g. οἱ per paragogen additur. u. 214. 187.
- Ἐτέρως, ὅθεν, ex altera parte, adverb. ab ἑτέρῳ. a. 184.
- Ἐτέτυκτο, factus erat. 3. sing. plusq. perf. Poetice, pro ἐτέτακτο a τέλχω, f. ξω, fabricor. a. 208.
- Ἐτήκετο, liquecebat, imperf. verbi τήκω, ὁ Dor. τήκω, f. ξω, liquefacio. p. med. τέτηκας. §. 862.
- Ἐτήρυς, vera, pro ἑτέρως, per Poeticam epensibsin syllabā τη. Th. ἑτυμῳ, vitrus. e. 10.

- Ἐπικτορ, genuerant, imperf. verb. πικτω, pario, f. τέτομαι. a. 2. ἔτεκον. a. 2. sub. τέκω. a. 1. pass. ἐτέχθω, p. m. τέτοικα.
- Ἐπι, adverb. e. 156.
- Ἐπιδόσσοτο, concutiebatur, imperf. a πινώσω, quatio, f. ξω. §. 680.
- Ἐπες, coluit, a. 1. ind. a πίνω, honoro. a. 10.
- Ἐπταῖετο, extendebatur, imperf. a πταῖνω, quod a τείνω, tendo, f. νῶ, p. τέτοικα. a. 229.
- Ἐτλη, sustinisset, 3. sing. a. 2. a τλήμι, tolero, f. τλήσω, p. τέτληκα, a. 2. ἔτλω. Th. τολάω, αἶω, suffero. hinc per syncopen τλάω, ὁ τλήμι. a. 73.
- Ἐτραπ', evertit, a. 2. aἴθ. a τρέπω, verto, a. 2. ἔτραπον, f. ψω, p. σκ, p. m. τέτροπε. §. 58.
- Ἐτρέπεον, imperf. unus calcabant, a novo verbo τραπέω, formatum a fut. 2. τραπῶ, verbi τρέπω, verto. a. 301.
- Ἐτρέπε, nutrit, imperf. aἴθ. ἔτρέπετ', pro ἐτρέπετο, imperf. pass. a τρέπω, f. τρέψω, alo, p. τέτρεφα, a. 2. ἔτραπον, p. m. τέτροφα. §. 107.
- Ἐτρύγων, vindemiabant, 3. pl. imperf. pro ἐτρύγων, a τρυγαῖω. Th. τρύγῃ, ης, ἡ, trititum, vindemia. a. 292.
- Ἐτύμασιν, veris, dat. pl. Jon. ab ἑτυμῳ, u, ὁ, ὁ ἡ, verus. Vide paulo ante ἐτήρυς. §. 27.
- Ἐτύχθην, fuit, a. 1. pro ἐτάχθην Poet. a Th. τάχω, f. ξω, sum, fio, p. pass. τέτυγμα. a. 368.
- Ἐτώσια, inania, acc. pl. ab ἐτώσιῳ, hoc ab ἐτός, adverb. frustra. Th. ἐμὶ. e. 438.
- Ἐτώσιοι ἐργεῖς, qui incassum laborat, ab ἐτώσιον, inane, ὁ ἔργον, opus. e. 409.
- Ἐὺ, belle, adverb. ab εὖς, bonus. e. 107.
- Ἐὺχόρη, nomen mul. §. 257.
- Ἐὺδαί, dat. sing. ab εὐδαίς, εἰς, ὁ ἡ, qui bene a ventis persfluitur. Th. εὐω, vel εὐμὶ, spiro. e. 597.
- Ἐὺδῆν, nomen mul. §. 259.

Εὐβοίαν,

- Εἶβοικα, est nomen loci, ex Ε be-
ne, & βω, pasco. ε. 649.
Εἰδαίμων, bestus. hinc Εδαίμωνις,
felicitas. Th. δαίμων, οἶος, ὁ,
εἰ, Deus. ε. 823.
Εἰδομένων, gen. pl. ab Εδομητοῦ,
bene edificatus. Th. δέω, f. δε-
ω, praes. δέμω. α. 242.
Εἰδωρη, nomen mul. Th. 244.
Εἰς, torret. praes. ind. idem quod
φλογίζω, ab Εω, vel Εω, uro,
f. σω. ε. 703.
Εὐαδής, εἶος, ὁ, ἡ, speciosus. ex
Ε, & εἶος, εἶος, τὸ, forma.
Th. εἶω, video. Th. 250.
Εὐεργής, fabrefactum, n. g. ab
Εεργής, bene fabricatus. Th. ἐρ-
γοι, opus. ε. 627.
Εὐεργεσιών, Ἄolic pro Εεργεσιών,
ab Εεργεσία, ας, ἡ, beneficen-
tia. Th. ἐργον, opus. Th. 503.
Εὐεργής, εἶος, ὁ, εἰ, bene sepius,
ab Εεργής, sepius. Th. ἔργω,
includo. ε. 730.
Εὐών, nomen furvis.
Εὐεπίστας, αὐτοῦ, ὁ, α. 1. part.
qui rite disposuit, ab Εεπιζω,
concinne dispono. Th. τίθημι,
pono, f. θήσω. Th. 541.
Εὐδροσυνή, concinna rerum dis-
positio, quae cadit in industrius,
ab Εδρήμων, οἶος, concinnus.
Th. τίθημι, pono. ε. 669.
Εὐκλήτεια, placatrix, a κλέω,
f. ἤσω, mulceo. ε. 462.
Εὐκλήος, tranquillus. ex Ε & ἡ-
κλήος, mitis, pacificus. ε. 669.
Εὐκομισθεῖν, bene recondere. α.
1. med. infin. Th. κομῶ, un-
de κομίζω. ε. 598.
Εὐκόσμως, adverb. concinne, recte.
Th. κόσμος, α, ὁ, ordo. ε. 626.
Εὐκρατός, genit. ab Εκρατός, εἶος,
ὁ, ἡ, temperatus. Th. κραίνωμι,
f. αἶσω, misceo, vel Εκρατός, per
syncope pro Εκρατός. ε. 592.
Εὐκράτη, nomen mul. Th. 245.
Εὐκρίεις, pl. num. sunt venti ce-
lestis, q. d. puri, non confusi, u-
bi nulle sunt nebulae, ab Εκρα-
νός, purus, liquidus. Th. κερ-
νώ, discerno. ε. 668.
Εὐκτῆριον, bene extructum, perf.

- part. pro Ε Εκτισμένον, a κτίζω,
f. ἵσω, condo. α. 81.
Εὐλμῆν, nomen mul. bonus por-
tus. Th. 246.
Εὐμελής, α, ὁ, Jonice pro Δευ-
λίας, α, ὁ, fraxini peritus. Th.
μελίς, ας, ἡ, fraxinus. α. 368.
Εὐνήη, cubitum icris, praes. sub.
pass. ab Ενήω, sopio, f. αἶσω.
Th. Δνή, ἡς, ἡ, cubile. ε. 337.
Εὐνίκη, nomen mul. bene litigans.
Th. 247.
Εὐνιδῶσα, concumbens, α. 1. part.
pass. f. g. ab Ενώω, f. ἤσω, so-
pio. Th. Δνή, ἡς, ἡ, cubile,
Δνή, Δνώ, α. 6. ε. 327.
Εὐνομίω, nomen mul. legitima.
Th. 902.
Εὐξη, oraveris, 2. sing. α. 1. med.
subj. Εξωμοι, η, ηται, ab Ε-
χομαι, precor, f. Εξομαι, p. Ε-
γμαι. ε. 736.
Εὐχοον, bene rasm, politam, do-
latam, idem quod Εξωο. Th.
ξέω, polio, f. ἔσω. α. 352.
Εὐορκός, qui iurjurandum reli-
giose colit. ἔρκος, α, ὁ, iura-
mentum. ε. 188.
Εὐορμός, turis, ab ἔρμος, α, ὁ,
statio navium. α. 207.
Εὐπεπλον, Th. ἐππλός, α, ὁ, pe-
plum, vestis muliebris. Th. 273.
Εὐπλεξών, gen. pl. ab Επλεξής,
εἶος, ὁ, ἡ, bene junctus. Th.
πλέω, f. ξω, plesto, neco. α. 306.
Εὐποιήτω, fabrefacta, nom. pl. n.
g. ab Ε, & ποιῶ, facio. α. 64.
Εὐπόμπη, nomen mul. ἡ μετὰ μα-
γάλης φαντασίας. Th. 261.
Εὐπυργός, bene turrata. α. πύρ-
γος, α, ὁ, turris, ein burg.
α. 270.
Εὕρη, invenit, 3. sing. α. 2. aff.
ab Ελίσσω, invenio, f. Ερήσω,
p. Ερήσθω, α. 2. Δρον. inde in
sub. Ερω, ἡς, η. α. 58.
Εὕρετης, α, ex Ε, & ῥέω, fluo,
f. ῥέσω, p. Δρη. Th. 343.
Εὐρύλη, nomen proprium mul. Th.
276.
Εὐρύβιν, Jonice pro Ερυβίας, α,
ὁ, cuius vis se late extendit.
Hinc Ερυβίη, nomen proprium
mul.

- mul. Ἀρυσίλῳ, ex Ἀρύς, ἰο, ὁ, latus, & βίᾳ, ας, ἡ, vis. *ῥ. 932. 375.*
- Εὐρυμέτωπος, ἡ, latam frontem habens. a μετώπον, ἡ, τὸ, frons. *Th. ὀπτομαι, video. α. 82.*
- Εὐρυομή, nomen mul. *ῥ. 368.*
- Εὐρυοδείης, genit. Jon. spatiosa. ex Ἀρύς, ἡ, latus, & ὁδὸς via. Ἀρυοδείᾳ, ὁ, ἡ, & in f. g. etiam Ἀρυοδείᾳ, Jonice vero Ἀρυοδείᾳ. *ε. 195.*
- Εὐρύοπα, late sonans, vocat. cas. ab Ἀρυόπῃς, ἡ, ὁ. *Th. ὤψ, ὀπός, ἡ, vox. & Ἀρὺ, late. Poetice vocativus ponitur pro nominativo. Item accentus nominativi manet in vocativo. Alii scribunt Ἀρυόπα. ε. 227.*
- Εὐρύοπα, accus. casus ab Ἀρὺῳψ, ὀπῳ, latum habens oculum, ab ὤψ. *Th. ὀπτομαι, video. ῥ. 884.*
- Εὐρύς, latus, Ἀρείῃ, Jonice pro Ἀρείᾳ, Ἀρὺ. *ῥ. 45. 480.*
- Εὐρυαδῆα, acc. pro Ἀρυαδῆᾳ, Poetice; ab Ἀρυαδῆς, ἰο, ὁ, nomen viri, cuius robur longe lateque paset. *α. 91.*
- Εὐρύςπερος, qui habet latum petus. a σέρρον, ἡ, τὸ, petus, &c. Ἀρύς, ἡ, ὡ, latus, α, um. *ῥ. 117.*
- Εὐρύτιος, nomen viri. Ἀρυτιώα, acc. *ῥ. 293.*
- Εὐρύσιντα, amplam, ab Ἀρῳίς, squalidus. ab Ἀρύς, ὠτῳ, ὁ, carries, mucor. *ε. 152.*
- Εὖς, εὖς, ὁ, bonus. *ε. 50.*
- Εὐσεφαιῳ, bene coronatus, ex Δ & σέφω, corono. *φ. ψ. ε. 298.*
- Εὐσφυρῳ, ὁ, ἐ, ἡ, cui est elegans pedum forma, a σφυρᾶ, ας, ἡ, malleus. hinc σφυρὸν, ἡ, τὸ, malleolus. item pes, qui habet pulcros talos. *α. 16.*
- Εὐσώτρῃ, genit. ab εὐσώτρῃ, ἡ, ὁ, ἡ, bene servans. *Th. σῶζω. α. 273.*
- Εὐτ' pro ἄτῃ sequente ἄν. ἄτ' ἄν, postquam, adverb. temporis. *ε. 179.*
- Εὐτέρπη, nomen mul. & Musa,

- ab Δ bene, & τέρπω, delecto. *ῥ. 77.*
- Εὐτρητος, bene perforatus, Poet. εὐτρητος, accipitur & pro Ἀρύτρητος, lato ore hians. *Th. πτράω, persforo, terebro, f. τρήσω. ῥ. 863.*
- Εὐτροχᾶλῳ, dat. ab Ἀτροχᾶλῳ, bene currens, equabilis, planus, a τροχᾶλός, citus, velox. *Th. τρέχω, curro, f. Τρεξῶ. p. δαδρᾶμνησ, α. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομῳ. ε. 597.*
- Εὐτροχῳ, agilis. ab Δ & τρέχω, curro. *α. 463.*
- Εὐτυκτοι, bene fabricatam. *Th. τᾶλχῳ, fabricor. α. 136.*
- Εὐφρων, ὀνῳ, hilaris. *Th. φρῶν, εὖς, mens. ε. 773.*
- Εὐφρόναι, noctes, a nomin. ἡ εὐφρονη, nox. & φρᾶ τὸ Ἀφραίνεσθαι, oblectari. *Th. φρῶν, mens. ε. 558.*
- Εὐφροσύνη, ἡ, ἡ, letitia. Thema φρῶν, mens. *ῥ. 909.*
- Εὐχᾶς, acc. pl. ab εὐχῇ, ἡς, ἡ, precatio. hinc & εὐχῳ, ἰο, τὸ, honor. *Th. εὐχομαι, f. εὐξομαι, p. εὐχομαι. ῥ. 419.*
- Εὐχομαι, precor, εὐχεσθαι, pres. inf. hinc εὐχολέω, Jonice pro εὐχολῶν, ab εὐχολῇ. idem quod εὐχῇ, precatio. *Th. εὐχομαι, precor. ῥ. 447. α. 68.*
- Εὐώνυμῳ, ἡ, clara, quae bene audiebatur. *Th. ὄνομῳ, ατος, nomen. ῥ. 409.*
- Εὐώχων, convivans, latus, pres. part. ab εὐώχω. *Th. εὐώχῃ, ἡ, convivium. ε. 475.*
- Εὐ', pro ἐπὶ, praeposit. in, super. *ε. 161.*
- Εὐαδ' pro εὐατο, τ mutato in θ ob seq. aspir. 3. singul. *α. 2. med. ad formam εὐαμῶν, εἵατο, εἵατο. ε. 59.*
- Εὐφαινοι, ostendebant, imperf. a φαίνω, f. φαίνω, p. πέφαγγα, α. 2. ἔφαινον, α. 1. ἔφηνα, f. 2. pass. φαίνετομαι, *ῥ. 667.*
- Εὐφασαν, dixerunt, pro εἴρησαν, Dorice 3. pl. α. 2. verbi φαμί. *Vi-de εἴρησεν. ῥ. 29.*

Ἐξέζομαι, *insidens*, *pres. part.*
ab ἐζομαι, *sedeo*, *f. ἐδάμαι*. α. 581.

Ἐφεκται, *incolunt*, 3. *person. sing.*
ab ἔπω, *επομαι*, *sequor*. *binc*
ἐφεκται, *pres. part.* β. 366.

Ἐφρον, *es*, ε. *ferebam*. *Tb. φέρω*,
f. οἶσω, α. 1. *πρυγν*. α. 117.

Ἐφύσσει, *instabant*, 3. *pl. imperf.* αβ. ab ἐφύσσει *pro* ἐφίστημι, *insto*, *urgeo*. *f. ἐφίσσω*, *p. ἐφίσκη*, α. 2. *ἐφίσλω*. α. 258.

Ἐφωτῆς, *genit.* ab ἐφωτῆ, *præceptum*. ab ἐφίτω, *immitto*. *Tb. ἔω*, *mitto*. α. 296.

Ἐφωρμω, *adaptavit*, α. 1. *ind.*
ab ἐφωρμω. *Tb. ἄρω*, *apto*. α. 76.

Ἐπίσταν, *immittebant*. 3. *pl. imperf.* ab ἐπῆ. *Tb. ἔω*, *mitto*. α. 307.

Ἐπίμε, κ, ο, *amabilis*, ab ἱμερ, *desiderium*. *Tb. ἱμέρω*, *desidero*. α. 15.

Ἐφῶς, *ferebas*, *imperf.* α. *φωρέω*, *fero*. *Tb. φέρω*. *Differunt proprie* φέρω, *fero*, ἔ φωρέω, *gesta*. α. 38.

Ἐφῶρην, *ferebant*, *imperf.* *Dorice pro* ἐφῶρην. α. *φωρέω*. *Tb. φέρω*. α. 293.

Ἐφορμικωδαι, *aggredi*, α. 1. *m. inf.* ab ὀρμῶ, *impetu fero*. *binc* ἐφορμικωδαι, α. 1. *inf.* *Tb. ὀρμῆ*, *impetus*. α. 127.

Ἐφράσθ', *cogitavit*, α. 1. *m. ind.* α. *φράζω*, *adoquor*, *cogito*, *consulto*, *f. σω*. α. 83.

Ἐχ, *contine*, *pro* ἔχε, *pres. imperat.* ab ἔχω, *teneo*, *habeo*. *f. ἔω*. α. 95.

Ἐχάραστον, *infrendebant*, 3. *pl. imperf.* α. *χαράσσω*, *ξω*, *sculpo*. α. 235.

Ἐχσους, *pro* ἔχε, *imperf.* *Posticum* ab ἔχω. β. 533.

Ἐχέτη, κς, ἦ, *βίβω*, *ἔχεται* τὸ ἔχειν, *quia manu tenetur*. α. 465.

Ἐχέφρονες, *pl.* ab ἔχέφρων, *οὐδ*, α. *cordatus*. *Tb. φρῶ*, *mens*, ἔχω, *habeo*. β. 88.

Ἐχθαίρη, *oderit*, *pres. sub.* ab ἔχ-

θαίρω. *TA. ἔχθω*, *αὐθ*, *odium*. α. 298.

Ἐχθρῆς, *hostis*, ab ἔχθω, *αὐθ*, *το*, *odium*. β. 766.

Ἐχιδνα, *viperæ*, *in masc.* ἔχιδ, *αὐθ*, *ἔχιδνα*, *nomen mul.* β. 304-297.

Ἐχόλωσε, *ad iram commovit*. α. 1. *ind. act.* α. *χολέω*. *Tb. χολῆ*, *bilis*. β. 568.

Ἐχω, *habeo*, *possum*, *habito*. *Imperf.* ἔχον, ἔ Jon. *vel Poetice* ἔχον, *f. ἔω* ἔσχησω, *p. ἔσχηκα*, α. 2. *ἔσχον*, α. 2. *subj.* ἔσχω. *pres. inf.* ἔχων, ἔ Jonice ἔχέμεν. α. 205. 455.

Ἐψ, *suo*. *dat.* ab ἐψ, ἦ, ὄν, *suus*, α. *um*. α. 385.

Ἐψον pra ἔψ, *ans*. *Jonica prosthesis*, ab ἐψ, *sum*. α. 512.

Ἐωσφόρον, *luciferum*, ab ἔως, *ω*, ἦ, *q. simpl.* *aurora*, ἔ φέρω, *affero*. *Phosphorus binc dicitur*. *Tb. est* ἔως, *αὐθ*, *αὔ*, ἦ, *aurora*, *q. d. aurea aura*, β. 381.

Z.

Ζαδίοιο, *genit.* *Poetice pro* Ζαδίου, α. *Ζαδίου*, *valde divinus*, *admirandus*, Ζα particula *in compositione intendit significationem*. *Tb. Ζεύς*, *Deus*. β. 6.

Ζαυήρης, α. 1. *Jon.* *vires intendit*. α. *Ζαυήρης*, *quod est* α. *Ζαυήρης*, *αὐθ*, *vehemens*, ἔ hoc ex Ζα ἔ μῆς, *αὐθ*, *το*, *robur*. β. 928.

Ζαυω, *fertilis*, *pro* Ζαυω, *uberrim proferens ad vitam sustentandam*, ex Ζη, *quod est* Ζη, ἔ δωρον, *munus*. α. 117.

Ζαῖω, *αὐθ*, ἦ, *nomen proprium mul.* *q. d. coniugans*. α. *Ζαῖνωμι*, *iungo*. β. 352.

Ζῆς, *Jupiter*, *genit.* *δῖος*, *αἰ*, *δῖα*, *vocat* Ζῆ. *Dicitur* ἔ Ζῶ, *Ζῶας*, *Ζῶι*, *Ζῶα*, ἔ Dor. *Ζῶ*, *Ζῶας*, ἔ. α. 8. 47.

Ζεφύρια, *genit.* *Poet. pro* Ζεφύρη, *Ζεφύρη* ex Ζῶ, *caleo*, ἔ φῶ, *fero*. *Est ventus humidus* ἔ *calidus*,

lidus, qui facit, ut plantæ germinent. *ῥ.* 870.

Ζηλοί, 3. sing. pres. a ζηλόω, amulor. *Th. Ζηλῶ, livor, invidia.* *ε.* 23.

Ζευὸς, genit. a Ζεύ. Vide Ζεὺς, Jupiter. *ε.* 86.

Ζητάεις, quæras, pres. sub. Poetice pro ζητᾷ dicitur ζητᾷω. *ε.* 398.

Ζέφος, ε, ὁ, caligo. inde ζοφεροῖο, gen. Jon. a ζοφερός, ε, ὁ, caliginosus. *α.* 227. *ῥ.* 814.

Ζυγὸς, jugum, in plurali numero ζυγά. Th. ζαγνῶ, f. ζεύξω, iungo. *ε.* 579.

Ζῆς, vivebas, 3. sing. imperf. a ζῶω, Poetice pro ζῷω, ζῶ, ζῶωνον, imperf. Poetice, pro ζῶων. *ῥ.* 90. 606.

Ζῆν, vivat, (differt a ζῶῃ vitæ) 3. sing. pres. subj. Vide in Ζῶς.

Ζῆνοι, dat. pl. pro ζῶναις, Jonice, ἰῶναι in fine est paragoge Jonica. a ζῶν, ἡ, zona. Thema ζῶνῶ, f. ζῶσω, cingo. *α.* 233.

Ζῶος, ζῶν, ζῶον, vivus, α, um. ζῶον pro ζῶοντι, Jonice, dat. pl. Th. ζῶω, vivo. *α.* 157.

Ζῶος, α. 1. Jon. cinxit, pro ἐζῶος, a ζῶοντι, cingo. ζῶσατο, cinxerunt se, 3. pl. α. 1. med. pro ἐζῶσατο. *ε.* 72. 343.

H

H *Art. præpos. ut, ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc.* *ε.* 13.

H *art. postp. ut ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.* *α.* 4.

H *i, cui, quatenus.* *α.* 85.

H *i, sequente μὲν, profectio tamen, adverb.*

H *i, eras, 3. imperf. ab εἶμι, sum.*

H *ἔ, dixit, & ἡ pro οἷ, οἷ pro ἔ-φῃ, duplex asphæresis. α. 2. ind. α. οἷμῖ, dico.*

H *i, aut.* *ε.* 173.

H *ῥῃ, ἡ, pubes. ab Hebr. זר viror. quod flos est in arbore revirescente, id pubes in homine. est & ῥῃ, Dea pubertatis.* *ε.* 131. *ῥ.* 27.

H *ῥῃς, annos pubertatis attigisset, 3. sing. α. 1. Æol. opt. ab ῥῥῶ, ὦ, & Poetice ῥῥῶω. Th. ῥῥῃ, ἡ, pubes.* *ε.* 131.

H *ῥῥῃ, 3. sing. pres. opt. Attice, communiter ῥῥῶομαι, ὦμαι. Attice ῥῥῶω, ἡ, ἡ, ab ῥῥῶω, f. ῥῥῶω, pubesco.*

H *ῥῥῶω, duxit, (3. sing. α. 2. med. pro ῥῥῶω est ῥῥῶω per Atticam reduplicationem) ῥῥῶω, pro ῥῥῶω, duxit, verb. ῥῥῶω, duco, f. ῥῥῶω, p. ῥῥῶω, α. 1. ῥῥῶω, α. 2. ῥῥῶω, & Att. ῥῥῶω. ῥ.* 901.

H *ῥῥῶω, divina, ῥῥῶω, q. d. ῥῥῶω, Th. ῥῥῶω, Deus.* *ῥ.* 499.

H *ῥῥῶω, α. 2. aff. indic. abduxit. Attice ῥῥῶω, ab ῥῥῶω, f. ῥῥῶω.* *ῥ.* 994.

H *ῥῥῶω, præo, sum dux. Th. ῥῥῶω, f. ῥῥῶω, duco.* *ῥ.* 387.

H *ῥῥῶω, congregabantur, 3. pl. imperf. pass. indic. ab ῥῥῶω, Poetice, pro ῥῥῶω, congregor. hinc imperf. ῥῥῶω. α. 475. Th. ῥῥῶω, congrego, f. ῥῥῶω, p. ῥῥῶω. α. 184.*

H *ῥῥῶω, 3. sing. pres. med. subj. pro ῥῥῶω, preveniat. (pro προ-ῥῥῶω) si precibus te antevertat, præ. pass. ῥῥῶω.*

H *ῥῥῶω, ignoravit, α. 1. aff. ab ῥῥῶω, Poetice ῥῥῶω, ex α, & ῥῥῶω, mens.* *ῥ.* 551.

H *ῥῥῶω, pro ῥῥῶω, ducebant, (3. sing. imperf. med.) ab ῥῥῶω. α. 274.*

H *ῥῥῶω, α. 22. tum ῥῥῶω, pro ῥῥῶω.* *ε.* 316.

H *ῥῥῶω, f. g. ab ῥῥῶω, suavis, neut. ῥῥῶω. comp. ῥῥῶω, superl. ῥῥῶω.* *ῥ.* 40.

H *ῥῥῶω, adverb. nuper, tum. α. 172.*

H *ῥῥῶω, suaviloque, ab ῥῥῶω, & ῥῥῶω, dico.*

H *ῥῥῶω, aut, pra ῥῥῶω. ε. 207.*

H *ῥῥῶω, Sol, Poetice, pro ῥῥῶω, Hebr. זר splendor, Græc. ῥῥῶω, German. best. ῥῥῶω, Poetice pro ῥῥῶω. ε. 154.*

Ἡν, erat, scil. licitum, pro **ῶν**, ἥς, ἡ. Poetice **ἡς**, ἡς, ἡς, ab **ἐμὶ**, sum. α. 15.

Ἡέρα, dat. pro **ἀέρα**, aere, caliginis, in mascul. genere aer, sed in f. g. caligo. Tb. **ἀήρ**, **ἀέρος**, **ὁ**, aer. Σ. 9.

Ἡεροῖδε, obscuro, ab **Ἡεροειδής**, **έος**, **ὅ**, **ἐ**, ἡ, obscurus, ab **ἦρ**, **έρος**, pro **ἀήρ**, apud Poetas, pro caligine & tenebris, & **ἄδος**, forma. Tb. **ἴδω**, video. Σ. 252.

Ἡερόεις, tenebrosus, **ἠερόεντες**, ab **ἦρ**, pro **ἀήρ**, **ἀέρος**, **ὁ**, aer. Σ. 807.

Ἡῆσας, mores, acc. pl. ut & **ἦδε**, domicilia. **ἦδσι**, habitaculis. ε. 166.

Ἡῆσος, patruus, **ἦδᾶ**, vocat. pro **ἦδέε**, a **ῆσος**, patruus. Thema **ῆεός**, Dnus. α. 103.

Ἡῆσος, eos, **ἦδ**, mores, **ἐπίκλοπον ἦσος**, furaces mores. ε. 67.

Ἡῆσλον, volebant, imperf. ab **ἔδελω**, volo. **ῆδλω**, idem, f. **ῆδῆσσω**, p. **τεῆδῆσσω**. ε. 135.

Ἡῆσθη, nomen mul. Σ. 255.

Ἡῆσαν, incedebant, 3. pl. plusq. Alii volunt esse 3. pl. imperf. pro **ῆσαν**, quia η initio aliquando abundat. Sunt qui volunt esse 3. person. pl. aor. 1. inusitatis. **ἦσαν**, & Poetice **ἦσαν**. Tb. **ἐμὶ**, eo. α. 170.

Ἡῆς, immissit, 3. sing. α. 1. aet. ab **ἵμῃ**, mitto. α. 343.

Ἡῆσας, percussit, α. 1. aet. ab **ἐλαύνω**, f. **ἐλάσω**, α. 1. **ἦλασ'**, pro **ἦλασς**, vulneravit, p. **ἦλκυσ**. α. 363. 419.

Ἡῆκτρη, nomen mul. Σ. 266.

Ἡῆκτρυῶν, nomen mul. α. 86.

Ἡῆκτρυῶν, nomen viri. α. 3.

Ἡῆκτρος, ε, ἡ, & **ἦλεκτρον**, ε, **πὸ**, electrum, a **λέκτρον**, lectus. Tb. λέγομαι, cubo. α. 142.

Ἡῆλκωντο, 3. pl. imperf. pass. ab **ἄλῃμ**, erro, vagor. Attica reduplicatione, pro **ἦλκωντο**. Tb. **ἄλῃμαι**, **ᾠμαι**, vagor. Alii volunt esse pl. perf. pass. per Atticam reduplicationem ab **ἐλαύνω**, f. **ἔτω**, in pl. perf. **ἐληλάμην**,

σο, το, & cum augmento temporalis in pl. **ἠέλκωντο**, discurrebant. α. 143.

Ἡῆλας, venit, α. 2. Vide **ἦλυθεν**. α. 81.

Ἡῆλβάτοιο, gen. Jon. ab **ἠλ/βατος**, τε, **ὁ**, ἡ, tam altus locus, ut Soli uni sit pervius, ab **ἥλιος**, Sol, **Ἄolic**. **ἥλιος**, & **βαίτω**, eo. Σ. 422.

Ἡῆλταν, peccavit, α. 2. aet. ab **ἄλττω**, vel **ἄλῃτω**, α. 2. **ἦλτον**. α. 80.

Ἡῆλθαμε, venimus, praet. med. ab **ἔρχομαι**. Vide **ἦλυθεν**. Σ. 619.

Ἡῆλθεν, venit, α. 2. & per synopem **ἦλθεν**, ab **ἔρχομαι**, venio, f. **ἐλεύσομαι**, p. m. **ἦλυθα**, α. 2. m. **ἦλθῆμιν**.

Ἡῆλθῶν, **ῶος**, nomen Regis. Σ. 985.

Ἡῆλθῆτος, arenoso, genit. ab **ἠμθῆος**, Ionice pro **ἀμθῆος**, **εν/τος**. Idem quod **Ψαμθῆος**, arenosus. Tb. **Ψάμμος**, ε, ἡ, **α/ρενα**. α. 360.

Ἡῆμαρ, dies, gen. **ἡμτος**, **ἡμπ**. hinc **ἡμτος**, diurnus. Tb. **ἡμέρα**, ας, ἡ, dies, α. 174. 417. 776.

Ἡῆμας, imperf. augmentum Atticum. sic **ἠβαλῆθῶν**, pro **ἐβαλῆθῶν**, a **μέλλω**, futurus sum, f. **μελλήσομαι**. Σ. 478.

Ἡῆμῶ, &, sequente plerumque **ἡδῆ**, &. ε. 337.

Ἡῆμενον, part. praef. ab **ἡμαι**, sedeo. ε. 499.

Ἡῆμέρη, Ionice, pro **ἡμέρα**, dies. ε. 823.

Ἡῆμερόκοιτος, ε, qui tota die dormit. epitheton faris, ab **ἡμέρα**, dies, & **κοίτη**, **ης**, ἡ, lectus. ε. 603.

Ἡῆμέτερον, nostrum, **ἡμέτερον**, **ἡμέτερον**, dat. pl. Jon. Tb. **ἐγώ**, ε. 367.

Ἡῆμης, α. 1. ind. aet. ab **αἰμῶ**, meto, f. **ἦσω**, p. **ἦμην**. hic per tmesin, pro **ἀπῆμης**. Σ. 181.

Ἡῆμῖδοι, semidei, ab **ἡμιους**, eos, dimidiis, & **ῆεος**, Deus. ε. 159.

Ἡῆμῶν, gen. pl. **ἡμῶν**, dat. pl. ab

- ab ἡμίονος, u, ὁ, ἡ, mulus, q. d. semiasinus, ab ἡμιος, dimidius, ὁ ὄνος, u, asinus. s. 46.
- ἡμισυ, diminutivum, in masc. ἡμισυς, in f. ἡμισυα. s. 40.
- ἡμος, quando, adverb. s. 418.
- ἡμῶν, merebant, 3. pl. imperf. act. ab αἰώω, meto, f. ἡσω. α. 288.
- ἦν, erat, 3. pers. imperf. ab εἶμι, sum. α. 178.
- ἦν, quam, acc. ab ὅς, ἡ, ὁ. α. 408.
- ἦν, si, pro ἄν: ἄν vero per aphæresin, pro εἶν. s. 399.
- ἦναι, as, ἡ, habena. α. 323.
- ἡνίοχη, nomen mul. agitatrix. α. 83.
- ἡνιόχης, fortitudinis, genit. ab ἡνιόχεα, idem quod ἡνιόχη. Th. ἡνιόχη, vir. s. 516.
- ἡνιόχη, quam, acc. ab ἡνιόχης, ὅς, ὅτι, gen. ἡνιόχος, ἡνιόχος. s. 761.
- ἡνιόχος, u, auriga, q. d. τῶν ἡνιόχων, qui manu babenas tenet, equosque quo libet inflectit. α. 323.
- ἡνιωγε, iussit, imperf. vel præter. med. ab ἡνιωγω, jubeo, ἡνιωξ, pro ἡνιωξε, iussit, α. 1. act. f. ἡνιωξω. s. 68. α. 479.
- ἡῆς, genit. ab ἡῆς, aurora. Vide in ἡῆς. s. 722.
- ἡῆς, ατος, τὸ, jecur. s. 324.
- ἡῆρος, u, ἡ, Epirus, terra continens. s. 189.
- ἡῆρα, Poetice, pro ἡῆρα, deinde; ex ἐπὶ, ὅ, εἶνα, postea. s. 290.
- ἡῆροπέσας, part. s. 1. act. qui decipit, ab ἡῆροπέω, decipio, q. d. ἀπείρω ὅτι, infinitis vocibus, impostores sunt verbosi. Th. ἡῆρος, ὅπος, ἡ, vox. s. 55.
- ἡῆσιος, u, placidus. s. 235.
- ἡῆς, profecto. α. 92.
- ἡῆσιον, imperf. clamabant. Th. ἡῆσιον, f. ἡῆσιον, sono. α. 316.
- ἡῆρακλῆς, ἡῆ, ἡῆ, Hercules. Propter carminis dimensionem legendum est hic τὸ ἡῆρακλῆ, tanquam ἡῆρακλῆ. hinc ἡῆρακλῆην, Herculeam. Th. κλεῖω, celeberrime. s. 318. α. 115.
- ἡῆσαν, imperf. proscindebant, ab ἡῆσαι, scindo, f. ἡῆσαι. α. 287.
- ἡῆσαιτο, sustinuit se, a. 1. med. ab ἡῆσαι f. εἶσω, fulcio. α. 362.
- ἡῆσαι, pro ἡῆσαι, Dorice, venabantur, a ἡῆσαι, venor. Them. ἡῆσαι. Alii scribunt ἡῆσαι, imperf. Doric. esse, pro ἡῆσαι, ab αἰρέω, meto, f. ἡσω, p. ἡῆσαι, imperf. ἡῆσαι, ἡῆσαι, α. 2. εἶδον. α. 302.
- ἡῆσαι, Juno, pro ἡῆσαι, Jonice. ἡῆσαι vero videtur per metathesin dici, pro ἡῆσαι. s. 314.
- ἡῆσαι, mane genita, proprie vere nata. Metaph. ver ad annum se habet, sicut matutinum tempus ad diem. s. 381.
- ἡῆσαι, nomen suavi. s. 338.
- ἡῆσαι, contendit, a. 1. act. ab εἶσω, rixor, f. εἶσω. Th. εἶσω, idem, ἡ, contentio. s. 928.
- ἡῆσαι, a. 2. ind. cecidit. Th. εἶσω, f. εἶσω, everso. α. 421.
- ἡῆσαι, rapuit, a. 1. ind. ab εἶσω, rapio, f. εἶσω, ὅ, Dor. εἶσω, p. ἡῆσαι, a. 2. pass. ἡῆσαι, p. m. ἡῆσαι. s. 914.
- ἡῆσαι, bauriebant, imperf. ab αἶρω, f. ἡῆσαι. α. 301.
- ἡῆσαι, ωῆ, ὁ, beros. α. 37.
- ἡῆσαι, suæ, genit. ab ὅς, ἡ, ὁ, suus, a, um, ἡῆσαι, μητρός, a sua matre. α. 18.
- ἡῆσαι, erant, 3. pl. imperf. ab εἶμι, sum. s. 111.
- ἡῆσαι, pro ἡῆσαι, per pleonasmum ἡῆσαι, est, 3. dual. imperfecti ab εἶμι, sum. α. 50.
- ἡῆσαι, fuisti. 2. singular. imperf. ab εἶμι. s. 2. est paragege Æolica. α. 119.
- ἡῆσαι, imperf. edebant, ἡῆσαι, comedebat, ab εἶσαι, edo, f. εἶσαι, p. ἡῆσαι. Th. εἶσαι, edo. s. 146.
- ἡῆσαι, nomen autoris, ex ἡῆσαι, εἶσαι, ἡ, delectatio, ὅ, εἶσαι, via, q. d. via delectationis. Facetus comes est in via pro vehiculo. s. 22.
- ἡῆσαι, pro αἶς, quibus, Jonice, ab ἡῆσαι, quæ. s. 904.
- ἡῆσαι, suis, pro αἶς, ab ὅς, ἡ, ὁ, suis. s. 113.

- juus. s. 47.
 Ησιν, sint. 3. sing. pres. subj. pro
 η, σιν, est parage Poetica, ab
 εἰμι, sum, sic Homerus ἐδάλεον,
 pro ἐδάλη, ἰλιάδ. α. 408.
 Ησπάζοντο, 3. pl. imperf. ab ἁσπάζομαι, f. σπάζω, amplexor.
 Ηστον, Attice, ἥστων, minus. ab
 ἥστων, οὐτο, minor. a positivo
 μικρός, parvus, caret superl.
 Ητο, Poetice pro ἥτο, sedebat, 3.
 sing. imperf. ab ἥμαι, sedeo. α.
 214.
 Ησυχοι, quieti, ab ἥσυχος, quie-
 tus. β. 763.
 Ητε, haeque. η, est articulus. praepos. accentum habet ob seq. dict. encliticam τε. sic ἔνι, s. 316.
 Τῇ, aut, five. s. 20.
 Ηπ, vere, certe, adverb. α. 79.
 Ηπς, quae, ὅπς, ὅπ. Vide ὠπια. α. 404.
 Ητοι, five, seu. Τῇ, η, aut. s. 165.
 Ητορ, τὸ, cor. s. 358.
 Ηυκομο, pulchricoma, genit. ἡυκόμης, ὅ Poetice ἡυκάμης, Poetice ἡυκόμοιο, ex δ' ὅ κώμη, ης, η, coma. β. 625.
 Ηω, accus. ab ἥος, bonus. Τῇ, ἥος, ὅ, bonus. β. 817.
 Ηύετο, 3. sing. imperf. pass. ab αὔεσθαι, pro αὔεσθαι, augeo, perf. ἡύεμαι, α. 1. pass. ἡύεθαι. f. 1. med. αὔεσθαι. Τῇ, αὔεω, augeo.
 Ηφαις, η, ὁ, Vulcanus, sic dicitur ab ἄπτα, accendo, ὅ αἰετώ, destruo. Fabrorum metalli-
 corum Deus. α. 319.
 Ηχῆ, 3. person. pres. act. verb. ἡχῆω, f. ἡσώ, sono. Τῇ, ἡχός, η, sonus.
 Ηχῆτα, pro ἡχῆτα, vocativus. Τῇ, ἡχός, η, ὁ, sonus, uade ἡχῆ, fragor. s. 380. α. 438.
 Ηχῆς, εἰς, ὁ, sonatus, ab ἡχός, sonus. β. 767.
 Ηχῆς, α. 1. act. ab ἡχῆσθαι, odio prosequor, f. αἰώ, p. ἡχῆσθαι. Τῇ, ἡχῆς, ὅ, τὸ, odium. β. 138.
 Ηχῆοντο, 3. pl. imperf. ab ἡχῆομαι, succenseo, f. ἐτοίμαι, vel ἡσώμαι. Τῇ, ἡχῆς, ὅ, τὸ, pondus. β. 155.

- Ηχῶ, ὅ, ἡ, sonus recipro-
 cus, Echo, ab ἡχός, sonus. α.
 279.
 Ηῶς, ὅς, ἡ, aurora, acc. ἡῶ, ἡῶ, ἐπ' ἡῶ, circa auroram, ὅ ἡῶ, auroraque, pro ἡῶ τε vel ἡῶ τε. s. 548. β. 372.

O.

- Θ, pro τε, ὅ. s. 354.
 Θάλαμνα δάμα, ligna thalamo, vel adibus struendis apta. Τῇ, θάλαμος, η, ὁ, thalamus. s. 805.
 Θαλίη, nomen mal. (pro θαλίη, ας, η,) Jonice, a θάλλω, vi-
 reo. β. 245.
 Θαλία, convivis, θαλίησι, dat. pl. Jon. Τῇ, θάλλω, viro. s. 115.
 Θάλασσα, ης, η, mare. s. 163.
 Θάλα, nomen Musae, ut Poetae finxerunt. β. 77.
 Θαλῆρος, η, ὁ, in flore existens, a θάλλω, f. λῶ, floreō, viro. β. 138.
 Θάλλω, florent, pres. ind. a θάλλω, f. αλλῶ, viro, floreō. s. 234.
 Θαλοθῆς, calefactus, α. 1. part. pass. θάλλω, f. ψω. β. 864.
 Θεμῆ, frequenter, crebro, adverb. s. 360.
 Θάνατος, η, ὁ θανάτιο, Jon. mors. Τῇ, θάνατος, f. θανῆμαι, morior. s. 153.
 Θανῆν, mori, α. 2. inf. θάνατο. s. 2. act. opt. a θνήσκω, morior. f. 2. θανῆμαι, p. 1. part. θνήσκω. p. 1. part. θανῆν. p. 1. part. θανῆν. α. 173.
 Θάπταν, sepelivit, imperf. Jon. verb. θάπτα, sepelio, f. ψω, p. τέπασθαι, cor. 2. ἐπασθαι, pret. ped. τέπασθαι. α. 472.
 Θάρσος, ὅς, τὸ, animi presentia, (fiducia) θάρσος, audacia. Hinc θάρσος, α. 1. part. verb. θάρσέω, fiduciam habeo. s. 317. β. 186.

Θαπ-

Θερμία, f. υῶ, fiduciam affero.
 Θερμίσσει, pres. part. Th. Θέρ-
 σος, eos, τό, fiducia. α. 326.
 Θωροσσι, celerius comparat. pro τι-
 χιον, ex ταχύς, celer. α. 95.
 Θῶμα, τό, res mira, θῶμα, ιδέ-
 σθαι, mirum visu. Th. Θῶμα-
 ζω, f. σω, mīst. α. 140.
 Θῶμας, genit. α θῶμας, κν-
 τος, ὁ, nomen viri. D. 265.
 Θεά, ἄς, Dea, Θεῶν, gen. Dor. pl.
 num. & Θεῶν, Æolice. α. 338.
 D. 41.
 Θεῖς, imperf. pro ἴδω, disturre-
 bant, α θῆω, curro, f. Θάσσαι.
 α. 224.
 Θεῖς, Jonice pro Θεῶς, Deabus.
 Vide Θεῶ. α. 62.
 Θεῶς, ὦ, ὁ, cum admiratione
 spectandus, α θῆω, cum admi-
 ratione spectro. Th. Θεομαι, spe-
 cto, contempler. f. αἰσμαι, Jo-
 nice ησμαι.
 Θεῶν, nomen mul. & θῆλυ, di-
 vinam, Jonice pro Θεῶν, α θῶος,
 α, ον, adiect. Th. Θεός, Deus.
 D. 371. D. 32.
 Θεῖν, 3. pers. pres. sub. ponat, b.
 e. faciat, more Hebraeorum, α
 θῆω, pono, pro quo Poeta θεῖω,
 sicut pro πνέω, πνέω. vel est aor.
 2. Poet. pro θῆ, α τίθημι, po-
 no, α. 2. ἴδω. α. 354.
 Θεῖναι, α. 2. αἰ. infinit. α τίθη-
 μι, pono, f. θῆω, α. 2. ἴδω.
 α. 813.
 Θεῖος, divinus, gen. α, vel Jon.
 Θεῖοιο. α. 138.
 Θεῖον, volens, pres. part. f. g.
 α θῆω, f. ἦω. D. 446.
 Θεμεθλις, dat. pl. α θέμεθλον,
 idem quod θεμελιος, fundamen-
 tum. D. 816.
 Θεμαι, ponere, Jonice pro θῆναι,
 α. 2. inf. α τίθημι, pono. α. 61.
 Θεμῖς, ιος, vel ιδος, ἦ, ius, acc.
 θέμις. Θεμισίω, gen. pl. pro θε-
 μίσω. Jonismus enim ille non
 habet locum in Genit. declin. 5.
 simpliciter, nisi dicamus Θεμι-
 σίω esse α θεμισή, ἦς. Θεμισός,
 ἦ, οἰ, legibus consentaneus. α
 136. D. 235. Est & Θεμῖς, πο-

men De.e. D. 16.
 Θεμισοῖός, nomen mul. quæ sapit
 ex legibus. α. 356.
 Θεμισώ, ὅς, ἦ, nomen mul. D.
 261.
 Θεοιδής, forma Deum referens, ex
 Θεός, & ἴδω, forma. Th. ἴ-
 δω, video. D. 350.
 Θεοδότη, divinitus data, α διδω-
 μι, do. α. 918.
 Θεός, Deus, gen. Θεῶ, & Θεοῖο,
 Jon. α. 415. dat. pl. Jon. Θεοῖ-
 σι, Θεοῖσιν. α. 28. Θεοῖν, ad-
 verb. ex Deo. D. 871.
 Θεράπιδες, pres. inf. αθ. α θερα-
 πῖδω, famulor, servio, f. δῶω.
 Th. Θεράπων, ortos, ὁ, minister.
 α. 134.
 Θεράπων, ortos, ὁ, minister, famu-
 lus. D. 100.
 Θῆρος, θέρους, τό, astas. α. 507.
 Θερμός, ὦ, ὁ, & ἦ, calidus. Th.
 θέρω, f. θέρω, & Æol. θέρω,
 calefacio. D. 696.
 Θεῖσαι, α. 2. med. infinit. α τι-
 θῆμι, pono. α. 23.
 Θεομελῆ, divina; per syncopen pro
 Θεομήλῆ, Deo similia, ex Θεός,
 & ἔλω, similis sum. α. 34.
 Θεοπιστία, ἦ, divina, α θεοπίστος,
 ὁ, & ἦ, divinus. Th. Θεάσις,
 ιος, ὁ, ἦ, vaticinans. α. 383.
 Θεπῖς, nomen mul. D. 244.
 Θετο, fecit, pro ἴδω, ab ἴδω-
 μι, α. 2. med. verbi τίθημι,
 pono. D. 886.
 Θεωτων, gen. pl. part. Alii Θεό-
 τω, α θῆω, curro. At illi α
 θεῖω, exhibeo me videndum. α.
 146.
 Θῆβη, ἦ, nomen urbis. θῆβης, &c.
 α. 105.
 Θηβαῖος, εἶς, ὁ, ex urbe The-
 barum oriundus, α γένωμαι, na-
 scor. D. 330.
 Θῆγι, acuit, 3. pers. pres. ind. α
 θῆγω, f. ῆω, acuo. α. 388.
 Θηκόν, mirandum, α θαύομαι. Th.
 θηκομαι, ὦμαι, spectro. θηκο-
 ται, suspiciens, f. 1. α θαύο-
 μαι. α. 480. D. 31.
 Θῆγν, α. 1. ind. θῆγναι, α. 1.
 med. verbi τίθημι, pono, f. θῆω,
 I i 4 α. 1.

- α. 1. ἔθνη, α. 2. ἔθνη. α. 465.
 Θήλυς, α. 1. ὁ, vel ἡ, *femineus*.
 θήλυς *femine*. θ. 667. θηλυ-
 τέρων, *gen. Aolic. a θηλυτέρη*,
comparat. a Tb. θήλυς, α, fa-
mineus. α. 395. α. 4.
 Θησαυρός, ὅ, *θησαυρος. ε. 717.*
 Θῆρ, ρός, ὁ, *fera, in pl. θῆρας*,
dat. θηροῖ. ε. 275.
 Θηράτης, *pro θηράταις, Poet. a*
θηράτης, venator. θηράται, in
pl. a θηράω, venor. Tb. θῆρ,
fera. α. 388.
 Θητῶς, *acc. a θητῶς, nomen vi-*
ri. α. 182.
 Θῆτα, *accusf. sing. servus, a θῆς,*
θῆτος, ὁ, servus, θῆσσα, ης, ἡ,
ancilla. ε. 600.
 Θῆσχοι, *moriebantur, pro ἔθνησχοι,*
3. pl. imperf. verbi θῆσχω, mo-
rior. Vide in θῆξιν. ε. 126.
 Θνητός, ὅ, ὁ, *mortalis, θνητῆ, θνη-*
τοῖσι, a θνήσκω, morior. α. 73.
ε. 88.
 Θοῖν, ης, ἡ, *epulum. hinc θοι-*
νῶ, epulor. α. 114.
 Θοός, ὅ, ὁ, *celer. α. 97.*
 Θόρᾱ, *desiliit, α. 2. αἶ. a θόρῶ,*
vel θόρῳ, salio. α. 392.
 Θόρον, *desilierunt, imperf. pro ἔ-*
θόρον, a θόρῳ, salio. α. 370.
 Θούς, *adverb. celeriter. Tb. θοός,*
ὅ, ὁ, celer. α. 418.
 Θρασύς, *f. g. a θρασύς, audax.*
Tb. θράσος, α. 1. ὁ, τὸ, fiducia.
α. 263.
 Θρασύκαρδης, *audaci peditus cor-*
de, a θρασύς, audax, hoc a θρά-
σος, α. 1. ὁ, fiducia, ὅ, καρδία,
α, ἡ, cor. α. 448.
 Θρατήρῃα, *educationis premia.*
Tb. θράτρω, f. θράτρω, alo. ε.
186.
 Θράσθη, *α. 1. pass. Jon. a θράτρω,*
alo, f. ψω, p. πα., α. 2. ἔθρα-
σθον, p. m. τέθρασθαι. hinc ὅ
θράσασα, α. 1. part. θράσας, pro
ἔθρασας, α. 1. θ. 198. 328.
 Θρήνις, *genit. a θρήνις, Thra-*
cius, a θρήν, κός, Thrax, no-
men gentile. α. 551.
 Θρήνη, ης, ἡ, *Thracia, nomen ge-*

- gisnis. ε. 505.*
 θυγάτηρ, ἡ, *filia, acc. θυγατέρα,*
ἔ θυγατέρα Poetice, vocat. ὡ θυ-
γατερ. α. 3. θ. 265.
 Θῦς, *astuabat, imperf. Jon. a θῦω,*
maſto, ὅ, impetu feror. θ. 848.
 Θυελλα, ης, ἡ, *procella. θ. 742.*
 Θύεστι, *victimis, dat. pl. Jon. a*
θύω, α. 1. ὁ, τὸ, victima, a θῦω,
immolo. ε. 336.
 Θύνες, *erotos, redolens, ὁ, a Tb.*
θῦω, f. ὕσω, maſto. θ. 558.
 Θυμολγῶς, *accusf. a θυμολγῶς, af-*
ferens dolorem in animo, ex θυ-
μός, animus, ὅ, ἄλγος, α. 1.
dolor. θ. 629.
 Θυμῆσαι, *α. 1. part. f. g. pl. suc-*
censentes, a θυμῆσαι, irascor,
f. θυμῆσαι, α. 1. αἶ. ἔθυμῆσαι,
hinc part. α. 1. αἶ. θυμῆσαι,
α. 1. α. Tb. θυμός, ira. α.
267.
 Θυμοβορέω, *pres. inf. a θυμοβορέω,*
animum exedo tristitia, ex θυ-
μός, animus, ὅ, βορέω, pabu-
lum, escā. α. 797.
 Θυμολέοντα, *acc. sing. a θυμολέω,*
leonino animo peditus, ex θυ-
μός, animus, ὅ, λέων, eris,
leo. θ. 1007.
 Θυμοφθόρος, *acc. a θυμοφθόρος,*
animum labefactans, ex θυμός,
animus, ὅ, φθάρω, corrumpo.
Tb. φθάρω, corrumpo. ε. 715.
 Θυμός, ὅ, ὁ, *animus, ira. ε. 379.*
 Θύν, θ. 131. *furens, part. pres.*
αἶ. g. n. a θῦω, maſto, cum
impetu feror. α. 618.
 Θύρα, *adverb. foras, θύρα, for-*
is, adverbium, aut dativus adver-
bialiter positus, a θύρα, janua.
α. 97. 363.
 Θύραι, *oi, villi, seu nodi, qua-*
les dependent a crumenis, fim-
bria. α. 225.
 Θῦω, *pres. part. a θῦω, sacrifico.*
sumitur ὅ θῦω, pro ὅρῳ, im-
petu quodam feror: item furo.
hinc μεθύω, q. d. μεθύω τὸ θῦω,
a sacrificiis enim solebant epu-
lari. θ. 109.
 Θῦνος, *acc. a θῦνος, α, sedile,*
pro θῦνος, α. 1. ὁ, a θῦνω,
sedeo.

fedeo. Th. θός, ἔ, ό, celer. s. 491.

Θώραξ, thoracem, acc. pro θώρα-
ξ, Jonice, a θώραξ, ακθ, ό,
Jonice mutatur α in η, θωρηξ,
pectus: unde θωρησσω, ξω, pe-
ctus armis, seu lorica munio,
per syn. speciei arma, θωρησσο-
ται, armantur, praef. ind. θ. 431.

Θωπύ, nom. pl. θωπύτᾱ ἔργα, ad-
miranda opera, θωπύ, Jonice,
idem est quod θαύμα, ὅ, hinc
θωπύτᾱ, pro θαυμάσια, Jon. Th.
θαυμάζω, f. αἶσα, miror. α. 165.

I.

Ἰάλοι, volitabant, 3. pl. imperf.
pro praef. enallage temporis, ab
ἰάλω, mitto, volo, f. αἶω. θ. 269.

Ἰάνειρα, ας, ἡ, nomen mul. ex ἰα,
sola, ὅ, εἶνῃ, quae sola animo
virum imitatur. θ. 536.

Ἰαίνῃ, nomen mul. ab ἰαίνω, ca-
lescio. item exbilario, latitia
perfundo. θ. 349.

Ἰαπετιό, gen. Jon. ab Ἰαπετός,
nomen viri, ab ἰάπτω, mitto.
item maledictis laceffo, ἰαπε-
ποιδῆ, vocat. casus, filius Ja-
peti, a ἰαπεποιδῆς. s. 54.

Ἰασίω, dat. nomen viri, ab ἰάω,
f. ἰάσω. θ. 970.

Ἰάχε, ἰάχον, 3. pl. imperf. act.
verb. ἰάχω, vociferor, clamo.
hinc in part. ἰάχων, ortos, unde
ἰάχη, clamor. θ. 69. α. 441.

Ἰεωλός, ἔ, ἡ, nomen urbis. α.
474.

Ἰδαλιμῶ, sudorificus, ab ἰδῶ,
ἰδῶ, το, sudor. idem quod ἰ-
δρῶς, ὠτος, ό. s. 413.

Ἰδέ, α. 2. act. imperat. ab ἰδῶ,
video, f. ἰσφαμαι. α. 2. ἰδον, ὅ,
ἰδον, in part. ἰδῶν, ortos, ὅ, ἰ-
δῶ, pro ἰδῶσα. α. 445.

Ἰδέ, idem quod ἰδέ, ὅ, atque.
α. 19.

Ἰδέι, aestu, dat. sing. ab ἰδῶ, ὅ,
το, sudor. α. 397.

Ἰδέω, α. 2. act. infinit. ἰδέσθαι,

α. 2. m. d. infinit. ab ἰδῶ, vi-
deo. Vide ἰδῶ. α. 166.

Ἰδῆς, genit. ἡ Ἰδῆ, mons Cretae,
sic dictus, quod ex eo longe la-
teque licuerit circumspicere. θ.
1010.

Ἰδῆς, videris, 2. sing. α. 2. act.
subj. ab ἰδῶ, video. α. 335.

Ἰδῶ, pro ἰσφαι, ὅ, hoc per syn-
copen, pro ἰσφαι, scimus, ind.
praef. 1. pl. Th. ἰσφαι, scio. Im-
perat. ἰσφαι, ὅ, ἰσφαι. θ. 27.
Hinc ἰδμω, peritus, ὅ, ἰδμοσυνῆ,
peritia, dat. pl. Jon. ἰδμοσυνῆ-
σιν. θ. 377.

Ἰδωτο, 3. pl. α. 2. med. indic. a-
spexerint, ab ἰδῶ, video. θ. 451.

Ἰδρας, periti, ab ἰδρας, quod est ab
ἰσφαι, scio. α. 351.

Ἰδρας, ὅ, ἡ, provida. sic ἡγῆ
ἐξοχλῶ dicitur formica. Th.
ἰσφαι, scio. s. 776.

Ἰδρωτα, acc. ab ἰδρῶς, ὠτος, ό, fu-
dor, per metonym. effecti labor
molestus. Th. est, ἰδῶ, ὅ,
το, sudor.

Ἰδύα, ας, ἡ, nomen mul. quasi
ἰδύα, quara. θ. 352.

Ἰέσαι, emittentes, part. praef. g.
f. pl. num. ab ἰναι, mitto, alii
scribunt ἰέσαι, idque Aeolice,
imperf. ἰέω, ἡς, ἡ, 3. pl. ἰέων,
f. ἡσῶ, p. ἡσῶ, α. 1. ἡσῶ, α. 2.
ἡσῶ, ἡς, ἡ, praef. pass. ἰέμαι, α.
1. pass. ἰέσῶ. θ. 10. 43.

Ἰέμαι, Jonice, pro ἰεμεναι, Attice,
praef. inf. ab ἰέμαι, ubi Jones ut
in fine abijciunt, accentu in sua
sede relicto, ab ἰναι, mitto. s.
594.

Ἰέμενοι, cupientes, part. praef. m.
ab ἰεμαι, cupio. Verba desiderii
regunt Genitivum, ἰέτρο, cupie-
bant, imperf. med. 3. pl. α. 23.
251.

Ἰέναι, ire, ab ἰναι, eo, pro quo
etiam dicitur ἰναι. ὠπῆ ἰέναι,
perrexit ire. α. 40.

Ἰερός, ἔ, ό, sacer. item magnus,
immemsus. ἰερό, Jonice, pro ἰε-
ροῖ. ἰερό, g. n. pl. num. intel-
liguntur sacrificia, ἰερό, pro ἰε-
ροῖ, ἰερόν ἰερό, facere sacra, h. e.
sa-

sacrificare, ἱερῶν (pro ἱερῶν, in f. g.) Dorice. *ῥ*. 1014. α. 201. *ῥ*. 417. ε. 334.

ἱός, transat, ab ἱμῶ, mitto. spiritus differt ab ἱμῶ, eo, de quo paulo ante. *ῥ*. 806.

ἱόνι, dat. fing. nomen viri, ab ἱόν. *ῥ*. 1000.

ἱδῶν, ab ἱδῶς, ἴα, ὅ, idem quod ἁδῶς, rectus, ἱδῶσι, dat. pl. Ionic. ε. 36.

ἱδῶ, pres. imperas. accede, ab ἱδῶ, vel ἱμῶ, eo. α. 491.

ἱδῶναι, iustos, dat. pl. Ionic. paragege ab ἱδῶναι, α, ὁ, cuius iudicia sunt recta, ab ἱδῶς, ἱδῶν, ἱδῶς, α, um, & δική, jus.

ἱδῶν, dirigit, 3. sing. pres. ab ἱδῶν, dirigo. *ῥ*. ἱδῶς, ἁ, ὁ, rectus. α. 7.

ἱγῶν, pervenit, ab ἱγῶν. *ῥ*. ἱγῶν, f. ἱγῶ, α. 1. ἱγῶ, venio. *ῥ*. 697.

ἱκῶν, similis, & ἱκῶν. ab ἱκῶ, similis sum. α. 302.

ἱκῶν, α. 1. ind. ab ἱκῶν, supplico. *ῥ*. ἱκῶν, α, ὁ, supplex. α. 13.

ἱκῶν, supplicibus, dat. pl. Ion. ab ἱκῶν, α, ὁ, supplex. α. 325.

ἱκῶν, aor. 2. med. ἱκῶν ἐς ἀθάνατον, pervenit ad immortales. Vide in ἱκῶν. *ῥ*. 286.

ἱκῶν, attigeris. 2. sing. α. 2. med. subj. Ionice pro ἱκῶν, ab ἱκῶν, venio, f. ἱκῶν, p. ἱκῶν, α. 2. m. ἱκῶν, α, στο, & in 3. pl. ἱκῶν, in aor. 2. sub. ἱκῶν, η, ηται. ε. 466.

ἱκῶν, adverb. celerrime, δὲ πρὸ ἱκῶν. *ῥ*. ἱκῶν. *ῥ*. 691.

ἱκῶν, per syncopen pro ἱκῶν, pervenit, α. 2. med. ab ἱκῶν. Vide in ἱκῶν. *ῥ*. 481.

ἱκῶν, ceteruvis. α. 283.

ἱκῶν, ab ἱκῶν, propitius. Attice ἱκῶν. ε. 338.

ἱκῶν, pres. inf. ab ἱκῶν, μαι, placo. *ῥ*. ἱκῶν. ε. 336.

ἱκῶν, Poetice pro ἱκῶν, part. α. 1. α. α. verbo ἱκῶν, loris cado. f. ἱκῶν. *ῥ*. ἱκῶν, αἴτας,

δ, lorum. *ῥ*. 837.

ἱκῶν, desidero, cupio, f. ἱκῶν, binc ἱκῶν, desiderium, & ἱκῶν, acc. pl. desiderabiles, ab ἱκῶν, εἴα, εἴ. *ῥ*. ἱκῶν. α. 31. ε. 616. *ῥ*. 359.

ἱκῶν, pro ἱκῶν, ut. α. 544.

ἱκῶν, ὁ, ἱ, valida, nomen mul. ab ἱκῶν, ἱ, robur, fibra. *ῥ*. 976.

ἱκῶν, 3. sing. α. 1. α. ind. *ῥ*. ἱκῶν, venio, f. ἱκῶν, α. 1. ἱκῶν. α. 32.

ἱκῶν, pervenies, α. 2. sing. fut. 1. med. Ionice pro ἱκῶν, ab ἱκῶν, ἱκῶν, f. ἱκῶν, pres. pass. ἱκῶν, α. 2. med. ἱκῶν, α, ε. α. 475.

ἱκῶν, acc. sing. in nom. ἱκῶν, ἱκῶν, niger, ab ἱκῶν, α, το, visibla purpurea, nigricans, & ἱκῶν, α, forma, & hoc ab ἱκῶν, video. *ῥ*. 3.

ἱκῶν, α, nomen peritissimi auge, solaus, q. d. ἱκῶν ἱκῶν, jaculum, seu telum populi, α. 78.

ἱκῶν, euntem, α. 2. α. part. ab ἱκῶν, eo. part. α. 2. α. ἱκῶν, ἱκῶν, α. 773.

ἱκῶν, α, ἱ, sagittis gaudens. ex ἱκῶν, α, ὁ, telum, & χαίρω, gaudeo. *ῥ*. 14.

ἱκῶν, equorum domitor. ἱκῶν, & δαίμων, domo. α. 346.

ἱκῶν, nomen mul. celer instat equi, vel valde celer. Nam ἱκῶν in compositione quandoque auge, sic & βε, quod est ex βε, ut βεῖλος. *ῥ*. 251.

ἱκῶν, nomen mul. valde intellegens. *ῥ*. 251.

ἱκῶν, equus, dat. pl. Ion. ἱκῶν. α. 341.

ἱκῶν, vocativi casus. ab ἱκῶν, α, ὁ, eques, vocativus pro nominativo ponitur Poetice, & Attice. α. 216.

ἱκῶν, equi fons. Nomen fontis in Boetia, non procul ab Helicone monte. *ῥ*. 6.

ἱκῶν, ἱκῶν, ὁ, Ionice, pro ἱκῶν, α, ὁ, accipiter. α. 201.

ἱκῶν,

Ἴρις, ἰδος, ἱριός, ὁ ἱριώδης, ἡ, iris, in accus. ἱερ. 9. 780.

Ἴς, ἰνός, ἡ, vis, ἱς ἀνέμῳ, vis ventis. 9. 332.

Ἴσ', pro ἱσ', ab ἱσός, par. 9. 330.

Ἴσαν, ibant, 3. pl. imperf. ἔλ. ab εἶμι, eo. imperf. εἶμ, α. 2. ἴοι, pl. perf. m. ἦεν. 9. 68.

Ἰσασι, ὁ ἱσασι, 3. pl. ab ἱσῆμι, scio. 9. 40.

Ἰσα, pareni, equalem, ab ἱσός, par. 9. 325.

Ἰσοῦ, aequalē, scilicet prima in ἱσός est anceps, ὁ proinde scribitur etiam ἱσός, quum prima corripitur. 9. 750.

Ἰσαῖσθαι, pro ἱσῖσθαι, praes. med. infinit. aquare, ab ἱσῶ, ὤ, a quo. Them. ἱσός, α, ὁ, par. 9. 360.

Ἰσοφάρεα, equiparāt. q. d. ἱσόν φάρεα. 9. 428.

Ἰσαμῆς, part. praes. pass. ἱσάμενος, stans, genit. Jon. ἱσαμῆος, ab ἱσαμῆα. 9. 367.

Ἰσας' pro ἱσας, 2. sing. praes. pass. imperat. ab ἱσῆμι, sto, f. σῆσθαι, α. 2. ἔσθαι. α. 449.

Ἰσίλῳ, Ionice pro ἱσίλῳ, ab ἑσίλῳ, ας, ἡ, Vesta, focus. 9. 454.

Ἰσαβονί, stiva, dat. sing. ab ἱσάβονος, remo, stiva. ab ἱσός, tela, quod ab ἱσῆμι, sto, ὁ βας, βοῖς. 9. 433.

Ἰσόν, telam, acc. ab ἱσός, ὤ, ὁ, tela, ὁ malum navis. Th. ἱσῆμι, sto. 9. 64.

Ἰσρας, ab ἱσῶ, ορας, ὁ, ἡ, gnarus, sciens. 9. 790.

Ἰσρον, acc. ab ἱσρος, nomen fluvii Germanici, Danubius. 9. 339.

Ἰσχάει, detinet, ab ἱσχάω, idem quod ἱσχα, habeo. Th. ἔχω, habeo. 9. 493.

Ἰσχω, ας, α, idem quod ἔχω, habeo. ἱσχω, 3. pl. praes. sub. ἔλ. 9. 423.

Ἰσχύς, υός, ἡ, robur. dat. ἱσχυί, acc. ἱσχυῖ, fremisω. Hinc ἱσχυῶ, robustus sum. 9. 146.

Ἰτον, abierunt, 3. dual. praes. α. εἶμι, ab εἶμι, eo. ponitur vero praesens pro α. 2. ἴω, qui 3.

dual. format ἱστώ, enallage temporis. 9. 197.

Ἰταῶ, extremam oram. ab ἱτός, υός, ἡ, extremus ambitus, circumferentia. α. 314.

Ἰφθίμῳ, genit. fortis, ab ἱφθίμος, ὁ hoc ab ἱφθι, fortiter, quod est ex ἱς, ἰνός, ἡ, vis, robur, ἱφθίμῳ, β. 768.

Ἰφθι, adverb. fortiter, ab ἱς, ἰνός, ἡ, vis, fibra. 9. 539.

Ἰφικλῆδῳ, nomen viri. α. 111.

Ἰφικλῆα, nomen viri, ad formatum ἡφικλῆα. a nominativo ἱφικλῆος contracte ἱφικλῆς, q. d. valde honoratus, gloriosus. α. 54.

Ἰχθυόοντες, piscibus inhabitantes, praes. part. ab ἱχθυῶ, ὤ, piscor. Th. ἱχθύς, υός, ὁ, piscis. α. 210.

Ἰχθύς, υός, ὁ, piscis, ἱχθύ: pro ἱχθύα, sicuti δρύς pro δρύα ὅτι α. 212.

Ἰχθός, αός, τὸ, vestigium. 9. 678. Ἰψ, dat. sing. ab ἱός, ὤ, ὁ, sagitta. quod est ab ἱψι mirro. item arugo, quae in metallo serpit, venenum quod transmittitur in venas. At ἱός, ἱα, ἴον, idem quod οἶος, α, οτ, solus, α, um. α. 409.

Ἰών, ἡς, ἡ, clamor, vociferatio. 9. 682.

Ἰωνῶν, acc. ἱωνῶς, ὤ, ἡ, urbs Thessaliae. 9. 997.

Ἰωχυσί, tumultus, genit. Jon. ab ἱωχύς, ὤ, ὁ, persequitur hostilis, idem quod ἱωνῆ. Th. διώκω, f. ξω, persequor. 9. 683.

K.

Κ' pro € ὅτι κ' dixit € . 9. 347.

Κάββαλα, ὁ κέββαλ', prostravit, α. 2. ind. pro κέτβαλα a κέτβαλλω de jicio, κέββαλετ', α. 2. m. 3. perf. sing. Th. βάλω, f. βάλω, p. βέβληκα, α. 2. βέβαλον, p. m. βέβολα. α. 130. 462.

Καδύκων pro κατὰ δυνάμιν, pro virili, α δυνάμιν, εως, ἡ, potentia.

tenia. Tb. δύναιμαι, f. ἵσταιμαι, possum. ε. 334.
 Κεῖδω, κεῖδ' ὃ βέβη pro κετέβηκε δέ, deiecit vero. α. 384.
 Κεῖμος, κ, nomen viri, hinc κεῖμος, κεῖμοισι, dat. pl. ὅ in f. g. κεῖμων, ὅ κεῖμων, ἴδος, Cadmea. ε. 161. Δ. 937.
 Κεκακτούμενος, pres. part. a κακῶ, invado. Tb. ἄκτομαι, tangere, f. ψομαι. ε. 330.
 Κεκαυώς, pure, adverb. a καυῶρος, ὤ, ὅ, purus. Tb. κακαῖω, purgo. ε. 335.
 Κεκεῖσθαι, pres. part. residens. a κεκεῖσθαι, sedeo. Tb. ἐῖσθαι, f. ἐῖσθαι, sedeo. α. 34.
 Κεκεῖται, 3. pers. pres. ind. sedet. a κεκεῖται, pres. inf. collocare. a κεκεῖται. Tb. ἴσω, f. ἴσω, sedere facio. Δ. 434.
 Καί, sed etiam, τε &, quæ duo simul juncta sunt distributiva, εἰς &, simul etiam. ε. 43. 241.
 Καίω, adolens, pro καίωσι, καίωσιν, ardens, pres. part. a καίω, uro, accendo, f. καίω, p. καίω, α. 2. pass. ἐκείω, f. 1. pass. καυθήσομαι. Δ. 357.
 Καίω, a καίω, εἰς, ὅ, nomen proprium Regis. α. 179.
 Καίρως, ὤ, ὅ, tempus opportunum, occasio. ε. 692.
 Κακῆνός, ille: ex & ὅ κακῆνός. ε. 293.
 Κακῆνός, pro κακῆνός, abscondens, pres. part. a κακῆνός, abscondo, f. ψω, p. φα, α. 2. ἐκρυβον. ε. 469.
 Κακοθημοσύνη, ignavia, ex κακόν, malum ὅ θῆμι, onos, ὅ, aceruus rerum simul congestarum. Tb. τίθῃμι, pono. ε. 470.
 Κακός, malus, proprie piger, a κακῶ, cedo. κακῆ, ἡ, neut. κακόν, κακ' pro κακῆ. dat. pl. κακοῖσιν. κακόν, pro κακῶς, adverb. ε. 325. comp. κακίων, κακίως. ε. 264. 344.
 Κακότης, dat. sing. a κακότης, ητος, ἡ, improbitas. α. 93.
 Κακοχάρτος, alienis malis gaudens, ex κακόν, malum, ὅ χαί-

ρω, gaudeo. ε. 28.
 Κακταμέναι, occidere, Dor. pro κακταμέναι, ὅ hoc pro κακταμέναι, α. 1. inf. αἶ. a κακταμέναι, pro κακταμέναι. Tb. κτῶ, f. κτῶ, occido, p. ἐκτακα, ε. 2. ἐκτανο. α. 453.
 Κῆλα, ligna. a κῆλον, κ, π, lignum. ε. 125.
 Καλῶν, vocare, invitare, a καλῶ, voco, f. εἶω, p. κῆλῃκα. καλῶσκον, 3. pers. imperf. Jonice, pro ἐκῆλε, ε. καλῶσκον, pro καλῶσκον, vocant. Δ. 207. ε. 340.
 Καλιῶ, borrea. καλιῶ, ἄς, ἡ, nidus ex virgultis, καλιῶ Jonice pro καλιῶ. Tb. κῆλον, κ, π, lignum. α. 305.
 Κακῶγυναικα, acc. a κακῶγυναικα, αικος, ὅ, ἡ, pulcris mulieribus abundans. ex κακῶς, εἰς, π, pulcritudo, ὅ γυνή, mulier. ε. 651.
 Κακῶγυναικα, genit. Jon. κακῶγυναικα, pulchricoma. a καλός, ἡ, οἱ, pulcher, α, υἱ, ὅ καμῆ, π, ἡ, comā. Δ. 915.
 Κακῶγυναικα, Ἰολ. seu Βαοτίε pro κακῶγυναικα, pulchras habens genas, ex καλός, ἡ, οἱ, pulcher, ὅ παρῆ, ὅ Ἰολ. παρῆ, ἄς, ἡ, mala, gena. Δ. 238.
 Κακῶγυναικα, pulchrius, a καλός, ἡ, οἱ, pulcher, ὅ ῥεα, fluo, f. ῥάω, p. ῥακα. Δ. 339.
 Κακῶγυναικα, π, ἡ, nomen Musæ, cuius est elegans eloquium, facunda, ex καλός, εἰς, τῶ, pulcritudo, ὅ ὄψ, ὅπας, ἡ, vox. Δ. 79.
 Κακῶγυναικα, nomen mul. Δ. 280.
 Κακῶγυναικα, pulchricomos, κακῶγυναικα, ἡ, pulchros crines habens, ex καλός, ἡ, οἱ, pulcher, ὅ ῥεα, τειχός, ἡ, pilus. α. 372.
 Κακῶγυναικα, limpidam, ex καλός, pulcher, ὅ ῥεα, fluentum. Tb. ῥεα, f. ῥάω, fluo. ε. 735.
 Κακῶγυναικα, pulchros talos habens. ex καλός, ὅ σφύρον, malleolus. Tb. σφύρα, ρας, ἡ, malleus. Δ. 526.
 Καλός, ἡ, οἱ, pulcher, bonus. Comp.

- comp. καλίων, ενος, ὁ, ἡ, ὅ, καλίων, τὸ, superl. κάλσιος, ο-primus, pulcherrimas. §. 384.
- Καλυπτομένοι, contestæ, pres. part. pass. α καλύπτω, tego, f. ψω, p. φω, α. 1. κάλυψα, ας, ε, α. 2. κάλυβον. α. 134. ε. 139.
- Καλύπτριω, acc. Jon. α καλύπτρη, regmen capitis muliebre. Them. καλύπτω, tego. §. 574.
- Καλυψώ, nomen mul. §. 359.
- Κάμψι, dat. pl. palis, pedamen-tis, α κάμψι, ακος, ἡ, palus. α. 298.
- Κάματος, α, ὁ, labor. hinc καμν-τώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, laboriosus. Th. κάμω, μω, p. κάμηκα, las-fesco. ε. 175. 582.
- Κάμψι, pro κατὰ μὲν. ε. 437.
- Καμπύλα κῆλα, curva ligna. α καμπύλος, α, ὁ. Th. κάμπω, f. ψω, p. φω, flecto. α. 324.
- Κᾶν, quavis, eisi, ex α ὅ ἄν, fi. ε. 335.
- Καναχή, crepitiatio sonitus. hinc καναχιδά, adverb. cum strepitu. Th. ἦχος, α, ὁ, sonus. α. 164. §. 267.
- Καναχίζε, imperf. substrepebat, α καναχίζω ὅ καναχέω, resono. hinc καναχή, crepitiatio, καναχῆ-σι, dat. plur. Jonice. Th. ἦχος, α, ὁ, sonus. α. 373.
- Κανός, ὦ, ὁ, fumus. ε. 43.
- Κάπρος, α, ὁ, aper. item verres, quo sensu accipitur. ε. 781.
- Καρη, τὸ, indeclinabile, caput, per apocopen pro κάρησι, α. ε. 532.
- Καρκαλίμως, cito, rapim, adverb. q. d. ἀρκαλίμως, ab ἀρπάζω, f. σω, ὅ ξω, rapio. α. 432.
- Κάρπος, α, ὁ, fructus. ε. 170.
- Κάρτι, robore, pro ἐν κάρτι, h. e. κρατέρως, more Hebræorum, κάρ-τος, pro κάρτος, εος, τὸ, robur. §. 73.
- Καρτερόθυμ, dat. καρτερόθυμοι, α καρτερόθυμος, ὦ, ὁ, pertinax, qui toleranti animo est, ex κάρ-τος, per metathesin litterarum pro κάρτος, εος, τὸ, robur, ὅ θυμός, ὦ, ὁ, animus. §. 476.
- Καρτερόφρονα, acc. α καρτερόφρων,

- ον, ὁ, ἡ, prefractus. item ma-gnanimus, α κάρτος, εος, τὸ, robur, ὅ φρὼν, animus.
- Κάρτιστοι, prestantissimum, pro κάρ-τιστοι, ab ἀγαθός, bonus, κράστωι, κάρτις. §. 981.
- Κάρσι, siccæ. Th. κάρσω, sicco, arefacio, f. ψω. ε. 7.
- Καρχαρόδοντα, acc. sing. dentibus asperum. α κάρχαρ, asper. Th. χαράσσω, f. ξω, sculpo, ὅ δός, ὄντος, ὁ, dens. ε. 602.
- Κασιγνητός, α, ὁ, ex κασις, εος, ὁ, ἡ, frater, soror, ὅ γίνομαι, nascor. §. 756.
- Κασσίτερ, κασιτέροιο, gen. ὁ, stannum. §. 862.
- Κατὰ, cum genitivo per; cum accus. ad, secundum. κατ' ὄρη, in monte, κατὰ οἶκοι, domi. κατ' ὥρην, ad tempus, idem quod πρὸς καιρὸν. ε. 615. 100.
- Καταβεβέβηται, onusta sunt. 3. pl. pret. medii, α βεβήτω, one-ror, sum gravis, f. σω, p. κα. ε. 232.
- Καταβήσεται, intrat, f. 1. α κα-ταβάνω, f. βήσομαι, descendo. Th. βάνω, εο, α. 2. ἐβλω. §. 750.
- Καταγηράσκω, pres. ind. α κατ-αγηράσκω, senesco. Th. γήρας, α-τος, τὸ, senectus. ε. 93.
- Καταδάη, 3. pres. sub. humefat, α δάω, rigo, f. δάσω. ε. 544.
- Καταδύμωμαι, Att. ὅ Dor. ingre-di, pro καταδύναι, α. 2. αἰ. infinit. α καταδύνω, α. 2. αἰ. κατέδω, υς, υ. Th. δύνω, ὅ δύνω, subeo. α. 196.
- Καταδύνω, occidentem, part. α. 2. αἰ. Th. δύνω, subeo, vel δύνω. §. 596.
- Κατάθη, pones, 2. sing. α. 2. med. opt. κατάθῃαι, deposueris. 2. sing. α. 2. med. subj. κατί-θωμαι, κατάθῃ, ὅ pro hoc κα-τάθῃαι, Jonice, α τίθῃαι, pono. ε. 45.
- Κατᾶσο, Poet. pro κατὰθε, ὅ κα-τᾶθσο, reconde, α. 2. imperat. med. α κατατίθῃαι, repono. Th. τίθῃαι, f. θήσω, α. 2. ἐθῶ. ε. 625.

- Κατακείμενοι, *pres. part.* α κατι-
κίμαι, *jaceo, decumbo.* ε. 362.
Καταλείβεται, *distillat. pres. ind.*
α καταλείβομαι, *desillo.* Τβ. λεί-
βω, *f. ψω, libo.* Δ. 786.
Καταλείπων, *pres. inf.* α λείπω,
linguo. *f. ψω, p. φω, α. 2. ἔ-*
λιποι, p. m. λήλοιπα. ε. 744.
Καταλέγεται, *cubat. fut. ind.* α
λέγομαι, *cubate facio.* ε. 521.
Καταμύσσει, *opprimat, α. 1. sub.*
α καταμύσσω, *comprehendo.* Τβ.
μύσσω, *f. ψω, capio.* ε. 494.
Καταπακτώμε, *exterrita, pers. part.*
activi, per syncopeν π χ, *pro*
καταπακτιχῶ, α. verbo κατα-
πτήσω, f. ξω, porterreſio, prater.
αθ. καταπακτιχῶ. Τβ. πτώω,
ω, *f. ἴσω, exterreō.* α. 263.
Καταπίπ, *deglutiebat. imperf. Jon.*
Τβ. πίνω, *bibo, f. πίνω, p. πί-*
νωκα, α. 2. ἔπιον, inde in im-
perat. πῖδι ὅ πιν. Δ. 459.
Κατάσκιον, *opacus, α σκία, ἄς,*
ή, umbra. ε. 511.
Κατασφύρολος, α, α σφύρολος, *du-*
rus, asper. Τβ. σφύω, *astriſco,*
f. ψω. Δ. 806.
Καταφθιμώσων, *mortuis, dat. pl.*
pres. part. α φθίω, *idem quod*
φθίω, f. ἴω, corruptio. Δ. 850.
Καταφλέξει, *combussisset, 3. sing.*
α. 1. αθ. opt. α φλέγω, υρο, f.
ξω, p. χα. α. 18.
Καταφράζεσθαι, *pres. imperat. pass.*
α καταφράζομαι, *confutero.* Τβ.
φράζω, *disco, f. σω, p. κα, α.*
2. εφφραδον, p. m. πεφφραδα. α.
246.
Καταχάσσει, *effundit, 3. imperf. α*
καταχάσσομαι. Τβ. χέω, *f. χέ-*
σω, fundo. ε. 581.
Κατάω, *descendebat, ex κατὰ ὅ*
ἔμμι, eo, est 3. sing. pres. med.
α, ὅ Ἀττικῇ ἔω, α, α. κατῶν,
prae. α. 2. α κατῶμι. Δ. 723. α.
254.
Καταλεγχέτω, *redarguat, pres. im-*
perat. α καταλέγχω. Τβ. ἐλέγ-
χω, *f. ξω, arguo.* α. 712.
Κατέλεξε, *reconfutit, α. 1. ind. κα-*
τελέγω. Τβ. λέγω, *ξω, dico.*
Δ. 627.

- Κατανατίον, *adverb. ex adverso,*
coram. Τβ. ἀντί, *pro.* α. 73.
Κατένοστε, α. 1. ind. *pro κατένα-*
σε, ab inusitato verbo κατανώ,
habitandum do. Τβ. νάω, *ba-*
biso. ε. 167. Δ. 538.
Κατενώδων, *constrauerat, prae.*
med. α κατενώδω, ὠδῶ ex ὠ
ὅ δῶ, pono. per metathesin
ὠνῶδω, in prae. med. λῶδω, ὅ
per reduplicationem ὠνῶδω. pre-
posita praepositione κατὰ, fit hinc
κατενώδω, constravi. Errant
qui α κατενώδω, derivant. Sic
omni reduplicatio foret κατενώδω,
ὅ, ὅ, C. Malo ita resolvere, ut
dicam, κατενώδω, esse dunta-
cat praeſentis modii, ὅ cetero
praeſentis. Praesens, si uſitatum
foret, esset κατενώδω. α. 269.
Κατέπαυσε, *diremit, sedavit, α. 1.*
αθ. ind. verbi καταπαύω, defi-
ſſo. Τβ. παύω, finio, casso. Δ.
87.
Κατέσχαδα, *oppoſiti sunt, pro κα-*
τεσάδῃσιν, Aeolice, α. 1. ind.
pass. α κατέσχαμαι, constitutor.
Τβ. ἴσημι, f. ἴστω, statuo. Δ.
674.
Κάτεχε, *imperf. κα ὅ κατέσχαδε,*
detinebat. pro ἔχω dicitur σχέω.
Δ. 700. 575.
Κατηρεσέ, *pro κατηρεσά, α κατη-*
ρεσής, ἔσθ, ὅ, ὅ ἡ, reſus, dat.
pl. Jon. κατηρεσέσσι. Τβ. ἐσέ-
φω, *f. ψω, tegero.* Δ. 778.
Κατηρωδῶτο, *suspensū erant, 3. pl.*
imperf. pass. Dorice pro κατηρωῶ-
το, α verbo καταρωομαι, depen-
deo, ex κατὰ ὅ ἀλῶν, f. ἴω,
in sublime tollo. α. 225.
Κατομάξῃ, *expulerit, pres. sub. ab*
ἐμάξω, f. σω, persequor. α. 322.
Κάτω, *infra, deorsum.* Δ. 301.
Καυάταις, *fregeris, α. 1. apr. αθ. α*
καυάξω, contero, frango. ſpe Ae-
les pro αἶρ, dicunt αἶρ, vel pro
καυάταις Poet. sublato τ, ὅ
inferro υ, Aeol. ab αἶγα, frango.
α. 664.
Καῦμα, *ατος, τὸ, incendium, α*
καῦω, υρο, f. καύσω. Δ. 844.
Κε, ὅ νεν, *particula potentialis,*
sicut

- sicut in prosa aī, vel expletiva.*
 ε. 10. 12. 33.
 Κέατο, jacebat, pro ἔκειντο, Jonice, ὅ κεατο pro κέατο, α κεμαι, jaceo. α. 241.
 Κέγχροισι, dat. pl. Jon. α κέγχρ^ο, milium, genus leguminis. α. 398.
 Κεδῆ, casta, dat. sing. α κεδῆς, ἡ, εἰ, castus, probus. Tb. κῆδ^ο, ε^ο, τὸ, cura. ε. 69.
 Κείω, illo, pro κείω, per aphoresin. κείοις, κείοισι, dat. pl. Jon. ab κείν^ο, ille. Δ. 628. 836.
 Κῆται, jacet, κῆτ, pro ἔκειτο, imperf. Jon. α κῆμαι, jaceo. α. 227.
 Κεκαλυμμένη, perf. part. pass. α καλύπτω, operio, tego, f. ψω, p. φω, α. 2. Ἐκαλύβον. Δ. 745.
 Κεκαμμένος, perf. pass. α κῆζω, orno, f. σω. Δ. 929.
 Κεκάθει, occultabat, Jon. plusq. perf. med. α κῆθω, κῆθω, p. κα. in præt. med. κῆκαθ^α. sic ut πλῆθω πέπληθα, γηδέω γέγηθα, ὅς.
 Κεκλήγοντες, præt. med. Æolice pro κεκληγότες, α κλῆζω. verior analysi hæc est: ex præterito κέκληγα, novum verbum κεκλήγω, quod Græcis est usitatissimum, unde in part. præf. κεκλήγων, orτος, in pl. οἱ κεκλήγοντες. α. 412.
 Κεκληγώς, vociferans, præt. med. α κλῆζω, clamo, in f. κλῆγῶ, α. 2. ἐκλαγον, p. m. κέκληγα, hinc in part. f. g. κεκληγύη. ε. 447.
 Κέκλυτε, audite, α κλύμι, (Tb. κλύω, audio.) Hinc κλύδι, ὅ Poetica redupl. κέκλυδι, in 2. pl. κλύτε, ὅ κέκλυτε, audite, correpta penultima. Δ. 644.
 Κεκοιμῆς, pulverulentus, Attice, pro κεκοιμημένος, α κοιζω, pulvere impleo, quod est α κῆς, εως, ὅ, κῆνις. ε. 471.
 Κεκορημῆον, satiatus, α κορέω, satio, f. ἐρώ, ὅ ἴσω, p. κενερω. α. 591.
 Κεκορημῆον, diversam. Tb. κένη, f. νῶ, secerno, p. κένημα. α. 55.

- Κεκρύβεται, latent, 3. pl. præt. pass. Jonice, pro κεκρυμμένοι εἰσι, α κρύπτω, abscondo, f. ψω, p. φω, α. 2. Ἐκρύβον. ε. 384.
 Κεκτῆσθαι, comparare, præt. pass. infinit. α κτῆσμαι, acquiro, f. κτήσσομαι, p. κέκτημαι. ε. 435.
 Κελαδοιο, genit. Poeticus, pro κελάδα, α κελάδ^ο, α, ὅ, strepitus. Δ. 926.
 Κελανεφεῖ, nubium offuscatori, dat. α καλανεφῆς, ex κελανός, niger, idem quod μέλας, ὅ νέφ^ο, ε^ο, τὸ, nubes. α. 53.
 Κελανῆ, nigra, dat. Thema est μέλας, μέλαν, μέλαν, niger, pro μ, ponitur κ, κελανόν. α. 173.
 Κελάδα, genit. κελάδ^ο, α, ἡ, via. ε. 578.
 Κελάω, juheo, præs. ind. α κέλομαι, Poetice, κέλομαι. κέλονθ^ι pro κέλοντο, 3. pl. imperf. Δ. 33. ε. 304. Δ. 686.
 Κεῖνῶ, Poetice, pro κενῶ, α κενός, ἤ, ὅ, vacuus. ε. 496.
 Κένταυροι, Centauri, ex κεντέω, στιμυλο, pungo, ὅ τῶρος, Latine taurus. α. 184.
 Κερμῆς, ε^ο, ὅ, figulus, α κέρμ^ο, α, ὅ, urceus, vel terra figularis. ε. 25.
 Κερκοί, cornuta, α κεράς, ὅ, hoc α κέρας, cornu. ε. 527.
 Κερυνῆ, gen. sing. α κερυινῆς, ὅ, fulmen, q. α κέρω, scindo, ὅ αῶν, uno. hinc κερυινῶ, fulmino, fulmine percussio. κερυινωθέντος, α. 1. part. pass. genit. Δ. 846. 859.
 Κέρας, ατος, τὸ, cornu. Δ. 311.
 Κέρβερος, Cerberus. Δ. 311.
 Κέρδ^ο, ε^ο, τὸ, lucrum. hinc κερδαίνει, lucrari, α κερδαίνω. ε. 321. 350.
 Κερκῆς, nomen mul. Δ. 315.
 Κέρσε, 3. perf. α. 1. ind. Jonice, verbi κέρω, comdeo, f. ρῶ, ὅ Æol. κέρσω, α. 1. ἔκερσε, ὅ ἔκερσε. hinc κέρσε, per τμῶσι, pro ἀπέκερσε. α. 419.
 Κέρτομα, convicia, quasi dicas convicia, α κέρτομ^ο, mordax, cavillatorius. hinc κέρτομῶ, convicior,

vicior, ex κέρω, tondeo, & το-
 μῶ, sectio, quod est a τέμνω, seco,
 p. m. τέτομω. ε. 786. §. 544.
 Κάθεσι, dat. pl. a καθεσθῶ, εθῶ,
 τῶ, caverna profunda, a καθεσθῶ,
 occulto. unde etiam est καθεσθῶν
 ἔνθῶ, ὅ, locus qui occultat. Re-
 gula. Nomina appellativa in ὦν,
 & ἑών, significant locum, ut,
 ἀμπελῶν, ἄνθῶ, ὅ, vinetum. §.
 300.
 Κεφαλή, ἦς, ἡ, caput, gen. pl. κε-
 φαλῶν, Jonice, pro κεφαλῶν,
 dat. κεφαλῆσι. §. 827. ε. 416.
 Κεφάλω, dat. sing. in nom. κεφα-
 λῶ, ε, nomen viri. §. 986.
 Κεχαρήτο, letatus est, 3. sing. a.
 2. med. ut, ἐχαρήμην, ε, ετο.
 & per reduplicationem Poeticam,
 κεχαρήμην. Dicitur vero κε-
 χαρήτο, per ουσολῶν, ut vocant.
 Mallem a plusq. perf. formare,
 κεκεχαρήμην, ποσ, ητο, a χαίρω-
 μαι, letor. perf. κέχαρμαι, &
 κεχαρήμαι, quasi a χαίρω. α. 65.
 Κεχαρισμένη, grata est, perf. part.
 a χαρίζομαι, rem gratiam facio.
 Th. χάρις, ἦτος, ἡ, gratis. ε.
 681.
 Κεχηρμυχῶ, indigus, præt. perf.
 part. a χερμαί, utor, f. χερσο-
 μαι, p. κέχηρμαι, α. 1. m. ἐ-
 χερσοῦμαι, ε. 476.
 Κέχυνται, fusa est, 3. perf. perf.
 pass. a χύνω, f. ὕσω, p. pass. κέ-
 χυμαι. Th. χέω, f. χέσω, fun-
 do. §. 727.
 Κέδω, lēdit, 3. perf. præs. a κή-
 δω, angō. Th. κῆδῶ, εθῶ, τῶ,
 cura. ε. 362.
 Κήδεα, acc. pl. a κῆδῶ, εθῶ, τῶ,
 cura, damnum. ε. 49.
 Κῆλα, tela, n. g. pl. num. a κῆ-
 λον, Jonice, pro κῆλον, lignum.
 §. 708.
 Κηλέα, dat. a κηλέω, calidus.
 Th. καίω, f. καύσω, utor. §. 865.
 Κῆρ, κῆρς, ἡ, Parca, mendose scri-
 bitur κῆρ. α. 156.
 Κῆρ, pro κῆρ, ατος, τῶ, cor. (sic
 uti pro ἔαρ, ἦρ, dicitur.) κῆρα,
 κῆρες. α. 249. 435.
 Κηρόδι, ex corde, adverb. a κῆρ,

τῶ, cor. α. 85.
 Κηρίον, ε, τῶ, favius, a κῆρς, ὅ,
 ὅ, ceta. §. 597.
 Κηκτρειῶν, gen. pl. a κηκτρειῶν,
 εθῶ, ὅ, ἡ, mortis obnoxius, q.
 d. fato nutritus, a κῆρ, fatum,
 & τρεῖς, ὄλο. ε. 416.
 Κῆρυξ, υκῶ, ὅ, praco. ε. 79.
 Κητώ, ὄθῶ, ἡ, nomen mul. forte
 sic dicta a prodigiosa crassitie,
 qualis est in balena, seu ceto
 monstro illo marino. κητῆς, ge-
 nit. contratt. §. 270. 336.
 Κῆυκα, acc. sing. a κῆυξ, υκῶ,
 ὅ, nomen Regis. α. 354.
 Κηφισοί, dat. pl. Poeticus, pro
 κηφισί, a κηφίω, λυῖνῶ, ὅ, fu-
 cus, ex apum genere. §. 595.
 Κίβισις, ἡ, pera, sacculus, ubi κῆ-
 ται βόσκις, vicius reconditur.
 α. 224.
 Κιδάρειν, personabat, imperf. ab-
 jecto augmento a κιδάρειν, f. i-
 σω, cithara cano. Th. κιδάρα,
 ας, ἡ, cithara, est organum mu-
 sicum. α. 202.
 Κιδάρης, ὅ, ὅ, citharista, pl. οἱ
 κιδάρηται, a κιδάρα, ας, ἡ, ci-
 thara. §. 95.
 Κιλήσκα, vocat. 3. person. ind. a
 κηλέω, voco, Poet. κηλήσκα. §.
 418.
 Κίον, columnis, dat. pl. a κίων,
 ονῶ, ὅ, ἡ, columna, κίων, acc.
 pro κίων. §. 521. 779.
 Κίρκη, Circe, nomen sagæ. §. 957.
 Κλαῖοντες, præs. part. dual. μισ-
 α κλαῖω, clamo. Vide supra κε-
 κληώς. α. 406.
 Κλαίωσα, fletus, præs. part. a κλαίω,
 fleo, f. κλαύσω, p. κένκλωσα. ε.
 220.
 Κλαῖα, pro κλέα, & hoc ex κλέα,
 res præclare gesta, a κλέω, εθῶ,
 τῶ, gloria. Th. κλέω, celeberr.
 §. 160.
 Κλαίετε, præs. imperat. celebrate,
 a κλέω, celeberr. hinc κλαύτος,
 ὅ, inclutus. α. 473.
 Κλαῖω, ὄθῶ, ἡ, nomen mul. &
 Musa. §. 77.
 Κλέω, εθῶ, τῶ, gloria, pro quo
 etiam dicitur κλέω, εθῶ, τῶ,
 glo-

- gloria*. Th. κλέω, celebro. α. 107.
- Κλέψας, furatus, α. 1. part. α κλέπτω, αερο, furor, fut. κλέψω, p. κέκλεσθαι, p. pass. κέκλεμαι, p. med. κέκλομαι. ε. 55.
- Κλέρον, acc. α κλήρῳ, α, ὁ, fors, patrimonium. ε. 37.
- Κλόρον, acc. α κλόρῳ, α, ἡ, turbatio, tumultus. hinc κλονάω, ὤ, commoveo, f. ἤτω. 935.
- Κλυζομένη, inundanti, dat. pres. part. α κλίζω, eluo, f. σω, p. κέκλυμαι. α. 209.
- Κλυμένη, nomen mul. 9. 351.
- Κλύωμι, pres. opt. audirem, α κλύω, audio, κλύει, pres. imperativi est α κλύμι, ατ κέκλυδι, ὦ κέκλυτε, per reduplicatorem, pro κλύει, ὦ κλύτε, in pres. imperat. hinc κλυτός, κλυτῷ, inclytus. 9. 32. 644. ε. 9. 70.
- Κλωθώ, nomen Parcae. Vide Calpin. α. 258.
- Κνήμησι, dat. pl. Jon. pro κνήμαις, Jonice, α κνήμη, tibia, sura, crus. α. 123.
- Κνήμιδες, acc. pl. α κνήμεις, ἴδῳ, ἡ, ocreae. Th. κνήμη, ης, ἡ, tibia. α. 122.
- Κοδρόεις, α κοδράει, epitheton fuci, ὅτι τὸ κλέδαν ἔχει, quod aculeum non exerat more apium, α κλέδω, oculo, ὦ ἔρε, cauda. ε. 303.
- Κοῖλῳ, cœvus, κοῖλη, dat. plur. κοίλησι. ε. 52. 687.
- Κοιμηθεῖσθαι, α. 1. part. pass. α κοιμῶ, sopio, facio dormire. κοιμῶμαι, ὤμαι, dormio, f. 1. pass. κοιμηθῆσομαι, α. 1. m. κοιμησάμενος. 9. 214.
- Κοῖνῳ, genit. α κοινός, ὤ, ὁ, communis. ε. 721.
- Κοῖνῳ, κοῖνῳ, nomen viri. 9. 407.
- Κοιρανῶν, pres. part. imperans, α κοίρων, α, ὁ, rex. hinc κοιρανέω, ὤ, dominor. 9. 33.
- Κοῖτον, acc. α κοῖτος, α, ὁ, idem quod κοίτη, ης, ἡ, cubile. ε. 572.
- Κοκκύει, canit. 3. pers. pres. α κοκκίζω, coesce, α κοκκυέ, ὤ, ὁ, cuculus. α. 484.
- Κοκκίοντα, ferruminati, nom. pl. α κοκκίαι, εὐστα, ἡ, glutinatus. Th. κόλλα, ης, ἡ, gluten. α. 309.
- Κοκοσυρῷ, palearum strepitu, α κοκοσυρτός, α, ὁ. Schol. ἡχοῦ ὀρυγάνων συρομένων, b. e. strepitus sarmentorum, quibus trahuntur: ex ὄρω, traho, ὦ κἄλον, lignum, seu κἄλῳ, musilus. Est enim sarmentum lignum defractum. 9. 880.
- Κομῆν, nutrire, pres. inf. α κομέω, ἤτω, nutrio ὦ curam gerō. hinc κομίζω, ὦ κομίσσεται, α. 1. m. inf. ε. 602. 315.
- Κονάβους, edidit fragorem, α. 1. ind. Jon. α κονάβει, ὤ, resonno. Th. κόναβῳ, α, ὁ, sonitus. 9. 840.
- Κονίησι, dat. pl. Jonice, pro κονίαις, α κονία, ας, ἡ, idem quod κόνις, εὐστα, ἡ, pulvis, acc. κόνιν. α. 365. 9. 706.
- Κονίοντες, pulverem excitantes, pres. part. α κονίω, vel κονίζω. Th. κόνις, εὐστα, ἡ, pulvis. α. 342.
- Κοπτομένη, excitata, pres. part. α κοπτομαι, pulsor, scindor. Th. κόπτω, f. ψω, scindo. α. 63.
- Κορεσάμενῳ, satius, α. 1. m. part. Poet. pro κορεσάμενος. Vide κορέσσεσθαι. ε. 33.
- Κορέσσεσθαι, saturato, α. 1. infinit. pro imperativo. Hellenismus. α κορεσμαι, vel κορέω, saturō. 9. 366.
- Κέρδωμεν, collegit, imperf. act. pro ἐκέρδωμεν, Verbi κερδῶ, vel κερδύω, coacervo. Th. κέρδους, ὤ, ἡ, acervus. 9. 853.
- Κέρῳ, α, ὦ Jon. κέρωσι, satietas. Th. κορέω, satio. 9. 593.
- Κέρυδῳ, genit. α κέρυς, ὤ, ἡ, galea. α. 417.
- Κερύοντα, pres. inf. α κερύοντα, ατμο. q. d. galea munio, κερύοντα, pres. part. f. g. Th. κέρυς, ὤ, ἡ, galea. α. 198. 148.
- Κερυφῆς, genit. 9. 62. κερυφῆσι, dat.

dat. pl. Jonic. a κορυφή, ἡς, ἡ, vertex. D. 1010.

Κορώνη, ἡς, ἡ, cornix. Hinc κορώνηοντα, acc. rostrata, Poetice, pro κορωνιάοντα, a κορωνιάω, ὦ, incurvus & lunatus sum. a κορώνη, summitas, curvatura. s. 677. α. 289.

Κοσμήν, pres. inf. sic κόσμησε, ornavit, a. i. pro Σκόσμησος, a κοσμέω, f. ἦσα. Th. κόσμη, α, ὁ, ornatus, ordo. s. 72. 76.

Κοτέν, 3. pres. ind. infestus est, κοτέσσα, pres. part. f. g. κοτέοντε, dual. num. part. a κοτέω, f. ἔσω, & ἦσα, irascor. Th. κότ, α, ὁ, ira vetus. s. 29. D. 315.

Κοττι, α, ὁ, nomen viri, sem dignantis. D. 714.

Κορη, ἡς, ἡ, puella, idem quod κορη, ex eoque factum Poetica e-penthesi ᾤ. pl. κοραι. Th. κορήν, verro. α. 126.

Κορῆυσ, a teneris educant, 3. pl. pres. Verbi κορῆω, a puerili etate educo, a κορ, idem quod κόρ, puer, Th. κορῆν, verro. D. 347.

Κορότερος, junior. Etiam substantiva apud Græcos. per sepe comparantur, a κῆρος, idem quod κῆρος, juvenculus. Th. κορῆν, f. ἔσω, & ἦσα, verro. s. 445.

Κοροτρόφος, α, juvenularum nutritor, a κῆρος, hoc a κορη, juvencula, κορῆν, orno, quæ dum se comit, annus it. D. 450.

Κορῖστος, pres. part. f. g. a κορῖσσω, f. ἔσω, levo, a κῆρος, levis. s. 461.

Κῆρος, α, ὁ, levis, ut, κῆρον ἐλπίς, levis spes. s. 759.

Κραδί, ἡς, ἡ, pro ficu sylvestri. s. 697.

Κραδίλιν, acc. sing. Jon. a κραδία, per metathesin, pro καρδία, ας, ἡ, cor. s. 338.

Κρατεῖ, dat. sing. imperio, a κρατός, s, το, robur. hinc κρατερός, validus, κρατεράων, gen. pl. Æolice, κρατερώτατος, superl. validissimus. D. 49. 683. 864.

Κρατῆ, prepotens est, 3. pers. pres. ind. a κρατέω, ὦ, imperium obtimeo, f. ἦσα, p. κεκρατηκῆ. Th. κρατός, s, το, robur. D. 403.

Κρατερόφρων, dat. sing. a κρατερόφρων, infracto animo sum, ex κρῖτος, robur, & φρῖν, animus. α. 458. κρατερόφρον. s. 146. D. 509. κρατερόφρον. D. 297.

Κρατῖ, capiti, dat. sing. a κρῖς, κρατός, ὁ, vel τὸ. Th. κῆρῖνον, α, τὸ, caput. unde per apocopen κῆρῖ, τὸ ἄκρῖτον. pro κῆρῖν, dicitur κῆρῖ Dorice, & per novam apocopen κῆρ, pro κῆρῖ. item, pro κῆρ, per metathesin κρῖας, ατος, & κρῖς, κρατός. unde etiam descendunt κρῖον, α, τὸ, & diminutivum κρῖον, α, τὸ, calvaria. α. 136.

Κρέας, ατος, & Attice κρέως, τῖ, caro. s. 589.

Κρεῖον, acc. a κρεῖ, α, ὁ, nomen viri. D. 134.

Κρεῖοντα, acc. sing. nomen viri. a κρεῖον, orτος, ὁ. α. 83.

Κρεῖοντα, vel κρεῖοντα, orτος, ὁ, & ἡ, praestantior, vel melior, a positivo ἀγαθός, bonus. Th. κρῖτος, s, το, robur. s. 208.

Κραγεῖσθαι, a. i. med. inf. a κρέμωμαι, suspensor, conjugatur ut ἵσταμαι. Th. κρεμῖν, & κρεμῖνται, f. ἄσω, suspendo. s. 627.

Κρεῖμιν, α, τὸ, proprie capitis ligamentum, ex κρῖς, & δῆν, ligo. per metaph. pinnae murorum, & ponitur pro manibus. α. 105.

Κρεῖν, adverb. a capite, ex κρῖς, ατος. Th. est κῆρῖνον, α, τὸ, caput. α. 7.

Κρῖν, genit. a κρῖν, ἡς, ἡ, fons, a fundendo, quia fundit aquas, κρῖν, Æolice, pro κρῖν, genit. pl. s. 756.

Κρήνη, κρήνης, nomen Insulae. D. 477.

Κρηνη, genit. Jon. κρηνη, Jonice, pro κρηνη, ἡς, ὁ, Latine, crater, a κρηνηνται, f. ἄσω, misceo, tempero, quia in eo

eo merum diluitur, ne noceat .
 ε. 742.
 Κεῖναιτο, pugnarunt, 3. pl. a. 1.
 med. α κείνω, discerno, f. ἰω.
 κείνωσι, 3. pl. a. 1. αἰ. subj.
 κείνας, part. a. 1. αἰ. ε. 799.
 ε. 882.
 Κεῖσιν, nomen mul. ε. 359.
 Κεῖω, nomen mul. ε. 375.
 Κρόγῃ, gramam, per syncopen, pro
 κροκίδα, α κροκίς, ἰδῶ, ἡ, vel
 εἰσquam α κρός. Th. κρόκη, ης,
 ἡ, gram. ε. 536.
 Κροκόπεπλῶ, croceus peplo, α κρο-
 κῶ, α, ῥ, crocus, ὅ πεπλον,
 α, τὸ, peplos, vestis muliebris.
 ε. 358.
 Κρονίδης, α, ὁ, filius τῷ κρόνος, h. e.
 Saturni. Sic vocatur ὁ ζῆας. κρο-
 νίδω, Ionice, pro κρονίδα. ε. 18.
 Κρονίων, ὠῶ, idem quod κρονίδης,
 α κροκῶ, α, ὁ, Saturnus, qui
 sic videtur dictus a splendore.
 Hebr. קרן, splendore. Fr. Jun.
 Alii quasi κροκῶ tempus: plu-
 rimum enim temporis conficit
 in emetiendo suo orbe. ε. 274.
 Κροταφοῖσι, dat. pl. Jon. α κροτα-
 φῶ, α, ὁ, tempus, pars cari-
 tis, α, ὁ, τὸ κροταφῶν ὠφλῶν,
 quod ibi evidens sit venarum
 pulsus. α. 226.
 Κρύῳ, εἶ, τὸ, frigus. hinc κρυε-
 ρός, α, ὅ Jonice κρυεραῖο, fri-
 gidus. hinc κρυεός, εντες, ὁ,
 Poetis idem quod κρυερός. ε. 492.
 ε. 657. 936.
 Κρυπτιδίνε, secreti, gen. α κρυπτί-
 διῶ, α, apud Poetas idem quod
 κρυπτός, oculus. hinc ὅ κρύ-
 φῶ, α, abditus. Th. κρύπτω, φω,
 occulto, abscondo, ε. 2. ἐκρυβον.
 ε. 327. 787.
 Κρύψῃ, α. 1. Jon. α κρύπτω, oc-
 culto. hinc κρύψας, α. 1. part.
 κρύψας, f. g. ε. 174. ε. 50.
 Κρύξῃ, pres. sub. α κρύξω, croci-
 go, quod est cornicis. ε. 745.
 Κτυμῶν, occisæ, part. a. 2. med.
 ab indic. ἐκτυμῶν, ad formam
 ἐκτύλω, ab α. 2. αἰ. ἐκτύω, pro
 quo Dorez ἐκταν. α κτύω, occi-
 da, f. κτύω. Th. κτύω. α. 492.

Κτεάνων, gen. pl. α κτεάνων, α, τὸ,
 possessio. Poetis idem quod κτή-
 νη ὅ κτεάν, ατος, τὸ, idem.
 Th. κτάομαι, f. ἴσσομαι, acqui-
 ro. ε. 315.
 Κτείναντα, acc. α κτείνας, ατος,
 part. a. 1. αἰ. α κτείνω, occi-
 do. f. κτενῶ, p. ἐκτανε, α. 2.
 ἐκτανον, α. 1. ἐκτανε, κτενέ-
 μῃαι, Dorice pro κτείναν, pres.
 inf. αἰ. α. 414. 448.
 Κτήμῃ, dat. pl. pro κτήμῃσι, per
 anacoreten. α κτήμῃ, possessio.
 Th. κτάομαι, ὠμαι, acquiro. ε.
 34.
 Κτητῶν, famulam, acc. α κτητὸς,
 acquisibilis. Th. κτάομαι, f. ἡ-
 σσομαι, acquiro. ε. 404.
 Κτύπῳ, sonitus, α τύπτω, pul-
 so. α. 98.
 Κυανέπεπλον, ceruleus peplo. α κύα-
 νῶ, α, ceruleus, ὅ πέπλον, pe-
 plum. ε. 406.
 Κυανόπτερος, nigra alas habens,
 ex κύανῳ, α, ceruleus, ὅ πτερόν,
 α, τὸ, ala.
 Κυάνε, genit. α κύανῳ, α, ceruleus.
 hinc κυάνεα, nigra, dat. plur.
 κυανέῃσι pro κυανέαις, ὅ κυα-
 νείω, Bolice, pro κυανέω. α.
 143. 249. α. 7.
 Κυανοχαίτης, α, nom. ex κύανῳ,
 α, ὁ, α, ceruleus, color niger, ὅ
 χαίτη, ἡ, juba, coma. α. 120.
 Κυανόπην, nigroculam, acc. α κυα-
 νόπις, ἡ, α, ceruleus aspectu, α
 κύανῳ, α, ceruleus, ὅ ὦψ, ὠπός,
 ὁ, oculus. Th. ὅπτομαι, video.
 p. m. ὠπα. α. 356.
 Κυδαλίμῳ, idem quod κυδίμῳ,
 gloriosus, α κυδῶ, εἶ, τὸ,
 gloria. α. 74.
 Κυδῶ, εἶ, τὸ, gloria, in comp.
 κυδίω, gloriosior, superl. κυδι-
 σῶ, α, ὁ, gloriosissimus. ε. 311.
 ε. 548.
 Κυδαίων, illustrans, pres. part. α
 κυδαίω, gloriosum reddo, ἰω, p.
 κα. Th. κυδῶ, εἶ, τὸ, glo-
 ria. ε. 38.
 Κυδιών, exultans, jactabundus,
 pres. part. pro κυδίω, α κυδῶ,
 gloriator, jactito. Th. κυδῶ, εἶ,
 K K 2 τὸ,

το, gloria. α. 27.
Κυδνός, ἡ, ὅν, inclutus, celebris.
Th. κυδνός, εὐ, το, gloria.
α. 233.

Κυδομος, α, ο, tumultus, q. a
κῶν, pario, & δαμν, timor. α.
156.

Κυδέρεια, ας, ἡ, Venus, ὅπιν κἀ-
δει τὸς ἔρωτος, occultas amores
venereas. Tenebras amat propter
opera tenebrarum. Δ. 937.

Κυδῆραις, κυδῆραισι, dat. pl. α κῦ-
θη, α, ο. Th. κυδῆρα, urbs
Cyprī. Δ. 192.

Κυκλοτερής, εὐ, ο. Θ ἡ, tornan-
do rotundus factus, ex κύκλῳ,
α, ο, circulus, & τερέω, tere-
bro. α. 208.

Κύκλωψ, ωπῶ, ο. οἱ κύκλωπες,
Cyclopes, ex κύκλῳ, α, ο, ορ-
bis, circulus, & ὤψ, oculus.
Th. ὀπτομαι, video. Δ. 144.

Κύνῳ, α. 65. 346. 368. 413. κῦ-
νιον, α. 57. 329. 331. 466. 472.
κύκω, α. 350. κύκωα, α. 316.

Κυλινδαται, pres. ind. pass. α κυ-
λινδῶ, νοινο. hinc κυλινδομένη.
Th. κυλίω, f. ἴσω, νοινο. α. 378.
438.

Κυμαίνοντος, genit. pres. part. α
κυμαίνω, συκτιω. Th. κύμω, α-
πος, το, συκτιος. α. 388.

Κύμωτα, nom. pl. α κύμω, ατος,
το, συκτιος. q. α κυκῶα, misceo,
unde est κύμητος, pro quo κύμω.
κύμωτ. Δ. 352. α. 685.

Κυμωτολήγη, nomen mul.

Κυμῶα, acc. casus, α κύμη, ης, ἡ,
nomen urbis. α. 634.

Κυμοπόλειον, nomen mul. Δ. 819.

Κυμοδόκη, ης, ἡ, nomen proprium
mul.

Κυμοδόν, nomen proprium mul.

Κωϊνή, ης, ἡ, (sub. δορῶ) pellis
canis, galea. Th. κων, κωός,
canis. α. 227.

Κωῶ, nomen mul. Δ. 255.

Κυπρογένεια, epitheton Veneris, quae
nata dicitur in insula Cypro.
Cuprum quoque ceu scortum,
metallis omnibus misceri dici-
tur, erum metri dimensio vi-
detur postulare, ut hic legatur

κυπρογενῆ. Δ. 199.

Κύπρῳ, α, nomen insulae Veneris
facta: unde & κύπρις Venus.
Δ. 193.

Κυρίσας, α. 1. part. α κῦρῶ, in-
cido. Th. κῦρῶ, fut. ἔσθ. α.
incido. α. 753.

Κῦρσαι, α. 1. inf. incidere. α κῦ-
ρῶ, f. κῦρῃ. κῦρσαι, α. 1. part.
α. 326.

Κυοσκημήν, α. 1. part. med. f. g.
pro κυοσκημήν, quae concepit, Ver-
bi κύομαι, in utero gestor. Th.
κύω, osculor. Δ. 125.

Κῶαν, κῶος, ὅ vel ἡ, κααίς. πῶα,
acc. κῶα, nom. & acc. dual.
κῶσι, dat. pl. Δ. 769.

Κῶμος, τος, το, veterinus, somnus
profundus. Δ. 798.

Κῶμετος, imperf. Jon. pro ἔκωμω-
ζοι, Verbi κόμωζω, comessor. Th.
κῶμῳ, α, ο, comessatio.

Κῶμη, ης, ἡ, vicus. α. 48.

Κωπίλασκα, pres. part. f. g. α κω-
πίλα, garrus. α. 372.

Λ.

Λ' Ἀβροι, prebenderis, α. 2. αβ-
subj. σι est paragege Ionica,
α λαμβάνω, accipio, f. λήφομαι,
p. λήψα, Att. ἔληψα, aor. 2.
ἔλαβον, inde in part. λαβόν, ἔ-
σα, ὅν. Δ. 765.

Λαγός, acc. pl. Dor. pro λαγῆς,
leporis. Accusativus Atticus:
πρό λαγῆς, α λαγῶος, ἔ, ὅ, le-
pus: Attice λαγός, ὁ, ex λα
particula, quae intendit signifi-
cationem, & ἔς, ὡτός, το, auris,
quia habet longas aures. Alii α
λῶα, το βλέπω, video, quia dor-
mit apertis oculis. α. 302,

Λαδῶα, nomen fluv. acc. sing. Δ.
344.

Λαδῶα, obliviscimini. 2. pl. α.
2. med. imponat. α λανθάνομαι,
f. λήθομαι, pret. pass. λήθησμαι,
α. 2. αβ. ἔλαθον, pret. med. λή-
θηα. α. 262.

Λαδῶα ὁ γοιο, facientis oblivisci
vocem. gen. Jon. α λανθῶα γο-
γῶ, vocis oblivionem inducens.

α λήθω, ε, το, oblivio. Th. λήθω, lateo. Θ φθόγγω, σο-
 λυς, hoc ε φθόγγωμαι, f. γή-
 μαι, loquor. α. 131.
 Λατρυγ, magnus maris fluctus. ex
 λη valde, Θ ιστα ire. vel di-
 ctum quasi λατρυγ. Nani-
 cum universam distributum es-
 set in partes duas, terram Θ
 mare, λαον τρυγ vocabatur η
 δαλασσα. Vide in τέρνω, feco.
 ε. 165.
 Λακφρονάλαδον, rapidum, acc. ex
 λαίλαψ, κπος, η, tempestas, Θ
 κλάδα, α, η, via. Δ. 379.
 Λάκω, σπεριταβας, pro λήκω, α. 2.
 αβ. α λήκω, crepiscum cieo, α.
 2. ελκω, praet. med. λάλακω.
 Δ. 694.
 Λακέρυα, ης, η, loquax, stridula.
 ε. 745.
 Λάμπει, collucebat. imperf. Jon.
 pro ελαμπει, α λάμπω, luceo;
 f. ψω, p. φκ. α. 71.
 Λαμπετωντα, fulgentia. Poetice
 pro λαμπετῶντι α λαμπάτω,
 luceo. dat. λαμπετόντι, α Th.
 λάμπω, f. ψω, luceo. Δ. 110.
 Λαμπούρησι, splendens, λαμπούρησι-
 σι, dat. pl. Jon. part. praef. Th.
 λάμπω. α. 143.
 Λαμπρῆς, η, ον, splendidus, cla-
 rus, α λάμπω, luceo. Δ. 18.
 Λαμυδαα, nomen propr. mul. Δ.
 257.
 Λαός, populus, λαοῖσι, dat. plur.
 Jon. Attice λαῖς, ω, ο, populus.
 Δ. 430.
 Λαοσκόπος, populi totius defensor, vel
 agitator. ex λαῖς, ε, ο, popu-
 lus, Θ σκόω, servo. Th. σκόω,
 saluus, vel ex λαός, Θ σκόω, mo-
 veo. α. 37.
 Λαπίδαα, pro λαπίδῃ, genit. pl.
 Dorice, α nominativus λαπίδης,
 α, ο, Lapitha. vide in Calcri-
 no, Lapitha. α. 178.
 Λαπίς, nomen viri. Δ. 1013.
 Λαχσις, in genit. Attice λαχέ-
 σιως, η, Lachesis, nomen Par-
 τε. α λαχάων, fortior. α. 258.
 Λάχη, ης, η, lanugo, vellus. ε.
 511.

Λέγειν, dicere. praef. inf. Verbi λή-
 γω, dico, f. λέξω, p. λέλαχα,
 praet. m. λέλογα. Δ. 27.
 Λεγκέρη, nomen propr. mul. sua-
 viloqua. ex λήθω, α, ο, levis,
 Θ εγορύομαι, concionor. Th. ε-
 γορέ, η, forum.
 Λειβεται, stillat, α λείβω, f. ψω.
 α. 390.
 Λειμῶνι, dat. α λειμῶν, ὦν, ο, δ,
 Latine pratium, q. d. paratum,
 ubi non opus est satiatione. Nani-
 que inijussa virescunt gramina.
 Δ. 279.
 Λέπει, pro λείπει, imperf. pass.
 Jon. Verbi λείπω, linquo, relin-
 quo; f. ψω, p. φκ, p. m. λεί-
 λοιπα, α. 2. m. ελεπόμην. Δ.
 490.
 Λεπτόσχη, dat. sing. floride. Th.
 λείπον, α, το, litium. Hinc est
 λειμῶν, ερτος, ο, in f. g. λε-
 ρέσση, liliaceus, α. Θ per syn.
 floridus, suavis. Δ. 41.
 Λελαδοῖτο, Poet. lateret, pro λεί-
 δοιτο, α. 2. med. opt. α λειδά-
 νομαι, lateo. Mutatur sua tem-
 pora α λήθω, f. λήσω, α. 2. med.
 ελαδοῖμην, hinc in opt. λειδοί-
 μην, οιο, οιο. p. m. λείδω. Δ.
 471.
 Λέλακας, strepis, p. m. α ληκῶ,
 resono, crepo. in α. 2. ελακον,
 unde est praet. med. λέλακα,
 strepui. accipitur hic in signifi-
 catione praesentis, cuius generis
 apud Gracos sunt plurima. ε. 205.
 Λέλειπται, relicta est, praet. pass.
 λείλαμμα, ψαι, πται, α λείπω,
 linquo. ε. 282.
 Λελειχότες, lambentes, part. praet.
 αβ. per syncopen, Θ epenthesis
 π ε, pro λελιχόμενοι, α λιχ-
 μῶ. Th. est λήχω, lingo, f.
 ξω. Δ. 826.
 Λέλογχε, consecuta est, 3. sing.
 praet. med. indic. (tanquam α
 λέγγω) Thema est λαχάων,
 fortior, f. κληρώσομαι, α. 2. ε-
 λαχον, p. m. λέλογχα. Δ. 203.
 Λέοντες, pl. num. α λέων, οντος,
 δ, leo, λέοντι, dat. pl. α. 175.

Λεπτῇ, *macilentæ*, dat. a λεπτός, ὤ, *tenuis*, *exilis*, *viribus destitutus*. s. 495.

Λερναῖον, acc. *Nomen hydrae*. a λέρη, ης, ἡ, *pālus Argivorum*, ubi erant sordium confuges. prov. λέρη κακῶν, *Lerna malorum*. Dicitur hydra seu serpens λερναῖον, quod in illa versata fuerit palude, a loco. s. 314.

Λέσχη, dat. sing. a λέσχη, ης, ἡ, *sermocinatio*: ὅ pro loco publico sumitur, ubi confabulantur. s. 499.

Δολοχόσιον, dat. pl. Jon. *tristibus*. b. e. in casulis pauperculorum, a δολοχέει, α, ὁ, *perniciōsus*. Tb. λολγές, *perniciēs*. s. 523.

Λάκος, ὤ, ὁ, *candidus, albus*, a fine τῇ λάσσω, *video*. alba sunt lucida, λακοῖσι, *Jonice*, dat. pl. pro λακοῖς. s. 169.

Δακτύλειον, *pulchris ulnis*, ex δακτῇ, alba, ὅ ὤλετ, *ulna*, quæ habet candida brachia. s. 913.

Δάσκατον, *vident*, 3. pers. pl. pres. ind. a δάσσω, *video*, *Poeticum* est. s. 248.

Λέχη, εἰς, τὸ, *lectus*, dat. pl. λέχεσσι, *Poetice* pro λέχῃσι. Tb. λέγω, vel λέγομαι, *cubo*, *dormio*. s. 57.

Λέων, *leo*. Vide paulo ante λέωντες. s. 323.

Λήγει, *cessat*, 3. pers. pres. a λήγω, *cesso*, *desino*, f. λήξω. s. 412.

Λήθει, *laet*. pres. ind. a λήθω, *lateo*, f. λήσω, a. 2. ἔλθετον, p. ἔλθηθα. s. 266.

Ληΐδ', pro ληΐδα, acc. a ληΐς, ἰδῶ, ἡ, *pecus*. a λεία, ας, ἡ, *præda*. ληΐς, *proprie præda*. item *pecus*, quia *pecudes a prædonibus rapi* ὅ abigi solent.

Ληΐζετ', *sortitur*. imperf. Jon. Verbi ληΐζομαι, *nanciscor*, f. ἴσομαι. hinc ληΐσεται, f. ἴ. pro ληΐσεται. Tb. λεία, ας, ἡ, *præda*. s. 320. 700.

Λήιον, α, τὸ, *seges*. α. 288.

Λιμναῖον, acc. a λιμναῖον, ἔνθ',

ὁ, *Januarius, quo Ethnici vinæ libabant idolo Baccho*. Tb. λιμός, ὤ, ὁ, *lucus præli torcularii*. hinc λιμναῖον, *Bacchus*. s. 502.

Λησμοσάτη, ης, ἡ, *oblivio*, a λήθω, seu λησθῆναι, *laqueo*. s. 55.

Λητοῖδης, α, ὁ, *Latona filius*. α. 479.

Λητώ, εἰς, ἡ, *Latona*, acc. λητώα, λητώ. s. 19.

Λιγέως, *stridule*, adverb. a λιγύς, ἦα, λιγύ. α. 206. a λίγγω, *strideo*. α. 233. Hinc λιγυρός, *sonorus*. λιγυρίαι. s. 581.

Λιγυρῶναι, *argute*, nom. pf. quibus vox erat gracilis; ὅ acuta, αἰς ἡ φωνή λιγύα. Tb. λίγγω, f. ξω, *strideo*, ὅ φωνή, ης, ἡ, *vox*. s. 275.

Λίθον, acc. a λίθος, α, ὁ, *lapis*. s. 485. hinc λίθοισι, dat. pl. *Jonicus*. s. 622.

Λιχαιόμηναι, *cupientes*, pres. part. a λιχαιομαι, apud Poetas idem quod γλίσσουμαι, *cupio*, *desidero*. verba desiderii regunt Genitiivum. α. 113.

Λιμνῷ, εἰς, ὁ, *portus*, q. ex λίαν μῶναι, quod ibi naves iute a fluctuum agitatione conquiescunt. α. 207.

Λίμνη, ης, ἡ, *stagnum, palus, lacus*, πρὸς τὸ λίαν μῶναι. s. 365.

Λιμός, ὤ, ὁ, *fames*. s. 228.

Λιπαῖον, *Jonice* pro λιπαρὸν, *splendidam*, acc. sing. λιπαρὸς, α, εἰ, *proprie pinguis*, a λίπος, εἰς, τὸ, *pinguedo*. s. 63.

Λίπ', pro λίπαι, (ut vult Tzetzes) *dativus sing.* a λίπος, εἰς, τὸ, *pinguedo*. per apostrophum etiam *diphthongum abjici* patet ex ἑλιδ. α. 117. βάλου' ἐγώ, pro βάλουμαι ἐγώ. Effet ergo *appositio*, *pinguedine*, nempe oleo, sicut *dicimus*. urbs Roma. At alii λίπ' pro λιπαρῷ.

Λιπέειν, *dialysi Poetica* pro λιπῆν, α. 2. αἶθ. inf. λιποῖεν, 3. pl. α. 2. αἶθ. opt. a λείπω, *linguo*, f. ψω, p. φα, α. 2. ἔλιπον. hinc in opt. λιποῖμαι, ὅ in 3. pl. λιποῖεν. α. 2. παῖθ. λιπῶν, ὄσα, εἰ. α.

332. ε. 435.
 Λίς, leo, acc. λῆν. Poeticum est,
 pro λέων, οντος, ὁ. α. 172.
 Λίχμυζον, 3. pl. imperf. act. lin-
 gebant, a λιχμύζω, lingo, lam-
 bo. quod est a Τῆ. λείχω, f. ζω.
 α. 235.
 Λόγον, sermonem, acc. a λόγῳ,
 α, ὁ, dat. pl. Jon. λόγοισιν. Τῆ.
 λέγω, dico, f. ζω, præt. med.
 λέλογα. α. 106.
 Λοεσαμύλη, lota. Poetice pro λα-
 σαμύλη, part. α. 1. med. ubi a
 resoluitur in οε, ἔρ τὸ σῆμα δι-
 πlicatur, lota. λόεσθαι, λανανί,
 Poet. pro λάσθαι, præs. inf. pass.
 Ποετὰ abjiciunt τὸ υ, metri cau-
 sa. Τῆ. λῶα, f. σω, λανο. α.
 510.
 Λοιγές, ὤ, ὁ, perniciosus. α. 240.
 Λοιμὴ, acc. a λοιμὸς, ὤ, ὁ, pestis.
 α. 241.
 Λοιδοσιτίλῳ, postremam, a λοῖ-
 δῶ, pro quo etiam λοιδῶτος,
 α, ὁ, postremus, ultimus. Δ.
 921.
 Λοκροί, nomen nationis, Locri. α.
 25.
 Λοτρῶ, balneo, dat. a λοτρὸν, ὤ, τὸ,
 lavacrum. Λοτροὶ vero aqua sor-
 dida, qua nos lavimus. Accen-
 tu differunt. Τῆ. λῶα, f. σω,
 λανο. α. 752.
 Λοσιῶ, dorso, Jonice pro λοσιῶ,
 dat. sing. a λοσιῶ, ἡ, cervix.
 Τῆ. λοφῶ, α, ὁ, cervix, col-
 lum. α. 391.
 Λόχῳ, dat. pro ἐν λέχῳ, in insi-
 diis. ellipsis præpositionis ἐν. a
 λέχῳ, α, ὁ, insidia, a λέγο-
 μαι τὸ νῆμαι, jaceo, quod so-
 leant κτεθῆναι οἱ λοχῶντες, se-
 dere insidiantes. hinc λοχῶω,
 ὤ, insidior. Δ. 174.
 Λοχοσιό, gen. sing. Jon. ex insi-
 diis, ubi additur præpositio, a
 λοχῶος, ὤ, ὁ, idem quod λόχῳ,
 α, ὁ, insidia. Δ. 178.
 Λυγγῶ, genit. a λυγγῶς, εἰς,
 ὁ, nomen gentis. α. 327.
 Λυγρῇ, pro λυγρῇ, Jonice, gravis.
 λυγρῇ εἰδῶς, pro λυγρῇ, odiosa
 edociam. Δ. 313.

Λύκτον, acc. a λυκτός, α, ἡ, no-
 men urbis in Creta. Δ. 477.
 Λυπῆς, molestus sis, 3. pers. præs.
 sub. a λυπέω, ὦ, f. ἥσω, dolo-
 re afficio, contristo. Τῆ. λυπη,
 ης, ἡ, dolor. ε. 399.
 Λύσαι, α. 1. act. infinit. ἔρ λύσε,
 pro ἔλυσε, α. 1. ind. solvit, b.
 c. liberavit. a λύω, solvo, f.
 λύσω, p. λέλυκα, α. 1. ἔλυσα.
 α. 606.
 Λυσιάνκω, nomen mul. Δ. 258.
 Λυσιμελής, solvens membra. somni
 epitheton est, a λύνω, solvo, ἔρ
 μέλῳ, εἰς, τὸ, membrum.
 Alii tamen dictum putant δὲ τὸ
 ἔρ λύνει τὰ μελεθῆσθαι, id est,
 curas. Δ. 911.
 Λύσιν, solutionem, a λύσις, εως,
 ἡ. Τῆ. λύνω, solvo. α. 402.
 Λώβη, ης, ἡ, contumelia. τίσσεσθαι
 λώβην, ulcisci contumeliam il-
 latam. Δ. 165.
 Λωβητός, ὤ, ὁ, infamia notatus.
 a λωβάομαι, ὦμαι, contumelia
 afficio. Τῆ. λώβη, ης, ἡ, inju-
 ria. α. 366.
 Λώϊον, melius, comp. a ποσῖνο ἐ-
 γαδός, comp. λώϊον, superl. λῶ-
 5ῶ. Τῆ. λῶ, λῆς, νοῖο. α. 348.

Μ.

ΜΑΐα, ης, ἡ, libum. Hinc La-
 tinum massa. α. 588.
 Μαϊανδρῶ, α, ὁ, nomen fluvii.
 Δ. 339.
 Μαῖη, proprie obstrictrix. Hic vero
 nomen mul. quæ fuit soror A-
 tlantis. Δ. 938.
 Μαϊομήνοι, inquistores, præs. part.
 a μαίομαι, cupio. item pro ζη-
 τῶ, quæro. Τῆ. μέω, ὦ, vehe-
 menter cupio. α. 530.
 Μάκωρες, beati, nom. pl. a μά-
 κωρ, αρῶ, ὁ, εἰς ἡ, καὶ τὸ, bea-
 tus, felix, in dat. pl. μακῶροι,
 ἔρ Jonice μακῶροισι. Μάκωρ, sic
 videtur dici, quasi μὴ κηρ, (Do-
 rice μακῶρ) ὑπεκλήμῳ, mor-
 ti non subiectus. hinc μακῶρι-
 τής, α, ὁ, dicitur ὁ ἐν τοῖς ἁ-
 γίοις. α. 138. 140.

Κ Κ 4

Μα:

Μικράλιον, acc. *ligonem*, a *μικρὸν*, ἢ, *ligo*, a *μικρὸν*, ὅ καὶ *μικρὸν*. Poeta propter metrum hic ἂν abiecit. s. 468.

Μακρὸς, ἄ, ὅ, *longus*, καὶ *μικρὸν* *μικρὸν*, *fluctus decursum*. b. c. *magni*, in acc. *μακρὸν*, Ionice pro *μακρὸν*. *μακρὸν*, dat. pl. pro *μακρῶν*, Ionice. Thema *μῆκος*, εἶ, το, *longitudo*. Dor. *μακρὸς*. s. 288. 778.

Μελανίον, acc. f. g. ὅ *μελανοίσι*, dat. pl. Ion. *μελανός*, ἄ, ὅ, *mollis*. Tb. *μελκρῶν*, *mollis*, f. ζω. 3. 92.

Μελίχην, ἡ, ἡ, *malva*, sic dicta, quia alvum natura sua *μελκρῶν*, *mollis*. Tb. *μελκρῶν*, vel *ττω*, f. ζω, *mollis*. s. 41.

Μελίχην, adverb. ὅ *μελ*, pro *μελῶ*, in comp. *μελῶν*, superl. *μελίστη*, *maxime*. s. 341. s. 308. α. 176.

Μελίχην, *flagranti*, dat. sing. a *μελκρῶν*, ἄ, ὅ, *ustivus*, *perniciolosus*. Tb. *μελκρῶν*, pro *αἰμκρῶν*, ἄ, ὅ, *tener*. α. 18.

Μελίχην, *velloribus*, dat. plur. a *μελκρῶν*, ἄ, ὅ, *vellus*, *lana promissa*. s. 232.

Μελίχην, *apprehendere*, per syncrepen π ρ, pro *μελκρῶν*, a *μελκρῶν*, apprehendo, in a. 2. infinit. *μελκρῶν*, ὅ Poetice *μελκρῶν*, ὅ Poetice reduplicatione *μελκρῶν*, capere. s. 2. opt. aet. pres. med. *μελκρῶν*. α. 231. ὅ 252.

Μελίχην, *splendida*, pl. f. g. a *μελκρῶν*, *splendidus*. Thema *μελκρῶν*, *splendeo*, f. αἰε. hinc in part. f. g. *μελκρῶν*. 3. 699. 811.

Μελίχην, pro *μελκρῶν*, *Ionice* pro *μελκρῶν*, *puerilis*, i. pl. subj. medii. *μελκρῶν*, ὅ *μελκρῶν*, 3. pl. imperf. pro *μελκρῶν*, Ionice. Tb. *μελκρῶν*, *puerilis*. α. 110. 401.

Μελίχην, acc. sing. a *μελκρῶν*, ὅ, *testis*. hinc *μελκρῶν*, dat. pl. Ionice pro *μελκρῶν*, a *μελκρῶν*, α, ἡ, *testimonium*. s.

369. 280.

Μελίχην, *flagellaverunt*. 3. dual. imperf. vel a. 2. aet. a *μελκρῶν*, Poetice pro *μελκρῶν*, *flagello*. duo illa tempora hic coincidunt. *μελκρῶν*, *flagellans*, per syncrepen pro *μελκρῶν*. Tb. *μελκρῶν*, ὅ, *flagellum*. α. 431. 466.

Μελίχην, *tendenti*, dat. sing. part. a *μελκρῶν*, ὅ, ὅ Poetice *μελκρῶν*. *μελκρῶν*, ὅ, ὅ Poetice *μελκρῶν*. Sed de hac voce alium est silentium in omnibus Lexicis, quae quidem videre licuit. α. 389.

Μελίχην, sine usu, frustra, adv. 3. 872.

Μελίχην, *obscurant*. 3. pl. pres. ind. per aphoresin pro *μελκρῶν*, ab *αἰμκρῶν*, *obscurus*, *obsco*. Tb. *αἰμκρῶν*, ἄ, ὅ, *obscurus*. s. 303.

Μελίχην, ἡ, ἡ, *pugna*, a *μελκρῶν*, f. *μελκρῶν*, ὅ *μελκρῶν*, p. *μελκρῶν*, *pugna*, *praelior*. *μελκρῶν*, 3. dual. imperf. med. Ion. *μελκρῶν*, a. 1. inf. m. α. 176. 361. 389.

Μελίχην, *salacissima*, a *μελκρῶν*, *libidinosus*. α. 584.

Μελίχην, ὅ *μελ*, acc. ab *εγω*, ego. 3. 24.

Μελίχην, *magna*, *magna*, *magna*, a, um, *multus*, a, um. *μελκρῶν*, valde. s. 58. *μελκρῶν*, *valde*, *stulte*, b. c. *stultissime*. *μελκρῶν*, pro *μελκρῶν*, item pro *μελκρῶν*. s. 774. Comp. *μελκρῶν*, οἱ, superl. *μελκρῶν*, ἡ, α, *maximus*. α. 237. s. 147. 41.

Μελίχην, dat. sing. a *μελκρῶν*, *magna*, *fiducia*, *preditus*, ex *μελκρῶν*, *magna*, *magna*, a, um. ὅ *μελκρῶν*, εἶ, το, *fiducia*. α. 485.

Μελίχην, *magnanimum*, acc. a *μελκρῶν*, *magnanimum*, ex *μελκρῶν*, ὅ *μελκρῶν*, ἡ, α, *animum*. α. 17. 57.

Μελίχην, acc. sing. a *μελκρῶν*, *magnanimum*, a *μελκρῶν*, *magnanimum*, ὅ *μελκρῶν*, cor, a. *animum*. α. 450. Tb. *μελκρῶν*. α. 654.

Μεγάροις, dat. pl. Jon. α μέγα-
ροι, α, τὸ, magnitudo. Th. μέ-
γας. ε. 375.
Μεγέθυ, dat. α μέγεθ, ε, τὸ, magnitudo. Th. μέγας. α. 5.
Μεγίστη τέχνη, perquam amabi-
les liberi, ex μέγα, valde, ὅ
ἐπὶ αὐτοῖς, alii legunt μεγέθη-
τα. D. 240.
Μέγιστος, superlat. maximus, α
μέγας, μέγαν, major. D. 49.
Μέδονα, nomen mul. α μέδω, cu-
vo: medēsa, presf. part. f. g. α
μέδω, idem quod μέδω, impre-
to. D. 776.
Μέδω, pro μέδω, ex μέδω, τὸ, pu-
denda. Th. μέσθ, α, ὁ, me-
dius. α. 510.
Μέθω, pro μέθω, praeposit. cum gen.
cum. cum acc. post. D. 137.
Μεδίσσω, dimittam, f. 1. Th. ἡ-
μι, f. ἦτα, p. ἔκα, α. 2. λῷ,
unde μεδίμαι, dimitto. α. 307.
Μεδίστην, α. 1. α μεδίσω, subrideo.
μεδίσματα, acc. pl. α μεδίσμα. α.
115.
Μέζων, major, comparat. α μέ-
γας, magnus. superlat. μέγι-
ς, maximus. in acc. sing. μέ-
ζω ex μέζον, μέζου. ε. 270.
Μελίχ, α, ὁ, ἡ, blandus. hinc
μελίχ, ἡ, εν, idem. Th. με-
λιος, f. ἔω, p. χη, delinio,
demulceo. D. 406. 192.
Μέναντες, part. a. 1. Th. μένω,
maneo, expecto, f. μένω, p. με-
νήνη, α. 1. ἔμαια. hinc in
acc. 1. part. μένους, αντος, ὁ. ε.
650.
Μείονα, acc. ex μέων, minor, in
genis. μείον. ὁ, ε, ἡ, τὸ
μείον, est comparativus irregula-
ris, nominis μικρός. ε. 688.
Μέας, mensis, Æolice pro μῆνι,
μῆνός, ὁ, mensis. ε. 555.
Μελκχάβη, acc. sing. α μελαγ-
χάτης, nigram caesariem habens,
ex μέλας, μέλαινα, μέλαι, ni-
ger, τα, um, ε, χατή, ης, ἡ,
juba, caesaries. α. 186.
Μελαιδοτω, nigro illigatus capu-
lo. ex μέλας, ε, δέω, ligo. α.
221.

Μελανθιστάν, 3. pl. a. 1. pass. in-
dic. Jon. nigrescebant. α μελαι-
να, denigro, f. ανθ. Th. μέλας,
ανθ, niger. α. 167.
Μέλας, μέλαινα, μέλαι, niger, τα,
rum. ε. 140. 634.
Μελεδώνας, acc. pl. curas. α με-
λεδών, ανθ, ὁ, cura. α μελεδών-
τω, curo: ε. 66.
Μελέσσω, ε, μέλωσσω, membris,
dat. pl. Jon. ε Poet. α μέλ, ε, τὸ, membrum. α. 148.
Μελείοισι, dat. pl. miseris. Themas
μέλεθ, α, ὁ, vanus, infelix. α.
563.
Μελετῆς, 2. persf. ind. presf. aff.
α μελετῶ, ὦ, curam gero. f.
ἦσω. Th. μέλι, cura est. α. 314.
Μελέτη, meditatio. Th. μέλι. ε.
278.
Μελίη, ας, ἡ, fraxinus arbor. hinc
μελίη, pro Nymphis, ita di-
ctis.
Μελίαι, Nymphae. credite sunt δι-
στα μέλαι, ας, τὸ ὅτι οὗτοι δι-
δροφείοις ἀντιρρόπαθαι. Epitheton
hoc ergo est: α μελίη, ας, ἡ, fra-
xinus, Jonice μελίη. μελίη,
Dorice pro μέλαι, gen. pl. α.
144. D. 187.
Μελινοῦς, dulcem, acc. α μελινοῦς,
dulcis instar mellis. ex μέλι,
ε, ἡδός, suavis. ε. 170.
Μελιόστων, gen. pl. Æol. pro με-
λιόστων, α μελιόστω, vel ττω, ἡ,
apis. ε. 303.
Μελίτη, ης, ἡ, nomen proprium
mul. D. 246.
Μελίφρων, dulcem, acc. sing. α
μελίφρων, qui mellea dulcedine
animum perfundit, α μέλι, mel,
ε, φρῶν, ενός, animus. α. 428.
Μέλαισι, cura sunt. α μέλαι (im-
personale) cura est. D. 216.
Μελπομένη, nomen Musa. α μέλο-
ποιμα, cano. D. 77.
Μεπακοίον. Vide paulo ante μεπέ-
τω. α. 251.
Μέμβλωμαι, η, σται, curo, pro μέ-
λωμαι, per syncopeν, ε, pleo-
nasmum: β ad euphoniā: ε
denique η Attico more in α mu-
tato. α μέλω, (impersonale)
cu-

- cura est. *ῥ. 61.*
Μεμαρκώς, *præteritam medium*.
α μάρκτω corripio. Vide supra
μαρκέν. μεμαρκών, α. 2. act. in-
initialis litera repetitur, prout in
præterito fieri solet, pro ἔμαρκον,
præt. med. μεμαρκά. α. 202. α.
245.
Μεμακώς, *μεμακῶτες, studentes. perf.*
part. act. pro μεμακώς, α μακώ,
ω, vehementer cupio. α. 240.
Μεμνηλα, *cura est, per syncopen*
pro μεμνήλας, præ. act. Th. μέ-
λα. μεμνηλότω, acc. pl. part. præ.
α. 229.
Μεμιζέται, *admiscebuntur. 3. sing.*
futuri paulo post, α μιζνυμι, f.
μιζω, p. μέμιχα, præ. pass. μέ-
μιγμαί, μέμιζαι. α. 177.
Μεμνηται, *meminit, præ. perf.*
pass. α μνήομαι, ὤμαι, recorder.
f. μνήσμαι, præ. μέμνημαι, α.
1. pass. ἐμνήθην. ῥ. 103.
Μέμνονα, *nomen viri. acc. sing. α*
μέμνον. ῥ. 984.
Μέμνικα, *remugit. præ. med. α*
μνικώ, mugio, in α. 2. act. ἔ-
μνικον, sicut α πικῶς est ἔπιμον.
Hinc præ. med. μέμνικα. α. 506.
Μῆν, *quidam. α. 5. 12.*
Μενεαίων, *furens. præf. part. α*
μνεαίνω, cupio, ira percitus sum.
Th. μνῆς, σῆ, τὸ, animus.
α. 361.
Μένειν, *pro ἀμελῶν, expectare,*
præf. inf. α μνῶ, mæno, ex-
specto, f. μνῶ, p. μεμνήνικα, α.
1. ἔμνεα. α. 672.
Μενεσθῶ, *ὄς, ἤ, nomen mul.*
ῥ. 357.
Μενίππη, *nomen mul. q. d. val-*
de robusta. ῥ. 260.
Μένος, *σῆ, τὸ, animus, ira.*
412. α. 235.
Μερίμνα, *ης, ἡ, cura. α. 176.*
Μερόπων, *genit. pl. α μέροψ, di-*
visam vocem habens. ex μέρ-
πος, ὅ ψ vox. α. 109.
Μέρμερα, *solicita, acc. pl. α μέρ-*
μερς, α, ὁ, anxius. Th. μερ-
μαίρω, anxie cogito. ῥ. 604.
Μερμηρών, *gen. pl. Æol. pro μερ-*
μηρών, α μέρμηρα, ἡ, cura. Th.

- μερμαίρω, vel μερμέρω, curo.*
ῥ. 55.
Μεσάβη, *loro, dat. sing. α μέτα-*
βον, α, τὸ, medium lignum in-
ter boves, ex μέσος, α, ὁ, me-
dius, ὅ βῆς, bos. α. 467.
Μέσος, *α, ὁ, medius, μέσση, me-*
δια. μέσος, pro μέος, Poeticæ,
μεσέδι, adverb. in medio, μεσὸ-
θεν, e medio, μεσσηγὺς, pro με-
σηγὺς, adverb. inter. α. 231.
500. α. 367. 417.
Μετώ, *ἔ μετ', præposit. regit ge-*
nit. ὅ acc. ῥ. 449.
Μετώδατοι, *intermedia, incerta,*
α δῆπος, α, ὁ, sonus aquarum
ex alto ruentium. κατωδάτος, α,
ὁ, catavæcta, quod est ab ἀράτος.
α. 821.
Μετανοεῖτες, *cohabitatores; acc. pl.*
α μεταναεῖτης, α, ὁ. Th. ναίω,
habito. ultima per naturam lon-
ga, hic licentia Poetica corripit-
tur. ῥ. 401.
Μεταξύ, *idem quod μεσσηγὺς, in-*
ter. Th. μετώ. α. 392.
Μεταπρέπει, *eminet, 3. perf. ind.*
α μεταπρέπω, decorus sum in-
ter. μετέπρεπον, præcellerat, im-
perf. Th. πρέπω, decorus sum.
ῥ. 430.
Μετασυναχίζετ', *ingemiscebat, 3.*
sing. imperf. medii. Th. συνές,
α, ὁ, angustus. α. 92.
Μεταίτροπος, *qui potest converti,*
mutabilis. Hinc
Μεταίτροπα ἔργα τελέσσι, *res in in-*
tegrum restituant, ex μετώ, ὅ
τρέπω, verto. ῥ. 89.
Μεταφρεσι, *α, τὸ, tergum, q. d.*
post pectus. Th. σπλῶ, σῆς, ἡ,
mens, α. 223.
Μεταχρόνιοι, *in Cælo degentes, α*
μεταχρόνιος. Sed sunt qui hic
legant μεταχρόνιοι, ut sit reli-
cta terra, α χθὼν, terra. Est ὁ
χρόνος, Cælum, vel, μετώ, trans.
q. d. qua sunt trans tempus, α
χρόνος, α, ὁ, tempus. ῥ. 269.
Μετέεπτε, *interlocutus est, pro με-*
τέπτε, α. 1. ind. Th. ἔπω, di-
co, α. 1. imperat. ἔπον, ἔτω,
αor. 2. ind. ἔπον, ες, ε. ῥ. 643.

Me-

Μετῆναι, *pres. inf. cum dat. interesse*, ex μετή, *inter*, & ἐναι, *sum*. ε. 172.

Μεταπίθεαι, & μεταπίθεαι, *pone*, *post*, *adverb. Tb. ὀπίσω*, *retrosum*. ε. 283.

Μεταπυρρον, *in Autumno. Adverb. a μεταπύρρος, Autumnalis. Tb. ὀπώρα, ας, ἡ, Autumnus*. ε. 413.

Μετρέειν, *pres. inf. pass. a μετρέωμαι, ἡμαι, mensuram admittō. Tb. μέτρον, &, τὸ, mensura*. ε. 347.

Μέτρον, &, τὸ, *mensura: hinc μέτρος, &, ὁ, modum non excedens*. ε. 131. 304.

Μετώπη, *genit. a μετώπων, &, τὸ, frons, ἢ ὀπτομαι, video*. α. 147.

Μέ, *pro με, me, Dorice, genit. ab ἐγώ. D. 644.*

Μῆ, *adverbium prohibendi, ne*. ε. 211.

Μῆ, *adverbium negandi, non*. ε. 21.

Μῆδ᾽, *neque, & μὴδ'.* ε. 486.

Μῆδεα, *consilia, genitalia, a μῆδος, εος, τὸ, cura, consilium, & significat etiam τὰ αἰδοῖα, prudenda. D. 180. 398.*

Μῆδ', *pro μήτε, idem quod μῆδ᾽.* ε. 294. *ut & μῆτ'.* ε. 268.

Μῆδειον. D. 1001. *μῆδεος, nomen viri, & μῆδεα, nomen mul. D. 961.*

Μῆδὲν, *nil, q. d. μὴδὲ ἐν.* ε. 393.

Μῆδέποτε, *punquam, ex μῆδ᾽, neque, & ποτέ, aliquando. Tb. ὅτε, quando.* ε. 715.

Μῆδετο, *pro ἐμῆδετο. Vide μῆσατο, versabat, imperf. Verbi μῆδομαι, f. μῆσομαι. Tb. μῆδος, εος, τὸ, cura.* α. 34.

Μῆδος, εος, τὸ, *cura, consilium: & significat etiam τὰ αἰδοῖα, prudenda. D. 180.*

Μῆκῆν, *idem quod ἐκ ἐπὶ, non amplius. Tb. ἐπὶ, adhuc.* ε. 172.

Μῆλη, *σος, a μῆλον, &, τὸ.* ε. 793. *Sic & μῆλον, & Dorice μέλον, &, τὸ, pomum: Tb. μῆλεα, ας, ἡ, malus arbor. D. 335.*

Μηλόβοις, *nomen mul. q. d. οὐνίου custos. D. 354.*

Μῶν, ἢ μῶν, *quaquequam. α. 11. 101.*

Μῶνός, *genit. a μῶν, mensis, μῶνός, acc. μῶνών θυνόντων, mensibus decrecentibus. ε. 764. D. 59.*

Μῶνιρ, *a μῶνός, εας, ἡ, ira inveterata.* α. 21.

Μῆποτε, *ne quando, ex μῆ, ne, & ποτέ, aliquando. Tb. ὅτε, quando.* ε. 86.

Μῆπως, *ne quando. Tb. πῶς (adverb. interrog.) quomodo? ε. 392.*

Μῆρον, *femur, crus, a nom. ὁ μῆρος, ὤ. Dicitur & μῆρον, &, τὸ, idem quod μῆρος, femur. α. 363.*

Μηρύσκειν, *a. 1. med. infinit. a μῆρῶν, revolvō, intexo, agglomerō, f. ἴσω. ε. 536.*

Μῆσατο, *pro ἐμῆσατο, a. 1. m. a μῆδομαι, curam gero. Tb. μῆδος, εος, τὸ, cura. D. 165.*

Μήτηρ, ἡ, *mater, μητρες, μητέρι, & μητέρι, acc. μητέρα tantum, non μήτρα. hinc μητρί, & Jonice μητρί, novacula. ε. 561. 822.*

Μητίστη, *consultor, vocativus pro nominativo, μητίστης, &, ὁ, μήτις, ιος, ἡ, consilium, a μῆδομαι. item. D. 358. Nomen mul. μῆτις. D. 886. ε. 104.*

Μητίσεντος, *genit. μῆτις, μῆτις, a consulto, consilio pollente, a μῆτις, εος, ὁ. Tb. μῆτις, ιος, ἡ, consilium. ε. 51.*

Μηχανάται, *machinatur, 3. pres. ind. ut. pro μηχανᾷται, per Poeticam novi ἀλφειά επεσθῆναι. Sic pra. δακτυλοποιεῖται, averfari, dicunt metri causa δακτυλοποιεῖται, a μηχανῶν, machinor. Tb. μηχανῇ, ἡς, ἡ, artificium. ε. 239.*

Μηχανῇ, ἡς, ἡ, *artificium, machina. pl. αἱ μηχαναί.*

Μία, ας, *una, in dat. μιᾷ, & Jonice μιῇ, in masc. εἰς, unus. D. 321.*

Μίγνυμι, *a. 2. part. pass. f. g. a μίγνυμι, misceo, f. μίξω, p. μέμικα, a. 2. pass. ἐμίγνυμι, pres. pass. μέμικμαι, εἰμι, κται, a. 1. pass. ἐμίχθην, &c. μίχθηναι, Do-*

Dorice, pro μυρῖναι, a. 2. pass. infinit. paulo post fut. μυρῖσονται. §. 53. 305.

Μιμνῆτα, acc. μίμνας, αὐτός, ὁ, nomen viri. α. 186.

Μίμνα, manet, 3. pers. pres. ind. a μίμνω, Verbum Poet. pro μένω, f. vā, maneo. α. 518.

Μίτ, ipsam, Poet. pro αὐτῇ, αὐτῇ. α. 18. 48.

Μινύει, minuit, 3. pres. ind. ut μινύει, sub. minuitur. a μινύω, minuo. Th. μινύεις, ὅ, ὁ, parvus. α. 6. 407.

Μίνως, genit. a μίνης, υἱός, ὁ, nomen viri. §. 948.

Μισγόμενος, pres. part. a μίσγω, idem quod μίγνυμι, misceo, f. μίξω, p. χα, a. 2. ἄμικρον. §. 238.

Μισθός, ὅ, ὁ, merces, μισθός δ' ἀνδρὶ φίλῳ ἐρημνός ἄριστος ὄντω, ein mort ein mort. ein man ein man. α. 368.

Μισθός, a. 1. part. pass. Vide paulo ante μισθός.

Μημοσύνη, nomen Dea, & idem quod μνήμη, ἡ, memoria. Th. μνέομαι, f. ἵσταιμι, memoro, commemoro. §. 54. hinc a. 1. med. μνησάμενοι, memores. §. 651.

Μογήσας, perpassus, a. 1. part. a μογέω, ὠ, erumnas patior. Th. μόγος, α, ὁ, labor. §. 997.

Μόδος, acc. pugnam, a μόδος, α, ὁ, q. ὁδός τοῦ δῶν, a concurrendo. α. 158.

Μοί, pro ἐμοί, mihi, per sphæresin, ab ἐγώ, ego. §. 30.

Μοῖρα, pars, fatum, a μείρω, dividendo, in pres. med. αἰμορῶ, unde est μόρος, α, ὁ, fatum, mors, & μοῖρα, ας, ἡ, proprie, portio. item fatum. idem quod ἐκπαρμήνη, quæ omnia ejusdem sunt etymologia. Sic enim dicitur fatum quasi effatum, quod Deus prout decrevit & in seipso quasi effatus est, distribuit sua, & cuique suam assignet sortem, in qua acquiescere debet. Secus qui agunt, dicuntur μεμψιμορχοί.

α. 743. §. 204.

Μολπή, dat. sing. a μολπή, canitena. hoc a μέλπομαι, cano, in pres. med. μέλομαι. §. 69.

Μορϕῆ, α. Vide in μοῖρα.

Μορφή, nigra, genit. jon. a μορφός, obscurus. ab ὀφθαλμῷ, caligo. α. 134.

Μορφή, unicus, a μῦς, pro μόνος, solus, & γένος, nascor. α. 374.

Μορϕῆ, pro μόνος, salus, Poetice. §. 143.

Μῶσαι, nom. pl. & in genit. pl. μωσάων, Æolice, pro μωσῶν, a μῶσα, ης, ἡ, Musa. α. 1. §. 100.

Μόχθος, α, ὁ, labor. α. 306.

Μόχθος, nomen viri. α. 181.

Μυδαλέσι χροῖα, madidum corpus. Th. μυδαλέ, desillito, f. ἡσσω. α. 354.

Μυθησαμένω, dixero, α. 2. πα. opt. Vide in μύθος. α. 10.

Μύθος, α, ὁ, verbum, sermo, dat. pl. μύθοισι. Jon. Hinc est Verbum μυθόμαι, dico. μυθησαμένω, dixero. α. 1. med. opt. μυθήσασθαι, α. 1. inf. §. 24. α. 10.

Μυδιώστες, pres. part. pro μυδαλίστας, ex μυδαλέ, ὠ, denticibus frendeo, epenthesis Poetica. ὦ μοῖρα. Scilicet præcedenti syllaba brevi interponitur ὠ μοῖρα, ut ὀδῶ, ὄδω, ὄδω, ac præcedenti syllaba longa interponitur ὠ μέγα, ut ἡβῶ, ὦ, Poetica, ἡβῶ, ζῶ, ζῶ, ζῶ. Th. μύλη, ης, ἡ, mola, molaris dens. α. 528.

Μύσαι, nom. pl. a μύς, ας, ἡ, mutor, mucus, & ὅτι μύς ῥῖνος μύσαι ῥῖνος, cuius quidem ex naribus mucosus fluebat. α. 267.

Μύσσο, imperf. Jon. pass. lucebat, a μύσσω, proprie fluo. ας μύσσομαι, lugeo, ubi lacrymæ per genas defluunt. α. 204.

Μύσσοι, mille, οἱ μύσσοι, infiniti, innumeri, a μύς, α, ὁ, infinitus. α. 250.

Μυραδέρων, gen. pl. Græcorum, a μύρ-

μυρμιδῶν, ὄρε, Græcus. Vide
 μύρμιξ, α, ὁ, formica. α. 380.
 Μύρον, prima longa, 3. pl. imperf.
 αἴ. pro ἔμυρον, α μύρω, mædeo,
 fluo, unguentis imbuo, α μύρον,
 α, τὸ, unguentum. α. 132.
 Μυχῶ, dat. sing. in recessu, in pe-
 netrali, α μυχός, ἄ, penetræle,
 α μύω, claudio, f. ὦ. Ὁ. 119.
 Μῦρος, ἑ, Momus, Deus quidam
 reliquorum omnium Deorum ir-
 risor & reprehensor. Sumitur &
 pro dedecore.

N.

Nαῖα, incolit, α ναῖα, habito,
 incolito. ναῖον, pro ἔναον, im-
 perf. Hinc ναυστία, idem quod
 ναῖο, ναυστία, 3. pl. ind. pres.
 Hinc ναύτοτο, habitavit, α. 1.
 ni. προναύτοτο, & hoc pro ἐνα-
 σταν, α νῆω, habito. in The-
 mate, ναῖο. Ὁ. 387. ε. 637.
 Ναύημι, dat. sing. α ναῖδα, α
 νῆω, ὁ, ferula, bacillus. α. 52.
 Ναυήδορ, nomen viri, qui navi
 currit. Navem Plautus vocat li-
 gneum equum. Ὁ. 1021.
 Ναυήτορ, nomen viri, cujus ani-
 mus est in navibus. Ὁ. 1022.
 Ναῦτις, acc. pl. α ναῦτις, α, ὁ,
 nauta, α ναῦς, ναός, ἡ, navis.
 Ὁ. 876.
 Ναυτιλία, genit. Jon. α ναυτιλία,
 ας, ἡ, navigatio. Th. ναῦς, na-
 vis. α. 616.
 Νῆας, naues, acc. pl. pro νῆες, &
 simpl. ναῦς, α ναῦς, navis, ge-
 nit. ναός, & Att. ναός, & Poet.
 νῆος, dat. νῆι, acc. ναῶν. α. 245.
 Νῆεσθαι, pres. inf. redire, α νῆο-
 μαι, vel ex νῆω, eo, redeo. α.
 552.
 Νῆ, net, spinnet, α νῆω, f. ἦω,
 no, neo. α. 775.
 Νέμει, acc. pl. α νῆμ, εἰ, τὸ,
 contentio, νῆμα, pro νῆμα, li-
 tes. νῆμην, probis affecerit, pro
 νῆμα, 3. sing. pres. αἴ. subj.
 α νῆμω, ὦ. Th. νῆμος, εὐς, τὸ,
 jurgium, lis. Quidam compo-
 nunt ex νῆ, non, & ἔκκα, cedo.

hinc νικῆται, conviciatorem,
 acc. α νικῆται. Th. νῆκος. α. 33.
 714.
 Νῆλος, α, ὁ, nomen fluvii maxi-
 mi. Ὁ. 338.
 Νεῖδι, adverb. loci, pro νικητοδι,
 in imo fundo. νῆδεν, ex inia
 parte, α νῆος, novellus. Thema
 νῆος, α, ὁ, novus. Ὁ. 367.
 Νῆος, α, ἡ, Jon. pro νῆος, ἄ, ἡ,
 novalis. α. 462.
 Νέοιστοαι, navigant, 3. pl. pres.
 α νῆοισμαι, eo, navigo. Thema
 νῆω, eo, redeo. α. 235.
 Νεῖκτορος, genit. α νῆκτορ, αρος,
 τὸ, potus generosus. Ὁ. 640.
 Νεμῆις, nomen regionis, sic dicta
 α nemoribus, νῆμος, εὐς, τὸ, ne-
 mus. α νῆμω, pasco. hinc νῆ-
 μαῖος, Nemeus. Ὁ. 327. 329.
 Νέμεσις, εὐς, ἡ, indignatio, α νῆ-
 μετώ, indignor. Est & nomen
 certa Dea, quæ præ cæteris in-
 solentiam hominum repræmere,
 & de injurijs pœnas sumere
 solet. α. 198.
 Νεμῶσθαι, indigne fert. Poetice,
 pro νῆμασθαι, 3. present. ind. α
 νῆμασθαι, ὦ, irascor, succensco.
 α. 754.
 Νέμονται, fruuntur, 3. pres. pass.
 νῆμομαι. Th. νῆμω, f. μῶ, possi-
 deo, tribuo, p. νῆμωμαι, α. 1.
 ἔκμω. α. 229.
 Νεοκνῶς, εὐς, recentem dolorem
 habens. νεοκνῶει, dat. Th. κῆ-
 νος, εὐς, τὸ, cura, & νῆος, α,
 ὁ, novus, recens. Ὁ. 98.
 Νέοι, recens, nuper. Th. νῆος, no-
 vus. α. 567.
 Νέοντες, recens vulneratus, α νῆος,
 novus, & ἔπῳ, ὦ, f. ἦω, vul-
 nero. α. 157.
 Νέστον, nomen fluvii. Ὁ. 341.
 Νέλοισι, nutabunt, vergent, pres.
 ind. opt. α νῆλο, innuo, νῆτο,
 f. ἄνω. α. 471.
 Νῆρῳ, dat. α νῆρον, nervus. hinc
 νῆρῶς, genit. Jonice, α νῆρῶ,
 ρῶς, ἡ, nervus arcus. α. 542. α.
 409.
 Νεφεληγερέτω, genit. Æol. α νῆ-
 φηληγερέτης, α, ὁ, nubes ex-
 tans,

ζαμς, ex νεφέλη, nubes, & ἀγείρω, excito. ε. 33. D. 745.
 Νέφος, εος, τὸ, nubes, dat. pl. Jon. νεφέεσι. ε. 202.
 Νεωμῶν, iterata, pres. part. f. g. scil. γῆ, a νέω, renovo. Tb. νέος, novus. ε. 460.
 Νεώτερος, junior, comparat. superl. νεώτατος, a νέος, novus. ε. 443.
 Νῆ, pro νῆα, acc. Poet. pro ναῦν, navem, a νῆος, νηος, dat. plur. νηοσιν. ε. 163. D. 641.
 Νηδαῖο, acc. a νηδύς, υός, ἡ, venter. D. 460. 890.
 Νῆα, navalia, a νῆος, ε, ὁ, navalis. Tb. ναῦς, navis. ε. 806.
 Νῆκροι, sine cornibus, a νῆκρος, ε, ὁ, & ἡ, ex νῆ, & κέρως, ατος, τὸ, cornu. ε. 527.
 Νῆκρον, insanabiliter, ex νῆ, negandi particula, & κλέω, sano. ε. 281.
 Νῆλες, εος, ὁ, & ἡ, crudelis. νῆλεϊ, per sync. pro νηλεϊ, dat. sing. ex νῆ, & ἄλος, εος, τὸ, misericordia. Sic & νηλεὺς, se-vus, pro νηλεῖς. D. 770. 765.
 Νηλεόπωνος, immitis, crudeli sap- plicio puniens, a ποιῆ, poena, & νηλεῖς, immitis. D. 217.
 Νῆμα, pro νημάτι, filæ, a νῆμα, τὸ, filum. Tb. νέω, neo. ε. 775.
 Νημερτὺς, verus. Tb. ἀμνηστῶν, aberro, f. ἦω, a. 2. ἡμερτὺν, & νημερτὺς, nomen proprium patris. D. 234. 262.
 Νηοῖς, Templis, pro ναοῖς, a ναός, ε, ὁ, Templum. D. 990.
 Νηοπόλεω, ædituium, a νηοπόλος, ε, ὁ, ædituius, qui circa Tem- plum versatur, ex νηός, pro ναός, & πολέω, verso. item, versor. D. 991.
 Νηός, navis, genit. Poet. dat. pl. νηοῖ. Vide in νέος. ε. 626. 632.
 Νήπιος, ε, ὁ, infans, vocat. νήπιε. ε. 284. 130.
 Νηριος, pro νηριεύς, a νηριός, nomen viri. D. 240.
 Νήριος, ex νῆ negatio, & ἔρις, idos, ἡ, lis. tanta, ut adversus eam non integrum sit sese oppo- nere.

Νησαῖα, nomen mul. a νῆτος, in- sula, q. d. in salo. D. 249.
 Νησοῖσι, insulis, dat. pl. Jon. a νῆτος, ε, ἡ, insula. ε. 169.
 Νησι, nomen mul. D. 261.
 Νησι, dat. pl. a ναῦς, navis. Vi- de in νέος. ε. 632.
 Νῆπτος, anime expert, ex νῆ, ne- gatio, & ἄπτη, ἡ, & ἡ, spiri- tus. Alii legunt, νῆπτος, in- faustus. D. 795.
 Νῆχοι, pro ἐνῆχοι, natabant, a νήχω, f. ξω, idem cum νέω, nato. α. 317.
 Νίκη, victricis, victoria, a νικῶ, f. ἦω, vinco. α. 311.
 Νικηδεις, victricis, part. a. i. pass. νικῶντας, part. a. i. act. a νικῶ, ὦ, vinco, f. νῶ, p. πα. νενίκηκε. D. 496. 73.
 Νισοει, imperf. pro νισοειντο, re- vertebantur. Vide νέομαι, redeo. pro quo νισομαι, seu νισομαι. α. 462.
 Νίφα, acc. per apocopen pro νηφ- δα, a νηφός, αδος, ἡ, νix. a νίφω, ningo, f. ψω, p. πα. ε. 533.
 Νιφετός, g. sing. a νηφός, νιφω- sus, a νίφω, f. ψω, p. πα. nin- go. D. 42.
 Νιφώστος, lotus, a. i. part. m. a νίφω, λαυω, f. ψω. ε. 737.
 Νόη, sapiat, 3. pres. sub. a νοέω, ὦ. νοεῖτες, Dorice pro νοῦντες, cogitantes, pres. part. Tb. νέος, νῆς, mens. ε. 294. 259.
 Νόημι, pro νοῦμα, τὸ, intellectus, cogitatio. Tb. νοέω, νῆς. α. 122.
 Νοήσας, a. i. part. νοήσαι, inf. νόη- σος, pro ἐνέησος, Jon. a. i. ind. Tb. νόη, νῆς, mens. ε. 12. 482.
 Νομήν, pabulum, acc. a νομός, ε, ὁ, pabulum. Tb. νέμω, pasco. ε. 524.
 Νόμος, lex. νόμους, leges, a νέμω, tribuo. ε. 274. D. 66.
 Νόος, νῆς, ὁ, mens. νόοιο, gen. Jon. ε. 683. 481.
 Νοσσοι, absque, ut & νόσση, seor- sum. ε. 91. νόσση ἄτερ τε κα- κῶν, hoc est, plane absque ma- lis. Adverbia quæcumque inge- minata sunt ἐμφωνικά. ε. 91.

N. O. T. Ω. Ξ.
 Νότες, α, ό, νότω, gen. Jon. No-
 tus, *Auster.* ε. 673.
 Νότος, α, ή, Jonice, pro νότος,
 α, ή, *morbus.* ε. 102.
 Νυ, apud Poetas est particula ex-
 pletiva. ε. 205.
 Νύκτα, noctem, acc. α νύξ, ποx.
 νύκτ', pro νύκτα. *Δ.* 166.
 Νύκτωρ, adv. noctu, α νύξ, νυκτός,
 ή, ποx. ε. 175.
 Νύμφη, ης, ή, *Nympha.* νυμφών,
Nympharum, Jonice, pro νυμ-
 φών, α νύμφη, sponsa, h. e. pro-
 missa, nempe sœdere promissa,
 sœderata. *Δ.* 298. 305.
 Νυν, nunc, adverb. temporis. ε.
 174.
 Νύξ, νυκτός, ή, nox, νύκτ', pro νύ-
 κτα, acc. sing. ε. 17.
 Νυχίη, nocturna. *Th.* νύξ, νυχίη,
 nocturna, pro noctu. Sic *Virgil.*
Georg. 3. lupus nocturnus ob-
ambulat. ε. 521.
 Νύσσορες, præf. part. α νύσσω, pun-
 go, f. ξω. α. 62.
 Νώτ', pro νώτα, α νώτος, α, ό,
 dorsum, in pl. τὰ νώτα. α. 286.
 Νώι, έ νώιν, in genit. έ dat.
 duali. *Th.* έγω, ego. α. 358.
 Νωμώας, vibrans, α. 1. part. α
 νωμώ, agito, moveo, α νέμω,
 sicut σπρωτάω, α σπρώω. α. 462.
 Νόβημος, ignobilis, ex νή, έ ο-
 νη, *Eol.* pro ένομη, nomen.
 ε. 153.
 Νώτα, pl. num. α νώτ', α, ό,
 dorsum, έ in pl. τὰ νώτα. ε.
 532.

Ξ.

Ξανθή, nomen mul. *Δ.* 356. έ
 ξανθή, ης, ή, flava. *Δ.* 947.
 Ξείν', Poetice pro ξέν', α, pe-
 regrinus. ε. 181. dat. pl. ξείνοι-
 σι. ε. 222.
 Ξενόδοχος, hospiti, dat. α ξενόδο-
 χ', Jonice pro ξενόδοχ', α,
 ό, qui recipit peregrinos, hospes
 publicus, ex ξέν', έ δέχομαι,
 f. δέχομαι, capio. ε. 181.
 Ξεσοί, vasis, α ξεσός, α, ό. *Th.*
 ξέω, f. έσω, rado. α. 133.

E. T. O. B. Γ. Δ. 521.
 Ξύλα, ligna, α ξύλον, α, τὸ, li-
 gnum. ε. 806.
 Ξυμπάσα, universa, in m. g. ξυμ-
 πας. *Th.* πάς, πᾶσα, πᾶν, o-
 mnis. ε. 238.
 Ξυῶ, Attice pro συῶ, cum, prae-
 posit. dativum. solum regens. *Δ.*
 347.
 Ξωνονας, participes, accus. pl. α
 ξωνήων, ον', ό, ή, α ξωνός,
 pro κοπός, communis, unde ξωνή-
 ων, ον', ό, έ ή. *Δ.* 595.
 Ξωνίστων, configentibus, part. α.
 2. aët. genit. α ξωνήμι, congre-
 dior, configo, vel ξωκμι. *Th.*
 ήμι, έ έμι, eo. illud in α. 2.
 τον, ες, ε. *Δ.* 705.

Ο.

Ο', Ille, ε. 89. α. 135. έ
 ό ponitur pro ότι. α. 22.
 Οάρες, confabulationes, acc. plur.
 nam pro όαρες, dicimus έ όα-
 ροι. *Th.* έαρ, αρ', ή, uxor. *Δ.*
 205.
 Οβελμον, fortiter. ponitur adver-
 bialiter, ab όβελμ', validus,
 hoc α βελώ, fortis sum. *Δ.* 839.
 Οβημοεργός, fortium facinorum
 patrator. composita cum voce έρ-
 γον sunt έξήκονα. *Δ.* 996.
 Οβημώθυμος, α, ό, ab όβημ',
 robustus, έ hoc α βελώ, robu-
 stum reddo, έ θυμός, animus.
Δ. 140.
 Οβημοπάτρης, forti patre natæ,
 genit. sing. ab όβημοπάτη. E-
 pith. *Palladis,* ab όβημ', for-
 tis, έ πατήρ, έρ', pater. *Δ.*
 587.
 Ογδοάτη, dat. ab όγδέκτος, Poet.
 pro όγδ', octavus. *Th.* όκτώ,
 οκτώ. ε. 788.
 Ογς, g. m. ε. 355. όγς, g. n. ε.
 244. έ οδ', pro όδες. ε. 361.
 Οδόντι, dentem, acc. ab όδός, έν-
 τος, ό, dens. α. 146.
 Οδός, οδός, ή, via. ε. 577.
 Οδυσή, dat. έ Οδυσή', pro Ο-
 δυσώς, genit. Jon. ab Οδυσσάς,
 Ulysses.

Οδυσ-

Ὀδύσσω, 3. sing. a. 1. med. i-
ratus fuit, ab ὀδύσσομαι, f. ὀδυ-
σσομαι, a. 1. med. ὀδυρόμενος. Tb.
ὀδύσσω, irascor. §. 1012.

Ὀΐς, u, o, proprie significat ra-
musculum, stolonem. Metapho-
rice, homo bellicosus Ὀΐς A-
ργός dicitur, quasi ramus e Mar-
tis stirpe prognatus. a. 181.

Ὀΐς, u, o, genit. ab Ὀΐδος, u, o, h,
nomen montis. §. 632.

Οἱ, illi. a. 69. 77. 86.

Οἱ, qui. s. 29.

Οἱ, qui. s. 39. οἷδ. a. 118.

Οἱ, b. e. αὐτοῖ, illi, ab ὤ, οἷ, s. 263. a. 20.

Οἷος. a. 288. 301.

Οἷα, qualis, ab οἷς, u, o, qua-
lis. a. 400.

Οἷα, aperi, pres. imperat. act. ab
οἷω, aperio, f. οἷω, p. ὄψω,
et ἔψω, præt. med. ἔψα. s.
817.

Ὀιδιπόδω, genit. Æol. pro οἰδιπό-
δω, ab οἰδιπόδης, u, o, nomen
viri. a. 262.

Ὀῖδ, pro οἶδα, novis. præt. med.
οἶδω, pro οἶδαδω, nosti. δα,
Æolica paragege. præt. med. οἶ-
δω, ας, s. ab οἶδα, vel οἶδαμ,
scio, f. οἶδω, p. οἶδαμ. s. 454.
a. 355.

Ὀῖδωμι, dat. sing. ab οἶδω, per
syncopen pro οἶδωμι, ατος, n. g.
tumor. Tb. οἶδω, vel οἶδαμ, f.
tūeo, tumeo, inflatus sum. §.
109.

Ὀΐζω, genit. ab οἶζος, u, o, h,
arumna, in acc. οἶζω, hinc οἶ-
ζωπος, calamitosus, οἶζωπῃ, u
Ionice pro ὄ. s. 637. §. 214.

Ὀϊκίον, Poetice pro οἰκίον, pres.
part. habitans, commorans, f.
νῶ, p. ὄνωμι, ab οἰκῶ. The-
ma οἰκῶ, u, o, domus. §. 330.

Ὀικίον, τῶ, res domesticæ. ab οἰ-
κῶ, Ion. pro οἰκῶ, dome-
sticus. Tb. οἰκῶ, u, o, domus.
s. 455.

Ὀίκον, acc. ab οἰκῶ, u, οἰκῶ, pro
οἰκία, a singul. οἰκίον, u, τῶ,
domuncula, οἰκόνδε et οἰκῶδα,
domum. s. 574. 521. §. 758.

Οἶμῶ, u, h, semita, idem quod
οἶμη, ης, h, via, semita. s. 288.

Οἶνω, genit. pl. Ion. pro οἶνῶν,
ab οἶν, ης, h. Tb. οἶνῶ, u, o,
vinum. s. 570.

Οἶνον, dat. sing. nigro. οἶνον, acc.
ab οἶνω, οἶνον, qui vi-
nei coloris est. q. ὀψις et οἶν,
niger instar vini. Vina illa Gre-
corum calidissima subnigrum i-
mitantur colorem. Tb. οἶνῶ,
vinum, et ὀψ, oculus. Tb. ὀ-
πταί, video. s. 626. 815.

Οἶνῶ, οἶν, vinum. s. 594.

Οἶνῶ, pro οἶνω, similis. s. 312.
a. 386.

Οἶνωχον, ης, h, patina libatoria,
ex οἶνω, et χῶ, fundo. trul-
la, ex qua vinum fundebatur.
s. 742.

Οἶος, pro οἶμος, similis, οἶος er-
go qualis. item, similis. sed
οἶος, u, o, solus. neutrum οἶον,
solum. s. 311.

Οἶον, tantummodo, adv. ab οἶος,
cū, οἶον, solus, a, um. §. 386.

Ὀῖς, contracte pro οἶας, oves, acc.
pl. Tb. est οἶς, οἶς, vel οἶς,
οἶος, h, οἶς. s. 773.

Οἶς, et οἶον, dat. pl. Ion. ab οἶς,
quis. s. 144.

Οἶσοι, sagitte. ab οἶσος, u, o,
sagitta. ab οἶω, fero, f. οἶσω.
a. 130.

Οἶτε, et οἶτ', nom. pl. ab οἶς. §.
46.

Οἶτες, nom. pl. ab οἶς, ης, ο-
π, quicunque. a. 150.

Οἶωνοις, dat. pl. ab οἶωνος, u, o,
avis. hinc οἶωνος, u, o, au-
gur. a. 185. s. 799.

Οἶω, sive οἶω, puto. item fero.
a. 111.

Οἶω, ovium, genit. pl. Vido su-
pra οἶς. §. 446.

Ὀκτάβλωμον, octo morsuum. a βλω-
μός, u, o, pro panis portione,
bucella, et ὀκτώ, octo. s. 440.

Ὀκταπόδιον, octapedalem, acc. ab
ὀκταπόδης, a πῆς, πόδης, per. a.
423.

Ὀλβος, u, o, beatitudo, felicitas.
q. d. εὖλος βλος. hinc ὀλβιος,
bea-

ὄντα. a. 409.
 ὄνται, orta fuerit, 3. sing. a. 2.
 med. subj. ab ὄρω, in med. ὄρω-
 νται, η, νται, praesens & aor.
 2. coincidunt in subj. Hinc est
 Latinorum orior. §. 782.
 ὄρθος, rectus, erectus. hinc
 ὀρθαί τελλες, erecti pili. a. 391.
 ὀρθός, g. com. arduus, ex ὄρ-
 θος, α, ὄ, rectus. a. 288.
 ὀρθῶν, na, η, mane lugans. ab
 ὄρθος, α, ὄ, tempus nativiti-
 num, & γάω, f. ἦα, gemit.
 a. 366.
 ὀρθῶν, genit. ab ὄρθον, τὸ, dili-
 culum. ὀρθῶν ἀνταύθον, ἴνα τοι
 βίῃ ἀνταύθῃ. Dileculo sur-
 gens, ut sibi victus sufficiens
 sit. a. 275.
 ὀρθῶν, dat. sing. nomen proprium
 viri, ὀρθῶν, α, ὄ. §. 293.
 ὀρθῶν, α, ὄ, iuramentum. a. 217.
 ὀρμητῶν, impetum faciunt, 3. pl.
 a. 1. subj. ab ὀρμη, ω, impe-
 tu feror, f. ἦω, ὀρμηδύναι, a.
 1. pass. infm. Th. ὀρμη, ἦς, ἡ,
 impetus. a. 403. a. 324.
 ὀρμη, monilia, acc. pl. ab ὀρμη,
 α, ὄ, monile, colli ornamen-
 tum. a. 74.
 ὀρμη, ὄρμη, η, avis. a. 210.
 ὀρμη, ὄρμη, τὸ, mons. At ὄρος,
 α, ὄ, terminus. §. 2.
 ὀρμη, irruerant, pro ὀρμη, 3.
 pl. a. 1. act. indic. ab ὀρμη. ab
 ὄρμη formatum est, sicut & ὄρμη,
 α, ὄ, ὀρμη. item ὀρμη, α
 praet. med. ὀρμη, per metath. ὀ-
 ρμη. ὀρμη, pro ὀρμη, praeci-
 pitans, part. a. 1. act. f. g. ab
 ὀρμη. a. 437.
 ὀρμη, stimulum, acc. ab ὀρμη,
 ἦος, ὄ, virga aculeata e ramo.
 a. 466.
 ὀρμη, orphanos, ab ὀρμη, α, ὄ,
 ὄρμη, pupillus, g. ab ὀρ-
 ἦος, obscurus, q. d. ὄ ὄρμη
 α, negligitur enim & volu-
 ti in tenebris versatur. Flebitur
 more adiectivorum. a. 328.
 Vide Manuale N. T.
 ὀρμη, ὀρμη, salto, 3. perf.
 pl. num. ὀρμη, ὀρμη,

saltant, Dorice, pro ὀρμη, f.
 ὀρμη, a. 1. med. ὀρμη.
 Hinc ὀρμη, α, ὄ, chorea. a.
 282. §. 4.
 ὀρμη, α, ὄ, pulvinus, ordines vi-
 tium. a. 296.
 ὀρμη, excitabatur, 3. plusq. perf.
 med. verbi ὀρμη, excito, f. ὀρμη, &
 α, praet. m. ὀρμη, & ὀρμη,
 quod active & passive usurpa-
 tur. a. 274.
 ὀρμη, videns, praes. part. ab ὀρμη,
 α, f. α, ὀρμη, Act. ὀρμη.
 a. 426.
 ὄς, qui. a. 8.
 ὄς, frater, πατὴρ ὄς, ad patrem
 suum. §. 71.
 ὄς, quanta, & ὄς, ab ὄς,
 & Roet. ὄς, α, ὄ, quantus.
 §. 475.
 ὄς, ἦς, uex. §. 10.
 ὄς, pro ὄς, quotquot, pl. n.
 f. g. ὄς, pro ὄς, quacunque,
 ab ὄς, & Poetice ὄς, α, ὄ,
 ὄ, quantus. §. 183.
 ὄς, praevidet, imperf. ver-
 bi ὄς, videat, Poetice pro
 ὄς, f. ὄς, p. ὄς.
 §. 551.
 ὄς, α, ὄ, & ὄς, τὸ, oculus.
 ὄς, oculis. ὄς, dualis nu-
 meri, pro ὄς, per apocopen
 & ὄς. a. 426.
 ὄς, quantum, Poetice pro ὄς,
 §. 49.
 ὄς, quicunque, Poetice, pro ὄς
 α, ὄς, quotquot. ὄς, pro ὄς.
 §. 154. a. 301.
 ὄς, offa, pl. num. ab ὄς, α,
 α, α, ὄ, offa. §. 340.
 ὄς, pro ὄς, ut & ὄς. a. 111.
 ὄς, quando, quum. Notetur dis-
 crimen. ὄς, quando, extra in-
 terrogationem. πότε, quando?
 in interrogatione. a. 89.
 ὄς, α, ὄ, sonus. §. 209.
 ὄς, celeriter, ocyslime, ad-
 verb. Th. ὄς, f. ὄς, inci-
 to, instigo. a. 410.
 ὄς, quis, quoniam, ὄς, ὄς,
 quam celerrime, Poetice pro ὄς,
 quod. a. 48.
 ὄς, ὄς, pro ὄς, ὄς,

re *Hebraeorum*. s. 242.

Ὀν, *non*, Poetice, pro ὀ. *ῥ*. 182.

Ὀντα, acc. pl. *aures*, ab ὤας, α-
πος, τὸ, Poetice, pro ὤς, ὠτος,
dat. pl. ὠσι. *ῥ*. 702.

Ὀδὲ, neque, ὅδ', pro ὅδε, per a-
postrophum. s. 40.

Ὀδωμῆ, nusquam, adverb. ab ὀ-
δωμός, ex ὀ, ὅ αἰμός, ὤ, ὀ, u-
nus. α. 218.

Ὀδῶς, τὸ, pavementum, idem quod
ὄδός, ὄς, τὸ, hoc in nominat.
inussitat. illud in nom. ὅ acc.
tantum usitatum. s. 532.

Ὀδὲν, nullum, ab ὀδῆς, ὀδωμῆ,
ὄδῶν, nullus, α, unus. s. 309.

Ὀδῆποτε, nunquam, ex πότε, quan-
do. *Tb.* ὄτε, idem: s. 174.

Ὀδῆτερος, neuter, ex ὀδῆ, ὅ ἑτε-
ρος, alter. α. 178.

Ὀδῆτι, neque ullum, ex ὀ, ὅ τι,
quid. s. 143.

Ὀδῶς, ὤ, ὀ, limen, ab ὀδός, ὄς,
τὸ, solum. *ῥ*. 749.

Ὀν, sequente tenui, non: ὄχ, fe-
quente vocali aspirata. s. 11. 318.

Ὀνῆτι, non amplius; ex ὄν, ὅ
ἐπ, adhuc. s. 34.

Ὀυλιος, idem quod ὀλοός, ὤ, ὀ. sic
ὀλιος ἄρης, perniciosus *Mars*.
Tb. ὀλυμ, f. ὀλῶσω, perdo. α.
192.

Ὀυλοῦρῶν, Poetice pro ὀλοῦρῶν,
miserum, acci. ab ὀλόμῶρος; fa-
ctum ex aor. 2. ὀλόμῶρος, inter-
posito υ, metri causa. *Tb.* ὀλυ-
μι, f. ὀλῶσω, aor. 2. medi. ὀλό-
μῶν. s. 715.

Ὀλυμπος, Olympus, quasi ὀλόμα-
πος, rotas lucens. ὀλύμποιο, gen.
Jon. ὀλυμποῖο δὲ, ad Olympum.
hinc ὀλυμπῖος, Olympius, vel cœ-
lestis, o mutatur in α Poetice.
ῥ. 853.

Ὀυεγκ, pro ὀ εἰνεγκ, cuius rei gra-
tia, εἰνεγκ, per apostrophum. *ῥ* α.
s. 137. 515.

Ὀν, igitur, τὸγαρ. α. 299.

Ὀυποτε, nunquam, ex ὀ, ὅ πότε,
ὅ hoc ab ὄτε, quando. s. 811.

Ὀδῶν, ponendum, ex ὀ, ὅ πῶ (en-
clitic.) quodammodo. hoc ab ὄς.
s. 271.

Ὀυρανῶν, dat. sing. ab ὀρανῶς, ὤ,
ὀ, cœlestis. *Tb.* ὀρανός, ὤ, ὀ,
cælum. *ῥ*. 486.

Ὀυρανός, ὀ, cælum. Hinc ὀρανῖν,
Jonice, pro ὀρανῖα, Urania, una
ex Musis. ὀρανῶδῶν, e cælo, cœ-
litus. ὀρανῶντων, cœlicolarum, ge-
nit. pl. ab ὀρανῶν, ὠρῶν, ὀ. *ῥ*.
45. 78. 939.

Ὀυρεῖν, mesere, pres. infinit. pro
imperativo, more *Hebraeorum*.
Vide in ὀρησῆς. s. 757.

Ὀρεῖ, pro ὄρεῖ, montis. ὄρεα,
pro ὄρεα, Poetice, montes, dat.
pl. ὄρεσι, ab ὄρε, ὄρε, τὸ,
mons. s. 230.

Ὀρη, Jonice, pro ὄρε, dat. sing.
ab ὄρε, ὄς, ἡ, cauda. α. 431.

Ὀρηάς, mulos, acc. pl. ab ὄρεας,
Jonice, pro ὄρεας, ὄρε, ὅ Jon.
ῆος, ὀ, mulus, ab ὄρε, ὄρε,
τὸ, mons, quod bujus jumentis
magnus sit usus circa montans
opera. s. 789.

Ὀυρήσῃ, meias, 2. sing. α. 1. aff.
subj. ab ὄρεῖα, mejo, f. ἡσῶ. *Tb.*
ὄρον, ὤ, urina. s. 727.

ὄροι, seu potius ὄρειοι, nomen
viri. s. 186.

ὄς, quos, ab ὄ, ὤ, ὀ. At ὄς,
suos, ab ὄς, ὤ, ὀ. *ῥ*. 45.

Ὀυτάμῳ, Ionic. pro ὀτάμῳ, pres.
inf. ab ὀτάμῳ, seu ὀτάμῳ, vulne-
ro. hinc part. ὀτάμῳ, vul-
neratus. nisi velis in pres. pass.
per synecopen dici, pro ὀτάμῳ,
ab ὀτάμῳ, f. ὀσῶ. idem quod ὀτάμῳ,
ὀ, f. ἡσῶ. α. 335. 363.

Ὀυτάσ, pro ὀτάσ, vulneravit. ab
ὀτάσ. α. 461.

Ὀυτε, neque, ὅ ἑτ', pro ὄτε, ut
ὅ ἑτ'. α. 217. s. 128. 782.

Ὀδ τ', cuiusque, genit. ab ὄς,
qui. s. 532.

Ὀυπς, ὀ, ὅ ἡ, nullus, non ali-
quis, h. e. nullus. s. 15. ὤπ,
nusquam. s. 105.

Ὀυτῶ, αὐτῇ, *ῥ*το, ex ὀ αὐτὸς,
hic. s. 291.

Ὀυτῶς, sequente vocali; sic ὤτω,
sequente consona. s. 422.

Ὀυάμῃ, augeo, 3. pres. ind. ver-
bi ὀρέμῳ, addaugo. in pres.
im-

imperat. ὄραμε, fove. α. 14.
211.

Ὄφθαλμός, ὤ, ὁ, oculus, ὀφθαλμοῖσι, dat. pl. Jon. Th. ὀπταμαι, video. α. 265. Ψ. 451.

Ὄφις, serpentis, genit. ab ὄφιδι, ὄφιδος, acc. ὄφιν. α. 161.

Ὄφρα, adverb. Poetice, pro ὄνα, ut. α. 258. ὄφρ' ἔπω, ut dicam. α. 339.

Ὄφρυσι, dat. pl. ab ὄφρυν, ὄφρυν, supercilium. Ψ. 827.

Ὀχθήσας, α. 1. part. act. contristatus, ab ὀχθέω, ὤ, grauare fero.

Ὀψάρετος, ο, ὁ, qui fero arat, ex ὀρω, αρω, ὅ, ὀψα, fero, adverb.

Π.

Παγαταία, genit. pro πηγαταία, Dorice, α πηγαῖα, ο, ὁ, Pegasus, alatus Persei equus. Th. πηγή, ἡς, ἡ, fons. α. 70.

Πάγκρατος, omnino malus, ut πᾶν-κρον ἡμέρᾳ, infauitissimus dies, ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, α, ὅ, κακός, ὤ, ὁ, malus. α. 811.

Πάγος, ο, ὁ, collis, ubi multi lapides sunt quasi compacti, ὅ, in uiam caelauerunt cauetem. Th. πηγύς, vel πηγύμι, compingo, f. ξω. α. 439.

Παγχρύσεα, prorsus aurea, quasi dicat, πάντως χρύσεια, α χρυσός, ὤ, ὁ, aurum. Ψ. 335.

Παθών, passus, in f. g. παθεῖσα, α. 2. part. act. α πασχω, patior, f. πέσομαι, α. 2. ἔπαθον, pret. med. πέπειθα. α. 216. Ψ. 276.

Παῖς, puer, ὅ, Ionica diatresi, παῖς, παιδός, in acc. παῖδ, pro παῖδα, in dat. pl. ὅ, Jon. παισὶ, παιδῶσι. α. 397. 129. 50. 376.

Παιῶντες, ludentes, prae. part. α παιζω, f. παίζω, ὅ, σω, ludo. α. 277.

Παιπαλοσύνη, dat. pl. Jonicus, asperis, α παιπαλοῦς, εἶσα, α, asper, praeruptus. Th. παιπαλα, ἡ, loca praerupta. Ψ. 860.

Παλαία, luſtatur, α παλῆ, ἡς, ἡ, luſta, hinc παλαιά, luſtor. α. 411.

Παλάμαις, manibus, dat. pl. α παλάμη, palma, παλάμῃσι, dat. pl. Jon. pro παλάμαις. α. 320.

Πάλιν, adverb. iterum, rursus. α. 671.

Παλιπχρετος, reuocabilis, ex παλιν, ὅ, ἀγέρομαι, colligor. Th. ἀγέρω. f. ρω, congreco. α. 93.

Παλιώεις, pro παλιδιώεις, q. d. post infectio. Th. διώω, persequor, infector, f. ξω, p. ωχα.

Παλλας, ἀδῶ, ἡ, Pallas, Sapientia Dea, quae ὅ, Minerva dici- tur. α. 76.

Πάλλαντι, dat. α πάλλας, nomen uiri. πάλλαντα, acc. Ψ. 376.

Πάλλω, iactabat, imperf. pro ἔπαλλεν, α πάλλω, uibro, agito, f. αλώ. α. 321.

Πάμπαν, adverb. prorsus, q. d. πάντως πάντως. α. 273.

Παμφαῖων, prae. part. α παμφαίω, totus appareo. μ est ante φ, quae litera sunt cognatae, ὅ, ut ita dicam, consanguineae, ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, ὅ, φαῖω, appareo, f. ἀνῶ, p. πέφυκα, α. 1. ἔφην, α. 2. ἔφον. α. 565.

Πανάλω, omnia varius. ex πᾶς, ὅ, αἰδῶ, α, ὁ, varius. α. 139.

Πανεπήμων, prorsus innoxia, ex ἀπῆμων, ονος, ὁ, ὅ, ἡ, illaesus. Th. πῆμῃ, ατος, τῷ, damnatum. α. 809.

Πανόρκος, longe praestantissimus, ex πᾶν, ὅ, ὅ, praestantissimus. Th. ἄρκος, εος, ὁ, Mars. α. 291.

Παιδιονίς, Fabula de filia Pandionis. α. 566.

Παιδιῶρα, nomen mul. videtur epitheton telluris, quae omnis generis fruges profert. ex πᾶν, ὅ, διαρον. α. 81.

Παιελλισοσι, dat. pl. Jon. amni- bus ad uiam Graecis, α παιελλισος, ex πᾶν, ὅ, ἄλλω, ατος, ὁ, Hel- len, Graecus. α. 526.

Πατέροθι, genit. a πατέρους, omni ex parte coctus. Th. ἔψω, coquo, elixo, f. ἔψω. α. 208.
Πατημέριος, toto die. ex πᾶν, ἔμπερ, seu ἡμέρα, dies. α. 396.
Παυόχως, tota nocte. elegantia Poetica, ubi nomen ponitur pro adv. Th. νύξ, νυκτός, ἡ, nox. α. 46.
Παύοπη, nomen mul. q. d. pro omnibus loquens. Δ. 250.
Πάντοθεν, undiquaque, adverb. a πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis. ε. 623.
Παντοῖον, acc. f. g. παντοίων, gen. pl. a παντοῖος, α, ὁ, omnigenas, varius. Thema πᾶς, omnis. Δ. 830. ε. 619.
Παῖτος, πᾶσι, πάντοσι, ἑ. Vi- de in πᾶσι.
Παπταίνω, pres. part. a παπταίνω, circumspicio. ε. 442.
Πάρᾱ, cum genit. α, ab. α. 51. παρ, pro ᾤδῃ. α. 27. Cum dat. apud. ε. 129. Cum accus. trans, praeter, ἑ. ε. 169. παρᾱ, pro παρῑ, urgent. ε. 452.
Παραγίνεται, 3. pers. pres. adest. Th. γίνομαι, seu γαίνομαι, sum, f. 2. pass. ἡλίσσομαι, p. γελῶμαι, α. 2. m. ἐλῶμαι. Δ. 432.
Παρακαίρει, importuna, a παρακαίρει, seu παρακαίρει, in- tempestivus. Th. καιρός, α, ὁ, occasio, tempus. ε. 327.
Παραμείβεται, praetereat. 3. pres. sub. a παραμείβω, praetereo. Th. αμείβω, f. ψω, commuto. ε. 407.
Παραβασία, delictum, transgressio, idem quod παραβασία, ex παρα, ἑ βαίω, eo, incedo. 220.
Παραφωμύμοι, appellantes, metri gratia inserto i, vel per epenthesein Poet. est sor. i. part. used. a παραφωμύμι, Th. φημί, seu φῶ, dico. Δ. 90.
Παρακοίτη, dativ. a παρακοίτης, α, ὁ, maritus. παρακοίτης, ἡ, marita, uxor, ουδ αἰδοῖη παρακοίτη, ex παρα, iuxta, ἑ κοι- τῇ, ἡ, cubile, lectus. Δ. 328. 428.
Παραφαινέω, Jonice pro παραφαίνω, revelare, pres. inf. pro im- perat. Th. φαίω, f. φῶ. ε. 732.

Παρατῆν, est α. 2. ἀπ. inf. a παρατῆν, efficio, praesto, παρατῆν, 3. pl. imperf. ἀπ. Th. ἔχω, ha- beo, f. ἔξω, ἑ σχήτω, p. ἔσχη- τω, α. 2. ἔσχω. ε. 710. α. 84.
Παραῶν, gen. pl. a παραῶ, ᾱς, ἡ, gena, maxilla. ε. 267.
Παραβαίνωσι, exorbitant. 3. pl. ind. pres. ex παραβαίνω, ex, ἑ βαίω, eo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, α. 2. ββω. ε. 224.
Παραλαίω, augeo, praetervulor. Th. ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω, p. ἔλα. α. 353.
Παρελέξατο, concubuit, cum dat. α. 1. m. ind. a λέγομαι, cubo, f. λέξομαι. Δ. 278.
Παρελθῶν, pervenire. α. 2. inf. Th. ἔρχομαι, venio, f. ἐλθῶμαι, α. 2. ἡλῶσι, ἑ ἡλθον, p. m. ἡλῶκα. ε. 214.
Παρεῖ, extra. dicitur ἑ παρα. Th. ἔκ vel ἐξ, ex, ε. α. 352.
Παρεόντος, praesentis, Jonice pro παρόντος, genit. pres. part. a παρῑ, ἑ εἶμι, sum. ε. 364.
Παρεσάμην, adesse, adstare. Jonice pro παρεσάμην, pres. ἀπ. inf. a παρῑσῆμι pro παρῑσῆμι. Non solum ἵσται, sed etiam ἵσται u- sitatum est, f. ἵστω, α. 2. ἵστω. Δ. 439.
Πάρεσι, a παρῑ, adsum. Th. εἶ- μι, sum. Δ. 420.
Παρόσχεθεν, apposuit. 3. pers. pres. imperf. a παρόσχεθω, idem quod παρῑχω, praesto. Th. ἔχω, habeo. Δ. 639.
Παρέτραπε, deflexerunt, α. 2. ἀπ. a παρῑτρέπω, diverto, defleto, f. ψω, p. φῶ, α. 2. ἔτραπον, p. m. τέτραπα. Δ. 103.
Παρθένη, α, ἡ, virgo. hinc παρθένη, ἑ παρθενός, ἡ, ὁ, virgineus, virginatus. ε. 154. Δ. 344. ε. 63.
Παυλύνει, deflectant, pro παρακλύνει, 3. pers. pl. ind. pres. a κλίνω, f. νῶ, reclino, p. κέκλινκα. ε. 260.
Παρυφωτοῖο, genit. Jon. a παρυφω- τῑ, α, ὁ, nomen nantis in Delphis. Δ. 499.

Παροῦσιν, seu παροῦσι, idem quod παρῶ, ante. *ἑ. 531.*
Παροῦσιν, ante. Adverbium vel temporis, vel loci. *α. 119.*
Πᾶσα, f. g. a πᾶς, omnis, πάντες, in acc. πάντα, πᾶσιν, πάν, gen. pl. πασῶν, Jonice pro πασῶν, dat. pl. πασὶ, ὅ πασιν, ὅ Jon. πάντοια. πάσῃσι, pro πάσαις, πάντ', pro πάντι, πάντῃ, adverb. passim. *ε. 124. 76. 509. ἑ. 828. 372.*
Πασίδην, nomen mul. *ἑ. 247.*
Πασίδον, nomen mul. quæ ad omnes currit. *ἑ. 352.*
Πάσχη, patitur. a πάσχω, f. παύομαι, præf. med. πέποιθα, sor. 2. ἔπαυον. *ε. 209.*
Πατήρ, pater, genit. πατέρῃ, πατρός, dat. πατρί, acc. πατέρα, tantum, non πάτρα. vocat. ὁ πατήρ. hinc πατρὶς, idῶ, ἡ, patria. *α. 1. ε. 5. 9257. ἑ. 73.*
Πατρὸς-συνγίτης, patruus. ex πατήρ, pater, ὅ συνγίτης, frater. *Th. κῆτος, frater, ὅ γένιωμαί, nascor. ἑ. 502.*
Πατρῴῃ, α, ὁ, ἡ, paternus. *Th. πατήρ, pater. α. 374.*
Πᾶς, desiste, præf. imperat. αἶ. παῦθι, 3. sing. α. 1. pass. f. παύσω, p. πέπαυμαι, α. 2. ἔπαυα. *α. 449. ἑ. 533.*
Παῦροι, exiguum. παῦροι δ' ἐπὶ χρόνῳ, ad exiguum tempus. α παύρος, α, ὁ, Poet. paucus. Hinc παῶρα, neut. pl. adverb. raro. hinc ὅ παυρόν, paucillum. *Th. παῦω, f. παύω, cesso. α. 132. 324. ἑ. 780.*
Παχύς, densus, acc. pl. a παχὺς, αἱ, ὁ, densus, crassus, in genit. παχέῃ, in accus. παχύν. *α. 507. 495.*
Πῆδος, α, τὸ, calceus, talars. *ἑ. 12.*
Πῆδιον, α, τὸ, campus. πῆδιον, genit. Jon. πῆδος, adverb. ex fundo. *Th. πῆδος, α, τὸ, solum. α. 378. 342. ἑ. 680.*
Πῆδ' pro ἔπαυθι, persuasit, imperf. a πείθω, persuadeo. πῆδ'ω, Suada, Dea eloquentia præfeta.

Th. πείθω, f. πείσομαι, α. 2. m. ἐπιθόμην, præf. med. πέποιθα. α. 450. ε. 73.
Πῆκναι, tondere, præf. inf. a πῆκω, vel πῆνω, πέθο, f. ξω, α. 1. pass. ἐπέχθην. *α. 773.*
Πέρατα, pro πέρατα, termini. dat. pl. πέρασιν. α. πέρας, κτος, τὸ, finis. *ε. 167.*
Περικλῶμαι, periculum fecisse, α. 1. inf. pass. a περάω, ὦ, conor, nitior, f. αῶω, vel ἥω, p. πεπείρηκα. *Th. πῆρα, ας, ἡ, conatus. α. 359.*
Περὶδον, nomen viri. Item ardoris. *α. 199.*
Πέλαιος, αἶ, τὸ, profunditas maris, pelagus. πέλας ὁ ἀπὸ ἡγ' ἀνθρώπων, vel quia πέλας ἔστιν. *α. 131.*
Πελάσας, accedens, α. 1. part. a πελάω, f. ὦω, appropinquo. *Th. πέλας, adverb. prope. ε. 370.*
Πελαμίζετο pro πελεμίζετο, imperf. pass. contremuit, quassatus fuit. πελαμίζεται, concutitur, 3. præf. ind. pass. a πελεμίζω, f. ξω, moueo, quasso. *ἑ. 842. 458.*
Πέλας, 3. pers. ind. a πέλω, sum. πέλειν pro ἐπέλει, 3. imperf. αἶ. πέλομαι, idem quod πέλω. *α. 164. ε. 806.*
Πελίης, α, ὁ, nomen viri. *ἑ. 996.*
Πελοῦν γαῖαν, terra vasta. πέλω, α, ὁ, ingens. πελώριος, idem quod πέλωρος, α. πέλω, ὦρος, τὸ, monstrum. *ἑ. 159. 295.*
Πέμπει, pro ἔπεμπε, misi, imperf. πέμψαι, pro ἔπεμψαν, α. 1. ind. αἶ. α. πέμπω, f. ψω, mitto. *ε. 84.*
Πέμπτη, quinta, dat. cas. πέμπτης, acc. pl. πέμπτοις, dat. pl. α. πέμπτοις, α, ὁ, quintus. *Th. πέντε, quinque. ε. 801. 800.*
Πεισθῆναι, præf. inf. a πείθομαι, α-go, efficio. unde est ἡ πείρα, paupertas, Jonice πείρη. *ε. 495. 771.*
Πείθος, εος, τὸ, lacus, mæror. κραδίη μέγα πείθος ἔχοντες, prementes alium corde dolorem. *ἑ. 98.*
Πέντε, quinque, ε. 611.

Πεντήκοντα, quinquaginta. e. 661.

Πεντήκονταχίλιον, ex πενήκοντα, quinquaginta, & χίλιον, & τὸ, caput. §. 312.

Πεντέχοιο, genit. Jon. a πέντεχος, & ἡ, manus. ex πέντε quinque, & ὅχος ramus. Digiti sunt veluti quinque ramusculi, & homo est quasi arbor inversa. e. 740.

Πεπάλχυμνος, pollutus. perf. part. pass. a παλάσσω, inquino, sordo. f. ζω, p. πεπάλχυα. a. 1. ἐπάλχυα. Tb. πάλω, αλῶ, υἱότο. alii a πηλός, & ὁ, lutum. e. 731.

Πεπαρῶν, confixa, perf. part. pass. a πέρω, transaigo, f. περῶ, perf. pass. πέπεμαι, p. m. πέπορα. e. 203.

Πεπαρῶμαι, expertus sum, perf. pass. Dorice pro πεπαρῶμαι, a περῶ, & tento, f. ῶω & ῶω. Tb. πέρω, ας, ἡ, conatus. e. 658.

Πεπρωμένος, sapientia. perf. part. Tb. πῶω, flo, spiro: unde πῶω seu πῶω, f. σῶ, præt. pass. πέπρωμαι, sapiens sum. e. 729.

Πέπειθ' ; pro πέπεισθε, præt. m. confidit. a πείθω, persvasdeo, f. πείσω, p. πέπεισθε, a. 2. ἐπείθον. e. 373.

Πέπων, mollis, vocativi casus, a πέπων, otos, ὁ, ἡ, maturus, mitis. Tb. πέπω, coquo, f. ψω, præt. pass. πέπεμαι. a. 350.

Πεπόνητο, volabat, 3. sing. plusq. pass. a ποτόμαι, ὤμαι, volo. Tb. πέτομαι, unde est ποτὴ volatus, & hinc ποτόμαι. a. 148.

Πέπρωτο, satis constitutum esset, 3. sing. pl. perf. pass. per syncopen pro πεπερῶτο. a περῶω, determino, f. ὤω, perf. pass. πεπερῶμαι, & per syncopen πέπρωμαι. Tb. πέρας, ἄτος, τὸ, terminus. §. 464. 475.

Πεπυγισμένος, pl. perf. part. pass. hinc πεπυγισμένος vor, prudens, callidus, a πυκνίζω, denso. Tb. πύγω, dense. §. 484. e. 791.

Πέταλ', pro πέταλα, folia. a πέταλον, folium. a πετάνημι, ex-

pando, vel πέταλα, f. ἄρα. e. 678.

Περάν, pres. inf. Tb. περάν, ἦ, f. ῶω & ὤω, transeo. e. 736.

Περ in fine quamvis. Doric per quamvis sint Dii. §. 739.

Πέρω, ultra, Jonice pro πέρω, idem quod πέρα, ultra. §. 215.

Περί-ἔδωκε, induit, imperf. a περι-δύω, induo. Tb. δύω & δύω, f. δύω, a. a. ἔδωκε. a. 124.

Περί-ἔδωκε. Vide in ἔδωκε. a. 123.

Περγύλωχος, cuspidulosa folia, per syncopen pro περιγύλωχος. Tb. γύλωχιν, vel γύλωχιν, ἴος, ἡ, cuspis, acies. a. 398.

Περί, cum Genitivo præ, circa. περι-χρῶ. περι-πάντω, super omnes. Cum Dativo, circa, περι-σῆσσι, propter. Cum Accusativo, circa, περι-σῆμα. §. 3. a. 129. 279. 247. e. 817.

Περί, valde. e. 34.

Περί-ἔστι, excellit. §. 656.

Περί τ' ἀμφότες, circumquaque. §. 848.

Περ, particula est, quæ annexa aliis orationis partibus solet, & plerumque significat, quamquam, quamvis. Saepè etiam vacat. e. 20. 153. 206.

Περίεχε, insonuit, a. 2. αἶ. a περιεχέω, Dorice περιεχέω, ὦ, circumsono, f. ῶω. Tb. ἄχος, & ὁ, sonus. §. 678.

Περίεσθαι, circum induito, a. 1. med. infn. a περιεσθῆναι. Tb. ἔω, induo, pro quo ἔνυμι, f. ἔσω, p. ἔμαι, a. 1. m. ἐσθῆμι. e. 537.

Περικλῆς, acc. sing. f. g. a περι-κλῆς, perpulcher. περι enim augeat significationem. Tb. κηλός, λῶ, λόν, pulcher. §. 10.

Περικύβηται, circumdatur, 3. perf. pres. a κύβηται, jaceo, f. κύβηται. §. 733.

Περικλυτός, celebrem, acc. a περι-κλυτός. Tb. κλύω, audio. a. 60.

Περικυβηταί, circumquaque furit, 3. perf. pres. ind. περι-κυβηταί, significacionem, a κύβηται, fu-

ro,

part. περιλαβῶ, esto cautus, 2. singul. præs. pass. imperativi modi, a περιλαβῶ, f. ξω, custodio, p. χα. a. 704. 795.

Πηγάδας, accus. pl. a πηγῆς, a-δῶ, ἡ, glaciēs. Tb. πηγνῶ, seu πηγνυμι, f. ξω, compingo. a. 503.

Πηγάς, a, ὁ, Pegasus, alatus Persei equus, ita dictus, quod circum Oceani fontes natus esset. Tb. πηγῆ, ἡ, fons. 3. 281.

Πηγαί, pl. a. πηγῆ, ἡς, ἡ, fons. 3. 281. τὸ πηγνύσθαι, quia circa fontes domicilia struxerunt, unde Latine pagi acceperunt nomen. Etymol. quasi πηδῆ, a πηδῶ, salio, quod scaturiat e serve visceribus. πηγῆς, acc. pl. 3. 809.

Πηδάλιον, a, τὸ, remus, gubernaculum. Tb. πηδῶ, a, ὁ, ligni species. a. 45.

Πηκτόν, contrahitum, a πηκτός, ὁ, contrahit. Tb. πηγνῶ, vel πηκῶ, f. ξω, compingo. a. 431.

Πηλῶ, dat. sing. a πηλῆς, εἶ, ὁ, Peleus, nomen viri. 3. 1006.

Πημῶ, εἶ, τὸ, damnatum, noxa. a. 56.

Πημῆς, nomen viri. 3. 343.

Πήξας, infgens, part. a. 1. aff. a πῆττω, πῆστω, pro quo etiam dicitur πηγνῶ, & πηγνυμι, pangō, compingo, f. κῆξω, a. 1. ἔ-πῆξ. a. 428.

Πήξασθαι, fabricatio, a. 1. med. infm. a Tb. πῆσσω, vel πῆττω, vel πηγνυμι, compingo, f. ξω, a. 1. m. ἐπῆξέμεν. a. 453.

Πηοί, Jonice pro πηοί, cognati, affines, a πῆς, ὁ, Tb. πῆω, ὦ, vel potius πῆσμαι, possideo, præs. pass. πέπικμαι. a. 343.

Πῆσας, bibere, pro πῆω, (a. 2. aff. infm.) dialysi Jonica, a πῆω, bibo, f. πῶσω, p. πῆσσω, a. 2. ἔπῶν, a. 2. imperat. πῆθι. a. 252.

Πῆζοις, premas, præs. opr. Thema πῆζω, f. ἔσω, premo. a. 495.

Πηγή, ἡ, ἡ, nomen regionis. in

finibus Macedonia, quæ ob summam amoenitatem credita fuit Musarum sedes. Hinc est πηγεῖν, adverb. e loco, ad formam Θῆβαιναι, κλισῆναι, ex tentorio, ἱλυσθῆναι. λ. 603. a κλισίῃ, Jonice pro κλισίῃ, πηγεῖν, Pierides, pl. num. a πηγῆς, ἰδῶ, ἡ. e. 1. a. 206. 3. 53.

Πιθήσας, fretus, a. 1. part. aff. a πῆσσω. Tb. πῆσσω, persuadere, f. πῆσσω, p. πῆσσω, a. 2. ἔπῆσσω. a. 357.

Πιθήται, parueris, 3. sing. a. 2. med. subj. Tb. πῆσσω, f. πῆσσω, a. 2. ἔπῆσσω, p. m. πέποιδα. a. 293.

Πῆσι, vasis, genit. a πῆσι, a, ὁ, dolium. πῆσι, Poetice pro πῆσι. a. 98.

Πιλιῶ, dejicit, 3. præs. ind. a πῆλῶ, idem quod πῆλῶ, appropinquo, πῆλῶ, imperf. pro ἔπῆλῶ, a πῆλῶμαι, ab aff. πῆλῶμαι, quod est a πῆλῶ, appropinquo. Tb. πῆλῶ, præs. a. 308. 3. 703.

Πῆλῶ, πῆλῶις, a πῆλῶ, a, ὁ, pileus. a. 540.

Πιμπλάσσαι, replentes, præs. part. f. gen. pl. num. pro πῆμπλάσσω, Æolice, a πῆμπλῶμαι, ἡς, ἡς, idem quod πῆλῶ, impleo. hinc in pass. πῆμπλῶμαι, σαι, ται, expletur. Tb. πῆλῶ, a, ὁ, pleus. 3. 880. a. 299. a. 429.

Πῆμῶν, Jonice pro Dorico πῆμῶν, abiecit, a, & retento accentu in loco suo, pro πῆμῶ, bibere, præs. inf. a πῆμῶ, f. πῆμῶ, p. πῆμῶ, a. 2. ἔπῆμῶ. a. 590.

Πῆσῶ, genit. Tb. πῆσῶ, οἷ, ὁ, ἡ, pinguis. 3. 538. Hinc in comp. πῆσῶ, superl. πῆσῶτος. a. 583.

Πῆσσαι, incidentes, pl. num. f. g. præs. part. a πῆσσω, cado, f. πῆσσω, p. πῆσσω, a. 2. ἔπῆσσω. sub. κῆσσω, in præs. a. 618. 3. 873.

Πῆσας, nom. pl. a πῆσας, εἶς, ἡ, fides. Thema πῆσσω, f. σῶ, per-

- persuadeo: a. 370.
Πίσσω, fretus. Th. **πίσω**, f. σω. p. **πρ.** persuadeo, a. 2. **ἐπισσοι**, p. m. **πέποισα**. D. 506.
Πιστάσκειν, Jonice pro **πιστάσκειν**, loqueris, 2. pers. præs. sub. a. **πιστάσσομαι**, pro **πίστω**, jactito, dico, a. **πιστάω**, dico, **ἐ** hoc a. **πιστάω**, dico. D. 655.
Πλάσσει, finxit, a. i. ind. pro **πλάσσει**, Poetice, **ἐ** rursus **πλάσσει**, pro **ἐπλάσσει**. Poetæ duplicant litteram, ut syllaba possit produci, **ἐ** abjiciunt augmentum, ne syllaba redundet. Th. **πλάσσω**, fingo, f. **άσσω**, p. **πέπλασσα**, a. i. pass. **ἐπλάσσω**. hinc **πλάστος**, **ἡ**, **οἱ**, **στῆς**, a, um. D. 512. a. 70.
Πλάττω, lata pro **πλάττω**, pl. num. g. n. a. **πλάττω**, **ἔα**, **ὦ**, **latus**. D. 445.
Πλέω, Jonice pro **πλέω**, hoc pro **πλέω**, plena: a mascul. **πλέω**, plenus, Poetice **πλέω**, Attice, **πλέω**. a. 101.
Πλέω, plurima, **ἐ** **πλέω**, plurimum, superl. a. **πολύς**, multus. Vide in **πλέω**. a. 718.
Πλέων, major, **ἐ** pro **πλέων**, Poetæ **πλέων**: unde est **πλέονες**, **ἐ** dat. pl. Poeticus **πλέονοι**, **ἐ** pro **πλέονα**, pluræ, Poetice **πλέονα**, nec non per syncopen **ἐ** **πλέων**, **πλέω**. a. 688. 377. 378.
Πλέων, **ἔω**, **ὅ**, annus, sic dictus, quod eo compleantur tempora. Th. **πολύς**, multus. a. 615.
Πλεονέσσει, plicatis, dat. pl. Jon. a. **πλεονέσσει**, **ἔ**, **ὅ**, **plekus**. Th. **πλέων**, **πλεῖον**, f. **ζω**, præt. **αἶ**. **πέπλεχα**, a. 2. **ἐπλεονοι**, p. m. **πέπλεχα**. a. 63.
Πλέω, plus, dicitur **ἐ** **πλέων**, n. g. Neutra, ut hic, sæpe adverbiascunt, a. **πλέων**, **ἐ** **πλέων**, **οἷ**, **ὅ**, **ἐ** **ἡ**, amplior, in superl. **πλέω**, plurimus. Thema **πολύς**, **πολλή**, **πολύ**, multus, a, um. a. 40.
Πλάττω, acc. pl. a. **πλάττω**, **ἔ**, **ἡ**, **latus**, **costa**. a. 430.
Πλέω, pleno, in dat. a. **πλέω**, plenus. a. 792. **ἐ** **πλέω**, **plura**. Vide in **πλέω**.
Πλαγχέω, percussi, genit. part. a. 2. pass. pro **πλαγχέω**, **πληγῶσα**, ejusdem temporis **ἐ** **μα**: di f. g. a. **πλήγω**, vel **πλήττω**, percussio, f. **ζω**, a. 2. **ἐπληγον**, **ἐ** **ἐπληγον**, p. m. **πέπληγα**. D. 861. Hinc **πληγή**, **ἡ**, **ἡ**, **plaga** Dorice, **πληγῶ**, **πληγῶν**, dat. pl. Jon. D. 857.
Πλήσσει, impleatur, præs. sub. a. **πλήσω**, impleo, f. **ίω**, sed quum de mari aut fluviis dicitur, inundo. Th. **πλέω**, a, b, plenus. a. 306. 459.
Πληνέω, Poetice pro **πλευνέω**, **vergilie**, **fidus** in dorso tauri, a **πλευνέω**, **ἔω**, **ἐ** hoc a **πλευνέω**, quod ibi sunt stellæ complures. Thema **πολύς**, multus. a. 613.
Πλήμμαι, nom. pl. f. g. a. **πλήμμη**, tota modiolus. Sunt fistulae, quæ axi inferuntur. Eustath. **πλήμμη** τὸ **πλήμμη** ἵππων **πλήμμη** ὑπὸ **π** **ἔω**. Th. **πλέω**, a, **ὅ**, plenus. a. 309.
Πλέω, cum Genit. præter, adverb. a. 74.
Πλεχέω, nomen mul. quæ multiloquio aetern verberat. D. 353.
Πλέω, percussio, a. i. ind. Th. **πλέω**, percussio, f. **ζω**, p. m. **πέπληγα**. D. 855.
Πλέω, nom. pl. a. **πλέω**, agitator equorum, ex **πλέω**, f. **ζω**, percussio, **ἐ** **ἵππο**, a, **ὅ**, equus. a. 24.
Πλέω, implebatur, 3. sing. plusq. pers. pass. Poetice, pro **ἐπλέω**, a. **πλέω**. Sic **ἐ** **πλέω**, in plurali. Verum malim derivari ab imperf. Verbi **πλέω**, a. **πλέω**. Th. **πλέω**, plenus. a. 146. D. 688.
Πλόω, **ἐ** contractæ **πλέω**, **navigatio**, a **πλέω**, f. **πλόω**, **navigo**. a. 663.
Πλέω, dives, a **πλέω**, a, **ὅ**, **divitia**. a. 22.
Πλάττω, Dorice, pro **πλεῖω**, præs. part. acc. a. **πλάττω**, **ἔω**.

- fco. Th. πλῆτος, α, δ, *divitie*.
 ε. 311.
 Πλατῶ, δ, ἡ, *nomen mul. q. d. opulenta*. Ὁ. 355.
 Πλῆτος, α, δ, q. ex πολλῷ, ὅς ἔτος, *divitie*, ex multis annis collecta. αἱ ἔρεται, ἔτος, ε, το, *divitie* (ἀφ' εἰός ἔτος) ex uno anno superstites. ε. 375.
 Πλωζέσθαι, *navigabas*, 3. pers. sing. imperf. act. Poetice, α πλωζέω. Th. πλέω, f. πλάω, *navigo*. ε. 632.
 Πνέοντες, *anhelantes*, pres. part. Poet. pro πνέοντες. πνέωσιν, acc. f. g. pres. part. πνέουσας, part. α. 1. act. Th. πνέω, f. πνέω, ὄ. α. 24. ε. 504.
 Πνοῖς, *status*, acc. pl. α πνοῖν, quod est α πνέω, ὄ, spira, f. πνέω, in pres. med. πέπνα, unde est πνοῖς, ἡ, *status*, Poetice πνοῖν. πνοῖσι, dat. pl. Ionice, pro πνοῖς. Ὁ. 253. 268.
 Πόδα, accus. sing. α πῆς, *pes*, in dat. quasi ποδοῖν, ὅ Poetice ποδοῖν. α. 158. ε. 495. ποδῶν, gen. pl. Ὁ. 70.
 Ποδάκης, acc. sing. q. ὡς τοῖς ποσὶ, *pedibus celer*, α ποδάκης, ε, α, ὅ ἡ, *pedibus celer*, α πῆς, ποδός, *pes*, ὅ ὡς, *celer*. Ὁ. 320.
 Ποθῶ, α, *desiderium*. α. 41.
 Ποίει, *facit*, 3. pres. α ποίω, ὡ, *facio*, ποιῆς, ὅ ποιῶ, α. 1. pro ἐποιῆς, ε. 100.
 Ποιῖν, Ionice, pro ποῖα, ας, ἡ, *herba*. hinc ποιήσασα, *herbosa*. Ὁ. 194. α. 381.
 Ποικιλόβηλος, *versutus*, qui animo suo agit varia consilia, α ποικίλος, α, δ, *varius*, ὅ βελλῆς, ἡ, *consilium*. Ὁ. 521.
 Ποικιλόφωνος, *caporot*, *variantem vocem*, α δεινῆς, ἡ, seu δεινῆς, *collum*, ὅ per metonym. causa vox, ὅ ποικίλος, α, *varius*. ε. 201.
 Ποικίλος, α, δ, *varius*. Ὁ. 300.
 Ποιμαίνω, *pascemem*, acc. sing. pres. part. verbi ποιμαίνω, f. αῖνῶ, *pasco*, aor. 1. ἐποιμαίνα. Th. ποιμαῖν, εἰ, δ, *pastor*. Ὁ. 23.
 Ποιμαῖν, dat. sing. α ποιμαῖν, εἰ, δ, *pastor*. Hinc ποιμαῖν, ας, ἡ, *grex ovium*. Ὁ. 100. 446. ε. 785. hinc ὅ ποιμαῖν, α, δ, *ad ovium gregem pertinet*.
 Ποιῖν, ἡς, ἡ, *pæns*. ε. 753.
 Πολεμῆς, *Ionica dialysis*, pro πολεμῆς, *bellicus*. Th. πόλεμος, α, δ, *bellum*. α. 238.
 Πολεός, *multos*, acc. pl. Poetice, pro πολεός, (*dissert a πόλεος*, *urbes*, solo accentu.) Th. πολὺς, in genit. usitate πολεός α πολεός, sed Poetice etiam πολῆς. ε. 578.
 Πολεῖν, *verte*, pres. inf. α πολῆν, ὡ, *verto*, ἔχει πολῆν, *verte verte*. Hic in dimensione legendum ἔχει πολῆν. α. 460.
 Πόλεμος, α, ὅ Jon. πολέματος, acc. πόλεμος, *bellum*. α. 14.
 Πόλις, ἡ, *urbs*, in Genit. πόλεος, πόλεως, ὅ Poetice πόλη, in acc. πόλη, ὅ πόλη, Poetice, dat. pl. πολέων, Jon. Poetice. ε. 238. α. 285. 105. α. 119.
 Πολυακρότατοι, *cani circa tempora*, χρόνος, α, δ, *pars oarpitæ dista tempus*. Homo proprie tempus scit. Vide χρόνος. ε. 179.
 Πολλάκι, Poet. pro πολλάκις, *sæpe*. Th. πολὺς. ε. 238.
 Πολλὴ, πολὺς, ὅ πολὺς, ὅ πολὺ, *multus*, α, ὡ, dat. pl. πολλοῖσι. πολὺ, *adverbialiter accipitur pro multo*, πολὺ ὡς, *multo magis*, πολλόν, pro πολλῷ, *ponitur ὅ accipitur adverbialiter*. ε. 19. πολλὸν εὐεῖω, *multo meliore*, πολλὰ, *adverb. valde*, *multum*. Comp. πλείω, ὡ, superl. πλείω, ἡ, *plurimus*, α, ὡ, α. 92. 274. Ὁ. 9. ε. 9. 19. 126.
 Πολυγυῖς, *genit. α πολυγυῖς, multum latius effrens*. Thema πολὺ, *multum*, ὅ γυῖω, f. ἴω, *lato*. ε. 612.
 Πολυγύμων, *multos clavos habentium*, ex πολὺς, *multus*, ὅ γύμων, α, δ, *clavus*. ε. 658.
 Πολυδαίδαλος, *multo artificio elaboratus*.

toratus. ex πολλός, multus, & Δαίδαλος, &, δ, Daidalus, ingeniosus ille artifex Cretensis. α. 64.

Πολυδερκής, genit. α πολυδερκής, multus intuentis, ex πολλός, multus, & δέρκω, video. Δ. 451.

Πολυδέρη, nomen mul. Δ. 354. πολυδέρη, nomen viri. Δ. 978.

Πολυήρατος, perorabilis. Th. ε. ραίω, &, f. ααω, ατο. Δ. 404.

Πολυίδωρ, multifscium, idem quod πολυίδωρ, α πολυί, multus, & ίδωρ, εως, δ, & ή, sciens. Th. ισμη, scio. Δ. 616.

Πολυκλήδα, acc. sing. α πολυκλής, multis transitis instructa, vel multis compage iuncta, α κλής, sedes nautica: vel α κλής, pro κλής, δες, ή, clavis. Th. κλέω, f. σω, claudio. α. 815.

Πολυκλύς, in dat. α πολυκλύς, &, ο, undis agitatus. α κλύω, abluo, f. σω. Δ. 189.

Πολυμυδοί, pecorosi, ex μύλον, &, το, ovīs. Th. μυλόω, ας, ή, malus arbor. α. 306.

Πολύμυα, ας, ή. Nomen Musae, α πολλός, multus, & μυω, &, ο, hymnus, carmen, & hoc ab ίδω, celebro, ceno. Δ. 78.

Πολύμω, multorum hospes, α ξένω, &, & Ποετα ξένω, hospes. α. 713.

Πολύπτυχ, &, multiplex, implexatus sphaeris, α πτίσω, f. ξω, complico. Δ. 113.

Πολύς. Vide in πολλή.

Πολυπτερές, dispersa, α πολυπτερής, &, ο, & ή, multum spatiosus. Th. σπέρω, dissemino, f. ρω. Δ. 365.

Πολυφλαίσβοιο, multifsoni, gen. Jon. α φλαίςβω, &, fremitus undarum. α. 646.

Πολυφύβας, genit. casus, multos pascentis. Th. φέρβω, f. ψω, pasco. Δ. 912.

Πολυφραδέσοι, astuto, α πολυφραδές, valde consuleus. Th. φράζω, f. σω, dico, α. 2. εφραδεν. Δ. 494.

Πολύχρυσ, affluens auro. The-

μα χρυσός, &, ο, auram. α. 8. Πολυώνυμ, multa habens nomina, celebris, ab ὄνομ, ατος, το, nomen. Δ. 715.

Πονησίμω, laborans, part. α. 1. med. verbi πονέω, &, f. ήω, laboro. Th. πένομαι, facio, p. m. πέπαται. α. 430.

Πόνω, &, labor, πόσις, genit. Jon. Th. πέμμαι, facio. α. 91.

Πόντος, &, ο, mare. α. 668.

Ποντοπόρεα, ποιεσθ mul. pontίσα. Sic ποντοπόροισι, α πόντος, &, ο, mare, & πορέω, ας, ή, iter. Th. πέρω, transeo. Δ. 256. α. 626.

Πόρον, acc. α πόρος, &, ο, iter. Th. πέρω, f. ρω, transeo. Δ. 292.

Πόρα, dedit, α. 2. αβ. α πόρω, Poetice, pro πορίζω. πόρεν, pro έπορεν, α. 2. αβ. πόροι, ptebuerit, α. 2. ορ. αβ. Th. πέρω, f. περω, transadigo, pertranseo, pte. m. πέπορα. Δ. 904. 412. α. 377.

Ποσειδάων, & contrāctio ποσειδών, genit. ωος, δ, Neptunus. α. 665.

Πόσις, εως, ή, g. f. potus. idem quod πόμω, το. Th. πίνω, f. πώσω, bibo. α. 395.

Πότ, pro ποσι, pedibus, & πείω, pro ποδῇ, & hoc pro ποσι, dat. pl. Poet. α πᾶς, ποδός, ο, pes, vocat. & πᾶς. α. 539.

Ποταμόο, genit. Jon. α ποταμός, &, ο, fluvius. Δ. 242.

Ποτέ, ποτ, & ποδ, quando. α. 86. 228. Δ. 22.

Ποτέοντο, volabant, imperf. Jon. α ποτέομαι, f. ήσομαι, idem quod πέτομαι, volo, ας. Δ. 691.

Ποτί, Dorice, pro πρόσ, ad. α. 550.

Πότνια, veneranda, α πότνος, &, ο, venerandus. α. 73.

Πῦ, ubi, adverb. ab ή. Th. ες, qui. α. 88.

Πελοβοτέρη, multorum alumna, epitheton terrae, ex παλός, Poetice pro πολλός, multus, & βόσκω, f. ήω, pasco. α Th. inusitat. βώω, &, f. έσω, pasco. α. 156. Δ. 531.

Πελλω, acc. sing. m. g. pro πολλω. Vi.

Vide in πολὺς, §. 258.
Πραΐδω, vastare Jonice, pro κρη-
 δῶ, α. 2. inf. Verbi κέρδω, va-
 στο, f. κέρσω, f. 2. κερδῶ, &
 per metathesin πραΐδω. hinc α.
 2. ἐπραΐδω. α. 240.
Πραπίδεςσι, dat. pl. α. πραπίδες,
 αἱ, praecordia. §. 608.
Πρέπα, 3. praef. α. πρέπω, decorus
 sum. μεταπρέπω, decorus sum
 inter. §. 92.
Πρεσβίης, seniores. Jon. α. πρεσβᾶς,
 εὖς, ὅ, idem quod πρεσβυς, vos,
 ὅ, senex. α. 245.
Πρεσβύτατοι, maximum natu, su-
 perl. grad. α. πρεσβυς, senex. §.
 363.
Πρωῖς, εὖς, ὅ, ἡ, pronus. α. 365.
Πρέξας, facies, f. 1. ind. Jonice,
 pro πρᾶξας, α. πρᾶττω, facio, f.
 ξω, p. χα. α. 400.
Πρῆπται, valde spirantium, gen.
 pl. α. πρῆπται, ἦρος, ὅ. Th. πρῆ-
 δω, incendio. §. 846.
Πρῆπι, mitigat, 3. sing. praef. Jo-
 nice, pro πρῆπι. Th. πρῆπις, vel
 πρᾶπος, α, ὅ, lenis. §. 254.
Πρῆπιος, praecipitio, genit. α. πρῆπι,
 ὄρος, ὅ, eminentis montis. α.
 437.
Πρῆν, prius, adverb. α. 90.
Πρῆνοι, ilignum, α. πρῆνος, α, ἡ,
 ilex, arbor. α. 427.
Πρῆνι, genit. πρῆνος, α, ἡ, ilex. α.
 434.
Πρῆνι, juncturae, pro τ' ἐντὶ, pra-
 terita. §. 32. α. 303.
Προβαδῶν, adverb. in progredien-
 do, α. προβαδῶν, progredior. Th.
 βαῖω, eo, f. βήτομαι, p. βέβη-
 κα, α. 2. ἐβῶν. α. 727.
Προβαλόντα, proponat, α. 2. med.
 opt. α. προβάλλω, profero, propo-
 no. Th. βάλλω, f. αἰλῶ, jacio,
 p. βέβληκα, α. 2. ἐβᾶλον, p. m.
 βέβαλα. α. 777.
Προβάτης, dat. pl. α. πρόβατων, α,
 τὸ, ovis, pecus. α. 556.
Προβέβηκε, ontijlat, perf. ind. act.
 Th. προβαίνω, anteco, supero. Vi-
 de in προβαδῶν. α. 355.
Προβήοντι, procedebant, pro προβήου-
 σι, & hoc pro προεβήοντι, 3. pl.

α. α. med. indic. Th. γένωμαι,
 sum, nascor, f. γήνησμαι, p. γέ-
 νημαι, α. 2. m. ἐγηνόμην, p.
 m. γέγονα, α. 1. m. ἐγενήμην.
 α. 345.
Προδύνακα, impetiosa, α. δύναια,
 ης, ἡ, procella. videtur haec vox
 dividenda, & τὸ πρό per τὴν αἰσιν
 referendum ad τὸ φέρε. §. 742.
Προῖδω, α. 2. med. infinit. α.
 προῖδω, προῖδω. Th. εἶδω, vi-
 deo, f. εἶσμαι, α. α. εἶδω & ἴ-
 δω. α. 386.
Προδιᾶς, εὖς, ἡ, persecutio, pro
 προδιᾶς, per syncopem, α. προ-
 διᾶς. Th. διᾶς, f. ξω, p. χα,
 persequor, abigo. α. 154.
Προδικῶν, relinquens, α. 2. part.
 act. & in f. g. προδιᾶς. προ-
 διᾶς, pro προδιᾶς, nominat.
 dual. α. 2. part. Th. λῶν, lin-
 quo, f. λῶν, p. φα, α. 2. ἴ-
 λω, p. m. λῶν. α. 197.
 564. α. 1.
Προδοχῶν, nomos viri, q. d. pri-
 mus infidator. α. 180.
Προμῆδης, Prometheus, nomen vi-
 ri. Th. μῆδης, εὖς, τὸ, cura,
 sed in composito προμῆδης, εὖς,
 ὅ, ἡ, providus. mutatur δ in
 θ, quae sunt litterae cognatae. α.
 48.
Προνόη, nomen mul. §. 261.
Προπαν, universum. Th. πᾶς, πᾶ-
 σα, πᾶν, omnis, α. §. 525.
Προπαροῖδα, pro πρό, ante, cum
 Genit. vide πᾶς, ante. πᾶ-
 παρ, per apocopen, pro προπα-
 ροῖδα, e regione. §. 518. α. 285.
Προπεπραδμῆς, praeliberata, Do-
 rice pro προπεπραδμῆς, perf. part.
 α. φράζω, dico, f. σω, in α. 2.
 ἔφραδον, p. m. πέφραδα, perf.
 pass. πέφραμαι. α. 653.
Προπέτι, praef. ind. profuit. προ-
 πέτων, influentium, praef. part.
 gen. pl. Th. πέτι, suo, f. πέτω,
 p. ἐπέτι. §. 79a.
Πρός, cum Dativo ad, cum Ac-
 cus. ad, πρὸς ἑαυτὸν, ad eandem
 usque, praeter, adversus. α. 208.
 317.
Προσαρτῆται, adaptaverit, est 3.
 sing.

*ling. præs. pass. indic. a. προσ-
ήρμαι. A praterito enim me-
dio formatur præsens, significans
idem quod primitivum. Sic ab
ἔρω, ἀρτο, congruo, f. ῥῶ, præ-
t. ἤρα, & ἄρτις ἀρῆρα, unde
præsens hoc ἀρήρμαι. s. 429.*
*Προσβήσας, accessit, a. 1. med. &
προσβαίω, accedo. Tb. βαίω, eo.
s. 33.*
*Προσέειπε, alloquebatur, imperf.
vel a. 1. vel 2. a προσέπω. Vi-
de Tb. ἔπω, dico. a. 1. ἔπω,
a. 2. ἔπει. s. 349.*
*Προσείμι, adesse, juvare, præs. infi-
ex πρὸς, & εἰμι, sum. s. 351.*
*Προσέκυρσε, appulit, a. 1. αἰ. a
πρὸςκυρῶ, appropinquo. Tb. κύ-
ρω, f. ἔω. κύρω, incido. s.
198.*
*Προσλάττω, versat, a. 1. m. Tb.
λέγω, dico, f. ἔω, p. χα. s.
497.*
*Προσέφη, a. 2. αἰ. ind. a προσφα-
μι, alloquor. Tb. φαμί, dico,
vel φαί. s. 53.*
*Προσπαῖα, alloquebatur, imperf. αἰ.
a προσπαῖω, f. ἤω. Tb. αὐδῶ,
vox. s. 117. 326.*
*Πρόθεν, prius, ante, & πρόσ, p.
πρὸ πρόσ. Tb. πρὸ, ante. s.
98. s. 277.*
*Προσόντι, dat. sing. part. s. 2. αἰ.
a προσοίμι, accedo, in sor. 2.
πρόσων, eo, adveni, ex πρὸς, αἰ.
& εἰμι, eo, s. 1ον. s. 351.*
*Πρόσσωπος, τὸ, vultus, ex ὤψ, o-
culus. Tb. ὀπτομαι, video. s.
392.*
*Προτέροιον, dat. pl. Homer. εἰδρά-
σι δὲ προτέροιον ἐδράμην ἐκ ἔδρα-
ς δῖον. Cum viris me maioribus
contendere noluero. Hic lacum
habet illud, cede majori. &
Rom. 13. 7. honorem, cui bo-
nor. πρότερον, prior. Tb. πρὸ,
ante. s. 424.*
*Προτίθημι, proposuis, pro προτί-
θημι, s. 1. ind. a προτίθημι, f.
τίθω, propono, p. τίθημι, a.
1. ἔθηκα, a. 2. ἔθλω. s. 337.*
*Πρότερον, propositus erat, pro προ-
τίθημι, imperf. verbi τίθημι. s. f.*

νήτομαι. α. 312.
*Προσάγει, promouet. 3. sing. præs.
Tb. φέρω, fero, f. ὄσω. s. 577.*
*Προσφέρει, ἔσθ, ὁ, & ἡ, præsens,
in comp. προσφέρεισθ, superlat.
προσφερέσκατος, a προσφέρω, præslo.
Tb. φέρω. s. 260.*
*Πρόφρων, ὀν, prudens. προσφρονέει,
adverb. s. 433. s. 665.*
*Προφυγῆν, a. 2. αἰ. infinit. a προ-
φύγω, effugio. Tb. φύγω, fu-
gio, f. φύξομαι, a. 2. ἐφυγον,
p. m. πέφυκα. s. 645.*
*Προχέειν, infundere, præs. inf. Tb.
χέω, f. ἄσω, fundo. s. 594.*
*Προχῶν, alveo, gutturnio, ex πρὸ,
& χέω, f. ἄσω, fundo. s. 754.*
*Προχόω, gutturnio, dat. a πρόχοος,
s, ὁ, aqualis, vas aquarium.
Tb. χέω, fundo. s. 785.*
*Προλέσσει, pedestribus, dat. pl. a
πυλῆς, ἔσθ, ὁ. Legitur san-
ctum in pl. πυλῆς, αἰ, pediteā,
conferti, Iliad. λ. 49. s. 193. s.
744.*
*Πρωῶν, ὄσθ, ἡ, nomen mul. q. d.
ultima. s. 350.*
*Πρωί, mane, cui opponitur ὀψί,
vesperi. s. 459.*
*Πρώτη, prima, a πρώτος, s, ὁ. Tb.
πρὸ, ante. s. 397.*
*Πρωτηγότῃ, illi qui tempestive a-
rauit, dat. sing. a πρωτηγότης,
ex πρώτης, & ἄρω, ero, f. ὄσω.
s. 488.*
*Πρωτόγονον, primogenitorum, ge-
nit. pl. a πρωτόγονος, ex πρῶ-
τος, primus, & γίνομαι, na-
scor, inde γονί, genus. s. 541.*
*Πρωτομάειν, nomen mul. quæ prior
curat. s. 249.*
*Πρώτων, τὸ πρῶτον, adverb. primum,
πρωτί, ut & superl. πρώτισα, &
πρώτως. Tb. πρὸ, ante. s. 289.
456. 809.*
*Πρωτώ, ὄσθ, ἡ, nomen mul. ἡ πρω-
τόσσα, germ. gross. s. 243.*
*Πτελέως, ulmo, genit. Jon. a πτε-
λέω, ας, ἡ, ultimus. s. 433.*
*Πτερόν, acc. pl. a πτερόν, ala. hinc
πτερεῖς, εντος, ὁ, alatus, acc.
pl. πτεράντα. & πτερύγων, ge-
nit. pl. a πτέρω, υγ, ἡ, a-
la.*

la. περὶ γένεσι, dat. pl. Jon. Tb. περὶ γένεσι, ὅ, τὸ, ela. s. 626. 682. α. 117. 134.
Πτολεμίζων, Poetice pro πολεμίζων, praef. inf. a πολεμίζω, f. ἴσω, bello. Tb. πολεμίζω, s, ὁ, bellum. α. 358.
Πτολίεθρον, oppidulum. pro πόλις dicunt Poetae πτόλις, εως, ἡ, unde est πτολίεθρον, s, τὸ, idem. α. 81.
Πτολίπορθος, dat. sing. a πτολίπορθος, urbiū eversor, ex πτόλις, pro πόλις, urbs, Poetice ἔπτορθος, uerbo, in praet. med. πτορθα. D. 936.
Πτόρθιο, genit. Jon. a πτόρθος, s, ὁ, rams. Tb. ἔπτορθος, ὅ, ὁ, restus. s. 419.
Πτύχες, plica. pl. num. a πτύξ, πτυχός, ἡ, plica. Tb. πτύοσι, f. ἔω, plico. α. 143.
Πτώσως, 2. pers. sub. praef. a πτώσω, mendico. hinc πτώσος, ὅ, ὁ, mendicus. Tb. πτώσω, ὡ, f. ἡσω, perterrefacio. s. 393. ἔ. 26.
Πυγούλο, s, ἡ, quae nates vestibus ornata. ex πυγή, ἡ, nates, clunes, ἔ. ἑλῶ, orno. f. ἐλῶ. s. 371.
Πύεται, 3. praef. ind. ὅτε α πύεται, ossa computrescunt. a πύθω, f. ὕσω, putrefacio, unde est Latinorum puteo, es, ere. πύθωμαι, putrefio. α. 153.
Πύθῃ, 3. pers. sub. subj. act. a πύθω, f. ὕσω, putrefacio. s. 624.
Πυθυλῖ, dat. sing. a πυθυλῖ, s, ὁ, fundum, ima pars. Tb. πύθω, putrefacio. D. 952.
Πυθοῖ, dativ. sing. a πυθώ, ὅ, ὡ, ἡ, nomen urbis. D. 499.
Πυθοῖδα, Pysbium versus. Hic de proponitur Dativo, alioquin proponi solet accusativo, ut οἰκόνδε. ἱλιάδ. β. 158. Unicum hoc exemplum, ubi de dativo proponitur, non evertit regulam. de post accusativum casum positum significat, ad, versus; ἔ. est dictio enclitica. Sic legimus αἰγυπτιὸν δε. ὅδους. ρ. 426. α. 480.

Πυκνάζαι, a. 1. inf. a πυκνάζω, f. αἴσω, munio, fulcio. proprie condensō. Nam πύκνα Tb. est adverb. ἔ. vertitur dense. item accurate. s. 622.
Πυκνός, idem cum πυκνός, ὅ, creber. a πυκνάζω, dense. s. 530. 551.
Πύλαι, nom. pl. a πύλη, ἡ, porta. ἔ. πυλῶν, gen. pl. Jon. pro πυλῶν. α. 272. 246.
Πύλας, acc. pl. a πύλη, porta. D. 732.
Πύλας, genit. a πύλη, s, ἡ, nomen regionis. α. 360.
Πύργος, Poetice ultimus. a πυρῶμι, ὅ, ὁ, fundum. Tb. πύθω, putrefacio. D. 497.
Πύξ, adv. pugna. mit der faust. α. 302.
Πῦρ, πυρός, τὸ, ignis. s. 57.
Πῶσα, acc. pl. a πῶς, ὅ, τὸ, grex. Tb. πῶσα, vel πάσμαι, posideo. s. 514.
Πῶμ', pro πῶμα, ατος, τὸ, operculum. s. 98. 94.
Πῶποτε, unquam. Tb. ὅτε, quando. s. 648.

P.

P'Adnoῖσι, mollibus, a παῖνός, ὅ, gracilis, mollis, q. d. ῥεῖα διέμωμι; qui facile movetur. Tb. διτῇ, ἡ, vortex. D. 195.
P'α, per metathesin, pro ἄρ, ex ἄρα, dictio encl. α. 4.
P', pro ῥα, dictio enclitica, ὅτε expletiva. Graece μέγιστον συμπληρωματικόν, vocula expletiva, quae nihil significat, sed carmen explet. α. 125.
Πάδαμυγες, pl. num. guttae, a παδάμυγξ, γγῶ, ἡ, gutta, Poetice. q. s. ῥεῖων παμξ, perfundere semper. D. 183.
Πῆα, constituit unam syllabam, vulgo mendose πῆα. Vide in ῥεῖα. s. 5.
Πῆσθρα, fluentia, a πῆσθρον, s, τὸ, fluentum. Tb. ῥεῖω, f. ῥάσω, fluo. D. 695.
Ρῆλιν, acc. Rheam, a ῥέν, Rheas, est nomen mul. D. 625.
Ρῆα,

P'α, Poetice pro **ῥα**, facile, idem quod **ῥηιδίως**. Th. **ῥᾶδι**, ε, ὁ, facilis, comp. **ῥᾶως**, superl. **ῥᾶς**. ε. 6. 7.
P'α, nomen mul. Rhea. Δ. 453.
P'ασι, faciunt, 3. pers. pres. pl. num. a **ῥέω**, facio, f. **ῥέω**, p. **ῥα**, prat. m. **ῥογα**, & per metathesin **ῥογα**, feci. **ῥέει**, a. i. inf. act. ε. 683. Δ. 209.
P'εω, fluo, **ῥέει**, pro **ῥέει**, 3. sing. imperf. ut **ῥέει**, pro **ῥέει**, 3. pl. imperf. act. f. **ῥέω**, p. **ῥα**. Δ. 84. α. 314. 267.
P'ατις, ἡ, ὁ, factor, a **ῥέω**, f. **ῥω**, facio. ε. 189.
P'αντα, refringuntur, 3. pl. ind. pres. a **ῥήνωμαι**, frangor. Th. **ῥήνω**, f. **ῥω**, frango, unde **ῥήνυμι**, **ῥήνυμι**. α. 377.
P'ατις, facilis, a **ῥᾶδι**, Jonice **ῥᾶδι**, facilis, hinc **ῥηιδίως**, facile. ε. 43. 290.
P'ατις, acc. sing. a **ῥήνωμαι**, ο-**ῥ**, ὁ, qui virum frangere potest, strenuus, bellicosus, Martius, a **ῥήνω**, f. **ῥω**, frango, & **ᾠρ**, vir. Δ. 1107.
P'ατις, nomen fluvii. Δ. 340.
P'ατις, clari, ἀρρητοι, ignobiles, a **ῥέω**, f. **ῥω**, dico. ε. 4.
P'ατις, ὁ, rigidus, horrendus. hinc **ῥίγιος**, durius, comparativi significatione, a **ῥίγος**, εος, τὸ, rigor, frigus. α. 131. ε. 702.
P'ατις, pro **ῥίζας**, Jonice, a **ῥίζα**, ης, ἡ, radix. ε. 19.
P'ατις, facile, celeriter, a **ῥίπτω**, f. **ῥω**, projicio.
P'ατις, ε, ὁ, ἡ, pellis, per quam idrῶτες **ῥέει**. **ῥινό**, gen. Jon. pro **ῥῖ**. ε. 513.
P'ατις, dat. sing. clypeos dissecant, a **ῥινό**, proprie pellem terebrans, perundens, transverberans: est Martis episteton, ex **ῥινός**, ὁ, ὁ, ἡ, pellis, & **τὸ**, penetrans, ex **τρίω**, f. **ῥω**, terebro. item vulnere. Δ. 934.
P'ατις, impetu, ὑπὸ **ῥίπῃ**, pro **ῥίπῃ**, dativus pro genitivo. ἀ-**ῥίπῃ**, a **ῥίπῃ**, ης, ἡ, impetus rei, quæ projicitur, a **ῥί-**

πτω, f. **ῥω**, projicio. Δ. 681.
P'ατις, abjiciebant, 3. pl. imperf. act. Jon. pro **ῥίπτων**, a **ῥίπτω**, jacio. Th. **ῥίπτω**, jacio, f. **ῥω**. α. 256.
P'ατις, 3. pl. a. i. pro **ῥίπτω**, a **ῥίπτω**, abjicio, projicio, f. **ῥω**, p. **ῥίπτω**. Δ. 868.
P'ατις, nomen mul. q. d. rosea, quæ colore rosam fuit imitata. Δ. 351.
P'ατις, nomen fluvii, a **ῥόδον**, ε, τὸ, rosa.
P'ατις, habens roseos digitos, ex **ῥόδον**, & **δάκτυλος**, digitus. ε. 608.
P'ατις, quæ habet roseos cubitos, ex **ῥόδον**, ε, τὸ, rosa, & **ῥάχης**, εως, ὁ, cubitus. Δ. 247.
P'ατις, ε, ὁ, impetus, undarum strepitus, fragor. ε. 218.
P'ατις, stridebat, 3. pers. imperf. pro **ῥοίλας**, propter sequentem spiritum asperum, a **ῥοίλω**, strido, in imperf. act. **ῥοίλων**, & Poetice **ῥοίλων**. Sed Hesiodus magis gaudet littera α. confer. Δ. v. 157. ubi est, **ῥοίλων**, pro **ῥοίλων**. Th. **ῥοίλ**, ε, ὁ, stridor. Δ. 835.
P'ατις, acc. sing. a **ῥόδον**, ες, ὁ, fluxus. a prat. med. **ῥοίω**, Verbi **ῥέω**, fluo, f. **ῥω**. ε. 564.
P'ατις, tuetur, 3. pres. ind. Verbi **ῥέω**, vel **ῥέωμαι**, seruo. hinc fut. i. med. **ῥέωμαι**, & in pl. **ῥέωμεθα**, vindicabimus. Δ. 662. α. 105.
P'ατις, τὰ, fræna, a **ῥέω**, traho. α. 308.

Σ.

Σαγγάριον, σαγγάριον, nomen viri. Δ. 344.
Σαν, adulatur, 3. pres. sing. ind. a **σαίνω**, idem quod **σείω**, moveo, pro quo dicitur etiam **σαίνω**: quod tribuitur proprie canibus caudam moventibus. Δ. 771.
Σαν, ε, τὸ, scutum. **σα**ν, Dorice pro **σάνης**, ex **σάνης**, gen. M m nit.

- 320   Σ. Α. Ε.   Η. Θ. Κ.
- nit. *Dores mutant* α, in δ. *Th.*
 εἴπω, f. ξω, p. χα, onero. α.
 139. 460.
- Ζακίσις, putrefacta, part. a. 2.
 pass. g. f. ex σῆπω, f. ψω, α.
 2. εἰσπω, putrefacio. α. 152.
- Ζαῖ, tuas, acc. pl. α σός, σή, σόν,
 tuus, α, um. *Th.* σὺ, tu. α.
 107.
- Ζαῶ, ὅ, ὤς, ἡ, nomen mul. sal-
 va. *Th.* 243.
- Ζβανυδρίων, non amplius lactan-
 tium. *Aeolice* pro ββανυδρίων,
 quae dialectus in illo casu ge-
 nus distincte exprimit. gen. pl.
 part. pres. α ββείνυμι, f. ββέσω,
 p. ββέσω, α. 1. pass. ββέσθην.
 ε. 588.
- Ζβ, ὅ, εἰδέν, pro εἰδέν, per syn-
 copen π ο μινρῶ, ex σῶ, pro
 σῶ, tui. *Th.* σὺ, tu. *Th.* 341.
- Ζβούμω, pres. part. *Th.* σῶ,
 moueo, f. σῶσω, p. σῶσω. α.
 298.
- Ζέος, *Sirius*, nomen stellae, quae
 etiam *Canicula* dicitur, α σῶρω,
 verro. item bio. ε. 415.
- Ζέος, jubare: dativus contractus,
 pro σέλω, α σέλος, α, τὸ,
 fulgor. α. 60. *Th.* 867.
- Ζελών, ης, ἡ, Luna, α σέλος, α,
 τὸ, fulgor. *Th.* 18.
- Ζεμέλιν, α nom. σεμέλη, ης, ἡ,
 nomen mul. *Th.* 940.
- Σέο, pro σῶ, ex σὺ. ε. 476.
- Σεσάρια, videns, dentes fridens,
 pret. med. in m. g. σεσάρως,
 proprie scopis purgatus, α σῶρω
 item sum ore hianti, seu didu-
 cto, prout illi faciunt, qui ca-
 chinantur, unde pro vidente ac-
 cipitur, f. αῶ, p. σῶσω, p.
 m. σῶσω, ὅ, σῶσω. α. 268.
- Σεσορισμῶ, peritus, cum geni-
 tivo, α σορίζω, reddo sapien-
 tem, f. ἴσω, p. ἡ. *Th.* σοφός,
 ὤ, ὁ, sapiens. ε. 647.
- Σηκόν, acc. stabulum, α σηκός, ὤ,
 ὁ, stabulum ovium, caprarum,
 affine Hebraeo שֶׁקֶן sepe, vel תֶּקֶן
 tegere. ε. 785.
- Σήμα, ατος, τὸ, signum, ὅ, σήμα,
 pro σημά. Hinc σημαίνω, signum
- do, jubeo, unde σημάτω, ὅ,
 ὁ, praefectus, dux. ε. 448. α. 56.
- Σωί, acc. sing. α σή, tua, ὅσι,
 ὅ, ὁσιν, pro σῶς, *Jonice* tuus,
 α σός, ἡ, ὄν, tuus, α, um. ε.
 272. α. 104.
- Σδανῶ, ὅ, ἡ, nomen mul. ro-
 busta, α δανῶ, robur. *Th.* 275.
- Σδάνω, robur. ε. 62. 613. 617.
 α. 97. 420.
- Σγῆ, tacite, dativus, adverbiali-
 ter sumitur, α σγῆ, silentium.
Th. σγῆ, silencio. ε. 104.
- Σιδνρ, α, ὁ, ferrum. hinc σιδή-
 ρος, ferreus, ὅ, conuacite σιδή-
 ρος. ε. 150. *Th.* 764.
- Σιμβλός, acc. pl. α σιμβλός, α,
 ὅ, vel σιμβλόν, ὅ, σιμβλόν, al-
 veare, capsa, ubi mellificans a-
 pes. *Th.* 598.
- Σιμάντα, pro σιμάντα, nomen vi-
 ri. *Th.* 342.
- Σινσταί, 3. pres. ind. α σίνωμαι,
 ludo, noceo. ε. 316.
- Σιτος, α, ὁ, frumentum, ὅσι, α,
 τὸ, panis ex frumento. ε. 145.
 602.
- Σκαίη, dat. sing. unde *Latino*rum
 scava, α σκαίος, ἡ, ὄν, sinister.
Th. Σκαίω, f. σῶ, claudico. *Th.*
 179.
- Σκαμνῶ, fluvii nomen. *Th.* 345.
- Σκαρῶ, fossio, α σκαπτῶ, f. ψω,
 fodio, p. εἰσκαψω. ε. 570.
- Σκέπα, tecta, acc. pl. per apoco-
 pen pro σκεπάσμενα. *Th.* σῶ-
 πω, tego. ε. 530.
- Σκῆπτρον, α, τὸ, α σκῆπτω, nitor,
 innitor. Est ergo σκῆπτρον, be-
 culus, cui quis iunxit posest. *Th.*
 30.
- Σκιδναμῶ, dispersa, pres. part.
Th. est σκιδάω, f. ασω, unde
 σκιδάννυμι, ὅ, σκιδάννυμι, dispero,
 dispergo. in passivo σκιδνάμαι,
 unde est part. pass. σκιδνί-
 μῶ. *Th.* 42.
- Σκιά, umbra, σκιά, *Jonice* pro σκιά,
 hinc σκίερός, ὤ, ὁ, umbratosus.
 ε. 572. 587.
- Σκληρός, acc. α σκληρός, durus.
Th. σκῆλω, exsiccō. *Th.* 839.
- Σκολεός, acc. sing. α σκολιός, tor-
 tuosus,

- tiufus, obliquus, metaph. parvus, dat. pl. σκολιῶσι, pro σκολιῶς, Jonice, hinc σκολιῶς, tortuose, adverb. ε. 217. 256.*
Σκολυμῶ, ε, δ, cardiurus. ε. 580.
Σκορπίον, in mascul. σκορπίος, εντος, caliginosus. Tb. σκορπός, ε, seu εἶ, τὸ, tenebrae. ε. 553.
Σκυλάκοςτι, dat. pl. Jon. ε σκυλάξ, αἶ, δ, catulus. Tb. σκυλάω, ὦ, f. δτω, latro, as. ε. 834.
Σκυλάσαντες, α. 1. part. pl. num. ε σκυλάσας, εντος, Verbi σκυλάω, idem cum σκιδάω, vel σκιδάω, ὦ, spolio. Tb. σκιδη, ης, ἡ, spoliū. u. 468.
Σμῦκεσι, dat. pl. Jon. ε σμῦκῶ, εἶ, τὸ, arum examen. ε. 594.
Σμικρὸν, pro μικρόν, parum, metri causa. ε. 358.
Σμερδαλέ, in, terribiliter, proprie visu, ε σμερδαλέ, idem quod σμερδός, aspectu terribilis. Tb. μέρδω, incutor. α. 341. 840.
Σοί, tibi, σοὶ δ' αὐτῷ, pro σκαυτῷ, ε σὺ, tu. ε. 34. 56.
Σός, ἡ, οἱ, tuus, ε, um. ε. 631. α. 98.
Σπάργωνσασα, fasciis involutum, part. α. 1. αἶ. ε σπάργωνίζω, f. ίω, fasciis involvo, idem quod σπάργωνώ. Tb. σπάργων, fascia. ε. 485.
Σπείρω, serito, pres. inf. pro iniporas. Jonice, ε σπείρω, f. ερῶ, sero, semino, f. 2. σπείρω, p. εσπάρω, α. 1. εσπάρω, a. 1. inf. σπείρω, α. 2. εσπάρων, pres. m. εσπάρω. ε. 389.
Σπειώ, οἶ, ἡ, Speco, nomen mul. q. d. in specu latitans. ε. 245.
Σπέῖον, εἶ, τὸ, spelunca, specus, antrum. ε. 304.
Σπέρμακιν, ἡνελῶ, serere pro sapiam, h. e. procreare liberos. Redolet Hebrais dicuntur semen, ε σπέρμακιν, idem quod σπείρω, f. ερῶ, semino. ε. 734.
Σπέρματος ἀφῆσθαι, sementem incipere, σπέρματι, ε σπέρμα, ατος, τὸ, semen. Tb. σπέρμα, se-
- ro. α. 444. 469.*
Σπέρχον, celerem, acc. ε σπέρχον, ε, festinus : hoc ε σπέρχον, idem quod σπέρχω, urgeo, ε σπέρχω, festinare cogor. α. 454.
Σπῆδον, festinat, ε σπῆδον, σπῆδοντι, acc. part. pro σπῆδοντα, f. σπῆδω, p. α, pres. m. εσπῆδω. ε. 22.
Σπῆνι, alii legunt, σπῆνι, idque melius. Dativus sing. ε σπῆνι, εἶ, τὸ, antrum, pro quo Poeta per epenthesein ἦ σπῆνι dicunt etiam σπῆνι, ε in dativo pro σπῆνι, per syncopen ἦ σπῆνι, pro σπῆνι, dicunt σπῆνι, per nosam ἦ σπῆνι ἐπέθεσι. ε. 297.
Σποιδῶσι, libaminibus, dat. pl. Jonice pro σπονδαῖς, ε σπονδῶ, libo, promitto, f. σπονδῶ, pres. m. εσπονδῶ. ε. 336.
Σταθμῶ, dat. sing. σταθμῶ ἐν ἡρώετι, in stabulo obscuro. σταθμοῖσι, dat. pl. stabulis, ε σταθμός, ὦ, δ, stabulum. Tb. ἱσχυμ, sto. ε. 294.
Σταφυλῶσι, uviv, dat. pl. ε σταφυλή, ης, ἡ. Tb. σταφίς, ἰδῶ, ἡ, uva. α. 300.
Στάχυες, spicae, nomi. pl. σταχύν, genit. pl. ε στάχυν, υἶ, ἡ, spica. α. 290. ε. 471.
Στυνομένη, arctata, Jonice, pro στενομένη, pres. part. f. g. ε στένω, gemo, ε hoc ε στενός, ὦ, δ, Jonice στενός, angustus, arctus. ε. 160.
Στύχοι, pro ἔστυχοι, 3. pl. imperf. αἶ. incedebant. Tb. στέχω, eo, vado, f. έω, p. χα, α. 2. ἔστυχοι. ε. 10. 690.
Στανάχχε, iugemiscebat, 3. pers. imperf. Jon. ε στανάχχω, idem quod στένω, gemo. Tb. στενός, ὦ, δ, angustus. ε. 858.
Σταπείνται, acc. pl. ε στενός, εντος, ε, gemebundus. Tb. στενός, ὦ, δ, arctus. α. 145.
Στάρεται, privatur, pro σαρῆται. Tb. σῆνω, privo, f. ένω, ε ἡνω, pro σαρῆμαι, ἡνω, dicitur Poetice σῆρωμαι. ε. 209.

Στεροπλῦ, *per apharesin*, pro ἀσ-
ροπλῦ, fulgur, ab ἀσράπτω, ful-
guro, ὁ στεροπῆς, nomen pro-
prium Cyclopi. *Ἰ.* 140. 845.

Στέφανοι, pro ἑστέφανοι, coronarunt, im-
perf. α στέφω, coronare, *f.* ψω, *p.*
φω, *præt. pass.* ἑστέμμαι. *s.* 75.

Στήθεσι, *Poetice*, pro στήθεσσι, *dat.*
pl. *Jon.* α στήθεσ, εσθ, τὸ, πε-
ctus. *s.* 77.

Στήμιον, flamine, *dat. sing.* α στή-
μιον, οσθ, ὁ, flamen. *Tb.* ἰση-
μι, *sto.* 536.

Στήρεα, pro ἐστήρεα, firmiter fi-
xit, *a.* 1. *ind.* α στήριζω, *f.* ξω,
a. 1. ἐστήριξα. *Ἰ.* 498.

Στήσαιτο, ordiat, faciat stare, *a.*
1. *med.* *opr.* σήστω, statuere, *fut.*
1. *αθ.* *infinit.* ab ἰσημι, *sto.* *s.*
777. *α.* 114.

Σπιβαροῖς, ὁ σπιβαροῖσι, validis,
dat. pl. α σπιβαρῆς, densus. item,
robustus. *Tb.* σείβω, calco. *Quæ*
calcantur, condensantur: quæ ve-
ro condensantur, evadunt densio-
ra, spissiora, ὁ spiroinde firmio-
ra. hinc ὁ σπιβάς, culcitra. *a.*
76.

Σπίγγετα, puncta, *nom. pl.* α σίγ-
μη, τὸ, punctum, α σίζω, pun-
go, *f.* σίξω, *p.* ἐσιχα, *p.* *pass.*
ἐσιγμαι. *α.* 166.

Σπίχες, αἱ, ordines, α σίξ, σιχός,
ἡ, ordo. *Tb.* σείχω, ordine in-
cedo, more militum, *f.* ξω, *a.*
2. ἐσιχον. *α.* 170.

Σπολίσας, ornate præparans, *a.* 1.
πῶτι. α σολίζω, amicio, apparo.
Tb. σέλλω, *f.* λῶ, apparo, orno.
s. 626.

Στόμα, στόματος, τὸ, os. *Ἰ.* 40. *α.*
146.

Στοναχίζετο, *imperf. pass.* Verbi so-
ναχίζομαι, *f.* ἰσομαι. idem quod
σέω, *f.* ῶ, gemo, ingemisco.
Tb. σενός, ὁ, angustus. *Ἰ.* 159.

Στοπόωντας, suspiriosa, *acc. pl.* α
σοοῖς, αιτος, ὁ, gembundus.
Tb. σενός, ὁ, arctus. *Ἰ.* 684.

Στρατός, ὁ, exercitus. *s.* 244.

Στρομόνη, *acc.* α στρομῶν, ὁσθ, ὁ,
nomen fluvii. *Ἰ.* 339.

Στροπῶις, *dat. pl.* α στροπῶς, στα-

tus, hoc α στροπῶν, sterno, *f.*
σρώω. *Thema* σορέω, ὦ, *f.* ἐσω,
sterno. *Ἰ.* 798.

Στροφᾶται, vertitur, *3.* *præs. ind.*
pass. α σροφάομαι. *Tb.* σρέφω, *f.*
ψω, verro, *p.* φω, *a.* 2. ἐστροφον.
s. 526.

Στυγερά, Janice, pro στυγερᾷ, hor-
ribilis, α συγέα, ὦ, *f.* συέω, ο-
dio prosequor. *Ἰ.* 226.

Στυγερώπης, invisus, ex στυγρός,
horribilis, ὁ ὤψ, ὠπός, ὁ, vul-
tus. *s.* 194.

Στύξ, γὰς, ἡ, Styx, nomen flu-
vii. *Tb.* συγέα, ὦ, *f.* συέω, ab
inust. σὺγω, odio prosequor, ex-
borresco. *Ἰ.* 361. 805. *a.* 308.

Σὺ, tu. *s.* 27.

Σῶς, sues, α σὺς, υὸς, ὁ, ἡ, sus,
pro quo usitatus ὤς, υὸς, ἡ. *α.*
177.

Σῶλασσε, vi spoliabas, *imperf. Jo-*
nic. vel *Poetic.* pro ἐσώλα, α συ-
λάω, ὦ, spolia. *Tb.* σύλλη, *π.*
ἡ, præda. *α.* 480.

Συμμικτός, omnigenus, α συμμι-
γνυμι, commisceo. *Tb.* μιγνυμι,
misceo, *f.* μιξω, *p.* μέμικα. *s.*
561.

Συμπλάσσε, pro συνέπλασσε, con-
formavit, *a.* 1. *ind.* *Jon.* α πλάσσω,
ὁ *Attic.* πλάττω, *f.* αῶω, *p.* πέ-
πλακα, *a.* 1. *pass.* ἐπλάσθην.
Ἰ. 571.

Συμποροῦ, α, comes, α σῶω, ὁ φέ-
ρω, fero, *f.* αῖσω. *s.* 300.

Συμφοροῦσθαι, suggererent, *a.* 1.
med. *infinit.* α συμφορίζομαι, si-
mul delibero. *Tb.* φρίζω, *f.* συ,
dico, *p.* κα, *a.* 2. ἐφορᾶν, *p.* m.
πέφραδα. *Ἰ.* 471.

Σῶω, cum. σῶω κείνοι, cum illis.
Ἰ. 628.

Συναικτῶν, *3.* *duel.* plusq. perfe-
cti, pro συναικτῶν, irruerant,
α συναικτός, una impetu feror.
f. συναικίζομαι, *præt. pass.* συναιγ-
μαι, plusq. perf. συναιγῶμαι, ἔω,
απο. *Tb.* αἰτῶω, *f.* ξω, cum im-
petu feror. *α.* 189.

Συναντῶσιν, occurrerint, *3.* *pl.* *præs.*
sub. α συναντῶω, ὁ hoc ab ἐ-
πῶω, ὦ, *f.* ἥω, occurrere. *Tb.* ἀπῶ,
præ-

præposit. pro. *Θ.* 877.

Συνέχε, continebat, imperf. *α συνέχω*, contineo. *Th.* *ἔχω*, habeo, f. *ἔω*, *ἔσχω*, p. *ἔσχηκα*, imperf. *ἔχον*, *α.* 2. *ἔσχον*. *α.* 315.

Συνεχέως, continens, adv. *α συνέχως*, *εὖ*, *ὁ*, *ἡ*, continuus. *Th.* *ἔχω*, habeo. *Θ.* 636.

Συνεστῆται, confertur, 3. pres. ind. ab *ὀνείνω*, Poetice, pro *ὀνέγω*. *Thema* *φέρω*, f. *οἶσω*, *α.* 1. *ἠύσκηκα*. *α.* 440.

Συνήθεις, acc. pl. *α συνήθης*, *εὖ*, *ὁ*, *ἡ*, consuetus. *Th.* *ἔθω*, *εὖ*, *τὸ*, mos. *Θ.* 230.

Συνίστημι, Jonice, pro *συνίσταμαι*, pres. inf. *α συνίστημι*, committo, intellico.

Συνίσταται, concurrerunt, una iuverunt, 3. pl. imperf. act. ex *σύν*, *ἔ* *ἡμι*, eo, in imperf. *ἔν*, *ἔς*, *ἔ*, *ἴπον*, *ἴτω*, *ἴμην*, *ἴτε*, *ἴσαν*, *α.* 2. *ἴον*. *α.* 383.

Συνοικνύμεθα, congregiamur, 1. plur. fut. 1. med. Verbi *συνάγω*, f. *οἰσσομαι*. *Th.* *φέρω*, fero. *α.* 358.

Συναχάδην, adverb. confertim, *α συνέχω*, contineo. *Th.* *ἔχω*, habeo. *Θ.* 690.

Συεργῶν, genit. pl. *α σύεργε*, *ργῶ*, *ἡ*, tibia. *Th.* *συνέριστω*, sibilo. *α.* 278.

Συρράπτειν, consueve, *α ράπτω*, f. *ψω*, p. *ῥάπτω*. *α.* 542.

Συσκιᾶσαι, adumbrato, *α.* 1. inf. act. *α συσκιᾶζω*. *Th.* *σκιά*, *ἄς*, *ἡ*, umbra. *α.* 611.

Συρρετὸν, paleas, sordes corrasas, tanquam *α σύρω*, f. *ρῶ*, traho.

Σύν, aprorum, gen. pl. *α σῦς*, Dorice, pro quo *ὅς*, *ἴσος*. *α.* 168.

Σφῶν, ipsorum, vel ipsarum, σφ, illos duos, pro σφᾶ, accusativus dual. σφὶ, pro τοῖσι. σφὶν, pro σφῖσι. σφῆας, σφᾶς, ipsas. *Θ.* 144. 624. *α.* 62.

Σφῆτερον, suum, *α σφῆτερ*, *α*, *ὁ*, suus. σφῆτεροισι, *ἔ* σφῆτερησι, dat. pl. *Th.* *ἔ*, se, pronomen. *α.* 2. *α.* 247.

Σφίγγ, pro σφίγγα, acc. *α σφίγγε*, σφίγγος, *ἡ*. *Th.* *σφίγγω*, constringo. Vide in Calepino, Sphinga.

Θ. 326.

Σφύρα, *ας*, *ἡ*, malleus. *α.* 423.

Σχεδόν, prope. *α.* 426. 432.

Σχέτλιος, *α*, *ὁ*, miser, *σχέτλιος* *ἔργα*, prava opera. *α.* 185.

Σχίσσας, conscindens, pro *σχίσας*, part. *α.* 1. act. *α σχίζω*, findo. f. *ἴσω*, p. *ἔσχηκα*, p. pass. *ἔσχισμαι*, *α.* 1. pass. *ἔσχισθην*. *α.* 428.

Σῶζοι, servavit, pres. opt. *α σῶζω*, f. *σω*, p. *σέσωκα*, p. pass. *σέσωσμαι*, *α.* 1. pass. *ἔσωθην*. *α.* 374.

Σώμα, *ατος*, *τὸ*, corpus, *σώματι*. *α.* 426.

Σωρὸν, acc. *α σωρός*, *ἡ*, *ὁ*, acervus. hinc *σωρᾶω*, coacervo. *α.* 776.

T.

Τ *Α'*, τάγε, τάδε, τὰδ'. *α.* 266. τὰ, τ'. *α.* 396. τὰι, Poetice, pro αἱ. *α.* 162.

Ταλαεργῶν, genit. plur. laboriosorum, *α ταλαεργός*, qui patienter opus facit, *α τάλας*, *αὐθ*, *ὁ*, miser. *Th.* *ταλάω*, suffero, vel *τλήμι*, fero. *α.* 46. 789.

Ταλακάρδιος, magnanimus, qui animo res arduas perferre, *ἔ* superare potest, ex *ταλάω*, suffero, *ἔ* καρδία, *ας*, *ἡ*, cor. *α.* 424.

Ταλάρις, cistas, acc. pl. *α τάλαρ*, *α*, *ὁ*, squalus, in quo lana *ἔ* fusi. *Th.* *ταλάω*, suffero, f. *άω*. *α.* 293.

Ταλασφόρος, erumnosi, genit. sing. *α ταλασφόρων*, cuius pectus omnia tolerat, ex *ταλάω*, suffero, *ἔ* φέρω, *εὖδς*, *ἡ*, mens. *Θ.* 1012.

Τάμειν, *α.* 2. inf. act. *τάμκειν*, pro *τέμκειν*, *ταμείμηναι*, Dorice, pro *τάμκειν*, pres. act. infinit. pro *τέμκειν*. *τάμμοιο*, *α.* 2. opt. med. verb. *τέμνω*, fero, f. *μῶ*, p. *τέμνηκα*, *α.* 2. *ἔταμμοι*, p. *τέτομυ*. Sic *ἔ* *τάμμοιο*, per *τήμην*, pro *δοταμμοιο*. *α.* 421. 423. 789. 805.

Τανύπεπλος, longa vestis, *α τανύω*, idem quod *τείνω*, extendo, *ἔ* *πέπλον*. *α.* 83.

M m 3

Τα-

Τανύριζ^α, *expandens radices*. *E-pitheton arboris, ut hoc in loco populi, quæ radices in visceribus terre diffundit, in aere vero ramos, a τανύω, pro τείνω, tendo, ὅ ρίζα, ης, ἡ, radix.* α. 377.

Τανυσπίτε^α, *expandens alas, ex τανύω, pro τείνω, extendo, ὅ πτέρων, τὸ, αἰα.* α. 210.

Τανυσφύρα, *procera, a τανύσφω^α, ex τανύω, pro τείνω, extendo, ὅ σφύρα, malleolus pedis, qui festinat, ὅ extensis passibus incedit.* β. 364.

Τανύτερχα, *hirsutam, acc. sing. a τανύτερι^α, qui laxo capillo est, ex τανύω, seu τείνω, extendo, ὅ τερι^α, τειχός, ἡ, capillus.* α. 514.

Ταπρώτα, *ταπρώτ^η, ut primum, Tb, pro.* α. 465.

Τάρταρε, *Tartari, gen. a τάρταρ^α, α, ὁ, in plural. τάρταρα, quam anomaliam Scapula præterit.* β. 807.

Ταρσέες, *crebra, nom. pl. a τάρσις, seu τάρσις, ὅ, ὁ, ἡ, densus, creber, Tb. τάρσι^α, α^α, τὸ, densitas.* β. 693.

Ταῦτα ὅ ταῦτ^η, *acc. pl. ab ἄτος, αὐτή, ἦτο, hic, hac, hoc.* α. 27. β. 75.

Ταῦρε^α, *α, ὁ, idem quod ταῦρε^α, taurinus. Tb. ταῦρε^α, α, ὁ, taurus.* α. 104. β. 832.

Ταπίων, *populi quidam dicuntur τάρσιοι.* α. 19.

Τάρφ^α, *α, ὁ, sepulchrum, a τάρπτω, f. ψω, sepelio, in α. 2. ἡ τάρφον.* α. 477.

Τάχα, *max. advverb. a ταχύν^α, celer, in acc. ταχυῖ, ὅ ταχ^η, pro τάχα, ταχέως. superl. ταχίστα. ὡς ταχίστα, quam occisime.* α. 85. 310. β. 490.

Τάων, *Æolice pro τῶν, in g. f. ab articulo ἡ.* α. 824. α. 6.

Τ^η. *Vide C. α. 4. 7.*

Τε respondet Latino que, ὅ hinc est, ὅ. α. 3. 4. τε id, atque. β. 624.

Τῶν, *acc. Dorice, pro τῶν, α σός, σὴ, σὸν, Tb. est σὺ, Dorice τῶ.*

α. 299.

Τέθλη, *floruit. præf. mod. a θάλλω. τέθλη pro τέθλη metri causa. hinc in part. med. τεθάλῃα.* β. 902. α. 225.

Τέθνωτος, *mortuum, part. præf. αἰ, pro τεθνηκός, α τέθνω, pro θνήσκω, morior, f. 2. m. θανῆμαι, α. 2. ἔθανον, præf. τέθνηκα, ὅ τέθνηκα, ad formam ἔτεθνα. pro τεθνήκως, mortuus, Plato in Epist. τεθνήκως, Poetice etiam τεθνήκως, p. m. τέθνα.* α. 454.

Τῆχ^α, *α^α, τὸ, murus.* α. 244.

Τέκε, ὅ τέκ^η, *α. 2. αἰ. pro ἔτεκε, α πίκτω, pario, τεκεσθαι, α. 2. med. infn. Vid. ἔπατεν.* β. 53.

Τέκεσι, *dat. pl. Jon. pro τέκεσι, α τέκε^α, α^α, τὸ, factus. Tb. πίκτω, pario.* β. 478.

Τέκετο, *peperit, 3. sing. α. 2. med. indic. pro ἔτεκετο, metri causa abjicitur augmentum. Tb. πίκτω, f. τέκεμα, α. 1. ἔτεκεν.* β. 308.

Τεκμαίρεται, *destinat. 3. pers. præf. α τεκμαίρομαι, ad finem perduco, struo. Tb. τέκεμα, τὸ, finis.* α. 227.

Τέκνα, *liberi, α τέκνον, α, τὸ, filius. Tb. πίκτω, pario.* α. 233.

Τέκον, *pepererunt, 3. pl. α. 2. αἰ. indic. pro ἔτεκεν, α πίκτω, pario.* α. 6.

Τέκ^α, *α^α, τὸ, factus, proles. α πίκτω.* α. 216.

Τεκῶσα, *pariens, part. α. 2. αἰ. ut ὅ τεκῶν, α πίκτω, pario.* α. 2. ἔτεκεν, p. m. τέτοκα. β. 471.

Τέκτον, *ον^α, ὁ, faber, pro τέκτων, α τέλχω, fabricor, f. ξω, p. pass. τέτυγμαι.* α. 25.

Τελαμών, *ων^α, ὁ, lorum ensis. Tb. τελαῶν, ὡ, f. ἄω, suffrago.* α. 222.

Τελέεσθαι, *præf. inf. pass. τελείεσθαι ἔμελλει, perficienda erant. α τελέω, ὡ, f. ἔσω, p. ἔσσω, ad finem perduco, præf. pass. τετέλεσμαι.* α. 271. β. 552.

Τελέωσι, *præf. sub. α τελέσω, (Poe-*

(Poetice) sum. Th. τέλω . ε.

179.

Τελοῦσθαι, ὁ, ἄς, ἡ, nomen mul. Th. 358.

Τελέταμι, peragam, a. i. opt. act. a τελέω, f. εἶσω, perficio, τέλεσεν, pro ἐτέλεσεν, a. i. act. τέλεσθαι, a. i. subj. τετελεσμένον, perf. part. Th. 170. α. 36. α. 359.

Ταλῶσι, pro τελευσι, Dorice, a τελέω. Th. τέλω, ε, τὸ, finis. 89.

Τελοσφόρος, ad finem perducens, vel perductus, ex τέλω, ε, τὸ, finis, ὅ, φέρω, fero. Th. 740.

Τελοδότης, acc. a τελοδότη, ἡς, ἡ, idem quod τελετή, finis, exitus. Th. τέλω, ε, τὸ, finis. ε. 331.

Τελήωτος, gen. a τελέης, perfectus. Th. τέλω, ε, finis. Th. 242.

Τέλω, ε, τὸ, finis, exitus. ε. 165. 216.

Τεμνέω, luo, a τέμνω, ε, τὸ, luo. Th. τέμνω, μῶ, seco. α. 58.

Τένδει, arrodit, 3. pres. ind. a τένδω, rodo, arrodo. ε. 622.

Τείοντε, accusf. dual. a τείων, οντος, ὁ, tendo. Thema est τείνω, tendo, f. νῶ, p. τέτουν, α. 419.

Τέξασθαι, paritura, fut. 1. med. infinis. a τίκτω, f. α. m. τέξομαι, a. 2. ἔτεκοι, a. i. pass. ἐτέχθην, pres. m. τέτουν. Th. 469.

Τέον, τιμω, a τεός, ἡ, ὅ, τιμω, a. m, Dorice, pro εός, σῆ, σόν. Th. σὺ, tu. α. 339.

Τέρας, αἶψα, τὸ, prodigium. Th. 744.

Τέρειναι, accusf. sing. a τέρην, ε, ὁ, tener, mollis. Th. τέρω, νεχο, affligo. Th. 5.

Τερμίνοντα, latere, acc. sing. a τερμίνος, αἶψα, ad pedes usque demissus. Th. τέρμινος, αἶψα, τὸ, terminus, meta. ε. 335.

Τέρπεται, 3. pres. ind. τέρπειν, pro τέρποντο, delectabantur, imperf. abjectio augmento. Th. τέρπω, f. ψω, delecto. ε. 115.

Τέρπειν, delectat. a τέρπω, f. ψω.

Th. 37. α. 47.

Τερπικέρωνος, fulminibus gaudentem. a τέρπω, delecto, ὅ, καμνός, ἡ, ὁ. ε. 52. 271.

Τερπικήρη, ἡς, ἡ, nomen Musa, tripudiis se oblectans. a τέρπω, delecto, ὅ, χορός, ἡ, ὁ, chorus, tripudium. Th. 78.

Τέρψις, εως, ἡ, delectatio. Thema τέρπω, delecto, f. ψω. Th. 917.

Τεσσαράκοντα, quadraginta. Thema est τέσσαρες, quatuor. ε. 383.

Τεσσαρακονταετής, quadragenarius, ex τεσσαράκοντα, quadraginta, ὅ, hoc a τέσσαρες, quatuor, ὅ, ἔτος, ε, τὸ, annus. ε. 439.

Τέταται, extensus est, pres. pass. ὅ, τέτατο pro ἐτέτατο, plusq. perf. verbi τείνω, f. κῶ, p. τέτουν, pres. pass. τέταμαι. Th. 638.

Τετάρτη, quarta, dat. a τέταρτος, α, ὁ, quartus. Th. τέσσαρες. ε. 798.

Τετιμμένη, honorata est, per epenthesin Poeticam τετιμμένη, perf. part. pass. a τίω, punio, honoro, f. ἴσω, p. κα. Th. 415.

Τετιμνεται, honorata est, a τιμῶ, honoro. Th. τίω, idem. Th. 449.

Τέτλαδ', sustineas, pro τέτλαδι, per reduplicationem pro τλήδι, a. 2. imperat. ab aor. 2. ἐτλην, verbi τλήμι, vel τλάω, per syncope pro τλήω, f. τλήσω. ε. 716.

Τέτμη, 3. sing. pres. subj. a τέτμω, sortior, invenio. Vide τέμνω, feco. unde τμήν, τμήν, ὅ, per reduplicationem (uti placet Eustathio) τέτμω. Th. 610.

Τετοκίης, enixa, pres. med. part. a τίκτω, pario, f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκοι, p. m. τέτοκα. α. 589.

Τέτορ' pro τέτορε, in dual. num. τέτορες, quatuor. sic accipitur a Poetis pro τέσσαρες. Videmus hic aptari numerum dual. etiam non dualibus. α. 696.

Τετραμμήνιος, versus, perf. part. pass. a τρέπω, verto, f. ψω, p. m. τέτροπα. ε. 725.

Τετράς, ἑδ, ἡ, quaternarius, τετράδι,

- 526
 τετραδι, τετραδ', acc. pro τετραδα.
 Tη. τέσσαρες, quatuor. s. 792.
 796.
 Τετράρρυον, qui in quatuor partes
 finditur, ex τετράς, αὐθ, ἡ,
 quaternio, & hoc α τέσσαρες,
 quatuor, & θρυπῶ, frango, f.
 ψω, perf. pass. τεθρυμμαι. s.
 440.
 Τέτρατος, per metatbesin τέτατος,
 α, ο, quatuor. Tη. τέσσαρες. s.
 594.
 Τέττιξ, γυθ, ἡ, cicada. α. 393.
 Τέτυνται, 3. perf. pass. α τέτυγ-
 μαι, verbi τάχῃμαι, sum. Tη.
 τάχῃ, f. ξω, fabricor. s. 743. 750.
 Τέτυντο, pl. perf. pro ἐτέτυντο, α
 τάχῃ, fabricor. Vide in τέτυν-
 ται. α. 154.
 Τῶ, Dorice pro ῥ, & hoc pro σῶ.
 Tη. σῶ, su. s. 328.
 Τῶξε, α. 1. ind. pro ἐτάξε, ut &
 τῶξεν pro ἐτάξεν, α. 1. αἶ. 3.
 pl. τῶξεαι, Jonice pro τῶξῃ, 2.
 sing. fut. 1. med. s. 399. 79. 3.
 141.
 Τάχεα, τὰ, arma, τάχε', pro τά-
 χεα, τάχεσι. α. 60. 3. 186.
 Τάχων, machinans, a Verbo τά-
 χω, eis, α, fabricor, f. ξω. s.
 263.
 Τέχνη, ης, ἡ, ars, τέχνησι, Jonice
 pro τέχναις. 3. 496. 863.
 Τῶ, dat. α τῶς, tuus. s. 23.
 Τῇ, hac, τῇδ'. s. 206. 633.
 Τηθύς, ἰθ, ἡ, nomen mul. in
 acc. τεθύω. 3. 136.
 Τίχεται, liquefcit, α τήκω. 3. 866.
 Τῆλε, procul, adverb. τῆλῃ procul,
 idem cum τῆλε, τηλόθεν. 3. 785.
 Τηλεβοάων, gen. pl. nomen gentis.
 α. 19.
 Τηλεκλειτῆο, gen. Jon. pro τηλε-
 κλειτῇ, inclyti. & τηλεκλειτὸς,
 ᾧ, ο, est nomen viri. q. d. lon-
 ge lateque celeberrimus. ex τῆ-
 λε, procul, & κλειτὸς, inclytus.
 Tη. κλειώ, celebros. α. 327.
 Τηλέσκοποι, eminentem apparen-
 tem, ex τῆλε, procul, & σκέπτομαι,
 f. ψομαι, video. 3. 566.
 Τῆμῳ, tunc, τμήστος, pro τῆμῳ.
 Tη. ημῳ, quum. s. 574.
 H. I.
 Tῶι, τῶι δε, τῶι γε, τῶσι pro τῶι-
 σι, Jonice ab ἡ. s. 12. 39. 3.
 917.
 Τῆτῃ, careas, 2. perf. pres. α τη-
 τῶμαι, ᾧμαι. Tη. τητῶ, ᾧ, f.
 ἦτω, privo. s. 406.
 Tί, interrogativum, quare. s. 205.
 α. 380. πὶ indefinitum, aliquid.
 s. 88.
 Tίσσαι, honorabat, imperf. Poeti-
 ces pro ἔπει, α τίω, honoro, f. τι-
 σω. α. 9. hinc & τίεται.
 Tίν, Poetice pro τί, quid. 3. 35.
 Tίδουσι, πιδῶσι, faciunt. πιδῶν,
 pres. opt. α. 516.
 Tιδῆς, pres. part. πιδέων, Joni-
 ce pro πιδῶναι, pres. inf. α τι-
 θῆμι, pono, α. 2. ἐδῶν. s. 742.
 3. 597.
 Tιδῶν, dat. casus nomen viri.
 3. 984.
 Tίτες, Poetice pro ἔπειτες, imperf.
 pres. Verbi τίκω, pario, f. τέ-
 ξομαι, α. 2. ἔτακον; p. m. τέ-
 τικα. 3. 223.
 Τιμῷ, honorat. τιμῶ, imperf. pro
 ἐτίμω, honorabat. Tη. τίω, ho-
 noro. τιμῶς, α. 1. ind. pro ἐτί-
 μω. 3. 332.
 Τιμῇ, ἧς, honor. τιμῶ, α τίω, ho-
 noro. 3. 203.
 Tίνουθαι, puniri, pres. inf. idem
 quod πιδῶναι. πινυρία, vindi-
 cantes, pres. part. Tη. τίω, pu-
 nis. s. 802.
 Tίον, honorarunt, 3. pl. α. 2. αἶ.
 pro ἔπει. prima in α. 2. brevis
 est, caeteroquin longa, α τίω, ho-
 noro. α. 85.
 Tίρωθῳ, nomen oppidi. τίρωθ',
 per apostrophum insolentem, pro
 τίρωθον. α. 81. 3. 292.
 Tίς, quis? interrogativum, genit.
 τιῳ. α. 72.
 Tίς, indefinitum in g. mas. quis-
 piam. ἢ τις, si quis. in fœm. g.
 τίς, alla, & in neutro τι, quod.
 s. 21. 188.
 Tίσσωμεθα, ulți fuerimus, 1. pl.
 α. 1. med. opt. τίω, ultiscor, pu-
 nis, f. τίσω, α. 1. ἔπει. 3. 165.
 Tίσσι, ultionem, acc. α τίσις, ul-
 tio. Tη. τίω, punis. 3. 210.
 Tί-

Τῖταιοντες, nocentes, acc. pl. praef. part. a πταίω, idem quod τῖω, punio, lēdo. τῖω, habet primam longam. Alii vertunt festinantes, a τείω, sed sic prima foret brevis. §. 209.

Τῖτωρ, calce, gypso, dat. sing. a τῖτωρ, s, f, calx. α. 141.

Τῖτῶνες, Titans, posteri Saturni. πῖτῃσι, dat. pl. & πῖτῶεσσι, Poetice a πταίω, ulciscor, poenas luo. Th. τῖω, punio. §. 630.

Τμήθεσσα, cesa, a. 1. part. pass. a τέμνω, seco, scindo, f. 1. ταμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἐτάμων, a. 1. pass. ἐτμήδην, praet. med. τέτομυ. α. 418.

Τὸ, τὸν, & τοῦ, articulus praeposit. ε. 483. 362. 50.

Τότε, pro τότε, tunc, & τότεν, idem. α. 32. 76.

Τοι, particula est enclitica, qua adverbis, vel conjunctionibus adnectitur: interdum ornatus tantum gratia. ε. 106.

Τοῖς, illi. ε. 724.

Τόσ, Poetice pro τ, ab ὁ, art. praepos. pro αὐτ. §. 493. 210.

Τοι, talis. Th. οἷ, qualis. α. 41.

Τοῖς, ipsis, dat. pl. τοῖσι, parage Ionica, τοῖσι, ab ὁ, ἡ, τὸ, artic. praeposit. ε. 57. 170.

Τοκῆ, dat. Ionice, pro τοκῆι, a τοκῆς, parens, acc. τοκῆ, dat. pl. τοκῶν, a τίκτω, f. τέτομαι, pario. §. 155. ε. 186.

Τον, quem, acc. ab ὁ, art. praep. ε. 32.

Τόσ, & Poetice τοός, tantus. Th. ὅσ, & Poetice ὅος, s, ὁ, quantus. ε. 658. α. 441.

Τότε, τότε, pro τότε, tunc. Th. ὅτε, quando. ε. 563. 614.

Τὸ, τ, hocque, artic. praeposit. ab ὁ, ἡ, τὸ. ε. 358.

Τοπρῶτον, primum. Sic τὸ πρῶτον, mane, τὸ καθήμερον, quotidie, eleganter praepositum τὸ. ε. 485.

Τοπαρ, idem quod παρ, Poetice pro πρό, ante, τοπαροσπερ. ε. 182. §. 394.

Τῷ, & τῷδε, quo, art. praep. ab ὁ,

ἡ, τὸ. ε. 33. 282.

Τῷτο, & τῷτ, τῷτ, pro τῷτο, ab ἔτος, αὐτῇ, τῷτο, hic, haec, hoc. ε. 120. 360.

Τῷνευ, quocirca, pro τῷνευ, cuius gratia. ε. 49. §. 88.

Τῷς, hos, ab ὁ, art. praep. ε. 136.

Τρεῖτῳ, timebant, 3. dual. imperf. act. pro ἐτρεῖτῳ, ad formam ἐτυπτεῖτῳ, a τρέω, tremo, f. τρέσω. α. 171.

Τρέον, imperf. pro ἐτρεον, tremabant, a τρέω, tremo. α. 213.

Τρεῖς, οἱ, & αἱ, tres. §. 148. 321.

Τρέφας, convertens, & in acc. τρέφοντα, a. 1. part. act. τρέπω, verto, p. m. τέτροπα. ε. 314. 414.

Τραφέμῳ, Ionice pro τραφῆν, a. 2. act. infin. a τρέφω, alo, f. τρέφω, p. τέτροφα, a. 2. ἐτρεφον, p. m. τέτροφα. §. 480.

Τρηχέα, aspera, f. g. a τρηχὺς, εἶ, ὁ, α. 119.

Τρέσσε, Poetice pro ἔτρεσε, expavit, a τρέω, expavesco. §. 850.

Τρέχω, abit, 3. praef. ind. a τρέχω, curro, f. ἐτρέχοναι, perf. δεδράμηνυ, a. 2. ἐδράμον, p. m. δέδρομυ. ε. 217.

Τρητοῖο, cavernosa, Poetice pro τρητῷ, in faem. g. a τρητός, s, ὁ, perforatus. Th. τρέω, pro quo usitatum τετράω, perforo, f. τρήσω. dicitur & τετραῖω, pro πτράω, unde aor. 1. ἐτέτρηκα. §. 331.

Τρηχί, genit. a τρηχὺν, ἴ, ὁ, ἡ, nomen mul. α. 355.

Τρηχὺς, Ionice pro τρηχὺς, asper. ε. 289.

Τεῖσσι, atterunt, 3. pl. praef. ind. a τεῖω, f. ψω, tero, attero, p. φα, praet. pass. τέτομμαι, p. m. τέτεβα. ε. 249.

Τετάρῳ, τετὰρ ἄλλω, tria capita, ex τρεῖς, οἱ, & αἱ, tres, & ἄλλω, τὸ, caput. §. 288.

Τετράκοντα, triginta, pro τετράκοντα: sunt enim ἄκλιτα. Th. τρεῖς, tres. ε. 694.

Τετρήκῳ, acc. a τετρήκς, αἶ, ὁ, ἡ.

- tricesima pars, τριμνηστιάς, trecentas, a τριμνησίοι, trecenti.
- Τρ. τρεῖς, tres. s. 764. §. 715.
- Τριπογενής, nomen mul. α. 107.
- Τριπικύβη, tricubitale, acc. a τριπικύβης, ex τρεῖς, & πικύβης, αὐτός, ὁ, cubitus.
- Τριπόδ, pro τριπόδα, tripodem, a τριπύς, οὐδ, ὁ, tripes, τριπόδων, acc. tripedale, a nominat.
- τριπόδης, α, ὁ, τριπύς, α, ὁ, ἑσλίς, pro τριπύς, οὐδ, ὁ, ex τρεῖς, tres, & πύς, ποδός, pes, α. 312. s. 421. 655.
- Τριπόλη, dat. sing. ter arato, hinc τριπολή, γῆ, terra, qua ter aratro versa fuit, a τρεῖς, tres, & πολέω, verro, arō. §. 971.
- Τρεῖς, ter, a τρεῖς, tres. s. 171. 250.
- Τρισηνιάδα, acc. a τρισηνιάς, αὐδ, ἡ, tertius nonus, dies mensis, b. e. vigesimus septimus, ex τρεῖς & ἑνιάς, novem, ἑνιάς, αὐδ, ἡ, & ἑνιάς, αὐδ, ἡ, nonus dies. s. 812.
- Τρισηνιδικάτω, b. e. tricesimum, ex τρεῖς, & δέκα, decem, α. 778.
- Τρισπίδαμος, a τριπιδάμη, ἥς, ἡ, spithama, ein spanne, quantum longissimo digitorum porrectu complecti licet. s. 424.
- Τριστοιχία, triplici serie, adverb. ex τρεῖς, seu τρεῖς, tres, & στοιχίω, f. ξω, ordine eo. §. 727.
- Τρίτον, tertium, pro τρίτος. dicitur etiam τρίτων, Th. τρεῖς, tres. s. 142.
- Τριτογενής, nomen mul. §. 924.
- Τρίχης, pili, a nominat. Τρίχης, τριχός, ἡ. α. 391, in dat. pl. Τρίχῃ. e. 337.
- Τροίω, Trojam, a τρεῖς, τρώος, ὁ, Trojanus. s. 164.
- Τροπή, conversio, τροπᾶς, acc. pl. ubi as corrigitur per licentiam Poeticam, quam vocant συσολλῷ. s. 477. 562.
- Τροχάλος, incurvus, metaphora desumpta a rota. Th. τρέχω, curro. s. 516.
- Τρυγητήων, gen. pl. a τρυγητήρ,

- τρυγῶ, ὁ, vindemiator, b. e. qui vina demit, a τρυγῶ, fruges carpo. item per syn. gen. vindemio. Th. τρύγη, ἡς, ἡ, triticum. α. 293.
- Τρυγῶν, galeam, q. τριγῶν, a triplici cono. Th. φηδός, ὅ, ὁ, conus galeae. α. 199.
- Τρύχουσι, absumunt, a τρύχω, idem quod τρύω, attero. e. 303.
- Τυμν, tu, pro Dorico τυ, & βοε pro συ, τυ. s. 10.
- Τυπᾶς, percussus, a. 2. pass. a τυπῶ. α. 361.
- Τυρρηνοῖσι, dat. pl. Tyrrhenis, nomen populū. §. 1015.
- Τυτθός, α, ὁ, parvus, & τυτθῶν, paululum. Adv. Neutra ponuntur pro Adverbis. Th. τυτθός, α, ὁ, mamma. s. 467.
- Τυφάων, acc. a τυφῶν, οὐδ, ὁ, nomen proprium viri, τυφάωνος, nomen proprium loci. §. 306. α. 32.
- Τυφώδ, genit. τυφῶδς, nomen est gigantis. §. 869.
- Τύχη, nomen proprium mul. §. 360.
- Τυχόντι, ei qui obviam fuerit, part. s. 2. act. a τυγχάνω, sum. evenio, incido, f. τίδομαι, aor. 2. εἵτοιχοι, p. τίεσθαι. §. 973.
- Τύγ', bi, dual. num. ab ὁ, bic. s. 437. sed τῷ, dat. sing. s. 279.
- Τῶν, & τῶν γε, genit. pl. ab ὁ, ἡ, τὸ, bic, hac, hoc, s. 333. 244.
- Τῶς, sic, pro ὅτως, per aphoresin. Th. ἄτος, α, ὁ, bic. α. 219.

T.

- Τ'Αδες, stella septem in cornibus tauri, qua quum oriuntur aut occidunt, pluvias excitant, ab ὕω, pluo. s. 613.
- Τβεις, ὕβει, ὕβερ, ὕβεις, injuria. Hinc est ὕβειω, contumelia afficio. unde est ὕβρις, α, ὁ, insolens, protervus. in acc. ὕβρισθαι. s. 212. §. 307.
- Τγρός, α, ὁ, humidus. hinc ὕγρανω, humecto. s. 623.

Τδη,

Ἵδα, aqua, dat. cas. ab ὕδατος, α. 61.
 ὕδατος, Poetice, pro ὕδατος, aqua. α. 61.

Ἵδρω, Jonice, pro ὕδατος, Hydram, ab ὕδατος, α. 61, aqua. α. 313.

Ἵδωρ, aqua, genit. ὕδατος. α. 194.

Ἵει, pluit, 3. pres. ind. ab ἵω, pluo, f. ἵω. hinc ἵεσς, ἵε, ὅ, pluvia. α. 530. 543.

Ἵη, a nominativo ἵης, filius, in genit. ἵης, & contracte ἵη, in dat. ἵη, & contracte ἵη. α. 150. ἵη, ἵης, ad formam βασιλέης, ab ἵδης, filius, vox hac varie declinatur, in 3. simpl. itemque in 2. & 3. contractio- rum. α. 368.

Ἵλη, ης, ἡ, sylva. hinc ἵληος, α. 1010. ἵληος, sylvus, ἵληος, α. 1010.

Ἵλκομαι, qui in sylvis dormiunt, nom. pl. ab ἵλκοις, ex ἵλη, ης, ἡ, sylva, & κοιή, lectus, confer supra ἡμερόκοιτος, qui toto die dormit. α. 527.

Ἵλομαι, α, casor lignorum. hinc & ἵλομαι, ligna in sylvis cado, ab ἵλη, sylva, & τέμνω, seco, f. τέμνω, p. m. τέμνω, α. 420. 805.

Ἵλοφαγία, genit. Jon. ab ἵλοφάγῳ, qui sylvas depascitur, ab ἵλη, sylva, & φάγω, edo, α. 2. ἵλοφαγος. α. 589.

Ἵμας, vos, α. σὺ, tu, hinc ἵμας, α. 963.

Ἵμῶν, α, hinc ἵμῶν, α. 963. Ἵμῶν, α, hinc ἵμῶν, α. 963.

Ἵμῶν, α, hinc ἵμῶν, α. 963. Ἵμῶν, α, hinc ἵμῶν, α. 963.

Ἵμῶν, α, hinc ἵμῶν, α. 963. Ἵμῶν, α, hinc ἵμῶν, α. 963.

Ἵμῶν, α, hinc ἵμῶν, α. 963. Ἵμῶν, α, hinc ἵμῶν, α. 963.

Ἵς, α, ὅ, filius. α. 269.

Ἵται, praeposit. pro ὑπο, Poetice. ubi redundat α. 71. 278.

Ἵπαλῶσαι, subterfugere, scil. debes, (α. 1. med. infin. Th. ἵπλω, molo, vito, Poetice ἵπλω.) α. 555.

Ἵπαλῶσαι, effugere, α. 1. act. infin. ab ὑπαλῶσαι, f. ὑπαλῶσαι. Th. ἵπλω, vito. α. 304.

Ἵπεδεναι, suscepit, pro ὑπεδεναι, 3. sing. plusq. perf. pass. habet significationem mediani, ab ὑποδέχομαι, f. ὑποδέχομαι, pret. ὑπεδέξαμαι, suscepit. Th. ὑποδέχομαι, f. ὑποδέχομαι, capio. α. 513.

Ἵπιδεναι, instruxit. 3. sing. α. 1. med. indic. ab ὑποτινῶμαι, suppono. Thema τινῶμαι, pono. α. 173.

Ἵπαντι, adversarius, ab ὑπαντι, oppositus. Th. ὑπαντι, praepositio, pro. α. 347.

Ἵπενερε, ab ὑπενερε, infra. Th. ὑπενερε, α. 410.

Ἵπηνερε, evitavit, α. 1. ind. Th. ὑπηνερε, unde ὑπηνερε, f. ὑπηνερε, α. 1. ὑπηνερε, α. 615.

Ἵπέρ, praeposit. pro supra. α. 45.

Ἵπερβαλῶν, superans, praef. part. Th. βαλῶν, iacio, f. αλῶν, p. βεβαλῶν, α. 2. ἔβαλον. α. 487.

Ἵπερβασις, α, ἡ, transgressio, Poetice, pro ὑπερβασις, ab ὑπερβαίνω, transgredior. Th. βαίνω, eo, f. βήσομαι, α. 2. ἔβην. α. 825.

Ἵπέρβιος, violentus, omnem viam excedens, ex ὑπέρ, supra, & βίος, α, ἡ, vis, robur, unde est Latinorum superbus. α. 139.

Ἵπερβαντες, & ὑπερβαντες, α, ὅ, ἡ, superbus, conspicuus super alios; ut ὑπερβαντες τέκνα, superba proles, ex ὑπέρ, & φανω, f. φανῶ, p. φέφαγκα, ostendo, in lucem edo. α. 149.

Ἵπερβίος, α, ὅ, superbus. Th. ὑπέρ, α, ὅ, vir. α. 993.

Ἵπερβος, seu ὑπερβος, supra. Th. ὑπέρ, super. α. 543.

Ἵπερβύς, α, ὅ, magnanimus. Th. ὑπέρ, α, ὅ, animus. α. 937.

Ἵπερβύς, α, ὅ, superliminare. Thema

- ma Σύρα, ας, ἡ, janua. α. 271.
 Ὑπεριονίδης, gen. Aëolice, pro ὑπεριονίδα, ab ὑπεριονίδης, ε, δ, nomen gentis. Δ. 1010.
 Ὑπερίων, genit. ab ὑπερίων, nomen viri. Δ. 134. 374.
 Ὑπερυδαντα, acc. ab ὑπερυδας, αντος, δ, gloria supereminens. Th. κιδ, ε, το, gloria.
 Ὑπερμενέ, prapotentis, ab ὑπερμενής. Th. μδρ, εος, το, anismus. α. 413.
 Ὑπερες, ε, δ, pistillum. veteres mortuario usi fuerunt pro molis. ε. 421.
 Ὑπερόπλος, genit. ab ὑπέροπλος, insolens, cujus robur arma superat. Th. ὀπλος, ε, το, ε in pl. τα, arma. Δ. 516.
 Ὑπέστη, pollicitus erat, α. 2. αἶ. ab ὑπιστημι, suppono. Th. ἴστημι, statuo, f. εἴτω, α. 2. εἴσω. Δ. 402.
 Ὑπέριστα, supremas, superl. ab ὑπέρ, super, comp. ὑπέρτερος, superior, ab ὑπέρτατος. dicitur etiam ὑπάτος, per syncopen, Consul. ε. 8.
 Ὑπδληθῆς, congressa, α. 1. part. pass. pro ὑπδληθῆσα, ab ὑπδληνίω. Th. δλη, ἡς, ἡ, lectus. Δ. 374.
 Ὑπῆταν, prominebant. imperf. ab ὑπταμι, subsum. α. 266.
 Ὑπν, ε, δ, somnus, ὕπν. ε. 116.
 Ὑπό, ε ὑπ, α, vel sub. praposit. α. 63. 367.
 Ὑποδδειςας, subveritus, part. α. 1. αἶ. δ, ingeminatur metri causa, ab ὑποδεδω. Th. δειδω, timo, f. δέδομαι, p. δέδοικα. α. 98.
 Ὑπεκπροφύγ, α. 2. αἶ. subj., α. 1. ὑπεκπροφύγαι, α. 2. αἶ. opt. effugerit, α φάγω, fugio, f. φάξομαι, α. 2. εἴφυγον. α. 42.
 Ὑπομνηθῆσα, subjugata, participium, α. 1. pass. ab ὑπομνησμαι, f. ἵσσομαι, p. δέδμημαι, pro ὑποδαμνῶμαι. Th. δαμνῶ, ὦ, do. α. 53.
 Ὑποκνοσάμην, σ duplicatur metri

- causa, part. α. 1. med. ab ὑποκνύομαι, pro gravida. Th. κνῶ, f. σω, in utero fero. Δ. 308.
 Ὑπόδρα, torve, adv. ponitur ἐπιρρηματικῶς, ὑπόδρα, pro ὑπόρα, per epenthesein π δ. Th. ὄρα, f. αῶ, p. ὠρακα, ε Att. εἰρακα. α. 445.
 Ὑπολαμπές, neutri, ab ὑπολαμπής, sublucidus. Th. λάμπω, f. ψω, luceo. α. 142.
 Ὑπαλδέω, fuge, pro ὑπαλδῆς, praf. imperat. ex ὑπό ε ἀλδῶμαι. Th. εἰ ἀλέω, molo. item visto. α. 758.
 Ὑπόκορπς, quæliberos habet, α κέρπς, ε, ἡ, vitula. ε. 601.
 Ὑποταρτάριοι, sub tartarum detentis. Th. ταρταρ, ε, δ, tartarus. Δ. 851.
 Ὑποσδοιμῶν, irruentibus, praf. part. Verbi σάω, agito, idem quod σάω. α. 373.
 Ὑποσχόμεν, part. α. 2. med. ab ὑπόσχομαι, promitto, f. ὑποσχήσομαι, p. ὑπέσχημαι, α. 2. m. ὑπεσχημῶ, ab ὑπέχω. Th. ἔχω, habeo. Δ. 170.
 Ὑσμίνη, ἡ, pugna. Th. μδρῶ, maneo. α. 178.
 Ὑστερ, ε, δ, posterior, sequens. ε. 349.
 Ὑτανε, texebat. imperf. αἶ. ab ὑράνω, idem quod ὕρα, texo. α. 28.
 Ὑψων, aliquanto minor ε junior, q. d. subminor, ab ὑπέ, ε ἥτων, vel ἡσων, οἱ, ε, ἡ, minor. α. 258.
 Ὑψηλός, ἡ, ὄν, altus, α, um, ab ὕψ, ε, το, altitudo. α. 440.
 Ὑψιβεύτης, ε, δ, altitonans, ex adverbio ὕψι, alte. Th. ὕψ, ε, το, altitudo, ε βρέμω, fremo, resono. ε. 8.
 Ὑψιζυγ, altiugus, ex ὕψι, alte. Th. ὕψ, ε, το, altitudo, ε ζυγο, jungo. ε. 18.
 Ὑψικομ, alte comatus, epitheton quercus, ex ὕψι, alte, ε κόμω, ἡς, ἡ, coma. α. 376.
 Ὑψιμέδωντος, genit. ab ὕψιμέδων, in

in alto regnans. ex ὑψι, alte,
hoc ab ὑψι, εἶ, altitudo, ὅ
πάδων, impero. D. 529.
Υψιόθεν, ex ὑψι, alte, adverbis.
Th. ὑψι, εἶ, τὸ, altitudo.
ε. 847. 549.

Φ.

Φαέθων, Phaethonta, nomen vi-
ri. φαέθων, ortos, ὁ, lucidus.
pres. part. q. d. lumen currens.
α φαέθων, idem quod φαώ, lu-
ceo. D. 760.

Φαεινῶ, lucet, 3. pres. ind. aff. α
φαεινῶ, luceo. Th. φαώ, luceo.
ε. 526. D. 372.

Φαινός, ὤ, ὁ, splendidus. α φαί-
νω, idem quod φαώ, splendo.
ε. 225.

Φασμαβροτός, genit. α φασμαβροτός,
lucem hominibus praebens. α φαώ,
luceo, ὅ βροτός, mortalis. D.
958.

Φαίδιμος, α, ὁ, ἡ, illustris.
Th. φαιδρός, ὤ, ὁ, hilaris. D.
940.

Φαιδρύνειν, abluc, pres. inf. pass.
α φαιδρύνω, nitidum reddo. Th.
φαιδρός, ὤ, ὁ, alacer. ε. 751.

Φαινομένη, apparentem, pres. part.
pass. α φαίνω, ostendo, facio ap-
parere. φαίνετε, ostendite, φαίνε
pro φαίνω, exerebat, imperf.
Jon. Vide φαίνω. D. 443. 689.

Φάλαγγας, acc. pl. φάλαγγες, γγ, ὅ,
ἡ, acies quadrata. D. 935.

Φάληροι, nomen viri. α. 180.

Φανείη, apparuerit, 3. sing. α. 2.
pass. ut ὅ φαίη, 3. sing. α. 2.
pass. subj. φαίνεται, part. α. 2.
pass. Verbi φαίνω, in lucem pro-
fero, f. φαίνω, α. 1. ὅ φαίη, p. πέ-
φαγγε, p. pass. πέφαμμαι, α. 2.
pass. φαίω. ε. 456. 596.

Φαῖ, εἶ, τὸ, lumen. α φαώ,
luceo. ε. 154.

Φαρέσσι, dat. pl. Poeticus, α φα-
ρός, εἶ, τὸ, vestis exterior,
palla. ε. 196.

Φαρέτρω, acc. Jon. φάρετ' τὸ φέ-
ρειναι, quia fugit in ea ferun-
tur. α. 129.

Φ. A. E.

531

Φάρμακον, α, τὸ, remedium. acci-
pitur etiam pro veneno. ε. 483.

Φασί, ὅ φασιν, ajunt, 3. pl. ind.
pres. α φαμί, dico. ε. 801.

Φασίς, nomen fluvii.

Φάσκε, distabat, imperf. pro ἔ-
φα, Poetice, ab inusit. φασκω.
Sic φάσκε (Ἰλιάδ. 6. v. 60.) pro
ἔφα. D. 209.

Φατός, celebris, φατός, enarrabi-
lis. ὅ in genit. pl. φατῶν.
Th. φαμί vel φαώ, dico. ε. 3. α.
144. 161.

Φάτο, α. 2. med. pro ἔφατο, ad for-
mam ἔφαμω, ασο, ἔφατο. Th.
φαμί, vel φαώ, dico. α. 115.

Φάδο, parco, pres. imperat. m.
Jon. pro φαίω, Verbi φαίδομαι,
parco, f. φαίσομαι, p. πέφασαι.
ε. 602.

Φαίδω, ὅ, ἡ, parsimonia. α. con-
tract. hinc φαίδωλ, parco. ε. 367.
718.

Φερβέμω, Jonice pro φέρβω, pasce-
re, pres. inf. α φέρβω, f. φω,
pasco. ε. 375.

Φερέοικος, epitheton cochleae, domi-
porta. α φέρω, fero, ὅ οἶκος,
domus. ε. 569.

Φερέσβιος, α, ὁ, ἡ, almus. α φέ-
ρω, fero, ὅ βίος, α, ὁ, vita.
D. 693.

Φερεσάκεις, ferentes scuta, scuti-
feros, α φερεσάκης, hoc α φέρω,
fero, ὅ σάκος, εἶ, τὸ, scutum.
Th. σάττω, onero. α. 13.

Φέροιεν, gererent, 3. pres. ind. opt.
φέρω, pres. part. φέρων, pro ἔ-
φέρω, 3. pers. imperf. φερέμω,
Jonice pro φέρων. α φέρω, fero,
f. οἶσω, α. α. λῶσιν, p. m.
λῶσιν. α. 150. ε. 213.

Φέρεσα, ης, ἡ, nomen Nymphae.
D. 248.

Φέρτατος, superl. praestantissimus.
α φέρω, φέρτερος. D. 49.

Φέρων, φέρεσα, ferens, pres. part.
Vide in φέροιεν. ε. 202.

Φάγασαι, fugientes, pres. part. f.
g. pl. num. α φάγω, fugio.
φαίεσθαι, f. 1. inf. α. 2. φου-
γον, p. m. πέφυγα. ε. 618. α.
112.

47,

Φῆ, dixit, pro ἔφη, a. 2. vel imperf. a φημί, dico. §. 550.

Φηλήτης, (alii φιλήτης) furibus, dat. pl. Jon. a φιλήτης, u, ὁ, fur, hoc a φίλος, u, ὁ, amicus. sed φιλήτης, u, ὁ, impostor, a φίλος, u, ὁ, impostor. hinc φιλέω, decipio. a. 373.

Φῆμι, ης, ἡ, fama. a φημί, vel φάω, dico. e. 759.

Φημί, dico, prae. ind. ὕφλω, a. 2. hinc φημίζω, divulgo, dico. a. 654. 762.

Φθαίμενος, antevertens. part. a. 2. med. a φθαίω, praevenio, f. φθαίω, a. 1. ἔφθασα, a. 2. αἶ. ἔφθλω, a. 1. med. ἔφθαίμην, ad formam φ εἰσαίμην. a. 552.

Φθέγγοντο, pro ἔφθγγοντο, sonabant, imperf. a φθέγγομαι, loquor, φθέγγατο, a. 1. med. Jonic. prae. pass. ἔφθεγγατο, prae. m. ἔφθεγγα. §. 831.

Φθίσουσι, perdunt, 3. pers. pl. ind. prae. a φθίω, f. φθίω, p. ἔφθαρον, a. 1. ἔφθαρε, a. 2. ἔφθαροι, p. m. ἔφθαρε. Tb. primum φθίω. §. 876.

Φθίω, pereō, deficio, prae. ind. hinc in genit. part. ὀφθίοντος, ὀφθιόντων. §. 59. e. 796.

Φθισιύμενος, acc. sing. a φθισιύω, perdens viros, epitheton bello congruentissimum, a φθείω, corrumpo, ὅς, ἀνὴρ, vir. §. 431.

Φθονέει, invidet, 3. pers. prae. ind. a φθονέω, invideo, f. ἦσα, p. ἔφθονησα. Tb. φθόνος, u, ὁ, invidia. e. 26.

Φίμων, acc. a φίμιος nomen montis, ex ἴφι, fortiter, ὅς, κίε, incedo, quia ardui montes summis viribus sunt superandi. a. 33.

Φιλήτης, furibus, dat. pl. pro φιλήτης, a φιλήτης, u, ὁ, fur. Tb. φίλος, amicus. e. 373.

Φίλος, u, ὁ, amicus. φίλῃ ὅς, φίλῃ in pl. e. 304. 182.

Φιλῶ, amat, 3. prae. ind. a φιλέω, f. ἦσα, p. πεφίληκα, prae. m. πέφιλα. e. 15. 298. 340.

Φιλεῖται, Dorice pro φιλέται, 3.

pl. prae. a φιλέω, amo. Tb. φίλος. §. 97.

Φιλομυδής, nomen gentile. §. 1002. Φιλομυδής, ἄος, ὁ, ὅς, ἢ, amans risus. die genit lachet. Poet. geminant μ. ex φίλος, amicus, ὅς, μεδέω, video. §. 989.

Φιλομυδής, acc. sing. a φιλομυδής, ἄος, quia amat genitalia, a φίλος, ὅς, μύδος, ἄος, cura, ὅς, μύδα τὰ, πὲ, αἰδοῖται prudens. In carminis dimensioe hic legendum φιλομυδῆ. §. 200.

Φιλότης, ἦτος, ἡ, amicitia. Tb. φίλος, ὁ, amicus. §. 651.

Φίλῃ, chari. genit. a φίλος, u, ὁ, amicus. §. 180.

Φίλῃ, amico, dat. sing. ut ὅς, φίλῃ, in f. g. φίλοις, ὅς, φίλῃσι, dat. pl. Jon. §. 283. 162. e. 368.

Φίλτερος, charior, comparat. pro φιλότερος, in superl. φίλτερος, a φίλος, u, ὁ, amicus. a. 78. e. 307.

Φλεγέτορος, ardentis, genit. part. prae. a φλεγάω, ex φλέγω, uro, ὅς, φέω, curro. §. 646.

Φλεγύα, aquila, genit. Ἐολικός a φλεγύας, u, ὁ, aquila. ὀπί φλέγω ὅς, λαμπρὸς ἔσται. a. 134.

Φλέξ, γός, ἡ, flamma, a φλέγω, f. ξω, uro. §. 697. 859.

Φόβος, timor, a φοβέομαι, in prae. med. πέφοβε. a. 144. 155.

Φοβέσκειν, 3. pl. imperf. Poetice pro φοβέω, a φοβέω, ὅς, timorem injicio, terreo. φοβέομαι, ὅς, timeo. Tb. φέβαμαι, timeo. a. 162.

Φοῖβος, φοῖβη, purus, lucidus, estque Apollinis epitheton: ὅς, φοῖβη, nomen Deae. §. 404.

Φοινίκης, ενος, puniceus. a φοῖνιξ, ἴκος, ὁ, palma arbor, color ruber. a. 194.

Φοῖνισι, a φοῖνις, ventito, frequentio, f. ἦσα, p. ηγγ. a. 103.

Φείον, cadem, a φάος, u, ὁ, cades, a φάω, occido, unde praeter. med. πέφονα. §. 228. a. 17.

Φορμύας, genit. a νομῖνατ. φορμῶν,

κυν, υωος, ὁ, ὅ φορκυος, no-
men monstri marini. in acc.
φορκύν, in dat. φορκύνι, pro φόρ-
κυνι. §. 237.

Φέρμυγξ, dat. ἡ φόρμυγξ, γυγος,
cithara, testudo. α. 280.

Φορμύς, α, ὁ, sporta. α. 480.

Φορτίεσθαι, imponere, praef. inf.
pass. Verbi φορτίω, onero, f. σω.
p. πεφόρτισα. Tb. φόρτος, α, ὁ,
onus. α. 688.

Φέρτος, α, ὁ, onus, hinc φορτίος,
α, τὸ, onus. φορτία, φορτί, pro
φορτία, onera. α. 642.

Φέως δε, in lucem, α Φόας, idem
quod φῶς, οὐτός, τὸ, lux. The-
ma φάω, luceo. §. 669.

Φραδομοσύνη, dat. pl. Jon. pro
φραδομοσυμίας, α φραδομοσύνη, ἡ,
consilium. Tb. φράζω, f. σω, p.
dico. α. 243.

Φράσασθαι, cogitare, praef. inf. φρα-
σάτω, 3. dual. α. 1. act. Jon.
φράσασθαι, pro φράσασθαι. φρά-
σαιτο, pro φράσαιτο. 3. sing. α.
1. med. opt. φρασάμενος, part.
α. 1. medii, pro φρασάμενος, me-
tri causa, α φράζωμαι, conside-
ro. Tb. φράζω, dico, f. σω, p.
α. 2. φραδοί. α. 365. §. 892.
α. 218.

Φρεσι, ὅ φρεσιν, praecordiis, men-
te, dat. pl. α φριών, mens. α.
47. 389.

Φρίσσει, borret. 3. praef. ind. α
φρίσσω, contremisco, f. ξω, p.
α. φρίσσει, pro φρίσσει. φρί-
σει, pro φρίσσει, imperf. α. 171.
α. 510.

Φρονέω, sapio, cogito, f. ἦω, p.
πεφρονέω. Tb. φριών, εις, ἡ,
mens. α. 200. §. 461.

Φύγεις, effugeris, α. 2. opt. act. α
φάγω, fugio, f. φάξομαι, α.
2. εφύγον, p. m. πέφυγα. α. 682.

Φύλι, naturam, indolem, α φυή,
ἡ. Tb. φύω, nascor. α. 88.
Φύλακες, nom. pl. α φύλαξ, ακος,
ὁ, ὅ, custos. Tb. φυλάσσω,
custodio. α. 122.

Φύλλα, folia, nom. pl. α φύλλον, α,
τὸ, folium, dat. pl. φύλλοι.

α. 419.

Φυλάσσει, custodit, 3. praef. φυλάσσει,
pro φυλάσσει, praef. imperat. pass.
α φυλάσσει, custodio, f. ξω, p.
α. 489.

Φύλον, α, τὸ, idem quod φυλή, ἡς,
ἡ, tribus, genus, φύλ, pro φυ-
λα, nom. pl. α. 90. 197.

Φύλοπις, ιδος, ἡ, pugna, in acc.
φύλοπι ὅ φυλόπιδα, proprie cla-
mor bellicus, α φύλον, seu φυ-
λή, ἡς, ἡ, natio, gens, ὅ φυ-
λός, ἡ, vox, q. d. ὅ φυ-
λῶν, clamor nationum. Sic βοή,
ponitur pro bello, ἰλιχθ. β. 408.
per metonymiam adjuncti, vel
quasi ἡ φύλ οὐλῶν ὅπως, quod
bellis puniatur Deus homines, ab
ὅπως, ιδος, ἡ, ultio. α. 23. 114.
200.

Φύρει, miscere, praef. inf. α φύρω,
f. ὑρώ, ὅ φύρω, p. α. 61.

Φυτόν, α, τὸ, planta, in dat. pl.
φυτῶσι. hinc φυτάω, planto, φη-
τάω, plantaret, 3. perf. α. 1.
sub. φυτάτω, α. 1. m. ind.
Jon. Tb. φύω, nascor. α. 369.
780. 810. α. 29. §. 986.

Φώνης, nomen gentis. α. 25.

Φώνον, nomen viri. phoca, est bel-
lua marina, φάκαινα, φώνη, vi-
culus marinus, pessime olet. ὁ-
δωσ. δ. 443. §. 1004.

Φωνή, dat. sing. α φωνή, ἡς, ἡ,
vox. α. 382.

Φωτός, viri, genit. sing. φῶτα,
virum, accus. sing. α φῶς, vir,
φωτῶς, virorum, per syn. spec.
hominum, φῶτες, viri. Sed φῶς,
ωτός, τὸ, lumen, differentia cau-
sa facit Genitivum pluralem,
φῶτων. Tb. φάω, luceo. α. 191.
α. 149. 420.

X.

X', propter sequentem Vocalem
aspiratam pro x. pro c, saepe
pro xe, xei, qua sunt dictiun-
cula potentiales. α. 390. 432.
Χάος, genit. sing. α χάος, εος,
τὸ, rudis indigestaque materia,
qua-

qualem fingeant. Vide in *χῆλος*.
 §. 123.

Χαίρης, *gaudes*, 2. pers. pres. Verbi *χαίρω*, *gaudeo*, f. *χαίρῃ*, p. *κίχαρκα*, a. 2. *ἐχαρον*, f. 2. pass. *χαρήτομαι*, p. m. *κίχαρε*. s. 35. 356. a. 327.

Χαλαρόντες, *laxantes*, pres. part. a *χαλαῶ*, idem quod *χαλᾶω*, f. *αῶ*, *λαῶ*. a. 308.

Χαλέπτω, *damno afficio*, *everso*. hinc *χαλεπός*, *gravis*, *χαλεπή*, *χαλεποί*, genit. Jon. *χαλεποῖσι*, dat. pl. Jon. *χαλεπώτατος*, *difficillimus*, superl. *ἐχαλεπῶς*, adverb. s. 3. 290. 91. 330. 355. 672.

Χαλκρόφωνος, s, ὁ, *aëra voce*, ex *χαλκός*, ὅ, ὅ, *as*, *ἐφώνη*, ἥ, *η*, *vox*. §. 311.

Χαλκιορυσσῖν, *aëra galea munitum*, acc. sing. a *χαλκιορυσσής*, ex *χαλκός*, ὅ, ὅ, *as*, *ἐρύς*, υδός, ἡ, *galea*. §. 984.

Χαλκή, *aëre*, dat. sing. *χαλκός*, ὅ, ὅ, *as*. a. 415. s. 150. hinc *χάλκεος*, ὅς, *aëreus*, *ἐχάλκεος*, *metri gratia*. *χαλκίδα*, acc. a *χαλκίς*, *nomen urbis*. s. 143. 149. 653.

Χαμαί, *humus*, adverb. hinc *χαμαγνῆναι*, *humus prognatorum*, a *χαμαγνής*, ex *χαμαί*, *ἐγίνομαι*. §. 879.

Χάος, *biasus*, *tenebra*, a *χαῖνα*, *bisco*: hinc *χαῶς*, in *chaos* verto. §. 116.

Χαρκοτόμος, pres. part. *χαρκοτέμειναι*, *Dorice* *ἐχολice*, pro *χαρκόσκειν*, a *χαρκόω*, f. *ξω*, *sculpro*, *incido*, *acuō*. s. 371.

Χαρίεντας, acc. pl. a *χαρίεις*, *αἰετώσα*, σ, *elegans*, a *χάρις*, ἥ, *gratia*. §. 129.

Χάρις, ἥ, *gratia*, in acc. *χάρειν*. s. 707. 718.

Χαρίεις, *Dea*, in genit. pl. *χαρίτων*. §. 907. s. 73.

Χάρμῃ, *αἶτος*, τὸ, *gaudium*. Th. *χαίρω*, *gaudeo*. a. 400.

Χεροποιός, *gen. Jon.* a *χεροποι*, *cruces*, *fulvi alioquin*. *χεροπός*, ὅ, ὅ, *latus*, *vultu ferrenus*, *ca-*

sus, *ceruleus*, ab ὠψ, *oculus*. Th. *ὀπτομαι*, *video*, *ἐχαίρω*, *gaudeo*. §. 321.

Χάτμῃ, *αἶτος*, τὸ, *biasus*. Th. *χαίνω*, *bisco*. §. 740.

Χατίζω, *egens*, pres. part. a *χατῶ*, *ergeo*. s. 21.

Χαυλιόδων, *os*, ὁ, *curvus dentes habens*. dicitur *ἐχαυλιόδης*, ab ὀδός, ὀντος, ὁ, *dens*. a. 387.

Χέει, *fundit*, 3. pres. ind. Verbi *χέω*, seu *χείω*, *fundo*, f. *χέσω*, *χέισω*, *ἐχέσω*, a. 1. *ἐχέσω*, *ἐχέω*, *ἐχέω*, a. 1. pass. *ἐχέσθω*. s. 419.

Χέλεσι, dat. pl. a *χέλος*, *os*, τὸ, *labium*, *labrum*. s. 97.

Χείμαρος, *clavus ligneus sub carina*. *χείμαρρος*, *hyeme fluens*, a *χέμαρ*, *αἶτος*, τὸ, *hyems*. *ἐχέμαρ*, *fluo*. s. 624.

Χέμαρ, *χείμαρος*, *hyems*. hinc *χέμων*, ὠψ, idem. hinc *χειμέριον*, *ἐχειμερίον*, *hyemalis*. s. 638. 673. 492.

Χέουσι, 1. pl. pres. ind. Poetice pro *χέουσιν*, a *χέω*, *fundo*, f. *χέτω*, a. 1. *ἐχέω*, *ἐχέω*, pro *ἐχέσω*, f. 2. *χέω*, a. 1. pass. *ἐχέσθω*, *quasi* a *χέω*. §. 83.

Χειροδίκαι, *nom.* pl. a *χειροδίκης*, cui *jus est in manibus*, ex *χάρις*, *manus*, *ἐδίκη*, ἡ, *jus*. s. 187.

Χείρ, *genit.* a *χείρ*, *manus*, *χείρ*, *χῆρα*, *χῆρες*, dat. plur. *χερσὶ*, *χερσιν*, *ἐχέρεσι*, Jon. *ἐχέρεσιν*, *poet.* ut *ἐχέρεσιν*, s. 478. 795. a. 188. §. 747.

Χείρων, *Chiron*, *nomen viri*. §. 1001.

Χελιδών, *os*, ἡ, *hirundo*. s. 566.

Χερίων, *deterior*, *ἐχερίων*, *deterius*, *novus comparativus*, a *κακός*, *malus*, in comp. *κακίων*, *χείρων*, *poet.* *χερίων*, in superl. *κακίστος*, *ἐχερίστος*. s. 819. a. 51.

Χηλήσι, dat. pl. Jon. a *χηλή*, ἥ, *ungula*, *forfex*. a. 62.

Χηρῶναι, *remoti cognati*. Th. *χηρός*, s, *viduus*. §. 607.

Χῆται, *dativus sing.* a *χῆτος*, *os*, τὸ, *penuria*. Th. *χατῶ*, ὠ, *ergeo*.

geo. §. 605.

Χθονία, genit. α χθόνιος, terrestris, α χθών, ονός, ή, terra. α. 373.

Χίλια, in f. g. Θ χίλιοι, mille, in n. g. χίλια. §. 364.

Χίμαιρα, in gen. χιμαίρης, Jonice, capra byeme nata, α χέμα, τος, τὸ, byems, per syncopen, § s ψιλῶ, metri causa. §. 322. 323.

Χιτών, acc. sing. α χιτὼν, ὠνος, ὁ, tunica, Jonice κιτὼν. α. 287. ε. 534.

Χλαῖναν, acc. α χλαῖνα, ή, lana. vestis species. ε. 535.

Χλωρῶ, dat. α χλωρός, viridis, unde per crasin χλωρός, χλωρῶ. ο. 741. α. 393.

Χλόαι, agrestes, α χλόης, per crasin pro χλοῦσως, ut sit qui in virenti gramine cubat, epitheion apri, ex χλόα, herba virens, Θ διή, ή, cubile. α. 177.

Χόαιος, genit. Jon. α χόανος, catinus, α χέω, fundo. §. 863.

Χόλοιο, gen. Jon. pro χόλυ, α χόλος, α, ὁ, bilis. item ira. Th. χολή, ης, ή, bilis. §. 221.

Χολέμυρος, iratus, pres. part. α χολόομαι, ἔμαι, irascor. Th. χολή, ή, bilis. ε. 137.

Χολατῆμυρος, iratus, part. α. 1. med. pro quo Poeta quoque dicunt, χωσάμενος, α χολώ, irascor. Th. χολή, bilis. ε. 53.

Χορός, α, ὁ, chorus, chorea, tripidium. α. 201.

Χόρτος, α, ὁ, sœnum. hinc χορτάζω, proprie verbis, seu sœno pascere, per synecd. saturare. ε. 604.

Χρέα, debita, in dimensione Poetica legendum, χρέα, vel τὲ, abesse debet, quod mihi fit verisimilius, χρέα vero derivatur α χρεόν, α, τὸ, debitum, χρέος, εος, idem. ε. 645.

Χρεῖων, genit. pl. α χρέια, ας, ή, egestas, utilitas, Θ. c. 402.

Χρέμιον, hinnivere, α. 1. Jon. α χρεμίζω, per syncopen pro χρεμισίζω, f. ἴω, hinnio. α. 348.

Χρηίζω, pres. inf. α χρηίζω, i-

dem quod χρηίζω, egeo. Th. χρέια, indigentia. ε. 365.

Χρημα, ατος, τὸ, res, χρεῖα, pro χρεῖμα, Θ χρημας, pro χρημα-τα. ε. 342. 603.

Χρηταῶν, part. α. 1. med. uncta. Errant ergo qui ajunt, α. 1. med. non habere passivam significationem, α χρεῖα, f. ἴω, ungo, perf. p. κέχρημαι. ε. 521.

Χρῆνος, α, ὁ, tempus. ε. 132.

Χρῆος, genit. α χρέος, cutis. Th. χρέα, ας, ή, color. Dicitur χρέος, α, ὁ, Θ χρέας, χρεός, ὁ, χρεῖ, χρέα. ε. 534. 74. 196.

Χρυσάμπυκος, aurea mitra revincta, ex χρυσός, α, ὁ, aurum, Θ ab ἀμπύξ, υκος, ὁ, ή, proprie funiculus auratus, quo jubæ equorum in fronte sparsæ colligantur, ab ἀμπέχω, circumdo. Deinde per metaph. tribuitur mulieribus. §. 916.

Χρυσάωρ, accinctus aureo gladio, nomen viri, in acc. χρυσάωρα. ε. 769. ex χρυσός, aurum, Θ αὐρ, ρῶ, τὸ, ensis. §. 282.

Χρύσειαι, pl. α χρύσεια, χρυσῆς, pro χρυσῆς. §. 975. χρυσῆ. ε. 65.

Χρυσέω, idem quod χρύστεω, α. 313.

Χρύσεω, Θ contractio χρυσῆς, aureus, α χρυσός, α, ὁ, aurum. α. 297. §. 216.

Χρυσόκομης, α, ὁ, aureo crine conspicius, ex χρυσός, Θ κόμη, ή, coma. §. 947.

Χρυσοπῆδιον, aureis calceamentis gaudentem, ex χρυσός, α, ὁ, aurum, Θ πῆδιον, α, τὸ, calceus. §. 454.

Χρυσόσφαιον, aurea redimitus coronata, α χρυσός, α, aurum, Θ σφαῖρον, corona. Th. σφαῖρα, coronato. §. 17.

Χρῶς, ωτός, ὁ, corpus, idem quod χρέας, χρεός. Th. χρέα, ή, color. ε. 596.

Χυτροπόδιον, gen. pl. α χυτροπέδες, olla pedes habens, ex χύτρο, α, ὁ, olla, Θ πῆς. ε. 746.

Χωομῶ, succensens, part. pres. med.

Digitized by Google

- vel ὀρέγνυμι, f. ξω, p. χα, por-
rigo. α. 190.
- Ωρε, concitat, α. 1. act. ab ὀρε-
νω. Th. est ὀρω, excito. α. 674.
- Ωρε, tempestivus. ab ὀρα, ho-
ra, ὠρα, ὠρε. ε. 392. ε. 490.
- Ωριων, ων, ὁ, Orion, signum
caeleste. α. 607.
- Ωρνυτο, excitabatur, imperf. pass.
ab ὀρνυμι. Th. ἔρω, excito. α. 191.
- Ωρε, immisit, α. 1. act. ab ὀρω,
f. ὀρῶ, & Æol. ὀρσω. ὠρτο, 3.
sing. præter. plusq. pass. ut ὠρτ.
α. 40. α. 990. 523.
- Ωρύγιοι, antiquum. ab ὠρύγι, &
antiquissimi Thebanorum Regis
nomen, per syn. speciei, vetu-
stus, antiquus. α. 806.
- Ως, particula varios habens usus.
α. 86. 108. ὡς κ', ὡς περ. α. 697.
- Ως, pro ὅτως, sic. α. 44.
- Ως, perinde. α. 189.
- Ως, adeo ut, ὡς utique, pro ὡς
τε. α. 405. α. 831.
- Ωπι, cui, dat. ab ὅς, quis. α.
31.
- Ωτρυμον, jubebant, imperf. ab ὀ-
τρυω, incito, f. ὠω, p. γη. α.
883.
- Ωτρεντα, auritum. h. e. ansatum,
ab ὤς, ὠτος, τὸ, auris, unde est
ὠτρες, εος, εν, auritus. α. 655.
- Ωρειλον, imperf. ab ὀρείλω, debeo,
f. ὀφείλω, p. ὠφείλην, α. 2.
ὠρελον. α. 172.
- Ωχστο, gradiebatur, 3. sing. im-
perf. med. ab οἰχομαι abeo, un-
de ὀποιχομαι, abeo, morior, f.
οἰχίσσομαι, perf. ὤχημαι. α. 200.

F I N I S.

